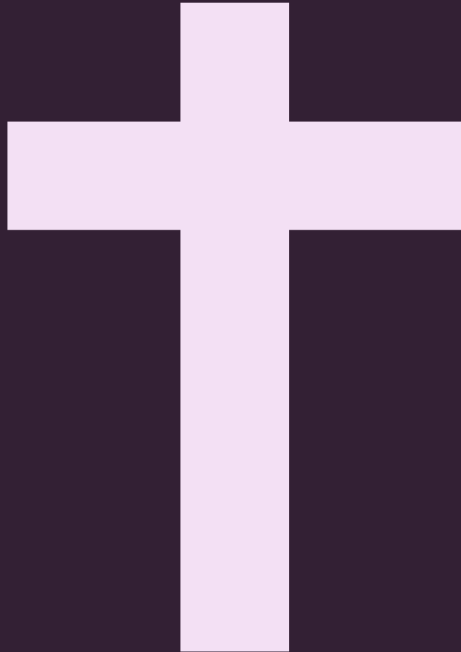

Η Καινή Διαθήκη

The Greek New Testament according to the Byzantine Text
form. Robinson-Pierpont 2018 edition

Ἡ Καινὴ Διαθήκη
**The Greek New Testament according to the Byzantine Text form. Robinson-Pierpont 2018
edition**

Public Domain

Language: Ἑλληνικά (Greek, Ancient)

Dialect: Koine

Translation by: Maurice A. Robinson and William G. Pierpont

This public domain Bible translation is brought to you courtesy of eBible.org. If you would like to make a donation to help keep free Bible access like this going, please visit <https://eBible.org/give.php>.

2024-01-09

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 18 Apr 2025 from source files dated 13 Jan 2024
b320f4f6-a7ea-551a-b958-9885c39d847e

Contents

Preface	1
ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ	6
ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ	37
ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ	57
ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ	90
ΠΡΑΞΕΙΣ	115
ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ	147
ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Α΄	159
ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Β΄	171
ΠΡΟΣ ΓΑΛΑΤΑΣ	179
ΠΡΟΣ ΕΦΕΣΙΟΥΣ	183
ΠΡΟΣ ΦΙΛΙΠΠΗΣΙΟΥΣ	188
ΠΡΟΣ ΚΟΛΟΣΣΑΕΙΣ	191
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Α΄	194
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Β΄	197
ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ Α΄	199
ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ Β΄	203
ΠΡΟΣ ΤΙΤΟΝ	206
ΠΡΟΣ ΦΙΛΗΜΟΝΑ	208
ΠΡΟΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ	209
ΙΑΚΩΒΟΥ	218
ΠΕΤΡΟΥ Α΄	222
ΠΕΤΡΟΥ Β΄	226
ΙΩΑΝΝΟΥ Α΄	229
ΙΩΑΝΝΟΥ Β΄	233
ΙΩΑΝΝΟΥ Γ΄	234
ΙΟΥΔΑ	235
ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ	236

any word, at SEBTS, P. O. Box 1889, Wake Forest, NC 27588.

UNDECLINED FORMS:

Preface

THE ONLINE GREEK NEW TESTAMENT DECLENSION CODES FOR NOUNS, ADJECTIVES, PREPOSITIONS, CONJUNCTIONS AND PARTICLES

Derived, compared and corrected from the Bagster "Analytical Greek Lexicon," with comparison made against Perschbacher's "New Analytical Greek Lexicon"

Abbreviated in a form similar to that found in Friberg's "Analytical Greek New Testament"

Maurice A. Robinson
29 July 2004

The codes which follow reflect an original abridgment and correction of the data presented in "The Analytical Greek Lexicon" (London: Samuel Bagster and Sons, 1859).

Comparison also has been made against the revised updating of that lexicon by Wesley J. Perschbacher in his "The New Analytical Greek Lexicon" (Peabody, MA: Hendrickson, 1990). The Perschbacher revision failed to adjust over 500 parsing or declensional errors in the original Bagster edition; these now have been corrected.

The abbreviation system was developed independently. Its features are similar to those in Timothy and Barbara Friberg "The Analytical Greek New Testament" (Grand Rapids: Baker, 1981), and can be used readily by anyone familiar with the Bagster lexicon, Perschbacher, or Friberg.

Many Greek New Testament non-verbal forms (nouns, adjectives, conjunctions, prepositions, and particles) can be interpreted in more than one way. The declensions presented reflect a normal interpretation of those forms which actually occur in the Greek New Testament. Every NT occurrence is covered, and the declensions reflect the totality of Greek NT non-verbal forms.

The data presented are not claimed to be free from error; the editor may be notified of any problem regarding the parsing, declension, or Strong's number assigned to

ADV	=	ADVerb or adverb and particle combination
CONJ	=	CONJunction or conjunctive particle
COND	=	CONDitional particle or conjunction
PRT	=	PaRTicle, disjunctive particle
PREP	=	PREPosition
INJ	=	INterJection
ARAM	=	ARAMaic transliterated word (indeclinable)
HEB	=	HEBrew transliterated word (indeclinable)
N-PRI	=	Indeclinable PROper Noun
A-NUI	=	Indeclinable NUmeral (Adjective)
N-LI	=	Indeclinable Letter (Noun)
N-OI	=	Indeclinable Noun of Other type

DECLINED FORMS:

All follow the order: prefix-case-number-gender-(suffix)

Prefixes:

N-	=	Noun
A-	=	Adjective
R-	=	Relative pronoun
C-	=	reCiprocal pronoun
D-	=	Demonstrative pronoun
T-	=	definite arTicle
K-	=	correlative pronoun
I-	=	Interrogative pronoun
X-	=	indefinite pronoun
Q-	=	correlative or interrogative pronoun
F-	=	reFlexive pronoun (person 1,2,3 added)
S-	=	poSsessive pronoun (person 1,2,3 added)
P-	=	Personal pronoun (person 1,2,3 added)

(Note: 1st and 2nd personal pronouns have no gender)

Cases (5-case system only):

-N	=	Nominative
-V	=	Vocative
-G	=	Genitive
-D	=	Dative
-A	=	Accusative

Number:

S	=	Singular
P	=	Plural

Gender:

M	=	Masculine
F	=	Feminine
N	=	Neuter

Suffixes:

-S	=	Superlative (used primarily with adjectives and some adverbs)
-C	=	Comparative (used primarily with adjectives and some adverbs)
-ABB	=	ABBreviated form (used only with the number 666)
-I	=	Interrogative
-N	=	Negative (used with some particles, adverbs, adjectives, and conjunctions)
-K	=	“Kai” (CONJ), second person personal pronoun, direct object, definite article “to” merged
-ATT	=	ATTic Greek form

STRONG'S NUMBERS:

To access the lexical root form definition of any Greek word, the appropriate Strong's concordance number immediately follows each Greek word. The definition then can be obtained by the normal routine for definitions as used for English texts.

The Strong's numbers used for the Greek New Testament do NOT always coincide with those used in the English texts. Strong clearly assisted the lay reader of the Authorized Version by assigning numbers to each unique root word form; however, he also attempted further to aid the reader by subdividing some root forms into separately numbered entries.

The result of such subdivision can be seen in the multiple forms of the verb “to be” (each of which ultimately derives from Strong's 1510). The same policy of separate numerical entries also was applied to various comparative and superlative forms of some adjectives and adverbs, as well as to the adverbial use of some noun forms.

Conversely, rather than treating each word separately (as would have been proper for anyone able to read the Greek), Strong assigned a single unique number to certain multiple-word expressions (e.g., “ou mh” or “ei de mhge”). This number no longer was reflective of the individual root forms. Once more, this action was taken by Strong in order to assist the lay English reader who knew no Greek; in practice this policy becomes a severe hindrance to those who know and seek to

read and understand the New Testament in its original Koine Greek.

Thus, the Strong's numbers – well-suited as they may be for the lay reader of the English text – in places become confusing and detrimental to those reading the Greek New Testament who would use

adjectives and some adverbs for or classifying forms of

with the number 666.

The present Greek edition attempts to use adverbs, adjectives, and conjunctions that they could directly utter the definite article “to” merged

practical root form. For example, all forms of the irregular second aorist root “eipon” (Strong's 2036) now are assigned to the root “legw” (Strong's 3004), to which “eipon” functions as the practical aorist. Similarly, all derived forms of “eidon” (originally included within Strong's 1492) now are related appropriately to either “oraw” (Strong's 3708) or “oida” (Strong's 1492), in accordance with their particular meaning.

In some cases, new words exist within the Koine Greek text that had not appeared in the Textus Receptus upon which Strong's numbering system had been based. In such cases, the new word is located either under a relatively appropriate Strong's number, or has been assigned a Strong's number that otherwise would no longer exist, due to consolidation under the root lexical forms. One case in particular is that of “ekperissou” and “ekperisswv,” neither of which exist separately in the TR: these have been assigned the (otherwise now vacant) Strong's number 4055, thus retaining a single common root, and that in close relation to other words containing some form of “periss-”.

The revision of the Strong's numbers within the Greek NT text is an ongoing process. Ultimately all Strong's numbers in the Greek text will agree with the Greek lexical root form.

ADDITIONAL NOTES:

It is ASSUMED that all Strong's numbers are correct; these have not been verified, although a few errors have been noted and corrected.

Declined proper nouns are not specifically identified as being names of persons or places; only indeclinable forms are so identified.

Reflexive pronouns have the Person (1,2,3) attached, e.g. F-3DSF See “auth” in the Bagster lexicon or Perschbacher for further examples.

THE ONLINE GREEK NEW TESTAMENT PARSING CODES FOR VERB-RELATED FORMS

Derived, compared and corrected from the Bagster “Analytical Greek Lexicon,” with comparison made against Perschbacher’s “New Analytical Greek Lexicon”

Abbreviated in a form similar to that found in Friberg’s “Analytical Greek New Testament”

Maurice A. Robinson
27 July 2004

The codes which follow reflect an original abridgment and correction of the data presented in “The Analytical Greek Lexicon” (London: Samuel Bagster and Sons, 1859). Comparison also has been made against the revised updating of that lexicon by Wesley J. Perschbacher in his “The New Analytical Greek Lexicon” (Peabody, MA: Hendrickson, 1990). The Perschbacher revision failed to adjust over 500 parsing or declensional errors in the original Bagster edition; these now have been corrected.

The abbreviation system was developed independently. Its features are similar to those in Timothy and Barbara Friberg “The Analytical Greek New Testament” (Grand Rapids: Baker, 1981), and can be used readily by anyone familiar with the Bagster lexicon, Perschbacher, or Friberg.

Many Greek New Testament verbal forms can be parsed in more than one manner. The parsings given reflect a normal interpretation of those forms which actually occur in the Greek New Testament. Every NT occurrence is covered, and the parsings reflect the totality of Greek NT verbal forms.

The data presented are not claimed to be free from error; the editor may be notified of any problem regarding the parsing, declension, or Strong’s number assigned to

any word, at SEBTS, P. O. Box 1889, Wake Forest, NC 27588.

All Greek verbs are listed in one of three various forms:

- 1) V-tense-voice-mood
- 2) V-tense-voice-mood-person-number
- 3) V-tense-voice-mood-case-number-gender

The abbreviations which pertain to each of these categories are the following:

Tense:

P	=	Present
I	=	Imperfect
F	=	Future Second Future = 2F
A	=	Aorist Second Aorist = 2A
R	=	perfect Second perfect = 2R
L	=	pLuperfect Second pLuperfect = 2L

Voice:

A	=	Active
M	=	Middle
P	=	Passive
E	=	Either middle or passive
D	=	middle DepoNent
O	=	passive depONent
N	=	middle or passive depoNent

Mood:

I	=	Indicative
S	=	Subjunctive
O	=	Optative
M	=	iMperative
N	=	iNfinitive
P	=	Participle

Extra: -ATT = Attic Greek form

Person: 1, 2, 3 = First, Second, Third person

Number: S, P = Singular, Plural

Gender: M, F, N = Masculine, Feminine, Neuter

Case:

N	=	Nominative (5-case system only!)
G	=	Genitive
D	=	Dative
A	=	Accusative
V	=	Vocative

SPECIAL NOTE: the so-called “Second” forms of the Aorist, Future, Perfect and Pluperfect are respectively designated as 2A, 2F, 2P and 2L, preceding the voice and mood designations. Functionally, these forms are equivalent to the undesignated (First) Aorist, Future, Perfect, and Pluperfect forms.

STRONG'S NUMBERS:

To access the lexical root form definition of any Greek word, the appropriate Strong's concordance number immediately follows each Greek word. The definition then can be obtained by the normal routine for definitions as used for English texts.

The Strong's numbers used for the Greek New Testament do NOT always coincide with those used in the English texts. Strong clearly assisted the lay reader of the Authorized Version by assigning numbers to each unique root word form; however, he also attempted further to aid the reader by subdividing some root forms into separately numbered entries.

The result of such subdivision can be seen in the multiple forms of the verb “to be” (each of which ultimately derives from Strong's 1510). The same policy of separate numerical entries also was applied to various comparative and superlative forms of some adjectives and adverbs, as well as to the adverbial use of some noun forms.

Conversely, rather than treating each word separately (as would have been proper for anyone able to read the Greek), Strong assigned a single unique number to certain multiple-word expressions (e.g., “ou mh” or “ei de mhge”). This number no longer was reflective of the individual root forms. Once more, this action was taken by Strong in order to assist the lay English reader who knew no Greek; in practice this policy becomes a severe hindrance to those who know and seek to read and understand the New Testament in its original Koine Greek.

Thus, the Strong's numbers – well-suited as they may be for the lay reader of the English text – in places become confusing and detrimental to those reading the Greek New Testament who would use

those numbers when searching for or classifying the ultimate lexical root forms of various Greek words.

The present Greek edition attempts to alter Strong's Greek word numbers so that they relate directly to their ultimate practical root form. For example, all forms of the irregular second aorist root “eipon” (Strong's 2036) now are assigned to the root “legw” (Strong's 3004), to which “eipon” functions as the practical aorist. Similarly, all derived forms of “eidon” (originally included within Strong's 1492) now are related appropriately to either “oraw” (Strong's 3708) or “oida” (Strong's 1492), in accordance with their particular meaning.

The revision of the Strong's numbers within the Greek NT text is an ongoing process. Ultimately all Strong's numbers in the Greek text will agree with the Greek lexical root form.

ADDITIONAL NOTES

ACCURACY OF STRONG'S NUMBERS:

It is ASSUMED that all Strong's numbers are correct; these have not been verified, although a few errors have been noted and corrected.

THE VARIOUS FORMS OF THE VERB “TO BE”:

Although the analytical lexicons state no voice for the various forms of “to be” (including compound verbs in which “-eimi” is an element), for the purposes of the current parsing data ALL such forms are considered to be in the ACTIVE voice.

In addition, Strong's Concordance gives unique numbers to many separate forms of the verb “to be”, even though all these properly derive from “eimi” (1510) alone. Perschbacher gives both numbers: the particular Strong's number in the left margin and the root number 1510 in the right margin. In the present electronic Greek NT texts, ALL forms of “eimi” reflect the single number 1510.

Since accents and breathings are not provided in these Greek texts, some word forms will appear identical although possessing distinct parsings or declensions. The following specifically should be noted:

The form “h” occurs infrequently as part of the verb “to be” (V-PAS-3S of 1510, numbered 5600 by Strong); the same form reflecting the definite article (3588), relative pronoun (3739), and disjunctive particle (2228, 2229) dominates within the Greek NT.

The form “ei” also occurs infrequently as part of the verb “to be” (V-PAI-2S of 1510, numbered 1488 by Strong); the same form (in the absence of accents and breathings) occurs most frequently as a conditional particle (1487).

The form “hn” is frequent as a verb form in the Greek NT (V-IAI-3S of 1510, numbered 2258 by Strong); it also occurs frequently as a relative pronoun (3739).

The subjunctive verb form “wsin” (V-PAS-3P of 1510) is incorrectly cited by Strong as participial (5607). Note also that the same form may be a plural noun from 3775.

The verb form “hv” can be either a present subjunctive (PAS-2S, Strong 1510) or an imperfect indicative (V-IAI-2S, Strong 2229). Both forms derive from the root 1510; the parsing information following each form makes the distinction clear.

-end of file-

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ

¹ βιβλος γενεσεωσ ιησου χριστου υιου δαυιδ υιου αβρααμ

² αβρααμ εγεννησεν τον ισαακ ισαακ δε εγεννησεν τον ιακωβ ιακωβ δε εγεννησεν τον ιουδαν και τους αδελφους αυτου

³ ιουδασ δε εγεννησεν τον φαρεσ και τον ζαρα εκ της θαμαρ φαρεσ δε εγεννησεν τον εσρωμ εσρωμ δε εγεννησεν τον αραμ

⁴ αραμ δε εγεννησεν τον αμιναδαβ αμιναδαβ δε εγεννησεν τον ναασων ναασων δε εγεννησεν τον σαλμων

⁵ σαλμων δε εγεννησεν τον βοοζ εκ της ραχαβ βοοζ δε εγεννησεν τον ωβηδ εκ της ρουθ ωβηδ δε εγεννησεν τον ιεσσαι

⁶ ιεσσαι δε εγεννησεν τον δαυιδ τον βασιλεα δαυιδ δε ο βασιλευσ εγεννησεν τον σολομωνα εκ της του ουριου

⁷ σολομων δε εγεννησεν τον ροβοαμ ροβοαμ δε εγεννησεν τον αβια αβια δε εγεννησεν τον ασα

⁸ ασα δε εγεννησεν τον ιωσαφατ ιωσαφατ δε εγεννησεν τον ιωραμ ιωραμ δε εγεννησεν τον οζιαν

⁹ οζιασ δε εγεννησεν τον ιωαθαμ ιωαθαμ δε εγεννησεν τον αχαζ αχαζ δε εγεννησεν τον εζεκιαν

¹⁰ εζεκιασ δε εγεννησεν τον μανασση μανασσησ δε εγεννησεν τον αμων αμων δε εγεννησεν τον ιωσιαν

¹¹ ιωσιασ δε εγεννησεν τον ιεχονιαν και τους αδελφους αυτου επι της μετοικεσιασ βαβυλωνοσ

¹² μετα δε την μετοικεσιαν βαβυλωνοσ ιεχονιασ εγεννησεν τον σαλαθιηλ σαλαθιηλ δε εγεννησεν τον ζοροβαβελ

¹³ ζοροβαβελ δε εγεννησεν τον αβιουδ αβιουδ δε εγεννησεν τον ελιακειμ ελιακειμ δε εγεννησεν τον αζωρ

¹⁴ αζωρ δε εγεννησεν τον σαδωκ σαδωκ δε εγεννησεν τον αχειμ αχειμ δε εγεννησεν τον ελιουδ

¹⁵ ελιουδ δε εγεννησεν τον ελεαζαρ ελεαζαρ δε εγεννησεν τον ματθαν ματθαν δε εγεννησεν τον ιακωβ

¹⁶ ιακωβ δε εγεννησεν τον ιωσηφ τον ανδρα μαριασ εξ ησ εγεννηθη ιησους ο λεγομενοσ χριστοσ

¹⁷ πασαι ουν αι γενεαι απο αβρααμ εωσ δαυιδ γενεαι δεκατεσσαρες και απο δαυιδ εωσ της

μετοικεσιασ βαβυλωνοσ γενεαι δεκατεσσαρες και απο της μετοικεσιασ βαβυλωνοσ εωσ του χριστου γενεαι δεκατεσσαρες

¹⁸ του δε ιησου χριστου η γεννησισ ουτωσ ην μνηστευθεισισ γαρ της μητροσ αυτου μαριασ τω ιωσηφ πριν η συνελθειν αυτους ευρεθη εν γαστρι εχουσα εκ πνευματοσ αγιου

¹⁹ ιωσηφ δε ο ανηρ αυτησ δικαιοσ ων και μη θελων αυτην παραδειγματισαι εβουληθη λαθρα απολυσαι αυτην

²⁰ ταυτα δε αυτου ενθυμηθεντοσ ιδου αγγελοσ κυριου κατ οναρ εφανη αυτω λεγων ιωσηφ υιοσ δαυιδ μη φοβηθησ παραλαβειν μαριαμ την γυναικα σου το γαρ εν αυτη γεννηθεν εκ πνευματοσ εστιν αγιου

²¹ τεξεται δε υιον και καλεσεισ το ονομα αυτου ιησουν αυτοσ γαρ σωσει τον λαον αυτου απο των αμαρτιων αυτων

²² τουτο δε ολον γεγονεν ινα πληρωθη το ρηθεν υπο του κυριου δια του προφητου λεγοντοσ

²³ ιδου η παρθενοσ εν γαστρι εξει και τεξεται υιον και καλεσουσιν το ονομα αυτου εμμανουηλ ο εστιν μεθερμηνευομενοσ μεθ ημων ο θεοσ

²⁴ διεγερθεισ δε ο ιωσηφ απο του υπνου εποιησεν ωσ προσεταξεν αυτω ο αγγελοσ κυριου και παρελαβεν την γυναικα αυτου

²⁵ και ουκ εγινωσκεν αυτην εωσ ου ετεκεν τον υιον αυτησ τον πρωτοτοκοκον και εκαλεσεν το ονομα αυτου ιησουν

2

¹ του δε ιησου γεννηθεντοσ εν βηθλεεμ της ιουδαιασ εν ημεραισ ηρωδου του βασιλεωσ ιδου μαγοι απο ανατολων παρεγενοντο εισ ιεροσολυμα

² λεγοντεσ που εστιν ο τεχθεισ βασιλευσ των ιουδαιων ειδομεν γαρ αυτου τον αστερα εν τη ανατολη και ηλθομεν προσκυνησαι αυτω

³ ακουσασ δε ηρωδησ ο βασιλευσ εταραχθη και πασα ιεροσολυμα μετ αυτου

⁴ και συναγαγων παντασ τουσ αρχιερεισ και γραμματεισ του λαου επυνθανετο παρ αυτων που ο χριστοσ γενναται

⁵ οι δε ειπον αυτω εν βηθλεεμ της ιουδαιασ ουτωσ γαρ γεγραπται δια του προφητου

⁶ και συ βηθλεεμ γη ιουδα ουδαμωσ ελαχιστη ει εν τοισ ηγεμοσιν ιουδα εκ σου γαρ εξελευσεται ηγουμενοσ οστισ ποιμανει τον λαον μου τον ισραηλ

⁷ τοτε ηρωδησ λαθρα καλεσασ τουσ μαγουσ ηκριβωσεν παρ αυτων τον χρονον του φαινομενου αστεροσ

⁸ και πεμφασ αυτους εις βηθλεεμ ειπεν πορευθεντες ακριβως εξετασατε περι του παιδιου επαν δε ευρητε απαγγειλατε μοι οπως καγω ελθων προσκυνησω αυτω

⁹ οι δε ακουσαντες του βασιλεως επορευθησαν και ιδου ο αστηρ ον ειδον εν τη ανατολη προηγεν αυτους εως ελθων εστη επανω ου ην το παιδιον

¹⁰ ιδοντες δε τον αστερα εχαρησαν χαραν μεγαλην σφοδρα

¹¹ και ελθοντες εις την οικιαν ειδον το παιδιον μετα μαριας της μητρος αυτου και πεσοντες προσεκυνησαν αυτω και ανοιξαντες τους θησαυρους αυτων προσηνεγκαν αυτω δωρα χρυσον και λιβανον και σμυρνα

¹² και χρηματισθεντες κατ οναρ μη ανακαμψαι προς ηρωδη δι αλλης οδου ανεχωρησαν εις την χωραν αυτων

¹³ αναχωρησαντων δε αυτων ιδου αγγελος κυριου φαινεται κατ οναρ τω ιωσηφ λεγων εγερθεις παραλαβε το παιδιον και την μητερα αυτου και φευγε εις αιγυπτον και ισθι εκει εως αν ειπω σοι μελλει γαρ ηρωδης ζητειν το παιδιον του απολεσαι αυτο

¹⁴ ο δε εγερθεις παρελαβεν το παιδιον και την μητερα αυτου νυκτος και ανεχωρησεν εις αιγυπτον

¹⁵ και ην εκει εως της τελευτης ηρωδου ινα πληρωθη το ρηθεν υπο του κυριου δια του προφητου λεγοντος εξ αιγυπτου εκαλεσα τον υιον μου

¹⁶ τοτε ηρωδης ιδων οτι ενεπαιχθη υπο των μαγων εθυμωθη λιαν και αποστειλας ανειλεν παντας τους παιδας τους εν βηθλεεμ και εν πασιν τοις οριοις αυτης απο διετους και κατωτερω κατα τον χρονον ον ηκριβωσεν παρα των μαγων

¹⁷ τοτε επληρωθη το ρηθεν υπο ιερεμιου του προφητου λεγοντος

¹⁸ φωνη εν ραμα ηκουσθη θρηνος και κλαυθμος και οδυρμος πολυσ ραχηλ κλαιουσα τα τεκνα αυτης και ουκ ηθελεν παρακληθηναι οτι ουκ εισιν

¹⁹ τελευτησαντος δε του ηρωδου ιδου αγγελος κυριου κατ οναρ φαινεται τω ιωσηφ εν αιγυπτω

²⁰ λεγων εγερθεις παραλαβε το παιδιον και την μητερα αυτου και πορευου εις γην ισραηλ τεθνηκασιν γαρ οι ζητουντες την ψυχην του παιδιου

²¹ ο δε εγερθεις παρελαβεν το παιδιον και την μητερα αυτου και ηλθεν εις γην ισραηλ

²² ακουσας δε οτι αρχελαος βασιλευει επι της ιουδαιας αντι ηρωδου του πατρος αυτου εφοβηθη εκει απελθειν χρηματισθεις δε κατ οναρ

ανεχωρησεν εις τα μερη της γαλιλαιας

²³ και ελθων κατωκησεν εις πολιν λεγομενην ναζαρετ οπως πληρωθη το ρηθεν δια των προφητων οτι ναζωραιος κληθησεται

3

¹ εν δε ταις ημεραις εκειναις παραγινεται ιωαννης ο βαπτιστης κηρυσσων εν τη ερημω της ιουδαιας

² και λεγων μετανοειτε ηγγικεν γαρ η βασιλεια των ουρανων

³ ουτος γαρ εστιν ο ρηθεις υπο ησαιου του προφητου λεγοντος φωνη βοωντος εν τη ερημω ετοιμασατε την οδον κυριου ευθειας ποιειτε τας τριβους αυτου

⁴ αυτοσ δε ο ιωαννης ειχεν το ενδυμα αυτου απο τριχων καμηλου και ζωνην δερματινην περι την οσφυν αυτου η δε τροφη αυτου ην ακριδες και μελι αγριον

⁵ τοτε εξεπορευετο προς αυτον ιεροσολυμα και πασα η ιουδαια και πασα η περιχωρος του ιορδανου

⁶ και εβαπτιζοντο εν τω ιορδανη υπ αυτου εξομολογουμενοι τας αμαρτιας αυτων

⁷ ιδων δε πολλους των φαρισαιων και σαδδουκαιων ερχομενους επι το βαπτισμα αυτου ειπεν αυτοις γεννηματα εχιδνων τισ υπεδειξεν υμιν φυγειν απο της μελλουσης οργης

⁸ ποιησατε ουν καρπον αξιον της μετανοιας

⁹ και μη δοξητε λεγειν εν εαυτοις πατερα εχομεν τον αβρααμ λεγω γαρ υμιν οτι δυναται ο θεος εκ των λιθων τουτων εγειραι τεκνα τω αβρααμ

¹⁰ ηδη δε και η αξινη προς την ριζαν των δενδρων κειται παν ουν δενδρον μη ποιουν καρπον καλον εκκοπτεται και εις πυρ βαλλεται

¹¹ εγω μεν βαπτιζω υμας εν υδατι εις μετανοιαν ο δε οπισω μου ερχομενος ισχυροτερος μου εστιν ου ουκ ειμι ικανος τα υποδηματα βαστασαι αυτοσ υμας βαπτισει εν πνευματι αγιω

¹² ου το πτυον εν τη χειρι αυτου και διακαθαριει την αλωνα αυτου και συναξει τον σιτον αυτου εις την αποθηκην το δε αχυρον κατακαυσει πυρι ασβεστω

¹³ τοτε παραγινεται ο ιησους απο της γαλιλαιας επι τον ιορδανην προς τον ιωαννην του βαπτισθηναι υπ αυτου

¹⁴ ο δε ιωαννης διεκωλυεν αυτον λεγων εγω χρειαν εχω υπο σου βαπτισθηναι και συ ερχη προς με

15 αποκριθεισ δε ο ιησους ειπεν προς αυτον αφεσ αρτι ουτως γαρ πρεπον εστιν ημιν πληρωσαι πασαν δικαιοσυνην τοτε αφησιν αυτον

16 και βαπτισθεις ο ιησους ανεβη ευθυσ απο του υδατος και ιδου ανεωχθησαν αυτω οι ουρανοι και ειδεν το πνευμα του θεου καταβαινον ωσει περιστεραν και ερχομενον επ αυτον

17 και ιδου φωνη εκ των ουρανων λεγουσα ουτος εστιν ο υιος μου ο αγαπητος εν ω ευδοκησα

4

1 τοτε ο ιησους ανηχθη εις την ερημον υπο του πνευματος πειρασθηναι υπο του διαβολου

2 και νηστευσας ημερας τεσσαρακοντα και νυκτας τεσσαρακοντα υστερον επεινασεν

3 και προσελθων αυτω ο πειραζων ειπεν ει υιος ει του θεου ειπε ινα οι λιθοι ουτοι αρτοι γενωνται

4 ο δε αποκριθεισ ειπεν γεγραπται ουκ επ αρτω μονω ζησεται ανθρωπος αλλ επι παντι ρηματι εκπορευομενω δια στοματος θεου

5 τοτε παραλαμβανει αυτον ο διαβολος εις την αγιαν πολιν και ιστησιν αυτον επι το πτερυγιον του ιερου

6 και λεγει αυτω ει υιος ει του θεου βαλε σεαυτον κατω γεγραπται γαρ οτι τοις αγγελιοις αυτου εντελειται περι σου και επι χειρων αρουσιν σε μηποτε προσκοψησ προς λιθον τον ποδα σου

7 εφη αυτω ο ιησους παλιν γεγραπται ουκ εκπειρασεις κυριον τον θεον σου

8 παλιν παραλαμβανει αυτον ο διαβολος εις ορος υψηλον λιαν και δεικνυσιν αυτω πασας τας βασιλειας του κοσμου και την δοξαν αυτων

9 και λεγει αυτω ταυτα παντα σοι δωσω εαν πεσων προσκνησης μοι

10 τοτε λεγει αυτω ο ιησους υπαγε οπισω μου σατανα γεγραπται γαρ κυριον τον θεον σου προσκνησεις και αυτω μονω λατρευσεις

11 τοτε αφησιν αυτον ο διαβολος και ιδου αγγελοι προσηλθον και διηκουνουν αυτω

12 ακουσας δε ο ιησους οτι ιωαννης παρεδοθη ανεχωρησεν εις την γαλιλαιαν

13 και καταλιπων την ναζαρετ ελθων κατωκησεν εις καπερναουμ την παραθαλασσιαν εν οριοις ζαβουλων και νεφθαλειμ

14 ινα πληρωθη το ρηθεν δια ησαιου του προφητου λεγοντος

15 γη 1093 N-NSF ζαβουλων και γη 1093 N-NSF νεφθαλειμ οδον θαλασσης περαν του ιορδανου γαλιλαια 1056 N-NSF των εθνων

16 ο λαος ο καθημενος εν σκοτει ειδεν φως μεγα και τοις καθημενοισ εν χωρα και σκια θανατου φως ανετειλεν αυτοισ

17 απο τοτε ηρξατο ο ιησους κηρυσσειν και λεγειν μετανοειτε ηγγικεν γαρ η βασιλεια των ουρανων

18 περιπατων δε παρα την θαλασσαν της γαλιλαιας ειδεν δυο αδελφους σιμωνα τον λεγομενον πετρον και ανδρεαν τον αδελφον αυτου βαλλοντας αμφιβληστρον εις την θαλασσαν ησαν γαρ αλιεισ

19 και λεγει αυτοισ δευτε οπισω μου και ποιησω υμασ αλιεισ ανθρωπων

20 οι δε ευθεωσ αφεντες τα δικτυα ηκολουθησαν αυτω

21 και προβασ εκειθεν ειδεν αλλουσ δυο αδελφουσ ιακωβον τον του ζεβεδαιου και ιωαννην τον αδελφον αυτου εν τω πλοιω μετα ζεβεδαιου του πατροσ αυτων καταρτιζοντασ τα δικτυα αυτων και εκαλεσεν αυτοουσ

22 οι δε ευθεωσ αφεντες το πλοιον και τον πατερα αυτων ηκολουθησαν αυτω

23 και περιηγεν ολην την γαλιλαιαν ο ιησους διδασκων εν ταισ συναγωγαισ αυτων και κηρυσσων το ευαγγελιον της βασιλειας και θεραπευων πασαν νοσον και πασαν μαλακιαν εν τω λαω

24 και απηλθεν η ακοη αυτου εις ολην την συριαν και προσηνεγκαν αυτω παντασ τουσ κακωσ εχοντασ ποικιλαισ νοσοισ και βασανοισ συνεχομενουσ και δαιμονιζομενουσ και σεληνιαζομενουσ και παραλυτικουσ και εθεραπευσεν αυτοουσ

25 και ηκολουθησαν αυτω οχλοι πολλοι απο της γαλιλαιας και δεκαπολεωσ και ιεροσολυμων και ιουδαιας και περαν του ιορδανου

5

1 ιδων δε τουσ οχλουσ ανεβη εις το ορος και καθισαντοσ αυτου προσηλθον αυτω οι μαθηται αυτου

2 και ανοιξασ το στομα αυτου εδιδασκεν αυτοουσ λεγων

3 μακαριοι οι πτωχοι τω πνευματι οτι αυτων εστιν η βασιλεια των ουρανων

4 μακαριοι οι πενθουντες οτι αυτοι παρακληθησονται

5 μακαριοι οι πραεισ οτι αυτοι κληρονομησουσιν την γην

6 μακαριοι οι πεινωντες και διψωντες την δικαιοσυνην οτι αυτοι χορτασθησονται

7 μακαριοι οι ελεημονεσ οτι αυτοι ελεθησονται

8 μακαριοι οι καθαροι τη καρδια οτι αυτοι τον θεον οψονται

9 μακαριοι οι ειρηνοποιοι οτι αυτοι υιοι θεου κληθησονται

10 μακαριοι οι δεδιωγμενοι ενεκεν δικαιοσυνης οτι αυτων εστιν η βασιλεια των ουρανων

11 μακαριοι εστε οταν ονειδισωσιν υμας και διωξωσιν και ειπωσιν παν πονηρον ρημα καθ υμων ψευδομενοι ενεκεν εμου

12 χαιρετε και αγαλλιασθε οτι ο μισθος υμων πολυς εν τοις ουρανοις ουτως γαρ εδιωξαν τους προφητας τους προ υμων

13 υμεις εστε το αλας της γης εαν δε το αλας μωρανθη εν τινι αλισθησεται εις ουδεν ισχυει ετι ει μη βληθηναι εξω και καταπατεισθαι υπο των ανθρωπων

14 υμεις εστε το φως του κοσμου ου δυναται πολις κρυβηναι επανω ορους κειμενη

15 ουδε καιουσιν λυχνον και τιθεασιν αυτον υπο τον μοδιον αλλ επι την λυχνιαν και λαμπει πασιν τοις εν τη οικια

16 ουτως λαμψατω το φως υμων εμπροσθεν των ανθρωπων οπως ιδωσιν υμων τα καλα εργα και δοξασωσιν τον πατερα υμων τον εν τοις ουρανοις

17 μη νομισητε οτι ηλθον καταλυσαι τον νομον η τους προφητας ουκ ηλθον καταλυσαι αλλα πληρωσαι

18 αμην γαρ λεγω υμιν εως αν παρελθη ο ουρανος και η γη ιωτα εν η μια κεραια ου μη παρελθη απο του νομου εως αν παντα γενηται

19 ος εαν ουν λυση μιαν των εντολων τουτων των ελαχιστων και διδαξη ουτως τους ανθρωπους ελαχιστος κληθησεται εν τη βασιλεια των ουρανων ος δ αν ποιηση και διδαξη ουτος μεγας κληθησεται εν τη βασιλεια των ουρανων

20 λεγω γαρ υμιν οτι εαν μη περισσευση η δικαιοσυνη υμων πλειον των γραμματεων και φαρισαιων ου μη εισελθητε εις την βασιλειαν των ουρανων

21 ηκουσατε οτι ερρεθη τοις αρχαιοις ου φονευσεις ος δ αν φονευση ενοχος εσται τη κρισει

22 εγω δε λεγω υμιν οτι πας ο οργιζομενος τω αδελφω αυτου εικη ενοχος εσται τη κρισει ος δ αν ειπη τω αδελφω αυτου ρακα ενοχος εσται τω συνεδριω ος δ αν ειπη μωρε ενοχος εσται εις την γεενναν του πυρος

23 εαν ουν προσφερησ το δωρον σου επι το θυσιαστηριον και εκει μνησθησ οτι ο αδελφος σου εχει τι κατα σου

24 αφες εκει το δωρον σου εμπροσθεν του

θυσιαστηριου και υπαγε πρωτον διαλλαγηθι τω αδελφω σου και τοτε ελθων προσφερε το δωρον σου

25 ισθι ευνων τω αντιδικω σου ταχυ εως στου ει εν τη οδω μετ αυτου μηποτε σε παραδω ο αντιδικος τω κριτη και ο κριτης σε παραδω τω υπηρετη και εις φυλακην βληθησ

26 αμην λεγω σοι ου μη εξελθης εκειθεν εως αν αποδωσ τον εσχατον κοδραντην

27 ηκουσατε οτι ερρεθη ου μοιχευσεισ

28 εγω δε λεγω υμιν οτι πας ο βλεπων γυναικα προσ το επιθυμησαι αυτην ηδη εμοιχευσεν αυτην εν τη καρδια αυτου

29 ει δε ο οφθαλμος σου ο δεξιος σκανδαλιζει σε εξελε αυτον και βαλε απο σου συμφερει γαρ σοι ινα αποληται εν των μελων σου και μη ολον το σωμα σου βληθη εις γεενναν

30 και ει η δεξια σου χειρ σκανδαλιζει σε εκκοψον αυτην και βαλε απο σου συμφερει γαρ σοι ινα αποληται εν των μελων σου και μη ολον το σωμα σου βληθη εις γεενναν

31 ερρεθη δε οτι ος αν απολυση την γυναικα αυτου δοτω αυτη αποστασιον

32 εγω δε λεγω υμιν οτι ος αν απολυση την γυναικα αυτου παρεκτος λογου πορνειας ποιει αυτην μοιχασθαι και ος εαν απολελυμενην γαμηση μοιχεται

33 παλιν ηκουσατε οτι ερρεθη τοις αρχαιοις ουκ επιορκησεις αποδωσεις δε τω κυριω τους ορκους σου

34 εγω δε λεγω υμιν μη ομοσαι ολωσ μητε εν τω ουρανω οτι θρονος εστιν του θεου

35 μητε εν τη γη οτι υποποδιον εστιν των ποδων αυτου μητε εις ιεροσολυμα οτι πολις εστιν του μεγαλου βασιλεωσ

36 μητε εν τη κεφαλη σου ομοσησ οτι ου δυνασαι μιαν τριχα λευκην η μελαιναν ποιησαι

37 εστω δε ο λογος υμων ναι ναι ου ου το δε περισσον τουτων εκ του πονηρου εστιν

38 ηκουσατε οτι ερρεθη οφθαλμον αντι οφθαλμου και οδοντα αντι οδοντοσ

39 εγω δε λεγω υμιν μη αντιστηναι τω πονηρω αλλ οστισ σε ραπισει επι την δεξιαν σιαγονα στρεψον αυτω και την αλλην

40 και τω θελοντι σοι κριθηναι και τον χιτωνα σου λαβειν αφες αυτω και το ιματιον

41 και οστισ σε αγγαρευσει μιλιον εν υπαγε μετ αυτου δυ

42 τω αιτουντι σε διδου και τον θελοντα απο σου δανεισασθαι μη αποστραφησ

43 ηκουσατε οτι ερρεθη αγαπησεις τον πλησιον σου και μισησεις τον εχθρον σου

44 εγω δε λεγω υμιν αγαπατε τους εχθρους υμων ευλογειτε τους καταρωμενους υμας καλωσ ποιειτε τοις μισουσιν υμας και προσευχεσθε υπερ των επηρεαζοντων υμας και διωκοντων υμας

45 οπως γενησθε υιοι του πατροσ υμων του εν τοις ουρανοις οτι τον ηλιον αυτου ανατελλει επι πονηρους και αγαθους και βρεχει επι δικαιους και αδικους

46 εαν γαρ αγαπησητε τους αγαπωντασ υμασ τινα μισθον εχετε ουχι και οι τελωναι το αυτο ποιουσιν

47 και εαν ασπασησθε τουσ φιλουσ υμων μονον τι περισσον ποιειτε ουχι και οι τελωναι ουτωσ ποιουσιν

48 εσεσθε ουν υμεισ τελειοι ωσπερ ο πατηρ υμων ο εν τοις ουρανοις τελειοσ εστιν

6

1 προσεχετε την ελεημοσυνην υμων μη ποιειν εμπροσθεν των ανθρωπων προσ το θεαθηναι αυτοισ ει δε μηγε μισθον ουκ εχετε παρα τω πατρι υμων τω εν τοις ουρανοις

2 οταν ουν ποιησ ελεημοσυνην μη σαλπισησ εμπροσθεν σου ωσπερ οι υποκριται ποιουσιν εν ταισ συναγωγαισ και εν ταισ ρυμαισ οπως δοξασθωσιν υπο των ανθρωπων αμην λεγω υμιν απεχουσιν τον μισθον αυτων

3 σου δε ποιουντοσ ελεημοσυνην μη γνωτω η αριστερα σου τι ποιει η δεξια σου

4 οπως η σου η ελεημοσυνη εν τω κρυπτω και ο πατηρ σου ο βλεπων εν τω κρυπτω αυτοσ αποδωσει σοι εν τω φανερω

5 και οταν προσευχη ουκ εση ωσπερ οι υποκριται οτι φιλουσιν εν ταισ συναγωγαισ και εν ταισ γωνιαισ των πλατειων εστωτεσ προσευχεσθαι οπως αν φανωσιν τοις ανθρωποισ αμην λεγω υμιν οτι απεχουσιν τον μισθον αυτων

6 συ δε οταν προσευχη εισελθε εισ το ταμειον σου και κλεισασ την θυραν σου προσευξαι τω πατρι σου τω εν τω κρυπτω και ο πατηρ σου ο βλεπων εν τω κρυπτω αποδωσει σοι εν τω φανερω

7 προσευχομενοι δε μη βαττολογησητε ωσπερ οι εθνικοι δοκουσιν γαρ οτι εν τη πολυλογια αυτων εισακουσθησονται

8 μη ουν ομοιωθητε αυτοισ οιδεν γαρ ο πατηρ υμων ων χρειαν εχετε προ του υμασ αιτησαι αυτον

9 ουτωσ ουν προσευχεσθε υμεισ πατερ ημων ο εν τοις ουρανοις αγιασθητω το ονομα σου

10 ελθητω η βασιλεια σου γενηθητω το θελημα σου ωσ εν ουρανω και επι της γησ

11 τον αρτον ημων τον επιουσιον δοσ ημιν σημερον

12 και αφεσ ημιν τα οφειληματα ημων ωσ και ημεισ αφιεμεν τοις οφειλεταισ ημων

13 και μη εισενεγκησ ημασ εισ πειρασμον αλλα ρυσαι ημασ απο του πονηρου οτι σου εστιν η βασιλεια και η δυναμισ και η δοξα εισ τουσ αιωνασ αμην

14 εαν γαρ αφητε τοις ανθρωποισ τα παραπτωματα αυτων αφησει και υμιν ο πατηρ υμων ο ουρανιοσ

15 εαν δε μη αφητε τοις ανθρωποισ τα παραπτωματα αυτων ουδε ο πατηρ υμων αφησει τα παραπτωματα υμων

16 οταν δε νηστευητε μη γινεσθε ωσπερ οι υποκριται σκυθρωποι αφανιζουσιν γαρ τα προσωπα αυτων οπως φανωσιν τοις ανθρωποισ νηστευοντεσ αμην λεγω υμιν οτι απεχουσιν τον μισθον αυτων

17 συ δε νηστευων αλειψαι σου την κεφαλην και το προσωπον σου νιψαι

18 οπως μη φανησ τοις ανθρωποισ νηστευων αλλα τω πατρι σου τω εν τω κρυπτω και ο πατηρ σου ο βλεπων εν τω κρυπτω αποδωσει σοι

19 μη θησαυριζετε υμιν θησαυρουσ επι της γησ οπου σησ και βρωσισ αφανιζει και οπου κλεπται διορυσσουσιν και κλεπτουσιν

20 θησαυριζετε δε υμιν θησαυρουσ εν ουρανω οπου ουτε σησ ουτε βρωσισ αφανιζει και οπου κλεπται ου διορυσσουσιν ουδε κλεπτουσιν

21 οπου γαρ εστιν ο θησαυροσ υμων εκει εσται και η καρδια υμων

22 ο λυχνοσ του σωματοσ εστιν ο οφθαλμοσ εαν ουν ο οφθαλμοσ σου απλουσ η ολον το σωμα σου φωτεινον εσται

23 εαν δε ο οφθαλμοσ σου πονηροσ η ολον το σωμα σου σκοτεινον εσται ει ουν το φωσ το εν σοι σκοτοσ εστιν το σκοτοσ ποσον

24 ουδεισ δυναται δυσιν κυριοισ δουλευειν η γαρ τον ενα μισησει και τον ετερον αγαπησει η ενοσ ανθεξεται και του ετερου καταφρονησει ου δυνασθε θεω δουλευειν και μαμωνα

25 δια τουτο λεγω υμιν μη μεριμνατε τη ψυχη υμων τι φαγητε και τι πιητε μηδε τω σωματι υμων τι ενδυσησθε ουχι η ψυχη πλειον εστιν της τροφησ και το σωμα του ενδυματοσ

26 εμβλεψατε εισ τα πετεινα του ουρανου οτι ου σπειρουσιν ουδε θεριζουσιν ουδε συναγουσιν εισ αποθηκασ και ο πατηρ υμων ο ουρανιοσ τρεφει αυτα ουχ υμεισ μαλλον διαφερετε αυτων

27 τισ δε εξ υμων μεριμνων δυναται προσθειναι επι την ηλικιαν αυτου πηχυν ενα

28 και περι ενδυματοσ τι μεριμνατε καταμαθετε τα κρινα του αγρου πως αυξανει ου κοπια ουδε νηθει

29 λεγω δε υμιν οτι ουδε σολομων εν παση τη δοξη αυτου περιεβαλετο ωσ εν τουτων

30 ει δε τον χορτον του αγρου σημερον οντα και αυριον εις κλιβανον βαλλομενον ο θεοσ ουτωσ αμφιεννυσιν ου πολλω μαλλον υμασ ολιγοπιστοι

31 μη ουν μεριμνησητε λεγοντεσ τι φαγωμεν η τι πιωμεν η τι περιβαλωμεθα

32 παντα γαρ ταυτα τα εθνη επιζητει οιδεν γαρ ο πατηρ υμων ο ουρανοισ οτι χρηζετε τουτων απαντων

33 ζητειτε δε πρωτον την βασιλειαν του θεου και την δικαιοσυνην αυτου και ταυτα παντα προστεθησεται υμιν

34 μη ουν μεριμνησητε εις την αυριον η γαρ αυριον μεριμνησει τα εαυτησ αρκετον τη ημερα η κακια αυτησ

7

1 μη κρινετε ινα μη κριθητε

2 εν ω γαρ κριματι κρινετε κριθησεσθε και εν ω μετρω μετρειτε μετρηθησεται υμιν

3 τι δε βλεπεισ το καρφοσ το εν τω οφθαλμω του αδελφου σου την δε εν τω σω οφθαλμω δοκον ου κατανοεισ

4 η πως ερεισ τω αδελφω σου αφεσ εκβαλω το καρφοσ απο του οφθαλμου σου και ιδου η δοκοσ εν τω οφθαλμω σου

5 υποκριτα εκβαλε πρωτον την δοκον εκ του οφθαλμου σου και τοτε διαβλεψεισ εκβαλειν το καρφοσ εκ του οφθαλμου του αδελφου σου

6 μη δωτε το αγιον τοισ κυσιν μηδε βαλητε τουσ μαργαριτασ υμων εμπροσθεν των χοιρων μηποτε καταπατησωσιν αυτουσ εν τοισ ποσιν αυτων και στραφεντεσ ρηξωσιν υμασ

7 αιτειτε και δοθησεται υμιν ζητειτε και ευρησετε κρουετε και ανοιγησεται υμιν

8 πασ γαρ ο αιτων λαμβανει και ο ζητων ευρισκει και τω κρουοντι ανοιγησεται

9 η τισ εστιν εξ υμων ανθρωποσ ον εαν αιτηση ο υιοσ αυτου αρτον μη λιθον επιδωσει αυτω

10 και εαν ιχθυν αιτηση μη οφιν επιδωσει αυτω

11 ει ουν υμεισ πονηροι οντεσ οιδατε δοματα αγαθα διδοναι τοισ τεκνοισ υμων ποσω μαλλον ο πατηρ υμων ο εν τοισ ουρανοισ δωσει αγαθα τοισ αιτουσιν αυτον

12 παντα ουν οσα αν θελητε ινα ποιωσιν υμιν οι ανθρωποι ουτωσ και υμεισ ποιειτε αυτοισ ουτοσ γαρ εστιν ο νομοσ και οι προφηται

13 εισελθετε δια τησ στενησ πυλησ οτι πλατεια η πυλη και ευρυχωροσ η οδοσ η απαγουσα εις

την απωλειαν και πολλοι εισιν οι εισερχομενοι δι αυτησ

14 τι στενη η πυλη και τεθλιμμενη η οδοσ η απαγουσα εις την ζωην και ολιγοι εισιν οι ευρισκοντεσ αυτην

15 προσεχετε δε απο των ψευδοπροφητων οιτινεσ ερχονται προσ υμασ εν ενδυμασιν προβατων εσωθεν δε εισιν λυκοι αρπαγεσ

16 απο των καρπων αυτων επιγνωσεσθε αυτουσ μητι συλλεγουσιν απο ακανθων σταφυλην η απο τριβολων συκα

17 ουτωσ παν δενδρον αγαθον καρπουσ καλουσ ποιει το δε σαπρον δενδρον καρπουσ πονηρουσ ποιει

18 ου δυναται δενδρον αγαθον καρπουσ πονηρουσ ποιειν ουδε δενδρον σαπρον καρπουσ καλουσ ποιειν

19 παν δενδρον μη ποιουν καρπον καλον εκκοπτεται και εις πυρ βαλλεται

20 αρα γε απο των καρπων αυτων επιγνωσεσθε αυτουσ

21 ου πασ ο λεγων μοι κυριε κυριε εισελυσεται εις την βασιλειαν των ουρανων αλλ ο ποιων το θελημα του πατροσ μου του εν ουρανοισ

22 πολλοι ερουσιν μοι εν εκεινη τη ημερα κυριε κυριε ου τω σω ονοματι προεφητευσαμεν και τω σω ονοματι δαιμονια εξεβαλομεν και τω σω ονοματι δυναμεισ πολλασ εποιησαμεν

23 και τοτε ομολογησω αυτοισ οτι ουδεποτε εγνωσ υμασ αποχωρειτε απ εμου οι εργαζομενοι την ανομιαν

24 πασ ουν οστισ ακουει μου τουσ λογουσ τουτουσ και ποιει αυτουσ ομοιωσω αυτον ανδρι φρονιμω οστισ ωκοδομησεν την οικιαν αυτου επι την πετραν

25 και κατεβη η βροχη και ηλθον οι ποταμοι και επνευσαν οι ανεμοι και προσεπεσον τη οικια εκεινη και ουκ επεσεν τεθεμελιωτο γαρ επι την πετραν

26 και πασ ο ακουων μου τουσ λογουσ τουτουσ και μη ποιων αυτουσ ομοιωθησεται ανδρι μωρω οστισ ωκοδομησεν την οικιαν αυτου επι την αμμον

27 και κατεβη η βροχη και ηλθον οι ποταμοι και επνευσαν οι ανεμοι και προσεκοψαν τη οικια εκεινη και επεσεν και ην η πτωσισ αυτησ μεγαλη

28 και εγενετο οτε συνετελεσεν ο ιησουσ τουσ λογουσ τουτουσ εξεπλησσοντο οι οχλοι επι τη διδαχη αυτου

29 ην γαρ διδασκων αυτουσ ωσ εξουσιαν εχων και ουχ ωσ οι γραμματεισ

8

1 καταβαντι δε αυτω απο του ορους ηκολουθησαν αυτω οχλοι πολλοι

2 και ιδου λεπρος ελθων προσεκυνει αυτω λεγων κυριε εαν θελησ δυνασαι με καθαρισαι

3 και εκτεινας την χειρα ηψατο αυτου ο ιησους λεγων θελω καθαρισθητι και ευθεωσ εκαθαρισθη αυτου η λεπρα

4 και λεγει αυτω ο ιησους ορα μηδενι ειπησ αλλα υπαγε σεαυτον δειξον τω ιερει και προσενεγκε το δωρον ο προσεταξεν μωσησ εις μαρτυριον αυτοις

5 εισελθοντι δε αυτω εις καπερναουμ προσηλθεν αυτω εκατονταρχος παρακαλων αυτον

6 και λεγων κυριε ο παις μου βεβληται εν τη οικια παραλυτικος δεινωσ βασανιζομενος

7 και λεγει αυτω ο ιησους εγω ελθων θεραπευσω αυτον

8 και αποκριθεισ ο εκατονταρχος εφη κυριε ουκ ειμι ικανοσ ινα μου υπο την στεγην εισελθησ αλλα μονον ειπε λογω και ιαθησεται ο παις μου

9 και γαρ εγω ανθρωποσ ειμι υπο εξουσιαν εχων υπ εμαυτον στρατιωτασ και λεγω τουτω πορευθητι και πορευεται και αλλω ερχου και ερχεται και τω δουλω μου ποιησον τουτο και ποιει

10 ακουσασ δε ο ιησους εθαυμασεν και ειπεν τοισ ακολουθουσιν αμην λεγω υμιν ουδε εν τω ισραηλ τοσαυτην πιστιν ευρον

11 λεγω δε υμιν οτι πολλοι απο ανατολων και δυσμων ηξουσιν και ανακλιθησονται μετα αβρααμ και ισαακ και ιακωβ εν τη βασιλεια των ουρανων

12 οι δε υιοι της βασιλειασ εκβληθησονται εις το σκοτοσ το εξωτερον εκει εσται ο κλαυθμοσ και ο βρυγμοσ των οδοντων

13 και ειπεν ο ιησους τω εκατονταρχη υπαγε και ωσ επιστευσασ γενηθητω σοι και ιαθη ο παις αυτου εν τη ωρα εκεινη

14 και ελθων ο ιησους εις την οικιαν πετρου ειδεν την πενθεραν αυτου βεβλημενην και πυρεσσοσαν

15 και ηψατο της χειροσ αυτησ και αφηκεν αυτην ο πυρετοσ και ηγερθη και διηκονει αυτω

16 οψιασ δε γενομενησ προσηνεγκαν αυτω δαιμονιζομενοσ πολλοσ και εξεβαλεν τα πνευματα λογω και παντασ τουσ κακωσ εχοντασ εθεραπευσεν

17 οπωσ πληρωθη το ρηθεν δια ησαιου του προφητου λεγοντοσ αυτοσ τασ ασθενειασ ημων ελαβεν και τασ νοσοσ εβαστασεν

18 ιδων δε ο ιησους πολλοσ οχλοσ περι αυτον εκελευσεν απελθειν εις το περαν

19 και προσελθων εις γραμματεουσ ειπεν αυτω διδασκαλε ακολουθησω σοι οπου εαν απερχη

20 και λεγει αυτω ο ιησους αι αλωπεκεσ φωλεουσ εχουσιν και τα πετεινα του ουρανου κατασκηνωσεισ ο δε υιοσ του ανθρωπου ουκ εχει που την κεφαλην κλινη

21 ετεροσ δε των μαθητων αυτου ειπεν αυτω κυριε επιτρεψον μοι πρωτον απελθειν και θαψαι τον πατερα μου

22 ο δε ιησους ειπεν αυτω ακολουθει μοι και αφεσ τουσ νεκρουσ θαψαι τουσ εαυτων νεκρουσ

23 και εμβαντι αυτω εις το πλοιον ηκολουθησαν αυτω οι μαθηται αυτου

24 και ιδου σεισμοσ μεγασ εγενετο εν τη θαλασση ωστε το πλοιον καλυπτεσθαι υπο των κυματων αυτοσ δε εκαθευδεν

25 και προσελθοντεσ οι μαθηται ηγειραν αυτον λεγοντεσ κυριε σωσον ημασ απολλυμεθα

26 και λεγει αυτοισ τι δειλοι εστε ολιγοπιστοι τοτε εγερθεισ επετιμησεν τοισ ανεμοισ και τη θαλασση και εγενετο γαληνη μεγαλη

27 οι δε ανθρωποι εθαυμασαν λεγοντεσ ποταποσ εστιν ουτοσ οτι και οι ανεμοι και η θαλασσα υπακουουσιν αυτω

28 και ελθοντι αυτω εις το περαν εις την χωραν των γεργεσηνων υπηντησαν αυτω δυο δαιμονιζομενοι εκ των μνημειων εξερχομενοι χαλεποι λιαν ωστε μη ισχυειν τινα παρελθειν δια της οδου εκεινησ

29 και ιδου εκραξαν λεγοντεσ τι ημιν και σοι ιησου υιε του θεου ηλθεσ ωδε προ καιρου βασανισαι ημασ

30 ην δε μακραν απ αυτων αγελη χοιρων πολλων βοσκομενη

31 οι δε δαιμονεσ παρεκαλουν αυτον λεγοντεσ ει εκβαλλεισ ημασ επιτρεψον ημιν απελθειν εις την αγελην των χοιρων

32 και ειπεν αυτοισ υπαγετε οι δε εξελθοντεσ απηλθον εις την αγελην των χοιρων και ιδου ωρμησεν πασα η αγελη των χοιρων κατα του κρημου εις την θαλασσαν και απεθανον εν τοισ υδασιν

33 οι δε βοσκοντεσ εφυγον και απελθοντεσ εις την πολιν απηγγειλαν παντα και τα των δαιμονιζομενων

34 και ιδου πασα η πολισ εξηλθεν εις συναντησιν τω ιησου και ιδοντεσ αυτον παρεκαλεσαν οπωσ μεταβη απο των οριων αυτων

9

¹ και εμβασ εις το πλοιον διεπερασεν και ηλθεν εις την ιδιαν πολιν

² και ιδου προσεφερον αυτω παραλυτικον επι κλινησ βεβλημενον και ιδων ο ιησους την πιστιν αυτων ειπεν τω παραλυτικω θαρσει τεκνον αφεωνται σοι αι αμαρτιαι σου

³ και ιδου τινεσ των γραμματεων ειπον εν εαυτοισ ουτοσ βλασφημει

⁴ και ιδων ο ιησους τασ ενθυμησεισ αυτων ειπεν ινα τι υμεισ ενθυμεισθε πονηρα εν ταισ καρδιαισ υμων

⁵ τι γαρ εστιν ευκοπωτερον ειπειν αφεωνται σου αι αμαρτιαι η ειπειν εγειραι και περιπατει

⁶ ινα δε ειδητε οτι εξουσιαν εχει ο υιοσ του ανθρωπου επι της γησ αφιεναι αμαρτιασ τοτε λεγει τω παραλυτικω εγερθεισ αρων σου την κλινην και υπαγε εις τον οικον σου

⁷ και εγερθεισ απηλθεν εις τον οικον αυτου

⁸ ιδοντεσ δε οι οχλοι εθαυμασαν και εδοξασαν τον θεον τον δοντα εξουσιαν τοιαυτην τοισ ανθρωποισ

⁹ και παραγων ο ιησους εκειθεν ειδεν ανθρωπον καθημενον επι το τελωνιον ματθαιον λεγομενον και λεγει αυτω ακολουθει μοι και αναστασ ηκολουθησεν αυτω

¹⁰ και εγενετο αυτου ανακειμενου εν τη οικια και ιδου πολλοι τελωναι και αμαρτωλοι ελθοντεσ συνανεκειντο τω ιησου και τοισ μαθηταισ αυτου

¹¹ και ιδοντεσ οι φαρισαιοι ειπον τοισ μαθηταισ αυτου δια τι μετα των τελωνων και αμαρτωλων εσθιει ο διδασκαλοσ υμων

¹² ο δε ιησους ακουσασ ειπεν αυτοισ ου χρειαν εχουσιν οι ισχυοντεσ ιατρου αλλ οι κακωσ εχοντεσ

¹³ πορευθεντεσ δε μαθετε τι εστιν ελεον θελω και ου θυσιαν ου γαρ ηλθον καλεσαι δικαιουσ αλλα αμαρτωλουσ εις μετανοιαν

¹⁴ τοτε προσερχονται αυτω οι μαθηται ιωαννου λεγοντεσ δια τι ημεισ και οι φαρισαιοι νηστευομεν πολλα οι δε μαθηται σου ου νηστεουσιν

¹⁵ και ειπεν αυτοισ ο ιησους μη δυνανται οι υιοι του νυμφωνοσ πενθειν εφ οσον μετ αυτων εστιν ο νυμφιοσ ελευσονται δε ημεραι οταν απαρθη απ αυτων ο νυμφιοσ και τοτε νηστεουσουσιν

¹⁶ ουδεισ δε επιβαλλει επιβλημα ρακουσ αγναφου επι ιματιω παλαιω αιρει γαρ το πληρωμα αυτου απο του ιματιου και χειρον σχισμα γινεται

¹⁷ ουδε βαλλουσιν οινον νεον εις ασκουσ παλαιουσ ει δε μηγε ρηγνυνται οι ασκοι και ο

οινοσ εκχειται και οι ασκοι απολουνται αλλα βαλλουσιν οινον νεον εις ασκουσ καινουσ και αμφοτεροι συντηρουνται

¹⁸ ταυτα αυτου λαλουντοσ αυτοισ ιδου αρχων εισ ελθων προσεκυνει αυτω λεγων οτι η θυγατηρ μου αρτι ετελευτησεν αλλα ελθων επιθεσ την χειρα σου επ αυτην και ζησεται

¹⁹ και εγερθεισ ο ιησους ηκολουθησεν αυτω και οι μαθηται αυτου

²⁰ και ιδου γυνη αιμορροουσα δωδεκα ετη προσελθουσα οπισθεν ηψατο του κρασπεδου του ιματιου αυτου

²¹ ελεγεν γαρ εν εαυτη εαν μονον αφωμαι του ιματιου αυτου σωθησομαι

²² ο δε ιησους επιστραφεισ και ιδων αυτην ειπεν θαρσει θυγατερ η πιστισ σου σεσωκεν σε και εσωθη η γυνη απο της ωρασ εκεινησ

²³ και ελθων ο ιησους εις την οικιαν του αρχοντοσ και ιδων τουσ αυλητασ και τον οχλον θορυβουμενον

²⁴ λεγει αυτοισ αναχωρειτε ου γαρ απεθανεν το κορασιον αλλα καθευδει και κατεγελων αυτου

²⁵ οτε δε εξεβληθη ο οχλοσ εισελθων εκρατησεν της χειροσ αυτησ και ηγερθη το κορασιον

²⁶ και εξηλθεν η φημη αυτη εις ολην την γην εκεινην

²⁷ και παραγοντι εκειθεν τω ιησου ηκολουθησαν αυτω δυο τυφλοι κραζοντεσ και λεγοντεσ ελεησον ημασ υιε δαυιδ

²⁸ ελθοντι δε εις την οικιαν προσηλθον αυτω οι τυφλοι και λεγει αυτοισ ο ιησους πιστευετε οτι δυναμαι τουτο ποιησαι λεγουσιν αυτω ναι κυριε

²⁹ τοτε ηψατο των οφθαλμων αυτων λεγων κατα την πιστιν υμων γενηθητω υμιν

³⁰ και ανεωχθησαν αυτων οι οφθαλμοι και ενεβριμησατο αυτοισ ο ιησους λεγων ορατε μηδεισ γινωσκετω

³¹ οι δε εξελθοντεσ διεφημισαν αυτον εν ολη τη γη εκεινη

³² αυτων δε εξερχομενων ιδου προσηνεγκαν αυτω ανθρωπον κωφον δαιμονιζομενον

³³ και εκβληθεντοσ του δαιμονιου ελαλησεν ο κωφοσ και εθαυμασαν οι οχλοι λεγοντεσ ουδεποτε εφανε ουτωσ εν τω ισραηλ

³⁴ οι δε φαρισαιοι ελεγον εν τω αρχοντι των δαιμονιων εκβαλλει τα δαιμονια

³⁵ και περιηγεν ο ιησους τασ πολεισ πασασ και τασ κωμασ διδασκων εν ταισ συναγωγαισ αυτων και κηρυσσων το ευαγγελιον της βασιλειασ και θεραπευων πασαν νοσον και πασαν μαλακιαν εν

τω λαω

³⁶ ιδων δε τους οχλους εσπλαγχνισθη περι αυτων οτι ησαν εσकुλυμενοι και ερριμμενοι ωσει προβατα μη εχοντα ποιμενα

³⁷ τοτε λεγει τοις μαθηταις αυτου ο μεν θερισμος πολυς οι δε εργαται ολιγοι

³⁸ δεηθητε ουν του κυριου του θερισμου οπως εκβαλη εργατας εις τον θερισμον αυτου

10

¹ και προσκαλεσαμενος τους δωδεκα μαθητας αυτου εδωκεν αυτοις εξουσιαν πνευματων ακαθαρτων ωστε εκβαλλειν αυτα και θεραπευειν πασαν νοσον και πασαν μαλακιαν

² των δε δωδεκα αποστολων τα ονοματα εστιν ταυτα πρωτος σιμων ο λεγομενος πετρος και ανδρεας ο αδελφος αυτου ιακωβος ο του ζεβεδαιου και ιωαννης ο αδελφος αυτου

³ φιλιππος και βαρθολομαιος θωμας και ματθαιος ο τελωνης ιακωβος ο του αλφαιου και λεββαιος ο επικληθεις θαδδαιος

⁴ σιμων ο κανανιτης και ιουδας ισκαριωτης ο και παραδους αυτον

⁵ τουτους τους δωδεκα απεστειλεν ο ιησους παραγγειλας αυτοις λεγων εις οδον εθνων μη απελθητε και εις πολιν σαμαρειτων μη εισελθητε

⁶ πορευεσθε δε μαλλον προς τα προβατα τα απολωλοτα οικου ισραηλ

⁷ πορευομενοι δε κηρυσσετε λεγοντες οτι ηγγικεν η βασιλεια των ουρανων

⁸ ασθενουντας θεραπευετε λεπρους καθαριζετε δαιμονια εκβαλλετε δωρεαν ελαβετε δωρεαν δοτε

⁹ μη κτησησθε χρυσον μηδε αργυρον μηδε χαλκον εις τας ζωνας υμων

¹⁰ μη πηραν εις οδον μηδε δυο χιτωνας μηδε υποδηματα μηδε ραβδους αξιος γαρ ο εργατης της τροφης αυτου εστιν

¹¹ εις ην δ αν πολιν η κωμην εισελθητε εξετασατε τις εν αυτη αξιος εστιν κακει μεινατε εως αν εξελθητε

¹² εισερχομενοι δε εις την οικιαν ασπασασθε αυτην

¹³ και εαν μεν η η οικια αξια ελθετω η ειρηνη υμων επ αυτην εαν δε μη η αξια η ειρηνη υμων προς υμας επιστραφητω

¹⁴ και ος εαν μη δεξεται υμας μηδε ακουση τους λογους υμων εξερχομενοι της οικιας η της πολεως εκεινης εκτιναζατε τον κονιορτον των ποδων υμων

¹⁵ αμην λεγω υμιν ανεκτοτερον εσται γη σοδομων και γομορρων εν ημερα κρισεως η τη πολει εκεινη

¹⁶ ιδου εγω αποστελλω υμας ως προβατα εν μεσω λυκων γινεσθε ουν φρονιμοι ως οι οφεισ και ακεραιοι ως αι περιστεραι

¹⁷ προσεχετε δε απο των ανθρωπων παραδωσουσιν γαρ υμας εις συνεδρια και εν ταις συναγωγαις αυτων μαστιγωσουσιν υμας

¹⁸ και επι ηγεμονας δε και βασιλεις αχθησεσθε ενεκεν εμου εις μαρτυριον αυτοις και τοις εθνεσιν

¹⁹ οταν δε παραδιδωσιν υμας μη μεριμνησητε πως η τι λαλησητε δοθησεται γαρ υμιν εν εκεινη τη ωρα τι λαλησετε

²⁰ ου γαρ υμεις εστε οι λαλουντες αλλα το πνευμα του πατρος υμων το λαλουν εν υμιν

²¹ παραδωσει δε αδελφος αδελφον εις θανατον και πατηρ τεκνον και επαναστησονται τεκνα επι γονεις και θανατωσουσιν αυτοους

²² και εσεσθε μισουμενοι υπο παντων δια το ονομα μου ο δε υπομεινας εις τελος ουτος σωθησεται

²³ οταν δε διωκωσιν υμας εν τη πολει ταυτη φυγετε εις την αλλην αμην γαρ λεγω υμιν ου μη τελεσητε τας πολεις του ισραηλ εως αν ελθη ο υιος του ανθρωπου

²⁴ ουκ εστιν μαθητης υπερ τον διδασκαλον ουδε δουλος υπερ τον κυριον αυτου

²⁵ αρκετον τω μαθητη ινα γενηται ως ο διδασκαλος αυτου και ο δουλος ως ο κυριος αυτου ει τον οικοδεσποτην βεελζεβουλ εκαλεσαν ποσω μαλλον τους οικειακους αυτου

²⁶ μη ουν φοβηθητε αυτοους ουδεν γαρ εστιν κεκαλυμμενον ο ουκ αποκαλυφθησεται και κρυπτον ο ου γνωσθησεται

²⁷ ο λεγω υμιν εν τη σκοτια ειπατε εν τω φωτι και ο εις το ουσ ακουετε κηρυζατε επι των δωματων

²⁸ και μη φοβεισθε απο των αποκτενοντων το σωμα την δε ψυχην μη δυναμενων αποκτειναι φοβηθητε δε μαλλον τον δυναμενον και την ψυχην και το σωμα απολεσαι εν γεεννη

²⁹ ουχι δυο στρουθια ασσαριου πωλειται και εν εξ αυτων ου πεσειται επι την γην ανευ του πατρος υμων

³⁰ υμων δε και αι τριχες της κεφαλης πασαι ηριθμημεναι εισιν

³¹ μη ουν φοβηθητε πολλων στρουθιων διαφερετε υμεις

³² πας ουν οστις ομολογησει εν εμοι εμπροσθεν

των ανθρωπων ομολογησω καγω εν αυτω εμπροσθεν του πατροσ μου του εν ουρανοισ

³³ οστισ δ αν αρνησηται με εμπροσθεν των ανθρωπων αρνησομαι αυτον καγω εμπροσθεν του πατροσ μου του εν ουρανοισ

³⁴ μη νομισητε οτι ηλθον βαλειν ειρηνην επι την γην ουκ ηλθον βαλειν ειρηνην αλλα μαχαιραν

³⁵ ηλθον γαρ διχασαι ανθρωπον κατα του πατροσ αυτου και θυγατερα κατα της μητροσ αυτησ και νυμφην κατα της πενθερασ αυτησ

³⁶ και εχθροισ του ανθρωπου οισ οικειακοισ αυτου

³⁷ ο φιλων πατερα η μητερα υπερ εμε ουκ εστιν μου αξιοσ και ο φιλων υιον η θυγατερα υπερ εμε ουκ εστιν μου αξιοσ

³⁸ και οσ ου λαμβανει τον σταυρον αυτου και ακολουθει οπισω μου ουκ εστιν μου αξιοσ

³⁹ ο ευρων την ψυχην αυτου απολεσει αυτην και ο απολεσασ την ψυχην αυτου ενεκεν εμου ευρησει αυτην

⁴⁰ ο δεχομενοσ υμασ εμε δεχεται και ο εμε δεχομενοσ δεχεται τον αποστειλαντα με

⁴¹ ο δεχομενοσ προφητην εισ ονομα προφητου μισθον προφητου ληψεται και ο δεχομενοσ δικαιον εισ ονομα δικαιου μισθον δικαιου ληψεται

⁴² και οσ εαν ποτιση ενα των μικρων τουτων ποτηριον ψυχρου μονον εισ ονομα μαθητου αμην λεγω υμιν ου μη απολεση τον μισθον αυτου

11

¹ και εγενετο οτε ετελεσεν ο ιησουσ διατασσω τοισ δωδεκα μαθηταισ αυτου μετεβη εκειθεν του διδασκειν και κηρυσσειν εν ταισ πολεσιν αυτων

² ο δε ιωαννησ ακουσασ εν τω δεσμοτηριω τα εργα του χριστου πεμψασ δυο των μαθητων αυτου

³ ειπεν αυτω συ ει ο ερχομενοσ η ετερον προσδοκωμεν

⁴ και αποκριθεισ ο ιησουσ ειπεν αυτοισ πορευθεντεσ απαγγειλατε ιωαννη α ακουετε και βλεπετε

⁵ τυφλοισ αναβλεπουσιν και χωλοισ περιπατουσιν λεπροισ καθαριζονται και κωφοισ ακουουσιν νεκροισ εγειρονται και πτωχοισ ευαγγελιζονται

⁶ και μακαριοσ εστιν οσ εαν μη σκανδαλισθη εν εμοι

⁷ τουτων δε πορευομενων ηρξατο ο ιησουσ λεγειν τοισ οχλοισ περι ιωαννου τι εξηλθετε εισ την ερημον θεασασθαι καλαμον υπο ανεμου σαλευομενον

⁸ αλλα τι εξηλθετε ιδειν ανθρωπον εν μαλακοισ ιματιοισ ημφιεσμενον ιδου οισ τα μαλακα φορουντεσ εν τοισ οικοισ των βασιλειων εισιν

⁹ αλλα τι εξηλθετε ιδειν προφητην ναι λεγω υμιν και περισσοτερον προφητου

¹⁰ ουτοσ γαρ εστιν περι ου γεγραπται ιδου εγω αποστειλλω τον αγγελον μου προ προσωπου σου οσ κατασκευασει την οδον σου εμπροσθεν σου

¹¹ αμην λεγω υμιν ουκ εγηγερται εν γεννητοισ γυναικων μειζων ιωαννου του βαπτιστου ο δε μικροτεροσ εν τη βασιλεια των ουρανων μειζων αυτου εστιν

¹² απο δε των ημερων ιωαννου του βαπτιστου εωσ αρτι η βασιλεια των ουρανων βιαζεται και βιασται αρπαζουσιν αυτην

¹³ παντεσ γαρ οισ προφηται και ο νομοσ εωσ ιωαννου προεφητευσαν

¹⁴ και ει θελετε δεξασθαι αυτοσ εστιν ηλιασ ο μελλων ερχεσθαι

¹⁵ ο εχων ωτα ακουειν ακουετω

¹⁶ τινι δε ομοιωσω την γενεαν ταυτην ομοια εστιν παιδιοισ εν αγοραισ καθημενοισ και προσφωνουσιν τοισ εταιροισ αυτων

¹⁷ και λεγουσιν ηυλησαμεν υμιν και ουκ ωρησασθε εθρηνησαμεν υμιν και ουκ εκοψασθε

¹⁸ ηλθεν γαρ ιωαννησ μητε εσθιων μητε πινων και λεγουσιν δαιμονιον εχει

¹⁹ ηλθεν ο υιοσ του ανθρωπου εσθιων και πινων και λεγουσιν ιδου ανθρωποσ φαγοσ και οινοποτησ τελωνων φιλοσ και αμαρτωλων και εδικαιωθη η σοφια απο των τεκνων αυτησ

²⁰ τοτε ηρξατο ονειδιζειν τασ πολεισ εν αισ εγενοντο αι πλεισται δυναμεισ αυτου οτι ου μετενοησαν

²¹ ουαι σοι χοραζιν ουαι σοι βηθσαιδα οτι ει εν τυρω και σιδωνι εγενοντο αι δυναμεισ αι γενομεναι εν υμιν παλαι αν εν σακκω και σποδω μετενοησαν

²² πλην λεγω υμιν τυρω και σιδωνι ανεκτοτερον εσται εν ημερα κρισεωσ η υμιν

²³ και συ καπερναουμ η εωσ του ουρανου υψωθεις εωσ αδου καταβιβασθησ οτι ει εν σοδομοισ εγενοντο αι δυναμεισ αι γενομεναι εν σοι εμειναν αν μεχρι της σημερον

²⁴ πλην λεγω υμιν οτι γη σοδομων ανεκτοτερον εσται εν ημερα κρισεωσ η σοι

²⁵ εν εκεινω τω καιρω αποκριθεισ ο ιησουσ ειπεν εξομολογουμαι σοι πατερ κυριε του ουρανου και της γησ οτι απεκρυψασ ταυτα απο σοφων και συνετων και απεκαλυψασ αυτα νηπιοισ

26 ναι ο πατηρ οτι ουτως εγενετο ευδοκια εμπροσθεν σου

27 παντα μοι παρεδοθη υπο του πατροσ μου και ουδεις επιγινωσκει τον υιον ει μη ο πατηρ ουδε τον πατερα τισ επιγινωσκει ει μη ο υιοσ και ω εαν βουληται ο υιοσ αποκαλυψαι

28 δευτε προσ με παντες οι κοπιωντες και πεφορτισμενοι καγω αναπαυσω υμασ

29 αρατε τον ζυγον μου εφ υμασ και μαθετε απ εμου οτι πραοσ ειμι και ταπεινοσ τη καρδια και ευρησετε αναπαυσιν ταισ ψυχαισ υμων

30 ο γαρ ζυγοσ μου χρηστος και το φορτιον μου ελαφρον εστιν

12

1 εν εκεινω τω καιρω επορευθη ο ιησουσ τοισ σαββασιν δια των σποριμων οι δε μαθηται αυτου επεινασαν και ηρξαντο τιλλειν σταχυασ και εσθειν

2 οι δε φαρισαιοι ιδοντες ειπον αυτω ιδου οι μαθηται σου ποιουσιν ο ουκ εξεστιν ποιειν εν σαββατω

3 ο δε ειπεν αυτοισ ουκ ανεγνωτε τι εποιησεν δαυιδ οτε επεινασεν αυτοσ και οι μετ αυτου

4 πως εισηλθεν εισ τον οικον του θεου και τουσ αρτουσ της προθεσεωσ εφαγεν ουσ ουκ εξον ην αυτω φαγειν ουδε τοισ μετ αυτου ει μη τοισ ιερευσιν μονοισ

5 η ουκ ανεγνωτε εν τω νομω οτι τοισ σαββασιν οι ιερεισ εν τω ιερω το σαββατον βεβηλουσιν και αναιτιοι εισιν

6 λεγω δε υμιν οτι του ιερου μειζον εστιν ωδε

7 ει δε εγνωκειτε τι εστιν ελεον θελω και ου θυσιαν ουκ αν κατεδικασατε τουσ αναιτιουσ

8 κυριοσ γαρ εστιν του σαββατου ο υιοσ του ανθρωπου

9 και μεταβασ εκειθεν ηλθεν εισ την συναγωγην αυτων

10 και ιδου ανθρωποσ ην την χειρα εχων ξηραν και επηρωτησαν αυτον λεγοντες ει εξεστιν τοισ σαββασιν θεραπευειν ινα κατηγορησωσιν αυτου

11 ο δε ειπεν αυτοισ τισ εσται εξ υμων ανθρωποσ οσ εξει προβατον εν και εαν εμπεση τουτο τοισ σαββασιν εισ βοθυνον ουχι κρατησει αυτο και εγερει

12 ποσω ουν διαφερει ανθρωποσ προβατου ωστε εξεστιν τοισ σαββασιν καλωσ ποιειν

13 τοτε λεγει τω ανθρωπω εκτεινον την χειρα σου και εξετεινεν και αποκατεσταθη υγιησ ωσ η αλλη

14 οι δε φαρισαιοι συμβουλιον ελαβον κατ αυτου εξελθοντες οπωσ αυτον απολεσωσιν

15 ο δε ιησουσ γνουσ ανεχωρησεν εκειθεν και ηκολουθησαν αυτω οχλοι πολλοι και εθεραπευσεν αυτοουσ παντασ

16 και επετιμησεν αυτοισ ινα μη φανερον αυτον ποιησωσιν

17 οπωσ πληρωθη το ρηθεν δια ησαιου του προφητου λεγοντοσ

18 ιδου ο παισ μου ον ηρετισα ο αγαπητοσ μου εισ ον ευδοκησεν η ψυχη μου θησω το πνευμα μου επ αυτον και κρισιν τοισ εθνεσιν απαγγελει

19 ουκ ερισει ουδε κραυγασει ουδε ακουσει τισ εν ταισ πλατειαισ την φωνην αυτου

20 καλαμον συντετριμμενον ου κατεαξει και λινον τυφομενον ου σβεσει εωσ αν εκβαλη εισ νικοσ την κρισιν

21 και τω ονοματι αυτου εθνη ελπιουσιν

22 τοτε προσηνεχθη αυτω δαιμονιζομενοσ τυφλοσ και κωφοσ και εθεραπευσεν αυτον ωστε τον τυφλον και κωφον και λαλειν και βλεπειν

23 και εξισταντο παντες οι οχλοι και ελεγον μητι ουτοσ εστιν ο υιοσ δαυιδ

24 οι δε φαρισαιοι ακουσαντες ειπον ουτοσ ουκ εκβαλλει τα δαιμονια ει μη εν τω βεελζεβουλ αρχοντι των δαιμονιων

25 ειδωσ δε ο ιησουσ τασ ενθυμησεισ αυτων ειπεν αυτοισ πασα βασιλεια μερισθεισα καθ εαυτησ ερημουται και πασα πολισ η οικια μερισθεισα καθ εαυτησ ου σταθησεται

26 και ει ο σατανασ τον σαταναν εκβαλλει εφ εαυτον εμερισθη πως ουν σταθησεται η βασιλεια αυτου

27 και ει εγω εν βεελζεβουλ εκβαλλω τα δαιμονια οι υιοι υμων εν τινι εκβαλλουσιν δια τουτο αυτοι υμων εσονται κριται

28 ει δε εν πνευματι θεου εγω εκβαλλω τα δαιμονια αρα εφθασεν εφ υμασ η βασιλεια του θεου

29 η πως δυναται τισ εισελθειν εισ την οικιαν του ισχυρου και τα σκευη αυτου διαρπασαι εαν μη πρωτον δηση τον ισχυρον και τοτε την οικιαν αυτου διαρπασει

30 ο μη ων μετ εμου κατ εμου εστιν και ο μη συναγων μετ εμου σκορπιζει

31 δια τουτο λεγω υμιν πασα αμαρτια και βλασφημια αφεθησεται τοισ ανθρωποισ η δε του πνευματοσ βλασφημια ουκ αφεθησεται τοισ ανθρωποισ

32 και οσ εαν ειπη λογον κατα του υιου του ανθρωπου αφεθησεται αυτω οσ δ αν ειπη κατα του πνευματοσ του αγιου ουκ αφεθησεται αυτω ουτε εν τω νυν αιωνι ουτε εν τω μελλοντι

³³ η ποιησατε το δενδρον καλον και τον καρπον αυτου καλον η ποιησατε το δενδρον σαπρον και τον καρπον αυτου σαπρον εκ γαρ του καρπου του δενδρον γινωσκεται

³⁴ γεννηματα εχιδνων πως δυνασθε αγαθα λαλειν πονηροι οντες εκ γαρ του περισσευματος της καρδιας το στομα λαλει

³⁵ ο αγαθος ανθρωπος εκ του αγαθου θησαυρου εκβαλλει αγαθα και ο πονηρος ανθρωπος εκ του πονηρου θησαυρου εκβαλλει πονηρα

³⁶ λεγω δε υμιν οτι παν ρημα αργον ο εαν λαλησωσιν οι ανθρωποι αποδωσουσιν περι αυτου λογον εν ημερα κρισεως

³⁷ εκ γαρ των λογων σου δικαιοθηση και εκ των λογων σου καταδικασθηση

³⁸ τοτε απεκριθησαν τινες των γραμματεων και φαρισαιων λεγοντες διδασκαλε θελομεν απο σου σημειον ιδειν

³⁹ ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις γενεα πονηρα και μοιχαλις σημειον επιζητει και σημειον ου δοθησεται αυτη ει μη το σημειον ιωνα του προφητου

⁴⁰ ωσπερ γαρ ην ιωνας εν τη κοιλια του κητους τρεις ημερας και τρεις νυκτας ουτως εσται ο υιος του ανθρωπου εν τη καρδια της γης τρεις ημερας και τρεις νυκτας

⁴¹ ανδρες νινευιται αναστησονται εν τη κρισει μετα της γενεας ταυτης και κατακρινουσιν αυτην οτι μετενοησαν εις το κηρυγμα ιωνα και ιδου πλειον ιωνα ωδε

⁴² βασιλισσα νοτου εγερθησεται εν τη κρισει μετα της γενεας ταυτης και κατακρινει αυτην οτι ηλθεν εκ των περατων της γης ακουσαι την σοφιαν σολομωνος και ιδου πλειον σολομωνος ωδε

⁴³ οταν δε το ακαθαρτον πνευμα εξελθη απο του ανθρωπου διερχεται δι ανυδρων τοπων ζητουν αναπαυσιν και ουχ ευρισκει

⁴⁴ τοτε λεγει επιστρεψω εις τον οικον μου οθεν εξηλθον και ελθον ευρισκει σχολαζοντα σεσαρωμενον και κεκοσμημενον

⁴⁵ τοτε πορευεται και παραλαμβανει μεθ εαυτου επτα ετερα πνευματα πονηροτερα εαυτου και εισελθοντα κατοικει εκει και γινεται τα εσχατα του ανθρωπου εκεινου χειρονα των πρωτων ουτως εσται και τη γενεα ταυτη τη πονηρα

⁴⁶ ετι δε αυτου λαλουντος τοις οχλοις ιδου η μητηρ και οι αδελφοι αυτου ειστηκεισαν εξω ζητουντες αυτω λαλησαι

⁴⁷ ειπεν δε τισ αυτω ιδου η μητηρ σου και

οι αδελφοι σου εξω εστηκασιν ζητουντες σοι λαλησαι

⁴⁸ ο δε αποκριθεις ειπεν τω ειποντι αυτω τισ εστιν η μητηρ μου και τινες εισιν οι αδελφοι μου

⁴⁹ και εκτεινας την χειρα αυτου επι τους μαθητας αυτου ειπεν ιδου η μητηρ μου και οι αδελφοι μου

⁵⁰ οστις γαρ αν ποιηση το θελημα του πατρος μου του εν ουρανοις αυτος μου αδελφος και αδελφη και μητηρ εστιν

13

¹ εν δε τη ημερα εκεινη εξελθων ο ιησους απο της οικιας εκαθητο παρα την θαλασσαν

² και συνηχθησαν προσ αυτον οχλοι πολλοι ωστε αυτον εις το πλοιον εμβαντα καθησθαι και πας ο οχλος επι τον αιγιαλον ειστηκει

³ και ελαλησεν αυτοις πολλα εν παραβολαις λεγων ιδου εξηλθεν ο σπειρων του σπειρειν

⁴ και εν τω σπειρειν αυτον α μεν επεσεν παρα την οδον και ηλθεν τα πετεινα και κατεφαγεν αυτα

⁵ αλλα δε επεσεν επι τα πετρωδη οπου ουκ ειχεν γην πολλην και ευθεως εξανειτειλεν δια το μη εχειν βαθος γης

⁶ ηλιου δε ανατειλαντος εκαυματισθη και δια το μη εχειν ριζαν εξηρανθη

⁷ αλλα δε επεσεν επι τας ακανθας και ανεβησαν αι ακανθαι και απεπνιξαν αυτα

⁸ αλλα δε επεσεν επι την γην την καλην και εδιδου καρπον ο μεν εκατον ο δε εξηκοντα ο δε τριακοντα

⁹ ο εχων ωτα ακουειν ακουετω

¹⁰ και προσελθοντες οι μαθηται ειπον αυτω δια τι εν παραβολαις λαλεις αυτοις

¹¹ ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις οτι υμιν δεδοται γνωναι τα μυστηρια της βασιλειας των ουρανων εκεινοις δε ου δεδοται

¹² οστις γαρ εχει δοθησεται αυτω και περισσευθησεται οστις δε ουκ εχει και ο εχει αρθησεται απ αυτου

¹³ δια τουτο εν παραβολαις αυτοις λαλω οτι βλεποντες ου βλεπουσιν και ακουοντες ουκ ακουουσιν ουδε συνιουσιν

¹⁴ και αναπληρουται αυτοις η προφητεια ησαιου η λεγουσα ακοη ακουσετε και ου μη συνητε και βλεποντες βλεψετε και ου μη ιδητε

¹⁵ επαχυνθη γαρ η καρδια του λαου τουτου και τοις ωσιν βαρεως ηκουσαν και τους οφθαλμους αυτων εκαμμυσαν μηποτε ιδωσιν τοις οφθαλμοις

και τοις ωσιν ακουσωσιν και τη καρδια συνωσιν και επιστρεψωσιν και ιασομαι αυτους

16 υμων δε μακαριοι οι οφθαλμοι οτι βλεπουσιν και τα ωτα υμων οτι ακουει

17 αμην γαρ λεγω υμιν οτι πολλοι προφηται και δικαιοι επεθυμησαν ιδειν α βλεπετε και ουκ ειδον και ακουσαι α ακουετε και ουκ ηκουσαν

18 υμεις ουν ακουσατε την παραβολην του σπειροντος

19 παντος ακουοντος τον λογον της βασιλειασ και μη συνιεντος ερχεται ο πονηρος και αρπαζει το εσπαρμενον εν τη καρδια αυτου ουτος εστιν ο παρα την οδον σπαρεισ

20 ο δε επι τα πετρωδη σπαρεισ ουτος εστιν ο τον λογον ακουων και ευθυσ μετα χαρας λαμβανων αυτον

21 ουκ εχει δε ριζαν εν εαυτω αλλα προσκαιρος εστιν γενομενης δε θλιψεωσ η διωγμου δια τον λογον ευθυσ σκανδαλιζεται

22 ο δε εισ τασ ακανθασ σπαρεισ ουτος εστιν ο τον λογον ακουων και η μεριμνα του αιωνοσ τουτου και η απατη του πλουτου συμπνιγει τον λογον και ακαρπος γινεται

23 ο δε επι την γην την καλην σπαρεισ ουτος εστιν ο τον λογον ακουων και συνιων οσ δη καρποφορει και ποιει ο μεν εκατον ο δε εξηκοντα ο δε τριακοντα

24 αλλην παραβολην παρεθηκεν αυτοισ λεγων ωμοιωθη η βασιλεια των ουρανων ανθρωπω σπειροντι καλον σπερμα εν τω αγρω αυτου

25 εν δε τω καθευδειν τουσ ανθρωπουσ ηλθεν αυτου ο εχθροσ και εσπειρεν ζιζανια ανα μεσον του σιτου και απηλθεν

26 οτε δε εβλαστησεν ο χορτοσ και καρπον εποιησεν τοτε εφανη και τα ζιζανια

27 προσελθοντεσ δε οι δουλοι του οικοδεσποτου ειπον αυτω κυριε ουχι καλον σπερμα εσπειρασ εν τω σω αγρω ποθεν ουν εχει ζιζανια

28 ο δε εφη αυτοισ εχθροσ ανθρωποσ τουτο εποιησεν οι δε δουλοι ειπον αυτω θελεισ ουν απελθοντεσ συλλεξομεν αυτα

29 ο δε εφη ου μηποτε συλλεγοντεσ τα ζιζανια εκριζωσητε αμα αυτοισ τον σιτον

30 αφετε συναυξανεσθαι αμφοτερα μεχρι του θερισμου και εν καιρω του θερισμου ερω τοισ θερισταισ συλλεξατε πρωτον τα ζιζανια και δησατε αυτα εισ δεσμασ προσ το κατακαυσαι αυτα τον δε σιτον συναγαγετε εισ την αποθηκην μου

31 αλλην παραβολην παρεθηκεν αυτοισ λεγων ομοια εστιν η βασιλεια των ουρανων κοκκω

σιναπεωσ ον λαβων ανθρωποσ εσπειρεν εν τω αγρω αυτου

32 ο μικροτερον μεν εστιν παντων των σπερματων οταν δε αυξηθη μειζον των λαχανων εστιν και γινεται δενδρον ωστε ελθειν τα πετεινα του ουρανου και κατασκηνουν εν τοισ κλαδοισ αυτου

33 αλλην παραβολην ελαλησεν αυτοισ ομοια εστιν η βασιλεια των ουρανων ζυμη ην λαβουσα γυνη εκρυψεν εισ αλευρου σατα τρια εωσ ου εξυμωθη ολον

34 ταυτα παντα ελαλησεν ο ιησουσ εν παραβολαισ τοισ οχλοισ και χωρισ παραβολησ ουκ ελαλει αυτοισ

35 οπωσ πληρωθη το ρηθεν δια του προφητου λεγοντοσ ανοιξω εν παραβολαισ το στομα μου ερευξομαι κεκρυμμενα απο καταβολησ κοσμου

36 τοτε αφεισ τουσ οχλουσ ηλθεν εισ την οικιαν ο ιησουσ και προσηλθον αυτω οι μαθηται αυτου λεγοντεσ φρασον ημιν την παραβολην των ζιζανιων του αγρου

37 ο δε αποκριθεισ ειπεν αυτοισ ο σπειρων το καλον σπερμα εστιν ο υιοσ του ανθρωπου

38 ο δε αγροσ εστιν ο κοσμοσ το δε καλον σπερμα ουτοι εισιν οι υιοι της βασιλειασ τα δε ζιζανια εισιν οι υιοι του πονηρου

39 ο δε εχθροσ ο σπειρασ αυτα εστιν ο διαβολοσ ο δε θερισμοσ συντελεια του αιωνοσ εστιν οι δε θερισται αγγελοι εισιν

40 ωσπερ ουν συλλεγεται τα ζιζανια και πυρι καιεται ουτωσ εσται εν τη συντελεια του αιωνοσ τουτου

41 αποστελει ο υιοσ του ανθρωπου τουσ αγγελουσ αυτου και συλλεξουσιν εκ της βασιλειασ αυτου παντα τα σκανδαλα και τουσ ποιουντασ την ανομιαν

42 και βαλουσιν αυτοουσ εισ την καμινον του πυροσ εκει εσται ο κλαυθμοσ και ο βρυγμοσ των οδοντων

43 τοτε οι δικαιοι εκλαμψουσιν ωσ ο ηλιοσ εν τη βασιλεια του πατροσ αυτων ο εχων ωτα ακουειν ακουετω

44 παλιν ομοια εστιν η βασιλεια των ουρανων θησαυρω κεκρυμμενω εν τω αγρω ον ευρων ανθρωποσ εκρυψεν και απο της χαρασ αυτου υπαγει και παντα οσα εχει πωλει και αγοραζει τον αγρον εκεινον

45 παλιν ομοια εστιν η βασιλεια των ουρανων ανθρωπω εμπορω ζητουντι καλουσ μαργαριτασ

46 οσ ευρων ενα πολυτιμον μαργαριτην απελθων πεπρακεν παντα οσα ειχεν και ηγορασεν αυτον

⁴⁷ παλιν ομοια εστιν η βασιλεια των ουρανων σαγηνη βληθειση εις την θαλασσαν και εκ παντος γενους συναγαγουση

⁴⁸ ην οτε πληρωθη αναβιβασαντες επι τον αιγιαλον και καθισαντες συνελεξαν τα καλα εις αγγεια τα δε σαπρα εξω εβαλον

⁴⁹ ουτως εσται εν τη συντελεια του αιωνος εξελευσονται οι αγγελοι και αφοριουσιν τους πονηρους εκ μεσου των δικαιων

⁵⁰ και βαλουσιν αυτους εις την καμινον του πυρος εκει εσται ο κλαυθμος και ο βρυγμος των οδοντων

⁵¹ λεγει αυτοις ο ιησους συνηκατε ταυτα παντα λεγουσιν αυτω ναι κυριε

⁵² ο δε ειπεν αυτοις δια τουτο πας γραμματευσ μαθητευθεισ εις την βασιλειαν των ουρανων ομοιος εστιν ανθρωπω οικοδεσποτη οστις εκβαλλει εκ του θησαυρου αυτου καινα και παλαια

⁵³ και εγενετο οτε ετελεσεν ο ιησους τας παραβολας ταυτας μετηρεν εκειθεν

⁵⁴ και ελθων εις την πατριδα αυτου εδιδασκεν αυτους εν τη συναγωγη αυτων ωστε εκπληττεσθαι αυτους και λεγειν ποθεν τουτω η σοφια αυτη και αι δυναμεις

⁵⁵ ουχ ουτος εστιν ο του τεκτονος υιος ουχι η μητηρ αυτου λεγεται μαριαμ και οι αδελφοι αυτου ιακωβος και ιωσησ και σιμων και ιουδας

⁵⁶ και αι αδελφαι αυτου ουχι πασαι προσ ημασ εισιν ποθεν ουν τουτω ταυτα παντα

⁵⁷ και εσκανδαλιζοντο εν αυτω ο δε ιησους ειπεν αυτοις ουκ εστιν προφητησ ατιμος ει μη εν τη πατριδι αυτου και εν τη οικια αυτου

⁵⁸ και ουκ εποιησεν εκει δυναμεις πολλας δια την απιστιαν αυτων

14

¹ εν εκεινω τω καιρω ηκουσεν ηρωδησ ο τετραρχησ την ακοην ιησου

² και ειπεν τοις παισιν αυτου ουτος εστιν ιωαννησ ο βαπτιστησ αυτοσ ηγερθη απο των νεκρων και δια τουτο αι δυναμεις ενεργουσιν εν αυτω

³ ο γαρ ηρωδησ κρατησασ τον ιωαννην εδησεν αυτον και εθετο εν φυλακη δια ηρωδιαδα την γυναικα φιλιππου του αδελφου αυτου

⁴ ελεγεν γαρ αυτω ο ιωαννησ ουκ εξεστιν σοι εχειν αυτην

⁵ και θελων αυτον αποκτειναι εφοβηθη τον οχλον οτι ωσ προφητην αυτον ειχον

⁶ γενεσιων δε αγομενων του ηρωδου ωρχησατο η θυγατηρ της ηρωδιαδος εν τω μεσω και ηρεσεν τω ηρωδη

⁷ οθεν μεθ ορκου ωμολογησεν αυτη δουναι ο εαν αιτησεται

⁸ η δε προβιβασθεισα υπο της μητροσ αυτησ δοσ μοι φησιν ωδε επι πινακι την κεφαλην ιωαννου του βαπτιστου

⁹ και ελυπηθη ο βασιλευσ δια δε τουσ ορκουσ και τουσ συνανακειμενουσ εκελευσεν δοθηναι

¹⁰ και πεμψασ απεκεφαλισεν τον ιωαννην εν τη φυλακη

¹¹ και ηνεχθη η κεφαλη αυτου επι πινακι και εδοθη τω κορασιω και ηνεγκεν τη μητρι αυτησ

¹² και προσελθοντες οι μαθηται αυτου ηραν το σωμα και εθαψαν αυτο και ελθοντες απηγγειλαν τω ιησου

¹³ και ακουσασ ο ιησους ανεχωρησεν εκειθεν εν πλοιω εις ερημον τοπον κατ ιδιαν και ακουσαντες οι οχλοι ηκολουθησαν αυτω πεζη απο των πολεων

¹⁴ και εξελθων ο ιησους ειδεν πολυν οχλον και εσπλαγχνισθη επ αυτοις και εθεραπευσεν τουσ αρρωστουσ αυτων

¹⁵ οψιασ δε γενομενησ προσηλθον αυτω οι μαθηται αυτου λεγοντες ερημος εστιν ο τοποσ και η ωρα ηδη παρηλθεν απολυσον τουσ οχλουσ ινα απελθοντες εις τασ κωμασ αγορασωσιν εαυτοις βρωματα

¹⁶ ο δε ιησους ειπεν αυτοις ου χρειαν εχουσιν απελθειν δοτε αυτοις υμεις φαγειν

¹⁷ οι δε λεγουσιν αυτω ουκ εχομεν ωδε ει μη πεντε αρτουσ και δυο ιχθυασ

¹⁸ ο δε ειπεν φερετε μοι αυτουσ ωδε

¹⁹ και κελευσασ τουσ οχλουσ ανακλιθηναι επι τουσ χορτουσ λαβων τουσ πεντε αρτουσ και τουσ δυο ιχθυασ αναβλεψασ εις τον ουρανον ευλογησεν και κλασασ εδωκεν τοις μαθηταισ τουσ αρτουσ οι δε μαθηται τοις οχλοισ

²⁰ και εφαγον παντες και εχορτασθησαν και ηραν το περισσευον των κλασματων δωδεκα κοφινουσ πληρεις

²¹ οι δε εσθιοντες ησαν ανδρες ωσει πεντακιςχιλιοι χωρισ γυναικων και παιδιων

²² και ευθεωσ ηναγκασεν ο ιησους τουσ μαθητασ εμβηναι εις το πλοιον και προαγειν αυτον εις το περαν εωσ ου απολυση τουσ οχλουσ

²³ και απολυσασ τουσ οχλουσ ανεβη εις το οροσ κατ ιδιαν προσευξασθαι οψιασ δε γενομενησ μονοσ ην εκει

²⁴ το δε πλοιον ηδη μεσον της θαλασσησ

ην βασανιζομενον υπο των κυματων ην γαρ εναντιος ο ανεμος

25 τεταρτη δε φυλακη της νυκτος απηλθεν προς αυτους ο ιησους περιπατων επι της θαλασσης

26 και ιδοντες αυτον οι μαθηται επι την θαλασσαν περιπατουντα εταραχθησαν λεγοντες οτι φαντασμα εστιν και απο του φοβου εκραξαν

27 ευθεωσ δε ελαλησεν αυτοις ο ιησους λεγων θαρσειτε εγω ειμι μη φοβεισθε

28 αποκριθεις δε αυτω ο πετρος ειπεν κυριε ει συ ει κελευσον με προς σε ελθειν επι τα υδατα

29 ο δε ειπεν ελθε και καταβασ απο του πλοιου ο πετρος περιεπατησεν επι τα υδατα ελθειν προς τον ιησουν

30 βλεπων δε τον ανεμον ισχυρον εφοβηθη και αρξαμενος καταποντιζεσθαι εκραξεν λεγων κυριε σωσον με

31 ευθεωσ δε ο ιησους εκτεινας την χειρα επελαβετο αυτου και λεγει αυτω ολιγοπιστε εις τι εδιστασας

32 και εμβαντων αυτων εις το πλοιον εκοπασεν ο ανεμος

33 οι δε εν τω πλοιω ελθοντες προσεκυνησαν αυτω λεγοντες αληθως θεου υιος ει

34 και διαπερασαντες ηλθον εις την γην γεννησαρετ

35 και επιγνοντες αυτον οι ανδρες του τοπου εκεινου απεστειλαν εις ολην την περιχωρον εκεινην και προσηνεγκαν αυτω παντας τους κακως εχοντας

36 και παρεκαλουν αυτον ινα μονον αψωνται του κρασπεδου του ιματιου αυτου και οσοι ηψαντο διεσωθησαν

15

1 τοτε προσερχονται τω ιησου οι απο ιεροσολυμων γραμματεις και φαρισαιοι λεγοντες

2 δια τι οι μαθηται σου παραβαινουσιν την παραδοσιν των πρεσβυτερων ου γαρ νιπτονται τας χειρας αυτων οταν αρτον εσθιωσιν

3 ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις δια τι και υμεις παραβαινετε την εντολην του θεου δια την παραδοσιν υμων

4 ο γαρ θεος εντειλατο λεγων τιμα τον πατερα και την μητερα και ο ακολογων πατερα η μητερα θανατω τελευτατω

5 υμεις δε λεγετε ος αν ειπη τω πατρι η τη μητρι δωρον ο εαν εξ εμου ωφεληθησ και ου μη τιμηση τον πατερα αυτου η την μητερα αυτου

6 και ηκυρωσατε την εντολην του θεου δια την παραδοσιν υμων

7 υποκριται καλωσ προεφητευσεν περι υμων ησαιασ λεγων

8 εγγιζει μοι ο λαος ουτος τω στοματι αυτων και τοις χειλεσιν με τιμα η δε καρδια αυτων πορρω απεχει απ εμου

9 ματην δε σεβονται με διδασκοντες διδασκαλιασ ενταλματα ανθρωπων

10 και προσκαλεσαμενος τον οχλον ειπεν αυτοις ακουετε και συνιετε

11 ου το εισερχομενον εις το στομα κοινοι τον ανθρωπον αλλα το εκπορευομενον εκ του στοματος τουτου κοινοι τον ανθρωπον

12 τοτε προσελθοντες οι μαθηται αυτου ειπον αυτω οιδασ οτι οι φαρισαιοι ακουσαντες τον λογον εσκανδαλισθησαν

13 ο δε αποκριθεις ειπεν πασα φυτεια ην ουκ εφυτευσεν ο πατηρ μου ο ουρανιος εκριζωθησεται

14 αφετε αυτους οδηγοι εισιν τυφλοι τυφλων τυφλος δε τυφλον εαν οδηγη αμφοτεροι εις βοθυνον πεσουνται

15 αποκριθεις δε ο πετρος ειπεν αυτω φρασον ημιν την παραβολην ταυτην

16 ο δε ιησους ειπεν ακμην και υμεις ασυνετοι εστε

17 ουπω νοειτε οτι παν το εισπορευομενον εις το στομα εις την κοιλιαν χωρει και εις αφεδρωνα εκβαλλεται

18 τα δε εκπορευομενα εκ του στοματος εκ της καρδιασ εξερχεται κακεινα κοινοι τον ανθρωπον

19 εκ γαρ της καρδιασ εξερχονται διαλογισμοι πονηροι φονοι μοιχειαι πορνειαι κλοπαι ψευδομαρτυριαι βλασφημιαι

20 ταυτα εστιν τα κοινουντα τον ανθρωπον το δε ανιπτοις χερσιν φαγειν ου κοινοι τον ανθρωπον

21 και εξελθων εκειθεν ο ιησους ανεχωρησεν εις τα μερη τυρου και σιδωνος

22 και ιδου γυνη χαναναια απο των οριων εκεινων εξελθουσα εκραυγασεν αυτω λεγουσα ελεησον με κυριε υιε δαυιδ η θυγατηρ μου κακως δαιμονιζεται

23 ο δε ουκ απεκριθη αυτη λογον και προσελθοντες οι μαθηται αυτου ηρωτων αυτον λεγοντες απολυσον αυτην οτι κραζει οπισθεν ημων

24 ο δε αποκριθεις ειπεν ουκ απεσταλην ει μη εις τα προβατα τα απολωλοτα οικου ισραηλ

25 η δε ελθουσα προσεκυνησεν αυτω λεγουσα κυριε βοηθει μοι

26 ο δε αποκριθεις ειπεν ουκ εστιν καλον

λαβειν τον αρτον των τεκνων και βαλειν τοις κυναριοις

²⁷ η δε ειπεν ναι κυριε και γαρ τα κυναρια εσθιει απο των ψιχιων των πιπτοντων απο της τραπέζης των κυριων αυτων

²⁸ τοτε αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτη ω γυναι μεγαλη σου η πιστις γενηθητω σοι ωσ θελεις και ιαθη η θυγατηρ αυτης απο της ωρας εκεινης

²⁹ και μεταβας εκειθεν ο ιησους ηλθεν παρα την θαλασσαν της γαλιλαιας και αναβας εις το ορος εκαθητο εκει

³⁰ και προσηλθον αυτω οχλοι πολλοι εχοντες μεθ εαυτων χωλους τυφλους κωφους κυλλους και ετερουσ πολλουσ και ερριψαν αυτους παρα τους ποδας του ιησου και εθεραπευσεν αυτους

³¹ ωστε τους οχλους θαυμασαι βλεποντας κωφους λαλουντας κυλλους υγιεισ χωλους περιπατουντας και τυφλους βλεποντας και εδοξασαν τον θεον ισραηλ

³² ο δε ιησους προσκαλεσαμενος τους μαθητας αυτου ειπεν σπλαγχνιζομαι επι τον οχλον οτι ηδη ημεραι τρεις προσμενουσιν μοι και ουκ εχουσιν τι φαγωσιν και απολυσαι αυτους νηστεισ ου θελω μηποτε εκλυθωσιν εν τη οδω

³³ και λεγουσιν αυτω οι μαθηται αυτου ποθεν ημιν εν ερημια αρτοι τοσουτοι ωστε χορτασαι οχλον τοσουτον

³⁴ και λεγει αυτοις ο ιησους ποσουσ αρτουσ εχετε οι δε ειπον επτα και ολιγα ιχθυδια

³⁵ και εκελευσεν τοις οχλοις αναπεσειν επι την γην

³⁶ και λαβων τους επτα αρτουσ και τους ιχθυασ ευχαριστησας εκλασεν και εδωκεν τοις μαθηταισ αυτου οι δε μαθηται τω οχλω

³⁷ και εφαγον παντες και εχορτασθησαν και ηραν το περισσευον των κλασματων επτα σπυριδας πληρεισ

³⁸ οι δε εσθιοντες ησαν τετρακιςχιλιοι ανδρες χωρισ γυναικων και παιδιων

³⁹ και απολυσασ τους οχλουσ ενεβη εις το πλοιον και ηλθεν εις τα ορια μαγδαλα

16

¹ και προσελθοντες οι φαρισαιοι και σαδδουκαιοι πειραζοντες επηρωτησαν αυτον σημειον εκ του ουρανου επιδειξαι αυτοις

² ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις οψιασ γενομενης λεγετε ευδια πυρραζει γαρ ο ουρανοσ

³ και πρωι σημερον χειμων πυρραζει γαρ στυгнаζων ο ουρανοσ υποκριται το μεν

προσωπον του ουρανου γινωσκετε διακρινειν τα δε σημεια των καιρων ου δυνασθε

⁴ γενεα πονηρα και μοιχαλισ σημειον επιζητει και σημειον ου δοθησεται αυτη ει μη το σημειον ιωνα του προφητου και καταλιπων αυτουσ απηλθεν

⁵ και ελθοντες οι μαθηται αυτου εις το περαν επελαθοντο αρτουσ λαβειν

⁶ ο δε ιησους ειπεν αυτοις ορατε και προσεχετε απο της ζυμησ των φαρισαιων και σαδδουκαιων

⁷ οι δε διελογιζοντο εν εαυτοις λεγοντες οτι αρτουσ ουκ ελαβομεν

⁸ γνουσ δε ο ιησους ειπεν αυτοις τι διαλογιζεσθε εν εαυτοις ολιγοπιστοι οτι αρτουσ ουκ ελαβετε

⁹ ουπω νοειτε ουδε μνημονευετε τουσ πεντε αρτουσ των πεντακιςχιλιων και ποσουσ κοφινουσ ελαβετε

¹⁰ ουδε τουσ επτα αρτουσ των τετρακιςχιλιων και ποσασ σπυριδας ελαβετε

¹¹ πωσ ου νοειτε οτι ου περι αρτου ειπον υμιν προσεχειν απο της ζυμησ των φαρισαιων και σαδδουκαιων

¹² τοτε συνηκαν οτι ουκ ειπεν προσεχειν απο της ζυμησ του αρτου αλλα απο της διδαχησ των φαρισαιων και σαδδουκαιων

¹³ ελθων δε ο ιησους εις τα μερη καισαρειασ της φιλιππου ηρωτα τουσ μαθητασ αυτου λεγων τινα με λεγουσιν οι ανθρωποι εινα τον υιον του ανθρωπου

¹⁴ οι δε ειπον οι μεν ιωαννην τον βαπτιστην αλλοι δε ηλιαν ετεροι δε ιερεμιαν η ενα των προφητων

¹⁵ λεγει αυτοις υμεισ δε τινα με λεγετε εινα

¹⁶ αποκριθεις δε σιμων πετροσ ειπεν συ ει ο χριστοσ ο υιοσ του θεου του ζωντοσ

¹⁷ και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτω μακαριοσ ει σιμων βαριωνα οτι σαρξ και αιμα ουκ απεκαλυψεν σοι αλλ ο πατηρ μου ο εν τοις ουρανοις

¹⁸ καγω δε σοι λεγω οτι συ ει πετροσ και επι ταυτη τη πετρα οικοδομησω μου την εκκλησιαν και πυλαι αδου ου κατισχυσουσιν αυτησ

¹⁹ και δωσω σοι τασ κλεισ της βασιλειασ των ουρανων και ο εαν δησησ επι της γησ εσται δεδεμενον εν τοις ουρανοις και ο εαν λυσησ επι της γησ εσται λελυμενον εν τοις ουρανοις

²⁰ τοτε διεστειλατο τοις μαθηταισ αυτου ινα μηδενι ειπωσιν οτι αυτοσ εστιν ιησους ο χριστοσ

²¹ απο τοτε ηρξατο ο ιησους δεικνυειν τοις μαθηταισ αυτου οτι δει αυτον απελθειν

εις ιεροσολυμα και πολλα παθειν απο των πρεσβυτερων και αρχιερων και γραμματεων και αποκτανθηναι και τη τριτη ημερα εγερθηναι

²² και προσλαβομενος αυτον ο πετρος ηρξατο επιτιμαν αυτω λεγων ιλεωσ σοι κυριε ου μη εσται σοι τουτο

²³ ο δε στραφεις ειπεν τω πετρω υπαγε οπισω μου σατανα σκανδαλον μου ει οτι ου φρονεις τα του θεου αλλα τα των ανθρωπων

²⁴ τοτε ο ιησους ειπεν τοις μαθηταις αυτου ει τις θελει οπισω μου ελθειν απαρνησασθω εαυτον και αρατω τον σταυρον αυτου και ακολουθειτω μοι

²⁵ οσ γαρ αν θελη την ψυχην αυτου σωσαι απολεσει αυτην οσ δ αν απολεση την ψυχην αυτου ενεκεν εμου ευρησει αυτην

²⁶ τι γαρ ωφελειται ανθρωπος εαν τον κοσμον ολον κερδηση την δε ψυχην αυτου ζημιωθη η τι δωσει ανθρωπος ανταλλαγμα της ψυχης αυτου

²⁷ μελλει γαρ ο υιοσ του ανθρωπου ερχεσθαι εν τη δοξη του πατροσ αυτου μετα των αγγελων αυτου και τοτε αποδωσει εκαστω κατα την πραξιν αυτου

²⁸ αμην λεγω υμιν εισιν τινεσ ωδε εστωτεσ οιτινεσ ου μη γευσωνται θανατου εωσ αν ιδωσιν τον υιον του ανθρωπου ερχομενον εν τη βασιλεια αυτου

17

¹ και μεθ ημερασ εξ παραλαμβανει ο ιησους τον πετρον και ιακωβον και ιωαννην τον αδελφον αυτου και αναφερει αυτους εις οροσ υψηλον κατ ιδιαν

² και μετεμορφωθη εμπροσθεν αυτων και ελαμψεν το προσωπον αυτου ωσ ο ηλιοσ τα δε ιματια αυτου εγενοντο λευκα ωσ το φωσ

³ και ιδου ωφθησαν αυτοισ μωσησ και ηλιασ μετ αυτου συλλαουντεσ

⁴ αποκριθεις δε ο πετροσ ειπεν τω ιησου κυριε καλον εστιν ημασ ωδε ειναι ει θελεις ποιησωμεν ωδε τρεισ σκηνασ σοι μιαν και μωση μιαν και μιαν ηλια

⁵ ετι αυτου λαλουντοσ ιδου νεφελη φωτεινη επεσκιασεν αυτους και ιδου φωνη εκ της νεφελησ λεγουσα ουτοσ εστιν ο υιοσ μου ο αγαπητοσ εν ω ευδοκησα αυτου ακουετε

⁶ και ακουσαντεσ οι μαθηται επεσον επι προσωπον αυτων και εφοβηθησαν σφοδρα

⁷ και προσελθων ο ιησους ηψατο αυτων και ειπεν εγερθητε και μη φοβεισθε

⁸ επارانτεσ δε τουσ οφθαλμουσ αυτων ουδενα ειδον ει μη τον ιησουν μονον

⁹ και καταβαινοντων αυτων εκ του ορουσ ενετειλατο αυτοισ ο ιησους λεγων μηδενι ειπητε το οραμα εωσ ου ο υιοσ του ανθρωπου εκ νεκρων αναστη

¹⁰ και επηρωτησαν αυτον οι μαθηται αυτου λεγοντεσ τι ουν οι γραμματεισ λεγουσιν οτι ηλιαν δει ελθειν πρωτον

¹¹ ο δε ιησους αποκριθεις ειπεν αυτοισ ηλιασ μεν ερχεται πρωτον και αποκαταστησει παντα

¹² λεγω δε υμιν οτι ηλιασ ηδη ηλθεν και ουκ επεγνωσαν αυτον αλλα εποιησαν εν αυτω οσα ηβηλησαν ουτωσ και ο υιοσ του ανθρωπου μελλει πασχειν υπ αυτων

¹³ τοτε συνηκαν οι μαθηται οτι περι ιωαννου του βαπτιστου ειπεν αυτοισ

¹⁴ και ελθοντων αυτων προσ τον οχλον προσηλθεν αυτω ανθρωποσ γονυπετων αυτον

¹⁵ και λεγων κυριε ελεησον μου τον υιον οτι σεληνιαζεται και κακωσ πασχει πολλακισ γαρ πιπτει εις το πυρ και πολλακισ εις το υδωρ

¹⁶ και προσηνεγκα αυτον τοις μαθηταις σου και ουκ ηδυνηθησαν αυτον θεραπευσαι

¹⁷ αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν ω γενεα απιστοσ και διεστραμμενη εωσ ποτε εσομαι μεθ υμων εωσ ποτε ανεξομαι υμων φερετε μοι αυτον ωδε

¹⁸ και επετιμησεν αυτω ο ιησους και εξηλθεν απ αυτου το δαιμονιον και εθεραπευθη ο παισ απο της ωρασ εκεινησ

¹⁹ τοτε προσελθοντεσ οι μαθηται τω ιησου κατ ιδιαν ειπον δια τι ημεισ ουκ ηδυνηθημεν εκβαλειν αυτο

²⁰ ο δε ιησους ειπεν αυτοισ δια την απιστιαν υμων αμην γαρ λεγω υμιν εαν εχητε πιστιν ωσ κοκκον σιναπεωσ ερειτε τω ορει τουτω μεταβηθι εντευθεν εκει και μεταβησεται και ουδεν αδυνατησει υμιν

²¹ τουτο δε το γενοσ ουκ εκπορευεται ει μη εν προσευχη και νηστεια

²² αναστρεφομενων δε αυτων εν τη γαλιλαια ειπεν αυτοισ ο ιησους μελλει ο υιοσ του ανθρωπου παραδιδοσθαι εις χειρασ ανθρωπων

²³ και αποκτενουσιν αυτον και τη τριτη ημερα εγερθησεται και ελυπηθησαν σφοδρα

²⁴ ελθοντων δε αυτων εις καπερναουμ προσηλθον οι τα διδραχμα λαμβανοντεσ τω πετρω και ειπον ο διδασκαλοσ υμων ου τελει τα διδραχμα

²⁵ λεγει ναι και οτε εισηλθεν εις την οικιαν προεφθασεν αυτον ο ιησους λεγων τι σοι δοκει σιμων οι βασιλεις της γησ απο τινων

λαμβάνουσιν τέλη η κήνσον από των υιών αυτών η από των αλλοτρίων

²⁶ λέγει αυτώ ο πέτρος από των αλλοτρίων εφη αυτώ ο ιησους άρα γε ελευθεροί εισιν οι υιοί

²⁷ ίνα δε μη σκανδαλισωμέν αυτοούς πορευθείς εισ την θαλάσσαν βάλε άγκιστρον και τον αναβαίνοντα πρώτον ίχθυον άρον και άνοιξάς το στόμα αυτού ευρήσεις στατήρα εκείνον λάβων δός αυτοίς αντί έμου και σου

18

¹ εν εκείνη τη ώρα προσήλθον οι μαθηταί τω ιησού λέγοντες τίς άρα μείζων εστιν εν τη βασιλεία των ουρανών

² και προσκαλεσάμενος ο ιησους παιδίον εστήσεν αυτο εν μέσω αυτών

³ και ειπεν άμην λέγω υμίν εαν μη στραφήτε και γενήσθε ως τα παιδιά ου μη εισέλθητε εισ την βασιλείαν των ουρανών

⁴ όστις ουν ταπεινώσει εαυτον ως το παιδίον τουτο ουτός εστιν ο μείζων εν τη βασιλεία των ουρανών

⁵ και ός εαν δεξήται παιδίον τοιούτον εν επί τω ονοματί μου έμε δέχεται

⁶ ός δ αν σκανδαλίση ένα των μικρών τουτων των πιστευόντων εισ έμε συμφερεί αυτώ ίνα κρεμασθή μύλος ονίκος εισ τον τραχήλον αυτού και καταποντισθή εν τω πέλαγεί της θαλάσσης

⁷ ουαί τω κόσμω από των σκανδαλών αναγκή γάρ εστιν ελθειν τα σκανδαλά πλην ουαί τω ανθρώπω εκείνω δι ου το σκανδαλον ερχεται

⁸ ει δε η χείρ σου η ο πους σου σκανδαλίζει σε εκκοψον αυτα και βάλε από σου καλον σοι εστιν εισελθειν εισ την ζωνην χωλον η κυλλον η δυο χείρας η δυο ποδάς έχοντα βληθηναι εισ το πυρ το αιώνιον

⁹ και ει ο οφθαλμος σου σκανδαλίζει σε εξελε αυτον και βάλε από σου καλον σοι εστιν μονοφθαλμον εισ την ζωνην εισελθειν η δυο οφθαλμούς έχοντα βληθηναι εισ την γεένναν του πυρός

¹⁰ οράτε μη καταφρονήσητε ενός των μικρών τουτων λέγω γάρ υμίν ότι οι άγγελοι αυτών εν ουρανόις δια παντός βλέπουσιν το προσωπον του πατρός μου του εν ουρανόις

¹¹ ήλθεν γάρ ο υιος του ανθρώπου σωσαι το απολώλοσ

¹² τί υμίν δοκει εαν γενήται τινι ανθρώπω εκατον πρόβατα και πλανηθή εν εξ αυτών ουχί αφείς τα ενενήκοντα εννεά επί τα όρη πορευθείς ζητεί το πλανωμένον

¹³ και εαν γενήται ευρειν αυτο άμην λέγω υμίν ότι χαιρεί επ αυτώ μάλλον η επί τοις ενενήκοντα εννεά τοις μη πεπλανημένοις

¹⁴ ουτως ουκ εστιν θέλημα εμπροσθεν του πατρός υμών του εν ουρανόις ίνα απολήται εισ των μικρών τουτων

¹⁵ εαν δε άμαρτήση εισ σε ο αδελφος σου υπάγε και ελεγξον αυτον μεταξύ σου και αυτού μονου εαν σου άκουση εκερδήσας τον αδελφον σου

¹⁶ εαν δε μη άκουση παράλαβε μετά σου έτι ένα η δυο ίνα επί στόματος δυο μαρτυρών η τριών σταθή παν ρημα

¹⁷ εαν δε παρακούση αυτών ειπε τη εκκλησία εαν δε και της εκκλησίας παρακούση εστω σοι ωςπερ ο εθνικός και ο τελώνης

¹⁸ άμην λέγω υμίν όσα εαν δήσητε επί της γης εσται δεδεμένα εν τω ουρανώ και όσα εαν λύσητε επί της γης εσται λελυμένα εν τω ουρανώ

¹⁹ παλιν άμην λέγω υμίν ότι εαν δυο υμών συμφωνήσωσιν επί της γης περι παντός πραγμάτος ου εαν αιτησώνται γενήσεται αυτοίς παρά του πατρός μου του εν ουρανόις

²⁰ ου γάρ εισιν δυο η τρεις συνήγμενοι εισ το έμον όνομα εκεί ειμι εν μέσω αυτών

²¹ τότε προσελθών αυτώ ο πέτρος ειπεν κυριε ποσακίς άμαρτήσσει εισ έμε ο αδελφος μου και αφήσω αυτώ εως επτακίς

²² λέγει αυτώ ο ιησους ου λέγω σοι εως επτακίς άλλ εως εβδομηκοντακίς επτα

²³ δια τουτο ωμοιωθή η βασιλεία των ουρανών ανθρώπω βασιλεί ος ήθελησεν συναραι λογον μετά των δούλων αυτού

²⁴ άρξάμενου δε αυτού συναιρείν προσήνεχθη αυτώ εισ οφειλήτης μυρίων ταλαντών

²⁵ μη έχοντος δε αυτού αποδουναι εκέλευσεν αυτον ο κυριος αυτού πράθηναι και την γυναίκα αυτού και τα τέκνα και παντα όσα ειχεν και αποδοθηναι

²⁶ πέσων ουν ο δουλος προσεκυνει αυτώ λέγων κυριε μακροθυμήσον επ έμοι και παντα σοι αποδώσω

²⁷ σπλαγχνισθείς δε ο κυριος του δούλου εκείνου απέλυσεν αυτον και το δανειον αφήκεν αυτώ

²⁸ εξελθών δε ο δουλος εκείνος ευρεν ένα των συνδούλων αυτού ός ωφείλεν αυτώ εκατον δηναρία και κρατήσας αυτον επνίγεν λέγων αποδος μοι ει τι οφείλεις

²⁹ πέσων ουν ο συνδουλος αυτού εισ τους ποδάς αυτού παρεκαλει αυτον λέγων μακροθυμήσον επ έμοι και αποδώσω σοι

³⁰ ο δε ουκ ήθελεν άλλα απέλθων εβάλεν

αυτον εις φυλακην εως ου αποδω το οφειλομενον

³¹ ιδοντες δε οι συνδουλοι αυτου τα γενομενα ελυπηθησαν σφοδρα και ελθοντες διεσαφησαν τω κυριω εαυτων παντα τα γενομενα

³² τοτε προσκαλεσαμενος αυτον ο κυριος αυτου λεγει αυτω δουλε πονηρε πασαν την οφειλην εκεινην αφηκα σοι επει παρεκαλεσασ με

³³ ουκ εδει και σε ελεησαι τον συνδουλον σου ωσ και εγω σε ηλησα

³⁴ και οργισθεις ο κυριος αυτου παρεδωκεν αυτον τοις βασανισταις εως ου αποδω παν το οφειλομενον αυτω

³⁵ ουτως και ο πατηρ μου ο επουραnios ποιησει υμιν εαν μη αφητε εκαστος τω αδελφω αυτου απο των καρδιων υμων τα παραπτωματα αυτων

19

¹ και εγενετο οτε ετελεσεν ο ιησους τους λογους τουτους μετηρεν απο της γαλιλαιας και ηλθεν εις τα ορια της ιουδαιας περαν του ιορδανου

² και ηκολουθησαν αυτω οχλοι πολλοι και εθεραπευσεν αυτους εκει

³ και προσηλθον αυτω οι φαρισαιοι πειραζοντες αυτον και λεγοντες αυτω ει εξεστιν ανθρωπω απολυσαι την γυναικα αυτου κατα πασαν αιτιαν

⁴ ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις ουκ ανεγνωτε οτι ο ποιησας απ αρχης αρσεν και θηλυ εποιησεν αυτους

⁵ και ειπεν ενεκεν τουτου καταλειπει ανθρωπος τον πατερα και την μητερα και προσκολληθησεται τη γυναικι αυτου και εσονται οι δυο εις σαρκα μιαν

⁶ ωστε ουκετι εισιν δυο αλλα σαρξ μια ο ουν ο θεος συνεζευξεν ανθρωπος μη χωριζετω

⁷ λεγουσιν αυτω τι ουν μωσης ενετειλατο δουναι βιβλιον αποστασιου και απολυσαι αυτην

⁸ λεγει αυτοις οτι μωσης προσ την σκληροκαρδιαν υμων επετρεψεν υμιν απολυσαι τας γυναικας υμων απ αρχης δε ου γεγονεν ουτως

⁹ λεγω δε υμιν οτι ος αν απολυση την γυναικα αυτου μη επι πορνεια και γαμηση αλλην μοιχαται και ο απολελυμενην γαμησας μοιχαται

¹⁰ λεγουσιν αυτω οι μαθηται αυτου ει ουτως εστιν η αιτια του ανθρωπου μετα της γυναικος ου συμφερει γαμησαι

¹¹ ο δε ειπεν αυτοις ου παντες χωρουσιν τον λογον τουτον αλλ οισ δεδοται

¹² εισιν γαρ ευνουχοι οιτινες εκ κοιλιας μητροσ εγεννηθησαν ουτως και εισιν ευνουχοι οιτινες ευνουχισθησαν υπο των ανθρωπων και εισιν ευνουχοι οιτινες ευνουχισαν εαυτους δια την βασιλειαν των ουρανων ο δυναμενος χωρειν χωρειτω

¹³ τοτε προσηνεχθη αυτω παιδια ινα τας χειρας επιθη αυτοις και προσευξηται οι δε μαθηται επετιμησαν αυτοις

¹⁴ ο δε ιησους ειπεν αφετε τα παιδια και μη κωλυτε αυτα ελθειν προσ με των γαρ τοιουτων εστιν η βασιλεια των ουρανων

¹⁵ και επιθεις αυτοις τας χειρας επορευθη εκειθεν

¹⁶ και ιδου εις προσελθων ειπεν αυτω διδασκαλε αγαθε τι αγαθον ποιησω ινα εχω ζωην αιωνιον

¹⁷ ο δε ειπεν αυτω τι με λεγεις αγαθον ουδεις αγαθος ει μη εις ο θεος ει δε θελεις εισελθειν εις την ζωην τηρησον τας εντολας

¹⁸ λεγει αυτω ποιασ ο δε ιησους ειπεν το ου φονευσεις ου μοιχευσεις ου κλεψεις ου ψευδομαρτυρησεις

¹⁹ τιμα τον πατερα και την μητερα και αγαπησεις τον πλησιον σου ωσ σεαυτον

²⁰ λεγει αυτω ο νεανισκος παντα ταυτα εφυλαξαμην εκ νεοτητος μου τι ετι υστερω

²¹ εφη αυτω ο ιησους ει θελεις τελειος ειναι υπαγε πωλησον σου τα υπαρχοντα και δος πτωχοις και εξεις θησαυρον εν ουρανω και δευρο ακολουθει μοι

²² ακουσας δε ο νεανισκος τον λογον απηλθεν λυπουμενος ην γαρ εχων κτηματα πολλα

²³ ο δε ιησους ειπεν τοις μαθηταις αυτου αμην λεγω υμιν οτι δυσκολωσ πλουσιοσ εισελευσεται εις την βασιλειαν των ουρανων

²⁴ παλιν δε λεγω υμιν ευκοπωτερον εστιν καμηλον δια τρυπηματοσ ραφιδος διελθειν η πλουσιον εις την βασιλειαν του θεου εισελθειν

²⁵ ακουσαντες δε οι μαθηται αυτου εξεπλησσοντο σφοδρα λεγοντες τισ αρα δυναται σωθηναι

²⁶ εμβλεψας δε ο ιησους ειπεν αυτοις παρα ανθρωποις τουτο αδυνατον εστιν παρα δε θεω παντα δυνατα

²⁷ τοτε αποκριθεις ο πετροσ ειπεν αυτω ιδου ημεις αφηκαμεν παντα και ηκολουθησαμεν σοι τι αρα εσται ημιν

²⁸ ο δε ιησους ειπεν αυτοις αμην λεγω υμιν οτι υμεις οι ακολουθησαντες μοι εν τη παλιγγενεσια οταν καθιση ο υιοσ του ανθρωπου επι θρονου

δοξησ αυτου καθισεσθε και υμεις επι δωδεκα θρονους κρινοντες τας δωδεκα φυλας του ισραηλ

²⁹ και πασ οσ αφηκεν οικιασ η αδελφουσ η αδελφασ η πατερα η μητερα η γυναικα η τεκνα η αγρουσ ενεκεν του ονοματοσ μου εκατονταπλασιονα ληψεται και ζωην αιωνιον κληρονομησει

³⁰ πολλοι δε εσονται πρωτοι εσχατοι και εσχατοι πρωτοι

20

¹ ομοια γαρ εστιν η βασιλεια των ουρανων ανθρωπω οικοδεσποτη οστισ εξηλθεν αμα πρωι μισθωσασθαι εργατασ εις τον αμπελωνα αυτου

² και συμφωνησασ μετα των εργατων εκ δηναριου την ημεραν απεστειλεν αυτοουσ εις τον αμπελωνα αυτου

³ και εξελθων περι τριτην ωραν ειδεν αλλουσ εστωτασ εν τη αγορα αργουσ

⁴ και εκεινοισ ειπεν υπαγετε και υμεις εις τον αμπελωνα και ο εαν η δικαιον δωσω υμιν

⁵ οι δε απηλθον παλιν εξελθων περι εκτην και ενατην ωραν εποιησεν ωσαυτωσ

⁶ περι δε την ενδεκατην ωραν εξελθων ευρεν αλλουσ εστωτασ αργουσ και λεγει αυτοισ τι ωδε εστηκατε ολην την ημεραν αργοι

⁷ λεγουσιν αυτω οτι ουδεις ημασ εμισθωσατο λεγει αυτοισ υπαγετε και υμεις εις τον αμπελωνα και ο εαν η δικαιον ληψεσθε

⁸ οσιασ δε γενομενησ λεγει ο κυριοσ του αμπελωνοσ τω επιτροπω αυτου καλεσον τουσ εργατασ και αποδοσ αυτοισ τον μισθον αρξαμενοσ απο των εσχατων εωσ των πρωτων

⁹ και ελθοντες οι περι την ενδεκατην ωραν ελαβον ανα δηναριον

¹⁰ ελθοντες δε οι πρωτοι ενομισαν οτι πλειονα ληψονται και ελαβον και αυτοι ανα δηναριον

¹¹ λαβοντες δε εγογγυζον κατα του οικοδεσποτου

¹² λεγοντες οτι ουτοι οι εσχατοι μιαν ωραν εποιησαν και ισουσ ημιν αυτοουσ εποιησασ τοισ βαστασασιν το βαροσ τησ ημερασ και τον καυσωνα

¹³ ο δε αποκριθεισ ειπεν ενι αυτων εταιρε ουκ αδικω σε ουχι δηναριου συνεφωνησασ μοι

¹⁴ αρων το σον και υπαγε θελω δε τουτω τω εσχατω δουναι ωσ και σοι

¹⁵ η ουκ εξεστιν μοι ποιησαι ο θελω εν τοισ εμοισ ει ο οφθαλμοσ σου πονηροσ εστιν οτι εγω αγαθοσ ειμι

¹⁶ ουτωσ εσονται οι εσχατοι πρωτοι και οι πρωτοι εσχατοι πολλοι γαρ εισιν κλητοι ολιγοι δε εκλεκτοι

¹⁷ και αναβαινων ο ιησουσ εις ιεροσολυμα παρελαβεν τουσ δωδεκα μαθητασ κατα ιδιαν εν τη οδω και ειπεν αυτοισ

¹⁸ ιδου αναβαινομεν εις ιεροσολυμα και ο υιοσ του ανθρωπου παραδοθησεται τοισ αρχιερευσιν και γραμματευσιν και κατακρινουσιν αυτον θανατω

¹⁹ και παραδωσουσιν αυτον τοισ εθνεσιν εις το εμπαιξαι και μαστιγωσαι και σταυρωσαι και τη τριτη ημερα αναστησεται

²⁰ τοτε προσηλθεν αυτω η μητηρ των υιων ζεβεδαιου μετα των υιων αυτησ προσκυνουσα και αιτουσα τι παρ αυτου

²¹ ο δε ειπεν αυτη τι θελεισ λεγει αυτω ειπε ινα καθισωσιν ουτοι οι δυο υιοι μου εις εκ δεξιων σου και εις εξ ευωνυμων σου εν τη βασιλεια σου

²² αποκριθεισ δε ο ιησουσ ειπεν ουκ οιδατε τι αιτεισθε δυνασθε πιειν το ποτηριον ο εγω μελλω πιειν η το βαπτισμα ο εγω βαπτιζομαι βαπτισθηναι λεγουσιν αυτω δυναμεθα

²³ και λεγει αυτοισ το μεν ποτηριον μου πιεσθε και το βαπτισμα ο εγω βαπτιζομαι βαπτισθησεσθε το δε καθισαι εκ δεξιων μου και εξ ευωνυμων μου ουκ εστιν εμον δουναι αλλ οισ ητοιμασται υπο του πατροσ μου

²⁴ και ακουσαντες οι δεκα ηγανακτησαν περι των δυο αδελφων

²⁵ ο δε ιησουσ προσκαλεσαμενοσ αυτοουσ ειπεν οιδατε οτι οι αρχοντες των εθνων κατακυριευουσιν αυτων και οι μεγαλοι κατεξουσιαζουσιν αυτων

²⁶ ουχ ουτωσ δε εσται εν υμιν αλλ οσ εαν θελη εν υμιν μεγασ γενεσθαι εσται υμων διακονοσ

²⁷ και οσ εαν θελη εν υμιν ειναι πρωτοσ εστω υμων δουλοσ

²⁸ ωσπερ ο υιοσ του ανθρωπου ουκ ηλθεν διακονηθηναι αλλα διακονησαι και δουναι την ψυχην αυτου λυτρον αντι πολλων

²⁹ και εκπορευομενων αυτων απο ιεριχω ηκολουθησεν αυτω οχλοσ πολυσ

³⁰ και ιδου δυο τυφλοι καθημενοι παρα την οδον ακουσαντες οτι ιησουσ παραγει εκραξαν λεγοντες ελεησον ημασ κυριε υιοσ δαυιδ

³¹ ο δε οχλοσ επετιμησεν αυτοισ ινα σιωπησωσιν οι δε μειζον εκραζον λεγοντες ελεησον ημασ κυριε υιοσ δαυιδ

³² και στασ ο ιησουσ εφωνησεν αυτοουσ και ειπεν τι θελετε ποιησω υμιν

33 λεγουσιν αυτω κυριε ινα ανοιχθωσιν ημων οι οφθαλμοι

34 σπλαχνισθεισ δε ο ιησους ηψατο των οφθαλμων αυτων και ευθεωσ ανεβλεψαν αυτων οι οφθαλμοι και ηκολουθησαν αυτω

21

1 και οτε ηγγισαν εις ιεροσολυμα και ηλθον εις βηθσαφαγη προσ το οροσ των ελαιων τοτε ο ιησους απεστειλεν δυο μαθητασ

2 λεγων αυτοισ πορευθητε εις την κωμην την απεναντι υμων και ευθεωσ ευρησετε ονον δεδεμενην και πωλον μετ αυτησ λυσαντεσ αγαγετε μοι

3 και εαν τισ υμιν ειπη τι ερειτε οτι ο κυριουσ αυτων χρειαν εχει ευθεωσ δε αποστειλλει αυτοουσ

4 τουτο δε ολον γεγονεν ινα πληρωθη το ρηθεν δια του προφητου λεγοντοσ

5 ειπατε τη θυγατρι σιων ιδου ο βασιλευσ σου ερχεται σοι πραουσ και επιβεβηκωσ επι ονον και πωλον υιον υποζυγιου

6 πορευθεντεσ δε οι μαθηται και ποιησαντεσ καθωσ προσεταξεν αυτοισ ο ιησους

7 ηγαγον την ονον και τον πωλον και επεθηκαν επανω αυτων τα ιματια αυτων και επεκαθισεν επανω αυτων

8 ο δε πλειστοσ οχλοσ εστρωσαν εαυτων τα ιματια εν τη οδω αλλοι δε εκοπτον κλαδουσ απο των δενδρων και εστρωννυον εν τη οδω

9 οι δε οχλοι οι προαγοντεσ και οι ακολουθουντεσ εκραζον λεγοντεσ ωσαννα τω υιω δαυιδ ευλογημενοσ ο ερχομενοσ εν ονοματι κυριου ωσαννα εν τοισ υψιστοισ

10 και εισελθοντοσ αυτου εις ιεροσολυμα εσεισθη πασα η πολισ λεγουσα τισ εστιν ουτοσ

11 οι δε οχλοι ελεγον ουτοσ εστιν ιησους ο προφητησ ο απο ναζαρετ τησ γαλιλαιασ

12 και εισηλθεν ο ιησους εις το ιερον του θεου και εξεβαλεν παντασ τουσ πωλουντασ και αγοραζοντασ εν τω ιερω και τασ τραπεζασ των κολλυβιστων κατεστρεψεν και τασ καθεδρασ των πωλουντων τασ περιστερασ

13 και λεγει αυτοισ γεγραπται ο οικοσ μου οικοσ προσευχησ κληθησεται υμεισ δε αυτον εποιησατε σπηλαιον ληστων

14 και προσηλθον αυτω χωλοι και τυφλοι εν τω ιερω και εθεραπευσεν αυτοουσ

15 ιδοντεσ δε οι αρχιερεισ και οι γραμματεισ τα θαυμασια α εποιησεν και τουσ παιδασ κραζοντασ εν τω ιερω και λεγοντασ ωσαννα τω υιω δαυιδ ηγανακτησαν

16 και ειπον αυτω ακουεισ τι ουτοι λεγουσιν ο δε ιησους λεγει αυτοισ ναι ουδεποτε ανεγνωτε οτι εκ στοματοσ νηπιων και θηλαζοντων καταρτισω αινον

17 και καταλιπων αυτοουσ εξηλθεν εξω τησ πολεωσ εις βηθανιαν και ηυλισθη εκει

18 πρωιασ δε επαναγων εις την πολιν επεινασεν

19 και ιδων συκην μιαν επι τησ οδου ηλθεν επ αυτην και ουδεν ευρεν εν αυτη ει μη φυλλα μονον και λεγει αυτη μηκετι εκ σου καρποσ γενηται εις τον αιωνα και εξηρανθη παραχρημα η συκη

20 και ιδοντεσ οι μαθηται εθαυμασαν λεγοντεσ πως παραχρημα εξηρανθη η συκη

21 αποκριθεισ δε ο ιησους ειπεν αυτοισ αμην λεγω υμιν εαν εχητε πιστιν και μη διακριθητε ου μονον το τησ συκησ ποιησετε αλλα καν τω ορει τουτω ειπητε αρθητι και βληθητι εις την θαλασσαν γενησεται

22 και παντα οσα εαν αιτησητε εν τη προσευχη πιστευοντεσ ληψεσθε

23 και ελθοντι αυτω εις το ιερον προσηλθον αυτω διδασκοντι οι αρχιερεισ και οι πρεσβυτεροι του λαου λεγοντεσ εν ποια εξουσια ταυτα ποιεισ και τισ σοι εδωκεν την εξουσιαν ταυτην

24 αποκριθεισ δε ο ιησους ειπεν αυτοισ ερωτησω υμασ καγω λογον ενα ον εαν ειπητε μοι καγω υμιν ερω εν ποια εξουσια ταυτα ποιω

25 το βαπτισμα ιωαννου ποθεν ην εξ ουρανου η εξ ανθρωπων οι δε διελογιζοντο παρ εαυτοισ λεγοντεσ εαν ειπωμεν εξ ουρανου ερει ημιν δια τι ουν ουκ επιστευσατε αυτω

26 εαν δε ειπωμεν εξ ανθρωπων φοβουμεθα τον οχλον παντεσ γαρ εχουσιν τον ιωαννην ωσ προφητην

27 και αποκριθεντεσ τω ιησου ειπον ουκ οιδαμεν εφη αυτοισ και αυτοσ ουδε εγω λεγω υμιν εν ποια εξουσια ταυτα ποιω

28 τι δε υμιν δοκει ανθρωποσ ειχεν τεκνα δυο και προσελθων τω πρωτω ειπεν τεκνον υπαγε σημερον εργαζου εν τω αμπελωνι μου

29 ο δε αποκριθεισ ειπεν ου θελω υστερον δε μεταμεληθεισ απηλθεν

30 και προσελθων τω δευτερω ειπεν ωσαντωσ ο δε αποκριθεισ ειπεν εγω κυριε και ουκ απηλθεν

31 τισ εκ των δυο εποιησεν το θελημα του πατροσ λεγουσιν αυτω ο πρωτοσ λεγει αυτοισ ο ιησους αμην λεγω υμιν οτι οι τελωναι και αι πορναι προαγουσιν υμασ εις την βασιλειαν του θεου

³² ηλθεν γαρ προς υμας ιωαννης εν οδω δικαιοσυνης και ουκ επιστευσате αυτω οι δε τελωναι και αι πορναι επιστευσαν αυτω υμεις δε ιδοντες ου μετεμεληθητε υστερον του πιστευσαι αυτω

³³ αλλην παραβολην ακουσατε ανθρωπος τις ην οικοδεσποτης οστις εφυτευσεν αμπελωνα και φραγμαν αυτω περιεθηκεν και ωρυξεν εν αυτω ληνον και ωκοδομησεν πυργον και εξεδото αυτον γεωργοις και απεδημησεν

³⁴ οτε δε ηγγισεν ο καιρος των καρπων απεστειλεν τους δουλους αυτου προς τους γεωργους λαβειν τους καρπους αυτου

³⁵ και λαβοντες οι γεωργοι τους δουλους αυτου ον μεν εδειραν ον δε απεκτειναν ον δε ελιθοβολησαν

³⁶ παλιν απεστειλεν αλλους δουλους πλειονα των πρωτων και εποιησαν αυτοις ωσαυτως

³⁷ υστερον δε απεστειλεν προς αυτους τον υιον αυτου λεγων εντραπησονται τον υιον μου

³⁸ οι δε γεωργοι ιδοντες τον υιον ειπον εν εαυτοις ουτος εστιν ο κληρονομος δευτε αποκτεινωμεν αυτον και κατασχωμεν την κληρονομιαν αυτου

³⁹ και λαβοντες αυτον εξεβαλον εξω του αμπελωνος και απεκτειναν

⁴⁰ οταν ουν ελθη ο κυριος του αμπελωνος τι ποιησει τοις γεωργοις εκεινοις

⁴¹ λεγουσιν αυτω κακους κακωσ απολεσει αυτους και τον αμπελωνα εκδωσεται αλλοις γεωργοις οιτινες αποδωσουσιν αυτω τους καρπους εν τοις καιροις αυτων

⁴² λεγει αυτοις ο ιησους ουδεποτε ανεγνωτε εν ταις γραφαις λιθον ον απεδοκιμασαν οι οικοδομουντες ουτος εγενηθη εις κεφαλην γωνιας παρα κυριου εγενετο αυτη και εστιν θαυμαστη εν οφθαλμοις ημων

⁴³ δια τουτο λεγω υμιν οτι αρθησεται αφ υμων η βασιλεια του θεου και δοθησεται εθνει ποιουντι τους καρπους αυτης

⁴⁴ και ο πεσων επι τον λιθον τουτον συνθλασθησεται εφ ον δ αν πεση λικμησει αυτον

⁴⁵ και ακουσαντες οι αρχιερεις και οι φαρισαιοι τας παραβολας αυτου εγνωσαν οτι περι αυτων λεγει

⁴⁶ και ζητουντες αυτον κρατησαι εφοβηθησαν τους οχλους επειδη ως προφητην αυτον ειχον

22

¹ και αποκριθεις ο ιησους παλιν ειπεν αυτοις εν παραβολαις λεγων

² ωμοιωθη η βασιλεια των ουρανων ανθρωπω βασιλει οστις εποιησεν γαμους τω υιω αυτου

³ και απεστειλεν τους δουλους αυτου καλεσαι τους κεκλημενους εις τους γαμους και ουκ ηθελον ελθειν

⁴ παλιν απεστειλεν αλλους δουλους λεγων ειπατε τοις κεκλημενοις ιδου το αριστον μου ητοιμασα οι ταυροι μου και τα σιτιστα τεθυμενα και παντα ετοιμα δευτε εις τους γαμους

⁵ οι δε αμελησαντες απηλθον ο μεν εις τον ιδιον αγρον ο δε εις την εμποριαν αυτου

⁶ οι δε λοιποι κρατησαντες τους δουλους αυτου υβρισαν και απεκτειναν

⁷ και ακουσας ο βασιλευσ εκεινος ωργισθη και πεμψας τα στρατευματα αυτου απωλεσεν τους φονεις εκεινους και την πολιν αυτων ενεπρησεν

⁸ τοτε λεγει τοις δουλοις αυτου ο μεν γαμος ετοιμος εστιν οι δε κεκλημενοι ουκ ησαν αξιοι

⁹ πορευεσθε ουν επι τας διεξοδους των οδων και οσους αν ευρητε καλεσατε εις τους γαμους

¹⁰ και εξελθοντες οι δουλοι εκεινοι εις τας οδους συνηγαγον παντας οσους ευρον πονηρους τε και αγαθους και επλησθη ο γαμος ανακειμενων

¹¹ εισελθων δε ο βασιλευσ θεασασθαι τους ανακειμενους ειδεν εκει ανθρωπον ουκ ενδεδυμενον ενδυμα γαμου

¹² και λεγει αυτω εταιρε πως εισηλθες ωδε μη εχων ενδυμα γαμου ο δε εφιμωθη

¹³ τοτε ειπεν ο βασιλευσ τοις διακονοις δησαντες αυτου ποδας και χειρας αρατε αυτον και εκβαλετε εις το σκοτος το εξωτερον εκει εσται ο κλαυθμος και ο βρυγμος των οδοντων

¹⁴ πολλοι γαρ εισιν κλητοι ολιγοι δε εκλεκτοι

¹⁵ τοτε πορευθεντες οι φαρισαιοι συμβουλιον ελαβον οπως αυτον παγιδευσωσιν εν λογω

¹⁶ και αποστελλουσιν αυτω τους μαθητας αυτων μετα των ηρωδιανων λεγοντες διδασκαλε οίδαμεν οτι αληθης ει και την οδον του θεου εν αληθεια διδασκεις και ου μελει σοι περι ουδενος ου γαρ βλεπεις εις προσωπον ανθρωπων

¹⁷ ειπε ουν ημιν τι σοι δοκει εξεστιν δουναι κηνησον καισαρι η ου

¹⁸ γνουσ δε ο ιησους την πονηριαν αυτων ειπεν τι με πειραζετε υποκριται

¹⁹ επιδειξατε μοι το νομισμα του κηνησου οι δε προσηνεγκαν αυτω δηναριον

²⁰ και λεγει αυτοις τινος η εικων αυτη και η επιγραφη

²¹ λεγουσιν αυτω καισαρος τοτε λεγει αυτοις αποδοτε ουν τα καισαρος καισαρι και τα του θεου

τω θεω

²² και ακουσαντες εθαυμασαν και αφεντες αυτον απηλθον

²³ εν εκεινη τη ημερα προσηλθον αυτω σαδδουκαιοι οι λεγοντες μη ειναι αναστασιν και επηρωτησαν αυτον

²⁴ λεγοντες διδασκαλε μωσησ ειπεν εαν τισ αποθανη μη εχων τεκνα επιγαμβρευσει ο αδελφος αυτου την γυναικα αυτου και αναστησει σπερμα τω αδελφω αυτου

²⁵ ησαν δε παρ ημιν επτα αδελφοι και ο πρωτος γαμησας ετελευτησεν και μη εχων σπερμα αφηκεν την γυναικα αυτου τω αδελφω αυτου

²⁶ ομοιωσ και ο δευτερος και ο τριτος εωσ των επτα

²⁷ υστερον δε παντων απεθανεν και η γυνη

²⁸ εν τη ουν αναστασει τινος των επτα εσται γυνη παντες γαρ εσχον αυτην

²⁹ αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν αυτοις πλανασθε μη ειδοτεσ τασ γραφασ μηδε την δυναμιν του θεου

³⁰ εν γαρ τη αναστασει ουτε γαμουσιν ουτε εκγαμιζονται αλλ ωσ αγγελιοι του θεου εν ουρανω εισιν

³¹ περι δε της αναστασεωσ των νεκρων ουκ ανεγνωτε το ρηθεν υμιν υπο του θεου λεγοντος

³² εγω ειμι ο θεοσ αβρααμ και ο θεοσ ισαακ και ο θεοσ ιακωβ ουκ εστιν ο θεοσ θεοσ νεκρων αλλα ζωντων

³³ και ακουσαντες οι οχλοι εξεπλησσοντο επι τη διδαχη αυτου

³⁴ οι δε φαρισαιοι ακουσαντες οτι εφιμωσεν τουσ σαδδουκαιουσ συνηχθησαν επι το αυτο

³⁵ και επηρωτησεν εισ εξ αυτων νομικοσ πειραζων αυτον και λεγων

³⁶ διδασκαλε ποια εντολη μεγαλη εν τω νομω

³⁷ ο δε ιησους εφη αυτω αγαπησεισ κυριον τον θεον σου εν ολη καρδια σου και εν ολη ψυχη σου και εν ολη τη διανοια σου

³⁸ αυτη εστιν πρωτη και μεγαλη εντολη

³⁹ δευτερα δε ομοια αυτη αγαπησεισ τον πλησιον σου ωσ σεαυτον

⁴⁰ εν ταυταισ ταισ δυσιν εντολαισ ολοσ ο νομοσ και οι προφηται κρεμανται

⁴¹ συνηγμενων δε των φαρισαιων επηρωτησεν αυτουσ ο ιησους

⁴² λεγων τι υμιν δοκει περι του χριστου τινος υιοσ εστιν λεγουσιν αυτω του δαυιδ

⁴³ λεγει αυτοισ πωσ ουν δαυιδ εν πνευματι κυριον αυτον καλει λεγων

⁴⁴ ειπεν ο κυριοσ τω κυριω μου καθου εκ δεξιων μου εωσ αν θω τουσ εχθρουσ σου

υποποδιον των ποδων σου

⁴⁵ ει ουν δαυιδ καλει αυτον κυριον πωσ υιοσ αυτου εστιν

⁴⁶ και ουδεις εδυνατο αυτω αποκριθηναι λογον ουδε ετολμησεν τισ απ εκεινησ της ημερασ επηρωτησαι αυτον ουκετι

23

¹ τοτε ο ιησους ελαλησεν τοισ οχλοισ και τοισ μαθηταισ αυτου

² λεγων επι της μωσεωσ καθεδρασ εκαθισαν οι γραμματεισ και οι φαρισαιοι

³ παντα ουν οσα εαν ειπωσιν υμιν τηρειν τηρειτε και ποιειτε κατα δε τα εργα αυτων μη ποιειτε λεγουσιν γαρ και ου ποιουσιν

⁴ δεσμεουσιν γαρ φορτια βαρεα και δυσβαστακτα και επιτιθεασιν επι τουσ ωμουσ των ανθρωπων τω δε δακτυλω αυτων ου θελουσιν κινησαι αυτα

⁵ παντα δε τα εργα αυτων ποιουσιν προσ το θεαθηναι τοισ ανθρωποισ πλατυνουσιν δε τα φυλακτηρια αυτων και μεγαλυνουσιν τα κρασπεδα των ιματιων αυτων

⁶ φιλουσιν τε την πρωτοκλισιαν εν τοισ δειπνοισ και τασ πρωτοκαθεδριασ εν ταισ συναγωγαισ

⁷ και τουσ ασπασμουσ εν ταισ αγοραισ και καλεισθαι υπο των ανθρωπων ραββι ραββι

⁸ υμεισ δε μη κληθητε ραββι εισ γαρ εστιν υμων ο καθηγητησ ο χριστοσ παντεσ δε υμεισ αδελφοι εστε

⁹ και πατερα μη καλεσητε υμων επι της γησ εισ γαρ εστιν ο πατηρ υμων ο εν τοισ ουρανοισ

¹⁰ μηδε κληθητε καθηγηται εισ γαρ υμων εστιν ο καθηγητησ ο χριστοσ

¹¹ ο δε μειζων υμων εσται υμων διακονοσ

¹² οστισ δε υψωσει εαυτον ταπεινωθησεται και οστισ ταπεινωσει εαυτον υψωθησεται

¹³ ουαι δε υμιν γραμματεισ και φαρισαιοι υποκριται οτι κατεσθιετε τασ οικιασ των χηρων και προφασει μακρα προσευχομενοι δια τουτο ληψεσθε περισσοτερον κριμα

¹⁴ ουαι υμιν γραμματεισ και φαρισαιοι υποκριται οτι κλειετε την βασιλειαν των ουρανων εμπροσθεν των ανθρωπων υμεισ γαρ ουκ εισερχεσθε ουδε τουσ εισερχομενουσ αφιετε εισελθειν

¹⁵ ουαι υμιν γραμματεισ και φαρισαιοι υποκριται οτι περιαγετε την θαλασσαν και την ξηραν ποιησαι ενα προσηλυτον και οταν γενηται ποιειτε αυτον υιον γεεννησ διπλοτερον υμων

16 ουαι υμιν οδηγοι τυφλοι οι λεγοντες οσ αν ομοση εν τω ναω ουδεν εστιν οσ δ αν ομοση εν τω χρυσω του ναου οφειλει

17 μωροι και τυφλοι τισ γαρ μειζων εστιν ο χρυσοσ η ο ναοσ ο αγιαζων τον χρυσον

18 και οσ εαν ομοση εν τω θυσιαστηριω ουδεν εστιν οσ δ αν ομοση εν τω δωρω τω επανω αυτου οφειλει

19 μωροι και τυφλοι τι γαρ μειζον το δωρον η το θυσιαστηριον το αγιαζον το δωρον

20 ο ουν ομοσασ εν τω θυσιαστηριω ομνυει εν αυτω και εν πασιν τοισ επανω αυτου

21 και ο ομοσασ εν τω ναω ομνυει εν αυτω και εν τω κατοικησαντι αυτον

22 και ο ομοσασ εν τω ουρανω ομνυει εν τω θρονω του θεου και εν τω καθημενω επανω αυτου

23 ουαι υμιν γραμματεισ και φαρισαιοι υποκριται οτι αποδεκατουτε το ηδυοσμον και το ανηθον και το κυμινον και αφηκατε τα βαρυτερα του νομου την κρισιν και τον ελεον και την πιστιν ταυτα εδει ποιησαι κακεινα μη αφιεναι

24 οδηγοι τυφλοι οι διυλιζοντες τον κωνωπα την δε καμηλον καταπινοντες

25 ουαι υμιν γραμματεισ και φαρισαιοι υποκριται οτι καθαριζετε το εξωθεν του ποτηριου και τησ παροψιδοσ εσωθεν δε γεμουσιν εξ αρπαγησ και αδικιασ

26 φαρισαιε τυφλε καθαρισον πρωτον το εντοσ του ποτηριου και τησ παροψιδοσ ινα γενηται και το εκτοσ αυτων καθαρον

27 ουαι υμιν γραμματεισ και φαρισαιοι υποκριται οτι παρομοιαζετε ταφοισ κεκονιαμενοισ οιτινεσ εξωθεν μεν φαινονται ωραιοι εσωθεν δε γεμουσιν οστεων νεκρων και πασησ ακαθαρσιασ

28 ουτωσ και υμεισ εξωθεν μεν φαινεσθε τοισ ανθρωποισ δικαιοι εσωθεν δε μεστοι εστε υποκρισεωσ και ανομιασ

29 ουαι υμιν γραμματεισ και φαρισαιοι υποκριται οτι οικοδομειτε τουσ ταφουσ των προφητων και κοσμειτε τα μνημεια των δικαιων

30 και λεγετε ει ημεν εν ταισ ημεραισ των πατερων ημων ουκ αν ημεν κοινωνοι αυτων εν τω αιματι των προφητων

31 ωστε μαρτυρειτε εαυτοισ οτι υιοι εστε των φονευσαντων τουσ προφητασ

32 και υμεισ πληρωσατε το μετρον των πατερων υμων

33 οφεισ γεννηματα εχιδνων πωσ φυγητε απο τησ κρισεωσ τησ γεεννησ

34 δια τουτο ιδου εγω αποστελλω προς υμασ προφητασ και σοφουσ και γραμματεισ και εξ

αυτων αποκτενειτε και σταυρωσατε και εξ αυτων μαστιγωσατε εν ταισ συναγωγαισ υμων και διωξετε απο πολεωσ εισ πολιν

35 οπωσ ελθη εφ υμασ παν αιμα δικαιον εκχυνομενον επι τησ γησ απο του αιματοσ αβελ του δικαιου εωσ του αιματοσ ζαχαριου υιου βαραχιου ον εφονευσατε μεταξυ του ναου και του θυσιαστηριου

36 αμην λεγω υμιν οτι ηξει παντα ταυτα επι την γενεαν ταυτην

37 ιερουσαλημ ιερουσαλημ η αποκτενουσα τουσ προφητασ και λιθοβολουσα τουσ απεσταλμενουσ προς αυτην ποσακισ ηθελησα επισυναγαγειν τα τεκνα σου ον τροπον επισυναγει ορνισ τα νοσσια εαυτησ υπο τασ πτερυγασ και ουκ ηθελησατε

38 ιδου αφιεται υμιν ο οικοσ υμων ερημοσ

39 λεγω γαρ υμιν ου μη με ιδητε απ αρτι εωσ αν ειπητε ευλογημενοσ ο ερχομενοσ εν ονοματι κυριου

24

1 και εξελθων ο ιηουσοσ επορευετο απο του ιερου και προσηλθον οι μαθηται αυτου επιδειξαι αυτω τασ οικοδομασ του ιερου

2 ο δε ιηουσοσ ειπεν αυτοισ ου βλεπετε παντα ταυτα αμην λεγω υμιν ου μη αφεθη ωδε λιθοσ επι λιθον οσ ου καταλυθησεται

3 καθημενου δε αυτου επι του ορουσ των ελαιων προσηλθον αυτω οι μαθηται κατ ιδιαν λεγοντες ειπε ημιν ποτε ταυτα εσται και τι το σημειον τησ σησ παρουσιασ και τησ συντελειασ του αιωνοσ

4 και αποκριθεισ ο ιηουσοσ ειπεν αυτοισ βλεπετε μη τισ υμασ πλανηση

5 πολλοι γαρ ελευσονται επι τω ονοματι μου λεγοντες εγω ειμι ο χριστοσ και πολλουσ πλανησουσιν

6 μελλησετε δε ακουειν πολεμουσ και ακοασ πολεμων ορατε μη θροεισθε δει γαρ παντα γενεσθαι αλλ ουπω εστιν το τελοσ

7 εγερθησεται γαρ εθνοσ επι εθνοσ και βασιλεια επι βασιλεια και εσονται λιμοι και λοιμοι και σεισμοι κατα τοπουσ

8 παντα δε ταυτα αρχη ωδινων

9 τοτε παραδωσουσιν υμασ εισ θλιψιν και αποκτενουσιν υμασ και εσεσθε μισουμενοι υπο παντων των εθνων δια το ονομα μου

10 και τοτε σκανδαλισθησονται πολλοι και αλληλουσ παραδωσουσιν και μισησουσιν αλληλουσ

11 και πολλοι ψευδοπροφηται εγερθησονται και πλανησουσιν πολλουσ

12 και δια το πληθυνθηναι την ανομιαν ψυγησεται η αγαπη των πολλων

13 ο δε υπομεινας εις τελος ουτος σωθησεται

14 και κηρυχθησεται τουτο το ευαγγελιον της βασιλειας εν ολη τη οικουμενη εις μαρτυριον πασιν τοις εθνεσιν και τοτε ηξει το τελος

15 οταν ουν ιδητε το βδελυγμα της ερημωσεωσ το ρηθεν δια δανιηλ του προφητου εστωσ εν τοπω αγιω ο αναγινωσκων νοειτω

16 τοτε οι εν τη ιουδαια φευγετωσαν επι τα ορη

17 ο επι του δωματοσ μη καταβαινετω αραι τα εκ της οικιασ αυτου

18 και ο εν τω αγρω μη επιστρεψατω οπισω αραι τα ιματια αυτου

19 ουαι δε ταισ εν γαστρι εχουσαισ και ταισ θηλαζουσαισ εν εκειναισ ταισ ημεραισ

20 προσευχεσθε δε ινα μη γενηται η φυγη υμων χειμωνοσ μηδε σαββατω

21 εσται γαρ τοτε θλιψισ μεγαλη οια ου γεγονεν απ αρχησ κοσμου εωσ του νυν ουδ ου μη γενηται

22 και ει μη εκολοβωθησαν αι ημεραι εκειναι ουκ αν εσωθη πασα σαρξ δια δε τουσ εκλεκτουσ κολοβωθησονται αι ημεραι εκειναι

23 τοτε εαν τισ υμιν ειπη ιδου ωδε ο χριστοσ η ωδε μη πιστευσητε

24 εγερθησονται γαρ ψευδοχριστοι και ψευδοπροφηται και δωσουσιν σημεια μεγαλα και τερατα ωστε πλανησαι ει δυνατον και τουσ εκλεκτουσ

25 ιδου προειρηκα υμιν

26 εαν ουν ειπωσιν υμιν ιδου εν τη ερημω εστιν μη εξελθητε ιδου εν τοις ταμειοισ μη πιστευσητε

27 ωσπερ γαρ η αστραπη εξερχεται απο ανατολων και φαινεται εωσ δυσμων ουτωσ εσται και η παρουσια του υιου του ανθρωπου

28 οπου γαρ εαν η το πτωμα εκει συναχθησονται οι αετοι

29 ευθεωσ δε μετα την θλιψιν των ημερων εκεινων ο ηλιοσ σκοτισθησεται και η σεληνη ου δωσει το φεγγοσ αυτησ και οι αστερεσ πεσουνται απο του ουρανου και αι δυναμεισ των ουρανων σαλευθησονται

30 και τοτε φανησεται το σημειον του υιου του ανθρωπου εν τω ουρανω και τοτε κοψονται πασαι αι φυλαι της γησ και οψονται τον υιον του ανθρωπου ερχομενον επι των νεφελων του ουρανου μετα δυναμeweσ και δοξησ πολλησ

31 και αποστελει τουσ αγγελουσ αυτου μετα σαλπιγγοσ φωνησ μεγαλησ και επισυναξουσιν

τουσ εκλεκτουσ αυτου εκ των τεσσαρων ανεμων απ ακρων ουρανων εωσ ακρων αυτων

32 απο δε της συκησ μαθετε την παραβολην οταν ηδη ο κλαδοσ αυτησ γενηται απαλοσ και τα φυλλα εκφυη γινωσκετε οτι εγγυσ το θεροσ

33 ουτωσ και υμεισ οταν ιδητε ταυτα παντα γινωσκετε οτι εγγυσ εστιν επι θυραισ

34 αμην λεγω υμιν ου μη παρελθη η γενεα αυτη εωσ αν παντα ταυτα γενηται

35 ο ουρανοσ και η γη παρελευσονται οι δε λογοι μου ου μη παρελθωσιν

36 περι δε της ημερασ εκεινησ και ωρασ ουδεισ οιδεν ουδε οι αγγελοι των ουρανων ει μη ο πατηρ μου μονοσ

37 ωσπερ δε αι ημεραι του νωε ουτωσ εσται και η παρουσια του υιου του ανθρωπου

38 ωσπερ γαρ ησαν εν ταισ ημεραισ ταισ προ του κατακλυσμου τρωγοντεσ και πινοντεσ γαμουντεσ και εκγαμιζοντεσ αχρι ησ ημερασ εισηλθεν νωε εις την κιβωτον

39 και ουκ εγνωσαν εωσ ηλθεν ο κατακλυσμοσ και ηρην απαντασ ουτωσ εσται και η παρουσια του υιου του ανθρωπου

40 τοτε δυο εσονται εν τω αγρω ο εισ παραλαμβανεται και ο εισ αφιεται

41 δυο αληθουσαι εν τω μυλωνι μια παραλαμβανεται και μια αφιεται

42 γρηγορειτε ουν οτι ουκ οιδατε ποια ωρα ο κυριοσ υμων ερχεται

43 εκεινο δε γινωσκετε οτι ει ηδει ο οικοδεσποτησ ποια φυλακη ο κλεπτησ ερχεται εγρηγορησεν αν και ουκ αν ειασεν διορυγηναι την οικιαν αυτου

44 δια τουτο και υμεισ γινεσθε ετοιμοι οτι η ωρα ου δοκειτε ο υιοσ του ανθρωπου ερχεται

45 τισ αρα εστιν ο πιστοσ δουλοσ και φρονημοσ ον κατεστησεν ο κυριοσ αυτου επι της θεραπειασ αυτου του διδοναι αυτοισ την τροφην εν καιρω

46 μακαριοσ ο δουλοσ εκεινοσ ον ελθων ο κυριοσ αυτου ευρησει ποιουντα ουτωσ

47 αμην λεγω υμιν οτι επι πασιν τοισ υπαρχουσιν αυτου καταστησει αυτον

48 εαν δε ειπη ο κακοσ δουλοσ εκεινοσ εν τη καρδια αυτου χρονιζει ο κυριοσ μου ελθειν

49 και αρξηται τυπτειν τουσ συνδουλουσ εσθιειν δε και πινειν μετα των μεθυοντων

50 ηξει ο κυριοσ του δουλου εκεινου εν ημερα η ου προσδοκα και εν ωρα η ου γινωσκει

51 και διχοτομησει αυτον και το μεροσ αυτου μετα των υποκριτων θησει εκει εσται ο κλαυθμοσ και ο βρυγμοσ των οδοντων

25

1 τότε ομοιωθησεται η βασιλεια των ουρανων δεκα παρθενοι αιτινες λαβουσαι τας λαμπαδας αυτων εξηλθον εις απαντησιν του νυμφιου

2 πεντε δε ησαν εξ αυτων φρονιμοι και αι πεντε μωραι

3 αιτινες μωραι λαβουσαι τας λαμπαδας αυτων ουκ ελαβον μεθ αυτων ελαιον

4 αι δε φρονιμοι ελαβον ελαιον εν τοις αγγειοις αυτων μετα των λαμπαδων αυτων

5 χρονιζοντος δε του νυμφιου ενυσταξαν πασαι και εκαθευδον

6 μεσησ δε νυκτος κραυγη γεγονεν ιδου ο νυμφιος ερχεται εξερχεσθε εις απαντησιν αυτου

7 τότε ηγερθησαν πασαι αι παρθενοι εκειναι και εκοσμησαν τας λαμπαδας αυτων

8 αι δε μωραι ταισ φρονιμοις ειπον δοτε ημιν εκ του ελαιου υμων οτι αι λαμπαδες ημων σβεννυνται

9 απεκριθησαν δε αι φρονιμοι λεγουσαι μηποτε ουκ αρκεση ημιν και υμιν πορευεσθε δε μαλλον προς τουσ πωλουντας και αγορασατε εαυταισ

10 απερχομενων δε αυτων αγορασαι ηλθεν ο νυμφιος και αι ετοιμοι εισηλθον μετ αυτου εις τουσ γαμους και εκλεισθη η θυρα

11 υστερον δε ερχονται και αι λοιπαι παρθενοι λεγουσαι κυριε κυριε ανοιξον ημιν

12 ο δε αποκριθεις ειπεν αμην λεγω υμιν ουκ οιδα υμασ

13 γρηγορειτε ουν οτι ουκ οιδατε την ημεραν ουδε την ωραν εν η ο υιοσ του ανθρωπου ερχεται

14 ωσπερ γαρ ανθρωποσ αποδημων εκαλεσεν τουσ ιδιουσ δουλουσ και παρεδωκεν αυτοισ τα υπαρχοντα αυτου

15 και ω μεν εδωκεν πεντε ταλαντα ω δε δυο ω δε εν εκαστω κατα την ιδιαν δυναμιν και απεδημησεν ευθεωσ

16 πορευθεισ δε ο τα πεντε ταλαντα λαβων ειργασατο εν αυτοις και εποιησεν αλλα πεντε ταλαντα

17 ωσαυτωσ και ο τα δυο εκερδησεν και αυτοσ αλλα δυο

18 ο δε το εν λαβων απελθων ωρυξεν εν τη γη και απεκρυψεν το αργυριον του κυριου αυτου

19 μετα δε χρονον πολυν ερχεται ο κυριοσ των δουλων εκεινων και συναιρει μετ αυτων λογον

20 και προσελθων ο τα πεντε ταλαντα λαβων προσηνεγκεν αλλα πεντε ταλαντα λεγων κυριε πεντε ταλαντα μοι παρεδωκασ ιδε αλλα πεντε ταλαντα εκερδησα επ αυτοισ

21 εφη δε αυτω ο κυριοσ αυτου ευ δουλε αγαθε και πιστε επι ολιγα ησ πιστοσ επι πολλων σε καταστησω εισελθε εις την χαραν του κυριου σου

22 προσελθων δε και ο τα δυο ταλαντα λαβων ειπεν κυριε δυο ταλαντα μοι παρεδωκασ ιδε αλλα δυο ταλαντα εκερδησα επ αυτοισ

23 εφη αυτω ο κυριοσ αυτου ευ δουλε αγαθε και πιστε επι ολιγα ησ πιστοσ επι πολλων σε καταστησω εισελθε εις την χαραν του κυριου σου

24 προσελθων δε και ο το εν ταλαντον ειληφωσ ειπεν κυριε εγνωσ σε οτι σκληροσ ει ανθρωποσ θεριζων οπου ουκ εσπειρασ και συναγων οθεν ου διεσκορπισασ

25 και φοβηθεισ απελθων εκρυψα το ταλαντον σου εν τη γη ιδε εχεισ το σον

26 αποκριθεισ δε ο κυριοσ αυτου ειπεν αυτω πονηρε δουλε και οκνηρε ηδεισ οτι θεριζω οπου ουκ εσπειρα και συναγω οθεν ου διεσκορπισα

27 εδει ουν σε βαλειν το αργυριον μου τοις τραπεζιταισ και ελθων εγω εκομισαμην αν το εμον συν τοκω

28 αρατε ουν απ αυτου το ταλαντον και δοτε τω εχοντι τα δεκα ταλαντα

29 τω γαρ εχοντι παντι δοθησεται και περισσευθησεται απο δε του μη εχοντοσ και ο εχει αρθησεται απ αυτου

30 και τον αχρειον δουλον εκβαλετε εις το σκοτοσ το εξωτερων εκει εσται ο κλαυθμοσ και ο βρυγμοσ των οδοντων

31 οταν δε ελθη ο υιοσ του ανθρωπου εν τη δοξη αυτου και παντεσ οι αγιοι αγγελοι μετ αυτου τοτε καθισει επι θρονου δοξησ αυτου

32 και συναχθησεται εμπροσθεν αυτου παντα τα εθνη και αφοριει αυτοουσ απ αλληλων ωσπερ ο ποιμην αφοριζει τα προβατα απο των εριφων

33 και στησει τα μεν προβατα εκ δεξιων αυτου τα δε εριφια εξ ευωνυμων

34 τοτε ερει ο βασιλευσ τοισ εκ δεξιων αυτου δευτε οι ευλογημενοι του πατροσ μου κληρονομησατε την ητοιμασμενην υμιν βασιλειαν απο καταβολησ κοσμου

35 επεινασα γαρ και εδωκατε μοι φαγειν εδιψησα και εποτισατε με ξενοσ ημην και συνηγαγετε με

36 γυμνοσ και περιεβαλετε με ησθηνησα και επεσκεψασθε με εν φυλακη ημην και ηλθετε προσ με

37 τοτε αποκριθησονται αυτω οι δικαιοι λεγοντεσ κυριε ποτε σε ειδομεν πεινωντα και εθρεψαμεν η διψωντα και εποτισαμεν

38 ποτε δε σε ειδομεν ξενον και συνηγαγομεν η γυμνον και περιεβαλομεν

39 ποτε δε σε ειδομεν ασθενη η εν φυλακη και ηλθομεν προς σε

40 και αποκριθεις ο βασιλευς ερει αυτοις αμην λεγω υμιν εφ οσον εποιησατε ενι τουτων των αδελφων μου των ελαχιστων εμοι εποιησατε

41 τοτε ερει και τοις εξ ευωνυμων πορευεσθε απ εμου οι κατηραμενοι εισ το πυρ το αιωνιον το ητοιμασμενον τω διαβολω και τοις αγγελιοις αυτου

42 επεινασα γαρ και ουκ εδωκατε μοι φαγειν εδιψησα και ουκ εποτισατε με

43 ξενος ημην και ου συνηγαγετε με γυμνος και ου περιεβαλετε με ασθενης και εν φυλακη και ουκ επεσκεψασθε με

44 τοτε αποκριθησονται και αυτοι λεγοντες κυριε ποτε σε ειδομεν πεινωντα η διψωντα η ξενον η γυμνον η ασθενη η εν φυλακη και ου διηκονησαμεν σοι

45 τοτε αποκριθησεται αυτοις λεγων αμην λεγω υμιν εφ οσον ουκ εποιησατε ενι τουτων των ελαχιστων ουδε εμοι εποιησατε

46 και απελευσονται ουτοι εισ κολασιν αιωνιον οι δε δικαιοι εισ ζωην αιωνιον

26

1 και εγενετο οτε ετελεσεν ο ιησους παντας τους λογουσ τουτουσ ειπεν τοις μαθηταισ αυτου

2 οιδατε οτι μετα δυο ημερασ το πασχα γινεται και ο υιοσ του ανθρωπου παραδιδοται εισ το σταυρωθηναι

3 τοτε συνηχθησαν οι αρχιερεις και οι γραμματεισ και οι πρεσβυτεροι του λαου εισ την αυλην του αρχιερεωσ του λεγομενου καιαφα

4 και συνεβουλευσαντο ινα τον ιησουν δολω κρατησωσιν και αποκτεινωσιν

5 ελεγον δε μη εν τη εορτη ινα μη θορυβοσ γενηται εν τω λαω

6 του δε ιησου γενομενου εν βηθανια εν οικια σιμωνοσ του λεπρου

7 προσηλθεν αυτω γυνη αλαβαστρον μυρου εχουσα βαρυτιμου και κατεχεεν επι την κεφαλην αυτου ανακειμενου

8 ιδοντες δε οι μαθηται αυτου ηγανακτησαν λεγοντες εισ τι η απωλεια αυτη

9 ηδυνατο γαρ τουτο το μυρον πραθηναι πολλου και δοθηναι πτωχοισ

10 γνουσ δε ο ιησους ειπεν αυτοις τι κοπουσ παρεχετε τη γυναικι εργον γαρ καλον ειργασατο εισ εμε

11 παντοτε γαρ τουσ πτωχουσ εχετε μεθ εαυτων εμε δε ου παντοτε εχετε

12 βαλουσα γαρ αυτη το μυρον τουτο επι του σωματοσ μου προς το ενταφιασαι με εποιησεν

13 αμην λεγω υμιν οπου εαν κηρυχθη το ευαγγελιον τουτο εν ολω τω κοσμω λαληθησεται και ο εποιησεν αυτη εισ μνημοσυνον αυτησ

14 τοτε πορευθεισ εισ των δωδεκα ο λεγομενοσ ιουδασ ισκαριωτησ προς τουσ αρχιερεισ

15 ειπεν τι θελετε μοι δουναι καγω υμιν παραδωσω αυτον οι δε εστησαν αυτω τριακοντα αργυρια

16 και απο τοτε εζητει ευκαιριαν ινα αυτον παραδω

17 τη δε πρωτη των αζυμων προσηλθον οι μαθηται τω ιησου λεγοντες αυτω που θελεισ ετοιμασομεν σοι φαγειν το πασχα

18 ο δε ειπεν υπαγετε εισ την πολιν προς τον δεινα και ειπατε αυτω ο διδασκαλοσ λεγει ο καιροσ μου εγγυσ εστιν προς σε ποιω το πασχα μετα των μαθητων μου

19 και εποιησαν οι μαθηται ωσ συνεταξεν αυτοισ ο ιησουσ και ητοιμασαν το πασχα

20 οψιασ δε γενομενησ ανεκειτο μετα των δωδεκα

21 και εσθιοντων αυτων ειπεν αμην λεγω υμιν οτι εισ εξ υμων παραδωσει με

22 και λυπουμενοι σφοδρα ηρξαντο λεγειν αυτω εκαστοσ αυτων μητι εγω ειμι κυριε

23 ο δε αποκριθεισ ειπεν ο εμβασασ μετ εμου εν τω τρυβλιω την χειρα ουτοσ με παραδωσει

24 ο μεν υιοσ του ανθρωπου υπαγει καθωσ γεγραπται περι αυτου ουαι δε τω ανθρωπω εκεινω δι ου ο υιοσ του ανθρωπου παραδιδοται καλον ην αυτω ει ουκ εγεννηθη ο ανθρωποσ εκεινοσ

25 αποκριθεισ δε ιουδασ ο παραδιδουσ αυτον ειπεν μητι εγω ειμι ραββι λεγει αυτω συ ειπασ

26 εσθιοντων δε αυτων λαβων ο ιησους τον αρτον και ευχαριστησασ εκλασεν και εδιδου τοισ μαθηταισ και ειπεν λαβετε φαγετε τουτο εστιν το σωμα μου

27 και λαβων το ποτηριον και ευχαριστησασ εδωκεν αυτοις λεγων πιετε εξ αυτου παντεσ

28 τουτο γαρ εστιν το αιμα μου το τησ καινησ διαθηκησ το περι πολλων εκχυνομενον εισ αφεσιν αμαρτιων

29 λεγω δε υμιν οτι ου μη πιω απ αρτι εκ τουτου του γεννηματοσ τησ αμπελου εωσ τησ ημερασ εκεινησ οταν αυτο πινω μεθ υμων καινον εν τη βασιλεια του πατροσ μου

30 και υμνησαντες εξηλθον εις το ορος των ελαιων

31 τότε λεγει αυτοις ο ιησους παντες υμεις σκανδαλισθησεσθε εν εμοι εν τη νυκτι ταυτη γεγραπται γαρ παταξω τον ποιμενα και διασκορπισθησεται τα προβατα της ποιμνης

32 μετα δε το εγερθηναι με προαξω υμας εις την γαλιλαιαν

33 αποκριθεις δε ο πετρος ειπεν αυτω ει παντες σκανδαλισθησονται εν σοι εγω δε ουδεποτε σκανδαλισθησομαι

34 εφη αυτω ο ιησους αμην λεγω σοι οτι εν ταυτη τη νυκτι πριν αλεκτορα φωνησαι τρις απαρνηση με

35 λεγει αυτω ο πετρος καν δεη με συν σοι αποθανειν ου μη σε απαρνησωμαι ομοιωσ δε και παντες οι μαθηται ειπον

36 τότε ερχεται μετ αυτων ο ιησους εις χωριον λεγομενον γεθσημανη και λεγει τοις μαθηταις καθισατε αυτου εωσ ου απελθων προσευξωμαι εκει

37 και παραλαβων τον πετρον και τουσ δυο υιουσ ζεβεδαιου ηρξατο λυπεισθαι και αδημονειν

38 τότε λεγει αυτοις ο ιησους περιλυπος εστιν η ψυχη μου εωσ θανατου μεινατε ωδε και γρηγορειτε μετ εμου

39 και προσελθων μικρον επεσεν επι προσωπον αυτου προσευχομενος και λεγων πατερ μου ει δυνατον εστιν παρελθετω απ εμου το ποτηριον τουτο πλην ουχ ωσ εγω θελω αλλ ωσ συ

40 και ερχεται προσ τουσ μαθητας και ευρισκει αυτουσ καθευδοντασ και λεγει τω πετρω ουτωσ ουκ ισχυσατε μιαν ωραν γρηγορησαι μετ εμου

41 γρηγορειτε και προσευχεσθε ινα μη εισελθητε εις πειρασμον το μεν πνευμα προθυμον η δε σαρξ ασθενησ

42 παλιν εκ δευτερου απελθων προσηυξατο λεγων πατερ μου ει ου δυναται τουτο το ποτηριον παρελθειν απ εμου εαν μη αυτο πιω γεννηθητω το θελημα σου

43 και ελθων ευρισκει αυτουσ παλιν καθευδοντασ ησαν γαρ αυτων οι οφθαλμοι βεβαρημενοι

44 και αφεισ αυτουσ απελθων παλιν προσηυξατο εκ τριτου τον αυτον λογον ειπων

45 τότε ερχεται προσ τουσ μαθητας αυτου και λεγει αυτοις καθευδετε 2518 V-PAI-2P το λοιπον και αναπαυεσθε 373 V-PMI-2P ιδου ηγγικεν η ωρα και ο υιοσ του ανθρωπου παραδιδοται εις χειρασ αμαρτωλων

46 εγειρεσθε αγωμεν ιδου ηγγικεν ο

παραδιδουσ με

47 και ετι αυτου λαλουντοσ ιδου ιουδασ εις των δωδεκα ηλθεν και μετ αυτου οχλοσ πολυσ μετα μαχαιρων και ξυλων απο των αρχιερων και πρεσβυτερων του λαου

48 ο δε παραδιδουσ αυτον εδωκεν αυτοις σημειον λεγων ον αν φιλησω αυτοσ εστιν κρατησατε αυτον

49 και ευθεωσ προσελθων τω ιησου ειπεν χαιρε ραββι και κατεφιλησεν αυτον

50 ο δε ιησους ειπεν αυτω εταιρε εφ ω παρει τότε προσελθοντεσ επεβαλον τασ χειρασ επι τον ιησουν και εκρατησαν αυτον

51 και ιδου εις των μετα ιησου εκτεινασ την χειρα απεσπασεν την μαχαιραν αυτου και παταξασ τον δουλον του αρχιερωσ αφειλεν αυτου το ωτιον

52 τότε λεγει αυτω ο ιησους αποστρεψον σου την μαχαιραν εις τον τοπον αυτησ παντεσ γαρ οι λαβοντεσ μαχαιραν εν μαχαιρα αποθανουνται

53 η δοκεισ οτι ου δυναμαι αρτι παρακαλεσαι τον πατερα μου και παραστησει μοι πλειουσ η δωδεκα λεγεωνασ αγγελων

54 πωσ ουν πληρωθωσιν αι γραφαι οτι ουτωσ δει γενεσθαι

55 εν εκεινη τη ωρα ειπεν ο ιησους τοις οχλοισ ωσ επι ληστην εξηλθετε μετα μαχαιρων και ξυλων συλλαβειν με καθ ημεραν προσ υμασ εκαθεζομην διδασκων εν τω ιερω και ουκ εκρατησατε με

56 τουτο δε ολον γεγονεν ινα πληρωθωσιν αι γραφαι των προφητων τότε οι μαθηται παντεσ αφεντεσ αυτον εφυγον

57 οι δε κρατησαντεσ τον ιησουν απηγαγον προσ καιαφαν τον αρχιερα οπου οι γραμματεισ και οι πρεσβυτεροι συνηχθησαν

58 ο δε πετροσ ηκολουθει αυτω απο μακροθεν εωσ της αυλησ του αρχιερωσ και εισελθων εσω εκαθητο μετα των υπηρετων ιδειν το τελοσ

59 οι δε αρχιερεισ και οι πρεσβυτεροι και το συνεδριον ολον εζητουν ψευδομαρτυριαν κατα του ιησου οπωσ θανατωσωσιν αυτον

60 και ουχ ευρον και πολλων ψευδομαρτυρων προσελθοντων ουχ ευρον

61 υστερον δε προσελθοντεσ δυο ψευδομαρτυρεσ ειπον ουτοσ εφη δυναμαι καταλυσαι τον ναον του θεου και δια τριων ημερων οικοδομησαι αυτον

62 και αναστασ ο αρχιερεωσ ειπεν αυτω ουδεν αποκρινη τι ουτοι σου καταμαρτυρουσιν

63 ο δε ιησους εσιωπα και αποκριθεις ο αρχιερεωσ ειπεν αυτω εξορκιζω σε κατα του θεου

του ζωντος ινα ημιν ειπης ει συ ει ο χριστος ο υιος του θεου

⁶⁴ λεγει αυτω ο ιησους συ ειπας πλην λεγω υμιν απ αρτι οψεσθε τον υιον του ανθρωπου καθημενον εκ δεξιων της δυναμεως και ερχομενον επι των νεφελων του ουρανου

⁶⁵ τοτε ο αρχιερευς διερρηξεν τα ιματια αυτου λεγων οτι εβλασφημησεν τι ετι χρειαν εχομεν μαρτυρων ιδε νυν ηκουσατε την βλασφημιαν αυτου

⁶⁶ τι υμιν δοκει οι δε αποκριθεντες ειπον ενοχος θανατου εστιν

⁶⁷ τοτε ενεπτυσαν εις το προσωπον αυτου και εκολαφισαν αυτον οι δε ερραπισαν

⁶⁸ λεγοντες προφητευσον ημιν χριστε τις εστιν ο παισας σε

⁶⁹ ο δε πετρος εξω εκαθητο εν τη αυλη και προσηλθεν αυτω μια παιδισκη λεγουσα και συ ησθα μετα ιησου του γαλιλαιου

⁷⁰ ο δε ηρνησατο εμπροσθεν αυτων παντων λεγων ουκ οίδα τι λεγεις

⁷¹ εξελθοντα δε αυτον εις τον πυλωνα ειδεν αυτον αλλη και λεγει αυτοις εκει και ουτος ην μετα ιησου του ναζωραιου

⁷² και παλιν ηρνησατο μεθ ορκου οτι ουκ οίδα τον ανθρωπον

⁷³ μετα μικρον δε προσελθοντες οι εστωτες ειπον τω πετρω αληθως και συ εξ αυτων ει και γαρ η λαλια σου δηλον σε ποιει

⁷⁴ τοτε ηρξατο καταθεματιζειν και ομνυειν οτι ουκ οίδα τον ανθρωπον και ευθεως αλεκτωρ εφωνησεν

⁷⁵ και εμνησθη ο πετρος του ρηματος του ιησου ειρηκοτος αυτω οτι πριν αλεκτορα φωνησαι τρις απαρνηση με και εξελθων εξω εκλαυσεν πικρως

27

¹ πρωιας δε γενομενησ συμβουλιον ελαβον παντες οι αρχιερεις και οι πρεσβυτεροι του λαου κατα του ιησου ωστε θανατωσαι αυτον

² και δησαντες αυτον απηγαγον και παρεδωκαν αυτον ποντιω πιλατω τω ηγεμονι

³ τοτε ιδων ιουδασ ο παραδιδουσ αυτον οτι κατεκριθη μεταμεληθεις απεστρεψεν τα τριακοντα αργυρια τοις αρχιερευσιν και τοις πρεσβυτεροις

⁴ λεγων ημαρτον παραδουσ αιμα αθων οι δε ειπον τι προσ ημασ συ οψει

⁵ και ριψας τα αργυρια εν τω ναω ανεχωρησεν και απελθων απηγγαστο

⁶ οι δε αρχιερεις λαβοντες τα αργυρια ειπον ουκ εξεστιν βαλειν αυτα εις τον κορβαναν επει τιμη αιματος εστιν

⁷ συμβουλιον δε λαβοντες ηγορασαν εξ αυτων τον αγρον του κεραμεως εις ταφην τοις ξενοις

⁸ διο εκληθη ο αγρος εκεινοσ αγρος αιματος εως της σημερον

⁹ τοτε επληρωθη το ρηθεν δια ιερεμιου του προφητου λεγοντος και ελαβον 2983 V-2AAI-3P τα τριακοντα αργυρια την τιμην του τετιμημενου ον ετιμησαντο απο υιων ισραηλ

¹⁰ και εδωκαν αυτα εις τον αγρον του κεραμεως καθα συνεταξεν μοι κυριος

¹¹ ο δε ιησους εστη εμπροσθεν του ηγεμονοσ και επηρωτησεν αυτον ο ηγεμων λεγων συ ει ο βασιλευσ των ιουδαιων ο δε ιησους εφη αυτω συ λεγεις

¹² και εν τω κατηγορεισθαι αυτον υπο των αρχιερων και των πρεσβυτερων ουδεν απεκρινατο

¹³ τοτε λεγει αυτω ο πιλατος ουκ ακουεις ποσα σου καταμαρτυρουσιν

¹⁴ και ουκ απεκριθη αυτω προσ ουδε εν ρημα ωστε θαυμαζειν τον ηγεμονα λιαν

¹⁵ κατα δε εορτην ειωθει ο ηγεμων απολυειν ενα τω οχλω δεσμιον ον ηθελον

¹⁶ ειχον δε τοτε δεσμιον επισημον λεγομενον βαραββαν

¹⁷ συνηγμενων ουν αυτων ειπεν αυτοις ο πιλατος τινα θελετε απολυσω υμιν βαραββαν η ιησουν τον λεγομενον χριστον

¹⁸ ηδει γαρ οτι δια φθονον παρεδωκαν αυτον

¹⁹ καθημενου δε αυτου επι του βηματος απεστειλεν προσ αυτον η γυνη αυτου λεγουσα μηδεν σοι και τω δικαιω εκεινω πολλα γαρ επαθον σημερον κατ οναρ δι αυτον

²⁰ οι δε αρχιερεις και οι πρεσβυτεροι επεισαν τουσ οχλους ινα αιτησωνται τον βαραββαν τον δε ιησουν απολεσωσιν

²¹ αποκριθεις δε ο ηγεμων ειπεν αυτοις τινα θελετε απο των δυο απολυσω υμιν οι δε ειπον βαραββαν

²² λεγει αυτοις ο πιλατος τι ουν ποιησω ιησουν τον λεγομενον χριστον λεγουσιν αυτω παντες σταυρωθητω

²³ ο δε ηγεμων εφη τι γαρ κακον εποιησεν οι δε περισσως εκραζον λεγοντες σταυρωθητω

²⁴ ιδων δε ο πιλατος οτι ουδεν ωφελει αλλα μαλλον θορυβος γινεται λαβων υδωρ απενιψατο τας χειρας απεναντι του οχλου λεγων αθωοσ ειμι απο του αιματος του δικαιου τουτου υμεις οψεσθε

25 και αποκριθεις πας ο λαος ειπεν το αιμα αυτου εφ ημας και επι τα τεκνα ημων

26 τοτε απελυσεν αυτοις τον βαραββαν τον δε ιησουν φραγελλωσας παρεδωκεν ινα σταυρωθη

27 τοτε οι στρατιωται του ηγεμονος παραλαβοντες τον ιησουν εις το πραιτωριον συνηγαγον επ αυτον ολην την σπειραν

28 και εκδυσαντες αυτον περιεθηκαν αυτω χλαμυδα κοκκινην

29 και πλεξαντες στεφανον εξ ακανθων επεθηκαν επι την κεφαλην αυτου και καλαμον επι την δεξιαν αυτου και γονυπετησαντες εμπροσθεν αυτου ενεπαιζον αυτω λεγοντες χαιρε ο βασιλευς των ιουδαιων

30 και εμπτυσαντες εις αυτον ελαβον τον καλαμον και ετυπτον εις την κεφαλην αυτου

31 και οτε ενεπαιζαν αυτω εξεδυσαν αυτον την χλαμυδα και ενεδυσαν αυτον τα ιματια αυτου και απηγαγον αυτον εις το σταυρωσαι

32 εξερχομενοι δε ευρον ανθρωπον κυρηναιον ονοματι σιμωνα τουτον ηγγαρευσαν ινα αρη τον σταυρον αυτου

33 και ελθοντες εις τοπον λεγομενον γολγοθα ο εστιν λεγομενος κρανιου τοπος

34 εδωκαν αυτω πειν οξος μετα χολης μειγμενον και γευσαμενος ουκ ηθελεν πειν

35 σταυρωσαντες δε αυτον διεμερισαντο τα ιματια αυτου βαλλοντες κληρον

36 και καθημενοι ετηρουν αυτον εκει

37 και επεθηκαν επανω της κεφαλης αυτου την αιτιαν αυτου γεγραμμενην ουτος εστιν ιησους ο βασιλευς των ιουδαιων

38 τοτε σταυρουνται συν αυτω δυο λησται εις εκ δεξιων και εις εξ ευωνυμων

39 οι δε παραπορευομενοι εβλασφημουν αυτον κινουντες τας κεφαλαι αυτων

40 και λεγοντες ο καταλυων τον ναον και εν τρισιν ημεραις οικοδομων σωσον σεαυτον ει υιος ει του θεου καταβηθι απο του σταυρου

41 ομοιωσ δε και οι αρχιερεις εμπαιζοντες μετα των γραμματεων και πρεσβυτερων και φαρισαιων ελεγον

42 αλλουσ εσωσεν εαυτον ου δυναται σωσαι ει βασιλευς ισραηλ εστιν καταβατω νυν απο του σταυρου και πιστευσομεν επ αυτω

43 πεποιθεν επι τον θεον ρυσασθω νυν αυτον ει θελει αυτον ειπεν γαρ οτι θεου ειμι υιος

44 το δε αυτο και οι λησται οι συσταυρωθεντες αυτω ωνειδιζον αυτον

45 απο δε εκτης ωρας σκοτος εγενετο επι πασαν την γην εως ωρας ενατης

46 περι δε την ενατην ωραν ανεβοησεν ο ιησους φωνη μεγαλη λεγων ηλι ηλι λιμα σαβαχθανι τουτ εστιν θεε μου θεε μου ινα τι με εγκατελιπεσ

47 τινεσ δε των εκει εστωτων ακουσαντες ελεγον οτι ηλιαν φωνει ουτος

48 και ευθεωσ δραμων εις εξ αυτων και λαβων σπογγον πλησασ τε οξουσ και περιθεισ καλαμω εποτιζεν αυτον

49 οι δε λοιποι ελεγον αφεσ ιδωμεν ει ερχεται ηλιασ σωσων αυτον

50 ο δε ιησους παλιν κραξασ φωνη μεγαλη αφηκεν το πνευμα

51 και ιδου το καταπετασμα του ναου εσχισθη εις δυο απο ανωθεν εωσ κατω και η γη εσεισθη και αι πετραι εσχισθησαν

52 και τα μνημεια ανεωχθησαν και πολλα σωματα των κεκοιμημενων αγιων ηγερθη

53 και εξελθοντες εκ των μνημειων μετα την εγερσιν αυτου εισηλθον εις την αγιαν πολιν και ενεφανισθησαν πολλοις

54 ο δε εκατονταρχοσ και οι μετ αυτου τηρουντες τον ιησουν ιδοντες τον σεισμον και τα γενομενα εφοβηθησαν σφοδρα λεγοντες αληθωσ θεου υιοσ ην ουτοσ

55 ησαν δε εκει γυναικεσ πολλαι απο μακροθεν θεωρουσαι αιτινεσ ηκολουθησαν τω ιησου απο της γαλιλαιασ διακονουσαι αυτω

56 εν αισ ην μαρια η μαγδαληνη και μαρια η του ιακωβου και ιωση μητηρ και η μητηρ των υιων ζεβεδαιου

57 οψιασ δε γενομενησ ηλθεν ανθρωποσ πλουσιοσ απο αριμαθαιασ τουνομα ιωσηφ οσ και αυτοσ εμαθητευσεν τω ιησου

58 ουτοσ προσελθων τω πιλατω ητησατο το σωμα του ιησου τοτε ο πιλατοσ εκελευσεν αποδοθηναι το σωμα

59 και λαβων το σωμα ο ιωσηφ ενετυλιξεν αυτο σινδονι καθαρα

60 και εθηκεν αυτο εν τω καινω αυτου μνημειω ο ελατομησεν εν τη πετρα και προσκυλισασ λιθον μεγαν τη θυρα του μνημειου απηλθεν

61 ην δε εκει μαρια η μαγδαληνη και η αλλη μαρια καθημεναι απεναντι του ταφου

62 τη δε επαυριον ητισ εστιν μετα την παρασκευην συνηχθησαν οι αρχιερεισ και οι φαρισαιοι προσ πιλατον

63 λεγοντες κυριε εμνησθημεν οτι εκεινοσ ο πλανοσ ειπεν ετι ζων μετα τρεισ ημερασ εγειρομαι

64 κελευσον ουν ασφαλισθηναι τον ταφον εωσ της τριτης ημερασ μηποτε ελθοντες οι μαθηται

αυτου νυκτος κλεψωσιν αυτον και ειπωσιν τω λαω ηγερθη απο των νεκρων και εσται η εσχατη πλανη χειρων της πρωτης

⁶⁵ εφη δε αυτοις ο πιλατος εχετε κουστωδιαν υπαγετε ασφαλισασθε ωσ οιδατε

⁶⁶ οι δε πορευθεντες ησφαλισαντο τον ταφον σφραγισαντες τον λιθον μετα της κουστωδιας

28

¹ οψε δε σαββατων τη επιφωσκουση εις μιαν σαββατων ηλθεν μαρια η μαγδαληνη και η αλλη μαρια θεωρησαι τον ταφον

² και ιδου σεισμος εγενετο μεγας αγγελος γαρ κυριου καταβασ εξ ουρανου προσελθων απεκυλισεν τον λιθον απο της θυρας και εκαθητο επανω αυτου

³ ην δε η ιδεα αυτου ωσ αστραπη και το ενδυμα αυτου λευκον ωσει χιων

⁴ απο δε του φοβου αυτου εσεισθησαν οι τηρουντες και εγενοντο ωσει νεκροι

⁵ αποκριθεις δε ο αγγελος ειπεν ταις γυναιξιν μη φοβεισθε υμεις οιδα γαρ οτι ιησουν τον εσταυρωμενον ζητειτε

⁶ ουκ εστιν ωδε ηγερθη γαρ καθωσ ειπεν δευτε ιδετε τον τοπον οπου εκειτο ο κυριος

⁷ και ταχυ πορευθειςαι ειπατε τοις μαθηταις αυτου οτι ηγερθη απο των νεκρων και ιδου προαγει υμας εις την γαλιλαιαν εκει αυτον οψεσθε ιδου ειπον υμιν

⁸ και εξελθουσαι ταχυ απο του μνημειου μετα φοβου και χαρας μεγαλης εδραμον απαγγειλαι τοις μαθηταις αυτου

⁹ ωσ δε επορευοντο απαγγειλαι τοις μαθηταις αυτου και ιδου ιησους απηνητησεν αυταις λεγων χαιρετε αι δε προσελθουσαι εκρατησαν αυτου τους ποδας και προσεκυνησαν αυτω

¹⁰ τοτε λεγει αυταις ο ιησους μη φοβεισθε υπαγετε απαγγειλατε τοις αδελφοις μου ινα απελθωσιν εις την γαλιλαιαν και εκει με οψονται

¹¹ πορευομενων δε αυτων ιδου τινες της κουστωδιας ελθοντες εις την πολιν απηγγειλαν τοις αρχιερευσιν απαντα τα γενομενα

¹² και συναχθεντες μετα των πρεσβυτερων συμβουλιον τε λαβοντες αργυρια ικανα εδωκαν τοις στρατιωταις

¹³ λεγοντες ειπατε οτι οι μαθηται αυτου νυκτος ελθοντες εκλεψαν αυτον ημων κοιμωμενων

¹⁴ και εαν ακουσθη τουτο επι του ηγεμονοσ ημεις πεισομεν αυτον και υμας αμεριμνους ποιησομεν

¹⁵ οι δε λαβοντες τα αργυρια εποιησαν ωσ εδιδαχθησαν και διεφημισθη ο λογος ουτος παρα ιουδαιοις μεχρι της σημερον

¹⁶ οι δε ενδεκα μαθηται επορευθησαν εις την γαλιλαιαν εις το ορος ου εταξατο αυτοις ο ιησους

¹⁷ και ιδοντες αυτον προσεκυνησαν αυτω οι δε εδιστασαν

¹⁸ και προσελθων ο ιησους ελαλησεν αυτοις λεγων εδοθη μοι πασα εξουσια εν ουρανω και επι γης

¹⁹ πορευθεντες μαθητευσατε παντα τα εθνη βαπτιζοντες αυτους εις το ονομα του πατροσ και του υιου και του αγιου πνευματοσ

²⁰ διδασκοντες αυτους τηρειν παντα οσα ενετειλαμην υμιν και ιδου εγω μεθ υμων ειμι πασας τας ημερας εωσ της συντελειασ του αιωνοσ αμην

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ

¹ αρχη του ευαγγελιου ιησου χριστου υιου του θεου

² ως γεγραπται εν τοις προφηταις ιδου εγω αποστελλω τον αγγελον μου προ προσωπου σου ος κατασκευασει την οδον σου εμπροσθεν σου

³ φωνη βοωντος εν τη ερημω ετοιμασατε την οδον κυριου ευθειας ποιειτε τας τριβους αυτου

⁴ εγενετο ιωαννης βαπτιζων εν τη ερημω και κηρυσσων βαπτισμα μετανοιας εις αφεσιν αμαρτιων

⁵ και εξεπορευετο προς αυτον πασα η ιουδαια χωρα και οι ιεροσολυμιται και εβαπτιζοντο παντες εν τω ιορδανη ποταμω υπ αυτου εξομολογουμενοι τας αμαρτιας αυτων

⁶ ην δε ο ιωαννης ενδεδυμενος τριχας καμηλου και ζωνην δερματινην περι την οσφυν αυτου και εσθιων ακριδας και μελι αγριον

⁷ και εκηρυσσεν λεγων ερχεται ο ισχυροτερος μου οπισω μου ου ουκ ειμι ικανος κυψασ λυσαι τον ιμαντα των υποδηματων αυτου

⁸ εγω μεν εβαπτισα υμας εν υδατι αυτοσ δε βαπτισει υμας εν πνευματι αγιω

⁹ και εγενετο εν εκειναισ ταις ημεραισ ηλθεν ιησους απο ναζαρετ της γαλιλαιας και εβαπτισθη υπο ιωαννου εις τον ιορδανην

¹⁰ και ευθεωσ αναβαινων απο του υδατος ειδεν σχιζομενους τους ουρανους και το πνευμα ωσει περιστερην καταβαινον επ αυτον

¹¹ και φωνη εγενετο εκ των ουρανων συ ει ο υιος μου ο αγαπητος εν ω ευδοκησα

¹² και ευθυσ το πνευμα αυτον εκβαλλει εις την ερημον

¹³ και ην εκει εν τη ερημω ημερας τεσσαρακοντα πειραζομενος υπο του σατανα και ην μετα των θηριων και οι αγγελοι διηκονουν αυτω

¹⁴ μετα δε το παραδοθηναι τον ιωαννην ηλθεν ο ιησους εις την γαλιλαιαν κηρυσσων το ευαγγελιον της βασιλειας του θεου

¹⁵ και λεγων οτι πεπληρωται ο καιρος και ηγγικεν η βασιλεια του θεου μετανοειτε και πιστευετε εν τω ευαγγελιω

¹⁶ περιπατων δε παρα την θαλασσαν της γαλιλαιας ειδεν σιμωνα και ανδρεαν τον αδελφον αυτου του σιμωνος βαλλοντας αμφιβληστρον εν τη θαλασση ησαν γαρ αλιεις

¹⁷ και ειπεν αυτοις ο ιησους δευτε οπισω μου και ποιησω υμας γενεσθαι αλιεις ανθρωπων

¹⁸ και ευθεωσ αφεντες τα δικτυα αυτων ηκολουθησαν αυτω

¹⁹ και προβασ εκειθεν ολιγον ειδεν ιακωβον τον του ζεβεδαιου και ιωαννην τον αδελφον αυτου και αυτους εν τω πλοιω καταρτιζοντας τα δικτυα

²⁰ και ευθεωσ εκαλεσεν αυτους και αφεντες τον πατερα αυτων ζεβεδαιον εν τω πλοιω μετα των μισθωτων απηλθον οπισω αυτου

²¹ και εισπορευονται εις καπερναουμ και ευθεωσ τοις σαββασιν εισελθων εις την συναγωγην εδιδασκεν

²² και εξεπλησσοντο επι τη διδαχη αυτου ην γαρ διδασκων αυτους ως εξουσιαν εχων και ουχ ως οι γραμματεισ

²³ και ην εν τη συναγωγη αυτων ανθρωπος εν πνευματι ακαθαρτω και ανεκραξεν

²⁴ λεγων εα τι ημιν και σοι ιησου ναζαρηνη ηλθεσ απολεσαι ημας οιδα σε τισ ει ο αγιος του θεου

²⁵ και επετιμησεν αυτω ο ιησους λεγων φιμωθητι και εξελθε εξ αυτου

²⁶ και σπαραξαν αυτον το πνευμα το ακαθαρτον και κραξαν φωνη μεγαλη εξηλθεν εξ αυτου

²⁷ και εθαμβηθησαν παντες ωστε συζητειν προς εαυτους λεγοντας τι εστιν τουτο τισ η διδαχη η καινη αυτη οτι κατ εξουσιαν και τοις πνευμασιν τοις ακαθαρτοις επιτασσει και υπακουουσιν αυτω

²⁸ εξηλθεν δε η ακοχη αυτου ευθυσ εις ολην την περιχωρον της γαλιλαιας

²⁹ και ευθεωσ εκ της συναγωγης εξελθοντες ηλθον εις την οικιαν σιμωνος και ανδρεου μετα ιακωβου και ιωαννου

³⁰ η δε πενθερα σιμωνος κατεκειτο πυρεσσουσα και ευθεωσ λεγουσιν αυτω περι αυτης

³¹ και προσελθων ηγειρεν αυτην κρατησας της χειροσ αυτης και αφηκεν αυτην ο πυρετος ευθεωσ και διηκονει αυτοις

³² οφιασ δε γενομενης οτε εδω ο ηλιος εφερον προς αυτον παντας τους κακωσ εχοντας και τους δαιμονιζομενους

³³ και η πολις ολη επισυνηγμενη ην προς την θυραν

³⁴ και εθεραπευσεν πολλους κακωσ εχοντας ποικιλαισ νοσοις και δαιμονια πολλα εξεβαλεν και ουκ ηφιεν λαλειν τα δαιμονια οτι ηδεισαν αυτον

³⁵ και πρωι εννυχον λιαν αναστας εξηλθεν και απηλθεν εις ερημον τοπον κακει προσηυχето

36 και κατεδιωξαν αυτον ο σιμων και οι μετ αυτου

37 και ευροντες αυτον λεγουσιν αυτω οτι παντες σε ζητουσιν

38 και λεγει αυτοις αγωμεν εισ τας εχομενας κωμοπολεις ινα και εκει κηρυξω εισ τουτο γαρ εξεληλυθα

39 και ην κηρυσσων εν ταις συναγωγαις αυτων εισ ολην την γαλιλαιαν και τα δαιμονια εκβαλλων

40 και ερχεται προς αυτον λεπρος παρακαλων αυτον και γονυπετων αυτον και λεγων αυτω οτι εαν θελησ δυνασαι με καθαρισαι

41 ο δε ιησους σπλαγχνισθεισ εκτεινας την χειρα ηψατο αυτου και λεγει αυτω θελω καθαρισθητι

42 και ειποντος αυτου ευθεωσ απηλθεν απ αυτου η λεπρα και εκαθαρισθη

43 και εμβριμησαμενος αυτω ευθεωσ εξεβαλεν αυτον

44 και λεγει αυτω ορα μηδενι μηδεν ειπησ αλλ υπαγε σεαυτον δειξον τω ιερει και προσενηγκε περι του καθαρισμου σου α προσεταξεν μωσησ εισ μαρτυριον αυτοις

45 ο δε εξελθων ηρξατο κηρυσσειν πολλα και διαφημιζειν τον λογον ωστε μηκετι αυτον δυνασθαι φανερωσ εισ πολιν εισελθειν αλλ εξω εν ερημοις τοποις ην και ηρχοντο προς αυτον πανταχοθεν

2

1 και εισηλθεν παλιν εισ καπερναουμ δι ημερων και ηκουσθη οτι εισ οικον εστιν

2 και ευθεωσ συνηχθησαν πολλοι ωστε μηκετι χωρειν μηδε τα προσ την θυραν και ελαλει αυτοις τον λογον

3 και ερχονται προς αυτον παραλυτικον φεροντες αιρομενον υπο τεσσαρων

4 και μη δυναμενοι προσεγγισαι αυτω δια τον οχλον απεστεγασαν την στεγην οπου ην και εξορυξαντες χαλωσιν τον κραββατον εφ ω ο παραλυτικος κατεκειτο

5 ιδων δε ο ιησους την πιστιν αυτων λεγει τω παραλυτικω τεκνον αφεωνται σοι αι αμαρτια σου

6 ησαν δε τινες των γραμματεων εκει καθημενοι και διαλογιζομενοι εν ταις καρδιας αυτων

7 τι ουτος ουτως λαλει βλασφημιας τις δυναται αφιεναι αμαρτιας ει μη εισ ο θεος

8 και ευθεωσ επιγνους ο ιησους τω πνευματι αυτου οτι ουτως αυτοι διαλογιζονται εν εαυτοις

ειπεν αυτοις τι ταυτα διαλογιζεσθε εν ταις καρδιας υμων

9 τι εστιν ευκοπωτερον ειπειν τω παραλυτικω αφεωνται σοι αι αμαρτια η ειπειν εγειραι και αρον σου τον κραββατον και περιπατει

10 ινα δε ειδητε οτι εξουσιαν εχει ο υιος του ανθρωπου αφιεναι επι της γης αμαρτιας λεγει τω παραλυτικω

11 σοι λεγω εγειραι και αρον τον κραββατον σου και υπαγε εισ τον οικον σου

12 και ηγερθη ευθεωσ και αρας τον κραββατον εξηλθεν εναντιον παντων ωστε εξιστασθαι παντας και δοξαζειν τον θεον λεγοντας οτι ουδεποτε ουτως ειδομεν

13 και εξηλθεν παλιν παρα την θαλασσαν και πασ ο οχλος ηρχετο προς αυτον και εδιδασκεν αυτους

14 και παραγων ειδεν λευι τον του αλφαιου καθημενον επι το τελωνιον και λεγει αυτω ακολουθει μοι και αναστας ηκολουθησεν αυτω

15 και εγενετο εν τω κατακεισθαι αυτον εν τη οικια αυτου και πολλοι τελωναι και αμαρτωλοι συνανεκειντο τω ιησου και τοις μαθηταις αυτου ησαν γαρ πολλοι και ηκολουθησαν αυτω

16 και οι γραμματεις και οι φαρισαιοι ιδοντες αυτον εσθιοντα μετα των τελωνων και αμαρτωλων ελεγον τοις μαθηταις αυτου τι οτι μετα των τελωνων και αμαρτωλων εσθιει και πινει

17 και ακουσας ο ιησους λεγει αυτοις ου χρεια εχουσιν οι ισχυοντες ιατρου αλλ οι κακως εχοντες ουκ ηλθον καλεσαι δικαιοουσ αλλα αμαρτωλους εισ μετανοιαν

18 και ησαν οι μαθηται ιωαννου και οι των φαρισαιων νηστευοντες και ερχονται και λεγουσιν αυτω δια τι οι μαθηται ιωαννου και οι των φαρισαιων νηστεουσιν οι δε σοι μαθηται ου νηστεουσιν

19 και ειπεν αυτοις ο ιησους μη δυνανται οι υιοι του νυμφωνος εν ω ο νυμφιος μετ αυτων εστιν νηστευειν οσον χρονον μεθ εαυτων εχουσιν τον νυμφιον ου δυνανται νηστευειν

20 ελευσονται δε ημεραι οταν απαρθη απ αυτων ο νυμφιος και τοτε νηστεουσουσιν εν εκειναις ταις ημεραις

21 και ουδεις επιβλημα ρακουσ αγναφου επιραπτει επι ιματιω παλαιω ει δε μη αιρει το πληρωμα αυτου το καινον του παλαιου και χειρον σχισμα γινεται

22 και ουδεις βαλλει οινον νεον εισ ασκουσ παλαιουσ ει δε μη ρησσει ο οινος ο νεος τουσ ασκουσ και ο οινος εκχειται και οι ασκοι

απολούνται αλλά οινον νεον εισ ασκουσ καινουσ βλητεον

²³ και εγενετο παραπορευεσθαι αυτον εν τοισ σαββασιν δια των σποριμων και ηρξαντο οι μαθηται αυτου οδον ποιειν τιλλοντες τουσ σταχυασ

²⁴ και οι φαρισαιοι ελεγον αυτω ιδε τι ποιουσιν εν τοισ σαββασιν ο ουκ εξεστιν

²⁵ και αυτοσ ελεγεν αυτοισ ουδεποτε ανεγνωτε τι εποιησεν δαυιδ οτε χρειαν εσχεν και επεινασεν αυτοσ και οι μετ αυτου

²⁶ πωσ εισηλθεν εισ τον οικον του θεου επι αβιαθαρ αρχιερεωσ και τουσ αρτουσ της προθεσεωσ εφαγεν ουσ ουκ εξεστιν φαγειν ει μη τοισ ιερευσιν και εδωκεν και τοισ συν αυτω ουσιν

²⁷ και ελεγεν αυτοισ το σαββατον δια τον ανθρωπον εγενετο ουχ ο ανθρωποσ δια το σαββατον

²⁸ ωστε κυριοσ εστιν ο υιοσ του ανθρωπου και του σαββατου

3

¹ και εισηλθεν παλιν εισ την συναγωγην και ην εκει ανθρωποσ εξηραμμενην εχων την χειρα

² και παρετηρουν αυτον ει τοισ σαββασιν θεραπευσει αυτον ινα κατηγορησωσιν αυτου

³ και λεγει τω ανθρωπω τω εξηραμμενην εχοντι την χειρα εγειραι εισ το μεσον

⁴ και λεγει αυτοισ εξεστιν τοισ σαββασιν αγαθοποιησαι η κακοποιησαι ψυχην σωσαι η αποκτειναι οι δε εσιωπων

⁵ και περιβλεψαμενοσ αυτοουσ μετ οργησ συλλυπουμενοσ επι τη πωρωσει της καρδιασ αυτων λεγει τω ανθρωπω εκτεινον την χειρα σου και εξετεινεν και αποκατεσταθη η χειρ αυτου υγιησ ωσ η αλλη

⁶ και εξελθοντες οι φαρισαιοι ευθεωσ μετα των ηρωδιανων συμβουλιον εποιουν κατ αυτου οπωσ αυτον απολεσωσιν

⁷ και ο ιησουσ ανεχωρησεν μετα των μαθητων αυτου προσ την θαλασσαν και πολυ πληθοσ απο της γαλιλαιασ ηκολουθησαν αυτω και απο της ιουδαιασ

⁸ και απο ιεροσολυμων και απο της ιδουμιασ και περαν του ιορδανου και οι περι τυρον και σιδωνα πληθοσ πολυ ακουσαντες οσα εποιει ηλθον προσ αυτον

⁹ και ειπεν τοισ μαθηταισ αυτου ινα πλοιαριον προσκαρτερη αυτω δια τον οχλον ινα μη θλιβωσιν αυτον

¹⁰ πολλουσ γαρ εθεραπευσεν ωστε επιπιπτειν αυτω ινα αυτου αφωνται οσοι ειχον μαστιαγοσ

¹¹ και τα πνευματα τα ακαθαρτα οταν αυτον εθεωρει προσεπιπτεν αυτω και εκραζεν λεγοντα οτι συ ει ο υιοσ του θεου

¹² και πολλα επετιμα αυτοισ ινα μη φανερον αυτον ποιησωσιν

¹³ και αναβαινει εισ το οροσ και προσκαλειται ουσ ηθελεν αυτοσ και απηλθον προσ αυτον

¹⁴ και εποιησεν δωδεκα ινα ωσιν μετ αυτου και ινα αποστελλη αυτουσ κηρυσσειν

¹⁵ και εχειν εξουσιαν θεραπευειν τασ νοσουσ και εκβαλλειν τα δαιμονια

¹⁶ και επεθηκεν τω σιμωνι ονομα πετρον

¹⁷ και ιακωβον τον του ζεβεδαιου και ιωαννην τον αδελφον του ιακωβου και επεθηκεν αυτοισ ονοματα βοανεργεσ ο εστιν υιοι βροντησ

¹⁸ και ανδρεαν και φιλιππον και βαρθολομαιον και ματθαιον και θωμαν και ιακωβον τον του αλφαιου και θαδδαιον και σιμωνα τον κανανιτην

¹⁹ και ιουδαν ισκαριωτην οσ και παρεδωκεν αυτον και ερχονται εισ οικον

²⁰ και συνερχεται παλιν οχλοσ ωστε μη δυνασθαι αυτοουσ μητε αρτον φαγειν

²¹ και ακουσαντες οι παρ αυτου εξηλθον κρατησαι αυτον ελεγον γαρ οτι εξεστη

²² και οι γραμματεισ οι απο ιεροσολυμων καταβαντες ελεγον οτι βεελζεβουλ εχει και οτι εν τω αρχοντι των δαιμονιων εκβαλλει τα δαιμονια

²³ και προσκαλεσαμενοσ αυτοουσ εν παραβολαισ ελεγεν αυτοισ πωσ δυναται σατανασ σαταναν εκβαλλειν

²⁴ και εαν βασιλεια εφ εαυτην μερισθη ου δυναται σταθηναι η βασιλεια εκεινη

²⁵ και εαν οικια εφ εαυτην μερισθη ου δυναται σταθηναι η οικια εκεινη

²⁶ και ει ο σατανασ ανεστη εφ εαυτον και μεμερισται ου δυναται σταθηναι αλλα τελοσ εχει

²⁷ ουδεισ δυναται τα σκευη του ισχυρου εισελθων εισ την οικιαν αυτου διαρπασαι εαν μη πρωτον τον ισχυρον δηση και τοτε την οικιαν αυτου διαρπαση

²⁸ αμην λεγω υμιν οτι παντα αφεθησεται τα αμαρτηματα τοισ υιοισ των ανθρωπων και βλασφημιασ οσασ αν βλασφημησωσιν

²⁹ οσ δ αν βλασφημηση εισ το πνευμα το αγιον ουκ εχει αφεσιν εισ τον αιωνα αλλ ενοχοσ εστιν αιωνιου κρισεωσ

³⁰ οτι ελεγον πνευμα ακαθαρτον εχει

³¹ ερχονται ουν οι αδελφοι και η μητηρ αυτου και εξω εστωτες απεστειλαν προσ αυτον φωνουντες αυτον

³² και εκαθητο οχλος περι αυτον ειπον δε αυτω ιδου η μητηρ σου και οι αδελφοι σου και αι αδελφαι σου εξω ζητουσιν σε

³³ και απεκριθη αυτοις λεγων τισ εστιν η μητηρ μου η οι αδελφοι μου

³⁴ και περιβλεψαμενος κυκλω τους περι αυτον καθημενους λεγει ιδε η μητηρ μου και οι αδελφοι μου

³⁵ ος γαρ αν ποιηση το θελημα του θεου ουτος αδελφος μου και αδελφη μου και μητηρ εστιν

4

¹ και παλιν ηρξατο διδασκειν παρα την θαλασσαν και συνηχθη προς αυτον οχλος πολυς ωστε αυτον εμβαντα εις το πλοιον καθησθαι εν τη θαλασση και πας ο οχλος προς την θαλασσαν επι της γης ην

² και εδιδασκεν αυτους εν παραβολαις πολλαις και ελεγεν αυτοις εν τη διδαχη αυτου

³ ακουετε ιδου εξηλθεν ο σπειρων του σπειραι

⁴ και εγενετο εν τω σπειρειν ο μεν επεσεν παρα την οδον και ηλθεν τα πετεινα και κατεφαγεν αυτο

⁵ αλλο δε επεσεν επι το πετρωδες οπου ουκ ειχεν γην πολλην και ευθεως εξανετειλεν δια το μη εχειν βαθος γης

⁶ ηλιου δε ανατειλαντος εκαυματισθη και δια το μη εχειν ριζαν εξηρανθη

⁷ και αλλο επεσεν εις τας ακανθας και ανεβησαν αι ακανθαι και συνεπνιξαν αυτο και καρπον ουκ εδωκεν

⁸ και αλλο επεσεν εις την γην την καλην και εδιδου καρπον αναβαινοντα και αυξανοντα και εφερεν εν τριακοντα και εν εξηκοντα και εν εκατον

⁹ και ελεγεν ο εχων ωτα ακουειν ακουετω

¹⁰ οτε δε εγενετο καταμονας ηρωτησαν αυτον οι περι αυτον συν τοις δωδεκα την παραβολην

¹¹ και ελεγεν αυτοις υμιν δεδοται γνωναι το μυστηριον της βασιλειας του θεου εκεινοις δε τοις εξω εν παραβολαις τα παντα γινεται

¹² ινα βλεποντες βλεπωσιν και μη ιδωσιν και ακουοντες ακουωσιν και μη συνιωσιν μηποτε επιστρεψωσιν και αφεθη αυτοις τα αμαρτηματα

¹³ και λεγει αυτοις ουκ οιδατε την παραβολην ταυτην και πως πασας τας παραβολας γνωσεσθε

¹⁴ ο σπειρων τον λογον σπειρει

¹⁵ ουτοι δε εισιν οι παρα την οδον οπου σπειρεται ο λογος και οταν ακουσωσιν ευθεως ερχεται ο σατανας και αιρει τον λογον τον εσπαρμενον εν ταις καρδιαις αυτων

¹⁶ και ουτοι εισιν ομοιωσ οι επι τα πετρωδη σπειρομενοι οι οταν ακουσωσιν τον λογον ευθεως μετα χαρας λαμβανουσιν αυτον

¹⁷ και ουκ εχουσιν ριζαν εν εαυτοις αλλα προσκαιροι εισιν ειτα γενομενης θλιψεως η διωγμου δια τον λογον ευθεως σκανδαλιζονται

¹⁸ και ουτοι εισιν οι εις τας ακανθας σπειρομενοι οι τον λογον ακουοντες

¹⁹ και αι μεριμναι του αιωνος τουτου και η απατη του πλουτου και αι περι τα λοιπα επιθυμια εισπορευομεναι συμπνιγουσιν τον λογον και ακαρπος γινεται

²⁰ και ουτοι εισιν οι επι την γην την καλην σπαρεντες οιτινες ακουουσιν τον λογον και παραδεχονται και καρποφορουσιν εν τριακοντα και εν εξηκοντα και εν εκατον

²¹ και ελεγεν αυτοις μητι ο λυχνος ερχεται ινα υπο τον μοδιον τεθη η υπο την κλινην ουχ ινα επι την λυχνιαν επιτεθη

²² ου γαρ εστιν τι κρυπτον ο εαν μη φανερωθη ουδε εγενετο αποκρυφον αλλ ινα εις φανερον ελθη

²³ ει τισ εχει ωτα ακουειν ακουετω

²⁴ και ελεγεν αυτοις βλεπετε τι ακουετε εν ω μετρω μετρειτε μετρηθησεται υμιν και προστεθησεται υμιν τοις ακουουσιν

²⁵ ος γαρ αν εχη δοθησεται αυτω και ος ουκ εχει και ο εχει αρθησεται απ αυτου

²⁶ και ελεγεν ουτως εστιν η βασιλεια του θεου ως εαν ανθρωπος βαλη τον σπορον επι της γης

²⁷ και καθευδη και εγειρηται νυκτα και ημεραν και ο σπορος βλαστανη και μηκυνηται ως ουκ οιδεν αυτος

²⁸ αυτοματη γαρ η γη καρποφορει πρωτον χορτον ειτα σταχυν ειτα πληρη σιτον εν τω σταχυι

²⁹ οταν δε παραδω ο καρπος ευθεως αποσπελλει το δρεπανον οτι παρεστηκεν ο θερισμος

³⁰ και ελεγεν τινι ομοιωσωμεν την βασιλειαν του θεου η εν ποια παραβολη παραβαλωμεν αυτην

³¹ ως κοκκον σιναπεως ος οταν σπαρη επι της γης μικροτερος παντων των σπερματων εστιν των επι της γης

³² και οταν σπαρη αναβαινει και γινεται παντων των λαχανων μειζων και ποιει κλαδους μεγαλους ωστε δυνασθαι υπο την σκιαν αυτου τα πετεινα του ουρανου κατασκηνου

³³ και τοιαυταις παραβολαις πολλαις ελαλει αυτοις τον λογον καθως εδυνατο ακουειν

³⁴ χωρισ δε παραβολησ ουκ ελαλει αυτοις κατ ιδιαν δε τοις μαθηταις αυτου επελευεν παντα

³⁵ και λεγει αυτοις εν εκεινη τη ημερα οφιασ γενομενης διελθωμεν εις το περαν

³⁶ και αφεντες τον οχλον παραλαμβανουσιν αυτον ωσ ην εν τω πλοιω και αλλα δε πλοιαρια ην μετ αυτου

³⁷ και γινεται λαιλαψ ανεμου μεγαλη τα δε κυματα επεβαλλεν εις το πλοιον ωστε αυτο ηδη γεμιζεσθαι

³⁸ και ην αυτοσ επι τη πρυμνη επι το προσκεφαλαιον καθευδων και διεγειρουσιν αυτον και λεγουσιν αυτω διδασκαλε ου μελει σοι οτι απολλυμεθα

³⁹ και διεγερθεισ επετιμησεν τω ανεμω και ειπεν τη θαλασση σιωπα πεφιμωσο και εκοπασεν ο ανεμοσ και εγενετο γαληνη μεγαλη

⁴⁰ και ειπεν αυτοις τι δειλοι εστε ουτωσ πωσ ουκ εχετε πιστιν

⁴¹ και εφοβηθησαν φοβον μεγαν και ελεγον προσ αλληλουσ τισ αρα ουτοσ εστιν οτι και ο ανεμοσ και η θαλασσα υπακουουσιν αυτω

5

¹ και ηλθον εις το περαν της θαλασσης εις την χωραν των γαδαρηνων

² και εξελθοντι αυτω εκ του πλοιου ευθεωσ απηνητησεν αυτω εκ των μνημειων ανθρωποσ εν πνευματι ακαθαρτω

³ οσ την κατοικησιν ειχεν εν τοις μνημασιν και ουτε αλυσεσιν ουδεις εδυνατο αυτον δησαι

⁴ δια το αυτον πολλακισ πεδαισ και αλυσεσιν δεδεσθαι και διεσπασθαι υπ αυτου τασ αλυσεισ και τασ πεδαισ συντετριφθαι και ουδεις αυτον ισχυεν δαμασαι

⁵ και δια παντοσ νυκτοσ και ημερασ εν τοις ορεσιν και εν τοις μνημασιν ην κραζων και κατακοπτων εαυτον λιθοισ

⁶ ιδων δε τον ιησουν απο μακροθεν εδραμεν και προσεκυνησεν αυτω

⁷ και κραξασ φωνη μεγαλη ειπεν τι εμοι και σοι ιησου υιε του θεου του υψιστου ορκιζω σε τον θεον μη με βασανισησ

⁸ ελεγεν γαρ αυτω εξελθε το πνευμα το ακαθαρτον εκ του ανθρωπου

⁹ και επηρωτα αυτον τι σοι ονομα και απεκριθη λεγων λεγεων ονομα μοι οτι πολλοι εσμεν

¹⁰ και παρεκαλει αυτον πολλα ινα μη αυτουσ αποστειλη εξω της χωρασ

¹¹ ην δε εκει προσ τω ορει αγελη χοιρων μεγαλη βοσκομενη

¹² και παρεκαλεσαν αυτον παντεσ οι δαιμονεσ λεγοντεσ πεμψον ημασ εις τουσ χοιρουσ ινα εις αυτουσ εισελθωμεν

¹³ και επετρεψεν αυτοις ευθεωσ ο ιησουσ και εξελθοντα τα πνευματα τα ακαθαρτα εισηλθον εις τουσ χοιρουσ και ωρμησεν η αγελη κατα του κρημνου εις την θαλασσαν ησαν δε ωσ δισχιλιοι και επνιγοντο εν τη θαλασση

¹⁴ οι δε βοσκοντεσ τουσ χοιρουσ εφυγον και ανηγγειλαν εις την πολιν και εις τουσ αγρουσ και εξηλθον ιδειν τι εστιν το γεγονοσ

¹⁵ και ερχονται προσ τον ιησουν και θεωρουσιν τον δαιμονιζομενον καθημενον και ιματισμενον και σωφρονουντα τον εσχηκοτα τον λεγεωνα και εφοβηθησαν

¹⁶ διηγησαντο δε αυτοις οι ιδοντεσ πωσ εγενετο τω δαιμονιζομενω και περι των χοιρων

¹⁷ και ηρξαντο παρακαλειν αυτον απελθειν απο των οριων αυτων

¹⁸ και εμβαντοσ αυτου εις το πλοιον παρεκαλει αυτον ο δαιμονισθεισ ινα η μετ αυτου

¹⁹ ο δε ιησουσ ουκ αφηκεν αυτον αλλα λεγει αυτω υπαγε εις τον οικον σου προσ τουσ σουσ και αναγγειλον αυτοις οσα σοι ο κυριοσ πεποιηκεν και ηλεησεν σε

²⁰ και απηλθεν και ηρξατο κηρυσσειν εν τη δεκαπολει οσα εποιησεν αυτω ο ιησουσ και παντεσ εθαυμαζον

²¹ και διαπερασαντοσ του ιησου εν τω πλοιω παλιν εις το περαν συνηχθη οχλοσ πολυσ επ αυτον και ην παρα την θαλασσαν

²² και ιδου ερχεται εις των αρχισυναγωγων ονοματι ιαειροσ και ιδων αυτον πιπτει προσ τουσ ποδασ αυτου

²³ και παρεκαλει αυτον πολλα λεγων οτι το θυγατριον μου εσχατωσ εχει ινα ελθων επιθησ αυτη τασ χειρασ οπωσ σωθη και ζησεται

²⁴ και απηλθεν μετ αυτου και ηκολουθει αυτω οχλοσ πολυσ και συνεθλιβον αυτον

²⁵ και γυνη τισ ουσα εν ρυσει αιματοσ ετη δωδεκα

²⁶ και πολλα παθουσα υπο πολλων ιατρων και δαπανησασα τα παρ αυτης παντα και μηδεν ωφεληθεισα αλλα μαλλον εις το χειρον ελθουσα

²⁷ ακουσασα περι του ιησου ελθουσα εν τω οχλω οπισθεν ηψατο του ιματιου αυτου

²⁸ ελεγεν γαρ οτι καν των ιματιων αυτου απωμαι σωθησομαι

²⁹ και ευθεωσ εξηρανθη η πηγη του αιματοσ αυτησ και εγνω τω σωματι οτι ιαται απο της μαστιγοσ

³⁰ και ευθεωσ ο ιησουσ επιγνουσ εν εαυτω την εξ αυτου δυναμιν εξελθουσαν επιστραφεισ εν τω οχλω ελεγεν τισ μου ηψατο των ιματιων

31 και ελεγον αυτω οι μαθηται αυτου βλεπεις τον οχλον συνθλιβοντα σε και λεγεις τισ μου ηψατο

32 και περιεβλεπετο ιδειν την τουτο ποιησασαν

33 η δε γυνη φοβηθεισα και τρεμουσα ειδυια ο γεγονεν επ αυτη ηλθεν και προσεπεσεν αυτω και ειπεν αυτω πασαν την αληθειαν

34 ο δε ειπεν αυτη θυγατερ η πιστις σου σεσωκεν σε υπαγε εις ειρηνην και ισθι υγιησ απο της μαστιγος σου

35 ετι αυτου λαλουντος ερχονται απο του αρχισυναγωγου λεγοντες οτι η θυγατηρ σου απεθανεν τι ετι σκυλλεις τον διδασκαλον

36 ο δε ιησους ευθεωσ ακουσας τον λογον λαλουμενον λεγει τω αρχισυναγωγω μη φοβου μονον πιστευε

37 και ουκ αφηκεν ουδενα αυτω συνακολουθησαι ει μη πετρον και ιακωβον και ιωαννην τον αδελφον ιακωβου

38 και ερχεται εις τον οικον του αρχισυναγωγου και θεωρει θορυβον κλαιοντασ και αλαλαζοντασ πολλα

39 και εισελθων λεγει αυτοισ τι θορυβεισθε και κλαιετε το παιδιον ουκ απεθανεν αλλα καθευδει

40 και κατεγελων αυτου ο δε εκβαλων παντασ παραλαμβανει τον πατερα του παιδιου και την μητερα και τουσ μετ αυτου και εισπορευεται οπου ην το παιδιον ανακειμενον

41 και κρατησας της χειροσ του παιδιου λεγει αυτη ταλιθα κουμι ο εστιν μεθερμηνευομενον το κορασιον σοι λεγω εγειραι

42 και ευθεωσ ανεστη το κορασιον και περιεπατει ην γαρ ετων δωδεκα και εξεστησαν εκστασει μεγαλη

43 και διεστειλατο αυτοισ πολλα ινα μηδεισ γνω τουτο και ειπεν δοθηναι αυτη φαγειν

6

1 και εξηλθεν εκειθεν και ηλθεν εις την πατριδα αυτου και ακολουθουσιν αυτω οι μαθηται αυτου

2 και γενομενου σαββατου ηρξατο εν τη συναγωγη διδασκειν και πολλοι ακουοντες εξεπλησσοντο λεγοντες ποθεν τουτω ταυτα και τισ η σοφια η δοθεισα αυτω και δυναμεισ τοιαυται δια των χειρων αυτου γινονται

3 ουχ ουτοσ εστιν ο τεκτων ο υιοσ μαριασ αδελφοσ δε ιακωβου και ιωση και ιουδα και σιμωνοσ και ουκ εισιν αι αδελφαι αυτου ωδε προσ ημασ και εσκανδαλιζοντο εν αυτω

4 ελεγεν δε αυτοισ ο ιησους οτι ουκ εστιν προφητησ ατιμοσ ει μη εν τη πατριδι αυτου και εν τοισ συγγενεσιν και εν τη οικια αυτου

5 και ουκ ηδυνατο εκει ουδεμιαν δυναμιν ποιησαι ει μη ολιγοισ αρρωστοισ επιθεισ τασ χειρασ εθεραπευσεν

6 και εθαυμαζεν δια την απιστιαν αυτων και περιηγεν τασ κωμασ κυκλω διδασκων

7 και προσκαλειται τουσ δωδεκα και ηρξατο αυτουσ αποστελλειν δυο δυο και εδιδου αυτοισ εξουσιαν των πνευματων των ακαθαρτων

8 και παρηγγειλεν αυτοισ ινα μηδεν αιρωσιν εις οδον ει μη ραβδον μονον μη πηραν μη αρτον μη εις την ζωνην χαλκον

9 αλλ υποδεδεμενουσ σανδαλια και μη ενδυσησθε δυο χιτωνασ

10 και ελεγεν αυτοισ οπου εαν εισελθητε εις οικιαν εκει μενετε εωσ αν εξελθητε εκειθεν

11 και οσοι αν μη δεξωνται υμασ μηδε ακουσωσιν υμων εκπορευομενοι εκειθεν εκτιναξατε τον χουν τον υποκατω των ποδων υμων εις μαρτυριον αυτοισ αμην λεγω υμιν ανεκτοτερον εσται σοδομοισ η γομορροισ εν ημερα κρισεωσ η τη πολει εκεινη

12 και εξελθοντες εκηρυσσον ινα μετανοησωσιν

13 και δαιμονια πολλα εξεβαλλον και ηλειφον ελαιω πολλουσ αρρωστουσ και εθεραπευον

14 και ηκουσεν ο βασιλευσ ηρωδησ φανερον γαρ εγενετο το ονομα αυτου και ελεγεν οτι ιωαννησ ο βαπτιζων εκ νεκρων ηγερθη και δια τουτο ενεργουσιν αι δυναμεισ εν αυτω

15 αλλοι ελεγον οτι ηλιασ εστιν αλλοι δε ελεγον οτι προφητησ εστιν ωσ εις των προφητων

16 ακουσας δε ηρωδησ ειπεν οτι ον εγω απεκεφαλισα ιωαννην ουτοσ εστιν αυτοσ ηγερθη εκ νεκρων

17 αυτοσ γαρ ο ηρωδησ αποστειλασ εκρατησεν τον ιωαννην και εδησεν αυτον εν φυλακη δια ηρωδιαδα την γυναικα φιλιππου του αδελφου αυτου οτι αυτην εγαμησεν

18 ελεγεν γαρ ο ιωαννησ τω ηρωδη οτι ουκ εξεστιν σοι εχειν την γυναικα του αδελφου σου

19 η δε ηρωδιασ ενειχεν αυτω και ηθελεν αυτον αποκτειναι και ουκ ηδυνατο

20 ο γαρ ηρωδησ εφοβειτο τον ιωαννην ειδωσ αυτον ανδρα δικαιον και αγιον και συνετηρει αυτον και ακουσας αυτου πολλα εποιει και ηδεωσ αυτου ηκουεν

21 και γενομενησ ημερασ ευκαιρου οτε ηρωδησ τοισ γενεσιοισ αυτου δειπνον εποιει τοισ μεγαιστασιν αυτου και τοισ χλιαρχοισ και τοισ

πρωτοισ της γαλιλαιας

22 και εισελθουσης της θυγατρος αυτης της ηρωδιαδος και ορχησαμενης και αρεσασης τω ηρωδη και τοις συνανακειμενοις ειπεν ο βασιλευς τω κορασιω αιτησον με ο εαν θελησ και δωσω σοι

23 και ωμοσεν αυτη οτι ο εαν με αιτησης δωσω σοι εως ημισους της βασιλειας μου

24 η δε εξελθουσα ειπεν τη μητρι αυτης τι αιτησομαι η δε ειπεν την κεφαλην ιωαννου του βαπτιστου

25 και εισελθουσα ευθεως μετα σπουδης προς τον βασιλεα ητησατο λεγουσα θελω ινα μοι δωσ εξαυτης επι πινακι την κεφαλην ιωαννου του βαπτιστου

26 και περιλυπος γενομενος ο βασιλευς δια τους ορκους και τους συνανακειμενους ουκ ηθελησεν αυτην αθετησαι

27 και ευθεως αποστειλας ο βασιλευς σπεκουλατορα επεταξεν ενεχθηναι την κεφαλην αυτου

28 ο δε απελθων απεκεφαλισεν αυτον εν τη φυλακη και ηνεγκεν την κεφαλην αυτου επι πινακι και εδωκεν αυτην τω κορασιω και το κορασιον εδωκεν αυτην τη μητρι αυτης

29 και ακουσαντες οι μαθηται αυτου ηλθον και ηραν το πτωμα αυτου και εθηκαν αυτο εν μνημειω

30 και συναγονται οι αποστολοι προς τον ιησουν και απηγγειλαν αυτω παντα και οσα εποιησαν και οσα εδιδασαν

31 και ειπεν αυτοις δευτε υμεις αυτοι κατ ιδιαν εισ ερημον τοπον και αναπαυεσθε ολιγον ησαν γαρ οι ερχομενοι και οι υπαγοντες πολλοι και ουδε φαγειν ευκαιρουν

32 και απηλθον εισ ερημον τοπον τω πλοιω κατ ιδιαν

33 και ειδον αυτους υπαγοντας και επεγνωσαν αυτον πολλοι και πεζη απο πασων των πολεων συνεδραμον εκει και προηλθον αυτους και συνηλθον προς αυτον

34 και εξελθων ειδεν ο ιησους πολυν οχλον και εσπλαγχνισθη επ αυτοις οτι ησαν ως προβατα μη εχοντα ποιμενα και ηρξατο διδασκειν αυτους πολλα

35 και ηδη ωρας πολλης γενομενης προσελθοντες αυτω οι μαθηται αυτου λεγουσιν οτι ερημος εστιν ο τοπος και ηδη ωρα πολλη

36 απολυσον αυτους ινα απελθοντες εισ τους κυκλω αγρους και κωμας αγορασωσιν εαυτοις αρτους τι γαρ φαγωσιν ουκ εχουσιν

37 ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις δοτε αυτοις υμεις φαγειν και λεγουσιν αυτω απελθοντες αγορασωμεν δηναριων διακοσιων αρτους και δωμεν αυτοις φαγειν

38 ο δε λεγει αυτοις ποσουσ αρτους εχετε υπαγετε και ιδετε και γνοντες λεγουσιν πεντε και δυο ιχθυασ

39 και επεταξεν αυτοις ανακλιναι παντας συμποσια συμποσια επι τω χλωρω χορτω

40 και ανεπεσον πρασαι πρασαι ανα εκατον και ανα πεντηκοντα

41 και λαβων τους πεντε αρτους και τους δυο ιχθυασ αναβλεψας εισ τον ουρανον ευλογησεν και κατεκλασεν τους αρτους και εδιδου τοις μαθηταις αυτου ινα παραθωσιν αυτοις και τους δυο ιχθυασ εμερισεν πασιν

42 και εφαγον παντες και εχορτασθησαν

43 και ηραν κλασματων δωδεκα κοφινους πληρεις και απο των ιχθυων

44 και ησαν οι φαγοντες τους αρτους πεντακισχιλιοι ανδρες

45 και ευθεως ηναγκασεν τους μαθητας αυτου εμβηναι εισ το πλοιον και προαγειν εισ το περαν προς βηθσαιδαν εως αυτοσ απολυση τον οχλον

46 και αποταξαμενος αυτοις απηλθεν εισ το ορος προσευξασθαι

47 και οψιασ γενομενης ην το πλοιον εν μεσω της θαλασσης και αυτοσ μονος επι της γης

48 και ειδεν αυτους βασανιζομενους εν τω ελαυνειν ην γαρ ο ανεμος εναντιος αυτοις και περι τεταρτην φυλακην της νυκτος ερχεται προς αυτους περιπατων επι της θαλασσης και ηθελεν παρελθειν αυτους

49 οι δε ιδοντες αυτον περιπατουντα επι της θαλασσης εδοξαν φαντασμα ειναι και ανεκραξαν

50 παντες γαρ αυτον ειδον και εταραχθησαν και ευθεως ελαλησεν μετ αυτων και λεγει αυτοις θαρσειτε εγω ειμι μη φοβεισθε

51 και ανεβη προς αυτους εισ το πλοιον και εκοπασεν ο ανεμος και λιαν εκπερισσου εν εαυτοις εξισταντο και εθαυμαζον

52 ου γαρ συνηκαν επι τοις αρτοις ην γαρ αυτων η καρδια πεπωρωμενη

53 και διαπερασαντες ηλθον επι την γην γεννησαρετ και προσωρμισθησαν

54 και εξελθοντων αυτων εκ του πλοιου ευθεως επιγνοντες αυτον

55 περιδραμοντες ολην την περιχωρον εκεινην ηρξαντο επι τοις κραββατοις τους κακως εχοντας περιφερειν οπου ηκουον οτι εκει εστιν

⁵⁶ και οπου αν εισεπορευετο εις κωμας η πολεις η αγρους εν ταις αγοραις ετιθουν τους ασθενουντας και παρεκαλουν αυτον ινα καν του κρασπεδου του ιματιου αυτου αφωνται και οσοι αν ηπτοντο αυτου εσωζοντο

7

¹ και συναγονται προς αυτον οι φαρισαιοι και τινες των γραμματεων ελθοντες απο ιεροσολυμων

² και ιδοντες τινας των μαθητων αυτου κοιναις χερσιν τουτ εστιν ανιπτοις εσθιοντας αρτους εμεμψαντο

³ οι γαρ φαρισαιοι και παντες οι ιουδαιοι εαν μη πυγμα νιψωνται τας χειρας ουκ εσθιουσιν κρατουντες την παραδοσιν των πρεσβυτερων

⁴ και απο αγορας εαν μη βαπτισωνται ουκ εσθιουσιν και αλλα πολλα εστιν α παρελαβον κρατειν βαπτισμους ποτηριων και ξεστων και χαλκιων και κλινων

⁵ επειτα επερωτωσιν αυτον οι φαρισαιοι και οι γραμματεις δια τι οι μαθηται σου ου περιπατουσιν κατα την παραδοσιν των πρεσβυτερων αλλα ανιπτοις χερσιν εσθιουσιν τον αρτον

⁶ ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις οτι καλωσ προεφητευσεν ησαιας περι υμων των υποκριτων ως γεγραπται ουτος ο λαος τοις χειλεσιν με τιμα η δε καρδια αυτων πορρω απεχει απ εμου

⁷ ματην δε σεβονται με διδασκοντες διδασκαλιας ενταλματα ανθρωπων

⁸ αφεντες γαρ την εντολην του θεου κρατειτε την παραδοσιν των ανθρωπων βαπτισμους ξεστων και ποτηριων και αλλα παρομοια τοιαυτα πολλα ποιειτε

⁹ και ελεγεν αυτοις καλωσ αθετειτε την εντολην του θεου ινα την παραδοσιν υμων τηρησητε

¹⁰ μωσης γαρ ειπεν τιμα τον πατερα σου και την μητερα σου και ο κακολογων πατερα η μητερα θανατω τελευτατω

¹¹ υμεις δε λεγετε εαν ειπη ανθρωπος τω πατρι η τη μητρι κορβαν ο εστιν δωρον ο εαν εξ εμου ωφεληθησ

¹² και ουκετι αφιετε αυτον ουδεν ποιησαι τω πατρι αυτου η τη μητρι αυτου

¹³ ακυρουντες τον λογον του θεου τη παραδοσει υμων η παρεδωκατε και παρομοια τοιαυτα πολλα ποιειτε

¹⁴ και προσκαλεσαμενος παντα τον οχλον ελεγεν αυτοις ακουετε μου παντες και συνιετε

¹⁵ ουδεν εστιν εξωθεν του ανθρωπου εισπορευομενον εις αυτον ο δυναται αυτον

κοινωσαι αλλα τα εκπορευομενα απ αυτου εκεινα εστιν τα κοινουντα τον ανθρωπον

¹⁶ ει τις εχει ωτα ακουειν ακουετω

¹⁷ και οτε εισηλθεν εις οικον απο του οχλου επηρωτων αυτον οι μαθηται αυτου περι της παραβολης

¹⁸ και λεγει αυτοις ουτωσ και υμεις ασυνετοι εστε ου νοειτε οτι παν το εξωθεν εισπορευομενον εις τον ανθρωπον ου δυναται αυτον κοινωσαι

¹⁹ οτι ουκ εισπορευεται αυτου εις την καρδιαν αλλ εις την κοιλιαν και εις τον αφεδρωνα εκπορευεται καθαριζον παντα τα βρωματα

²⁰ ελεγεν δε οτι το εκ του ανθρωπου εκπορευομενον εκεινο κοινοι τον ανθρωπον

²¹ εσωθεν γαρ εκ της καρδιας των ανθρωπων οι διαλογισμοι οι κακοι εκπορευονται μοιχειαι πορνειαι φονοι

²² κλοπαι πλεονεξιαι πονηριαι δολος ασελγεια οφθαλμος πονηρος βλασφημια υπερηφανα αφροσυνη

²³ παντα ταυτα τα πονηρα εσωθεν εκπορευεται και κοινοι τον ανθρωπον

²⁴ και εκειθεν αναστας απηλθεν εις τα μεθορια τυρου και σιδωνος και εισελθων εις οικιαν ουδενα ηθελεν γνωναι και ουκ ηδυνηθη λαθειν

²⁵ ακουσασα γαρ γυνη περι αυτου ησ ειχεν το θυγατριον αυτης πνευμα ακαθαρτον ελθουσα προσεπεσεν προς τους ποδας αυτου

²⁶ ην δε η γυνη ελληνισ συραφοινικισσα τω γενει και ηρωτα αυτον ινα το δαιμονιον εκβαλη εκ της θυγατρος αυτης

²⁷ ο δε ιησους ειπεν αυτη αφες πρωτον χορτασθηναι τα τεκνα ου γαρ καλον εστιν λαβειν τον αρτον των τεκνων και βαλειν τοις κυναριοις

²⁸ η δε απεκριθη και λεγει αυτω ναι κυριε και γαρ τα κυναρια υποκατω της τραπεζης εσθιει απο των ψιχιων των παιδιων

²⁹ και ειπεν αυτη δια τουτον τον λογον υπαγε εξεληλυθεν το δαιμονιον εκ της θυγατρος σου

³⁰ και απελθουσα εις τον οικον αυτης ευρεν το δαιμονιον εξεληλυθος και την θυγατερα βεβλημενην επι της κλινης

³¹ και παλιν εξελθων εκ των οριων τυρου και σιδωνος ηλθεν προς την θαλασσαν της γαλιλαιας ανα μεσον των οριων δεκαπολεωσ

³² και φερουσιν αυτω κωφον μογγιλαλον και παρακαλουσιν αυτον ινα επιθη αυτω την χειρα

³³ και απολαβομενος αυτον απο του οχλου καθ ιδιαν εβαλεν τους δακτυλους αυτου εις τα ωτα αυτου και πτυσασ ηψατο της γλωσσης αυτου

³⁴ και αναβλεψασ εις τον ουρανον εστεναξεν και λεγει αυτω εφφαθα ο εστιν διανοιχθητι

³⁵ και ευθεωσ διηνοιχθησαν αυτου αι ακοαι και ελυθη ο δεσμος της γλωσσης αυτου και ελαλει ορθωσ

³⁶ και διεστειλατο αυτοισ ινα μηδενι ειπωσιν οσον δε αυτοσ αυτοισ διεστειλλετο μαλλον περισσοτερον εκηρυσσον

³⁷ και υπερπερισσωσ εξεπλησσοντο λεγοντες καλωσ παντα πεποιηκεν και τουσ κωφουσ ποιει ακουειν και τουσ αλαλουσ λαλειν

8

¹ εν εκειναισ ταισ ημεραισ παμπολλου οχλου οντοσ και μη εχοντων τι φαγωσιν προσκαλεσαμενοσ ο ιηουσ τουσ μαθητασ αυτου λεγει αυτοισ

² σπλαγχνιζομαι επι τον οχλον οτι ηδη ημεραι τρεισ προσμενουσιν μοι και ουκ εχουσιν τι φαγωσιν

³ και εαν απολυσω αυτοουσ νηστεισ εις οικον αυτων εκλυθησονται εν τη οδω τινεσ γαρ αυτων μακροθεν ηκουσιν

⁴ και απεκριθησαν αυτω οι μαθηται αυτου ποθεν τουτουσ δυνησεται τισ ωδε χορτασαι αρτων επ ερημιασ

⁵ και επηρωτα αυτοουσ ποσουσ εχετε αρτουσ οι δε ειπον επτα

⁶ και παρηγγειλεν τω οχλω αναπεσειν επι της γησ και λαβων τουσ επτα αρτουσ ευχαριστησασ εκλασεν και εδιδου τοισ μαθηταισ αυτου ινα παραθωσιν και παρεθηκαν τω οχλω

⁷ και ειχον ιχθυδια ολιγα και ευλογησασ ειπεν παραθειναι και αυτα

⁸ εφαγον δε και εχορτασθησαν και ηραν περισσευματα κλασματων επτα σφυριδασ

⁹ ησαν δε οι φαγοντεσ ωσ τετρακισχιλιοι και απελυσεν αυτοουσ

¹⁰ και ευθεωσ εμβασ εις το πλοιον μετα των μαθητων αυτου ηλθεν εις τα μερη δαλμανουθα

¹¹ και εξηλθον οι φαρισαιοι και ηρξαντο συζητειν αυτω ζητουντεσ παρ αυτου σημειον απο του ουρανου πειραζοντεσ αυτον

¹² και αναστεναξασ τω πνευματι αυτου λεγει τι η γενεα αυτη σημειον επιζητει αμην λεγω υμιν ει δοθησεται τη γενεα ταυτη σημειον

¹³ και αφεισ αυτοουσ εμβασ παλιν εις πλοιον απηλθεν εις το περαν

¹⁴ και επελαθοντο λαβειν αρτουσ και ει μη ενα αρτον ουκ ειχον μεθ εαυτων εν τω πλωιω

¹⁵ και διεστειλλετο αυτοισ λεγων ορατε βλεπετε απο της ζυμησ των φαρισαιων και της ζυμησ ηρωδου

¹⁶ και διελογιζοντο προσ αλληλουσ λεγοντεσ οτι αρτουσ ουκ εχομεν

¹⁷ και γνουσ ο ιηουσ λεγει αυτοισ τι διαλογιζεσθε οτι αρτουσ ουκ εχετε ουπω νοειτε ουδε συνιετε επι πεπωρωμενην εχετε την καρδιαν υμων

¹⁸ οφθαλμουσ εχοντεσ ου βλεπετε και ωτα εχοντεσ ουκ ακουετε και ου μνημονευετε

¹⁹ οτε τουσ πεντε αρτουσ εκλασα εις τουσ πεντακισχιλιοουσ ποσουσ κοφινουσ πληρεισ κλασματων ηρατε λεγουσιν αυτω δωδεκα

²⁰ οτε δε τουσ επτα εις τουσ τετρακισχιλιοουσ ποσων σφυριδων πληρωματα κλασματων ηρατε οι δε ειπον επτα

²¹ και ελεγεν αυτοισ πως ου συνιετε

²² και ερχεται εις βηθσαιδαν και φερουσιν αυτω τυφλον και παρακαλουσιν αυτον ινα αυτου αψηται

²³ και επιλαβομενοσ της χειροσ του τυφλου εξηγαγεν αυτον εξω της κωμησ και πτυσασ εις τα ομματα αυτου επιθεισ τασ χειρασ αυτω επηρωτα αυτον ει τι βλεπει

²⁴ και αναβλεψασ ελεγεν βλεπω τουσ ανθρωπουσ οτι ωσ δενδρα ορω περιπατουντασ

²⁵ ειτα παλιν επεθηκεν τασ χειρασ επι τουσ οφθαλμουσ αυτου και εποιησεν αυτον αναβλεψαι και αποκατεσταθη και ενεβλεψεν τηλαυγωσ απαντασ

²⁶ και απεστειλεν αυτον εις τον οικον αυτου λεγων μηδε εις την κωμην εισελθησ μηδε ειπησ τι εν τη κωμη

²⁷ και εξηλθεν ο ιηουσ και οι μαθηται αυτου εις τασ κωμασ καισαρειασ της φιλιππου και εν τη οδω επηρωτα τουσ μαθητασ αυτου λεγων αυτοισ τινα με λεγουσιν οι ανθρωποι ειναι

²⁸ οι δε απεκριθησαν ιωαννην τον βαπτιστην και αλλοι ηλιαν αλλοι δε ενα των προφητων

²⁹ και αυτοσ λεγει αυτοισ υμεισ δε τινα με λεγετε ειναι αποκριθεισ δε ο πετροσ λεγει αυτω συ ει ο χριστοσ

³⁰ και επετιμησεν αυτοισ ινα μηδενι λεγωσιν περι αυτου

³¹ και ηρξασ διδασκειν αυτοουσ οτι δει τον υιον του ανθρωπου πολλα παθειν και αποδοκιμασθηναι απο των πρεσβυτερων και των αρχιερεων και των γραμματεων και αποκτανθηναι και μετα τρεισ ημερασ αναστηναι

³² και παρρησια τον λογον ελαλει και προσλαβομενοσ αυτον ο πετροσ ηρξασ επιτιμαν

αυτω

³³ ο δε επιστραφεις και ιδων τους μαθητας αυτου επετιμησεν τω πετρω λεγων υπαγε οπισω μου σατανα οτι ου φρονεις τα του θεου αλλα τα των ανθρωπων

³⁴ και προσκαλεσαμενος τον οχλον συν τοις μαθηταις αυτου ειπεν αυτοις οστις θελει οπισω μου ακολουθειν απαρνησασθω εαυτον και αρατω τον σταυρον αυτου και ακολουθειτω μοι

³⁵ ος γαρ αν θελη την ψυχην αυτου σωσαι απολεσει αυτην ος δ αν απολεση την εαυτου ψυχην ενεκεν εμου και του ευαγγελιου ουτος σωσει αυτην

³⁶ τι γαρ ωφελησει ανθρωπον εαν κερδηση τον κοσμον ολον και ζημιωθη την ψυχην αυτου

³⁷ η τι δωσει ανθρωπος ανταλλαγμα της ψυχης αυτου

³⁸ ος γαρ εαν επαισχυνθη με και τους εμους λογους εν τη γενεα ταυτη τη μοιχαλιδι και αμαρτωλω και ο υιος του ανθρωπου επαισχυνθησεται αυτον οταν ελθη εν τη δοξη του πατρος αυτου μετα των αγγελων των αγιων

9

¹ και ελεγεν αυτοις αμην λεγω υμιν οτι εισιν τινες των ωδε εστηκοτων οιτινες ου μη γευσωνται θανατου εωσ αν ιδωσιν την βασιλειαν του θεου εληλυθυιαν εν δυναμει

² και μεθ ημερας εξ παραλαμβανει ο ιησους τον πετρον και τον ιακωβον και ιωαννην και αναφερει αυτους εις οροσ υψηλον κατ ιδιαν μονουσ και μετεμορφωθη εμπροσθεν αυτων

³ και τα ιματια αυτου εγενοντο στιλβοντα λευκα λιαν ωσ χιων οια γναφευς επι της γησ ου δυναται λευκαναι

⁴ και ωφθη αυτοις ηλιασ συν μωση και ησαν συλλαλουντες τω ιησου

⁵ και αποκριθεις ο πετροσ λεγει τω ιησου ραββι καλον εστιν ημασ ωδε ειναι και ποιησωμεν σκηνας τρεις σοι μιαν και μωση μιαν και ηλια μιαν

⁶ ου γαρ ηδει τι λαλησει ησαν γαρ εκφοβοι

⁷ και εγενετο νεφελη επισκιαζουσα αυτοις και ηλθεν φωνη εκ της νεφελησ ουτος εστιν ο υιος μου ο αγαπητος αυτου ακουετε

⁸ και εξαπινα περιβλεψαμενοι ουκετι ουδενα ειδον αλλα τον ιησουν μονον μεθ εαυτων

⁹ καταβαινοντων δε αυτων απο του ορουσ διεστειλατο αυτοις ινα μηδενι διηγησωνται α ειδον ει μη οταν ο υιος του ανθρωπου εκ νεκρων αναστη

¹⁰ και τον λογον εκρατησαν προσ εαυτους συζητουντες τι εστιν το εκ νεκρων αναστηναι

¹¹ και επηρωτων αυτον λεγοντες οτι λεγουσιν οι γραμματεισ οτι ηλιαν δει ελθειν πρωτον

¹² ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις ηλιασ μεν ελθων πρωτον αποκαθιστα παντα και πως γεγραπται επι τον υιον του ανθρωπου ινα πολλα παθη και εξουδενωθη

¹³ αλλα λεγω υμιν οτι και ηλιασ εληλυθεν και εποιησαν αυτω οσα ηθελησαν καθωσ γεγραπται επ αυτον

¹⁴ και ελθων προσ τους μαθητας ειδεν οχλον πολυν περι αυτους και γραμματεισ συζητουντας αυτοις

¹⁵ και ευθεωσ πασ ο οχλοσ ιδων αυτον εξεθαμβηθη και προστρεχοντες ησπαζοντο αυτον

¹⁶ και επηρωτησεν τους γραμματεισ τι συζητειτε προσ αυτους

¹⁷ και αποκριθεις εις εκ του οχλου ειπεν διδασκαλε ηνεγκα τον υιον μου προσ σε εχοντα πνευμα αλαλον

¹⁸ και οπου αν αυτον καταλαβη ρησσει αυτον και αφριζει και τριζει τους οδοντας αυτου και ξηραινεται και ειπον τοις μαθηταις σου ινα αυτο εκβαλωσιν και ουκ ισχυσαν

¹⁹ ο δε αποκριθεις αυτω λεγει ω γενεα απιστος εωσ ποτε προσ υμασ εσομαι εωσ ποτε ανεξομαι υμων φερετε αυτον προσ με

²⁰ και ηνεγκαν αυτον προσ αυτον και ιδων αυτον ευθεωσ το πνευμα εσπαραξεν αυτον και πεσων επι της γησ εκυλιετο αφριζων

²¹ και επηρωτησεν τον πατερα αυτου ποσοσ χρονοσ εστιν ωσ τουτο γεγονεν αυτω ο δε ειπεν παιδιοθεν

²² και πολλακισ αυτον και εις το πυρ εβαλεν και εις υδατα ινα απολεση αυτον αλλ ει τι δυνασαι βοηθησον ημιν σπλαγχνισθεισ εφ ημασ

²³ ο δε ιησους ειπεν αυτω το ει δυνασαι πιστευσαι παντα δυνατα τω πιστευοντι

²⁴ και ευθεωσ κραξασ ο πατηρ του παιδιου μετα δακρυων ελεγεν πιστευω κυριε βοηθει μου τη απιστια

²⁵ ιδων δε ο ιησους οτι επισυντρεχει οχλοσ επετιμησεν τω πνευματι τω ακαθαρτω λεγων αυτω το πνευμα το αλαλον και κωφον εγω σοι επιτασσω εξελθε εξ αυτου και μηκετι εισελθησ εις αυτον

²⁶ και κραξαν και πολλα σπαραξαν αυτον εξηλθεν και εγενετο ωσει νεκροσ ωστε πολλουσ λεγειν οτι απεθανεν

²⁷ ο δε ιησους κρατησασ αυτον της χειροσ ηγειρεν αυτον και ανεστη

28 και εισελθοντα αυτον εις οικον οι μαθηται αυτου επηρωτων αυτον κατ ιδιαν οτι ημεις ουκ ηδυνηθημεν εκβαλειν αυτο

29 και ειπεν αυτοις τουτο το γενος εν ουδενι δυναται εξελθειν ει μη εν προσευχη και νηστεια

30 και εκειθεν εξελθοντες παρεπορευοντο δια της γαλιλαιας και ουκ ηθελεν ινα τις γνω

31 εδιδασκεν γαρ τους μαθητας αυτου και ελεγεν αυτοις οτι ο υιος του ανθρωπου παραδιδοται εις χειρας ανθρωπων και αποκτενουσιν αυτον και αποκτανθεις τη τριτη ημερα αναστησεται

32 οι δε ηγνοουν το ρημα και εφοβουντο αυτον επερωτησαι

33 και ηλθεν εις καπερναουμ και εν τη οικια γενομενος επηρωτα αυτους τι εν τη οδω προς εαυτους διελογιζεσθε

34 οι δε εσιωπων προς αλληλους γαρ διελεχθησαν εν τη οδω τις μειζων

35 και καθισας εφωνησεν τους δωδεκα και λεγει αυτοις ει τις θελει πρωτος ειναι εσται παντων εσχατος και παντων διακονος

36 και λαβων παιδιον εστησεν αυτο εν μεσω αυτων και εναγκαλισαμενος αυτο ειπεν αυτοις

37 ος εαν εν των τοιουτων παιδιων δεξηται επι τω ονοματι μου εμε δεχεται και ος εαν εμε δεξηται ουκ εμε δεχεται αλλα τον αποστειλαντα με

38 απεκριθη δε αυτω ιωαννης λεγων διδασκαλε ειδομεν τινα τω ονοματι σου εκβαλλοντα δαιμονια ος ουκ ακολουθει ημιν και εκωλυσαμεν αυτον οτι ουκ ακολουθει ημιν

39 ο δε ιησους ειπεν μη κωλυετε αυτον ουδεις γαρ εστιν ος ποιησει δυναμιν επι τω ονοματι μου και δυνησεται ταχυ κακολογησαι με

40 ος γαρ ουκ εστιν καθ υμων υπερ υμων εστιν

41 ος γαρ αν ποτιση υμας ποτηριον υδατος εν ονοματι μου οτι χριστου εστε αμην λεγω υμιν ου μη απολεση τον μισθον αυτου

42 και ος εαν σκανδαλιση ενα των μικρων των πιστευοντων εις εμε καλον εστιν αυτω μαλλον ει περικειται λιθος μυλικος περι τον τραχηλον αυτου και βεβληται εις την θαλασσαν

43 και εαν σκανδαλιζη σε η χειρ σου αποκοψον αυτην καλον σοι εστιν κυλλον εις την ζωην εισελθειν η τας δυο χειρας εχοντα απελθειν εις την γεενναν εις το πυρ το ασβεστον

44 οπου ο σκωληξ αυτων ου τελευτα και το πυρ ου σβεννυται

45 και εαν ο πους σου σκανδαλιζη σε αποκοψον αυτον καλον εστιν σοι εισελθειν εις την ζωην

χωλον η τους δυο ποδας εχοντα βληθηναι εις την γεενναν εις το πυρ το ασβεστον

46 οπου ο σκωληξ αυτων ου τελευτα και το πυρ ου σβεννυται

47 και εαν ο οφθαλμος σου σκανδαλιζη σε εκβαλε αυτον καλον σοι εστιν μονοφθαλμον εισελθειν εις την βασιλειαν του θεου η δυο οφθαλμους εχοντα βληθηναι εις την γεενναν του πυρος

48 οπου ο σκωληξ αυτων ου τελευτα και το πυρ ου σβεννυται

49 πας γαρ πυρι αλισθησεται και πασα θυσια αλι αλισθησεται

50 καλον το αλας εαν δε το αλας αναλον γενηται εν τινι αυτο αρτυσετε εχετε εν εαυτοις αλας και ειρηνευετε εν αλληλοις

10

1 κακειθεν αναστας ερχεται εις τα ορια της ιουδαιας δια του περαν του ιορδανου και συμπορευονται παλιν οχλοι προς αυτον και ως ειωθει παλιν εδιδασκεν αυτους

2 και προσελθοντες φαρισαιοι επηρωτησαν αυτον ει εξεστιν ανδρι γυναικα απολυσαι πειραζοντες αυτον

3 ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις τι υμιν ενετειλατο μωσης

4 οι δε ειπον μωσης επετρεψεν βιβλιον αποστασιου γραψαι και απολυσαι

5 και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτοις προς την σκληροκαρδιαν υμων εγραψεν υμιν την εντολην ταυτην

6 απο δε αρχης κτισεωσ αρσεν και θηλυ εποιησεν αυτους ο θεος

7 ενεκεν τουτου καταλειψει ανθρωπος τον πατερα αυτου και την μητερα και προσκολληθησεται προς την γυναικα αυτου

8 και εσονται οι δυο εις σαρκα μιαν ωστε ουκετι εισιν δυο αλλα μια σαρξ

9 ο ουν ο θεος συνεζευξεν ανθρωπος μη χωριζετω

10 και εν τη οικια παλιν οι μαθηται αυτου περι του αυτου επηρωτησαν αυτον

11 και λεγει αυτοις ος εαν απολυση την γυναικα αυτου και γαμηση αλλην μοιχεται επ αυτην

12 και εαν γυνη απολυση τον ανδρα αυτησ και γαμηθη αλλω μοιχεται

13 και προσεφερον αυτω παιδια ινα αψηται αυτων οι δε μαθηται επετιμων τοις προσφερουσιν

14 ιδων δε ο ιησους ηγανακτησεν και ειπεν αυτοις αφετε τα παιδια ερχεσθαι προς με μη κωλυετε αυτα των γαρ τοιουτων εστιν η βασιλεια του θεου

15 αμην λεγω υμιν ος εαν μη δεξηται την βασιλειαν του θεου ως παιδιον ου μη εισελθη εις αυτην

16 και εναγκαλισαμενος αυτα τιθεις τας χειρας επ αυτα ευλογει αυτα

17 και εκπορευομενου αυτου εις οδον προσδραμων εις και γονυπετησας αυτον επηρωτα αυτον διδασκαλε αγαθε τι ποιησω ινα ζωην αιωνιον κληρονομησω

18 ο δε ιησους ειπεν αυτω τι με λεγεις αγαθον ουδεις αγαθος ει μη εις ο θεος

19 τας εντολας οιδας μη μοιχευσης μη φονευσης μη κλεισης μη ψευδομαρτυρησης μη αποστερησης τιμα τον πατερα σου και την μητερα

20 ο δε αποκριθεις ειπεν αυτω διδασκαλε ταυτα παντα εφυλαξαμην εκ νεοτητος μου

21 ο δε ιησους εμβλεψας αυτω ηγαπησεν αυτον και ειπεν αυτω εν σοι υστερει υπαγε οσα εχεις πωλησον καιδος πτωχοις και εξεις θησαυρον εν ουρανω και δευρο ακολουθει μοι αρσ τον σταυρον

22 ο δε στυγνασας επι τω λογω απηλθεν λυπουμενος ην γαρ εχων κτηματα πολλα

23 και περιβλεψαμενος ο ιησους λεγει τοις μαθηταις αυτου πως δυσκολωσ οι τα χρηματα εχοντες εις την βασιλειαν του θεου εισελευσονται

24 οι δε μαθηται εθαμβουντο επι τοις λογοις αυτου ο δε ιησους παλιν αποκριθεις λεγει αυτοις τεκνα πως δυσκολον εστιν τους πεποιθοτας επι χρημασιν εις την βασιλειαν του θεου εισελθειν

25 ευκοπωτερον εστιν καμηλον δια της τρυμαλιας της ραφιδος εισελθειν η πλουσιον εις την βασιλειαν του θεου εισελθειν

26 οι δε περισσως εξεπλησσαντο λεγοντες προς εαυτους και τις δυναται σωθηναι

27 εμβλεψας δε αυτοις ο ιησους λεγει παρα ανθρωποις αδυνατον αλλ ου παρα θεω παντα γαρ δυνατα εστιν παρα τω θεω

28 ηρξατο ο πετρος λεγειν αυτω ιδου ημεις αφηκαμεν παντα και ηκολουθησαμεν σοι

29 αποκριθεις ο ιησους ειπεν αμην λεγω υμιν ουδεις εστιν ος αφηκεν οικιαν η αδελφους η αδελφας η πατερα η μητερα η γυναικα η τεκνα η αγρους ενεκεν εμου και ενεκεν του ευαγγελιου

30 εαν μη λαβη εκατονταπλασιονα νυν εν τω καιρω τουτω οικιας και αδελφους και αδελφας

και μητερας και τεκνα και αγρους μετα διωγμων και εν τω αιωνι τω ερχομενω ζωην αιωνιον

31 πολλοι δε εσονται πρωτοι εσχατοι και εσχατοι πρωτοι

32 ησαν δε εν τη οδω αναβαινοντες εις ιεροσολυμα και ην προαγων αυτους ο ιησους και εθαμβουντο και ακολουθουντες εφοβουντο και παραλαβων παλιν τους δωδεκα ηρξατο αυτοις λεγειν τα μελλοντα αυτω συμβαινειν

33 οτι ιδου αναβαινομεν εις ιεροσολυμα και ο υιος του ανθρωπου παραδοθησεται τοις αρχιερευσιν και γραμματευσιν και κατακρινουσιν αυτον θανατω και παραδωσουσιν αυτον τοις εθνεσιν

34 και εμπαιξουσιν αυτω και μαστιγωσουσιν αυτον και εμπτυσουσιν αυτω και αποκτενουσιν αυτον και τη τριτη ημερα αναστησεται

35 και προσπορευονται αυτω ιακωβος και ιωαννης οι υιοι ζεβεδαιου λεγοντες διδασκαλε θελομεν ινα ο εαν αιτησωμεν ποιησης ημιν

36 ο δε ειπεν αυτοις τι θελετε ποιησαι με υμιν

37 οι δε ειπον αυτωδος ημιν ινα εις εκ δεξιων σου και εις εξ ευωνυμων σου καθισωμεν εν τη δοξη σου

38 ο δε ιησους ειπεν αυτοις ουκ οιδατε τι αιτεισθε δυνασθε πειν το ποτηριον ο εγω πινω και το βαπτισμα ο εγω βαπτιζομαι βαπτισθηναι

39 οι δε ειπον αυτω δυναμεθα ο δε ιησους ειπεν αυτοις το μεν ποτηριον ο εγω πινω πιεσθε και το βαπτισμα ο εγω βαπτιζομαι βαπτισθησεσθε

40 το δε καθισαι εκ δεξιων μου και εξ ευωνυμων ουκ εστιν εμον δουναι αλλ οισ ητοιμασται

41 και ακουσαντες οι δεκα ηρξαντο αγανακτειν περι ιακωβου και ιωαννου

42 ο δε ιησους προσκαλεσαμενος αυτους λεγει αυτοις οιδατε οτι οι δοκουντες αρχειν των εθνων κατακυριευουσιν αυτων και οι μεγαλοι αυτων κατεξουσιαζουσιν αυτων

43 ουχ ουτως δε εσται εν υμιν αλλ ος εαν θελη γενεσθαι μεγας εν υμιν εσται υμων διακονος

44 και ος εαν θελη υμων γενεσθαι πρωτος εσται παντων δουλос

45 και γαρ ο υιος του ανθρωπου ουκ ηλθεν διακονηθηναι αλλα διακονησαι και δουναι την ψυχην αυτου λυτρον αντι πολλων

46 και ερχονται εις ιεριχω και εκπορευομενου αυτου απο ιεριχω και των μαθητων αυτου και οχλου ικανου υιος τιμαιου βαρτιμαιος ο τυφλος εκαθητο παρα την οδον προσαιτων

47 και ακουσας οτι ιησους ο ναζωραιος εστιν

ηρξάτο κρᾶζειν και λεγειν ο υιος δαυιδ ιησου ελεησον με

48 και επετιμων αυτω πολλοι ινα σιωπηση ο δε πολλω μαλλον εκραζεν υιε δαυιδ ελεησον με

49 και στασ ο ιησους ειπεν αυτον φωνηθηναι και φωνουσιν τον τυφλον λεγοντες αυτω θαρσει εγειραι φωνει σε

50 ο δε αποβαλων το ιματιον αυτου αναστας ηλθεν προσ τον ιησουν

51 και αποκριθεις λεγει αυτω ο ιησους τι θελεις ποιησω σοι ο δε τυφλος ειπεν αυτω ραββουνι ινα αναβλειψω

52 ο δε ιησους ειπεν αυτω υπαγε η πιστις σου σεσωκεν σε και ευθεωσ ανεβλεψεν και ηκολουθει τω ιησου εν τη οδω

11

1 και οτε εγγιζουσιν εις ιερουσαλημ εις βηθσφαγη και βηθανιαν προσ το ορος των ελαιων αποστελλει δυο των μαθητων αυτου

2 και λεγει αυτοις υπαγετε εις την κωμην την κατεναντι υμων και ευθεωσ εισπορευομενοι εις αυτην ευρησετε πωλον δεδεμενον εφ ον ουδεις ανθρωπων κεκαθικεν λυσαντες αυτον αγαγετε

3 και εαν τισ υμιν ειπη τι ποιειτε τουτο ειπατε οτι ο κυριος αυτου χρειαν εχει και ευθεωσ αυτον αποστελλει ωδε

4 απηλθον δε και ευρον πωλον δεδεμενον προσ την θυραν εξω επι του αμφοδου και λουουσιν αυτον

5 και τινεσ των εκει εστηκοτων ελεγον αυτοις τι ποιειτε λυοντες τον πωλον

6 οι δε ειπον αυτοις καθωσ ενετειλατο ο ιησους και αφηκαν αυτους

7 και ηγαγον τον πωλον προσ τον ιησουν και επεβαλον αυτω τα ιματια αυτων και εκαθισεν επ αυτω

8 πολλοι δε τα ιματια αυτων εστρωσαν εις την οδον αλλοι δε στοιβαδασ εκοπτον εκ των δενδρων και εστρωννουσιν εις την οδον

9 και οι προαγοντες και οι ακολουθουντες εκραζον λεγοντες ωσαννα ευλογημενος ο ερχομενος εν ονοματι κυριου

10 ευλογημενη η ερχομενη βασιλεια εν ονοματι κυριου του πατροσ ημων δαυιδ ωσαννα εν τοις υψιστοις

11 και εισηλθεν εις ιεροσολυμα ο ιησους και εις το ιερον και περιβλεψαμενος παντα οψιασ ηδη ουσησ της ωρασ εξηλθεν εις βηθανιαν μετα των δωδεκα

12 και τη επαυριον εξελθοντων αυτων απο βηθανιασ επεινασεν

13 και ιδων συκην μακροθεν εχουσαν φυλλα ηλθεν ει αρα ευρησει τι εν αυτη και ελθων επ αυτην ουδεν ευρεν ει μη φυλλα ου γαρ ην καιροσ συκων

14 και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτη μηκει εκ σου εις τον αιωνα μηδεις καρπον φαγοι και ηκουον οι μαθηται αυτου

15 και ερχονται εις ιεροσολυμα και εισελθων ο ιησους εις το ιερον ηρξάτο εκβαλλειν τουσ πωλουντας και αγοραζοντας εν τω ιερω και τασ τραπεζασ των κολλυβιστων και τασ καθεδρασ των πωλουντων τασ περιστερας κατεστρεψεν

16 και ουκ ηφιεν ινα τισ διενεγκη σκευοσ δια του ιερου

17 και εδιδασκεν λεγων αυτοις ου γεγραπται οτι ο οικοσ μου οικοσ προσευχησ κληθησεται πασιν τοις εθνεσιν υμεισ δε εποιησατε αυτον σπηλαιον ληστων

18 και ηκουσαν οι γραμματεισ και οι αρχιερεισ και εξητουν πωσ αυτον απολεσωσιν εφοβουντο γαρ αυτον οτι πασ ο οχλοσ εξεπλησσετο επι τη διδαχη αυτου

19 και οτε οψε εγενετο εξεπορευετο εξω της πολεωσ

20 και πρωι παραπορευομενοι ειδον την συκην εξηραμμενην εκ ριζων

21 και αναμνησθεισ ο πετροσ λεγει αυτω ραββι ιδε η συκη ην κατηρασω εξηρανται

22 και αποκριθεις ο ιησους λεγει αυτοις εχετε πιστιν θεου

23 αμην γαρ λεγω υμιν οτι οσ αν ειπη τω ορει τουτω αρθητι και βληθητι εις την θαλασσαν και μη διακριθη εν τη καρδια αυτου αλλα πιστευση οτι α λεγει γινεται εσται αυτω ο εαν ειπη

24 δια τουτο λεγω υμιν παντα οσα αν προσευχομενοι αιτησθε πιστευετε οτι λαμβανετε και εσται υμιν

25 και οταν στηκητε προσευχομενοι αφιετε ει τι εχετε κατα τινοσ ινα και ο πατηρ υμων ο εν τοις ουρανοις αφη υμιν τα παραπτωματα υμων

26 ει δε υμεισ ουκ αφιετε ουδε ο πατηρ υμων ο εν τοις ουρανοις αφησει τα παραπτωματα υμων

27 και ερχονται παλιν εις ιεροσολυμα και εν τω ιερω περιπατουντοσ αυτου ερχονται προσ αυτον οι αρχιερεισ και οι γραμματεισ και οι πρεσβυτεροι

28 και λεγουσιν αυτω εν ποια εξουσια ταυτα ποιεισ και τισ σοι την εξουσιαν ταυτην εδωκεν ινα ταυτα ποιησ

29 ο δε ιησους αποκριθεις ειπεν αυτοις επερωτησω υμασ και εγω ενα λογον και αποκριθητε μοι και ερω υμιν εν ποια εξουσια ταυτα ποιω

30 το βαπτισμα ιωαννου εξ ουρανου ην η εξ ανθρωπων αποκριθητε μοι

31 και ελογιζοντο προσ εαυτους λεγοντες εαν ειπωμεν εξ ουρανου ερει δια τι ουν ουκ επιστευσατε αυτω

32 αλλ ειπωμεν εξ ανθρωπων εφοβουντο τον λαον απαντες γαρ ειχον τον ιωαννην οτι οντως προφητης ην

33 και αποκριθεντες λεγουσιν τω ιησου ουκ οίδαμεν και ο ιησους αποκριθεις λεγει αυτοις ουδε εγω λεγω υμιν εν ποια εξουσια ταυτα ποιω

12

1 και ηρξατο αυτοις εν παραβολαις λεγειν αμπελωνα εφυτευσεν ανθρωπος και περιεθηκεν φραγμα και ωρυξεν υποληνιον και ωκοδομησεν πυργον και εξεδото αυτον γεωργοις και απεδημησεν

2 και απεστειλεν προσ τους γεωργους τω καιρω δουλον ινα παρα των γεωργων λαβη απο του καρπου του αμπελωνος

3 οι δε λαβοντες αυτον εδειραν και απεστειλαν κενον

4 και παλιν απεστειλεν προσ αυτους αλλον δουλον κακεινον λιθοβολησαντες εκεφαλαιωσαν και απεστειλαν ητιμωμενον

5 και παλιν αλλον απεστειλεν κακεινον απεκτειναν και πολλους αλλους τους μεν δερωντες τους δε αποκτενοντες

6 ετι ουν ενα υιον εχων αγαπητον αυτου απεστειλεν και αυτον προσ αυτους εσχατον λεγων οτι εντραπησονται τον υιον μου

7 εκεινοι δε οι γεωργοι ειπον προσ εαυτους οτι ουτος εστιν ο κληρονομος δευτε αποκτεινωμεν αυτον και ημων εσται η κληρονομια

8 και λαβοντες αυτον απεκτειναν και εξεβαλον εξω του αμπελωνος

9 τι ουν ποιησει ο κυριος του αμπελωνος ελευσεται και απολεσει τους γεωργους και δωσει τον αμπελωνα αλλοις

10 ουδε την γραφην ταυτην ανεγνωτε λιθον ον απεδοκιμασαν οι οικοδομουντες ουτος εγενηθη εις κεφαλην γωνιας

11 παρα κυριου εγενετο αυτη και εστιν θαυμαστη εν οφθαλμοις ημων

12 και εξητουν αυτον κρατησαι και εφοβηθησαν τον οχλον εγνωσαν γαρ οτι προσ αυτους την παραβολην ειπεν και αφεντες αυτον απηλθον

13 και αποστελλουσιν προσ αυτον τινας των φαρισαιων και των ηρωδιανων ινα αυτον αγρευσωσιν λογω

14 οι δε ελθοντες λεγουσιν αυτω διδασκαλε οίδαμεν οτι αληθης ει και ου μελει σοι περι ουδενος ου γαρ βλεπεις εις προσωπον ανθρωπων αλλ επ αληθειας την οδον του θεου διδασκεις εξεστιν κησον καισαρι δουναι η ου

15 δωμεν η μη δωμεν ο δε ειδως αυτων την υποκρισιν ειπεν αυτοις τι με πειραζετε φερετε μοι δηναριον ινα ιδω

16 οι δε ηνεγκαν και λεγει αυτοις τινος η εικων αυτη και η επιγραφη οι δε ειπον αυτω καισαρος

17 και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτοις αποδοτε τα καισαρος καισαρι και τα του θεου τω θεω και εθαυμασαν επ αυτω

18 και ερχονται σαδδουκαιιοι προσ αυτον οιτινες λεγουσιν αναστασιν μη ειναι και επηρωτησαν αυτον λεγοντες

19 διδασκαλε μωσησ εγραψεν ημιν οτι εαν τινος αδελφος αποθανη και καταλιπη γυναικα και τεκνα μη αφη ινα λαβη ο αδελφος αυτου την γυναικα αυτου και εξαναστηση σπερμα τω αδελφω αυτου

20 επτα αδελφοι ησαν και ο πρωτος ελαβεν γυναικα και αποθνησκων ουκ αφηκεν σπερμα

21 και ο δευτερος ελαβεν αυτην και απεθανεν και ουδε αυτοσ αφηκεν σπερμα και ο τριτος ωσαυτως

22 και ελαβον αυτην οι επτα και ουκ αφηκαν σπερμα εσχατη παντων απεθανεν και η γυνη

23 εν τη αναστασει οταν αναστωσιν τινος αυτων εσται γυνη οι γαρ επτα εσχον αυτην γυναικα

24 και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτοις ου δια τουτο πλανασθε μη ειδοτες τας γραφας μηδε την δυναμιν του θεου

25 οταν γαρ εκ νεκρων αναστωσιν ουτε γαμουσιν ουτε γαμισκονται αλλ εισιν ως αγγελοι οι εν τοις ουρανοις

26 περι δε των νεκρων οτι εγειρονται ουκ ανεγνωτε εν τη βιβλω μωσεως επι του βατου ως ειπεν αυτω ο θεος λεγων εγω ο θεος αβρααμ και ο θεος ισαακ και ο θεος ιακωβ

27 ουκ εστιν ο θεος νεκρων αλλα θεος ζωντων υμεις ουν πολυ πλανασθε

28 και προσελθων εις των γραμματεων ακουσας αυτων συζητουντων ειδως οτι καλωσ αυτοις απεκριθη επηρωτησεν αυτον ποια εστιν πρωτη παντων εντολη

29 ο δε ιησους απεκριθη αυτω οτι πρωτη παντων των εντολων ακουε ισραηλ κυριος ο θεος ημων κυριος εις εστιν

30 και αγαπησεις κυριον τον θεον σου εξ ολης

της καρδιας σου και εξ ολης της ψυχης σου και εξ ολης της διανοιας σου και εξ ολης της ισχυος σου αυτη πρωτη εντολη

31 και δευτερα ομοια αυτη αγαπησεις τον πλησιον σου ωσ σεαυτον μειζων τουτων αλλη εντολη ουκ εστιν

32 και ειπεν αυτω ο γραμματευσ καλωσ διδασκαλε επ αληθειας ειπασ οτι εις εστιν και ουκ εστιν αλλοσ πλην αυτου

33 και το αγαπαν αυτον εξ ολης της καρδιας και εξ ολης της συνεσεωσ και εξ ολης της ψυχης και εξ ολης της ισχυοσ και το αγαπαν τον πλησιον ωσ εαυτον πλειον εστιν παντων των ολοκαυτωματων και θυσιων

34 και ο ιησουσ ιδων αυτον οτι νουνεχωσ απεκριθη ειπεν αυτω ου μακραν ει απο της βασιλειασ του θεου και ουδεις ουκετι ετολμα αυτον επερωτησαι

35 και αποκριθεις ο ιησουσ ελεγεν διδασκων εν τω ιερω πως λεγουσιν οι γραμματεισ οτι ο χριστοσ υιοσ εστιν δαυιδ

36 αυτοσ γαρ δαυιδ ειπεν εν πνευματι αγιω λεγει ο κυριοσ τω κυριω μου καθου εκ δεξιων μου εωσ αν θω τουσ εχθρουσ σου υποποδιον των ποδων σου

37 αυτοσ ουν δαυιδ λεγει αυτον κυριον και ποθεν υιοσ αυτου εστιν και ο πολυσ οχλοσ ηκουεν αυτου ηδεωσ

38 και ελεγεν αυτοισ εν τη διδαχη αυτου βλεπετε απο των γραμματεων των θελοντων εν στολαιοσ περιπατειν και ασπασμουσ εν ταιοσ αγοραιοσ

39 και πρωτοκαθεδριασ εν ταιοσ συναγωγαιοσ και πρωτοκλισιασ εν τοισ δειπνοισ

40 οι κατεσθιοντεσ τασ οικιασ των χηρων και προφασει μακρα προσευχομενοι ουτοι ληψονται περισσοτερον κριμα

41 και καθισασ ο ιησουσ κατεναντι του γαζοφυλακιου εθεωρει πως ο οχλοσ βαλλει χαλκον εις το γαζοφυλακιον και πολλοι πλουσιοι εβαλλον πολλα

42 και ελθουσα μια χηρα πτωχη εβαλεν λεπτα δυο ο εστιν κοδραντησ

43 και προσκαλεσαμενοσ τουσ μαθητασ αυτου λεγει αυτοισ αμην λεγω υμιν οτι η χηρα αυτη η πτωχη πλειον παντων βεβληκεν των βαλλοντων εις το γαζοφυλακιον

44 παντεσ γαρ εκ του περισσευοντοσ αυτοισ εβαλον αυτη δε εκ της υστερησεωσ αυτησ παντα οσα ειχεν εβαλεν ολον τον βιον αυτησ

13

1 και εκπορευομενου αυτου εκ του ιερου λεγει αυτω εις των μαθητων αυτου διδασκαλε ιδε ποταποι λιθοι και ποταπαι οικοδομαι

2 και ο ιησουσ αποκριθεις ειπεν αυτω βλεπεισ ταυτα τασ μεγαλασ οικοδομασ ου μη αφεθη λιθοσ επι λιθω οσ ου μη καταλυθη

3 και καθημενου αυτου εις το οροσ των ελαιων κατεναντι του ιερου επηρωτων αυτον κατ ιδιαν πετροσ και ιακωβοσ και ιωαννησ και ανδρεασ

4 ειπε ημιν ποτε ταυτα εσται και τι το σημειον οταν μελλη παντα ταυτα συντελεισθαι

5 ο δε ιησουσ αποκριθεις αυτοισ ηρξατο λεγειν βλεπετε μη τισ υμασ πλανηση

6 πολλοι γαρ ελευσονται επι τω ονοματι μου λεγοντεσ οτι εγω ειμι και πολλουσ πλανησουσιν

7 οταν δε ακουσητε πολεμουσ και ακοασ πολεμων μη θροεισθε δει γαρ γενεσθαι αλλ ουπω το τελοσ

8 εγερθησεται γαρ εθνοσ επι εθνοσ και βασιλεια επι βασιλεια και εσονται σεισμοι κατα τοπουσ και εσονται λιμοι και ταραχαι αρχαι ωδινων ταυτα

9 βλεπετε δε υμεισ εαυτουσ παραδωσουσιν γαρ υμασ εις συνεδρια και εις συναγωγασ δαρησεσθε και επι ηγεμονων και βασιλεων σταθησεσθε ενεκεν εμου εις μαρτυριον αυτοισ

10 και εις παντα τα εθνη δει πρωτον κηρυχθηναι το ευαγγελιον

11 οταν δε αγαγωσιν υμασ παραδιδοντεσ μη προμεριμνατε τι λαλησητε μηδε μελετατε αλλ ο εαν δοθη υμιν εν εκεινη τη ωρα τουτο λαλειτε ου γαρ εστε υμεισ οι λαλουντεσ αλλα το πνευμα το αγιον

12 παραδωσει δε αδελφοσ αδελφον εις θανατον και πατηρ τεκνον και επαναστησονται τεκνα επι γονεισ και θανατωσουσιν αυτοισ

13 και εσεσθε μισουμενοι υπο παντων δια το ονομα μου ο δε υπομεινασ εις τελοσ ουτοσ σωθησεται

14 οταν δε ιδητε το βδελυγμα της ερημωσεωσ το ρηθεν υπο δανηλ του προφητου εστωσ οπου ου δει ο αναγινωσκων νοειτω τοτε οι εν τη ιουδαια φευγετωσαν εις τα ορη

15 ο δε επι του δωματοσ μη καταβατω εις την οικιαν μηδε εισελθετω αραι τι εκ της οικιασ αυτου

16 και ο εις τον αγρον ων μη επιστρεψατω εις τα οπισω αραι το ιματιον αυτου

17 ουαι δε ταιοσ εν γαστρι εχουσαισ και ταιοσ θηλαζουσαισ εν εκειναιοσ ταιοσ ημεραισ

18 προσευχεσθε δε ινα μη γενηται η φυγη υμων χειμωνος

19 εσονται γαρ αι ημεραι εκειναι θλιψισ οια ου γεγονεν τοιαυτη απ αρχης κτισεωσ ησ εκτισεν ο θεος εωσ του νυν και ου μη γενηται

20 και ει μη κυριος εκολοβωσεν τασ ημερασ ουκ αν εσωθη πασα σαρξ αλλα δια τουσ εκλεκτουσ ουσ εξελεξατο εκολοβωσεν τασ ημερασ

21 τοτε εαν τισ υμιν ειπη ιδου ωδε ο χριστος η ιδου εκει μη πιστευετε

22 εγερθησονται γαρ ψευδοχριστοι και ψευδοπροφηται και δωσουσιν σημεια και τερατα προς το αποπλαναν ει δυνατον και τουσ εκλεκτουσ

23 υμεισ δε βλεπετε ιδου προειρηκα υμιν παντα

24 αλλ εν εκειναισ ταισ ημεραισ μετα την θλιψιν εκεινην ο ηλιος σκοτισθησεται και η σεληνη ου δωσει το φεγγος αυτησ

25 και οι αστερεσ του ουρανου εσονται εκπιπτοντεσ και αι δυναμεισ αι εν τοισ ουρανοισ σαλευθησονται

26 και τοτε οψονται τον υιον του ανθρωπου ερχομενον εν νεφελαισ μετα δυναμεωσ πολλησ και δοξησ

27 και τοτε αποστελει τουσ αγγελουσ αυτου και επισυναξει τουσ εκλεκτουσ αυτου εκ των τεσσαρων ανεμων απ ακρου γησ εωσ ακρου ουρανου

28 απο δε τησ συκησ μαθετε την παραβολην οταν αυτησ ηδη ο κλαδοσ απαλοσ γενηται και εκφυη τα φυλλα γινωσκετε οτι εγγυσ το θεροσ εστιν

29 ουτωσ και υμεισ οταν ταυτα ιδητε γινομενα γινωσκετε οτι εγγυσ εστιν επι θυραισ

30 αμην λεγω υμιν οτι ου μη παρελθη η γενεα αυτη μεχρι ου παντα ταυτα γενηται

31 ο ουρανοσ και η γη παρελευσεται οι δε λογοι μου ου μη παρελθωσιν

32 περι δε τησ ημερασ εκεινησ η ωρασ ουδεισ οιδεν ουδε οι αγγελοι οι εν ουρανω ουδε ο υιοσ ει μη ο πατηρ

33 βλεπετε αγρυπνειτε και προσευχεσθε ουκ οιδατε γαρ ποτε ο καιροσ εστιν

34 ωσ ανθρωποσ αποδημοσ αφεισ την οικιαν αυτου και δουσ τοισ δουλοισ αυτου την εξουσιαν και εκαστω το εργον αυτου και τω θυρωρω ενειτατο ινα γρηγορη

35 γρηγορειτε ουν ουκ οιδατε γαρ ποτε ο κυριοσ τησ οικιασ ερχεται οψε η μεσονυκτιου η αλεκτοροφωνιασ η πρωι

36 μη ελθων εξαιφνησ ευρη υμασ καθευδοντασ

37 α δε υμιν λεγω πασιν λεγω γρηγορειτε

14

1 ην δε το πασχα και τα αζυμα μετα δυο ημερασ και εξητουν οι αρχιερεισ και οι γραμματεισ πωσ αυτον εν δολω κρατησαντεσ αποκτεινωσιν

2 ελεγον δε μη εν τη εορτη μηποτε θορυβοσ εσται του λαου

3 και οντοσ αυτου εν βηθανια εν τη οικια σιμωνοσ του λεπρου κατακειμενου αυτου ηλθεν γυνη εχουσα αλαβαστρον μυρου ναρδου πιστικησ πολυτελουσ και συντριψασα το αλαβαστρον κατεχεεν αυτου κατα τησ κεφαλησ

4 ησαν δε τινεσ αγανακτουντεσ προς εαυτουσ και λεγοντεσ εις τι η απωλεια αυτη του μυρου γεγονεν

5 ηδυνατο γαρ τουτο πραθηναι επανω τριακοσιων δηναριων και δοθηναι τοισ πτωχοισ και ενεβριμωντο αυτη

6 ο δε ιηουσοσ ειπεν αφετε αυτην τι αυτη κοπουσ παρεχετε καλον εργον ειργασατο εν εμοι

7 παντοτε γαρ τουσ πτωχοус εχετε μεθ εαυτων και οταν θελητε δυνασθε αυτουσ ευ ποιησαι εμε δε ου παντοτε εχετε

8 ο εσχεν αυτη εποιησεν προελαβεν μυρισαι μου το σωμα εις τον ενταφιασμον

9 αμην λεγω υμιν οπου εαν κηρυχθη το ευαγγελιον τουτο εις ολον τον κοσμον και ο εποιησεν αυτη λαληθησεται εις μνημοσυνον αυτησ

10 και ο ιουδασ ο ισκαριωτησ εις των δωδεκα απηλθεν προς τουσ αρχιερεισ ινα παραδω αυτον αυτοισ

11 οι δε ακουσαντεσ εχαρησαν και επηγγειλαντο αυτω αργυριον δουναι και εξητει πωσ ευκαιρωσ αυτον παραδω

12 και τη πρωτη ημερα των αζυμων οτε το πασχα εθουον λεγουσιν αυτω οι μαθηται αυτου που θελεισ απελθοντεσ ετοιμασωμεν ινα φαγησ το πασχα

13 και αποστελλει δυο των μαθητων αυτου και λεγει αυτοισ υπαγετε εις την πολιν και απαντησει υμιν ανθρωποσ κεραμιον υδατοσ βασταζων ακολουθησατε αυτω

14 και οπου εαν εισελθη ειπατε τω οικοδεσποτη οτι ο διδασκαλοσ λεγει που εστιν το καταλυμα οπου το πασχα μετα των μαθητων μου φαγω

15 και αυτοσ υμιν δειξει ανωγειον μεγα εστρωμενον ετοιμον εκει ετοιμασατε ημιν

16 και εξηλθον οι μαθηται αυτου και ηλθον εις την πολιν και ευρον καθωσ ειπεν αυτοισ και ητοιμασαν το πασχα

17 και οψιασ γενομενησ ερχεται μετα των δωδεκα

18 και ανακειμενων αυτων και εσθιοντων ειπεν ο ιησους αμην λεγω υμιν οτι εις εξ υμων παραδωσει με ο εσθιων μετ εμου

19 οι δε ηρξαντο λυπεισθαι και λεγειν αυτω εις καθ εις μητι εγω και αλλοσ μητι εγω

20 ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις εις εκ των δωδεκα ο εμβαπτομενος μετ εμου εις το τρυβλιον

21 ο μεν υιος του ανθρωπου υπαγει καθωσ γεγραπται περι αυτου ουαι δε τω ανθρωπω εκεινω δι ου ο υιος του ανθρωπου παραδιδοται καλον ην αυτω ει ουκ εγεννηθη ο ανθρωπος εκεινος

22 και εσθιοντων αυτων λαβων ο ιησους αρτον ευλογησας εκλασεν και εδωκεν αυτοις και ειπεν λαβετε φαγετε τουτο εστιν το σωμα μου

23 και λαβων το ποτηριον ευχαριστησας εδωκεν αυτοις και επιον εξ αυτου παντες

24 και ειπεν αυτοις τουτο εστιν το αιμα μου το της καινης διαθηκης το περι πολλων εκχυνομενον

25 αμην λεγω υμιν οτι ουκετι ου μη πιω εκ του γενηματος της αμπελου εωσ της ημερας εκεινης οταν αυτο πινω καινον εν τη βασιλεια του θεου

26 και υμνησαντες εξηλθον εις το οροσ των ελαιων

27 και λεγει αυτοις ο ιησους οτι παντες σκανδαλισθησεσθε εν εμοι εν τη νυκτι ταυτη οτι γεγραπται παταξω τον ποιμενα και διασκορπισθησεται τα προβατα

28 αλλα μετα το εγερθηναι με προαξω υμασ εις την γαλιλαιαν

29 ο δε πετροσ εφη αυτω και ει παντες σκανδαλισθησονται αλλ ουκ εγω

30 και λεγει αυτω ο ιησους αμην λεγω σοι οτι συ σημερον εν τη νυκτι ταυτη πριν η διασ αλεκτορα φωνησαι τρισ απαρνηση με

31 ο δε εκπερισσου ελεγεν μαλλον εαν με δεη συναποθανειν σοι ου μη σε απαρνησωμαι ωσαυτωσ δε και παντες ελεγον

32 και ερχονται εις χωριον ου το ονομα γεθσημανη και λεγει τοις μαθηταισ αυτου καθισατε ωδε εωσ προσευξωμαι

33 και παραλαμβανει τον πετρον και ιακωβον και ιωαννην μεθ εαυτου και ηρξατο εκθαμβεισθαι και αδημονειν

34 και λεγει αυτοις περιλυπος εστιν η ψυχη μου εωσ θανατου μεινατε ωδε και γρηγορειτε

35 και προσελθων μικρον επεσεν επι της γησ και προσηυχето ινα ει δυνατον εστιν παρελθη απ αυτου η ωρα

36 και ελεγεν αββα ο πατηρ παντα δυνατα σοι

παρενεγκε το ποτηριον απ εμου τουτο αλλ ου τι εγω θελω αλλα τι συ

37 και ερχεται και ευρισκει αυτουσ καθευδοντασ και λεγει τω πετρω σιμων καθευδεισ ουκ ισχυσασ μιαν ωραν γρηγορησαι

38 γρηγορειτε και προσευχεσθε ινα μη εισελθητε εις πειρασμον το μεν πνευμα προθυμον η δε σαρξ ασθενησ

39 και παλιν απελθων προσηυξατο τον αυτον λογον ειπων

40 και υποστρεψασ ευρεν αυτουσ παλιν καθευδοντασ ησαν γαρ οι οφθαλμοι αυτων βεβαρημενοι και ουκ ηδεισαν τι αυτω αποκριθωσιν

41 και ερχεται το τριτον και λεγει αυτοις καθευδετε 2518 V-PAI-2P λοιπον και αναπαυεσθε 373 V-PMI-2P απεχει ηλθεν η ωρα ιδου παραδιδοται ο υιος του ανθρωπου εις τασ χειρασ των αμαρτωλων

42 εγειρεσθε αγωμεν ιδου ο παραδιδουσ με ηγγικεν

43 και ευθεωσ ετι αυτου λαλουντοσ παραγινεται ιουδασ εις ων των δωδεκα και μετ αυτου οχλοσ πολυσ μετα μαχαιρων και ξυλων παρα των αρχιερωων και των γραμματεων και των πρεσβυτερων

44 δεδωκει δε ο παραδιδουσ αυτον συσσημον αυτοις λεγων ον αν φιλησω αυτοσ εστιν κρατησατε αυτον και απαγαγετε ασφαλωσ

45 και ελθων ευθεωσ προσελθων αυτω λεγει αυτω ραββι ραββι και κατεφιλησεν αυτον

46 οι δε επεβαλον επ αυτον τασ χειρασ αυτων και εκρατησαν αυτον

47 εις δε τισ των παρεστηκοτων σπασαμενος την μαχαιραν επαισεν τον δουλον του αρχιερωωσ και αφειλεν αυτου το ωτιον

48 και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτοις ωσ επι ληστην εξηλθετε μετα μαχαιρων και ξυλων συλλαβειν με

49 καθ ημεραν ημην προσ υμασ εν τω ιερω διδασκων και ουκ εκρατησατε με αλλ ινα πληρωθωσιν αι γραφαι

50 και αφεντες αυτον παντες εφυγον

51 και εις τισ νεανισκοσ ηκολουθησεν αυτω περιβεβλημενοσ σινδονα επι γυμνου και κρατουσιν αυτον οι νεανισκοι

52 ο δε καταλιπων την σινδονα γυμνοσ εφυγεν απ αυτων

53 και απηγαγον τον ιησουν προσ τον αρχιερα και συνερχονται αυτω παντες οι αρχιερεισ και οι πρεσβυτεροι και οι γραμματεισ

54 και ο πετροσ απο μακροθεν ηκολουθησεν αυτω εωσ εσω εις την αυλην του αρχιερεωσ και ην συγκαθημενοσ μετα των υπηρετων και θερμαινομενοσ προσ το φωσ

55 οι δε αρχιερεισ και ολον το συνεδριον εζητουν κατα του ιησου μαρτυριαν εις το θανατωσαι αυτον και ουχ ευρισκον

56 πολλοι γαρ εψευδομαρτυρουν κατ αυτου και ισαι αι μαρτυριαι ουκ ησαν

57 και τινεσ ανασταντεσ εψευδομαρτυρουν κατ αυτου λεγοντεσ

58 οτι ημεισ ηκουσαμεν αυτου λεγοντοσ οτι εγω καταλυσω τον ναον τουτον τον χειροποιητον και δια τριων ημερων αλλον αχειροποιητον οικοδομησω

59 και ουδε ουτωσ ιση ην η μαρτυρια αυτων

60 και αναστασ ο αρχιερευσ εις μεσον επηρωτησεν τον ιησουν λεγων ουκ αποκρινη ουδεν τι ουτοι σου καταμαρτυρουσιν

61 ο δε εσιωπα και ουδεν απεκρινατο παλιν ο αρχιερευσ επηρωτα αυτον και λεγει αυτω συ ει ο χριστοσ ο υιοσ του ευλογητου

62 ο δε ιησουσ ειπεν εγω ειμι και οψεσθε τον υιον του ανθρωπου εκ δεξιων καθημενον της δυναμewσ και ερχομενον μετα των νεφελων του ουρανου

63 ο δε αρχιερευσ διαρρηξασ τουσ χιτωνασ αυτου λεγει τι ετι χρειαν εχομεν μαρτυρων

64 ηκουσατε της βλασφημιασ τι υμιν φαινεται οι δε παντεσ κατεκριναν αυτον ειναι ενοχον θανατου

65 και ηρξαντο τινεσ εμπτυειν αυτω και περικαλυπτειν το προσωπον αυτου και κολαφιζειν αυτον και λεγειν αυτω προφητευσον και οι υπηρεται ραπισμασιν αυτον εβαλλον

66 και οντοσ του πετρου εν τη αυλη κατω ερχεται μια των παιδισκων του αρχιερεωσ

67 και ιδουσα τον πετρον θερμαινομενον εμβλειψασα αυτω λεγει και συ μετα του ναζαρηνου ιησου ησθα

68 ο δε ηρνησατο λεγων ουκ οйда ουδε επισταμαι τι συ λεγεισ και εξηλθεν εξω εις το προαυλιον και αλεκτωρ εφωνησεν

69 και η παιδισκη ιδουσα αυτον παλιν ηρξατο λεγειν τοισ παρεστηκοσιν οτι ουτοσ εξ αυτων εστιν

70 ο δε παλιν ηρνειτο και μετα μικρον παλιν οι παρεστωτεσ ελεγον τω πετρω αληθωσ εξ αυτων ει και γαρ γαλιλαιοσ ει και η λαλια σου ομοιαζει

71 ο δε ηρξατο αναθεματιζειν και ομνυναι οτι ουκ οйда τον ανθρωπον τουτον ον λεγετε

72 και εκ δευτερου αλεκτωρ εφωνησεν και ανεμνησθη ο πετροσ το ρημα ο ειπεν αυτω ο ιησουσ οτι πριν αλεκτορα φωνησαι διασ απαρνηση με τρισ και επιβαλων εκλαιεν

15

1 και ευθεωσ επι το πρωι συμβουλιον ποιησαντεσ οι αρχιερεισ μετα των πρεσβυτερων και γραμματεων και ολον το συνεδριον δησαντεσ τον ιησουν απηνεγκαν και παρεδωκαν τω πιλατω

2 και επηρωτησεν αυτον ο πιλατοσ συ ει ο βασιλευσ των ιουδαιων ο δε αποκριθεισ ειπεν αυτω συ λεγεισ

3 και κατηγορουν αυτου οι αρχιερεισ πολλα

4 ο δε πιλατοσ παλιν επηρωτησεν αυτον λεγων ουκ αποκρινη ουδεν ιδε ποσα σου καταμαρτυρουσιν

5 ο δε ιησουσ ουκετι ουδεν απεκριθη ωστε θαυμαζειν τον πιλατον

6 κατα δε εορτην απελυεν αυτοισ ενα δεσμιον ονπερ ητουντο

7 ην δε ο λεγομενοσ βαραββασ μετα των συστασιαστων δεδεμενοσ οιτινεσ εν τη στασει φονον πεποιηκεισαν

8 και αναβοησασ ο οχλοσ ηρξατο αιτεισθαι καθωσ αιε εποιει αυτοισ

9 ο δε πιλατοσ απεκριθη αυτοισ λεγων θελετε απολυσω υμιν τον βασιλεα των ιουδαιων

10 εγινωσκεν γαρ οτι δια φθονον παραδεδωκεισαν αυτον οι αρχιερεισ

11 οι δε αρχιερεισ ανεσεισαν τον οχλον ινα μαλλον τον βαραββαν απολυση αυτοισ

12 ο δε πιλατοσ αποκριθεισ παλιν ειπεν αυτοισ τι ουν θελετε ποιησω ον λεγετε βασιλεα των ιουδαιων

13 οι δε παλιν εκραξαν σταυρωσον αυτον

14 ο δε πιλατοσ ελεγεν αυτοισ τι γαρ κακον εποιησεν οι δε περισσοτερωσ εκραξαν σταυρωσον αυτον

15 ο δε πιλατοσ βουλομενοσ τω οχλω το ικανον ποιησαι απελυσεν αυτοισ τον βαραββαν και παρεδωκεν τον ιησουν φραγελλωσασ ινα σταυρωθη

16 οι δε στρατιωται απηγαγον αυτον εσω της αυλησ ο εστιν πραιτωριον και συγκαλουσιν ολην την σπειραν

17 και ενδυουσιν αυτον πορφυραν και περιτιθεασιν αυτω πλεξαντεσ ακανθινον στεφανον

18 και ηρξαντο ασπαζεσθαι αυτον χαιρε ο βασιλευσ των ιουδαιων

19 και ετυπτον αυτου την κεφαλην καλαμω και ενεπτυον αυτω και τιθεντες τα γονατα προσεκυνουν αυτω

20 και οτε ενεπαιξαν αυτω εξεδυσαν αυτον την πορφυραν και ενεδυσαν αυτον τα ιματια τα ιδια και εξαγουσιν αυτον ινα σταυρωσωσιν αυτον

21 και αγγαρευουσιν παραγοντα τινα σιμωνα κυρηναιον ερχομενον απ αγρου τον πατερα αλεξανδρου και ρουφου ινα αρη τον σταυρον αυτου

22 και φερουσιν αυτον επι γολγοθα τοπον ο εστιν μεθερμηνευομενον κρανιου τοπος

23 και εδιδουν αυτω πιειν εσμυρνισμενον οινον ο δε ουκ ελαβεν

24 και σταυρωσαντες αυτον διαμεριζονται τα ιματια αυτου βαλλοντες κληρον επ αυτα τισ τι αρη

25 ην δε ωρα τριτη και εσταυρωσαν αυτον

26 και ην η επιγραφη της αιτιας αυτου επιγεγραμμενη ο βασιλευς των ιουδαιων

27 και συν αυτω σταυρουσιν δυο ληστας ενα εκ δεξιων και ενα εξ ευωνυμων αυτου

28 και επληρωθη η γραφη η λεγουσα και μετα ανομων ελογισθη

29 και οι παραπορευομενοι εβλασφημουσιν αυτον κινουντες τας κεφαλας αυτων και λεγοντες ουα ο καταλυων τον ναον και εν τρισιν ημεραις οικοδομων

30 σωσον σεαυτον και καταβα απο του σταυρου

31 ομοιωσ και οι αρχιερεις εμπαιζοντες προσ αλληλους μετα των γραμματεων ελεγον αλλουσ εσωσεν εαυτον ου δυναται σωσαι

32 ο χριστος ο βασιλευς του ισραηλ καταβατω νυν απο του σταυρου ινα ιδωμεν και πιστευσωμεν αυτω και οι συνεσταυρωμενοι αυτω ωνειδιζον αυτον

33 γενομενης δε ωρας εκτης σκοτος εγενετο εφ ολην την γην εωσ ωρας ενατης

34 και τη ωρα τη ενατη εβοησεν ο ιησους φωνη μεγαλη λεγων ελωι ελωι λιμα σαβαχθανι ο εστιν μεθερμηνευομενον ο θεος μου ο θεος μου εις τι με εγκατελιπεσ

35 και τινεσ των παρεστηκοτων ακουσαντες ελεγον ιδου ηλιαν φωνει

36 δραμων δε εις και γεμισασ σπογγον οξουσ περιθεισ τε καλαμω εποτιζεν αυτον λεγων αφετε ιδωμεν ει ερχεται ηλιασ καθελειν αυτον

37 ο δε ιησους αφεισ φωνην μεγαλην εξεπνευσεν

38 και το καταπετασμα του ναου εσχισθη εις δυο απο ανωθεν εωσ κατω

39 ιδων δε ο κεντυριων ο παρεστηκωσ εξ εναντιασ αυτου οτι ουτωσ κραξασ εξεπνευσεν ειπεν αληθωσ ο ανθρωποσ ουτοσ υιοσ ην θεου

40 ησαν δε και γυναικεσ απο μακροθεν θεωρουσαι εν αισ ην και μαρια η μαγδαληνη και μαρια η του ιακωβου του μικρου και ιωση μητηρ και σαλωμη

41 αι και οτε ην εν τη γαλιλαια ηκολουθουν αυτω και διηκουνουν αυτω και αλλαι πολλαι αι συναναβασαι αυτω εις ιεροσολυμα

42 και ηδη οψιασ γενομενης επει ην παρασκευη ο εστιν προσαββατον

43 ηλθεν ιωσηφ ο απο αριμαθαιασ ευσημων βουλευτησ οσ και αυτοσ ην προσδεχομενοσ την βασιλειαν του θεου τολμησασ εισηλθεν προσ πιλατον και ητησατο το σωμα του ιησου

44 ο δε πιλατοσ εθαυμασεν ει ηδη τεθνηκεν και προσκαλεσαμενοσ τον κεντυριωνα επηρωτησεν αυτον ει παλαι απεθανεν

45 και γνουσ απο του κεντυριωνοσ εδωρησατο το σωμα τω ιωσηφ

46 και αγορασασ σινδονα και καθελων αυτον ενειλησεν τη σινδονι και κατεθηκεν αυτον εν μνημειω ο ην λελατομημενον εκ πετρασ και προσεκυλισεν λιθον επι την θυραν του μνημειου

47 η δε μαρια η μαγδαληνη και μαρια ιωση εθεωρουσιν που τιθεται

16

1 και διαγενομενου του σαββατου μαρια η μαγδαληνη και μαρια ιακωβου και σαλωμη ηγορασαν αρωματα ινα ελθουσαι αλειψωσιν αυτον

2 και λιαν πρωι της μιασ σαββατων ερχονται επι το μνημειον ανατειλαντοσ του ηλιου

3 και ελεγον προσ εαυτασ τισ αποκυλισει ημιν τον λιθον εκ της θυρας του μνημειου

4 και αναβλεψασαι θεωρουσιν οτι αποκεκυλισται ο λιθοσ ην γαρ μεγασ σφοδρα

5 και εισελθουσαι εις το μνημειον ειδον νεανισκον καθημενον εν τοισ δεξιοισ περιβεβλημενον στολην λευκην και εξεθαμβηθησαν

6 ο δε λεγει αυταισ μη εκθαμβεισθε ιησουσ ζητειτε τον ναζαρηνον τον εσταυρωμενον ηγερθη ουκ εστιν ωδε ιδε ο τοποσ οπου εθηκαν αυτον

7 αλλ υπαγετε ειπατε τοισ μαθηταισ αυτου και τω πετρω οτι προαγει υμασ εις την γαλιλαιαν εκει αυτον οψεσθε καθωσ ειπεν υμιν

8 και εξελθουσαι εφυγον απο του μνημειου ειχεν δε αυτασ τρομοσ και εκστασισ και ουδενι ουδεν ειπον εφοβουντο γαρ

⁹ αναστας δε πρωι πρωτη σαββατου εφανεη πρωτον μαρια τη μαγδαλινη αφ ησ εκβεβληκει επτα δαιμονια

¹⁰ εκεινη πορευθεισα απηγγειλεν τοις μετ αυτου γενομενοις πενθουσιν και κλαιουσιν

¹¹ κακεινοι ακουσαντες οτι ζη και εθεαθη υπ αυτησ ηπιστησαν

¹² μετα δε ταυτα δυσιν εξ αυτων περιπατουσιν εφανερωθη εν ετερα μορφη πορευομενοις εις αγρον

¹³ κακεινοι απελθοντες απηγγειλαν τοις λοιποισ ουδε εκεινοις επιστευσαν

¹⁴ υστερον ανακειμενοις αυτοισ τοις ενδεκα εφανερωθη και ωνειδισεν την απιστιαν αυτων και σκληροκαρδιαν οτι τοις θεασαμενοις αυτον εγηγερμενον ουκ επιστευσαν

¹⁵ και ειπεν αυτοισ πορευθεντες εις τον κοσμον απαντα κηρυξατε το ευαγγελιον παση τη κτισει

¹⁶ ο πιστευσασ και βαπτισθεις σωθησεται ο δε απιστησασ κατακριθησεται

¹⁷ σημεια δε τοις πιστευσασιν ταυτα παρακολουθησει εν τω ονοματι μου δαιμονια εκβαλουσιν γλωσσαισ λαλησουσιν καιναισ

¹⁸ οφεις αρουσιν καν θανασιμον τι πιωσιν ου μη αυτουσ βλαψη επι αρρωστουσ χειρασ επιθησουσιν και καλωσ εξουσιν

¹⁹ ο μεν ουν κυριος μετα το λαλησαι αυτοισ ανεληφθη εις τον ουρανον και εκαθισεν εκ δεξιων του θεου

²⁰ εκεινοι δε εξελθοντες εκηρυξαν πανταχου του κυριου συνεργουντοσ και τον λογον βεβαιουντοσ δια των επακολουθουντων σημειων αμην

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ

¹ επειδηπερ πολλοι επεχειρησαν αναταξασθαι διηγησιν περι των πεπληροφορημενων εν ημιν πραγματων

² καθως παρεδοσαν ημιν οι απ αρχης αυτοπται και υπηρεται γενομενοι του λογου

³ εδοξεν καμοι παρηκολουθηκοτι ανωθεν πασιν ακριβως καθεξησ σοι γραψαι κρατιστε θεοφιλε

⁴ ινα επιγνωσ περι ων κατηχηθησ λογων τησ ασφαλειαν

⁵ εγενετο εν ταισ ημεραισ ηρωδου του βασιλεωσ τησ ιουδαιασ ιερευσ τισ ονοματι ζαχαριασ εξ εφημεριασ αβια και η γυνη αυτου εκ των θυγατερων ααρων και το ονομα αυτησ ελισαβητ

⁶ ησαν δε δικαιοι αμφοτεροι ενωπιον του θεου πορευομενοι εν πασαισ ταισ εντολαισ και δικαιομασιν του κυριου αμεμπτοι

⁷ και ουκ ην αυτοισ τεκνον καθοτι η ελισαβητ ην στειρα και αμφοτεροι προβεβηκοτεσ εν ταισ ημεραισ αυτων ησαν

⁸ εγενετο δε εν τω ιερατευειν αυτον εν τη ταξει τησ εφημεριασ αυτου εναντι του θεου

⁹ κατα το εθος τησ ιερατειασ ελαχεν του θυμιασαι εισελθων εισ τον ναον του κυριου

¹⁰ και παν το πληθος ην του λαου προσευχομενον εξω τη ωρα του θυμιαματος

¹¹ ωφθη δε αυτω αγγελοσ κυριου εστωσ εκ δεξιων του θυσιαστηριου του θυμιαματος

¹² και εταραχθη ζαχαριασ ιδων και φοβοσ επεπεσεν επ αυτον

¹³ ειπεν δε προς αυτον ο αγγελοσ μη φοβου ζαχαρια διοτι εισηκουσθη η δεησισ σου και η γυνη σου ελισαβητ γεννησει υιον σοι και καλεσεισ του ονομα αυτου ιωαννην

¹⁴ και εσται χαρα σοι και αγαλλιασισ και πολλοι επι τη γεννησει αυτου χαρησονται

¹⁵ εσται γαρ μεγασ ενωπιον του κυριου και οινον και σικερα ου μη πιη και πνευματοσ αγιου πλησθησεται ετι εκ κοιλιασ μητροσ αυτου

¹⁶ και πολλουσ των υιων ισραηλ επιστρεψει επι κυριον τον θεον αυτων

¹⁷ και αυτοσ προελευσεται ενωπιον αυτου εν πνευματι και δυναμει ηλιου επιστρεψαι καρδιασ πατερων επι τεκνα και απειθεισ εν φρονησει δικαιων ετοιμασαι κυριω λαον κατεσκευασμενον

¹⁸ και ειπεν ζαχαριασ προς τον αγγελον κατα τι γνωσομαι τουτο εγω γαρ ειμι πρεσβυτησ και η γυνη μου προβεβηκυια εν ταισ ημεραισ αυτησ

¹⁹ και αποκριθεισ ο αγγελοσ ειπεν αυτω εγω ειμι γαβριηλ ο παρεστηκωσ ενωπιον του θεου και απεσταλην λαλησαι προς σε και ευαγγελισασθαι σοι ταυτα

²⁰ και ιδου εση σιωπων και μη δυναμενοσ λαλησαι αχρι ησ ημερασ γενηται ταυτα ανθων ουκ επιστευσασ τοισ λογοισ μου οιτινεσ πληρωθησονται εισ τον καιρον αυτων

²¹ και ην ο λαοσ προσδοκων τον ζαχαριαν και εθαυμαζον εν τω χρονιζειν αυτον εν τω ναω

²² εξελθων δε ουκ ηδυνατο λαλησαι αυτοισ και επεγνωσαν οτι οπτασιαν εωρακεν εν τω ναω και αυτοσ ην διανευων αυτοισ και διεμενεν κωφοσ

²³ και εγενετο ωσ επλησθησαν αι ημεραι τησ λειτουργιασ αυτου απηλθεν εισ τον οικον αυτου

²⁴ μετα δε ταυτασ τασ ημερασ συνελαβεν ελισαβητ η γυνη αυτου και περιεκρυβεν εαυτην μηνασ πεντε λεγουσα

²⁵ οτι ουτωσ μοι πεποιηκεν ο κυριοσ εν ημεραισ αισ επειδεν αφελειν το ονειδοσ μου εν ανθρωποισ

²⁶ εν δε τω μηνι τω εκτω απεσταλη ο αγγελοσ γαβριηλ υπο του θεου εισ πολιν τησ γαλιλαιασ η ονομα ναζαρετ

²⁷ προς παρθενον μεμνηστευμενην ανδρι ω ονομα ιωσηφ εξ οικου δαυιδ και το ονομα τησ παρθενουσ μαριαμ

²⁸ και εισελθων ο αγγελοσ προς αυτην ειπεν χαιρε κεχαριτωμενη ο κυριοσ μετα σου ευλογημενη συ εν γυναιξιν

²⁹ η δε ιδουσα διεταραχθη επι τω λογω αυτου και διελογιζετο ποταποσ ειη ο ασπασμοσ ουτοσ

³⁰ και ειπεν ο αγγελοσ αυτη μη φοβου μαριαμ ευρεσ γαρ χαριν παρα τω θεω

³¹ και ιδου συλληψη εν γαστρι και τεξη υιον και καλεσεισ το ονομα αυτου ιησουν

³² ουτοσ εσται μεγασ και υιοσ υψιστου κληθησεται και δωσει αυτω κυριοσ ο θεοσ τον θρονον δαυιδ του πατροσ αυτου

³³ και βασιλευσει επι τον οικον ιακωβ εισ τουσ αιωνασ και τησ βασιλειασ αυτου ουκ εσται τελοσ

³⁴ ειπεν δε μαριαμ προς τον αγγελον πως εσται τουτο επει ανδρα ου γινωσκω

³⁵ και αποκριθεισ ο αγγελοσ ειπεν αυτη πνευμα αγιον επελευσεται επι σε και δυναμισ υψιστου επισκιασει σοι διο και το γεννωμενον αγιον κληθησεται υιοσ θεου

³⁶ και ιδου ελισαβητ η συγγενησ σου και αυτη συνειληφυια υιον εν γηρει αυτησ και ουτοσ μην

εκτος εστιν αυτη τη καλουμενη στειρα
³⁷ οτι ουκ αδυνατησει παρα τω θεω παν ρημα
³⁸ ειπεν δε μαριαμ ιδου η δουλη κυριου γενοιτο μοι κατα το ρημα σου και απηλθεν απ αυτης ο αγγελος
³⁹ αναστασα δε μαριαμ εν ταισ ημεραισ ταυταισ επορευθη εις την ορεινην μετα σπουδης εις πολιν ιουδα
⁴⁰ και εισηλθεν εις τον οικον ζαχαριου και ησπασατο την ελισαβετ
⁴¹ και εγενετο ωσ ηκουσεν η ελισαβετ τον ασπασμον της μαριασ εσκιρτησεν το βρεφος εν τη κοιλια αυτης και επλησθη πνευματος αγιου η ελισαβετ
⁴² και ανεφωνησεν φωνη μεγαλη και ειπεν ευλογημενη συ εν γυναιξιν και ευλογημενος ο καρπος της κοιλιασ σου
⁴³ και ποθεν μοι τουτο ινα ελθη η μητηρ του κυριου μου προσ με
⁴⁴ ιδου γαρ ωσ εγενετο η φωνη του ασπασμου σου εις τα ωτα μου εσκιρτησεν το βρεφος εν αγαλλιασει εν τη κοιλια μου
⁴⁵ και μακαρια η πιστευσασα οτι εσται τελειωσις τοις λελαλημενοισ αυτη παρα κυριου
⁴⁶ και ειπεν μαριαμ μεγαλυνει η ψυχη μου τον κυριον
⁴⁷ και ηγαλλιασεν το πνευμα μου επι τω θεω τω σωτηρι μου
⁴⁸ οτι επεβλεψεν επι την ταπεινωσιν της δουλης αυτου ιδου γαρ απο του νυν μακαριουσιν με πασαι αι γενεαι
⁴⁹ οτι εποιησεν μοι μεγαλεια ο δυνατος και αγιον το ονομα αυτου
⁵⁰ και το ελεος αυτου εις γενεασ γενεων τοις φοβουμενοισ αυτον
⁵¹ εποιησεν κρατος εν βραχιονι αυτου διεσκορπισεν υπερηφανουσ διανοια καρδιασ αυτων
⁵² καθειλεν δυναστας απο θρονων και υψωσεν ταπεινους
⁵³ πεινωντας ενεπλησεν αγαθων και πλουτουντας εξαπεστειλεν κενους
⁵⁴ αντελαβετο ισραηλ παιδος αυτου μνησθηται ελεουσ
⁵⁵ καθωσ ελαλησεν προσ τουσ πατερας ημων τω αβρααμ και τω σπερματι αυτου εις τον αιωνα
⁵⁶ εμεινεν δε μαριαμ συν αυτη ωσει μηνασ τρεις και υπεστρεψεν εις τον οικον αυτης
⁵⁷ τη δε ελισαβετ επλησθη ο χρονος του τεκειν αυτην και εγεννησεν υιον
⁵⁸ και ηκουσαν οι περιοικοι και οι συγγενεισ αυτης οτι εμεγαλυνεν κυριος το ελεος αυτου μετ

αυτης και συνεχαιρον αυτη
⁵⁹ και εγενετο εν τη ογδοη ημερα ηλθον περιτεμειν το παιδιον και εκαλουν αυτο επι τω ονοματι του πατροσ αυτου ζαχαριαν
⁶⁰ και αποκριθεισα η μητηρ αυτου ειπεν ουχι αλλα κληθησεται ιωαννης
⁶¹ και ειπον προσ αυτην οτι ουδεις εστιν εν τη συγγενεια σου οσ καλειται τω ονοματι τουτω
⁶² ενενευον δε τω πατρι αυτου το τι αν θελοι καλεισθαι αυτον
⁶³ και αιτησασ πινακιδιον εγραψεν λεγων ιωαννης εστιν το ονομα αυτου και εθαυμασαν παντες
⁶⁴ ανεωχθη δε το στομα αυτου παραχρημα και η γλωσσα αυτου και ελαλει ευλογων τον θεον
⁶⁵ και εγενετο επι παντας φοβος τουσ περιοικουντας αυτους και εν ολη τη ορεινη της ιουδαιασ διελαλειτο παντα τα ρηματα ταυτα
⁶⁶ και εθεντο παντες οι ακουσαντες εν τη καρδια αυτων λεγοντες τι αρα το παιδιον τουτο εσται και χειρ κυριου ην μετ αυτου
⁶⁷ και ζαχαριασ ο πατηρ αυτου επλησθη πνευματος αγιου και προεφητευσεν λεγων
⁶⁸ ευλογητος κυριος ο θεος του ισραηλ οτι επεσκεψατο και εποιησεν λυτρωσιν τω λαω αυτου
⁶⁹ και ηγειρεν κερασ σωτηριασ ημιν εν τω οικω δαυιδ του παιδος αυτου
⁷⁰ καθωσ ελαλησεν δια στοματος των αγιων των απ αιωνοσ προφητων αυτου
⁷¹ σωτηριαν εξ εχθρων ημων και εκ χειροσ παντων των μισουντων ημασ
⁷² ποιησαι ελεος μετα των πατερων ημων και μνησθηται διαθηκης αγιασ αυτου
⁷³ ορκον ον ωμοσεν προσ αβρααμ τον πατερα ημων του δουναι ημιν
⁷⁴ αφοβωσ εκ χειροσ των εχθρων ημων ρυσθεντας λατρευειν αυτω
⁷⁵ εν οσιοτητι και δικαιοσυνη ενωπιον αυτου πασασ τασ ημερασ της ζωης ημων
⁷⁶ και συ παιδιον προφητης υπιστου κληθηση προπορευση γαρ προ προσωπου κυριου ετοιμασαι οδουσ αυτου
⁷⁷ του δουναι γνωσιν σωτηριασ τω λαω αυτου εν αφεσει αμαρτιων αυτων
⁷⁸ δια σπλαγχνα ελεουσ θεου ημων εν οισ επεσκεψατο ημασ ανατολη εξ υψουσ
⁷⁹ επιφαναι τοις εν σκοτει και σκια θανατου καθημενοισ του κατευθυναι τουσ ποδας ημων εις οδον ειρηνης
⁸⁰ το δε παιδιον ηυξανεν και εκραταιουτο πνευματι και ην εν ταισ ερημοισ εωσ ημερασ

αναδειξεωσ αυτου προσ τον ισραηλ

2

¹ εγενετο δε εν ταισ ημεραισ εκειναισ εξηλθεν δογμα παρα καισαροσ αυγουστου απογραφεσθαι πασαν την οικουμενην

² αυτη η απογραφη πρωτη εγενετο ηγεμονευοντοσ της συριασ κυρηνιου

³ και επορευοντο παντεσ απογραφεσθαι εκαστοσ εισ την ιδιαν πολιν

⁴ ανεβη δε και ιωσηφ απο της γαλιλαιασ εκ πολεωσ ναζαρετ εισ την ιουδαιαν εισ πολιν δαυιδ ητισ καλειται βηθλεεμ δια το ειναι αυτον εξ οικου και πατριασ δαυιδ

⁵ απογραψασθαι συν μαριαμ τη μεμνηστευμενη αυτω γυναικι ουση εγκυω

⁶ εγενετο δε εν τω ειναι αυτουσ εκει επλησθησαν αι ημεραι του τεκειν αυτην

⁷ και ετεκεν τον υιον αυτησ τον πρωτοτοκον και εσπαργανωσεν αυτον και ανεκλινεν αυτον εν τη φατνη διοτι ουκ ην αυτοισ τοποσ εν τω καταλυματι

⁸ και ποιμενεσ ησαν εν τη χωρα τη αυτη αγραυλουντεσ και φυλασσοντεσ φυλακασ της νυκτοσ επι την ποιμνην αυτων

⁹ και ιδου αγγελοσ κυριου επεστη αυτοισ και δοξα κυριου περιελαμψεν αυτουσ και εφοβηθησαν φοβον μεγαν

¹⁰ και ειπεν αυτοισ ο αγγελοσ μη φοβεισθε ιδου γαρ ευαγγελιζομαι υμιν χαραν μεγαλην ητισ εσται παντι τω λαω

¹¹ οτι ετεχθη υμιν σημερον σωτηρ οσ εστιν χριστοσ κυριοσ εν πολει δαυιδ

¹² και τουτο υμιν το σημειον ευρησετε βρεφοσ εσπαργανωμενον κειμενον εν φατνη

¹³ και εξαιφνησ εγενετο συν τω αγγελω πληθοσ στρατιασ ουρανιου αιουντων τον θεον και λεγοντων

¹⁴ δοξα εν υψιστοισ θεω και επι γησ ειρηνη εν ανθρωποισ ευδοκια

¹⁵ και εγενετο ωσ απηλθον απ αυτων εισ τον ουρανον οι αγγελοι και οι ανθρωποι οι ποιμενεσ ειπον προσ αλληλουσ διελθωμεν δη εωσ βηθλεεμ και ιδωμεν το ρημα τουτο το γεγονοσ ο ο κυριοσ εγνωρισεν ημιν

¹⁶ και ηλθον σπευσαντεσ και ανευρον την τε μαριαμ και τον ιωσηφ και το βρεφοσ κειμενον εν τη φατνη

¹⁷ ιδοντεσ δε διεγνωρισαν περι του ρηματοσ του λαληθεντοσ αυτοισ περι του παιδιου τουτου

¹⁸ και παντεσ οι ακουσαντεσ εθαυμασαν περι των λαληθεντων υπο των ποιμενων προσ αυτουσ

¹⁹ η δε μαριαμ παντα συνετηρει τα ρηματα ταυτα συμβαλλουσα εν τη καρδια αυτησ

²⁰ και υπεστρεψαν οι ποιμενεσ δοξαζοντεσ και αιουνυτεσ τον θεον επι πασιν οισ ηκουσαν και ειδον καθωσ ελαληθη προσ αυτουσ

²¹ και οτε επλησθησαν ημεραι οκτω του περιτεμειν αυτον και εκληθη το ονομα αυτου ιηουσοσ το κληθεν υπο του αγγελου προ του συλληφθηναι αυτον εν τη κοιλια

²² και οτε επλησθησαν αι ημεραι του καθαρισμου αυτων κατα τον νομον μωσεωσ ανηγαγον αυτον εισ ιεροσολυμα παραστησαι τω κυριω

²³ καθωσ γεγραπται εν νομω κυριου οτι παν αρσεν διανοιγον μητραν αγιον τω κυριω κληθησεται

²⁴ και του δουναι θυσιαν κατα το ειρημενον εν νομω κυριου ζευγοσ τρυγονων η δυο νεοσσοσ περιστερων

²⁵ και ιδου ην ανθρωποσ εν ιερουσαλημ ω ονομα συμεων και ο ανθρωποσ ουτοσ δικαιοσ και ευλαβησ προσδεχομενοσ παρακλησιν του ισραηλ και πνευμα ην αγιον επ αυτον

²⁶ και ην αυτω κεχηματισμενον υπο του πνευματοσ του αγιου μη ιδειν θανατον πριν η ιδη τον χριστον κυριου

²⁷ και ηλθεν εν τω πνευματι εισ το ιερον και εν τω εισαγαγειν τουσ γονεισ το παιδιον ιηουσον του ποιησαι αυτουσ κατα το ειθισμενον του νομου περι αυτου

²⁸ και αυτοσ εδεξατο αυτο εισ τασ αγκαλασ αυτου και ευλογησεν τον θεον και ειπεν

²⁹ νυν απολυεισ τον δουλον σου δεσποτα κατα το ρημα σου εν ειρηνη

³⁰ οτι ειδον οι οφθαλμοι μου το σωτηριον σου

³¹ ο ητοιμασασ κατα προσωπον παντων των λαων

³² φωσ εισ αποκαλυψιν εθνων και δοξαν λαου σου ισραηλ

³³ και ην ιωσηφ και η μητηρ αυτου θαυμαζοντεσ επι τοισ λαλουμενοισ περι αυτου

³⁴ και ευλογησεν αυτουσ συμεων και ειπεν προσ μαριαμ την μητερα αυτου ιδου ουτοσ κειται εισ πτωσιν και αναστασιν πολλων εν τω ισραηλ και εισ σημειον αντιλεγομενον

³⁵ και σου δε αυτησ την ψυχην διελευσεται ρομφαια οπωσ αν αποκαλυφθωσιν εκ πολλων καρδιων διαλογισμοι

³⁶ και ην αννα προφητισ θυγατηρ φανουηλ εκ φυλησ ασηρ αυτη προβεβηκυια εν ημεραισ πολλαισ ζησασα ετη μετα ανδροσ επτα απο της παρθενιασ αυτησ

37 και αυτη χηρα ωσ ετων ογδοηκοντα τεσσαρων η ουκ αφιστατο απο του ιερου νηστειαισ και δεησεσιν λατρευουσα νυκτα και ημεραν

38 και αυτη αυτη τη ωρα επιστασα ανθρωμολογειτο τω κυριω και ελαλει περι αυτου πασιν τοις προσδεχομενοις λυτρωσιν εν ιερουσαλημ

39 και ωσ ετελεσαν απαντα τα κατα τον νομον κυριου υπεστρεψαν εισ την γαλιλαιαν εισ την πολιν εαυτων ναζαρετ

40 το δε παιδιον ηυξανεν και εκραταιουτο πνευματι πληρουμενον σοφιασ και χαρισ θεου ην επ αυτο

41 και επορευοντο οι γονεισ αυτου κατ ετοσ εισ ιερουσαλημ τη εορτη του πασχα

42 και οτε εγενετο ετων δωδεκα αναβαντων αυτων εισ ιεροσολυμα κατα το εθος της εορτης

43 και τελειωσαντων τασ ημερασ εν τω υποστρεφειν αυτους υπεμεινεν ιησους ο παισ εν ιερουσαλημ και ουκ εγνω ιωσηφ και η μητηρ αυτου

44 νομισαντες δε αυτον εν τη συνοδια ειναι ηλθον ημερασ οδον και ανεζητουν αυτον εν τοις συγγενεσιν και εν τοις γνωστοις

45 και μη ευροντες αυτον υπεστρεψαν εισ ιερουσαλημ ζητουντες αυτον

46 και εγενετο μεθ ημερασ τρεις ευρον αυτον εν τω ιερω καθεζομενον εν μεσω των διδασκαλων και ακουοντα αυτων και επερωτωντα αυτους

47 εξισταντο δε παντες οι ακουοντες αυτου επι τη συνεσει και ταισ αποκρισεισιν αυτου

48 και ιδοντες αυτον εξεπλαγησαν και προσ αυτον η μητηρ αυτου ειπεν τεκνον τι εποιησασ ημιν ουτως ιδου ο πατηρ σου καγω οδυνωμενοι εξητουμεν σε

49 και ειπεν προς αυτους τι οτι εξητειτε με ουκ ηδειτε οτι εν τοις του πατροσ μου δει ειναι με

50 και αυτοι ου συνηκαν το ρημα ο ελαλησεν αυτοις

51 και κατεβη μετ αυτων και ηλθεν εισ ναζαρετ και ην υποτασσομενοσ αυτοις και η μητηρ αυτου διετηρει παντα τα ρηματα ταυτα εν τη καρδια αυτης

52 και ιησους προεκοπτεν σοφια και ηλικια και χαριτι παρα θεω και ανθρωποισ

3

1 εν ετει δε πεντεκαιδεκατω της ηγεμονιασ τιβεριου καισαροσ ηγεμονευοντοσ ποντιου πιλατου της ιουδαιασ και τετραρχουντοσ της γαλιλαιασ ηρωδου φιλιππου δε του αδελφου αυτου τετραρχουντοσ της ιουρραιασ και

τραχωνιτιδοσ χωρασ και λυσανιου της αβιληνης τετραρχουντοσ

2 επι αρχιερεωσ αννα και καιαφα εγενετο ρημα θεου επι ιωαννην τον ζαχαριου υιον εν τη ερημω

3 και ηλθεν εισ πασαν την περιχωρον του ιορδανου κηρυσσων βαπτισμα μετανοιασ εισ αφεσιν αμαρτιων

4 ωσ γεγραπται εν βιβλω λογων ησαιου του προφητου λεγοντοσ φωνη βοωντοσ εν τη ερημω ετοιμασατε την οδον κυριου ευθειασ ποιειτε τασ τριβουσ αυτου

5 πασα φαραγξ πληρωθησεται και παν οροσ και βουνοσ ταπεινωθησεται και εσται τα σκολια εισ ευθειαν και αι τραχειαι εισ οδουσ λειασ

6 και οψεται πασα σαρξ το σωτηριον του θεου

7 ελεγεν ουν τοις εκπορευομενοις οχλοις βαπτισθηναι υπ αυτου γεννηματα εχιδνων τισ υπεδειξεν υμιν φυγειν απο της μελλουσης οργησ

8 ποιησατε ουν καρπουσ αξιουσ της μετανοιασ και μη αρξησθε λεγειν εν εαυτοις πατερα εχομεν τον αβρααμ λεγω γαρ υμιν οτι δυναται ο θεοσ εκ των λιθων τουτων εγειραι τεκνα τω αβρααμ

9 ηδη δε και η αξινη προσ την ριζαν των δενδρων κειται παν ουν δενδρον μη ποιουν καρπον καλον εκκοπτεται και εισ πυρ βαλλεται

10 και επηρωτων αυτον οι οχλοι λεγοντες τι ουν ποιησομεν

11 αποκριθεισ δε λεγει αυτοις ο εχων δυο χιτωνασ μεταδοτω τω μη εχοντι και ο εχων βρωματα ομοιωσ ποιειτω

12 ηλθον δε και τελωναι βαπτισθηναι και ειπον προς αυτον διδασκαλε τι ποιησομεν

13 ο δε ειπεν προς αυτους μηδεν πλεον παρα το διατεταγμενον υμιν πρασσετε

14 επηρωτων δε αυτον και στρατευομενοι λεγοντες και ημεισ τι ποιησομεν και ειπεν προς αυτους μηδενα διασεισητε μηδε συκοφαντησητε και αρκεισθε τοις οψωνιοις υμων

15 προσδοκωντοσ δε του λαου και διαλογιζομενων παντων εν ταισ καρδιαισ αυτων περι του ιωαννου μηποτε αυτοσ ειη ο χριστοσ

16 απεκρινατο ο ιωαννησ απασιν λεγων εγω μεν υδατι βαπτιζω υμασ ερχεται δε ο ισχυροτεροσ μου ου ουκ ειμι ικανοσ λυσαι τον ιμαντα των υποδηματων αυτου αυτοσ υμασ βαπτισει εν πνευματι αγιω και πυρι

17 ου το πτυον εν τη χειρι αυτου και διακαθαριει την αλωνα αυτου και συναξει τον σιτον εισ την αποθηκην αυτου το δε αχυρον κατακαυσει πυρι ασβεστω

18 πολλά μὲν οὖν καὶ ἕτερα παρακαλῶν
εὐηγγελίζετο τὸν λαόν

19 ὁ δὲ ἠρώδης ὁ τετραρχὴς ἐλεγχόμενος ὑπὸ
αὐτοῦ περὶ ἠρωδίαδος τῆς γυναίκος τοῦ ἀδελφοῦ
αὐτοῦ καὶ περὶ πάντων ὧν ἐποίησεν πονηρῶν ὁ
ἠρώδης

20 προσεθῆκεν καὶ τούτῳ ἐπὶ πᾶσιν καὶ
κατεκλείσεν τὸν ἰωάννην ἐν τῇ φυλακῇ

21 ἐγένετο δὲ ἐν τῷ βαπτισθῆναι ἀπαντὰ τὸν
λαόν καὶ ἰησοῦ βαπτισθέντος καὶ προσευχομένου
ἀνεωχθῆναι τὸν οὐρανόν

22 καὶ καταβῆναι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον σωματικῶς
εἶδει ὡσεὶ περιστέραν ἐπ' αὐτόν καὶ φωνὴν ἐξ
οὐρανοῦ γενέσθαι λέγουσαν σὺ εἶ ὁ υἱὸς μου ὁ
ἀγαπητός ἐν σοὶ εὐδοκῆσα

23 καὶ αὐτὸς ἦν ὁ ἰησοῦς ὡσεὶ ἑτῶν τριακοντὰ
ἀρχόμενος ὡς ἐνομιζέτο υἱὸς ἰωσήφ τοῦ ἡλίου

24 τοῦ ματθαίου τοῦ λευὶ τοῦ μελχὶ τοῦ ἰάκωβ τοῦ
ἰωσήφ

25 τοῦ ματθαίου τοῦ ἀμῶσ τοῦ ναοῦ τοῦ ἐσθίου
τοῦ ναγγαίου

26 τοῦ μααθ τοῦ ματθαίου τοῦ σέμει τοῦ ἰωσήφ
τοῦ ἰουδαίου

27 τοῦ ἰωάννου τοῦ ρησα τοῦ ζοροβαβέλ τοῦ
σαλαθιήλ τοῦ νηρι

28 τοῦ μελχὶ τοῦ ἀδδὶ τοῦ κωσαμ τοῦ ἐλμωδαμ
τοῦ ἠρ

29 τοῦ ἰωσήφ τοῦ ἐλιεζέρ τοῦ ἰωρεὶμ τοῦ ματθαίου
τοῦ λευὶ

30 τοῦ σὺμμεων τοῦ ἰουδαίου τοῦ ἰωσήφ τοῦ ἰωάννου
τοῦ ἐλιακείμ

31 τοῦ μέλεα τοῦ μαιναν τοῦ ματθαίου τοῦ
ναθαν τοῦ δανιδ

32 τοῦ ἰεσσαίου τοῦ ὠβηδ τοῦ βοοζ τοῦ σαλμῶν
τοῦ ναασσῶν

33 τοῦ ἀμιναδαβ τοῦ ἀραμ τοῦ ἐσρωμ τοῦ φάρεσ
τοῦ ἰουδαίου

34 τοῦ ἰακώβ τοῦ ἰσαακ τοῦ ἀβραάμ τοῦ θάρα
τοῦ ναχώρ

35 τοῦ σερούχ τοῦ ραγαῦ τοῦ φαλεγ τοῦ ἐβερ
τοῦ σαλα

36 τοῦ καιναν τοῦ ἀρφαζαδ τοῦ σημ τοῦ νῶε τοῦ
λαμεχ

37 τοῦ μαθουσαλα τοῦ ἐνώχ τοῦ ἱαρέδ τοῦ
μαλελεήλ τοῦ καιναν

38 τοῦ ἐνώσ τοῦ σῆθ τοῦ ἀδάμ τοῦ θεοῦ

4

1 ἰησοῦς δὲ πνεύματος ἁγίου πληρῶς
ὑπεστρέψεν ἀπὸ τοῦ ἰορδάνου καὶ ἦγετο ἐν τῷ
πνεύματι εἰς τὴν ἐρήμον

2 ἡμέρας τεσσαράκοντα πειραζόμενος ὑπὸ τοῦ
διαβόλου καὶ οὐκ ἐφάγεν οὐδὲν ἐν ταῖς ἡμέραις

ἐκεῖναισιν καὶ συντελεσθεισῶν αὐτῶν ὑστερον
ἐπεινάσεν

3 καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ διαβόλος εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θεοῦ
εἶπε τῷ λίθῳ τούτῳ ἵνα γενηταί ἄρτος

4 καὶ ἀπεκριθὴ ἰησοῦς πρὸς αὐτόν λέγων
γεγραπταὶ ὅτι οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ ζῆσεται
ἄνθρωπος ἀλλ' ἐπὶ παντὶ ῥηματι θεοῦ

5 καὶ ἀναγαγὼν αὐτόν ὁ διαβόλος εἰς ὄρος
ὕψηλον ἐδείξεν αὐτῷ πάσας τὰς βασιλείας τῆς
οἰκουμένης ἐν στιγμῇ χρόνου

6 καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ διαβόλος σοὶ δώσω τὴν
ἐξουσίαν ταύτην ἀπάσαν καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν ὅτι
ἐμοὶ παραδεδόται καὶ ὡς ἐὰν θέλω δίδωμι αὐτήν

7 σὺ οὖν ἐὰν προσκυνήσῃς ἐνώπιόν ἐμοῦ ἔσται
σοῦ πάσα

8 καὶ ἀποκριθεὶς αὐτῷ εἶπεν ὁ ἰησοῦς ὑπάγε
ὀπίσω μου σατάνα γεγραπταὶ προσκυνήσεις
κύριον τὸν θεόν σου καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις

9 καὶ ἠγάγεν αὐτόν εἰς ἱερουσαλήμ καὶ ἕστησεν
αὐτόν ἐπὶ τὸ πτερυγιὸν τοῦ ἱεροῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ
εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θεοῦ βάλε σεαυτόν ἐντεῦθεν κάτω

10 γεγραπταὶ γάρ ὅτι τοῖς ἀγγελοῖς αὐτοῦ
ἐντελεῖται περὶ σοῦ τοῦ διαφυλάξαι σε

11 καὶ ἐπὶ χειρῶν ἀρουσίν σε μήποτε
προσκοπήσῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου

12 καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτῷ ὁ ἰησοῦς ὅτι
εἰρήται οὐκ ἐκπειράσεις κύριον τὸν θεόν σου

13 καὶ συντελέσας πάντα πειρασμὸν ὁ διαβόλος
ἀπέστη ἀπ' αὐτοῦ ἀχρι καιροῦ

14 καὶ ὑπεστρέψεν ὁ ἰησοῦς ἐν τῇ δυνάμει τοῦ
πνεύματος εἰς τὴν γαλιλαίαν καὶ φημὴ ἐξηλήθεν
καθ' ὅλησιν τῆς περιχώρου περὶ αὐτοῦ

15 καὶ αὐτὸς ἐδίδασκεν ἐν ταῖς συναγωγαῖς
αὐτῶν δοξαζόμενος ὑπὸ πάντων

16 καὶ ἦλθεν εἰς τὴν ναζαρετ οὗ ἦν
τεθραμμένος καὶ εἰσηλήθεν κατὰ τὸ εἰθῶσ αὐτῷ
ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων εἰς τὴν συναγωγὴν
καὶ ἀνέστη ἀναγνῶναι

17 καὶ ἐπέδοθη αὐτῷ βιβλίον ἡσαίου τοῦ
προφήτου καὶ ἀναπτύξας τὸ βιβλίον εὗρεν τὸν
τόπον οὗ ἦν γεγραμμένον

18 πνεῦμα κυρίου ἐπ' ἐμὲ οὐ εἵνεκεν ἐχρίσεν με
εὐαγγελισασθαι πτωχοῖς ἀπεσταλκὲν με ἰασασθαι
τούς συντετριμμένους τὴν καρδίαν κηρυξαι
αἰχμαλωτοῖς ἀφῆσιν καὶ τυφλοῖς ἀναβλεψίν
ἀποστείλαι τεθραυσμένους ἐν ἀφῆσει

19 κηρυξαι ἐνιαυτόν κυρίου δεκτόν

20 καὶ πτύξας τὸ βιβλίον ἀποδούς τῷ ὑπηρέτῃ
ἐκάθισεν καὶ πάντων ἐν τῇ συναγωγῇ οἱ
ὀφθαλμοὶ ἦσαν ἀτενίζοντες αὐτῷ

21 ἠρξάτο δὲ λέγειν πρὸς αὐτοὺς ὅτι σήμερον
πεπληρωταὶ ἡ γραφὴ αὕτη ἐν τοῖς ὠσίν ὑμῶν

²² και παντες εμαρτυρουν αυτω και εθαυμαζον επι τοις λογοις της χαριτος τοις εκπορευομενοις εκ του στοματος αυτου και ελεγον ουχ ουτος εστιν ο υιος ιωσηφ

²³ και ειπεν προς αυτους παντως ερειτε μοι την παραβολην ταυτην ιατρε θεραπευσον σεαυτον οσα ηκουσαμεν γενομενα εν τη καπερναουμ ποιησον και ωδε εν τη πατριδι σου

²⁴ ειπεν δε αμην λεγω υμιν οτι ουδεις προφητης δεκτος εστιν εν τη πατριδι αυτου

²⁵ επ' αληθειας δε λεγω υμιν πολλαι χηραι ησαν εν ταις ημεραις ηλιου εν τω ισραηλ οτε εκλεισθη ο ουρανος επι ετη τρια και μηνας εξ ως εγενετο λιμος μεγας επι πασαν την γην

²⁶ και προς ουδεμιαν αυτων επεμφθη ηλιας ει μη εις σαρεπτα της σιδωνος προς γυναικα χηραν

²⁷ και πολλοι λεπροι ησαν επι ελισσαιου του προφητου εν τω ισραηλ και ουδεις αυτων εκαθαρισθη ει μη νεεμαν ο συρος

²⁸ και επλησθησαν παντες θυμου εν τη συναγωγη ακουοντες ταυτα

²⁹ και ανασταντες εξεβαλον αυτον εξω της πολεως και ηγαγον αυτον εως οφρουσ του ορουσ εφ ου η πολις αυτων ωκοδομητο εις το κατακρημνισαι αυτον

³⁰ αυτος δε διελθων δια μεσου αυτων επορευετο

³¹ και κατηλθεν εις καπερναουμ πολιν της γαλιλαιας και ην διδασκων αυτους εν τοις σαββασιν

³² και εξεπλησσοντο επι τη διδαχη αυτου οτι εν εξουσια ην ο λογος αυτου

³³ και εν τη συναγωγη ην ανθρωπος εχων πνευμα δαιμονιου ακαθαρτου και ανεκραξεν φωνη μεγαλη

³⁴ λεγων εα τι ημιν και σοι ιησου ναζαρηνη ηλθεσ απολεσαι ημασ οιδα σε τισ ει ο αγιος του θεου

³⁵ και επετιμησεν αυτω ο ιησους λεγων φιμωθητι και εξελθε εξ αυτου και ριψαν αυτον το δαιμονιον εις μεσον εξηλθεν απ αυτου μηδεν βλαψαν αυτον

³⁶ και εγενετο θαμβος επι παντας και συνελαουν προς αλληλους λεγοντες τισ ο λογος ουτος οτι εν εξουσια και δυναμει επιτασσει τοις ακαθαρμοις πνευμασιν και εξερχονται

³⁷ και εξεπορευετο ηχος περι αυτου εις παντα τοπον της περιχωρου

³⁸ αναστας δε εκ της συναγωγης εισηλθεν εις την οικιαν σιμωνος πενθερα δε του σιμωνος ην συνεχομενη πυρετω μεγαλω και ηρωτησαν αυτον

περι αυτης

³⁹ και επιστας επανω αυτης επετιμησεν τω πυρετω και αφηκεν αυτην παραχρημα δε αναστασα διηκονει αυτοις

⁴⁰ δυνοντος δε του ηλιου παντες οσοι ειχον ασθενουντας νοσοις ποικιλαιοι ηγαγον αυτους προς αυτον ο δε ενι εκαστω αυτων τας χειρας επιθεισ εθεραπευσεν αυτους

⁴¹ εξηρχετο δε και δαιμονια απο πολλων κραζοντα και λεγοντα οτι συ ει ο χριστος ο υιος του θεου και επιτιμων ουκ εια αυτα λαλειν οτι ηδεισαν τον χριστον αυτον ειναι

⁴² γενομενης δε ημερας εξελθων επορευθη εις ερημον τοπον και οι οχλοι επεζητουν αυτον και ηλθον εως αυτου και κατειχον αυτον του μη πορευεσθαι απ αυτων

⁴³ ο δε ειπεν προς αυτους οτι και ταις ετεραις πολεσιν ευαγγελισασθαι με δει την βασιλειαν του θεου οτι εις τουτο απεσταλμαι

⁴⁴ και ην κηρυσσων εν ταις συναγωγαις της γαλιλαιας

5

¹ εγενετο δε εν τω τον οχλον επικεισθαι αυτω του ακουειν τον λογον του θεου και αυτος ην εστωσ παρα την λιμνην γεννησαρετ

² και ειδεν δυο πλοια εστωτα παρα την λιμνην οι δε αλιεις αποβαντες απ αυτων απεπλυναν τα δικτυα

³ εμβας δε εις εν των πλοιων ο ην του σιμωνος ηρωτησεν αυτον απο της γης επαναγαγειν ολιγον και καθισας εδιδασκεν εκ του πλοιου τους οχλους

⁴ ως δε επαυσατο λαλων ειπεν προς τον σιμωνα επαναγαγε εις το βαθος και χαλασατε τα δικτυα υμων εις αγραν

⁵ και αποκριθεισ ο σιμων ειπεν αυτω επιστατα δι' ολης της νυκτος κοπιασαντες ουδεν ελαβομεν επι δε τω ρηματι σου χαλασω το δικτυον

⁶ και τουτο ποιησαντες συνεκλεισαν πληθος ιχθυων πολυ διερρηγγυτο δε το δικτυον αυτων

⁷ και κατενευσαν τοις μετοχοις τοις εν τω ετερω πλοιω του ελθοντας συλλαβεσθαι αυτοις και ηλθον και επλησαν αμφοτερα τα πλοια ωστε βυθιζεσθαι αυτα

⁸ ιδων δε σιμων πετροσ προσεπεσεν τοις γονασιν ιησου λεγων εξελθε απ εμου οτι ανηρ αμαρτωλος ειμι κυριε

⁹ θαμβος γαρ περιεσχεν αυτον και παντας τους συν αυτω επι τη αγρα των ιχθυων η συνελαβον

¹⁰ ομοιωσ δε και ιακωβον και ιωαννην υιουσ ζεβεδαιου οι ησαν κοινωνοι τω σιμωνι και ειπεν

προς τον σιμωνα ο ιησους μη φοβου απο του νυν ανθρωπους εση ζωγων

11 και καταγαγοντες τα πλοια επι την γην αφεντες απαντα ηκολουθησαν αυτω

12 και εγενετο εν τω ειναι αυτον εν μια των πολεων και ιδου ανηρ πληρης λεπρασ και ιδων τον ιησουν πεσων επι προσωπον εδεηθη αυτου λεγων κυριε εαν θελησ δυνασαι με καθαρισαι

13 και εκτεινας την χειρα ηψατο αυτου ειπων θελω καθαρισθητι και ευθεωσ η λεπρα απηλθεν απ αυτου

14 και αυτοσ παρηγγειλεν αυτω μηδενι ειπειν αλλα απελθων δειξον σεαυτον τω ιερει και προσενεγκε περι του καθαρισμου σου καθωσ προσεταξεν μωσησ εις μαρτυριον αυτοις

15 διηρχετο δε μαλλον ο λογος περι αυτου και συνηρχοντο οχλοι πολλοι ακουειν και θεραπευεσθαι υπ αυτου απο των ασθeneiων αυτων

16 αυτοσ δε ην υποχωρων εν ταισ ερημοις και προσευχομενοσ

17 και εγενετο εν μια των ημερων και αυτοσ ην διδασκων και ησαν καθημενοι φαρισαιοι και νομοδιδασκαλοι οι ησαν εληλυθοτες εκ πασησ κωμησ της γαλιλαιασ και ιουδαιασ και ιερουσαλημ και δυναμισ κυριου ην εις το ιασθαι αυτουσ

18 και ιδου ανδρες φεροντες επι κλινησ ανθρωπον οσ ην παραλελυμενοσ και εξητουν αυτον εισενεγκειν και θειναι ενωπιον αυτου

19 και μη ευροντες ποιασ εισενεγκωσιν αυτον δια τον οχλον αναβαντες επι το δωμα δια των κεραμων καθηκαν αυτον συν τω κλινιδιω εις το μεσον εμπροσθεν του ιησου

20 και ιδων την πιστιν αυτων ειπεν αυτω ανθρωπε αφεωνται σοι αι αμαρτια σου

21 και ηρξαντο διαλογιζεσθαι οι γραμματεισ και οι φαρισαιοι λεγοντες τισ εστιν ουτοσ οσ λαλει βλασφημιασ τισ δυναται αφιεναι αμαρτιασ ει μη μονοσ ο θεοσ

22 επιγνουσ δε ο ιησους τουσ διαλογισμουσ αυτων αποκριθεισ ειπεν προς αυτουσ τι διαλογιζεσθε εν ταισ καρδιαισ υμων

23 τι εστιν ευκοπωτερον ειπειν αφεωνται σοι αι αμαρτια σου η ειπειν εγειραι και περιπατει

24 ινα δε ειδητε οτι εξουσιαν εχει ο υιοσ του ανθρωπου επι της γησ αφιεναι αμαρτιασ ειπεν τω παραλελυμενω σοι λεγω εγειραι και αρασ το κλινιδιον σου πορευου εις τον οικον σου

25 και παραχρημα αναστασ ενωπιον αυτων αρασ εφ ο κατεκειτο απηλθεν εις τον οικον αυτου δοξαζων τον θεον

26 και εκστασισ ελαβεν απαντασ και εδοξαζον τον θεον και επλησθησαν φοβου λεγοντες οτι ειδομεν παραδοξα σημερον

27 και μετα ταυτα εξηλθεν και εθεασατο τελωνην ονοματι λευιν καθημενον επι το τελωνιον και ειπεν αυτω ακολουθει μοι

28 και καταλιπων απαντα αναστασ ηκολουθησεν αυτω

29 και εποιησεν δοχην μεγαλην λευισ αυτω εν τη οικια αυτου και ην οχλοσ τελωνων πολυσ και αλλων οι ησαν μετ αυτων κατακειμενοι

30 και εγογγυζον οι γραμματεισ αυτων και οι φαρισαιοι προς τουσ μαθητασ αυτου λεγοντες δια τι μετα των τελωνων και αμαρτωλων εσθιετε και πινετε

31 και αποκριθεισ ο ιησους ειπεν προς αυτουσ ου χρειαν εχουσιν οι υγιαινοντες ιατρου αλλ οι κακωσ εχοντες

32 ουκ εληλυθα καλεσαι δικαιουσ αλλα αμαρτωλουσ εις μετανοιαν

33 οι δε ειπον προς αυτον δια τι οι μαθηται ιωαννου νηστεουσιν πυκνα και δεησεισ ποιουνται ομοιωσ και οι των φαρισαιων οι δε σοι εσθιουσιν και πινουσιν

34 ο δε ειπεν προς αυτουσ μη δυνασθε τουσ υιουσ του νυμφωνοσ εν ω ο νυμφιοσ μετ αυτων εστιν ποιησαι νηστευειν

35 ελευσονται δε ημεραι και οταν απαρθη απ αυτων ο νυμφιοσ τοτε νηστεουσουσιν εν εκειναισ ταισ ημεραισ

36 ελεγεν δε και παραβολην προς αυτουσ οτι ουδεισ επιβλημα ιματιου καινου επιβαλλει επι ιματιον παλαιον ει δε μηγε και το καινον σχιζει και τω παλαιω ου συμφωνει το απο του καινου

37 και ουδεισ βαλλει οινον νεον εις ασκουσ παλαιουσ ει δε μηγε ρηξει ο νεοσ οιοσ τουσ ασκουσ και αυτοσ εκχυθησεται και οι ασκοι απολουνται

38 αλλα οινον νεον εις ασκουσ καινουσ βλητεον και αμφοτεροι συντηρουνται

39 και ουδεισ πιωσ παλαιον ευθεωσ θελει νεον λεγει γαρ ο παλαιοσ χρηστοτεροσ εστιν

6

1 εγενετο δε εν σαββατω δευτεροπρωτω διαπορευεσθαι αυτον δια των σποριμων και ετιλλον οι μαθηται αυτου τουσ σταχυασ και ησθιον ψωχοντες ταισ χερσιν

2 τινεσ δε των φαρισαιων ειπον αυτοισ τι ποιειτε ο ουκ εξεστιν ποιειν εν τοις σαββασιν

3 και αποκριθεισ προς αυτουσ ειπεν ο ιησους ουδε τουτο ανεγνωτε ο εποιησεν δαυιδ οποτε επεινασεν αυτοσ και οι μετ αυτου οντες

4 ως εισηλθεν εις τον οικον του θεου και τους αρτους της προθεσεως ελαβεν και εφαγεν και εδωκεν και τοις μετ αυτου ους ουκ εξεστιν φαγειν ει μη μονους τους ιερεις

5 και ελεγεν αυτοις οτι κυριος εστιν ο υιος του ανθρωπου και του σαββατου

6 εγενετο δε και εν ετερω σαββατω εισελθειν αυτον εις την συναγωγην και διδασκειν και ην εκει ανθρωπος και η χειρ αυτου η δεξια ην ξηρα

7 παρετηρουν δε οι γραμματεις και οι φαρισαιοι ει εν τω σαββατω θεραπευσει ινα ευρωσιν κατηγοριαν αυτου

8 αυτος δε ηδει τους διαλογισμους αυτων και ειπεν τω ανθρωπω τω ξηραν εχοντι την χειρα εγειραι και στηθι εις το μεσον ο δε αναστας εστη

9 ειπεν ουν ο ιησους προς αυτους επερωτησω υμας τι εξεστιν τοις σαββασιν αγαθοποιησαι η κακοποιησαι ψυχην σωσαι η αποκτειναι

10 και περιβλεψαμενος παντας αυτους ειπεν αυτω εκτεινον την χειρα σου ο δε εποιησεν και αποκατεσταθη η χειρ αυτου υγιησ ωσ η αλλη

11 αυτοι δε επλησθησαν ανοιας και διελαλουν προς αλληλους τι αν ποιησειαν τω ιησου

12 εγενετο δε εν ταις ημεραις ταυταις εξηλθεν εις το ορος προσευξασθαι και ην διανυκτερευων εν τη προσευχη του θεου

13 και οτε εγενετο ημερα προσεφωνησεν τους μαθητας αυτου και εκλεξαμενος απ αυτων δωδεκα ους και αποστολους ωνομασεν

14 σιμωνα ον και ωνομασεν πετρον και ανδρεαν τον αδελφον αυτου ιακωβον και ιωαννην φιλιππον και βαρθολομαιον

15 ματθαιον και θωμαν ιακωβον τον του αλφαιου και σιμωνα τον καλουμενον ζηλωτην

16 ιουδαν ιακωβου και ιουδαν ισκαριωτην ος και εγενετο προδοτης

17 και καταβας μετ αυτων εστη επι τοπου πεδινου και οχλος μαθητων αυτου και πληθος πολυ του λαου απο πασης της ιουδαιας και ιερουσαλημ και της παραλιου τυρου και σιδωνος οι ηλθον ακουσαι αυτου και ιαθηναι απο των νοσων αυτων

18 και οι οχλουμενοι υπο πνευματων ακαθαρτων και εθεραπευοντο

19 και πας ο οχλος εξητει απτεσθαι αυτου οτι δυναμις παρ αυτου εξηρχετο και ιατο παντας

20 και αυτος επαρσ τους οφθαλμους αυτου εις τους μαθητας αυτου ελεγεν μακαριοι οι πτωχοι οτι υμετερα εστιν η βασιλεια του θεου

21 μακαριοι οι πεινωντες νυν οτι χορτασθησεσθε μακαριοι οι κλαιοντες νυν οτι γελασετε

22 μακαριοι εστε οταν μισησωσιν υμας οι ανθρωποι και οταν αφορισωσιν υμας και ονειδισωσιν και εκβαλωσιν το ονομα υμων ως πονηρον ενεκα του υιου του ανθρωπου

23 χαριτε εν εκεινη τη ημερα και σκιρτησατε ιδου γαρ ο μισθος υμων πολυς εν τω ουρανω κατα ταυτα γαρ εποιουν τοις προφηταις οι πατερες αυτων

24 πλην ουαι υμιν τοις πλουσιοις οτι απεχετε την παρακλησιν υμων

25 ουαι υμιν οι εμπεπλησμενοι οτι πεινασετε ουαι υμιν οι γελωντες νυν οτι πενθησετε και κλαυσετε

26 ουαι οταν καλωσ υμας ειπωσιν οι ανθρωποι κατα ταυτα γαρ εποιουν τοις ψευδοπροφηταις οι πατερες αυτων

27 αλλ υμιν λεγω τοις ακουουσιν αγαπατε τους εχθρους υμων καλωσ ποιειτε τοις μισουσιν υμας

28 ευλογειτε τους καταρωμενους υμιν προσευχεσθε υπερ των επηρεαζοντων υμας

29 τω τυπτοντι σε επι την σιαγονα παρεχε και την αλλην και απο του αιροντος σου το ιματιον και τον χιτωνα μη κωλυσης

30 παντι δε τω αιτουντι σε διδου και απο του αιροντος τα σα μη απαιτει

31 και καθωσ θελετε ινα ποιωσιν υμιν οι ανθρωποι και υμεις ποιειτε αυτοις ομοιωσ

32 και ει αγαπατε τους αγαπωντας υμας ποια υμιν χαρις εστιν και γαρ οι αμαρτωλοι τους αγαπωντας αυτους αγαπωσιν

33 και εαν αγαθοποιητε τους αγαθοποιουντας υμας ποια υμιν χαρις εστιν και γαρ οι αμαρτωλοι το αυτο ποιουσιν

34 και εαν δανειζητε παρ ων ελπίζετε απολαβειν ποια υμιν χαρις εστιν και γαρ αμαρτωλοι αμαρτωλοισ δανειζουσιν ινα απολαβωσιν τα ισα

35 πλην αγαπατε τους εχθρους υμων και αγαθοποιειτε και δανειζετε μηδεν απελπιζοντες και εσται ο μισθος υμων πολυς και εσεσθε υιοι υψιστου οτι αυτος χρηστος εστιν επι τους αχαριστους και πονηρους

36 γινεσθε ουν οικτιρμονες καθωσ και ο πατηρ υμων οικτιρμων εστιν

37 και μη κρινετε και ου μη κριθητε μη καταδικαζετε και ου μη καταδικασθητε απολυετε και απολυθησεσθε

38 διδοτε και δοθησεται υμιν μετρον καλον πεπιεσμενον και σεσαλευμενον και υπερεκχυνομενον δωσουσιν εις τον κολπον υμων τω γαρ αυτω μετρω ω μετρειτε αντιμετρηθησεται υμιν

39 ειπεν δε παραβολην αυτοις μητι δυναται τυφλος τυφλον οδηγειν ουχι αμφοτεροι εις βοθυνον πεσουνται

40 ουκ εστιν μαθητης υπερ τον διδασκαλον αυτου κατηρτισμενος δε πασ εσται ωσ ο διδασκαλος αυτου

41 τι δε βλεπεις το καρφος το εν τω οφθαλμω του αδελφου σου την δε δοκον την εν τω ιδιω οφθαλμω ου κατανοεις

42 η πως δυνασαι λεγειν τω αδελφω σου αδελφε αφες εκβαλω το καρφος το εν τω οφθαλμω σου αυτος την εν τω οφθαλμω σου δοκον ου βλεπων υποκριτα εκβαλε πρωτον την δοκον εκ του οφθαλμου σου και τοτε διαβλεψεις εκβαλειν το καρφος το εν τω οφθαλμω του αδελφου σου

43 ου γαρ εστιν δενδρον καλον ποιουν καρπον σαπρον ουδε δενδρον σαπρον ποιουν καρπον καλον

44 εκαστον γαρ δενδρον εκ του ιδιου καρπου γινωσκεται ου γαρ εξ ακανθων συλλεγουσιν συκα ουδε εκ βατου τρυγωσιν σταφυλην

45 ο αγαθος ανθρωπος εκ του αγαθου θησαυρου της καρδιας αυτου προφερει το αγαθον και ο πονηρος ανθρωπος εκ του πονηρου θησαυρου της καρδιας αυτου προφερει το πονηρον εκ γαρ του περισσευματος της καρδιας λαλει το στομα αυτου

46 τι δε με καλειτε κυριε κυριε και ου ποιειτε α λεγω

47 πασ ο ερχομενος προς με και ακουων μου των λογων και ποιων αυτους υποδειξω υμιν τινι εστιν ομοιος

48 ομοιος εστιν ανθρωπω οικοδομουντι οικιαν οσ εσκαψεν και εβαθυνεν και εθηκεν θεμελιον επι την πετραν πλημμυρας δε γενομενης προσερρηξεν ο ποταμος τη οικια εκεινη και ουκ ισχυσεν σαλευσαι αυτην τεθεμελιωτο γαρ επι την πετραν

49 ο δε ακουσας και μη ποιησας ομοιος εστιν ανθρωπω οικοδομησαντι οικιαν επι την γην χωρισ θεμελιου η προσερρηξεν ο ποταμος και ευθεωσ επεσεν και εγενετο το ρηγμα της οικιας εκεινης μεγα

7

1 επει δε επληρωσεν παντα τα ρηματα αυτου εις τας ακοας του λαου εισηλθεν εις καπερναουμ

2 εκατονταρχου δε τινος δουλος κακωσ εχων εμελλεν τελευταν οσ ην αυτω εντιμος

3 ακουσας δε περι του ιησου απεστειλεν προς αυτον πρεσβυτερουσ των ιουδαιων ερωτων αυτον οπως ελθων διασωση τον δουλον αυτου

4 οι δε παραγενομενοι προς τον ιησουν παρεκαλουν αυτον σπουδαιωσ λεγοντες οτι αξιος εστιν ω παρεξει τουτο

5 αγαπα γαρ το εθνος ημων και την συναγωγην αυτος ωκοδομησεν ημιν

6 ο δε ιησους επορευετο συν αυτοις ηδη δε αυτου ου μακραν απεχοντος απο της οικιας επεμψεν προς αυτον ο εκατονταρχος φιλουσ λεγων αυτω κυριε μη σκυλλου ου γαρ ειμι ικανος ινα υπο την στεγην μου εισελθης

7 διο ουδε εμαυτον ηξιωσα προς σε ελθειν αλλ ειπε λογω και ιαθησεται ο παις μου

8 και γαρ εγω ανθρωπος ειμι υπο εξουσιαν τασσομενος εχων υπ εμαυτον στρατιωτας και λεγω τουτω πορευθητι και πορευεται και αλλω ερχου και ερχεται και τω δουλω μου ποιησον τουτο και ποιει

9 ακουσας δε ταυτα ο ιησους εθαυμασεν αυτον και στραφεισ τω ακολουθουντι αυτω οχλω ειπεν λεγω υμιν ουτε εν τω ισραηλ τοσαυτην πιστιν ευρον

10 και υποστρεψαντες οι πεμφθεντες εις τον οικον ευρον τον ασθενουντα δουλον υγιαινωντα

11 και εγενετο εν τω εξησ επορευετο εις πολιν καλουμενην ναιν και συνεπορευοντο αυτω οι μαθηται αυτου ικανοι και οχλος πολυς

12 ωσ δε ηγγισεν τη πυλη της πολεωσ και ιδου εξεκομιζετο τεθνηκωσ υιος μονογενης τη μητρι αυτου και αυτη χηρα και οχλος της πολεωσ ικανος συν αυτη

13 και ιδων αυτην ο κυριος εσπλαγχνισθη επ αυτη και ειπεν αυτη μη κλαιε

14 και προσελθων ηψατο της σορου οι δε βασταζοντες εστησαν και ειπεν νεανισκε σοι λεγω εγερθητι

15 και ανεκαθισεν ο νεκρος και ηρξατο λαλειν και εδωκεν αυτον τη μητρι αυτου

16 ελαβεν δε φοβος παντας και εδοξαζον τον θεον λεγοντες οτι προφητης μεγασ εγηγηρται εν ημιν και οτι επεσκεψατο ο θεος τον λαον αυτου

17 και εξηλθεν ο λογος ουτος εν ολη τη ιουδαια περι αυτου και εν παση τη περιχωρω

18 και απηγγειλαν ιωαννη οι μαθηται αυτου περι παντων τουτων

19 και προσκαλεσαμενος δυο τινασ των μαθητων αυτου ο ιωαννης επεμψεν προς τον ιησουν λεγων συ ει ο ερχομενος η αλλον προσδοκωμεν

20 παραγενομενοι δε προς αυτον οι ανδρες ειπον ιωαννης ο βαπτιστης απεσταλκεν ημας προς σε λεγων συ ει ο ερχομενος η αλλον προσδοκωμεν

21 εν αυτη δε τη ωρα εθεραπευσεν πολλους απο νοσων και μαστιγων και πνευματων πονηρων και τυφλοις πολλοις εχαρισατο το βλεπειν

22 και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτοις πορευθεντες απαγγειλατε ιωαννη α ειδετε και ηκουσατε οτι τυφλοι αναβλεπουσιν χωλοι περιπατουσιν λεπροι καθαριζονται κωφοι ακουουσιν νεκροι εγειρονται πτωχοι ευαγγελιζονται

23 και μακαριος εστιν ος εαν μη σκανδαλισθη εν εμοι

24 απελθοντων δε των αγγελων ιωαννου ηρξατο λεγειν τοις οχλοις περι ιωαννου τι εξεληλυθατε εις την ερημον θεασασθαι καλαμον υπο ανεμου σαλευομενον

25 αλλα τι εξεληλυθατε ιδειν ανθρωπον εν μαλακοις ιματιοις ημφιεσμενον ιδου οι εν ιματισμω ενδοξω και τρυφη υπαρχοντες εν τοις βασιλαιοις εισιν

26 αλλα τι εξεληλυθατε ιδειν προφητην ναι λεγω υμιν και περισσοτερον προφητου

27 ουτος εστιν περι ου γεγραπται ιδου εγω αποστελλω τον αγγελον μου προ προσωπου σου ος κατασκευασει την οδον σου εμπροσθεν σου

28 λεγω γαρ υμιν μειζων εν γεννητοις γυναικων προφητης ιωαννου του βαπτιστου ουδεις εστιν ο δε μικροτερος εν τη βασιλεια του θεου μειζων αυτου εστιν

29 και πας ο λαος ακουσας και οι τελωναι εδικαιωσαν τον θεον βαπτισθεντες το βαπτισμα ιωαννου

30 οι δε φαρισαιοι και οι νομικοι την βουλην του θεου ηθετησαν εις εαυτους μη βαπτισθεντες υπ αυτου

31 τινι ουν ομοιωσω τους ανθρωπους της γενεας ταυτης και τινι εισιν ομοιοι

32 ομοιοι εισιν παιδιοις τοις εν αγορα καθημενοις και προσφωνουσιν αλληλοις και λεγουσιν ηυλησαμεν υμιν και ουκ ωρησασθε εθρηνησαμεν υμιν και ουκ εκλαυσατε

33 εληλυθεν γαρ ιωαννης ο βαπτιστης μητε αρτον εσθιων μητε οινον πινων και λεγετε δαιμονιον εχει

34 εληλυθεν ο υιος του ανθρωπου εσθιων και πινων και λεγετε ιδου ανθρωπος φαγος και οινοποτης φιλος τελωνων και αμαρτων

35 και εδικαιωθη η σοφια απο των τεκνων αυτης παντων

36 ηρωτα δε τις αυτον των φαρισαιων ινα φαγη μετ αυτου και εισελθων εις την οικιαν του φαρισαιου ανεκλιθη

37 και ιδου γυνη εν τη πολει ητις ην αμαρτωλος επιγνουςα οτι ανακειται εν τη οικια του φαρισαιου κομισασα αλαβαστρον μυρου

38 και στασα παρα τους ποδας αυτου οπισω κλαιουσα ηρξατο βρεχειν τους ποδας αυτου τοις δακρυσιν και ταις θριξιν της κεφαλης αυτης εξεμασσην και κατεφιλει τους ποδας αυτου και ηλειφεν τω μυρω

39 ιδων δε ο φαρισαιος ο καλεσας αυτον ειπεν εν εαυτω λεγων ουτος ει ην προφητης εγινωσκεν αν τις και ποταπη η γυνη ητις απτεται αυτου οτι αμαρτωλος εστιν

40 και αποκριθεις ο ιησους ειπεν προς αυτον σιμων εχω σοι τι ειπειν ο δε φησιν διδασκαλε ειπε

41 δυο χρεωφειλεται ησαν δανειστη τινι ο εις ωφειλεν δηναρια πεντακοσια ο δε ετερος πεντηκοντα

42 μη εχοντων δε αυτων αποδουναι αμφοτεροις εχαρισατο τις ουν αυτων ειπε πλειον αυτον αγαπησει

43 αποκριθεις δε ο σιμων ειπεν υπολαμβανω οτι ω το πλειον εχαρισατο ο δε ειπεν αυτω ορθως εκρινας

44 και στραφεις προς την γυναικα τω σιμωνι εφη βλεπεις ταυτην την γυναικα εισηλθον σου εις την οικιαν υδωρ επι τους ποδας μου ουκ εδωκας αυτη δε τοις δακρυσιν εβρεξεν μου τους ποδας και ταις θριξιν της κεφαλης αυτης εξεμαξεν

45 φιλημα μοι ουκ εδωκας αυτη δε αφ ης εισηλθον ου διελιπεν καταφιλουσα μου τους ποδας

46 ελαιω την κεφαλην μου ουκ ηλειψας αυτη δε μυρω ηλειψεν μου τους ποδας

47 ου χαριν λεγω σοι αφεωνται αι αμαρτιαι αυτης αι πολλαι οτι ηγαπησεν πολυ ω δε ολιγον αφιεται ολιγον αγαπα

48 ειπεν δε αυτη αφεωνται σου αι αμαρτιαι

49 και ηρξαντο οι συνανακειμενοι λεγειν εν εαυτοις τις ουτος εστιν ος και αμαρτιας αφησιν

50 ειπεν δε προς την γυναικα η πιστις σου σεσωκεν σε πορευου εις ειρηνην

8

1 και εγενετο εν τω καθεξησ και αυτοσ διωδευεν κατα πολιν και κωμην κηρυσσων και ευαγγελιζομενος την βασιλειαν του θεου και οι δωδεκα συν αυτω

² και γυναικες τινες αι ησαν τεθεραπευμεναι απο πνευματων πονηρων και ασθeneiων μαρια η καλουμενη μαγδαλινη αφ ησ δαιμονια επτα εξηληλυθει

³ και ιωαννα γυνη χουζα επιτροπου ηρωδου και σουσαννα και ετεραι πολλαι αιτινες διηκουνουν αυτοις απο των υπαρχοντων αυταις

⁴ συνιοντος δε οχλου πολλου και των κατα πολιν επιπορευομενων προς αυτον ειπεν δια παραβολησ

⁵ εξηλθεν ο σπειρων του σπειραι τον σπορον αυτου και εν τω σπειρειν αυτον ο μεν επεσεν παρα την οδον και κατεπατηθη και τα πετεινα του ουρανου κατεφαγεν αυτο

⁶ και ετερον επεσεν επι την πετραν και φυνεν εξηρανθη δια το μη εχειν ικμαδα

⁷ και ετερον επεσεν εν μεσω των ακανθων και συμφυεισαι αι ακανθαι απεπνιζαν αυτο

⁸ και ετερον επεσεν εις την γην την αγαθην και φυνεν εποησεν καρπον εκατονταπλασιονα ταυτα λεγων εφωνει ο εχων ωτα ακουειν ακουετω

⁹ επηρωτων δε αυτον οι μαθηται αυτου λεγοντες τισ ειη η παραβολη αυτη

¹⁰ ο δε ειπεν υμιν δεδοται γνωμαι τα μυστηρια της βασιλειασ του θεου τοις δε λοιποισ εν παραβολαις ινα βλεποντες μη βλεπωσιν και ακουοντες μη συνιωσιν

¹¹ εστιν δε αυτη η παραβολη ο σπορος εστιν ο λογος του θεου

¹² οι δε παρα την οδον εισιν οι ακουοντες ειτα ερχεται ο διαβολος και αιρει τον λογον απο της καρδιας αυτων ινα μη πιστευσαντες σωθωσιν

¹³ οι δε επι της πετρας οι οταν ακουσωσιν μετα χαρας δεχονται τον λογον και ουτοι ριζαν ουκ εχουσιν οι προς καιρον πιστευουσιν και εν καιρω πειρασμου αφιστανται

¹⁴ το δε εις τας ακανθας πεσον ουτοι εισιν οι ακουσαντες και υπο μεριμνων και πλουτου και ηδωνων του βιου πορευομενοι συμπνιγονται και ου τελεσφορουσιν

¹⁵ το δε εν τη καλη γη ουτοι εισιν οιτινες εν καρδια καλη και αγαθη ακουσαντες τον λογον κατεχουσιν και καρποφορουσιν εν υπομονη

¹⁶ ουδεις δε λυχνον αφασ καλυπτει αυτον σκευει η υποκατω κλινησ τιθησιν αλλ επι λυχνιασ επιτιθησιν ινα οι εισπορευομενοι βλεπωσιν το φως

¹⁷ ου γαρ εστιν κρυπτον ο ου φανερον γενησεται ουδε αποκρυφον ο ου γνωσθησεται και εις φανερον ελθη

¹⁸ βλεπετε ουν πως ακουετε ος γαρ εαν εχη δοθησεται αυτω και ος εαν μη εχη και ο δοκει

εχειν αρθησεται απ αυτου

¹⁹ παρεγενοντο δε προς αυτον η μητηρ και οι αδελφοι αυτου και ουκ ηδυναντο συντυχειν αυτω δια τον οχλον

²⁰ και απηγγελη αυτω λεγοντων η μητηρ σου και οι αδελφοι σου εστηκασιν εξω ιδειν σε θελοντες

²¹ ο δε αποκριθεις ειπεν προς αυτους μητηρ μου και αδελφοι μου ουτοι εισιν οι τον λογον του θεου ακουοντες και ποιουντες αυτον

²² και εγενετο εν μια των ημερων και αυτος ενεβη εις πλοιον και οι μαθηται αυτου και ειπεν προς αυτους διελθωμεν εις το περαν της λιμνης και ανηχθησιν

²³ πλεοντων δε αυτων αφυπνωσεν και κατεβη λαϊλαψ ανεμου εις την λιμνην και συνεπληρουοντο και εκινδυνευον

²⁴ προσελθοντες δε διηγειραν αυτον λεγοντες επιστατα επιστατα απολλυμεθα ο δε εγερθεις επετιμησεν τω ανεμω και τω κλυδωνι του υδατος και επαυσαντο και εγενετο γαληνη

²⁵ ειπεν δε αυτοις που εστιν η πιστις υμων φοβηθεντες δε εθαυμασαν λεγοντες προς αλληλους τισ αρα ουτος εστιν οτι και τοις ανεμοις επιτασσει και τω υδατι και υπακουουσιν αυτω

²⁶ και κατεπλευσαν εις την χωραν των γαδαρηνων ητις εστιν αντιπεραν της γαλιλαιασ

²⁷ εξελθοντι δε αυτω επι την γην υπηνητησεν αυτω ανηρ τισ εκ της πολεωσ ος ειχεν δαιμονια εκ χρονων ικανων και ιματιον ουκ ενεδιδυσκετο και εν οικια ουκ εμενεν αλλ εν τοις μνημασιν

²⁸ ιδων δε τον ιησουν και ανακραξας προσεπεσεν αυτω και φωνη μεγαλη ειπεν τι εμοι και σοι ιησου υιε του θεου του υψιστου δεομαι σου μη με βασανισησ

²⁹ παρηγγειλεν γαρ τω πνευματι τω ακαθαρτω εξελθειν απο του ανθρωπου πολλοις γαρ χρονοις συνηρπακει αυτον και εδεσμειτο αλυσεσιν και πεδαισ φυλασσομενος και διαρρησων τα δεσμα ηλαυνετο υπο του δαιμονοσ εις τας ερημους

³⁰ επηρωτησεν δε αυτον ο ιησους λεγων τι σοι εστιν ονομα ο δε ειπεν λεγεων οτι δαιμονια πολλα εισηλθεν εις αυτον

³¹ και παρεκαλει αυτον ινα μη επιταξη αυτοις εις την αβυσσον απελθειν

³² ην δε εκει αγελη χοιρων ικανων βοσκομενων εν τω ορει και παρεκαλουν αυτον ινα επιτρεψη αυτοις εις εκεινους εισελθειν και επετρεψεν αυτοις

³³ εξελθοντα δε τα δαιμονια απο του ανθρωπου

εισηλθον εις τους χοιρους και ωρμησεν η αγελη κατα του κρημνου εις την λιμνην και απεπνιγη

³⁴ ιδοντες δε οι βοσκοντες το γεγενημενον εφυγον και απηγγειλαν εις την πολιν και εις τους αγρους

³⁵ εξηλθον δε ιδειν το γεγονός και ηλθον προς τον ιησουν και ευρον καθημενον τον ανθρωπον αφ ου τα δαιμονια εξεληλυθει ιματισμενον και σωφρονουντα παρα τους ποδας του ιησου και εφοβηθησαν

³⁶ απηγγειλαν δε αυτοις και οι ιδοντες πως εσωθη ο δαιμονισθεις

³⁷ και ηρωτησαν αυτον απαν το πληθος της περιχωρου των γαδαρηνων απελθειν απ αυτων οτι φοβω μεγαλω συνειχοντο αυτοσ δε εμβασ εις το πλοιον υπεστρεψεν

³⁸ εδεετο δε αυτου ο ανηρ αφ ου εξεληλυθει τα δαιμονια ειναι συν αυτω απελυσεν δε αυτον ο ιησους λεγων

³⁹ υποστρεφε εις τον οικον σου και διηγου οσα εποιησεν σοι ο θεος και απηλθεν καθ ολην την πολιν κηρυσσων οσα εποιησεν αυτω ο ιησους

⁴⁰ εγενετο δε εν τω υποστρεψαι τον ιησουν απεδεξατο αυτον ο οχλος ησαν γαρ παντες προσδοκωντες αυτον

⁴¹ και ιδου ηλθεν ανηρ ω ονομα ιαιρος και αυτοσ αρχων της συναγωγης υπηρχεν και πεσων παρα τους ποδας του ιησου παρεκαλει αυτον εισελθειν εις τον οικον αυτου

⁴² οτι θυγατηρ μονογενησ ην αυτω ωσ ετων δωδεκα και αυτη απεθνησκειν εν δε τω υπαγειν αυτον οι οχλοι συνεπνιγον αυτον

⁴³ και γυνη ουσα εν ρυσει αιματος απο ετων δωδεκα ητισ ιατροις προσαναλωσασα ολον τον βιον ουκ ισχυσεν υπ ουδενος θεραπευθηναι

⁴⁴ προσελθουσα οπισθεν ηψατο του κρασπεδου του ιματιου αυτου και παραχρημα εστη η ρυσις του αιματος αυτησ

⁴⁵ και ειπεν ο ιησους τισ ο αψαμενος μου αρνουμενων δε παντων ειπεν ο πετροσ και οι μετ αυτου επιστατα οι οχλοι συνεχουσιν σε και αποθλιβουσιν και λεγεισ τισ ο αψαμενος μου

⁴⁶ ο δε ιησους ειπεν ηψατο μου τισ εγω γαρ εγνωσ δυναμιν εξελθουσας απ εμου

⁴⁷ ιδουσα δε η γυνη οτι ουκ ελαθεν τρεμουσα ηλθεν και προσπεσουσα αυτω δι ην αιτιαν ηψατο αυτου απηγγειλεν αυτω ενωπιον παντος του λαου και ωσ ιαθη παραχρημα

⁴⁸ ο δε ειπεν αυτη θαρσει θυγατερ η πιστις σου σεσωκεν σε πορευου εις ειρηνην

⁴⁹ ετι αυτου λαλουντος ερχεται τισ παρα του

αρχισυναγωγου λεγων αυτω οτι τεθνηκεν η θυγατηρ σου μη σκυλλε τον διδασκαλον

⁵⁰ ο δε ιησους ακουσασ απεκριθη αυτω λεγων μη φοβου μονον πιστευε και σωθησεται

⁵¹ ελθων δε εις την οικιαν ουκ αφηκεν εισελθειν ουδενα ει μη πετρον και ιωαννην και ιακωβον και τον πατερα της παιδος και την μητερα

⁵² εκλαιον δε παντες και εκοπτοντο αυτην ο δε ειπεν μη κλαιετε ουκ απεθανεν αλλα καθευδει

⁵³ και κατεγελων αυτου ειδοτες οτι απεθανεν

⁵⁴ αυτοσ δε εκβαλων εξω παντας και κρατησασ της χειροσ αυτησ εφωνησεν λεγων η παις εγειρου

⁵⁵ και επεστρεψεν το πνευμα αυτησ και ανεστη παραχρημα και διεταξεν αυτη δοθηναι φαγειν

⁵⁶ και εξεστησαν οι γονεισ αυτησ ο δε παρηγγειλεν αυτοις μηδενι ειπειν το γεγονός

9

¹ συγκαλεσαμενος δε τους δωδεκα εδωκεν αυτοις δυναμιν και εξουσιαν επι παντα τα δαιμονια και νοσοουσ θεραπευειν

² και απεστειλεν αυτοουσ κηρυσσειν την βασιλειαν του θεου και ιασθαι τους ασθενουντας

³ και ειπεν προς αυτοουσ μηδεν αιρετε εις την οδον μητε ραβδουσ μητε πηραν μητε αρτον μητε αργυριον μητε ανα δυο χιτωνασ εχειν

⁴ και εις ην αν οικιαν εισελθητε εκει μενετε και εκειθεν εξερχεσθε

⁵ και οσοι εαν μη δεξωνται υμασ εξερχομενοι απο της πολεωσ εκεινησ και τον κονιορτον απο των ποδων υμων αποτιναξατε εις μαρτυριον επ αυτοουσ

⁶ εξερχομενοι δε διηρχοντο κατα τασ κωμασ ευαγγελιζομενοι και θεραπευοντες πανταχου

⁷ ηκουσεν δε ηρωδησ ο τετραρχησ τα γινομενα υπ αυτου παντα και διηπορει δια το λεγεσθαι υπο τινων οτι ιωαννησ εγηγερται εκ νεκρων

⁸ υπο τινων δε οτι ηλιασ εφανη αλλων δε οτι προφητησ εις των αρχαιων ανεστη

⁹ και ειπεν ηρωδησ ιωαννην εγω απεκεφαλισα τισ δε εστιν ουτοσ περι ου εγω ακουω τοιαυτα και εζητει ιδειν αυτον

¹⁰ και υποστρεψαντες οι αποστολοι διηγησαντο αυτω οσα εποιησαν και παραλαβων αυτοουσ υπεχωρησεν κατ ιδιαν εις τοπον ερημον πολεωσ καλουμενησ βηθσαιδαν

¹¹ οι δε οχλοι γνοντες ηκολουθησαν αυτω και δεξαμενος αυτοουσ ελαλει αυτοις περι της βασιλειασ του θεου και τουσ χρειαν εχοντασ θεραπειασ ιατο

12 η δε ημερα ηρξατο κλινειν προσελθοντες δε οι δωδεκα ειπον αυτω απολυσον τον οχλον ινα απελθοντες εις τας κυκλω κωμας και τους αγρους καταλυσωσιν και ευρωσιν επισιτισμον οτι ωδε εν ερημω τοπω εσμεν

13 ειπεν δε προς αυτους δοτε αυτοις υμεις φαγειν οι δε ειπον ουκ εισιν ημιν πλειον η πεντε αρτοι και ιχθυες δυο ει μητι πορευθεντες ημεις αγορασωμεν εις παντα τον λαον τουτον βρωματα

14 ησαν γαρ ωσει ανδρες πεντακισχιλιοι ειπεν δε προς τους μαθητας αυτου κατακλινατε αυτους κλισιας ανα πεντηκοντα

15 και εποιησαν ουτως και ανεκλιναν απαντας

16 λαβων δε τους πεντε αρτους και τους δυο ιχθυας αναβλεψας εις τον ουρανον ευλογησεν αυτους και κατεκλασεν και εδιδου τοις μαθηταις παρατιθεναι τω οχλω

17 και εφαγον και εχορτασθησαν παντες και ηρθη το περισσευσαν αυτοις κλασματων κοφινιοι δωδεκα

18 και εγενετο εν τω ειναι αυτον προσευχομενον καταμονας συνησαν αυτω οι μαθηται και επηρωτησεν αυτους λεγων τινα με λεγουσιν οι οχλοι ειναι

19 οι δε αποκριθεντες ειπον ιωαννην τον βαπτιστην αλλοι δε ηλιαν αλλοι δε οτι προφητης τις των αρχαιων ανεστη

20 ειπεν δε αυτοις υμεις δε τινα με λεγετε ειναι αποκριθεις δε ο πετρος ειπεν τον χριστον του θεου

21 ο δε επιτιμησας αυτοις παρηγγειλεν μηδενι ειπειν τουτο

22 ειπων οτι δει τον υιον του ανθρωπου πολλα παθειν και αποδοκιμασθηναι απο των πρεσβυτερων και αρχιερων και γραμματεων και αποκτανθηναι και τη τριτη ημερα αναστηναι

23 ελεγεν δε προς παντας ει τις θελει οπισω μου ελθειν απαρνησασθω εαυτον και αρατω τον σταυρον αυτου και ακολουθειτω μοι

24 ος γαρ εαν θελη την ψυχην αυτου σωσαι απολεσει αυτην ος δ αν απολεση την ψυχην αυτου ενεκεν εμου ουτος σωσει αυτην

25 τι γαρ ωφελειται ανθρωπος κερδησας τον κοσμον ολον εαυτον δε απολεσας η ζημιωθεισ

26 ος γαρ αν επαισχυνθη με και τους εμους λογους τουτον ο υιος του ανθρωπου επαισχυνθησεται οταν ελθη εν τη δοξη αυτου και του πατρος και των αγιων αγγελων

27 λεγω δε υμιν αληθως εισιν τινες των ωδε εστωτων οι ου μη γευσωνται θανατου εωσ αν ιδωσιν την βασιλειαν του θεου

28 εγενετο δε μετα τους λογους τουτους ωσει ημεραι οκτω και παραλαβων πετρον και ιωαννην και ιακωβον ανεβη εις το ορος προσευξασθαι

29 και εγενετο εν τω προσευχεσθαι αυτον το ειδος του προσωπου αυτου ετερον και ο ιματισμος αυτου λευκος εξαστραπτων

30 και ιδου ανδρες δυο συνελαλουν αυτω οιτινες ησαν μωση και ηλιας

31 οι οφθεντες εν δοξη ελεγον την εξοδον αυτου ην εμελλεν πληρουν εν ιερουσαλημ

32 ο δε πετρος και οι συν αυτω ησαν βεβαρημενοι υπνω διαγρηγορησαντες δε ειδον την δοξαν αυτου και τους δυο ανδρας τους συνεστωτας αυτω

33 και εγενετο εν τω διαχωριζεσθαι αυτους απ αυτου ειπεν πετρος προς τον ιησουν επιστατα καλον εστιν ημας ωδε ειναι και ποιησωμεν σκηνας τρεις μιαν σοι και μιαν μωση και μιαν ηλια μη ειδωσ ο λεγει

34 ταυτα δε αυτου λεγοντος εγενετο νεφελη και επεσκιασεν αυτους εφοβηθησαν δε εν τω εκεινους εισελθειν εις την νεφελην

35 και φωνη εγενετο εκ της νεφελης λεγουσα ουτος εστιν ο υιος μου ο αγαπητος αυτου ακουετε

36 και εν τω γενεσθαι την φωνην ευρεθη ο ιησους μονος και αυτοι εσιγησαν και ουδενι απηγγειλαν εν εκειναις ταις ημεραις ουδεν ων εωρακασιν

37 εγενετο δε εν τη εξης ημερα κατελθοντων αυτων απο του ορους συνητησεν αυτω οχλος πολυς

38 και ιδου ανηρ απο του οχλου ανεβοησεν λεγων διδασκαλε δεομαι σου επιβλεψαι επι τον υιον μου οτι μονογενης εστιν μοι

39 και ιδου πνευμα λαμβανει αυτον και εξαιφνης κραζει και σπαρασσει αυτον μετα αφρου και μογισ αποχωρει απ αυτου συντριβον αυτον

40 και εδεηθη των μαθητων σου ινα εκβαλωσιν αυτο και ουκ ηδυνηθησαν

41 αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν ω γενεα απιστος και διεστραμμενη εωσ ποτε εσομαι προς υμας και ανεξομαι υμων προσαγαγε τον υιον σου ωδε

42 ετι δε προσερχομενου αυτου ερρηξεν αυτον το δαιμονιον και συνεσπαραξεν επετιμησεν δε ο ιησους τω πνευματι τω ακαθαρτω και ιασατο τον παιδα και απεδωκεν αυτον τω πατρι αυτου

43 εξεπλησσοντο δε παντες επι τη μεγαλειοτητι του θεου παντων δε θαυμαζοντων επι πασιν οιοσ εποιησεν ο ιησους ειπεν προς τους μαθητας αυτου

44 θεσθε υμεις εις τα ωτα υμων τουσ λογουσ τουτουσ ο γαρ υιοσ του ανθρωπου μελλει παραδιδουσθαι εις χειρασ ανθρωπων

45 οι δε ηγνουσιν το ρημα τουτο και ην παρακεκαλυμμενον απ αυτων ινα μη αισθωνται αυτο και εφοβουντο ερωτησαι αυτον περι του ρηματοσ τουτου

46 εισηλθεν δε διαλογισμοσ εν αυτοισ το τισ αν ειη μειζων αυτων

47 ο δε ιηουσ ιδων τον διαλογισμον τησ καρδιασ αυτων επιλαβομενοσ παιδιου εστησεν αυτο παρ εαυτω

48 και ειπεν αυτοισ οσ εαν δεξηται τουτο το παιδιον επι τω ονοματι μου εμε δεχεται και οσ εαν εμε δεξηται δεχεται τον αποστειλαντα με ο γαρ μικροτεροσ εν πασιν υμιν υπαρχων ουτοσ εσται μεγασ

49 αποκριθεισ δε ο ιωαννησ ειπεν επιστατα ειδομεν τινα επι τω ονοματι σου εκβαλλοντα δαιμονια και εκωλυσαμεν αυτον οτι ουκ ακολουθει μεθ ημων

50 και ειπεν προσ αυτον ο ιηουσ μη κωλυτε οσ γαρ ουκ εστιν καθ ημων υπερ ημων εστιν

51 εγενετο δε εν τω συμπληρουσθαι τασ ημερασ τησ αναληψεωσ αυτου και αυτοσ το προσωπον αυτου εστηριξεν του πορευεσθαι εις ιερουσαλημ

52 και απεστειλεν αγγελουσ προ προσωπου αυτου και πορευθεντεσ εισηλθον εις κωμην σαμαρειτων ωστε ετοιμασαι αυτω

53 και ουκ εδεξαντο αυτον οτι το προσωπον αυτου ην πορευομενον εις ιερουσαλημ

54 ιδοντεσ δε οι μαθηται αυτου ιακωβοσ και ιωαννησ ειπον κυριε θελεισ ειπωμεν πυρ καταβηναι απο του ουρανου και αναλωσαι αυτουσ ωσ και ηλιασ εποιησεν

55 στραφεισ δε επετιμησεν αυτοισ και ειπεν ουκ οιδατε οiou πνευματοσ εστε υμεισ

56 ο γαρ υιοσ του ανθρωπου ουκ ηλθεν ψυχασ ανθρωπων απολεσαι αλλα σωσαι και επορευθησαν εις ετεραν κωμην

57 εγενετο δε πορευομενων αυτων εν τη οδω ειπεν τισ προσ αυτον ακολουθησω σοι οπου αν απερχη κυριε

58 και ειπεν αυτω ο ιηουσ αι αλωπεκεσ φωλεουσ εχουσιν και τα πετεινα του ουρανου κατασκηνωσεισ ο δε υιοσ του ανθρωπου ουκ εχει που την κεφαλην κλινη

59 ειπεν δε προσ ετερον ακολουθει μοι ο δε ειπεν κυριε επιτρεψον μοι απελθοντι πρωτον θαψαι τον πατερα μου

60 ειπεν δε αυτω ο ιηουσ αφεσ τουσ νεκρουσ

θαψαι τουσ εαυτων νεκρουσ συ δε απελθων διαγγελλε την βασιλειαν του θεου

61 ειπεν δε και ετεροσ ακολουθησω σοι κυριε πρωτον δε επιτρεψον μοι αποταξασθαι τοισ εις τον οικον μου

62 ειπεν δε ο ιηουσ προσ αυτον ουδεισ επιβαλων την χειρα αυτου επ αροτρον και βλεπων εις τα οπισω ευθετοσ εστιν εις την βασιλειαν του θεου

10

1 μετα δε ταυτα ανεδειξεν ο κυριοσ και ετερουσ εβδομηκοντα και απεστειλεν αυτουσ ανα δυο προ προσωπου αυτου εις πασαν πολιν και τοπον ου εμελλεν αυτοσ ερχεσθαι

2 ελεγεν ουν προσ αυτουσ ο μεν θερισμοσ πολυσ οι δε εργαται ολιγοι δεηθητε ουν του κυριου του θερισμου οπωσ εκβαλη εργατασ εις τον θερισμον αυτου

3 υπαγετε ιδου εγω αποσπελλω υμασ ωσ αρνασ εν μεσω λυκων

4 μη βασταζετε βαλαντιον μη πηραν μηδε υποδηματα και μηδενα κατα την οδον ασπασησθε

5 εις ην δ αν οικιαν εισερχησθε πρωτον λεγετε ειρηνη τω οικω τουτω

6 και εαν η εκει υιοσ ειρηνησ επαναπαυσεται επ αυτον η ειρηνη υμων ει δε μηγε εφ υμασ ανακαμψει

7 εν αυτη δε τη οικια μενετε εσθιοντεσ και πινοντεσ τα παρ αυτων αξιοσ γαρ ο εργατησ του μισθου αυτου εστιν μη μεταβαινετε εξ οικιασ εις οικιαν

8 και εις ην αν πολιν εισερχησθε και δεχωνται υμασ εσθιετε τα παρατιθεμενα υμιν

9 και θεραπευετε τουσ εν αυτη ασθενεισ και λεγετε αυτοισ ηγγικεν εφ υμασ η βασιλεια του θεου

10 εις ην δ αν πολιν εισερχησθε και μη δεχωνται υμασ εξελθοντεσ εις τασ πλατειασ αυτησ ειπατε

11 και τον κονιορτον τον κολληθεντα ημιν εκ τησ πολεωσ υμων απομασσομεθα υμιν πλην τουτο γινωσκετε οτι ηγγικεν εφ υμασ η βασιλεια του θεου

12 λεγω υμιν οτι σοδομοισ εν τη ημερα εκεινη ανεκτοτερον εσται η τη πολει εκεινη

13 ουαι σοι χοραζιν ουαι σοι βηθσαιδα οτι ει εν τυρω και σιδωνι εγενοντο αι δυναμεισ αι γενομεναι εν υμιν παλαι αν εν σακκω και σποδω καθημεναι μετενοησαν

14 πλην τυρω και σιδωνι ανεκτοτερον εσται εν τη κρισει η υμιν

15 και συ καπερναουμ η εως του ουρανου υπωθεισα εως αδου καταβιβασθηση

16 ο ακουων υμων εμου ακουει και ο αθετων υμας εμε αθετει ο δε εμε αθετων αθετει τον αποστειλαντα με

17 υπεστρεψαν δε οι εβδομηκοντα μετα χαρας λεγοντες κυριε και τα δαιμονια υποτασσεται ημιν εν τω ονοματι σου

18 ειπεν δε αυτοις εθεωρουν τον σαταναν ωσ αστραπην εκ του ουρανου πεσοντα

19 ιδου διδωμι υμιν την εξουσιαν του πατειν επανω οφρων και σκορπιων και επι πασαν την δυναμιν του εχθρου και ουδεν υμας ου μη αδικηση

20 πλην εν τούτω μη χαιρετε οτι τα πνευματα υμιν υποτασσεται χαιρετε δε οτι τα ονοματα υμων εγγραφη εν τοις ουρανοισ

21 εν αυτη τη ωρα ηγαλλιασατο τω πνευματι ο ιησους και ειπεν εξομολογουμαι σοι πατερ κυριε του ουρανου και της γης οτι απεκρυψας ταυτα απο σοφων και συνετων και απεκαλυψας αυτα νηπιοισ ναι ο πατηρ οτι ουτως εγενετο ευδοκια εμπροσθεν σου

22 και στραφεις προς τουσ μαθητας ειπεν παντα μοι παρεδοθη υπο του πατροσ μου και ουδεις γινωσκει τισ εστιν ο υιοσ ει μη ο πατηρ και τισ εστιν ο πατηρ ει μη ο υιοσ και ω εαν βουληται ο υιοσ αποκαλυψαι

23 και στραφεις προς τουσ μαθητας κατ ιδιαν ειπεν μακαριοι οι οφθαλμοι οι βλεποντες α βλεπετε

24 λεγω γαρ υμιν οτι πολλοι προφηται και βασιλεισ ηθελησαν ιδειν α υμεισ βλεπετε και ουκ ειδον και ακουσαι α ακουετε και ουκ ηκουσαν

25 και ιδου νομικοσ τισ ανεστη εκπειραζων αυτον και λεγων διδασκαλε τι ποιησας ζωην αιωνιον κληρονομησω

26 ο δε ειπεν προς αυτον εν τω νομω τι γεγραπται πως αναγινωσκεισ

27 ο δε αποκριθεις ειπεν αγαπησεισ κυριον τον θεον σου εξ ολησ της καρδιασ σου και εξ ολησ της ψυχης σου και εξ ολησ της ισχυοσ σου και εξ ολησ της διανοιασ σου και τον πλησιον σου ωσ σεαυτον

28 ειπεν δε αυτω ορθωσ απεκριθησ τουτο ποιει και ζηση

29 ο δε θελων δικαιουν εαυτον ειπεν προς τον ιησουν και τισ εστιν μου πλησιον

30 υπολαβων δε ο ιησους ειπεν ανθρωποσ τισ κατεβαινεν απο ιερουσαλημ εισ ιεριχω και λησταισ περιεπεσεν οι και εκδυσαντες αυτον και πληγασ επιθεντες απηλθον αφεντες ημιθανη

τυγγανοντα

31 κατα συγκυριαν δε ιερευσ τισ κατεβαινεν εν τη οδω εκεινη και ιδων αυτον αντιπαρηλθεν

32 ομοιωσ δε και λευιτησ γενομενοσ κατα τον τοπον ελθων και ιδων αντιπαρηλθεν

33 σαμαρειτησ δε τισ οδευων ηλθεν κατ αυτον και ιδων αυτον εσπλαγχνισθη

34 και προσελθων κατεδησεν τα τραυματα αυτου επιχεων ελαιον και οινον επιβιβασασ δε αυτον επι το ιδιον κτηνοσ ηγαγεν αυτον εισ πανδοχειον και επεμεληθη αυτου

35 και επι την αυριον εξελθων εκβαλων δυο δηναρια εδωκεν τω πανδοχει και ειπεν αυτω επιμεληθητι αυτου και ο τι αν προσδαπανησησ εγω εν τω επανερχεσθαι με αποδωσω σοι

36 τισ ουν τουτων των τριων πλησιον δοκει σοι γεγονεναι του εμπεσοντοσ εισ τουσ ληστασ

37 ο δε ειπεν ο ποιησασ το ελεοσ μετ αυτου ειπεν ουν αυτω ο ιησους πορευου και συ ποιει ομοιωσ

38 εγενετο δε εν τω πορευεσθαι αυτουσ και αυτοσ εισηλθεν εισ κωμην τινα γυνη δε τισ ονοματι μαρθα υπεδεξατο αυτον εισ τον οικον αυτησ

39 και τηδε ην αδελφη καλουμενη μαρια η και παρακαθισασα παρα τουσ ποδασ του ιησου ηκουεν τον λογον αυτου

40 η δε μαρθα περιεσπατο περι πολλην διακονιαν επιστασα δε ειπεν κυριε ου μελει σοι οτι η αδελφη μου μονην με κατελειπεν διακονειν ειπε ουν αυτη ινα μοι συναντιλαβηται

41 αποκριθεις δε ειπεν αυτη ο ιησους μαρθα μαρθα μεριμνας και τυρβαζη περι πολλα

42 ενοσ δε εστιν χρεια μαρια δε την αγαθην μεριδα εξελεξατο ητισ ουκ αφαιρεθησεται απ αυτησ

11

1 και εγενετο εν τω ειναι αυτον εν τοπω τινι προσευχομενον ωσ επαυσατο ειπεν τισ των μαθητων αυτου προς αυτον κυριε διδαξον ημασ προσευχεσθαι καθωσ και ιωαννησ εδιδαξεν τουσ μαθητασ αυτου

2 ειπεν δε αυτοις οταν προσευχησθε λεγετε πατερ ημων ο εν τοις ουρανοισ αγιασθητω το ονομα σου ελθετω η βασιλεια σου γενηθητω το θελημα σου ωσ εν ουρανω και επι της γης

3 τον αρτον ημων τον επιουσιον διδου ημιν το καθ ημεραν

4 και αφεσ ημιν τασ αμαρτιασ ημων και γαρ αυτοι αφιεμεν παντι οφειλοντι ημιν και μη

εισενεγκησ ημασ εισ πειρασμον αλλα ρυσαι ημασ απο του πονηρου

⁵ και ειπεν προς αυτους τισ εξ υμων εξει φιλον και πορευεται προς αυτον μεσονυκτιου και ειπη αυτω φιλε χρηση μοι τρεις αρτους

⁶ επειδη φιλος παρεγενετο εξ οδου προς με και ουκ εχω ο παραθησω αυτω

⁷ κακεινος εσωθεν αποκριθεις ειπη μη μοι κοπους παρεχε ηδη η θυρα κεκλεισται και τα παιδια μου μετ εμου εισ την κοιτην εισιν ου δυναμαι αναστας δουναι σοι

⁸ λεγω υμιν ει και ου δωσει αυτω αναστας δια το ειναι αυτου φιλον δια γε την αναιδειαν αυτου εγερθεις δωσει αυτω οσον χρηζει

⁹ καγω υμιν λεγω αιτειτε και δοθησεται υμιν ζητειτε και ευρησετε κρουετε και ανοιγησεται υμιν

¹⁰ πασ γαρ ο αιτων λαμβανει και ο ζητων ευρισκε και τω κρουοντι ανοιγησεται

¹¹ τινα δε υμων τον πατερα αιτησει ο υιοσ αρτον μη λιθον επιδωσει αυτω η και ιχθυν μη αντι ιχθυοσ οφιν επιδωσει αυτω

¹² η και εαν αιτηση ων μη επιδωσει αυτω σκορπιον

¹³ ει ουν υμεις πονηροι υπαρχοντες οιδατε δοματα αγαθα διδοναι τοισ τεκνοισ υμων ποσω μαλλον ο πατηρ ο εξ ουρανου δωσει πνευμα αγιον τοισ αιτουσιν αυτον

¹⁴ και ην εκβαλλων δαιμονιον και αυτο ην κωφον εγενετο δε του δαιμονιου εξελθοντοσ ελαλησεν ο κωφοσ και εθαυμασαν οι οχλοι

¹⁵ τινεσ δε εξ αυτων ειπον εν βεελζεβουλ αρχοντι των δαιμονιων εκβαλλει τα δαιμονια

¹⁶ ετεροι δε πειραζοντεσ σημειον παρ αυτου εζητουν εξ ουρανου

¹⁷ αυτοσ δε ειδωσ αυτων τα διανοηματα ειπεν αυτοισ πασα βασιλεια εφ εαυτην διαμερισθεισα ερημουται και οικοσ επι οικον πιπτει

¹⁸ ει δε και ο σατανασ εφ εαυτον διεμερισθη πωσ σταθησεται η βασιλεια αυτου οτι λεγετε εν βεελζεβουλ εκβαλλειν με τα δαιμονια

¹⁹ ει δε εγω εν βεελζεβουλ εκβαλλω τα δαιμονια οι υιοι υμων εν τινι εκβαλλουσιν δια τουτο κριται υμων αυτοι εσονται

²⁰ ει δε εν δακτυλω θεου εκβαλλω τα δαιμονια αρα εφθασεν εφ υμασ η βασιλεια του θεου

²¹ οταν ο ισχυροσ καθωπλισμενοσ φυλασση την εαυτου αυλην εν ειρηνη εστιν τα υπαρχοντα αυτου

²² επαν δε ο ισχυροτεροσ αυτου επελθων νικηση αυτον την πανοπλιαν αυτου αιρει εφ η επεποιθει και τα σκυλα αυτου διαδιδωσιν

²³ ο μη ων μετ εμου κατ εμου εστιν και ο μη συναγων μετ εμου σκορπιζει

²⁴ οταν το ακαθαρτον πνευμα εξελθη απο του ανθρωπου διερχεται δι ανυδρων τοπων ζητουν αναπαυσιν και μη ευρισκον λεγει υποστρεψω εισ τον οικον μου οθεν εξηλθον

²⁵ και ελθον ευρισκει σεσαρωμενον και κεκοσμημενον

²⁶ τοτε πορευεται και παραλαμβανει επτα ετερα πνευματα πονηροτερα εαυτου και ελθοντα κατοικει εκει και γινεται τα εσχατα του ανθρωπου εκεινου χειρονα των πρωτων

²⁷ εγενετο δε εν τω λεγειν αυτον ταυτα επαρασα τισ γυνη φωνην εκ του οχλου ειπεν αυτω μακαρια η κοιλια η βαστασασα σε και μαστοι ουσ εθηλασασ

²⁸ αυτοσ δε ειπεν μενουνγε μακαριοι οι ακουοντεσ τον λογον του θεου και φυλασσοντεσ αυτον

²⁹ των δε οχλων επαθροιζομενων ηρξατο λεγειν η γενεα αυτη πονηρα εστιν σημειον επιζητει και σημειον ου δοθησεται αυτη ει μη το σημειον ιωνα του προφητου

³⁰ καθωσ γαρ εγενετο ιωνασ σημειον τοισ νινευιταισ ουτωσ εσται και ο υιοσ του ανθρωπου τη γενεα ταυτη

³¹ βασιλισσα νοτου εγερθησεται εν τη κρισει μετα των ανδρων της γενεασ ταυτησ και κατακρινει αυτουσ οτι ηλθεν εκ των περατων της γησ ακουσαι την σοφιαν σολομωννοσ και ιδου πλειον σολομωννοσ ωδε

³² ανδρεσ νινευι αναστησονται εν τη κρισει μετα της γενεασ ταυτησ και κατακρινουσιν αυτην οτι μετενοησαν εισ το κηρυγμα ιωνα και ιδου πλειον ιωνα ωδε

³³ ουδεις δε λυχνον αφασ εισ κρυπτην τιθησιν ουδε υπο τον μοδιον αλλ επι την λυχνιαν ινα οι εισπορευομενοι το φεγγοσ βλεπωσιν

³⁴ ο λυχνοσ του σωματοσ εστιν ο οφθαλμοσ οταν ουν ο οφθαλμοσ σου απλουσ η και ολον το σωμα σου φωτεινον εστιν επαν δε πονηροσ η και το σωμα σου σκοτεινον

³⁵ σκοπει ουν μη το φωσ το εν σοι σκοτοσ εστιν

³⁶ ει ουν το σωμα σου ολον φωτεινον μη εχον τι μεροσ σκοτεινον εσται φωτεινον ολον ωσ οταν ο λυχνοσ τη αστραπη φωτιζη σε

³⁷ εν δε τω λαλησαι ηρωτα αυτον φαρισαιοσ τισ οπωσ αριστηση παρ αυτω εισελθων δε ανεπεσεν

³⁸ ο δε φαρισαιοσ ιδων εθαυμασεν οτι ου πρωτον εβαπτισθη προ του αριστου

³⁹ ειπεν δε ο κυριοσ προς αυτον νυν υμεις οι φαρισαιοι το εξωθεν του ποτηριου και του

πινακος καθαριζετε το δε εσωθεν υμων γεμει αρπαγησ και πονηριασ

⁴⁰ αφρονες ουχ ο ποιησασ το εξωθεν και το εσωθεν εποιησεν

⁴¹ πλην τα ενοντα δοτε ελεημοσυνην και ιδου παντα καθαρα υμιν εστιν

⁴² αλλ ουαι υμιν τοις φαρισαιοις οτι αποδεκατουτε το ηδυοσμον και το πηγανον και παν λαχανον και παρερχεσθε την κρισιν και την αγαπην του θεου ταυτα εδει ποιησαι κακεινα μη αφιεναι

⁴³ ουαι υμιν τοις φαρισαιοις οτι αγαπατε την πρωτοκαθεδριαν εν ταισ συναγωγαισ και τουσ ασπασμους εν ταισ αγοραισ

⁴⁴ ουαι υμιν γραμματεισ και φαρισαιοι υποκριται οτι εστε ωσ τα μνημεια τα αδηλα και οι ανθρωποι περιπατουντεσ επανω ουκ οιδασιν

⁴⁵ αποκριθεισ δε τισ των νομικων λεγει αυτω διδασκαλε ταυτα λεγων και ημασ υβριζεισ

⁴⁶ ο δε ειπεν και υμιν τοις νομικοισ ουαι οτι φορτιζετε τουσ ανθρωπουσ φορτια δυσβαστακτα και αυτοι ενι των δακτυλων υμων ου προσψαυετε τοις φορτιοισ

⁴⁷ ουαι υμιν οτι οικοδομειτε τα μνημεια των προφητων οι δε πατερεσ υμων απεκτειναν αυτουσ

⁴⁸ αρα μαρτυρειτε και συνευδοκειτε τοις εργοισ των πατερων υμων οτι αυτοι μεν απεκτειναν αυτουσ υμεισ δε οικοδομειτε αυτων τα μνημεια

⁴⁹ δια τουτο και η σοφια του θεου ειπεν αποστελω εισ αυτουσ προφητασ και αποστολουσ και εξ αυτων αποκτενουσιν και εκδιωξουσιν

⁵⁰ ινα εκζητηθη το αιμα παντων των προφητων το εκχυνομενον απο καταβολησ κοσμου απο της γενεασ ταυτησ

⁵¹ απο του αιματοσ αβελ εωσ του αιματοσ ζαχαριου του απολομενου μεταξυ του θυσιαστηριου και του οικου ναι λεγω υμιν εκζητηθησεται απο της γενεασ ταυτησ

⁵² ουαι υμιν τοις νομικοισ οτι ηρατε την κλειδα της γνωσεωσ αυτοι ουκ εισηλθετε και τουσ εισερχομενουσ εκωλυσατε

⁵³ λεγοντοσ δε αυτου ταυτα προσ αυτουσ ηρξαντο οι γραμματεισ και οι φαρισαιοι δεινωσ ενεχειν και αποστοματιζειν αυτον περι πλειονων

⁵⁴ ενεδρευοντεσ αυτον ζητουντεσ θηρευσαι τι εκ του στοματοσ αυτου ινα κατηγορησωσιν αυτου

12

¹ εν οισ επισυναχθεισων των μυριαδων του οχλου ωστε καταπατειν αλληλουσ ηρξατο λεγειν προσ τουσ μαθητασ αυτου πρωτον προσεχετε

εαυτοισ απο της ζυμησ των φαρισαιων ητισ εστιν υποκρισισ

² ουδεν δε συγκεκαλυμμενον εστιν ο ουκ αποκαλυφθησεται και κρυπτον ο ου γνωσθησεται

³ ανθων οσα εν τη σκοτια ειπατε εν τω φωτι ακουσθησεται και ο προσ το ουσ ελαλησατε εν τοις ταμειοισ κηρυχθησεται επι των δωματων

⁴ λεγω δε υμιν τοις φιλοισ μου μη φοβηθητε απο των αποκτενοντων το σωμα και μετα ταυτα μη εχοντων περισσοτερον τι ποιησαι

⁵ υποδειξω δε υμιν τινα φοβηθητε φοβηθητε τον μετα το αποκτειναι εξουσιαν εχοντα εμβαιειν εισ την γεενναν ναι λεγω υμιν τουτον φοβηθητε

⁶ ουχι πεντε στρουθια πωλειται ασσαριων δυο και εν εξ αυτων ουκ εστιν επιλελησμενον ενωπιον του θεου

⁷ αλλα και αι τριχεσ της κεφαλησ υμων πασαι ηριθμηνται μη ουν φοβεισθε πολλων στρουθιων διαφερετε

⁸ λεγω δε υμιν πασ οσ αν ομολογηση εν εμοι εμπροσθεν των ανθρωπων και ο υιοσ του ανθρωπου ομολογησει εν αυτω εμπροσθεν των αγγελων του θεου

⁹ ο δε αρνησαμενοσ με ενωπιον των ανθρωπων απαρνηθησεται ενωπιον των αγγελων του θεου

¹⁰ και πασ οσ ερει λογον εισ τον υιον του ανθρωπου αφεθησεται αυτω τω δε εισ το αγιον πνευμα βλασφημησαντι ουκ αφεθησεται

¹¹ οταν δε προσφερωσιν υμασ επι τασ συναγωγασ και τασ αρχασ και τασ εξουσιασ μη μεριμνατε πωσ η τι απολογησθησθε η τι ειπητε

¹² το γαρ αγιον πνευμα διδαξει υμασ εν αυτη τη ωρα α δει ειπειν

¹³ ειπεν δε τισ αυτω εκ του οχλου διδασκαλε ειπε τω αδελφω μου μερισασθαι μετ εμου την κληρονομιαν

¹⁴ ο δε ειπεν αυτω ανθρωπε τισ με κατεστησεν δικαστην η μεριστην εφ υμασ

¹⁵ ειπεν δε προσ αυτουσ ορατε και φυλασσεσθε απο της πλεονεξιασ οτι ουκ εν τω περισσευειν τινη ζωη αυτω εστιν εκ των υπαρχοντων αυτου

¹⁶ ειπεν δε παραβολην προσ αυτουσ λεγων ανθρωπου τινοσ πλουσιου ευφορησεν η χωρα

¹⁷ και διελογιζετο εν εαυτω λεγων τι ποιησω οτι ουκ εχω που συναξω τουσ καρπουσ μου

¹⁸ και ειπεν τουτο ποιησω καθελω μου τασ αποθηκασ και μειζονασ οικοδομησω και συναξω εκει παντα τα γεννηματα μου και τα αγαθα μου

¹⁹ και ερω τη ψυχη μου ψυχη εχεισ πολλα αγαθα κειμενα εισ ετη πολλα αναπαου φαγε πιε ευφραινου

20 ειπεν δε αυτω ο θεος αφρον ταυτη τη νυκτι την ψυχην σου απαιτουσιν απο σου α δε ητοιμασας τινην εσται

21 ουτως ο θησαυριζων εαυτω και μη εις θεον πλουτων

22 ειπεν δε προς τους μαθητας αυτου δια τουτο υμιν λεγω μη μεριμνατε τη ψυχη υμων τι φαγητε μηδε τω σωματι τι ενδυσησθε

23 η ψυχη πλειον εστιν της τροφης και το σωμα του ενδυματος

24 κατανοησατε τους κορακας οτι ου σπειρουσιν ουδε θεριζουσιν οισ ουκ εστιν ταμειον ουδε αποθηκη και ο θεος τρεφει αυτους ποσω μαλλον υμεις διαφερετε των πετεινων

25 τισ δε εξ υμων μεριμνων δυναται προσθειναι επι την ηλικιαν αυτου πηχυν ενα

26 ει ουν ουτε ελαχιστον δυνασθε τι περι των λοιπων μεριμνατε

27 κατανοησατε τα κρινα πως αυξανει ου κοπια ουδε νηθει λεγω δε υμιν ουδε σολομων εν παση τη δοξη αυτου περιεβαλετο ως εν τουτων

28 ει δε τον χορτον εν τω αγρω σημερον οντα και αυριον εις κλιβανον βαλλομενον ο θεος ουτως αμφιεννυσιν ποσω μαλλον υμας ολιγοπιστοι

29 και υμεις μη ζητειτε τι φαγητε η τι πιητε και μη μετεωριζεσθε

30 ταυτα γαρ παντα τα εθνη του κοσμου επιζητει υμων δε ο πατηρ οιδεν οτι χρηζετε τουτων

31 πλην ζητειτε την βασιλειαν του θεου και ταυτα παντα προσεθησεται υμιν

32 μη φοβου το μικρον ποιμνιον οτι ευδοκησεν ο πατηρ υμων δουναι υμιν την βασιλειαν

33 πωλησατε τα υπαρχοντα υμων και δοτε ελεημοσυνην ποιησατε εαυτοις βαλαντια μη παλαιουμενα θησαυρον ανεκλειπτον εν τοις ουρανοισ οπου κλεπτης ουκ εγγιζει ουδε σης διαφθειρει

34 οπου γαρ εστιν ο θησαυρος υμων εκει και η καρδια υμων εσται

35 εστωσαν υμων αι οσφυες περιεζωσμεναι και οι λυχνοι καιομενοι

36 και υμεις ομοιοι ανθρωποις προσδεχομενοις τον κυριον εαυτων ποτε αναλυση εκ των γαμων ινα ελθοντος και κρουσαντος ευθεως ανοιξωσιν αυτω

37 μακαριοι οι δουλοι εκεινοι ουσ ελθων ο κυριος ευρησει γρηγορουντας αμην λεγω υμιν οτι περιζωσεται και ανακλινει αυτους και παρελθων διακονησει αυτοις

38 και εαν ελθη εν τη δευτερα φυλακη και εν τη τριτη φυλακη ελθη και ευρη ουτως μακαριοι εισιν οι δουλοι εκεινοι

39 τουτο δε γινωσκετε οτι ει ηδει ο οικοδεσποτης ποια ωρα ο κλεπτης ερχεται εγρηγορησεν αν και ουκ αν αφηκεν διορυγηναι τον οικον αυτου

40 και υμεις ουν γινεσθε ετοιμοι οτι η ωρα ου δοκειτε ο υιος του ανθρωπου ερχεται

41 ειπεν δε αυτω ο πετρος κυριε προς ημας την παραβολην ταυτην λεγεις η και προς παντας

42 ειπεν δε ο κυριος τισ αρα εστιν ο πιστος οικονομος και φρονιμος ον καταστησει ο κυριος επι της θεραπειας αυτου του διδοναι εν καιρω το σιτομετριον

43 μακαριος ο δουλος εκεινος ον ελθων ο κυριος αυτου ευρησει ποιουντα ουτως

44 αληθως λεγω υμιν οτι επι πασιν τοις υπαρχουσιν αυτου καταστησει αυτον

45 εαν δε ειπη ο δουλος εκεινος εν τη καρδια αυτου χρονιζει ο κυριος μου ερχεσθαι και αρζηται τυπτειν τους παιδας και τας παιδισκας εσθιειν τε και πινειν και μεθυσκεσθαι

46 ηξει ο κυριος του δουλου εκεινου εν ημερα η ου προσδοκα και εν ωρα η ου γινωσκει και διχοτομησει αυτον και το μερος αυτου μετα των απιστων θησει

47 εκεινος δε ο δουλος ο γνους το θελημα του κυριου εαυτου και μη ετοιμασας μηδε ποιησας προς το θελημα αυτου δαρησεται πολλας

48 ο δε μη γνους ποιησας δε αξια πληγων δαρησεται ολιγας παντι δε ω εδοθη πολυ πολυ ζητηθησεται παρ αυτου και ω παρεθεντο πολυ περισσοτερον αιτησουσιν αυτον

49 πυρ ηλθον βαλειν εις την γην και τι θελω ει ηδη ανηφθη

50 βαπτισμα δε εχω βαπτισθηναι και πως συνεχομαι εως ου τελεσθη

51 δοκειτε οτι ειρηνην παρεγενομενην δουναι εν τη γη ουχι λεγω υμιν αλλ η διαμερισμον

52 εσονται γαρ απο του νυν πεντε εν οικω ενι διαμεμερισμενοι τρεις επι δυσιν και δυο επι τρισιν

53 διαμερισθησεται πατηρ επι υιω και υιος επι πατρι μητηρ επι θυγατρι και θυγατηρ επι μητρι πενθερα επι την νυμφην αυτης και νυμφη επι την πενθεραν αυτης

54 ελεγεν δε και τοις οχλοισ οταν ιδητε την νεφελην ανατελλουσαν απο δυσμων ευθεως λεγετε ομβρος ερχεται και γινεται ουτως

55 και οταν νοτον πνεοντα λεγετε οτι καυσων εσται και γινεται

⁵⁶ υποκριται το προσωπον της γης και του ουρανου οιδατε δοκιμαζειν τον δε καιρον τουτον πως ου δοκιμαζετε

⁵⁷ τι δε και αφ εαυτων ου κρινετε το δικαιον

⁵⁸ ως γαρ υπαγεισ μετα του αντιδικου σου επ αρχοντα εν τη οδω δος εργασιαν απηλλαχθαι απ αυτου μηποτε κατασυρη σε προς τον κριτην και ο κριτης σε παραδω τω πρακτορι και ο πρακτωρ σε βαλη εισ φυλακην

⁵⁹ λεγω σοι ου μη εξελθης εκειθεν εως ου και τον εσχατον λεπτον αποδωσ

13

¹ παρησαν δε τινες εν αυτω τω καιρω απαγγελοντες αυτω περι των γαλιλαιων ων το αιμα πιλατος εμιξεν μετα των θυσιων αυτων

² και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτοις δοκειτε οτι οι γαλιλαιοι ουτοι αμαρτωλοι παρα παντας τους γαλιλαιους εγενοντο οτι τοιαυτα πεπονθασιν

³ ουχι λεγω υμιν αλλ εαν μη μετανοητε παντες ωσαυτως απολεισθε

⁴ η εκεινοι οι δεκα και οκτω εφ ους επεσεν ο πυργος εν τω σιλωαμ και απεκτεινεν αυτους δοκειτε οτι ουτοι οφειλεται εγενοντο παρα παντας ανθρωπους τους κατοικουντας εν ιερουσαλημ

⁵ ουχι λεγω υμιν αλλ εαν μη μετανοητε παντες ομοιως απολεισθε

⁶ ελεγεν δε ταυτην την παραβολην συκτην ειχεν τις εν τω αμπελωνι αυτου πεφυτευμενην και ηλθεν ζητων καρπον εν αυτη και ουχ ευρεν

⁷ ειπεν δε προς τον αμπελουργον ιδου τρια ετη ερχομαι ζητων καρπον εν τη συκτη ταυτη και ουχ ευρισκω εκκοψον αυτην ινα τι και την γην καταργει

⁸ ο δε αποκριθεις λεγει αυτω κυριε αφες αυτην και τουτο το ετος εως οτου σκαψω περι αυτην και βαλω κοπρια

⁹ καν μεν ποιηση καρπον ει δε μηγε εισ το μελλον εκκοψεις αυτην

¹⁰ ην δε διδασκων εν μια των συναγωγων εν τοις σαββασιν

¹¹ και ιδου γυνη ην πνευμα εχουσα ασθενιασ ετη δεκα και οκτω και ην συγκυπτουσα και μη δυναμενη ανακυψαι εισ το παντελεσ

¹² ιδων δε αυτην ο ιησους προσεφωνησεν και ειπεν αυτη γυναι απολελυσαι της ασθενιασ σου

¹³ και επεθηκεν αυτη τας χειρας και παραχημα ανωρθωθη και εδοξαζεν τον θεον

¹⁴ αποκριθεις δε ο αρχισυναγωγος αγανακτων οτι τω σαββατω εθεραπευσεν ο ιησους ελεγεν τω οχλω εξ ημεραι εισιν εν αις δει εργαζεσθαι εν ταυταις ουν ερχομενοι θεραπευεσθε και μη τη ημερα του σαββατου

¹⁵ απεκριθη ουν αυτω ο κυριος και ειπεν υποκριται εκαστος υμων τω σαββατω ου λυει τον βουν αυτου η τον ονον απο της φατηης και απαγαγων ποτιζει

¹⁶ ταυτην δε θυγατερα αβρααμ ουσαν ην εδησεν ο σατανας ιδου δεκα και οκτω ετη ουκ εδει λυθηναι απο του δεσμου τουτου τη ημερα του σαββατου

¹⁷ και ταυτα λεγοντος αυτου κατησχυνοντο παντες οι αντικειμενοι αυτω και πασ ο οχλος εχαιρεν επι πασιν τοις ενδοξοις τοις γινομενοις υπ αυτου

¹⁸ ελεγεν δε τινι ομοια εστιν η βασιλεια του θεου και τινι ομοιωσω αυτην

¹⁹ ομοια εστιν κοκκω σιναπεως ον λαβων ανθρωπος εβαλεν εισ κηπον εαυτου και ηυξησεν και εγενετο εισ δενδρον μεγα και τα πετεινα του ουρανου κατεσκηνωσεν εν τοις κλαδοις αυτου

²⁰ παλιν ειπεν τινι ομοιωσω την βασιλειαν του θεου

²¹ ομοια εστιν ζυμη ην λαβουσα γυνη ενεκρυψεν εισ αλευρου σατα τρια εως ου εζυμωθη ολον

²² και διεπορευετο κατα πολεις και κωμασ διδασκων και πορειαν ποιουμενος εισ ιερουσαλημ

²³ ειπεν δε τις αυτω κυριε ει ολιγοι οι σωζομενοι ο δε ειπεν προς αυτους

²⁴ αγωνιζεσθε εισελθειν δια της στενης πυλης οτι πολλοι λεγω υμιν ζητησουσιν εισελθειν και ουκ ισχυσουσιν

²⁵ αφ ου αν εγερθη ο οικοδεσποτης και αποκλειση την θυραν και αρξησθε εξω εσταναι και κρουειν την θυραν λεγοντες κυριε κυριε ανοιξον ημιν και αποκριθεις ερει υμιν ουκ οίδα υμασ ποθεν εστε

²⁶ τοτε αρξεσθε λεγειν εφαγομεν ενωπιον σου και επιομεν και εν ταις πλαταιαις ημων εδιδαξασ

²⁷ και ερει λεγω υμιν ουκ οίδα υμασ ποθεν εστε αποστητε απ εμου παντες οι εργαται της αδικιασ

²⁸ εκει εσται ο κλαυθμος και ο βρυγμος των οδοντων οταν οψησθε αβρααμ και ισαακ και ιακωβ και παντας τους προφητας εν τη βασιλεια του θεου υμασ δε εκβαλλομενους εξω

²⁹ και ηξουσιν απο ανατολων και δυσμων και βορρα και νοτου και ανακλιθησονται εν τη

βασιλεια του θεου

³⁰ και ιδου εισιν εσχατοι οι εσονται πρωτοι και εισιν πρωτοι οι εσονται εσχατοι

³¹ εν αυτη τη ημερα προσηλθον τινες φαρισαιοι λεγοντες αυτω εξελθε και πορευου εντευθεν οτι ηρωδης θελει σε αποκτειναι

³² και ειπεν αυτοις πορευθεντες ειπατε τη αλωπεκι ταυτη ιδου εκβαλλω δαιμονια και ιασεις επιτελω σημερον και αυριον και τη τριτη τελειουμαι

³³ πλην δει με σημερον και αυριον και τη εχομενη πορευεσθαι οτι ουκ ενδεχεται προφητην απολεσθαι εξω ιερουσαλημ

³⁴ ιερουσαλημ ιερουσαλημ η αποκτενουσα τους προφητας και λιθοβολουσα τους απεσταλμενους προς αυτην ποσακις ηθελησα επισυναξαι τα τεκνα σου ον τροπον ορνις την εαυτησ νοσσιαν υπο τας πτερυγας και ουκ ηθελησατε

³⁵ ιδου αφιεται υμιν ο οικος υμων ερημος λεγω δε υμιν οτι ου μη με ιδητε εως αν ηξει οτε ειπητε ευλογημενος ο ερχομενος εν ονοματι κυριου

14

¹ και εγενετο εν τω ελθειν αυτον εις οικον τινος των αρχοντων των φαρισαιων σαββατω φαγειν αρτον και αυτοι ησαν παρατηρουμενοι αυτον

² και ιδου ανθρωπος τισ ην υδρωπικος εμπροσθεν αυτου

³ και αποκριθεις ο ιησους ειπεν προς τους νομικους και φαρισαιους λεγων ει εξεστιν τω σαββατω θεραπευειν

⁴ οι δε ησυχασαν και επιλαβομενος ιασατο αυτον και απελυσεν

⁵ και αποκριθεις προς αυτους ειπεν τινος υμων υιος η βους εισ φρεαρ εμπεσειται και ουκ ευθεως ανασπασει αυτον εν τη ημερα του σαββατου

⁶ και ουκ ισχυσαν ανταποκριθηναι αυτω προς ταυτα

⁷ ελεγεν δε προς τους κεκλημενους παραβολην επεχων πως τας πρωτοκλισιας εξελεγοντο λεγων προς αυτους

⁸ οταν κληθης υπο τινος εις γαμους μη κατακλιθης εις την πρωτοκλισιαν μηποτε εντιμοτερος σου η κεκλημενος υπ αυτου

⁹ και ελθων ο σε και αυτον καλεσας ερει σοι δος τουτω τοπον και τοτε αρξη μετ αισχυνησ τον εσχατον τοπον κατεχειν

¹⁰ αλλ οταν κληθης πορευθεις αναπεσε εις τον εσχατον τοπον ινα οταν ελθη ο κεκληκωσ σε ειπη

σοι φιλε προσαναβηθι ανωτερον τοτε εσαι σοι δοξα ενωπιον των συνανακειμενων σοι

¹¹ οτι πασ ο υψων εαυτον ταπεινωθησεται και ο ταπεινων εαυτον υψωθησεται

¹² ελεγεν δε και τω κεκληκοτι αυτον οταν ποιησ αριστον η δειπνον μη φωνει τουσ φιλους σου μηδε τουσ αδελφους σου μηδε τουσ συγγενεισ σου μηδε γειτονας πλουσιους μηποτε και αυτοι σε αντικαλεσωσιν και γενηται σοι ανταποδομα

¹³ αλλ οταν ποιησ δοχην καλει πτωχους αναπηρους χωλους τυφλους

¹⁴ και μακαριος εση οτι ουκ εχουσιν ανταποδουναι σοι ανταποδοθησεται γαρ σοι εν τη αναστασει των δικαιων

¹⁵ ακουσας δε τισ των συνανακειμενων ταυτα ειπεν αυτω μακαριος οσ φαγεται αριστον εν τη βασιλεια του θεου

¹⁶ ο δε ειπεν αυτω ανθρωπος τισ εποιησεν δειπνον μεγα και εκαλεσεν πολλους

¹⁷ και απεστειλεν τον δουλων αυτου τη ωρα του δειπνου ειπειν τοις κεκλημενοις ερχεσθε οτι ηδη ετοιμα εστιν παντα

¹⁸ και ηρξαντο απο μιασ παραιτεισθαι παντες ο πρωτος ειπεν αυτω αγρον ηγορασα και εχω αναγκην εξελθειν και ιδειν αυτον ερωτω σε εχε με παρητημενον

¹⁹ και ετερος ειπεν ζευγη βων ηγορασα πεντε και πορευομαι δοκιμασαι αυτα ερωτω σε εχε με παρητημενον

²⁰ και ετερος ειπεν γυναικα εγημα και δια τουτου ου δυναμαι ελθειν

²¹ και παραγενομενος ο δουλос εκεινος απηγγειλεν τω κυριω αυτου ταυτα τοτε οργισθεις ο οικοδεσποτης ειπεν τω δουλω αυτου εξελθε ταχεωσ εις τας πλατειασ και ρυμασ της πολεωσ και τουσ πτωχους και αναπηρους και χωλους και τυφλους εισαγαγε ωδε

²² και ειπεν ο δουλос κυριε γεγονεν ωσ επεταξας και ετι τοπος εστιν

²³ και ειπεν ο κυριος προς τον δουλων εξελθε εις τας οδους και φραγμαους και αναγκασον εισελθειν ινα γεμισθη ο οικος μου

²⁴ λεγω γαρ υμιν οτι ουδεις των ανδρων εκεινων των κεκλημενων γευσεται μου του δειπνου πολλοι γαρ εισιν κλητοι ολιγοι δε εκλεκτοι

²⁵ συνεπορευοντο δε αυτω οχλοι πολλοι και στραφεις ειπεν προς αυτους

²⁶ ει τισ ερχεται προς με και ου μισει τον πατερα αυτου και την μητερα και την γυναικα και τα τεκνα και τουσ αδελφους και τας αδελφασ ετι δε

και την εαυτου ψυχην ου δυναται μου μαθητησ ειναι

²⁷ και οστισ ου βασταζει τον σταυρον αυτου και ερχεται οπισω μου ου δυναται ειναι μου μαθητησ

²⁸ τισ γαρ εξ υμων ο θελων πυργον οικοδομησαι ουχι πρωτον καθισασ ψηφιζει την δαπανην ει εχει τα εισ απαρτισμον

²⁹ ινα μηποτε θεντοσ αυτου θεμελιον και μη ισχυοντοσ εκτελεσαι παντεσ οι θεωρουντεσ αρξωνται εμπαιζειν αυτω

³⁰ λεγοντεσ οτι ουτοσ ο ανθρωποσ ηρξατο οικοδομειν και ουκ ισχυσεν εκτελεσαι

³¹ η τισ βασιλευσ πορευομενοσ συμβαλειν ετερω βασιλει εισ πολεμον ουχι καθισασ πρωτον βουλευεται ει δυνατοσ εστιν εν δεκα χιλιασιν απαντησαι τω μετα εικοσι χιλιαδων ερχομενω επ αυτον

³² ει δε μηγε ετι πορρω αυτου οντοσ πρεσβειαν αποστειλασ ερωτα τα προσ ειρηνην

³³ ουτωσ ουν πασ εξ υμων οσ ουκ αποτασσεται πασιν τοισ εαυτου υπαρχουσιν ου δυναται μου ειναι μαθητησ

³⁴ καλον το αλασ εαν δε το αλασ μωρανθη εν τινι αρτυθησεται

³⁵ ουτε εισ γην ουτε εισ κοπριαν ευθετοσ εστιν εξω βαλλουσιν αυτο ο εχων ωτα ακουειν ακουετω

15

¹ ησαν δε εγγιζοντεσ αυτω παντεσ οι τελωναι και οι αμαρτωλοι ακουειν αυτου

² και διεγογγυζον οι φαρισαιοι και οι γραμματεισ λεγοντεσ οτι ουτοσ αμαρτωλουσ προσδεχεται και συνεσθιει αυτοισ

³ ειπεν δε προσ αυτοουσ την παραβολην ταυτη λεγων

⁴ τισ ανθρωποσ εξ υμων εχων εκατον προβατα και απολεσασ εν εξ αυτων ου καταλειπει τα ενενηκοντα εννεα εν τη ερημω και πορευεται επι το απολωλοσ εωσ ευρη αυτο

⁵ και ευρων επιτιθησιν επι τουσ ωμουσ εαυτου χαιρων

⁶ και ελθων εισ τον οικον συγκαλει τουσ φιλουσ και τουσ γειτονασ λεγων αυτοισ συχαρητε μοι οτι ευρον το προβατον μου το απολωλοσ

⁷ λεγω υμιν οτι ουτωσ χαρα εσται εν τω ουρανω επι ενι αμαρτωλω μετανοουντι η επι ενενηκοντα εννεα δικαιοισ οιτινεσ ου χρειασ εχουσιν μετανοιασ

⁸ η τισ γυνη δραχμασ εχουσα δεκα εαν απολεση δραχμην μιαν ουχι απτει λυχνον και σαροι την οικιαν και ζητει επιμελωσ εωσ οτου ευρη

⁹ και ευρουσα συγκαλειται τασ φιλασ και τασ γειτονασ λεγουσα συχαρητε μοι οτι ευρον την δραχμην ην απωλεσα

¹⁰ ουτωσ λεγω υμιν χαρα γινεται ενωπιον των αγγελων του θεου επι ενι αμαρτωλω μετανοουντι

¹¹ ειπεν δε ανθρωποσ τισ ειχεν δυο υιουσ

¹² και ειπεν ο νεωτεροσ αυτων τω πατρι πατερ δοσ μοι το επιβαλλον μεροσ τησ ουσιασ και διειλεν αυτοισ τον βιον

¹³ και μετ ου πολλασ ημερασ συναγαγων απαντα ο νεωτεροσ υιοσ απεδημησεν εισ χωραν μακραν και εκει διεσκορπισεν την ουσιαν αυτου ζων ασωτωσ

¹⁴ δαπανησαντοσ δε αυτου παντα εγενετο λιμοσ ισχυροσ κατα την χωραν εκεινην και αυτοσ ηρξατο υστερεισθαι

¹⁵ και πορευθεισ εκολληθη ενι των πολιτων τησ χωρασ εκεινησ και επεμφεν αυτον εισ τουσ αγρουσ αυτου βοσκειν χοιρουσ

¹⁶ και επεθυμει γεμισαι την κοιλιαν αυτου απο των κερατιων ων ησθιον οι χοιροι και ουδεισ εδιδου αυτω

¹⁷ εισ εαυτον δε ελθων ειπεν ποσοι μισθιοι του πατροσ μου περισσεουσιν αρτων εγω δε λιμω απολλυμαι

¹⁸ αναστασ πορευσομαι προσ τον πατερα μου και ερω αυτω πατερ ημαρτον εισ τον ουρανον και ενωπιον σου

¹⁹ και ουκετι ειμι αξιοσ κληθηναι υιοσ σου ποιησον με ωσ ενα των μισθιων σου

²⁰ και αναστασ ηλθεν προσ τον πατερα αυτου ετι δε αυτου μακραν απεχοντοσ ειδεν αυτον ο πατηρ αυτου και εσπλαγχνισθη και δραμων επεπεσεν επι τον τραχηλον αυτου και κατεφιλησεν αυτον

²¹ ειπεν δε αυτω ο υιοσ πατερ ημαρτον εισ τον ουρανον και ενωπιον σου και ουκετι ειμι αξιοσ κληθηναι υιοσ σου

²² ειπεν δε ο πατηρ προσ τουσ δουλουσ αυτου εξενεγκατε την στολην την πρωτην και ενδυσατε αυτον και δοτε δακτυλιον εισ την χειρα αυτου και υποδηματα εισ τουσ ποδασ

²³ και ενεγκαντεσ τον μοσχον τον σιτευτον θυσατε και φαγοντεσ ευφρανθωμεν

²⁴ οτι ουτοσ ο υιοσ μου νεκροσ ην και ανεζησεν και απολωλωσ ην και ευρεθη και ηρξαντο ευφραινεσθαι

²⁵ ην δε ο υιοσ αυτου ο πρεσβυτεροσ εν αγρω

και ως ερχομενος ηγγισεν τη οικια ηκουσεν συμφωνιασ και χορων

²⁶ και προσκαλεσαμενος ενα των παιδων επυνθανετο τι ειη ταυτα

²⁷ ο δε ειπεν αυτω οτι ο αδελφος σου ηκει και εθυσεν ο πατηρ σου τον μοσχον τον σιτευτον οτι υγιαινοντα αυτον απελαβεν

²⁸ ωργισθη δε και ουκ ηθελεν εισελθειν ο ουν πατηρ αυτου εξελθων παρεκαλει αυτον

²⁹ ο δε αποκριθεις ειπεν τω πατρι ιδου τοσαυτα ετη δουλευω σοι και ουδεποτε εντολην σου παρηλθον και εμοι ουδεποτε εδωκασ εριφον ινα μετα των φιλων μου ευφρανθω

³⁰ οτε δε ο υιος σου ουτος ο καταφαγων σου τον βιον μετα πορνων ηλθεν εθυσασ αυτω τον μοσχον τον σιτευτον

³¹ ο δε ειπεν αυτω τεκνον συ παντοτε μετ εμου ει και παντα τα εμα σα εστιν

³² ευφρανθησαι δε και χαρησαι εδει οτι ο αδελφος σου ουτος νεκρος ην και ανεζησεν και απολωλωσ ην και ευρεθη

16

¹ ελεγεν δε και προς τους μαθητας αυτου ανθρωπος τις ην πλουσιος ος ειχεν οικονομον και ουτος διεβληθη αυτω ως διασκορπιζων τα υπαρχοντα αυτου

² και φωνησας αυτον ειπεν αυτω τι τουτο ακουω περι σου αποδος τον λογον της οικονομιας σου ου γαρ δυναση ετι οικονομειν

³ ειπεν δε εν εαυτω ο οικονομος τι ποιησω οτι ο κυριος μου αφαιρειται την οικονομιαν απ εμου σκαπτειν ουκ ισχυω επαιτειν αισχυνομαι

⁴ εγνων τι ποιησω ινα οταν μετασταθω της οικονομιας δεξωνται με εις τους οικους αυτων

⁵ και προσκαλεσαμενος ενα εκαστον των χρεωφειλετων του κυριου εαυτου ελεγεν τω πρωτω ποσον οφειλεις τω κυριω μου

⁶ ο δε ειπεν εκατον βατους ελαιου και ειπεν αυτω δεξαι σου το γραμμα και καθισασ ταχεως γραψον πεντηκοντα

⁷ επειτα ετερω ειπεν συ δε ποσον οφειλεις ο δε ειπεν εκατον κορους σιτου και λεγει αυτω δεξαι σου το γραμμα και γραψον ογδοηκοντα

⁸ και επηνεσεν ο κυριος τον οικονομον της αδικιας οτι φρονιμως εποιησεν οτι οι υιοι του αιωνος τουτου φρονιμωτεροι υπερ τους υιους του φωτος εις την γενεαν την εαυτων εισιν

⁹ καγω υμιν λεγω ποιησατε εαυτοις φιλους εκ του μαμωνα της αδικιας ινα οταν εκλιπητε δεξωνται υμας εις τας αιωνιους σκηνας

¹⁰ ο πιστος εν ελαχιστω και εν πολλω πιστος εστιν και ο εν ελαχιστω αδικος και εν πολλω αδικος εστιν

¹¹ ει ουν εν τω αδικω μαμωνα πιστοι ουκ εγενεσθε το αληθινον τις υμιν πιστευσει

¹² και ει εν τω αλλοτριω πιστοι ουκ εγενεσθε το υμετερον τις υμιν δωσει

¹³ ουδεις οικητησ δυναται δυσιν κυριοις δουλευειν η γαρ τον ενα μισησει και τον ετερον αγαπησει η ενος ανθεξεται και του ετερου καταφρονησει ου δυνασθε θεω δουλευειν και μαμωνα

¹⁴ ηκουον δε ταυτα παντα και οι φαρισαιοι φιλαργυροι υπαρχοντες και εξεμυκτηριζον αυτον

¹⁵ και ειπεν αυτοις υμεις εστε οι δικαιοунτες εαυτους ενωπιον των ανθρωπων ο δε θεος γινωσκει τας καρδιας υμων οτι το εν ανθρωποισ υψηλον βδελυγμα ενωπιον του θεου

¹⁶ ο νομος και οι προφηται εως ιωαννου απο τοτε η βασιλεια του θεου ευαγγελιζεται και πασ εις αυτην βιαζεται

¹⁷ ευκοπωτερον δε εστιν τον ουρανον και την γην παρελθειν η του νομου μιαν κεραϊαν πεσειν

¹⁸ πασ ο απολυων την γυναικα αυτου και γαμων ετεραν μοιχευει και πασ ο απολελυμενην απο ανδρος γαμων μοιχευει

¹⁹ ανθρωπος δε τις ην πλουσιος και ενεδιδυσκετο πορφυραν και βυσσον ευφραινομενος καθ ημεραν λαμπρωσ

²⁰ πτωχος δε τις ην ονοματι λαζαρος ος εβεβλητο προς τον πυλωνα αυτου ηλκωμενος

²¹ και επιθυμων χορτασθηναι απο των ψιχιων των πιπτοντων απο της τραπεζης του πλουσιου αλλα και οι κυνες ερχομενοι απελειχον τα ελκη αυτου

²² εγενετο δε αποθανειν τον πτωχον και απενεχθησαι αυτον υπο των αγγελων εις τον κολπον αβρααμ απεθανεν δε και ο πλουσιος και εταφη

²³ και εν τω αδη επαρασ τους οφθαλμους αυτου υπαρχων εν βασανοισ ορα τον αβρααμ απο μακροθεν και λαζαρον εν τοις κολποισ αυτου

²⁴ και αυτος φωνησας ειπεν πατερ αβρααμ ελεησον με και πεμψον λαζαρον ινα βαψη το ακρον του δακτυλου αυτου υδατος και καταψυξη την γλωσσαν μου οτι οδυνωμαι εν τη φλογι ταυτη

²⁵ ειπεν δε αβρααμ τεκνον μνησθητι οτι απελαβες συ τα αγαθα σου εν τη ζωη σου και λαζαρος ομοιωσ τα κακα νυν δε ωδε παρακαλειται συ δε οδυνασαι

²⁶ και επι πασιν τουτοις μεταξυ ημων και

υμων χασμα μεγα εστηρικται οπως οι θελοντες διαβηναι ενθεν προς υμασ μη δυνωνται μηδε οι εκειθεν προς ημασ διαπερωσιν

27 ειπεν δε ερωτω ουν σε πατερ ινα πεμψησ αυτον εις τον οικον του πατροσ μου

28 εχω γαρ πεντε αδελφουσ οπως διαμαρτυρηται αυτοισ ινα μη και αυτοι ελθωσιν εις τον τοπον τουτον της βασανου

29 λεγει αυτω αβρααμ εχουσιν μωσεα και τουσ προφητασ ακουσατωσαν αυτων

30 ο δε ειπεν ουχι πατερ αβρααμ αλλ εαν τισ απο νεκρων πορευθη προς αυτοουσ μετανοησουσιν

31 ειπεν δε αυτω ει μωσεωσ και των προφητων ουκ ακουουσιν ουδε εαν τισ εκ νεκρων αναστη πεισθησονται

17

1 ειπεν δε προς τουσ μαθητασ ανενδεκτον εστιν του μη ελθειν τα σκανδαλα ουαι δε δι ου ερχεται

2 λυσιτελει αυτω ει μυλοσ ονικοσ περικικται περι τον τραχηλον αυτου και ερριπται εις την θαλασσαν η ινα σκανδαλιση ενα των μικρων τουτων

3 προσεχετε εαυτοισ εαν δε αμαρτη εις σε ο αδελφοσ σου επιτιμησον αυτω και εαν μετανοηση αφεσ αυτω

4 και εαν επτακισ της ημερασ αμαρτη εις σε και επτακισ της ημερασ επιστρεψη λεγων μετανωω αφησεισ αυτω

5 και ειπον οι αποστολοι τω κυριω προσθεσ ημιν πιστιν

6 ειπεν δε ο κυριοσ ει εχετε πιστιν ωσ κοκκον σιναπεωσ ελεγετε αν τη συκαμινω ταυτη εκριζωθητι και φυτευθητι εν τη θαλασση και υπηκουσεν αν υμιν

7 τισ δε εξ υμων δουλον εχων αροτριωντα η ποιμαινοντα οσ εισελθοντι εκ του αγρου ερει ευθεωσ παρελθων αναπεσε

8 αλλ ουχι ερει αυτω ετοιμασον τι δειπνησω και περιζωσαμενοσ διακονει μοι εωσ φαγω και πιω και μετα ταυτα φαγεσαι και πιεσαι συ

9 μη χαριν εχει τω δουλω εκεινω οτι εποιησεν τα διαταχθεντα ου δοκω

10 ουτωσ και υμεισ οταν ποιησητε παντα τα διαταχθεντα υμιν λεγετε οτι δουλοι αχρειοι εσμεν οτι ο οφειλομεν ποιησαι πεποιηκαμεν

11 και εγενετο εν τω πορευεσθαι αυτον εις ιερουσαλημ και αυτοσ διηρχετο δια μεσουσ σαμαρειασ και γαλιλαιασ

12 και εισερχομενου αυτου εις τινα κωμην απηνητησαν αυτω δεκα λεπροι ανδρεσ οι εστησαν πορρωθεν

13 και αυτοι ηραν φωνην λεγοντεσ ιησου επιστατα ελεησον ημασ

14 και ιδων ειπεν αυτοισ πορευθεντεσ επιδειξατε εαυτουσ τοισ ιερευσιν και εγενετο εν τω υπαγειν αυτοουσ εκαθαρισθησαν

15 εισ δε εξ αυτων ιδων οτι ιαθη υπεστρεψεν μετα φωνησ μεγαλησ δοξαζων τον θεον

16 και επεσεν επι προσωπον παρα τουσ ποδασ αυτου ευχαριστων αυτω και αυτοσ ην σαμαρειτησ

17 αποκριθεισ δε ο ιησοουσ ειπεν ουχι οι δεκα εκαθαρισθησαν οι δε εννεα που

18 ουχ ευρεθησαν υποστρεψαντεσ δουναι δοξαν τω θεω ει μη ο αλλογενησ ουτοσ

19 και ειπεν αυτω αναστασ πορευου η πιστισ σου σεσωκεν σε

20 επερωτηθεισ δε υπο των φαρισαιων ποτε ερχεται η βασιλεια του θεου απεκριθη αυτοισ και ειπεν ουκ ερχεται η βασιλεια του θεου μετα παρατηρησεωσ

21 ουδε ερουσιν ιδου ωδε η ιδου εκει ιδου γαρ η βασιλεια του θεου εντοσ υμων εστιν

22 ειπεν δε προς τουσ μαθητασ ελευσονται ημεραι οτε επιθυμησετε μιαν των ημερων του υιου του ανθρωπου ιδειν και ουκ οψεσθε

23 και ερουσιν υμιν ιδου ωδε η ιδου εκει μη απεληγθε μηδε διωξητε

24 ωσπερ γαρ η αστραπη η αστραπτουσα εκ της υπ ουρανον εις την υπ ουρανον λαμπει ουτωσ εσται ο υιοσ του ανθρωπου εν τη ημερα αυτου

25 πρωτον δε δει αυτον πολλα παθειν και αποδοκιμασθηναι απο της γενεασ ταυτησ

26 και καθωσ εγενετο εν ταισ ημεραισ νωε ουτωσ εσται και εν ταισ ημεραισ του υιου του ανθρωπου

27 ησθιον επινον εγαμουν εξεγαμιζοντο αχρι ησ ημερασ εισηλθεν νωε εις την κιβωτον και ηλθεν ο κατακλυσμοσ και απωλεσεν απαντασ

28 ομοιωσ και ωσ εγενετο εν ταισ ημεραισ λωτ ησθιον επινον ηγοραζον επωλουν εφυτευουν ωκοδομουν

29 η δε ημερα εξηλθεν λωτ απο σοδομων εβρεξεν πυρ και θειον απ ουρανου και απωλεσεν απαντασ

30 κατα ταυτα εσται η ημερα ο υιοσ του ανθρωπου αποκαλυπτεται

31 εν εκεινη τη ημερα οσ εσται επι του δωματοσ και τα σκευη αυτου εν τη οικια μη καταβατω αραι αυτα και ο εν τω αγρω ομοιωσ μη επιστρεψατω εισ τα οπισω

32 μνημονευετε της γυναικοσ λωτ

33 οσ εαν ζητηση την ψυχην αυτου σωσαι απολεσει αυτην και οσ εαν απολεση αυτην

ζωογονήσει αυτήν

³⁴ λέγω υμιν ταυτή τη νυκτι εσονται δυο επι κλινησ μιας εις παραληφθησεται και ο ετερος αφεθησεται

³⁵ δυο εσονται αληθουσαι επι το αυτο μια παραληφθησεται και η ετερα αφεθησεται

³⁶ ³⁷ και αποκριθεντες λεγουσιν αυτω που κυριε ο δε ειπεν αυτοισ οπου το σωμα εκει συναχθησονται οι αετοι

18

¹ ελεγεν δε και παραβολην αυτοισ προς το δειν παντοτε προσευχεσθαι και μη εκκακειν

² λεγων κριτησ τις ην εν τινι πολει τον θεον μη φοβουμενος και ανθρωπον μη εντρεπομενος

³ χηρα δε ην εν τη πολει εκεινη και ηρχετο προς αυτον λεγουσα εκδικησον με απο του αντιδικου μου

⁴ και ουκ ηθελησεν επι χρονον μετα δε ταυτα ειπεν εν εαυτω ει και τον θεον ου φοβουμαι και ανθρωπον ουκ εντρεπομαι

⁵ δια γε το παρεχειν μοι κοπον την χηραν ταυτην εκδικησω αυτην ινα μη εις τελος ερχομενη υποπιαζη με

⁶ ειπεν δε ο κυριος ακουσατε τι ο κριτησ της αδικιασ λεγει

⁷ ο δε θεος ου μη ποιηση την εκδικησιν των εκλεκτων αυτου των βωωντων προς αυτον ημερασ και νυκτοσ και μακροθυμων επ αυτοισ

⁸ λεγω υμιν οτι ποιηση την εκδικησιν αυτων εν ταχει πλην ο υιοσ του ανθρωπου ελθων αρα ευρησει την πιστιν επι της γησ

⁹ ειπεν δε προς τινασ τουσ πεποιθοτασ εφ εαυτοισ οτι εισιν δικαιοι και εξουθενουντασ τουσ λοιπουσ την παραβολην ταυτην

¹⁰ ανθρωποι δυο ανεβησαν εις το ιερον προσευξασθαι ο εις φαρισαιοσ και ο ετερος τελωνησ

¹¹ ο φαρισαιοσ σταθεισ προς εαυτον ταυτα προσηυχετο ο θεοσ ευχαριστω σοι οτι ουκ ειμι ωσπερ οι λοιποι των ανθρωπων αρπαγεσ αδικοι μοιχοι η και ωσ ουτοσ ο τελωνησ

¹² νηστευω δισ του σαββατου αποδεκατω παντα οσα κτωμαι

¹³ και ο τελωνησ μακροθεν εστωσ ουκ ηθελεν ουδε τουσ οφθαλμουσ εις τον ουρανον επαραι αλλ ετυπτεν εις το στηθοσ αυτου λεγων ο θεοσ ιλασθητι μοι τω αμαρτωλω

¹⁴ λεγω υμιν κατεβη ουτοσ δεδικαιωμενοσ εις τον οικον αυτου η γαρ εκεινοσ οτι πασ ο υψων

εαυτον ταπεινωθησεται ο δε ταπεινων εαυτον υψωθησεται

¹⁵ προσεφερον δε αυτω και τα βρεφη ινα αυτων απτηται ιδοντεσ δε οι μαθηται επετιμησαν αυτοισ

¹⁶ ο δε ιηουσοσ προσκαλεσαμενοσ αυτα ειπεν αφετε τα παιδια ερχεσθαι προς με και μη κωλυετε αυτα των γαρ τοιουτων εστιν η βασιλεια του θεου

¹⁷ αμην λεγω υμιν οσ εαν μη δεξηται την βασιλειαν του θεου ωσ παιδιον ου μη εισελθη εις αυτην

¹⁸ και επηρωτησεν τισ αυτον αρχων λεγων διδασκαλε αγαθε τι ποιησασ ζωνη αιωνιον κληρονομησω

¹⁹ ειπεν δε αυτω ο ιηουσοσ τι με λεγεισ αγαθον ουδεισ αγαθοσ ει μη εις ο θεοσ

²⁰ τασ εντολασ οιδασ μη μοιχευσησ μη φονευσησ μη κλεψησ μη ψευδομαρτυρησησ τιμα τον πατερα σου και την μητερα σου

²¹ ο δε ειπεν ταυτα παντα εφυλαξαμην εκ νεοτητοσ μου

²² ακουσασ δε ταυτα ο ιηουσοσ ειπεν αυτω ετι εν σοι λειπει παντα οσα εχεισ πωλησον και διαδοσ πτωχοισ και εξεισ θησαυρον εν ουρανω και δευρο ακολουθει μοι

²³ ο δε ακουσασ ταυτα περιλυποσ εγενετο ην γαρ πλουσιοσ σφοδρα

²⁴ ιδων δε αυτον ο ιηουσοσ περιλυπον γενομενον ειπεν πως δυσκολωσ οι τα χρηματα εχοντεσ εισελουσονται εις την βασιλειαν του θεου

²⁵ ευκοπωτερον γαρ εστιν καμηλον δια τρυμαλιασ ραφιδοσ εισελθειν η πλουσιον εις την βασιλειαν του θεου εισελθειν

²⁶ ειπον δε οι ακουσαντεσ και τισ δυναται σωθηναι

²⁷ ο δε ειπεν τα αδυνατα παρα ανθρωποισ δυνατα εστιν παρα τω θεω

²⁸ ειπεν δε πετροσ ιδου ημεισ αφηκαμεν παντα και ηκολουθησαμεν σοι

²⁹ ο δε ειπεν αυτοισ αμην λεγω υμιν οτι ουδεισ εστιν οσ αφηκεν οικιαν η γονεισ η αδελφουσ η γυναικα η τεκνα ενεκεν της βασιλειασ του θεου

³⁰ οσ ου μη απολαβη πολλαπλασιονα εν τω καιρω τουτω και εν τω αιωνι τω ερχομενω ζωνη αιωνιον

³¹ παραλαβων δε τουσ δωδεκα ειπεν προς αυτοισ ιδου αναβαινομεν εις ιεροσολυμα και τελεσθησεται παντα τα γεγραμμενα δια των προφητων τω υιω του ανθρωπου

³² παραδοθησεται γαρ τοισ εθνεσιν και εμπαιχθησεται και υβρισθησεται και εμπτυσθησεται

33 και μαστιγώσαντες αποκτενουςιν αυτον και τη ημερα τη τριτη αναστησεται

34 και αυτοι ουδεν τουτων συνηκαν και ην το ρημα τουτο κεκρυμμενον απ αυτων και ουκ εγινωσκον τα λεγομενα

35 εγενετο δε εν τω εγγιζειν αυτον εις ιεριχω τυφλος τις εκαθητο παρα την οδον προσαιτων

36 ακουσας δε οχλου διαπορευομενου επυνθανετο τι ειη τουτο

37 απηγγειλαν δε αυτω οτι ιησους ο ναζωραιος παρερχεται

38 και εβοησεν λεγων ιησου υιε δαυιδ ελεησον με

39 και οι προαγοντες επετιμων αυτω ινα σιωπηση αυτοσ δε πολλω μαλλον εκραζεν υιε δαυιδ ελεησον με

40 σταθεις δε ο ιησους εκελευσεν αυτον αχθηναι προσ αυτον εγγισαντοσ δε αυτου επηρωτησεν αυτον

41 λεγων τι σοι θελεις ποιησω ο δε ειπεν κυριε ινα αναβλεψω

42 και ο ιησους ειπεν αυτω αναβλεψον η πιστισ σου σεσωκεν σε

43 και παραχρημα ανεβλεψεν και ηκολουθει αυτω δοξαζων τον θεον και πασ ο λαοσ ιδων εδωκεν αινον τω θεω

19

1 και εισελθων διηρχετο την ιεριχω

2 και ιδου ανηρ ονοματι καλουμενοσ ζακχαιοσ και αυτοσ ην αρχιτελωνησ και ουτοσ ην πλουσιοσ

3 και εξητει ιδειν τον ιησουν τις εστιν και ουκ ηδυνατο απο του οχλου οτι τη ηλικια μικροσ ην

4 και προδραμων εμπροσθεν ανεβη επι συκομωραιαν ινα ιδη αυτον οτι εκεινησ εμελλεν διερχεσθαι

5 και ωσ ηλθεν επι τον τοπον αναβλεψασ ο ιησους ειδεν αυτον και ειπεν προσ αυτον ζακχαιε σπευσασ καταβηθι σημερον γαρ εν τω οικω σου δει με μειναι

6 και σπευσασ κατεβη και υπεδεξατο αυτον χαιρων

7 και ιδοντες παντες διεγογγυζον λεγοντες οτι παρα αμαρτωλω ανδρι εισηλθεν καταλυσαι

8 σταθεις δε ζακχαιοσ ειπεν προσ τον κυριον ιδου τα ημιση των υπαρχοντων μου κυριε διδωμι τοισ πτωχοισ και ει τινοσ τι εσυκοφαντησα αποδιδωμι τετραπλουν

9 ειπεν δε προσ αυτον ο ιησους οτι σημερον σωτηρια τω οικω τουτω εγενετο καθοτι και αυτοσ υιοσ αβρααμ εστιν

10 ηλθεν γαρ ο υιοσ του ανθρωπου ζητησαι και σωσαι το απολωλοσ

11 ακουοντων δε αυτων ταυτα προσθεισ ειπεν παραβολην δια το εγγυσ αυτον ειναι ιερουσαλημ και δοκειν αυτουσ οτι παραχρημα μελλει η βασιλεια του θεου αναφαινεσθαι

12 ειπεν ουν ανθρωποσ τις ευγενησ επορευθη εισ χωραν μακραν λαβειν εαυτω βασιλειαν και υποστρεψαι

13 καλεσασ δε δεκα δουλουσ εαυτου εδωκεν αυτοισ δεκα μνας και ειπεν προσ αυτουσ πραγματευσασθε εωσ ερχομαι

14 οι δε πολιται αυτου εμισουν αυτον και απεστειλαν πρεσβειαν οπισω αυτου λεγοντες ου θελομεν τουτον βασιλευσαι εφ ημασ

15 και εγενετο εν τω επανελθειν αυτον λαβοντα την βασιλειαν και ειπεν φωνηθηναι αυτω τουσ δουλουσ τουτουσ οισ εδωκεν το αργυριον ινα γνω τις τι διεπραγματευσαστο

16 παρεγενετο δε ο πρωτοσ λεγων κυριε η μνα σου προσειργασαστο δεκα μνας

17 και ειπεν αυτω ευ αγαθε δουλε οτι εν ελαχιστω πιστοσ εγενου ισθι εξουσιαν εχων επανω δεκα πολεων

18 και ηλθεν ο δευτεροσ λεγων κυριε η μνα σου εποιησεν πεντε μνας

19 ειπεν δε και τουτω και συ γινου επανω πεντε πολεων

20 και ετεροσ ηλθεν λεγων κυριε ιδου η μνα σου ην ειχον αποκειμενην εν σουδαριω

21 εφοβουμην γαρ σε οτι ανθρωποσ αυστηροσ ει αιρεις ο ουκ εθηκασ και θεριζεισ ο ουκ εσπειρασ

22 λεγει δε αυτω εκ του στοματοσ σου κρινω σε πονηρε δουλε ηδεισ οτι εγω ανθρωποσ αυστηροσ ειμι αιρων ο ουκ εθηκα και θεριζων ο ουκ εσπειρα

23 και δια τι ουκ εδωκασ το αργυριον μου επι τραπεζαν και εγω ελθων συν τοκω αν επραξα αυτοσ

24 και τοισ παρεστωσιν ειπεν αρατε απ αυτου την μναν και δοτε τω τασ δεκα μνας εχοντι

25 και ειπον αυτω κυριε εχει δεκα μνας

26 λεγω γαρ υμιν οτι παντι τω εχοντι δοθησεται απο δε του μη εχοντοσ και ο εχει αρθησεται απ αυτου

27 πλην τουσ εχθρουσ μου εκεινουσ τουσ μη θελησαντασ με βασιλευσαι επ αυτουσ αγαγετε ωδε και κατασφαξατε εμπροσθεν μου

28 και ειπων ταυτα επορευετο εμπροσθεν αναβαινων εισ ιεροσολυμα

29 και εγενετο ωσ ηγγισεν εισ βηθσφαγη και βηθανιαν προσ το οροσ το καλουμενον ελαιων απεστειλεν δυο των μαθητων αυτου

30 ειπων υπαγετε εις την κατεναντι κωμην εν η εισπορευομενοι ευρησετε πωλον δεδεμενον εφ ον ουδεις πωποτε ανθρωπων εκαθισεν λυσαντες αυτον αγαγετε

31 και εαν τις υμας ερωτα δια τι λυετε ουτως ερειτε αυτω οτι ο κυριος αυτου χρειαν εχει

32 απελθοντες δε οι απεσταλμενοι ευρον καθως ειπεν αυτοις

33 λυοντων δε αυτων τον πωλον ειπον οι κυριοι αυτου προς αυτους τι λυετε τον πωλον

34 οι δε ειπον ο κυριος αυτου χρειαν εχει

35 και ηγαγον αυτον προς τον ιησουν και επιρριψαντες εαυτων τα ιματια επι τον πωλον επεβιβασαν τον ιησουν

36 πορευομενου δε αυτου υπεστρωννυον τα ιματια αυτων εν τη οδω

37 εγγιζοντος δε αυτου ηδη προς τη καταβασει του ορους των ελαιων ηρξαντο απαν το πληθος των μαθητων χαιροντες αινειν τον θεον φωνη μεγαλη περι πασων ων ειδον δυναμεων

38 λεγοντες ευλογημενος ο ερχομενος βασιλευσ εν ονοματι κυριου ειρηνη εν ουρανω και δοξα εν υψιστοις

39 και τινες των φαρισαιων απο του οχλου ειπον προς αυτον διδασκαλε επιτιμησον τοις μαθηταις σου

40 και αποκριθεις ειπεν αυτοις λεγω υμιν οτι εαν ουτοι σιωπησωσιν οι λιθοι κεκραζονται

41 και ωσ ηγγισεν ιδων την πολιν εκλαυσεν επ αυτη

42 λεγων οτι ει εγνωσ και συ και γε εν τη ημερα σου ταυτη τα προς ειρηνην σου νυν δε εκρυβη απο οφθαλμων σου

43 οτι ηξουσιν ημεραι επι σε και περιβαλουσιν οι εχθροι σου χαρακα σοι και περικυκλωσουσιν σε και συνεξουσιν σε παντοθεν

44 και εδαφιουσιν σε και τα τεκνα σου εν σοι και ουκ αφησουσιν εν σοι λιθον επι λιθων ανθων ουκ εγνωσ τον καιρον της επισκοπησ σου

45 και εισελθων εις το ιερον ηρξατο εκβαλλειν τους πωλουντας εν αυτω και αγοραζοντας

46 λεγων αυτοις γεγραπται ο οικος μου οικος προσευχησ εστιν υμεις δε αυτον εποιησατε σπηλαιον ληστων

47 και ην διδασκων το καθ ημεραν εν τω ιερω οι δε αρχιερεις και οι γραμματεισ εζητουν αυτον απολεσαι και οι πρωτοι του λαου

48 και ουχ ευρισκον το τι ποιησωσιν ο λαος γαρ απασ εξεκρεματο αυτου ακουων

20

1 και εγενετο εν μια των ημερων εκεινων διδασκοντος αυτου τον λαον εν τω ιερω και ευαγγελιζομενου επεστησαν οι ιερεις και οι γραμματεισ συν τοις πρεσβυτεροις

2 και ειπον προς αυτον λεγοντες ειπε ημιν εν ποια εξουσια ταυτα ποιεις η τις εστιν ο δους σοι την εξουσιαν ταυτην

3 αποκριθεις δε ειπεν προς αυτους ερωτησω υμας καγω ενα λογον και ειπατε μοι

4 το βαπτισμα ιωαννου εξ ουρανου ην η εξ ανθρωπων

5 οι δε συνελογισαντο προς εαυτους λεγοντες οτι εαν ειπωμεν εξ ουρανου ερει δια τι ουκ επιστευσατε αυτω

6 εαν δε ειπωμεν εξ ανθρωπων πασ ο λαος καταλιθασει ημασ πεπεισμενος γαρ εστιν ιωαννην προφητην ειναι

7 και απεκριθησαν μη ειδεναι ποθεν

8 και ο ιησους ειπεν αυτοις ουδε εγω λεγω υμιν εν ποια εξουσια ταυτα ποιω

9 ηρξατο δε προς τον λαον λεγειν την παραβολην ταυτην ανθρωπος εφυτευσεν αμπελωνα και εξεδото αυτον γεωργοις και απεδημησεν χρονουσ ικανουσ

10 και εν καιρω απεστειλεν προς τουσ γεωργουσ δουλον ινα απο του καρπου του αμπελωνοσ δωσιν αυτω οι δε γεωργοι δειραντες αυτον εξαπεστειλαν κενον

11 και προσεθετο πεμψαι ετερον δουλον οι δε κακεινον δειραντες και ατιμασαντες εξαπεστειλαν κενον

12 και προσεθετο πεμψαι τριτον οι δε και τουτον τραυματισαντες εξεβαλον

13 ειπεν δε ο κυριος του αμπελωνοσ τι ποιησω πεμψω τον υιον μου τον αγαπητον ισωσ τουτον ιδοντες εντραπησονται

14 ιδοντες δε αυτον οι γεωργοι διελογιζοντο προς εαυτουσ λεγοντες ουτοσ εστιν ο κληρονομοσ δευτε αποκτεινωμεν αυτον ινα ημων γενηται η κληρονομια

15 και εκβαλοντες αυτον εξω του αμπελωνοσ απεκτειναν τι ουν ποιησει αυτοις ο κυριος του αμπελωνοσ

16 ελευσεται και απολεσει τουσ γεωργουσ τουτουσ και δωσει τον αμπελωνα αλλοις ακουσαντες δε ειπον μη γενοιτο

17 ο δε εμβλεψασ αυτοις ειπεν τι ουν εστιν το γεγραμμενον τουτο λιθον ον απεδοκιμασαν οι οικοδομουντες ουτοσ εγενηθη εις κεφαλην γωνιασ

18 πασ ο πεσων επ εκεινον τον λιθον συνθλασθησεται εφ ον δ αν πεση λικμησει αυτον

19 και εξητησαν οι αρχιερεις και οι γραμματεισ επιβαλειν επ αυτον τασ χειρασ εν αυτη τη ωρα και εφοβηθησαν εγνωσαν γαρ οτι προσ αυτους την παραβολην ταυτην ειπεν

20 και παρατηρησαντες απεστειλαν εγκαθητους υποκρινομενους εαυτους δικαιους ειναι ινα επιλαβωνται αυτου λογου εις το παραδουναι αυτον τη αρχη και τη εξουσια του ηγεμονοσ

21 και επηρωτησαν αυτον λεγοντες διδασκαλε οιδαμεν οτι ορθωσ λεγεισ και διδασκεισ και ου λαμβανεισ προσωπον αλλ επ αληθειασ την οδον του θεου διδασκεισ

22 εξεστιν ημιν καισαρι φορον δουναι η ου

23 κατανοησασ δε αυτων την πανουργιαν ειπεν προσ αυτους τι με πειραζετε

24 επιδειξατε μοι δηναριον τινοσ εχει εικονα και επιγραφην αποκριθεντεσ δε ειπον καισαροσ

25 ο δε ειπεν αυτοισ αποδοτε τοινυν τα καισαροσ καισαρι και τα του θεου τω θεω

26 και ουκ ισχυσαν επιλαβεσθαι αυτου ρηματοσ εναντιον του λαου και θαυμασαντεσ επι τη αποκρισει αυτου εισησαν

27 προσελθοντεσ δε τινεσ των σαδδουκαιων οι αντιλεγοντεσ αναστασιν μη ειναι επηρωτησαν αυτον

28 λεγοντεσ διδασκαλε μωσησ εγραψεν ημιν εαν τινοσ αδελφοσ αποθανη εχων γυναικα και ουτοσ ατεκνοσ αποθανη ινα λαβη ο αδελφοσ αυτου την γυναικα και εξαναστηση σπερμα τω αδελφω αυτου

29 επτα ουν αδελφοι ησαν και ο πρωτοσ λαβων γυναικα απεθανεν ατεκνοσ

30 και ελαβεν ο δευτεροσ την γυναικα και ουτοσ απεθανεν ατεκνοσ

31 και ο τριτοσ ελαβεν αυτην ωσαυτωσ ωσαυτωσ δε και οι επτα ου κατελιπον τεκνα και απεθανον

32 υστερον δε παντων απεθανεν και η γυνη

33 εν τη ουν αναστασει τινοσ αυτων γινεται γυνη οι γαρ επτα εσχον αυτην γυναικα

34 και αποκριθεισ ειπεν αυτοισ ο ιησουσ οι υιοι του αιωνοσ τουτου γαμουσιν και εκγαμισκονται

35 οι δε καταξιωθεντεσ του αιωνοσ εκεινου τυχειν και τησ αναστασεωσ τησ εκ νεκρων ουτε γαμουσιν ουτε εκγαμιζονται

36 ουτε γαρ αποθανειν επι δυνανται ισαγγελοι γαρ εισιν και υιοι εισιν του θεου τησ αναστασεωσ υιοι οντεσ

37 οτι δε εγειρονται οι νεκροι και μωσησ εμηνυσεν επι τησ βατου ωσ λεγει κυριον τον θεον

αβρααμ και τον θεον ισαακ και τον θεον ιακωβ

38 θεοσ δε ουκ εστιν νεκρων αλλα ζωντων παντεσ γαρ αυτω ζωσιν

39 αποκριθεντεσ δε τινεσ των γραμματεων ειπον διδασκαλε καλωσ ειπασ

40 ουκετι δε ετολμων επερωταν αυτον ουδεν

41 ειπεν δε προσ αυτους πωσ λεγουσιν τον χριστον υιον δαυιδ ειναι

42 και αυτοσ δαυιδ λεγει εν βιβλω ψαλμων ειπεν ο κυριοσ τω κυριω μου καθου εκ δεξιων μου

43 εωσ αν θω τουσ εχθρουσ σου υποποδιον των ποδων σου

44 δαυιδ ουν κυριον αυτον καλει και πωσ υιοσ αυτου εστιν

45 ακουοντοσ δε παντοσ του λαου ειπεν τοισ μαθηταισ αυτου

46 προσεχετε απο των γραμματεων των θελοντων περιπατειν εν στολαισ και φιλονυτων ασπασμουσ εν ταισ αγοραισ και πρωτοκαθεδριασ εν ταισ συναγωγαισ και πρωτοκλισιασ εν τοισ δειπνοισ

47 οι κατεσθιουσιν τασ οικιασ των χηρων και προφασει μακρα προσευχονται ουτοι ληψονται περισσοτερον κριμα

21

1 αναβλεψασ δε ειδεν τουσ βαλλοντασ τα δωρα αυτων εις το γαζοφυλακιον πλουσιοουσ

2 ειδεν δε τινα και χηραν πενιχραν βαλλουσαν εκει δυο λεπτα

3 και ειπεν αληθωσ λεγω υμιν οτι η χηρα η πτωχη αυτη πλειον παντων εβαλεν

4 απαντεσ γαρ ουτοι εκ του περισσευοντοσ αυτοισ εβαλον εις τα δωρα του θεου αυτη δε εκ του υστερηματοσ αυτησ απαντα τον βιον ον ειχεν εβαλεν

5 και τινων λεγοντων περι του ιερου οτι λιθοισ καλοισ και αναθημασιν κεκοσμηται ειπεν

6 ταυτα α θεωρειτε ελευσονται ημεραι εν αισ ουκ αφεθησεται λιθοσ επι λιθω οσ ου καταλυθησεται

7 επηρωτησαν δε αυτον λεγοντεσ διδασκαλε ποτε ουν ταυτα εσται και τι το σημειον οταν μελλη ταυτα γινεσθαι

8 ο δε ειπεν βλεπετε μη πλανηθητε πολλοι γαρ ελευσονται επι τω ονοματι μου λεγοντεσ οτι εγω ειμι και ο καιροσ ηγγικεν μη ουν πορευθητε οπισω αυτων

9 οταν δε ακουσητε πολεμουσ και ακαταστασιασ μη πτοηθητε δει γαρ ταυτα γενεσθαι πρωτον αλλ ουκ ευθεωσ το τελοσ

10 τοτε ελεγεν αυτοισ εγερθησεται εθνοσ επι εθνοσ και βασιλεια επι βασιλεια

11 σεισμοι τε μεγαλοι κατα τοπους και λιμοι και λοιμοι εσονται φοβητρα τε και σημεια απ ουρανου μεγαλα εσται

12 προ δε τουτων παντων επιβαλουσιν εφ υμασ τασ χειρασ αυτων και διωξουσιν παραδιδοντες εις συναγωγασ και φυλακασ αγομενους επι βασιλεις και ηγεμονασ ενεκεν του ονοματοσ μου

13 αποβησεται δε υμιν εις μαρτυριον

14 θεσθε ουν εις τασ καρδιασ υμων μη προμελεταν απολογηθηναι

15 εγω γαρ δωσω υμιν στομα και σοφιαν η ου δυνησονται αντειπειν ουδε αντιστηναι παντες οι αντικειμενοι υμιν

16 παραδοθησεσθε δε και υπο γονεων και συγγενων και φιλων και αδελφων και θανατωσουσιν εξ υμων

17 και εσεσθε μισουμενοι υπο παντων δια το ονομα μου

18 και θριξ εκ της κεφαλησ υμων ου μη αποληται

19 εν τη υπομονη υμων κτησασθε τασ ψυχασ υμων

20 οταν δε ιδητε κυκλουμενην υπο στρατοπεδων την ιερουσαλημ τοτε γνωτε οτι ηγγικεν η ερημωσισ αυτησ

21 τοτε οι εν τη ιουδαια φευγετωσαν εις τα ορη και οι εν μεσω αυτησ εκχωρειτωσαν και οι εν ταισ χωραισ μη εισερχεσθωσαν εις αυτην

22 οτι ημεραι εκδικησεωσ αυται εισιν του πλησθηναι παντα τα γεγραμμενα

23 ουαι δε ταισ εν γαστρι εχουσαισ και ταισ θηλαζουσαισ εν εκειναισ ταισ ημεραισ εσται γαρ αναγκη μεγαλη επι της γησ και οργη εν τω λαω τουτω

24 και πεσουνται στοματι μαχαιρασ και αιχμαλωτισθησονται εις παντα τα εθνη και ιερουσαλημ εσται πατουμενη υπο εθνων αχρι πληρωθωσιν καιροι εθνων

25 και εσται σημεια εν ηλιω και σεληνη και αστροισ και επι της γησ συνοχη εθνων εν απορια ηχουσησ θαλασσησ και σαλου

26 αποψυχοντων ανθρωπων απο φοβου και προσδοκιασ των επερχομενων τη οικουμενη αι γαρ δυναμεισ των ουρανων σαλευθησονται

27 και τοτε οψονται τον υιον του ανθρωπου ερχομενον εν νεφελη μετα δυναμεωσ και δοξησ πολλησ

28 αρχομενων δε τουτων γινεσθαι ανακυψατε και επαρατε τασ κεφαλασ υμων διοτι εγγιζει η απολυτρωσισ υμων

29 και ειπεν παραβολην αυτοισ ιδετε την συκην και παντα τα δενδρα

30 οταν προβαλωσιν ηδη βλεποντες αφ εαυτων γινωσκετε οτι ηδη εγγυσ το θεροσ εστιν

31 ουτωσ και υμεισ οταν ιδητε ταυτα γινομενα γινωσκετε οτι εγγυσ εστιν η βασιλεια του θεου

32 αμην λεγω υμιν οτι ου μη παρελθη η γενεα αυτη εωσ αν παντα γενηται

33 ο ουρανοσ και η γη παρελευσονται οι δε λογοι μου ου μη παρελθωσιν

34 προσεχετε δε εαυτοισ μηποτε βαρηθωσιν υμων αι καρδιαι εν κραιπαλη και μεθη και μεριμναισ βιωτικαισ και αιφνιδιοσ εφ υμασ επιστη η ημερα εκεινη

35 ωσ παγισ γαρ επελευσεται επι παντασ τουσ καθημενουσ επι προσωπον πασησ της γησ

36 αγρυπνειτε ουν εν παντι καιρω δεομενοι ινα καταξιωθητε εκφυγειν παντα τα μελλοντα γινεσθαι και σταθηναι εμπροσθεν του υιου του ανθρωπου

37 ην δε τασ ημερασ εν τω ιερω διδασκων τασ δε νυκτασ εξερχομενοσ ηυλιζετο εις το οροσ το καλουμενον ελαιων

38 και πασ ο λαοσ ωρθηριζεν προσ αυτον εν τω ιερω ακουειν αυτου

22

1 ηγγιζεν δε η εορτη των αζυμων η λεγομενη πασχα

2 και εζητουν οι αρχιερεισ και οι γραμματεισ το πωσ ανελωσιν αυτον εφοβουντο γαρ τον λαον

3 εισηλθεν δε σατανασ εις ιουδαν τον επικαλουμενον ισκαριωτην οντα εκ του αριθμου των δωδεκα

4 και απελθων συνελαλησεν τοισ αρχιερευσιν και στρατηγοισ το πωσ αυτον παραδω αυτοισ

5 και εχαρησαν και συνεθεντο αυτω αργυριον δουναι

6 και εξωμολογησεν και εζητει ευκαιριαν του παραδουναι αυτον αυτοισ ατερ οχλου

7 ηλθεν δε η ημερα των αζυμων εν η εδει θυεσθαι το πασχα

8 και απεστειλεν πετρον και ιωαννην ειπων πορευθεντες ετοιμασατε ημιν το πασχα ινα φαγωμεν

9 οι δε ειπον αυτω που θελεισ ετοιμασομεν

10 ο δε ειπεν αυτοισ ιδου εισελθοντων υμων εις την πολιν συναντησει υμιν ανθρωποσ κεραμιον υδατοσ βασταζων ακολουθησατε αυτω εις την οικιαν ου εισπορευεται

11 και ερειτε τω οικοδεσποτη της οικιασ λεγει σοι ο διδασκαλοσ που εστιν το καταλυμα οπου το πασχα μετα των μαθητων μου φαγω

12 κακεινος υμιν δειξει ανωγειον μεγα εστρωμενον εκει ετοιμασατε

13 απελθοντες δε ευρον καθως ειρηκεν αυτοις και ητοιμασαν το πασχα

14 και οτε εγενετο η ωρα ανεπεσεν και οι δωδεκα αποστολοι συν αυτω

15 και ειπεν προς αυτοις επιθυμια επεθυμησα τουτο το πασχα φαγειν μεθ υμων προ του με παθειν

16 λεγω γαρ υμιν οτι ουκετι ου μη φαγω εξ αυτου εως οτου πληρωθη εν τη βασιλεια του θεου

17 και δεξαμενος ποτηριον ευχαριστησας ειπεν λαβετε τουτο και διαμερισατε εαυτοις

18 λεγω γαρ υμιν οτι ου μη πιω απο του γενηματος της αμπελου εως οτου η βασιλεια του θεου ελθη

19 και λαβων αρτον ευχαριστησας εκλασεν και εδωκεν αυτοις λεγων τουτο εστιν το σωμα μου το υπερ υμων διδομενον τουτο ποιειτε εις την εμην αναμνησιν

20 ωσαυτως και το ποτηριον μετα το δειπνησαι λεγων τουτο το ποτηριον η καινη διαθηκη εν τω αιματι μου το υπερ υμων εκχυνομενον

21 πλην ιδου η χειρ του παραδιδοντος με μετ εμου επι της τραπεζης

22 και ο μεν υιος του ανθρωπου πορευεται κατα το ωρισμενον πλην ουαι τω ανθρωπω εκεινω δι ου παραδιδεται

23 και αυτοι ηρξαντο συζητειν προς εαυτους το τις αρα ειη εξ αυτων ο τουτο μελλων πρασσειν

24 εγενετο δε και φιλονεικια εν αυτοις το τις αυτων δοκει ειναι μειζων

25 ο δε ειπεν αυτοις οι βασιλεις των εθνων κυριευουσιν αυτων και οι εξουσιαζοντες αυτων ευεργετα κολουονται

26 υμεις δε ουχ ουτως αλλ ο μειζων εν υμιν γενεσθω ως ο νεωτερος και ο ηγουμενος ως ο διακωνων

27 τις γαρ μειζων ο ανακειμενος η ο διακωνων ουχι ο ανακειμενος εγω δε ειμι εν μεσω υμων ως ο διακωνων

28 υμεις δε εστε οι διαμεμενηκοτες μετ εμου εν τοις πειρασμοις μου

29 καγω διατιθεμαι υμιν καθως διεθετο μοι ο πατηρ μου βασιλειαν

30 ινα εσθητε και πινητε επι της τραπεζης μου και καθισεσθε επι θρονων κρινοντες τας δωδεκα φυλας του ισραηλ

31 ειπεν δε ο κυριος σιμων σιμων ιδου ο σατανας εξητησατο υμας του σινιασαι ως τον σιτον

32 εγω δε εδεηθην περι σου ινα μη εκλιπη η πιστις σου και συ ποτε επιστρεψας στηριξον τους αδελφους σου

33 ο δε ειπεν αυτω κυριε μετα σου ετοιμος ειμι και εις φυλακην και εις θανατον πορευεσθαι

34 ο δε ειπεν λεγω σοι πετρε ου μη φωνηση σημερον αλεκτωρ πριν η τρις απαρνηση μη ειδεναι με

35 και ειπεν αυτοις οτε απεστειλα υμας ατερ βαλαντιου και πηρας και υποδηματων μη τινος υστερησατε οι δε ειπον ουθενος

36 ειπεν ουν αυτοις αλλα νυν ο εχων βαλαντιον αρατω ομοιως και πηραν και ο μη εχων πωλησει το ιματιον αυτου και αγορασει μαχαιραν

37 λεγω γαρ υμιν οτι ετι τουτο το γεγραμμενον δει τελεσθηναι εν εμοι το και μετα ανομων ελογισθη και γαρ τα περι εμου τελος εχει

38 οι δε ειπον κυριε ιδου μαχαιραι ωδε δυο ο δε ειπεν αυτοις ικανον εστιν

39 και εξελθων επορευθη κατα το εθος εις το οροσ των ελαιων ηκολουθησαν δε αυτω και οι μαθηται αυτου

40 γενομενος δε επι του τοπου ειπεν αυτοις προσευχεσθε μη εισελθειν εις πειρασμον

41 και αυτοσ απεσπασθη απ αυτων ωσει λιθου βολην και θεισ τα γονατα προσηυχето

42 λεγων πατερ ει βουλει παρενεγκειν το ποτηριον τουτο απ εμου πλην μη το θελημα μου αλλα το σον γενεσθω

43 ωφθη δε αυτω αγγελος απ ουρανου ενισχυων αυτον

44 και γενομενος εν αγωνια εκτενεστερον προσηυχето εγενετο δε ο ιδρωσ αυτου ωσει θρομβοι αιματος καταβαινοντες επι την γην

45 και αναστας απο της προσευχης ελθων προς τους μαθητας ευρεν αυτοις κοιμωμενους απο της λυπης

46 και ειπεν αυτοις τι καθευδετε ανασταντες προσευχεσθε ινα μη εισελθητε εις πειρασμον

47 ετι δε αυτου λαλουντος ιδου οχλος και ο λεγομενος ιουδας εις των δωδεκα προηρχετο αυτοις και ηγγισεν τω ιησου φιλησαι αυτον

48 ο δε ιησους ειπεν αυτω ιουδα φιληματι τον υιον του ανθρωπου παραδιδωσ

49 ιδοντες δε οι περι αυτον το εσομενον ειπον αυτω κυριε ει παταξομεν εν μαχαιρα

50 και επαταξεν εις τις εξ αυτων τον δουλων του αρχιερεωσ και αφειλεν αυτου το ουσ το δεξιον

51 αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν εατε εως

τουτου και αφαμενος του ωτιου αυτου ιασατο αυτον

⁵² ειπεν δε ο ιησους προς τους παραγενομενους επ αυτον αρχιερεις και στρατηγους του ιερου και πρεσβυτερους ως επι ληστην εξεληλυθατε μετα μαχαιρων και ξυλων

⁵³ καθ ημεραν οντος μου μεθ υμων εν τω ιερω ουκ εξετεινατε τας χειρας επ εμε αλλ αυτη υμων εστιν η ωρα και η εξουσια του σκοτους

⁵⁴ συλλαβοντες δε αυτον ηγαγον και εισηγαγον αυτον εις τον οικον του αρχιερωσ ο δε πετροσ ηκολουθει μακροθεν

⁵⁵ αφαντων δε πυρ εν μεσω της αυλης και συγκαθισαντων αυτων εκαθητο ο πετροσ εν μεσω αυτων

⁵⁶ ιδουσα δε αυτον παιδισκη τισ καθημενον προς το φωσ και ατενισασα αυτω ειπεν και ουτος συν αυτω ην

⁵⁷ ο δε ηρνησατο αυτον λεγων γυναι ουκ οιδα αυτον

⁵⁸ και μετα βραχυ ετεροσ ιδων αυτον εφη και συ εξ αυτων ει ο δε πετροσ ειπεν ανθρωπε ουκ ειμι

⁵⁹ και διαστασης ωσει ωρας μιασ αλλοσ τισ διισχυριζετο λεγων επ αληθειας και ουτος μετ αυτου ην και γαρ γαλιλαιος εστιν

⁶⁰ ειπεν δε ο πετροσ ανθρωπε ουκ οιδα ο λεγεις και παραχρημα ετι λαλουντοσ αυτου εφωνησεν αλεκτωρ

⁶¹ και στραφεισ ο κυριος ενεβλεψεν τω πετρω και υπεμνησθη ο πετροσ του λογου του κυριου ως ειπεν αυτω οτι πριν αλεκτορα φωνησαι απαρνηση με τρισ

⁶² και εξελθων εξω ο πετροσ εκλαυσεν πικρωσ

⁶³ και οι ανδρες οι συνεχοντες τον ιησουν ενεπαιζον αυτω δεροντες

⁶⁴ και περικαλυψαντες αυτον ετυπτον αυτου το προσωπον και επηρωτων αυτον λεγοντες προφητευσον τισ εστιν ο παισασ σε

⁶⁵ και ετερα πολλα βλασφημουντες ελεγον εις αυτον

⁶⁶ και ως εγενετο ημερα συνηχθη το πρεσβυτεριον του λαου αρχιερεις και γραμματεισ και ανηγαγον αυτον εις το συνεδριον αυτων λεγοντες

⁶⁷ ει συ ει ο χριστοσ ειπε ημιν ειπεν δε αυτοισ εαν υμιν ειπω ου μη πιστευσητε

⁶⁸ εαν δε και ερωτησω ου μη αποκριθητε μοι η απολυσητε

⁶⁹ απο του νυν εσται ο υιοσ του ανθρωπου καθημενος εκ δεξιων της δυναμεωσ του θεου

⁷⁰ ειπον δε παντες συ ουν ει ο υιοσ του θεου ο δε προσ αυτουσ εφη υμεισ λεγετε οτι εγω ειμι

⁷¹ οι δε ειπον τι ετι χρειαν εχομεν μαρτυριασ αυτοι γαρ ηκουσαμεν απο του στοματος αυτου

23

¹ και ανασταν απαν το πληθοσ αυτων ηγαγον αυτον επι τον πιλατον

² ηρξαντο δε κατηγορειν αυτου λεγοντες τουτον ευρομεν διαστρεφοντα το εθνοσ και κωλυοντα καισαρι φορουσ διδοναι λεγοντα εαυτον χριστον βασιλεα ειναι

³ ο δε πιλατοσ επηρωτησεν αυτον λεγων συ ει ο βασιλευσ των ιουδαιων ο δε αποκριθεισ αυτω εφη συ λεγεις

⁴ ο δε πιλατοσ ειπεν προς τουσ αρχιερεις και τουσ οχλουσ ουδεν ευρισκω αιτιον εν τω ανθρωπω τουτω

⁵ οι δε επισχυον λεγοντες οτι ανασειει τον λαον διδασκων καθ ολης της ιουδαιασ αρξαμενοσ απο της γαλιλαιασ εωσ ωδε

⁶ πιλατοσ δε ακουσασ γαλιλαιαν επηρωτησεν ει ο ανθρωποσ γαλιλαιοσ εστιν

⁷ και επιγνουσ οτι εκ της εξουσιασ ηρωδου εστιν ανεπεμψεν αυτον προς ηρωδην οντα και αυτον εν ιεροσολυμοισ εν ταυταισ ταισ ημεραισ

⁸ ο δε ηρωδησ ιδων τον ιησουν εχαρη λιαν ην γαρ θελων εξ ικανου ιδειν αυτον δια το ακουειν πολλα περι αυτου και ηλπιζεν τι σημειον ιδειν υπ αυτου γινομενον

⁹ επηρωτα δε αυτον εν λογοισ ικανοισ αυτοσ δε ουδεν απεκρινατο αυτω

¹⁰ ειστηκεισαν δε οι αρχιερεις και οι γραμματεισ ευτονωσ κατηγορουντες αυτου

¹¹ εξουθενησασ δε αυτον ο ηρωδησ συν τοισ στρατευμασιν αυτου και εμπαιξασ περιβαλων αυτον εσθητα λαμπραν ανεπεμψεν αυτον τω πιλατω

¹² εγενοντο δε φιλοι ο τε πιλατοσ και ο ηρωδησ εν αυτη τη ημερα μετ αλληλων προυπηρχον γαρ εν εχθρα οντες προς εαυτουσ

¹³ πιλατοσ δε συγκαλεσαμενοσ τουσ αρχιερεις και τουσ αρχοντασ και τον λαον

¹⁴ ειπεν προς αυτουσ προσηνεγκατε μοι τον ανθρωπον τουτον ως αποστρεφοντα τον λαον και ιδου εγω ενωπιον υμων ανακρινασ ουδεν ευρον εν τω ανθρωπω τουτω αιτιον ων κατηγορειτε κατα αυτου

¹⁵ αλλ ουδε ηρωδησ ανεπεμψα γαρ υμασ προσ αυτον και ιδου ουδεν αξιον θανατου εστιν πεπραγμενον αυτω

¹⁶ παιδευσασ ουν αυτον απολυσω

¹⁷ αναγκην δε ειχεν απολυειν αυτοισ κατα εορτην ενα

18 ανεκραξαν δε παμπληθει λεγοντες αιρε τουτον απολυσον δε ημιν βαραββαν

19 οστις ην δια στασιν τινα γενομενην εν τη πολει και φονον βεβλημενος εις φυλακην

20 παλιν ουν ο πιλατος προσεφωνησεν θελων απολυσαι τον ιησουν

21 οι δε επεφωνουν λεγοντες σταυρωσον σταυρωσον αυτον

22 ο δε τριτον ειπεν προς αυτους τι γαρ κακον εποιησεν ουτος ουδεν αιτιον θανατου ευρον εν αυτω παιδευσας ουν αυτον απολυσω

23 οι δε επεκειντο φωναισιν μεγαλαισιν αιτουμενοι αυτον σταυρωθηναι και κατισχυον αι φωναι αυτων και των αρχιερων

24 ο δε πιλατος επεκρινεν γενεσθαι το αιτημα αυτων

25 απελυσεν δε τον δια στασιν και φονον βεβλημενον εις την φυλακην ον ητουντο τον δε ιησουν παρεδωκεν τω θεληματι αυτων

26 και ωσ απηγαγον αυτον επιλαβομενοι σιμωνος τινος κυρηναιου ερχομενου απ αγρου επεθηκαν αυτω τον σταυρον φερειν οπισθεν του ιησου

27 ηκολουθει δε αυτω πολυ πληθος του λαου και γυναικων αι και εκοπτοντο και εθρηνουν αυτον

28 στραφεισ δε προς αυτας ο ιησους ειπεν θυγατερες ιερουσαλημ μη κλαιετε επ εμε πλην εφ εαυτας κλαιετε και επι τα τεκνα υμων

29 οτι ιδου ερχονται ημεραι εν αισ ερουσιν μακαριαι αι στεραι και κοιλιαι αι ουκ εγεννησαν και μαστοι αι ουκ εθηλασαν

30 τοτε αρξονται λεγειν τοις ορεσιν πεσετε εφ ημασ και τοις βουνοις καλυψατε ημασ

31 οτι ει εν τω υγρω ξυλω ταυτα ποιουσιν εν τω ξηρω τι γενηται

32 ηγοντο δε και ετεροι δυο κακουργοι συν αυτω αναيرهθηναι

33 και οτε απηλθον επι τον τοπον τον καλουμενον κρανιον εκει εσταυρωσαν αυτον και τους κακουργους ον μεν εκ δεξιων ον δε εξ αριστερων

34 ο δε ιησους ελεγεν πατερ αφες αυτοις ου γαρ οιδασιν τι ποιουσιν διαμεριζομενοι δε τα ιματια αυτου εβαλον κληρον

35 και ειστηκει ο λαοσ θεωρων εξεμυκτηριζον δε και οι αρχοντες συν αυτοις λεγοντες αλλουσ εσωσεν σωσατω εαυτον ει ουτος εστιν ο χριστος ο του θεου εκλεκτος

36 ενεπαιζον δε αυτω και οι στρατιωται προσερχομενοι και οξοσ προσφεροντες αυτω

37 και λεγοντες ει συ ει ο βασιλευσ των ιουδαιων σωσον σεαυτον

38 ην δε και επιγραφη γεγραμμενη επ αυτω γραμμασιν ελληνικοις και ρωμαικοις και εβραιοις ουτος εστιν ο βασιλευσ των ιουδαιων

39 εις δε των κρεμασθεντων κακουργων εβλασφημει αυτον λεγων ει συ ει ο χριστος σωσον σεαυτον και ημασ

40 αποκριθεισ δε ο ετερος επετιμα αυτω λεγων ουδε φοβη συ τον θεον οτι εν τω αυτω κριματι ει

41 και ημεις μεν δικαιωσ αξια γαρ ων επραξαμεν απολαμβανομεν ουτος δε ουδεν αποπον επραξεν

42 και ελεγεν τω ιησου μνησθητι μου κυριε οταν ελθης εν τη βασιλεια σου

43 και ειπεν αυτω ο ιησους αμην λεγω σοι σημερον μετ εμου εση εν τω παραδεισω

44 ην δε ωσει ωρα εκτη και σκοτοσ εγενετο εφ ολην την γην εωσ ωρασ ενατησ

45 και εσκοτισθη ο ηλιος και εσχισθη το καταπετασμα του ναου μεσον

46 και φωνησας φωνη μεγαλη ο ιησους ειπεν πατερ εις χειρασ σου παραθησομαι το πνευμα μου και ταυτα ειπων εξεπνευσεν

47 ιδων δε ο εκατονταρχοσ το γενομενον εδοξασεν τον θεον λεγων οντωσ ο ανθρωποσ ουτοσ δικαιοσ ην

48 και παντες οι συμπαραγενομενοι οχλοι επι την θεωριαν ταυτην θεωρουντες τα γενομενα τυπτοντες εαυτων τα στηθη υπεστρεφον

49 ειστηκεσαν δε παντες οι γνωστοι αυτου μακροθεν και γυναικεσ αι συνακολουθησασαι αυτω απο της γαλιλαιασ ορωσαι ταυτα

50 και ιδου ανηρ ονοματι ιωσηφ βουλευτησ υπαρχων ανηρ αγαθοσ και δικαιοσ

51 ουτοσ ουκ ην συγκατατεθειμενοσ τη βουλη και τη πραξει αυτων απο αριμαθαιασ πολεωσ των ιουδαιων οσ και προσεδεχετο και αυτοσ την βασιλειαν του θεου

52 ουτοσ προσελθων τω πιλατω ητησατο το σωμα του ιησου

53 και καθελων αυτο ενετυλιξεν αυτο σινδονι και εθηκεν αυτο εν μνηματι λαξευτω ου ουκ ην ουδεπω ουδεισ κειμενοσ

54 και ημερα ην παρασκευη σαββατον επεφωσκεν

55 κατακολουθησασαι δε γυναικεσ αιτινεσ ησαν συνεληλυθυιαι αυτω εκ της γαλιλαιασ εθεασαντο το μνημειον και ωσ ετεθη το σωμα αυτου

56 υποστρεψασαι δε ητοιμασαν αρωματα και

μυρα και το μεν σαββατον ησυχασαν κατα την εντολην

24

1 τη δε μια των σαββατων ορθρου βαθεος ηλθον επι το μνημα φερουσαι α ητοιμασαν αρωματα και τινες συν αυταις

2 ευρον δε τον λιθον αποκεκυλισμενον απο του μνημειου

3 και εισελθουσαι ουχ ευρον το σωμα του κυριου ιησου

4 και εγενετο εν τω διαπορεισθαι αυτας περι τουτου και ιδου ανδρες δυο επεστησαν αυταις εν εσθησεσιν αστραπτουσαις

5 εμφοβων δε γενομενων αυτων και κλινουσων το προσωπον εις την γην ειπον προς αυτας τι ζητειτε τον ζωντα μετα των νεκρων

6 ουκ εστιν ωδε αλλ ηγερθη μνησθητε ως ελαλησεν υμιν επι των εν τη γαλιλαια

7 λεγων οτι δει τον υιον του ανθρωπου παραδοθηναι εις χειρας ανθρωπων αμαρτωλων και σταυρωθηναι και τη τριτη ημερα αναστηναι

8 και εμνησθησαν των ρηματων αυτου

9 και υποστρεψασαι απο του μνημειου απηγγειλαν ταυτα παντα τοις ενδεκα και πασιν τοις λοιποις

10 ησαν δε η μαγδαληνη μαρια και ιωαννα και μαρια ιακωβου και αι λοιπαι συν αυταις αι ελεγον προς τους αποστολους ταυτα

11 και εφανησαν ενωπιον αυτων ωσει ληρος τα ρηματα αυτων και ηπιστουν αυταις

12 ο δε πετρος αναστας εδραμεν επι το μνημειον και παρακυψασ βλεπει τα οθονια κειμενα μονα και απηλθεν προς εαυτον θαυμαζων το γεγονος

13 και ιδου δυο εξ αυτων ησαν πορευομενοι εν αυτη τη ημερα εις κωμην απεχουσαν σταδιους εξηκοντα απο ιερουσαλημ η ονομα εμμαους

14 και αυτοι ωμιλουν προς αλληλους περι παντων των συμβεβηκοτων τουτων

15 και εγενετο εν τω ομιλειν αυτους και συζητειν και αυτοσ ο ιησους εγγισασ συνεπορευετο αυτοις

16 οι δε οφθαλμοι αυτων εκρατουντο του μη επιγνωναυτον

17 ειπεν δε προς αυτους τινες οι λογοι ουτοι ουσ αντιβαλλετε προς αλληλους περιπατουντες και εστε σκυθρωποι

18 αποκριθεις δε ο εις ω ονομα κλεοπασ ειπεν προς αυτον συ μονος παροικεις ιερουσαλημ και ουκ εγνωσ τα γενομενα εν αυτη εν ταις ημεραις ταυταις

19 και ειπεν αυτοις ποια οι δε ειπον αυτω τα περι ιησου του ναζωραιου οσ εγενετο ανηρ προφητης δυνατος εν εργω και λογω εναντιον του θεου και παντος του λαου

20 οπως τε παρεδωκαν αυτον οι αρχιερεις και οι αρχοντες ημων εις κριμα θανατου και εσταυρωσαν αυτον

21 ημεις δε ηλπιζομεν οτι αυτοσ εστιν ο μελλων λυτρουσθαι τον ισραηλ αλλα γε συν πασιν τουτοις τριτην ταυτην ημεραν αγει σημερον αφ ου ταυτα εγενετο

22 αλλα και γυναικες τινες εξ ημων εξεστησαν ημας γενομεναι ορθριαι επι το μνημειον

23 και μη ευρουσαι το σωμα αυτου ηλθον λεγουσαι και οπτασιαν αγγελων εωρακεναι οι λεγουσιν αυτον ζην

24 και απηλθον τινες των συν ημιν επι το μνημειον και ευρον ουτωσ καθωσ και αι γυναικες ειπον αυτον δε ουκ ειδον

25 και αυτοσ ειπεν προς αυτους ω ανοητοι και βραδεις τη καρδια του πιστευειν επι πασιν οισ ελαλησαν οι προφηται

26 ουχι ταυτα εδει παθειν τον χριστον και εισελθειν εις την δοξαν αυτου

27 και αρξαμενος απο μωσεωσ και απο παντων των προφητων διηρμηνευεν αυτοις εν πασαις ταις γραφαις τα περι εαυτου

28 και ηγγισαν εις την κωμην ου επορευοντο και αυτοσ προσεποιειτο πορρωτερω πορευεσθαι

29 και παρεβιασαντο αυτον λεγοντες μεινον μεθ ημων οτι προς εσπεραν εστιν και κεκλικεν η ημερα και εισηλθεν του μειναι συν αυτοις

30 και εγενετο εν τω κατακλιθηναι αυτον μετ αυτων λαβων τον αρτον ευλογησεν και κλασασ επεδιδου αυτοις

31 αυτων δε διηνοιχθησαν οι οφθαλμοι και επεγνωσαν αυτον και αυτοσ αφαντος εγενετο απ αυτων

32 και ειπον προς αλληλους ουχι η καρδια ημων καιομενη ην εν ημιν ωσ ελαλει ημιν εν τη οδω και ωσ διηνοιγεν ημιν τας γραφασ

33 και ανασταντες αυτη τη ωρα υπεστρεψαν εις ιερουσαλημ και ευρον συνηθροισμενους τους ενδεκα και τους συν αυτοις

34 λεγοντας οτι ηγερθη ο κυριος οντωσ και ωφθη σιμωνι

35 και αυτοι εξηγουντο τα εν τη οδω και ωσ εγνωσθη αυτοις εν τη κλασει του αρτου

36 ταυτα δε αυτων λαλουντων αυτοσ ο ιησους εστη εν μεσω αυτων και λεγει αυτοις ειρηνη υμιν

37 πτοηθεντες δε και εμφοβοι γενομενοι εδοκουν πνευμα θεωρειν

³⁸ και ειπεν αυτοις τι τεταραγμενοι εστε και δια τι διαλογισμοι αναβαινουσιν εν ταις καρδιαις υμων

³⁹ ιδετε τας χειρας μου και τους ποδας μου οτι αυτος εγω ειμι ψηλαφησατε με και ιδετε οτι πνευμα σαρκα και οστεα ουκ εχει καθως εμε θεωρειτε εχοντα

⁴⁰ και τουτο ειπων επεδειξεν αυτοις τας χειρας και τους ποδας

⁴¹ ετι δε απιστουντων αυτων απο της χαρας και θαυμαζοντων ειπεν αυτοις εχετε τι βρωσιμον ενθαδε

⁴² οι δε επεδωκαν αυτω ιχθυος οπτου μερος και απο μελισσιου κηριου

⁴³ και λαβων ενωπιον αυτων εφαγεν

⁴⁴ ειπεν δε αυτοις ουτοι οι λογοι ους ελαλησα προς υμας ετι ων συν υμιν οτι δει πληρωθηναι παντα τα γεγραμμενα εν τω νομω μωσεως και προφηταις και ψαλμοις περι εμου

⁴⁵ τοτε διηνοιξεν αυτων τον νουν του συνιεναι τας γραφας

⁴⁶ και ειπεν αυτοις οτι ουτως γεγραπται και ουτως εδει παθειν τον χριστον και αναστηναι εκ νεκρων τη τριτη ημερα

⁴⁷ και κηρυχθηναι επι τω ονοματι αυτου μετανοιαν και αφεσιν αμαρτιων εις παντα τα εθνη αρξαμενον απο ιερουσαλημ

⁴⁸ υμεις δε εστε μαρτυρες τουτων

⁴⁹ και ιδου εγω αποστελλω την επαγγελιαν του πατρος μου εφ υμας υμεις δε καθισατε εν τη πολει ιερουσαλημ εως ου ενδυσησθε δυναμιν εξ υψους

⁵⁰ εξηγαγεν δε αυτους εξω εως εις βηθανιαν και επαρας τας χειρας αυτου ευλογησεν αυτους

⁵¹ και εγενετο εν τω ευλογειν αυτον αυτους διεστη απ αυτων και ανεφερετο εις τον ουρανον

⁵² και αυτοι προσκυνησαντες αυτον υπεστρεψαν εις ιερουσαλημ μετα χαρας μεγαλης

⁵³ και ησαν δια παντος εν τω ιερω αινουντες και ευλογουντες τον θεον αμην

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ

¹ εν αρχη ην ο λογος και ο λογος ην προς τον θεον και θεος ην ο λογος

² ουτος ην εν αρχη προς τον θεον

³ παντα δι αυτου εγενετο και χωρις αυτου εγενετο ουδε εν ο γεγονεν

⁴ εν αυτω ζωη ην και η ζωη ην το φως των ανθρωπων

⁵ και το φως εν τη σκοτια φαινει και η σκοτια αυτο ου κατελαβεν

⁶ εγενετο ανθρωπος απεσταλμενος παρα θεου ονομα αυτω ιωαννης

⁷ ουτος ηλθεν εις μαρτυριαν ινα μαρτυρηση περι του φωτος ινα παντες πιστευσωσιν δι αυτου

⁸ ουκ ην εκεινος το φως αλλ ινα μαρτυρηση περι του φωτος

⁹ ην το φως το αληθινον ο φωτιζει παντα ανθρωπον ερχομενον 2064 V-PNP-ASM εις τον κοσμον

¹⁰ εν τω κοσμω ην και ο κοσμος δι αυτου εγενετο και ο κοσμος αυτον ουκ εγνω

¹¹ εις τα ιδια ηλθεν και οι ιδιοι αυτον ου παρελαβον

¹² οσοι δε ελαβον αυτον εδωκεν αυτοις εξουσιαν τεκνα θεου γενεσθαι τοις πιστευουσιν εις το ονομα αυτου

¹³ οι ουκ εξ αιματων ουδε εκ θεληματος σαρκος ουδε εκ θεληματος ανδρος αλλ εκ θεου εγεννηθησαν

¹⁴ και ο λογος σαρξ εγενετο και εσκηνωσεν εν ημιν και εθεασαμεθα την δοξαν αυτου δοξαν ωσ μονογενους παρα πατρος πληρης χαριτος και αληθειας

¹⁵ ιωαννης μαρτυρει περι αυτου και κεκραγεν λεγων ουτος ην ον ειπον ο οπισω μου ερχομενος εμπροσθεν μου γεγονεν οτι πρωτος μου ην

¹⁶ και εκ του πληρωματος αυτου ημεις παντες ελαβομεν και χαριν αντι χαριτος

¹⁷ οτι ο νομος δια μωσεως εδοθη η χαρις και η αληθεια δια ιησου χριστου εγενετο

¹⁸ θεον ουδεις εωρακεν πωποτε ο μονογενης υιος ο ων εις τον κολπον του πατρος εκεινος εξηγησατο

¹⁹ και αυτη εστιν η μαρτυρια του ιωαννου οτε απεστειλαν οι ιουδαιοι εξ ιεροσολυμων ιερεις και λευιτας ινα ερωτησωσιν αυτον συ τις ει

²⁰ και ωμολογησεν και ουκ ηρνησατο και ωμολογησεν οτι ουκ ειμι εγω ο χριστος

²¹ και ηρωτησαν αυτον τι ουν ηλιας ει συ και λεγει ουκ ειμι ο προφητης ει συ και απεκριθη ου

²² ειπον ουν αυτω τις ει ινα αποκρισιν δωμεν τοις πεμψασιν ημας τι λεγεις περι σεαυτου

²³ εφη εγω φωνη βοωντος εν τη ερημω ευθυνατε την οδον κυριου καθωσ ειπεν ησαιας ο προφητης

²⁴ και οι απεσταλμενοι ησαν εκ των φαρισαιων

²⁵ και ηρωτησαν αυτον και ειπον αυτω τι ουν βαπτιζεις ει συ ουκ ει ο χριστος ουτε ηλιας ουτε ο προφητης

²⁶ απεκριθη αυτοις ο ιωαννης λεγων εγω βαπτιζω εν υδατι μεσος δε υμων εστηκεν ον υμεις ουκ οιδατε

²⁷ αυτοσ εστιν ο οπισω μου ερχομενος οσ εμπροσθεν μου γεγονεν ου εγω ουκ ειμι αξιος ινα λυσω αυτου τον ιμαντα του υποδηματος

²⁸ ταυτα εν βηθανια εγενετο περαν του ιορδανου οπου ην ιωαννης βαπτιζων

²⁹ τη επαυριον βλεπει τον ιησουν ερχομενον προς αυτον και λεγει ιδε ο αμνος του θεου ο αιρων την αμαρτιαν του κοσμου

³⁰ ουτος εστιν περι ου εγω ειπον οπισω μου ερχεται ανηρ οσ εμπροσθεν μου γεγονεν οτι πρωτος μου ην

³¹ καγω ουκ ηδην αυτον αλλ ινα φανερωθη τω ισραηλ δια τουτο ηλθον εγω εν τω υδατι βαπτιζων

³² και εμαρτυρησεν ιωαννης λεγων οτι τεθεαμαι το πνευμα καταβαινον ωσει περιστερην εξ ουρανου και εμεινεν επ αυτον

³³ καγω ουκ ηδην αυτον αλλ ο πεμψασ με βαπτιζειν εν υδατι εκεινος μοι ειπεν εφ ον αν ιδησ το πνευμα καταβαινον και μενον επ αυτον ουτος εστιν ο βαπτιζων εν πνευματι αγιω

³⁴ καγω εωρακα και μεμαρτυρηκα οτι ουτος εστιν ο υιος του θεου

³⁵ τη επαυριον παλιν ειστηκει ο ιωαννης και εκ των μαθητων αυτου δυο

³⁶ και εμβλεψασ τω ιησου περιπατουντι λεγει ιδε ο αμνος του θεου

³⁷ και ηκουσαν αυτου οι δυο μαθηται λαλουντος και ηκολουθησαν τω ιησου

³⁸ στραφεις δε ο ιησους και θεασαμενος αυτους ακολουθουντας λεγει αυτοις τι ζητετε οι δε ειπον αυτω ραββι ο λεγεται ερμηνευομενον διδασκαλε που μενεις

³⁹ λεγει αυτοις ερχεσθε και ιδετε ηλθον και ειδον που μενει και παρ αυτω εμειναν την ημεραν εκεινην ωρα ην ωσ δεκατη

40 ην ανδρεας ο αδελφος σιμωνος πετρου εις εκ των δυο των ακουσαντων παρα ιωαννου και ακολουθησαντων αυτω

41 ευρισκει ουτος πρωτος τον αδελφον τον ιδιον σιμωνα και λεγει αυτω ευρηκαμεν τον μεσιαν ο εστιν μεθερμηνευομενον χριστος

42 και ηγαγεν αυτον προς τον ιησουν εμβλεψασ αυτω ο ιησους ειπεν συ ει σιμων ο υιος ιωνα συ κληθηση κηφας ο ερμηνευεται πετρος

43 τη επαυριον ηθελησεν εξελθειν εις την γαλιλαιαν και ευρισκει φιλιππον και λεγει αυτω ο ιησους ακολουθει μοι

44 ην δε ο φιλιππος απο βηθσαιδα εκ της πολεως ανδρεου και πετρου

45 ευρισκει φιλιππος τον ναθαναηλ και λεγει αυτω ον εγραψεν μωσης εν τω νομω και οι προφηται ευρηκαμεν ιησουν τον υιον του ιωσηφ τον απο ναζαρετ

46 και ειπεν αυτω ναθαναηλ εκ ναζαρετ δυναται τι αγαθον ειναι λεγει αυτω φιλιππος ερχου και ιδε

47 ειδεν ο ιησους τον ναθαναηλ ερχομενον προς αυτον και λεγει περι αυτου ιδε αληθως ισραηλιτης εν ω δολος ουκ εστιν

48 λεγει αυτω ναθαναηλ ποθεν με γινωσκεις απεκριθη ιησους και ειπεν αυτω προ του σε φιλιππον φωνησαι οντα υπο την συκην ειδον σε

49 απεκριθη ναθαναηλ και λεγει αυτω ραββι συ ει ο υιος του θεου συ ει ο βασιλευς του ισραηλ

50 απεκριθη ιησους και ειπεν αυτω οτι ειπον σοι ειδον σε υποκατω της συκης πιστευεις μειζω τουτων οψει

51 και λεγει αυτω αμην αμην λεγω υμιν απ αρτι οψεσθε τον ουρανον ανεωγοτα και τους αγγελους του θεου αναβαινοντας και καταβαινοντας επι τον υιον του ανθρωπου

2

1 και τη ημερα τη τριτη γαμος εγενετο εν κανα της γαλιλαιας και ην η μητηρ του ιησου εκει

2 εκληθη δε και ο ιησους και οι μαθηται αυτου εις τον γαμον

3 και υστερησαντος οινου λεγει η μητηρ του ιησου προς αυτον οινον ουκ εχουσιν

4 λεγει αυτη ο ιησους τι εμοι και σοι γυναι ουπω ηκει η ωρα μου

5 λεγει η μητηρ αυτου τοις διακονοις ο τι αν λεγη υμιν ποιησατε

6 ησαν δε εκει υδριαι λιθιναι εξ κειμεναι κατα τον καθαρισμον των ιουδαιων χωρουσαι ανα μετρητας δυο η τρεις

7 λεγει αυτοις ο ιησους γεμισατε τας υδριας υδατος και εγεμισαν αυτας εως ανω

8 και λεγει αυτοις αντλησατε νυν και φερετε τω αρχιτρικλινω και ηνεγκαν

9 ως δε εγευσατο ο αρχιτρικλινος το υδωρ οινον γεγενημενον και ουκ ηδει ποθεν εστιν οι δε διακονοι ηδεισαν οι ηντληκοτες το υδωρ φωνει τον νυμφιον ο αρχιτρικλινος

10 και λεγει αυτω πας ανθρωπος πρωτον τον καλον οινον τιθησιν και οταν μεθυσθωσιν τοτε τον ελασσω συ τετηρηκας τον καλον οινον εως αρτι

11 ταυτην εποιησεν την αρχην των σημειων ο ιησους εν κανα της γαλιλαιας και εφανερωσεν την δοξαν αυτου και επιστευσαν εις αυτον οι μαθηται αυτου

12 μετα τουτο κατεβη εις καπερναουμ αυτος και η μητηρ αυτου και οι αδελφοι αυτου και οι μαθηται αυτου και εκει εμειναν ου πολλας ημερας

13 και εγγυσ ην το πασχα των ιουδαιων και ανεβη εις ιεροσολυμα ο ιησους

14 και ευρεν εν τω ιερω τους πωλουντας βοας και προβατα και περιστερας και τους κερματιστας καθημενους

15 και ποιησας φραγελλιον εκ σχοινηων παντας εξεβαλεν εκ του ιερου τα τε προβατα και τους βοας και των κολλυβιστων εξεχεεν το κερμα και τας τραπεζας ανεστρεψεν

16 και τοις τας περιστερας πωλουσιν ειπεν αρατε ταυτα εντευθεν μη ποιειτε τον οικον του πατρος μου οικον εμποριου

17 εμνησθησαν δε οι μαθηται αυτου οτι γεγραμμενον εστιν ο ζηλος του οικου σου καταφαγεται με

18 απεκριθησαν ουν οι ιουδαιοι και ειπον αυτω τι σημειον δεικνυεις ημιν οτι ταυτα ποιεις

19 απεκριθη ιησους και ειπεν αυτοις λυσατε τον ναον τουτον και εν τρισιν ημεραις εγερω αυτον

20 ειπον ουν οι ιουδαιοι τεσσαρακοντα και εξ ετεσιν ωκοδομηθη ο ναος ουτος και συ εν τρισιν ημεραις εγερεις αυτον

21 εκεινος δε ελεγεν περι του ναου του σωματος αυτου

22 οτε ουν ηγερθη εκ νεκρων εμνησθησαν οι μαθηται αυτου οτι τουτο ελεγεν και επιστευσαν τη γραφη και τω λογω ω ειπεν ο ιησους

23 ως δε ην εν τοις ιεροσολυμοις εν τω πασχα εν τη εορτη πολλοι επιστευσαν εις το ονομα αυτου θεωρουντες αυτου τα σημεια α εποιει

24 αυτοσ δε ο ιησους ουκ επιστευεν εαυτον αυτοισ δια το αυτον γινωσκειν παντας

25 και οτι ου χριαν ειχεν ινα τισ μαρτυρηση περι του ανθρωπου αυτοσ γαρ εγινωσκεν τι ην εν τω ανθρωπω

3

1 ην δε ανθρωπος εκ των φαρισαιων νικοδημοσ ονομα αυτω αρχων των ιουδαιων

2 ουτοσ ηλθεν προσ αυτον νυκτοσ και ειπεν αυτω ραββι οιδαμεν οτι απο θεου εληλυθασ διδασκαλοσ ουδεισ γαρ ταυτα τα σημεια δυναται ποιειν α συ ποιεισ εαν μη η ο θεοσ μετ αυτου

3 απεκριθη ο ιησους και ειπεν αυτω αμην αμην λεγω σοι εαν μη τισ γεννηθη ανωθεν ου δυναται ιδειν την βασιλειαν του θεου

4 λεγει προσ αυτον ο νικοδημοσ πωσ δυναται ανθρωποσ γεννηθηναι γερωνων μη δυναται εισ την κοιλιαν της μητροσ αυτου δευτερον εισελθειν και γεννηθηναι

5 απεκριθη ιησους αμην αμην λεγω σοι εαν μη τισ γεννηθη εξ υδατοσ και πνευματοσ ου δυναται εισελθειν εισ την βασιλειαν του θεου

6 το γεγεννημενον εκ της σαρκοσ σαρξ εστιν και το γεγεννημενον εκ του πνευματοσ πνευμα εστιν

7 μη θαυμασησ οτι ειπον σοι δει υμασ γεννηθηναι ανωθεν

8 το πνευμα οπου θελει πνει και την φωνην αυτου ακουεισ αλλ ουκ οιδασ ποθεν ερχεται και που υπαγει ουτωσ εστιν πασ ο γεγεννημενοσ εκ του πνευματοσ

9 απεκριθη νικοδημοσ και ειπεν αυτω πωσ δυναται ταυτα γενεσθαι

10 απεκριθη ιησους και ειπεν αυτω συ ει ο διδασκαλοσ του ισραηλ και ταυτα ου γινωσκεισ

11 αμην αμην λεγω σοι οτι ο οιδαμεν λαλουμεν και ο εωρακαμεν μαρτυρουμεν και την μαρτυριαν ημων ου λαμβανετε

12 ει τα επιγεια ειπον υμιν και ου πιστευετε πωσ εαν ειπω υμιν τα επουρανια πιστευσετε

13 και ουδεισ αναβεβηκεν εισ τον ουρανον ει μη ο εκ του ουρανου καταβασ ο υιοσ του ανθρωπου ο ων εν τω ουρανω

14 και καθωσ μωσησ υψωσεν τον οφιν εν τη ερημω ουτωσ υψωθηναι δει τον υιον του ανθρωπου

15 ινα πασ ο πιστευων εισ αυτον μη αποληται αλλ εχη ζωην αιωνιον

16 ουτωσ γαρ ηγαπησεν ο θεοσ τον κοσμον ωστε τον υιον αυτου τον μονογενη εδωκεν ινα

πασ ο πιστευων εισ αυτον μη αποληται αλλ εχη ζωην αιωνιον

17 ου γαρ απεστειλεν ο θεοσ τον υιον αυτου εισ τον κοσμον ινα κρινη τον κοσμον αλλ ινα σωθη ο κοσμοσ δι αυτου

18 ο πιστευων εισ αυτον ου κρινεται ο δε μη πιστευων ηδη κεκριται οτι μη πεπιστευκεν εισ το ονομα του μονογενουσ υιου του θεου

19 αυτη δε εστιν η κρισισ οτι το φωσ εληλυθεν εισ τον κοσμον και ηγαπησαν οι ανθρωποι μαλλον το σκοτοσ η το φωσ ην γαρ πονηρα αυτων τα εργα

20 πασ γαρ ο φαυλα πρασων μισει το φωσ και ουκ ερχεται προσ το φωσ ινα μη ελεγχθη τα εργα αυτου

21 ο δε ποιων την αληθειαν ερχεται προσ το φωσ ινα φανερωθη αυτου τα εργα οτι εν θεω εστιν ειργασμενα

22 μετα ταυτα ηλθεν ο ιησους και οι μαθηται αυτου εισ την ιουδαιαν γην και εκει διετριβεν μετ αυτων και εβαπτιζεν

23 ην δε και ιωαννησ βαπτιζων εν αιωνω εγγυσ του σαλημ οτι υδατα πολλα ην εκει και παρεγινοντο και εβαπτιζοντο

24 ουπω γαρ ην βεβλημενοσ εισ την φυλακην ο ιωαννησ

25 εγενετο ουν ζητησισ εκ των μαθητων ιωαννου μετα ιουδαιου περι καθαρισμου

26 και ηλθον προσ τον ιωαννην και ειπον αυτω ραββι οσ ην μετα σου περαν του ιορδανου ω συ μεμαρτυρηκασ ιδε ουτοσ βαπτιζει και παντεσ ερχονται προσ αυτον

27 απεκριθη ιωαννησ και ειπεν ου δυναται ανθρωποσ λαμβανειν ουδεν εαν μη η δεδομενον αυτω εκ του ουρανου

28 αυτοι υμεισ μαρτυρειτε οτι ειπον ουκ ειμι εγω ο χριστοσ αλλ οτι απεσταλμενοσ ειμι εμπροσθεν εκεινου

29 ο εχων την νυμφην νυμφιοσ εστιν ο δε φιλοσ του νυμφιου ο εστηκωσ και ακουων αυτου χαρα χαιρει δια την φωνην του νυμφιου αυτη ουν η χαρα η εμη πεπληρωται

30 εκεινον δει αυξανειν εμε δε ελαττουσθαι

31 ο ανωθεν ερχομενοσ επανω παντων εστιν ο ων εκ της γησ εκ της γησ εστιν και εκ της γησ λαλει ο εκ του ουρανου ερχομενοσ επανω παντων εστιν

32 και ο εωρακεν και ηκουσεν τουτο μαρτυρει και την μαρτυριαν αυτου ουδεισ λαμβανει

33 ο λαβων αυτου την μαρτυριαν εσφραγισεν οτι ο θεοσ αληθησ εστιν

34 ον γαρ απεστειλεν ο θεος τα ρηματα του θεου λαλει ου γαρ εκ μετρου διδωσιν ο θεος το πνευμα

35 ο πατηρ αγαπα τον υιον και παντα δεδωκεν εν τη χειρι αυτου

36 ο πιστευων εις τον υιον εχει ζωην αιωνιον ο δε απειθων τω υιω ουκ οψεται ζωην αλλ η οργη του θεου μενει επ αυτον

4

1 ωσ ουν εγνω ο κυριος οτι ηκουσαν οι φαρισαιοι οτι ιησους πλειονας μαθητας ποιει και βαπτιζει η ιωαννησ

2 καιτοιγε ιησους αυτοσ ουκ εβαπτιζεν αλλ οι μαθηται αυτου

3 αφηκεν την ιουδαιαν και απηλθεν εις την γαλιλαιαν

4 εδει δε αυτον διερχεσθαι δια της σαμαρειας

5 ερχεται ουν εις πολιν της σαμαρειας λεγομενην συχαρ πλησιον του χωριου ο εδωκεν ιακωβ ιωσηφ τω υιω αυτου

6 ην δε εκει πηγη του ιακωβ ο ουν ιησους κεκοπιακωσ εκ της οδοιποριασ εκαθεζετο ουτωσ επι τη πηγη ωρα ην ωσει εκτη

7 ερχεται γυνη εκ της σαμαρειας αντλησαι υδωρ λεγει αυτη ο ιησους δοσ μοι πειν

8 οι γαρ μαθηται αυτου απεληλυθεισαν εις την πολιν ινα τροφασ αγορασωσιν

9 λεγει ουν αυτω η γυνη η σαμαρειιτισ πωσ συ ιουδαιουσ ων παρ εμου πειν αιτεισ ουσησ γυναικοσ σαμαρειιτιδοσ ου γαρ συγχρωνται ιουδαιοι σαμαρειταισ

10 απεκριθη ιησους και ειπεν αυτη ει ηδεις την δωρεαν του θεου και τισ εστιν ο λεγων σοι δοσ μοι πειν συ αν ητησασ αυτον και εδωκεν αν σοι υδωρ ζων

11 λεγει αυτω η γυνη κυριε ουτε αντλημα εχεισ και το φρεαρ εστιν βαθυ ποθεν ουν εχεισ το υδωρ το ζων

12 μη συ μειζων ει του πατροσ ημων ιακωβ οσ εδωκεν ημιν το φρεαρ και αυτοσ εξ αυτου επιεν και οι υιοι αυτου και τα θρεμματα αυτου

13 απεκριθη ιησους και ειπεν αυτη πασ ο πινωσ εκ του υδατοσ τουτου διψησει παλιν

14 οσ δ αν πιη εκ του υδατοσ ου εγω δωσω αυτω ου μη διψηση εις τον αιωνα αλλα το υδωρ ο δωσω αυτω γενησεται εν αυτω πηγη υδατοσ αλλομενου εις ζωην αιωνιον

15 λεγει προσ αυτον η γυνη κυριε δοσ μοι τουτο το υδωρ ινα μη διψω μηδε ερχομαι ενθαδε αντλειν

16 λεγει αυτη ο ιησους υπαγε φωνησον τον ανδρα σου και ελθε ενθαδε

17 απεκριθη η γυνη και ειπεν ουκ εχω ανδρα λεγει αυτη ο ιησους καλωσ ειπασ οτι ανδρα ουκ εχω

18 πεντε γαρ ανδρασ εσχασ και νυν ον εχεισ ουκ εστιν σου ανηρ τουτο αληθεσ ειρηκασ

19 λεγει αυτω η γυνη κυριε θεωρω οτι προφητησ ει συ

20 οι πατερεσ ημων εν τω ορει τουτω προσεκυνησαν και υμεισ λεγετε οτι εν ιεροσολυμοισ εστιν ο τοποσ οπου δει προσκυνειν

21 λεγει αυτη ο ιησους γυναι πιστευσον μοι οτι ερχεται ωρα οτε ουτε εν τω ορει τουτω ουτε εν ιεροσολυμοισ προσκυνησετε τω πατρι

22 υμεισ προσκυνειτε ο ουκ οιδατε ημεισ προσκυνουμεν ο οιδαμεν οτι η σωτηρια εκ των ιουδαιων εστιν

23 αλλ ερχεται ωρα και νυν εστιν οτε οι αληθινοι προσκυνηται προσκυνησουσιν τω πατρι εν πνευματι και αληθεια και γαρ ο πατηρ τοιουτουσ ζητει τουσ προσκυνουντασ αυτον

24 πνευμα ο θεοσ και τουσ προσκυνουντασ αυτον εν πνευματι και αληθεια δει προσκυνειν

25 λεγει αυτω η γυνη οιδα οτι μεσιασ ερχεται ο λεγομενοσ χριστοσ οταν ελθη εκεινοσ αναγγελει ημιν παντα

26 λεγει αυτη ο ιησους εγω ειμι ο λαλων σοι

27 και επι τουτω ηλθον οι μαθηται αυτου και εθαυμασαν οτι μετα γυναικοσ ελαλει ουδεισ μεντοι ειπεν τι ζητεισ η τι λαλεισ μετ αυτησ

28 αφηκεν ουν την υδριαν αυτησ η γυνη και απηλθεν εις την πολιν και λεγει τοισ ανθρωποισ

29 δευτε ιδετε ανθρωπον οσ ειπεν μοι παντα οσα εποιησα μητι ουτοσ εστιν ο χριστοσ

30 εξηλθον εκ της πολεωσ και ηρχοντο προσ αυτον

31 εν δε τω μεταξυ ηρωτων αυτον οι μαθηται λεγοντεσ ραββι φαγε

32 ο δε ειπεν αυτοισ εγω βρωσιν εχω φαγειν ην υμεισ ουκ οιδατε

33 ελεγον ουν οι μαθηται προσ αλληλουσ μη τισ ηνεγκεν αυτω φαγειν

34 λεγει αυτοισ ο ιησους εμον βρωμα εστιν ινα ποιω το θελημα του πεμψαντοσ με και τελειωσω αυτου το εργον

35 ουχ υμεισ λεγετε οτι ετι τετραμηνοσ εστιν και ο θερισμοσ ερχεται ιδου λεγω υμιν επαρατε τουσ οφθαλμουσ υμων και θεασασθε τασ χωρασ οτι λευκαι εισιν προσ θερισμον ηδη

36 και ο θεριζων μισθον λαμβανει και συναγει καρπον εις ζωην αιωνιον ινα και ο σπειρων ομου

χαιρη και ο θεριζων

³⁷ εν γαρ τουτω ο λογος εστιν ο αληθινος οτι αλλος εστιν ο σπειρων και αλλος ο θεριζων

³⁸ εγω απεστειλα υμας θεριζειν ο ουχ υμεις κεκοπιακατε αλλοι κεκοπιακασιν και υμεις εις τον κοπον αυτων εισεληλυθατε

³⁹ εκ δε της πολεωσ εκεινης πολλοι επιστευσαν εις αυτον των σαμαρειτων δια τον λογον της γυναικος μαρτυρουσης οτι ειπεν μοι παντα οσα εποιησα

⁴⁰ ωσ ουν ηλθον προς αυτον οι σαμαρειται ηρωτων αυτον μειναι παρ αυτοις και εμεινεν εκει δυο ημερας

⁴¹ και πολλω πλειουσ επιστευσαν δια τον λογον αυτου

⁴² τη τε γυναικι ελεγον οτι ουκετι δια την σην λαλιαν πιστευομεν αυτοι γαρ ακηκοαμεν και οίδαμεν οτι ουτος εστιν αληθωσ ο σωτηρ του κοσμου ο χριστος

⁴³ μετα δε τας δυο ημερας εξηλθεν εκειθεν και απηλθεν εις την γαλιλαιαν

⁴⁴ αυτος γαρ ο ιησους εμαρτυρησεν οτι προφητησ εν τη ιδια πατριδι τιμην ουκ εχει

⁴⁵ οτε ουν ηλθεν εις την γαλιλαιαν εδεξαντο αυτον οι γαλιλαιοι παντα εωρακοτεσ α εποιησεν εν ιεροσολυμοις εν τη εορτη και αυτοι γαρ ηλθον εις την εορτην

⁴⁶ ηλθεν ουν παλιν ο ιησους εις την κανα της γαλιλαιασ οπου εποιησεν το υδωρ οινον και ην τισ βασιλικος ου ο υιοσ ησθενει εν καπερναουμ

⁴⁷ ουτος ακουσασ οτι ιησους ηκει εκ της ιουδαιασ εις την γαλιλαιαν απηλθεν προς αυτον και ηρωτα αυτον ινα καταβη και ιασηται αυτου τον υιον εμελλεν γαρ αποθνησκειν

⁴⁸ ειπεν ουν ο ιησους προς αυτον εαν μη σημεια και τερατα ιδητε ου μη πιστευσητε

⁴⁹ λεγει προς αυτον ο βασιλικος κυριε καταβηθι πριν αποθανειν το παιδιον μου

⁵⁰ λεγει αυτω ο ιησους πορευου ο υιοσ σου ζη και επιστευσεν ο ανθρωποσ τω λογω ω ειπεν αυτω ο ιησους και επορευετο

⁵¹ ηδη δε αυτου καταβαινοντοσ οι δουλοι αυτου απηνητησαν αυτω και απηγγειλαν λεγοντεσ οτι ο παισ σου ζη

⁵² επυθετο ουν παρ αυτων την ωραν εν η κομψοτερον εσχεν και ειπον αυτω οτι χθεσ ωραν εβδομην αφηκεν αυτον ο πυρετοσ

⁵³ εγνω ουν ο πατηρ οτι εν εκεινη τη ωρα εν η ειπεν αυτω ο ιησους οτι ο υιοσ σου ζη και επιστευσεν αυτοσ και η οικια αυτου ολη

⁵⁴ τουτο παλιν δευτερον σημειον εποιησεν ο

ιησους ελθων εκ της ιουδαιασ εις την γαλιλαιαν

5

¹ μετα ταυτα ην η εορτη των ιουδαιων και ανεβη ο ιησους εις ιεροσολυμα

² εστιν δε εν τοις ιεροσολυμοις επι τη προβατικη κολυμβηθρα η επιλεγομενη εβραιστι βηθεσδα πεντε στοασ εχουσα

³ εν ταυταισ κατεκειτο πληθοσ πολυ των ασθενουντων τυφλων χωλων ξηρων εκδεχομενων την του υδατοσ κινησιν

⁴ αγγελοσ γαρ κατα καιρον κατεβαινεν εν τη κολυμβηθρα και εταρασσεν το υδωρ ο ουν πρωτοσ εμβασ μετα την ταραχην του υδατοσ υγιησ εγινετο ω δηποτε κατειχετο νοσηματι

⁵ ην δε τισ ανθρωποσ εκει τριακοντα οκτω ετη εχων εν τη ασθeneia

⁶ τουτον ιδων ο ιησους κατακειμενον και γνουσ οτι πολυν ηδη χρονον εχει λεγει αυτω θελεισ υγιησ γενεσθαι

⁷ απεκριθη αυτω ο ασθενων κυριε ανθρωπον ουκ εχω ινα οταν ταραχθη το υδωρ βαλη με εις την κολυμβηθραν εν ω δε ερχομαι εγω αλλοσ προ εμου καταβαινει

⁸ λεγει αυτω ο ιησους εγειραι αρον τον κραββατον σου και περιπατει

⁹ και ευθεωσ εγενετο υγιησ ο ανθρωποσ και ηρεν τον κραββατον αυτου και περιεπατει ην δε σαββατον εν εκεινη τη ημερα

¹⁰ ελεγον ουν οι ιουδαιοι τω τεθεραπευμενω σαββατον εστιν ουκ εξεστιν σοι αραι τον κραββατον

¹¹ απεκριθη αυτοις ο ποιησασ με υγιη εκεινοσ μοι ειπεν αρον τον κραββατον σου και περιπατει

¹² ηρωτησαν ουν αυτον τισ εστιν ο ανθρωποσ ο ειπων σοι αρον τον κραββατον σου και περιπατει

¹³ ο δε ιαθεισ ουκ ηδει τισ εστιν ο γαρ ιησους εξενευσεν οχλου οντοσ εν τω τοπω

¹⁴ μετα ταυτα ευρισκει αυτον ο ιησους εν τω ιερω και ειπεν αυτω ιδε υγιησ γεγονασ μηκετι αμαρτανε ινα μη χειρον τι σοι γενηται

¹⁵ απηλθεν ο ανθρωποσ και ανηγγειλεν τοις ιουδαιοις οτι ιησους εστιν ο ποιησασ αυτον υγιη

¹⁶ και δια τουτο εδιωκον τον ιησουν οι ιουδαιοι και εζητουν αυτον αποκτειναι οτι ταυτα εποιει εν σαββατω

¹⁷ ο δε ιησους απεκρινατο αυτοις ο πατηρ μου εωσ αρτι εργαζεται καγω εργαζομαι

¹⁸ δια τουτο ουν μαλλον εζητουν αυτον οι ιουδαιοι αποκτειναι οτι ου μονον ελυεν το

σαββατον αλλα και πατερα ιδιον ελεγεν τον θεον ισον εαυτον ποιων τω θεω

19 απεκρινατο ουν ο ιησους και ειπεν αυτοις αμην αμην λεγω υμιν ου δυναται ο υιος ποιειν αφ εαυτου ουδεν εαν μη τι βλεπη τον πατερα ποιουντα α γαρ αν εκεινος ποιη ταυτα και ο υιος ομοιωσ ποιει

20 ο γαρ πατηρ φιλει τον υιον και παντα δεικνυσιν αυτω α αυτος ποιει και μειζονα τουτων δειξει αυτω εργα ινα υμεις θαυμαζητε

21 ωσπερ γαρ ο πατηρ εγειρει τουσ νεκρουσ και ζωοποιει ουτωσ και ο υιος ουσ θελει ζωοποιει

22 ουδε γαρ ο πατηρ κρινει ουδενα αλλα την κρισιν πασαν δεδωκεν τω υιω

23 ινα παντες τιμωσιν τον υιον καθωσ τιμωσιν τον πατερα ο μη τιμων τον υιον ου τιμα τον πατερα τον πεμψαντα αυτον

24 αμην αμην λεγω υμιν οτι ο τον λογον μου ακουων και πιστευων τω πεμψαντι με εχει ζωην αιωνιον και εις κρισιν ουκ ερχεται αλλα μεταβεβηκεν εκ του θανατου εις την ζωην

25 αμην αμην λεγω υμιν οτι ερχεται ωρα και νυν εστιν οτε οι νεκροι ακουσονται της φωνησ του υιου του θεου και οι ακουσαντες ζησονται

26 ωσπερ γαρ ο πατηρ εχει ζωην εν εαυτω ουτωσ εδωκεν και τω υιω ζωην εχειν εν εαυτω

27 και εξουσιαν εδωκεν αυτω και κρισιν ποιειν οτι υιος ανθρωπου εστιν

28 μη θαυμαζετε τουτο οτι ερχεται ωρα εν η παντες οι εν τοις μνημειοις ακουσονται της φωνησ αυτου

29 και εκπορευσονται οι τα αγαθα ποιησαντες εις αναστασιν ζωησ οι δε τα φαυλα πραξαντες εις αναστασιν κρισεωσ

30 ου δυναμαι εγω ποιειν απ εμαυτου ουδεν καθωσ ακουω κρινω και η κρισις η εμη δικαια εστιν οτι ου ζητω το θελημα το εμον αλλα το θελημα του πεμψαντος με πατροσ

31 εαν εγω μαρτυρω περι εμαυτου η μαρτυρια μου ουκ εστιν αληθησ

32 αλλοσ εστιν ο μαρτυρων περι εμου και οιδα οτι αληθησ εστιν η μαρτυρια ην μαρτυρει περι εμου

33 υμεις απεσταλκατε προσ ιωαννην και μεμαρτυρηκεν τη αληθεια

34 εγω δε ου παρα ανθρωπου την μαρτυριαν λαμβανω αλλα ταυτα λεγω ινα υμεις σωθητε

35 εκεινοσ ην ο λυχνοσ ο καιομενοσ και φαινων υμεις δε ηθελησατε αγαλλιαθηναι προσ ωραν εν τω φωτι αυτου

36 εγω δε εχω την μαρτυριαν μειζω του ιωαννου τα γαρ εργα α εδωκεν μοι ο πατηρ ινα

τελειωσω αυτα αυτα τα εργα α εγω ποιω μαρτυρει περι εμου οτι ο πατηρ με απεσταλκεν

37 και ο πεμψασ με πατηρ αυτοσ μεμαρτυρηκεν περι εμου ουτε φωνην αυτου ακηκοατε πωποτε ουτε ειδοσ αυτου εωρακατε

38 και τον λογον αυτου ουκ εχετε μενοντα εν υμιν οτι ον απεστειλεν εκεινοσ τουτω υμεις ου πιστευετε

39 ερευνατε 2045 V-PAI-2P τασ γραφασ οτι υμεις δοκειτε εν αυταισ ζωην αιωνιον εχειν και εκειναι εισιν αι μαρτυρουσαι περι εμου

40 και ου θελετε ελθειν προσ με ινα ζωην εχητε

41 δοξαν παρα ανθρωπων ου λαμβανω

42 αλλ εγνωκα υμασ οτι την αγαπην του θεου ουκ εχετε εν εαυτοις

43 εγω εληλυθα εν τω ονοματι του πατροσ μου και ου λαμβανετε με εαν αλλοσ ελθη εν τω ονοματι τω ιδιω εκεινον ληψεσθε

44 πωσ δυνασθε υμεις πιστευσαι δοξαν παρα αλληλων λαμβανοντες και την δοξαν την παρα του μονου θεου ου ζητειτε

45 μη δοκειτε οτι εγω κατηγορησω υμων προσ τον πατερα εστιν ο κατηγορων υμων μωσησ εις ον υμεις ηλπικατε

46 ει γαρ επιστευετε μωση επιστευετε αν εμοι περι γαρ εμου εκεινοσ εγραψεν

47 ει δε τοισ εκεινου γραμμασιν ου πιστευετε πωσ τοισ εμοισ ρημασιν πιστευσετε

6

1 μετα ταυτα απηλθεν ο ιησους περαν της θαλασσησ της γαλιλαιασ της τιβεριαδοσ

2 και ηκολουθει αυτω οχλοσ πολυσ οτι εωρων αυτου τα σημεια α εποιει επι των ασθενουντων

3 ανηλθεν δε εις το οροσ ο ιησους και εκει εκαθητο μετα των μαθητων αυτου

4 ην δε εγγυσ το πασχα η εορτη των ιουδαιων

5 επαρασ ουν ο ιησους τουσ οφθαλμουσ και θεασαμενοσ οτι πολυσ οχλοσ ερχεται προσ αυτον λεγει προσ τον φιλιππον ποθεν αγορασομεν αρτουσ ινα φαγωσιν ουτοι

6 τουτο δε ελεγεν πειραζων αυτον αυτοσ γαρ ηδει τι εμελλεν ποιειν

7 απεκριθη αυτω φιλιπποσ διακοσιων δηναριων αρτοι ουκ αρκουσιν αυτοισ ινα εκαστοσ αυτων βραχυ τι λαβη

8 λεγει αυτω εις εκ των μαθητων αυτου ανδρεασ ο αδελφοσ σιμωννοσ πετρου

9 εστιν παιδαριον εν ωδε ο εχει πεντε αρτουσ κριθινοσ και δυο οψαρια αλλα ταυτα τι εστιν εις τοσουτουσ

10 ειπεν δε ο ιησους ποιησατε τους ανθρωπους αναπεσειν ην δε χορτος πολυ εν τω τοπω ανεπεσον ουν οι ανδρες τον αριθμον ωσει πεντακισχιλιοι

11 ελαβεν δε τους αρτους ο ιησους και ευχαριστησας διεδωκεν τοις μαθηταις οι δε μαθηται τοις ανακειμενοις ομοιωσ και εκ των οψαριων οσον ηθελον

12 ωσ δε ενεπλησθησαν λεγει τοις μαθηταις αυτου συναγαγετε τα περισσευσαντα κλασματα ινα μη τι αποληται

13 συνηγαγον ουν και εγεμισαν δωδεκα κοφινους κλασματων εκ των πεντε αρτων των κριθινων α επερισευσεν τοις βεβρωκοσις

14 οι ουν ανθρωποι ιδοντες ο εποιησεν σημειον ο ιησους ελεγον οτι ουτος εστιν αληθως ο προφητης ο ερχομενος εις τον κοσμον

15 ιησους ουν γνους οτι μελλουσιν ερχεσθαι και αρπαζειν αυτον ινα ποιησωσιν αυτον βασιλεα ανεχωρησεν εις το ορος αυτος μονος

16 ωσ δε οψια εγενετο κατεβησαν οι μαθηται αυτου επι την θαλασσαν

17 και εμβαντες εις το πλοιον ηρχοντο περαν της θαλασσης εις καπερναουμ και σκοτια ηδη εγεγονει και ουκ εληλυθει προς αυτους ο ιησους

18 η τε θαλασσα ανεμου μεγαλου πνεοντος διηγειρετο

19 εληλακοτες ουν ωσ σταδιους εικοσι πεντε η τριακοντα θεωρουσιν τον ιησουν περιπατουντα επι της θαλασσης και εγγυσ του πλοιου γινομενον και εφοβηθησαν

20 ο δε λεγει αυτοις εγω ειμι μη φοβεισθε

21 ηθελον ουν λαβειν αυτον εις το πλοιον και ευθεωσ το πλοιον εγενετο επι της γης εις ην υπηγον

22 τη επαυριον ο οχλος ο εστηκωσ περαν της θαλασσης ιδων οτι πλοιαριον αλλο ουκ ην εκει ει μη εν εκεινο εις ο ενεβησαν οι μαθηται αυτου και οτι ου συνεισηλθεν τοις μαθηταις αυτου ο ιησους εις το πλοιαριον αλλα μονοι οι μαθηται αυτου απηλθον

23 αλλα δε ηλθεν πλοιαρια εκ τιβεριαδος εγγυσ του τοπου οπου εφαγον τον αρτον ευχαριστησαντος του κυριου

24 οτε ουν ειδεν ο οχλος οτι ιησους ουκ εστιν εκει ουδε οι μαθηται αυτου ενεβησαν αυτοι εις τα πλοια και ηλθον εις καπερναουμ ζητουντες τον ιησουν

25 και ευροντες αυτον περαν της θαλασσης ειπον αυτω ραββι ποτε ωδε γεγονασ

26 απεκριθη αυτοις ο ιησους και ειπεν αμην

αμην λεγω υμιν ζητειτε με ουχ οτι ειδετε σημεια αλλ οτι εφαγετε εκ των αρτων και εχορτασθητε

27 εργαζεσθε μη την βρωσιν την απολλυμενην αλλα την βρωσιν την μενουσαν εις ζωην αιωνιον ην ο υιος του ανθρωπου υμιν δωσει τουτον γαρ ο πατηρ εσφραγισεν ο θεος

28 ειπον ουν προς αυτον τι ποιωμεν ινα εργαζωμεθα τα εργα του θεου

29 απεκριθη ιησους και ειπεν αυτοις τουτο εστιν το εργον του θεου ινα πιστευσητε εις ον απεστειλεν εκεινος

30 ειπον ουν αυτω τι ουν ποιεις συ σημειον ινα ιδωμεν και πιστευσωμεν σοι τι εργαζη

31 οι πατερες ημων το μαννα εφαγον εν τη ερημω καθως εστιν γεγραμμενον αρτον εκ του ουρανου εδωκεν αυτοις φαγειν

32 ειπεν ουν αυτοις ο ιησους αμην αμην λεγω υμιν ου μωσση δεδωκεν υμιν τον αρτον εκ του ουρανου αλλ ο πατηρ μου διδωσιν υμιν τον αρτον εκ του ουρανου τον αληθινον

33 ο γαρ αρτος του θεου εστιν ο καταβαινων εκ του ουρανου και ζωην διδουσ τω κοσμω

34 ειπον ουν προς αυτον κυριε παντοτε δος ημιν τον αρτον τουτον

35 ειπεν δε αυτοις ο ιησους εγω ειμι ο αρτος της ζωης ο ερχομενος προς με ου μη πειναση και ο πιστευων εις εμε ου μη διψηση πωποτε

36 αλλ ειπον υμιν οτι και εωρακατε με και ου πιστευετε

37 παν ο διδωσιν μοι ο πατηρ προς εμε ηξει και τον ερχομενον προς με ου μη εκβαλω εξω

38 οτι καταβεβηκα εκ του ουρανου ουχ ινα ποιω το θελημα το εμον αλλα το θελημα του πεμψαντος με

39 τουτο δε εστιν το θελημα του πεμψαντος με πατροσ ινα παν ο δεδωκεν μοι μη απολεσω εξ αυτου αλλα αναστησω αυτο τη εσχατη ημερα

40 τουτο δε εστιν το θελημα του πεμψαντος με ινα πασ ο θεωρων τον υιον και πιστευων εις αυτον εχη ζωην αιωνιον και αναστησω αυτον εγω τη εσχατη ημερα

41 εγογγυζον ουν οι ιουδαιοι περι αυτου οτι ειπεν εγω ειμι ο αρτος ο καταβασ εκ του ουρανου

42 και ελεγον ουχ ουτος εστιν ιησους ο υιος ιωσηφ ου ημεις οίδαμεν τον πατερα και την μητερα πως ουν λεγει ουτος οτι εκ του ουρανου καταβεβηκα

43 απεκριθη ουν ο ιησους και ειπεν αυτοις μη γογγυζετε μετ αλληλων

44 ουδεις δυναται ελθειν προς με εαν μη ο πατηρ ο πεμψασ με ελκυση αυτον και εγω

αναστησω αυτον εν τη εσχατη ημερα

⁴⁵ εστιν γεγραμμενον εν τοις προφηταις και εσονται παντες διδακτοι θεου πασ ουν ο ακουων παρα του πατρος και μαθων ερχεται προς με

⁴⁶ ουχ οτι τον πατερα τισ εωρακεν ει μη ο ων παρα του θεου ουτος εωρακεν τον πατερα

⁴⁷ αμην αμην λεγω υμιν ο πιστευων εις εμε εχει ζωην αιωνιον

⁴⁸ εγω ειμι ο αρτος της ζωης

⁴⁹ οι πατερες υμων εφαγον το μαννα εν τη ερημω και απεθανον

⁵⁰ ουτος εστιν ο αρτος ο εκ του ουρανου καταβαινων ινα τισ εξ αυτου φαγη και μη αποθανη

⁵¹ εγω ειμι ο αρτος ο ζων ο εκ του ουρανου καταβας εαν τισ φαγη εκ τουτου του αρτου ζησεται εις τον αιωνα και ο αρτος δε ον εγω δωσω η σαρξ μου εστιν ην εγω δωσω υπερ της του κοσμου ζωης

⁵² εμαχοντο ουν προς αλληλους οι ιουδαιοι λεγοντες πως δυναται ουτος ημιν δουναι την σαρκα φαγειν

⁵³ ειπεν ουν αυτοις ο ιησους αμην αμην λεγω υμιν εαν μη φαγητε την σαρκα του υιου του ανθρωπου και πιητε αυτου το αιμα ουκ εχετε ζωην εν εαυτοις

⁵⁴ ο τρωγων μου την σαρκα και πινων μου το αιμα εχει ζωην αιωνιον και εγω αναστησω αυτον τη εσχατη ημερα

⁵⁵ η γαρ σαρξ μου αληθως εστιν βρωσις και το αιμα μου αληθως εστιν ποσις

⁵⁶ ο τρωγων μου την σαρκα και πινων μου το αιμα εν εμοι μενει καγω εν αυτω

⁵⁷ καθως απεστειλεν με ο ζων πατηρ καγω ζω δια τον πατερα και ο τρωγων με κακεινος ζησεται δι εμε

⁵⁸ ουτος εστιν ο αρτος ο εκ του ουρανου καταβας ου καθως εφαγον οι πατερες υμων το μαννα και απεθανον ο τρωγων τουτον τον αρτον ζησεται εις τον αιωνα

⁵⁹ ταυτα ειπεν εν συναγωγη διδασκων εν καπερναουμ

⁶⁰ πολλοι ουν ακουσαντες εκ των μαθητων αυτου ειπον σκληρος εστιν ουτος ο λογος τισ δυναται αυτου ακουειν

⁶¹ ειδωσ δε ο ιησους εν εαυτω οτι γογγυζουσιν περι τουτου οι μαθηται αυτου ειπεν αυτοις τουτου υμας σκανδαλιζει

⁶² εαν ουν θεωρητε τον υιον του ανθρωπου αναβαινοντα οπου ην το προτερον

⁶³ το πνευμα εστιν το ζωοποιουν η σαρξ ουκ

ωφελει ουδεν τα ρηματα α εγω λαλω υμιν πνευμα εστιν και ζωη εστιν

⁶⁴ αλλ εισιν εξ υμων τινες οι ου πιστευουσιν ηδει γαρ εξ αρχης ο ιησους τινες εισιν οι μη πιστευοντες και τισ εστιν ο παραδωσων αυτον

⁶⁵ και ελεγεν δια τουτο ειρηκα υμιν οτι ουδεις δυναται ελθειν προς με εαν μη η δεδομενον αυτω εκ του πατρος μου

⁶⁶ εκ τουτου πολλοι απηλθον των μαθητων αυτου εις τα οπισω και ουκετι μετ αυτου περιεπατουν

⁶⁷ ειπεν ουν ο ιησους τοις δωδεκα μη και υμεις θελετε υπαγειν

⁶⁸ απεκριθη ουν αυτω σιμων πετρος κυριε προς τινα απελευσομεθα ρηματα ζωης αιωνιου εχεις

⁶⁹ και ημεις πεπιστευκαμεν και εγνωκαμεν οτι συ ει ο χριστος ο υιος του θεου του ζωντος

⁷⁰ απεκριθη αυτοις ο ιησους ουκ εγω υμας τους δωδεκα εξελεξαμην και εξ υμων εις διαβολος εστιν

⁷¹ ελεγεν δε τον ιουδαν σιμωνος ισκαριωτην ουτος γαρ εμελλεν αυτον παραδιδομαι εις ων εκ των δωδεκα

7

¹ και περιεπατει ο ιησους μετα ταυτα εν τη γαλιλαια ου γαρ ηθελεν εν τη ιουδαια περιπατειν οτι εζητουν αυτον οι ιουδαιοι αποκτειναι

² ην δε εγγυσ η εορτη των ιουδαιων η σκηνοπηγια

³ ειπον ουν προς αυτον οι αδελφοι αυτου μεταβηθι εντευθεν και υπαγε εις την ιουδαιαν ινα και οι μαθηται σου θεωρησωσιν τα εργα σου α ποιεις

⁴ ουδεις γαρ εν κρυπτω τι ποιει και ζητει αυτος εν παρρησια ειναι ει ταυτα ποιεις φανερωσον σεαυτον τω κοσμω

⁵ ουδε γαρ οι αδελφοι αυτου επιστευον εις αυτον

⁶ λεγει ουν αυτοις ο ιησους ο καιρος ο εμος ουπω παρεστιν ο δε καιρος ο υμετερος παντοτε εστιν ετοιμος

⁷ ου δυναται ο κοσμος μισειν υμας εμε δε μισει οτι εγω μαρτυρω περι αυτου οτι τα εργα αυτου πονηρα εστιν

⁸ υμεις αναβητε εις την εορτην ταυτην εγω ουπω αναβαινω εις την εορτην ταυτην οτι ο καιρος ο εμος ουπω πεπληρωται

⁹ ταυτα δε ειπων αυτοις εμεινεν εν τη γαλιλαια

¹⁰ ωσ δε ανεβησαν οι αδελφοι αυτου τοτε και αυτοσ ανεβη εις την εορτην ου φανερωσ αλλ ωσ εν κρυπτω

11 οι ουν ιουδαιοι εξητουν αυτον εν τη εορτη και ελεγον που εστιν εκεινος

12 και γογγυσμος πολυς περι αυτου ην εν τοις οχλοις οι μεν ελεγον οτι αγαθος εστιν αλλοι ελεγον ου αλλα πλανα τον οχλον

13 ουδεις μεντοι παρρησια ελαλει περι αυτου δια τον φοβον των ιουδαιων

14 ηδη δε της εορτης μεσουσης ανεβη ο ιησους εις το ιερον και εδιδασκεν

15 και εθαυμαζον οι ιουδαιοι λεγοντες πως ουτος γραμματα οιδεν μη μεμαθηκως

16 απεκριθη ουν αυτοις ο ιησους και ειπεν η εμη διδαχη ουκ εστιν εμη αλλα του πεμψαντος με

17 εαν τις θελη το θελημα αυτου ποιειν γνωσεται περι της διδαχης ποτερον εκ του θεου εστιν η εγω απ εμαυτου λαλω

18 ο αφ εαυτου λαλων την δοξαν την ιδιαν ζητει ο δε ζητων την δοξαν του πεμψαντος αυτον ουτος αληθης εστιν και αδικια εν αυτω ουκ εστιν

19 ου μωσης δεδωκεν υμιν τον νομον και ουδεις εξ υμων ποιει τον νομον τι με ζητειτε αποκτειναι

20 απεκριθη ο οχλος και ειπεν δαιμονιον εχεις τις σε ζητει αποκτειναι

21 απεκριθη ιησους και ειπεν αυτοις εν εργον εποιησα και παντες θαυμαζετε

22 δια τουτο μωσης δεδωκεν υμιν την περιτομην ουχ οτι εκ του μωσεως εστιν αλλ εκ των πατερων και εν σαββατω περιτεμνεντε ανθρωπον

23 ει περιτομην λαμβανει ανθρωπος εν σαββατω ινα μη λυθη ο νομος μωσεως εμοι χολατε οτι ολον ανθρωπον υγιη εποιησα εν σαββατω

24 μη κρινετε κατ οψιν αλλα την δικαιαν κρισιν κρινατε

25 ελεγον ουν τινες εκ των ιεροσολυμιτων ουχ ουτος εστιν ον ζητουσιν αποκτειναι

26 και ιδε παρρησια λαλει και ουδεν αυτω λεγουσιν μηποτε αληθως εγνωσαν οι αρχοντες οτι ουτος εστιν αληθως ο χριστος

27 αλλα τουτον οίδαμεν ποθεν εστιν ο δε χριστος οταν ερχηται ουδεις γινωσκει ποθεν εστιν

28 εκραξεν ουν εν τω ιερω διδασκων ο ιησους και λεγων καμε οιδατε και οιδατε ποθεν ειμι και απ εμαυτου ουκ εληλυθα αλλ εστιν αληθινος ο πεμψας με ον υμεις ουκ οιδατε

29 εγω οίδα αυτον οτι παρ αυτου ειμι κακεινος με απεστειλεν

30 εξητουν ουν αυτον πιασαι και ουδεις επεβαλεν επ αυτον την χειρα οτι ουπω εληλυθει η ωρα αυτου

31 πολλοι δε εκ του οχλου επιστευσαν εις αυτον και ελεγον οτι ο χριστος οταν ελθη μητι πλειονα σημεια τουτων ποιησει ων ουτος εποιησεν

32 ηκουσαν οι φαρισαιοι του οχλου γογγυζοντος περι αυτου ταυτα και απεστειλαν υπηρετας οι φαρισαιοι και οι αρχιερεις ινα πιασωσιν αυτον

33 ειπεν ουν ο ιησους ετι μικρον χρονον μεθ υμων ειμι και υπαγω προς τον πεμψαντα με

34 ζητησετε με και ουχ ευρησετε και οπου ειμι εγω υμεις ου δυνασθε ελθειν

35 ειπον ουν οι ιουδαιοι προς εαυτους που ουτος μελλει πορευεσθαι οτι ημεις ουχ ευρησομεν αυτον μη εις την διασποραν των ελληνων μελλει πορευεσθαι και διδασκειν τους ελληνας

36 τις εστιν ουτος ο λογος ον ειπεν ζητησετε με και ουχ ευρησετε και οπου ειμι εγω υμεις ου δυνασθε ελθειν

37 εν δε τη εσχατη ημερα τη μεγαλη της εορτης ειστηκει ο ιησους και εκραξεν λεγων εαν τις διψα ερχεσθω προς με και πινετω

38 ο πιστευων εις εμε καθως ειπεν η γραφη ποταμοι εκ της κοιλιας αυτου ρευσουσιν υδατος ζωντος

39 τουτο δε ειπεν περι του πνευματος ου εμελλον λαμβανειν οι πιστευοντες εις αυτον ουπω γαρ ην πνευμα αγιον οτι ιησους ουδεπω εδοξασθη

40 πολλοι ουν εκ του οχλου ακουσαντες τον λογον ελεγον ουτος εστιν αληθως ο προφητης

41 αλλοι ελεγον ουτος εστιν ο χριστος αλλοι ελεγον μη γαρ εκ της γαλιλαιας ο χριστος ερχεται

42 ουχι η γραφη ειπεν οτι εκ του σπερματος δαυιδ και απο βηθλεεμ της κωμησ οπου ην δαυιδ ο χριστος ερχεται

43 σχισμα ουν εν τω οχλω εγενετο δι αυτον

44 τινες δε ηθελον εξ αυτων πιασαι αυτον αλλ ουδεις επεβαλεν επ αυτον τας χειρας

45 ηλθον ουν οι υπηρεται προς τους αρχιερεις και φαρισαιους και ειπον αυτοις εκεινοι δια τι ουκ ηγαγετε αυτον

46 απεκριθησαν οι υπηρεται ουδεποτε ουτως ελαλησεν ανθρωπος ως ουτος ο ανθρωπος

47 απεκριθησαν ουν αυτοις οι φαρισαιοι μη και υμεις πεπλανησθε

48 μη τις εκ των αρχοντων επιστευσεν εις αυτον η εκ των φαρισαιων

49 αλλ ο οχλος ουτος ο μη γινωσκων τον νομον επικαταρατοι εισιν

50 λεγει νικοδημος προς αυτους ο ελθων νυκτος προς αυτον εισ ων εξ αυτων

51 μη ο νομος ημων κρινει τον ανθρωπον εαν μη ακουση παρ αυτου προτερον και γνω τι ποιει

52 απεκριθησαν και ειπον αυτω μη και συ εκ της γαλιλαιας ει ερευνησον και ιδε οτι προφητης εκ της γαλιλαιας ουκ εγηγγερται

53 και επορευθη εκαστος εις τον οικον αυτου

8

1 ιησους δε επορευθη εις το ορος των ελαιων

2 ορθρου δε παλιν παρεγενετο εις το ιερον και πας ο λαος ηρχετο και καθισας εδιδασκεν αυτους

3 αγουσιν δε οι γραμματεις και οι φαρισαιοι προς αυτον γυναικα εν μοιχεια καταληφθεισαν και στησαντες αυτην εν μεσω

4 λεγουσιν αυτω πειραζοντες διδασκαλε αυτη η γυνη κατεληφθη επ αυτοφορω μοιχευομενη

5 εν δε τω νομω μωση ημιν ενετειλατο τας τοιαυτας λιθοβολεισθαι συ ουν τι λεγεις

6 τουτο δε ελεγον πειραζοντες αυτον ινα εχωσιν κατηγορειν αυτου ο δε ιησους κατω κυψας τω δακτυλω εγραφεν εις την γην μη προσποιουμενος

7 ως δε επεμενον ερωτωντες αυτον ανακυψας ειπεν προς αυτους ο αναμαρτητος υμων πρωτον επ αυτην τον λιθον βαλετω

8 και παλιν κατω κυψας εγραφεν εις την γην

9 οι δε ακουσαντες και υπο της συνειδησεως ελεγχομενοι εξηρχοντο εις καθ εις αρξαμενοι απο των πρεσβυτερων και κατελειφθη μονος ο ιησους και η γυνη εν μεσω ουσα

10 ανακυψας δε ο ιησους και μηδεν θεασαμενος πλην της γυναικος ειπεν αυτη που εισιν εκεινοι οι κατηγοροι σου ουδεις σε κατεκρινεν

11 η δε ειπεν ουδεις κυριε ειπεν δε ο ιησους ουδε εγω σε κρινω πορευου και μηκετι αμαρτανε

12 παλιν ουν αυτοις ο ιησους ελαλησεν λεγων εγω ειμι το φως του κοσμου ο ακολουθων εμοι ου μη περιπατηση εν τη σκοτια αλλ εξει το φως της ζωης

13 ειπον ουν αυτω οι φαρισαιοι συ περι σεαυτου μαρτυρεις η μαρτυρια σου ουκ εστιν αληθης

14 απεκριθη ιησους και ειπεν αυτοις καν εγω μαρτυρω περι εμαυτου αληθης εστιν η μαρτυρια μου οτι οίδα ποθεν ηλθον και που υπαγω υμεις δε ουκ οιδατε ποθεν ερχομαι και που υπαγω

15 υμεις κατα την σαρκα κρινετε εγω ου κρινω ουδενα

16 και εαν κρινω δε εγω η κρισις η εμη αληθης εστιν οτι μονος ουκ ειμι αλλ εγω και ο πεμψας με πατηρ

17 και εν τω νομω δε τω υμετερω γεγραπται οτι δυο ανθρωπων η μαρτυρια αληθης εστιν

18 εγω ειμι ο μαρτυρων περι εμαυτου και μαρτυρει περι εμου ο πεμψας με πατηρ

19 ελεγον ουν αυτω που εστιν ο πατηρ σου απεκριθη ιησους ουτε εμε οιδατε ουτε τον πατερα μου ει εμε ηδείτε και τον πατερα μου ηδείτε αν

20 ταυτα τα ρηματα ελαλησεν ο ιησους εν τω γαζοφυλακιω διδασκων εν τω ιερω και ουδεις επιασεν αυτον οτι ουπω εληλυθει η ωρα αυτου

21 ειπεν ουν παλιν αυτοις ο ιησους εγω υπαγω και ζητησετε με και εν τη αμαρτια υμων αποθανεισθε οπου εγω υπαγω υμεις ου δυνασθε ελθειν

22 ελεγον ουν οι ιουδαιοι μητι αποκτενει εαυτον οτι λεγει οπου εγω υπαγω υμεις ου δυνασθε ελθειν

23 και ειπεν αυτοις υμεις εκ των κατω εστε εγω εκ των ανω ειμι υμεις εκ του κοσμου τουτου εστε εγω ουκ ειμι εκ του κοσμου τουτου

24 ειπον ουν υμιν οτι αποθανεισθε εν ταις αμαρτιας υμων εαν γαρ μη πιστευσητε οτι εγω ειμι αποθανεισθε εν ταις αμαρτιας υμων

25 ελεγον ουν αυτω συ τις ει και ειπεν αυτοις ο ιησους την αρχην ο τι και λαλω υμιν

26 πολλα εχω περι υμων λαλειν και κρινειν αλλ ο πεμψας με αληθης εστιν καγω α ηκουσα παρ αυτου ταυτα λεγω εις τον κοσμον

27 ουκ εγνωσαν οτι τον πατερα αυτοις ελεγεν

28 ειπεν ουν αυτοις ο ιησους οταν υψωσητε τον υιον του ανθρωπου τοτε γνωσεσθε οτι εγω ειμι και απ εμαυτου ποιω ουδεν αλλα καθως εδιδαξεν με ο πατηρ μου ταυτα λαλω

29 και ο πεμψας με μετ εμου εστιν ουκ αφηκεν με μονον ο πατηρ οτι εγω τα αρεστα αυτω ποιω παντοτε

30 ταυτα αυτου λαλουντος πολλοι επιστευσαν εις αυτον

31 ελεγεν ουν ο ιησους προς τους πεπιστευκοτας αυτω ιουδαιους εαν υμεις μεινητε εν τω λογω τω εμω αληθως μαθηται μου εστε

32 και γνωσεσθε την αληθειαν και η αληθεια ελευθερωσει υμας

33 απεκριθησαν αυτω σπερμα αβρααμ εσμεν και ουδενι δεδουλευκαμεν πωποτε πως συ λεγεις οτι ελευθεροι γενησεσθε

34 απεκριθη αυτοις ο ιησους αμην αμην λεγω

υμιν οτι πασ ο ποιων την αμαρτιαν δουλος εστιν της αμαρτιας

³⁵ ο δε δουλος ου μενει εν τη οικια εις τον αιωνα ο υιος μενει εις τον αιωνα

³⁶ εαν ουν ο υιος υμας ελευθερωση οντως ελευθεροι εσεσθε

³⁷ οιδα οτι σπερμα αβρααμ εστε αλλα ζητειτε με αποκτειναι οτι ο λογος ο εμος ου χωρει εν υμιν

³⁸ εγω ο εωρακα παρα τω πατρι μου λαλω και υμεις ουν ο εωρακατε παρα τω πατρι υμων ποιειτε

³⁹ απεκριθησαν και ειπον αυτω ο πατηρ ημων αβρααμ εστιν λεγει αυτοις ο ιησους ει τεκνα του αβρααμ ητε τα εργα του αβρααμ εποιειτε

⁴⁰ νυν δε ζητειτε με αποκτειναι ανθρωπον ος την αληθειαν υμιν λελαληκα ην ηκουσα παρα του θεου τουτο αβρααμ ουκ εποιησεν

⁴¹ υμεις ποιειτε τα εργα του πατρος υμων ειπον ουν αυτω ημεις εκ πορνειας ου γεγεννημεθα ενα πατερα εχομεν τον θεον

⁴² ειπεν ουν αυτοις ο ιησους ει ο θεος πατηρ υμων ην ηγαπατε αν εμε εγω γαρ εκ του θεου εξηλθον και ηκω ουδε γαρ απ εμαυτου εληλυθα αλλ εκεινος με απεστειλεν

⁴³ δια τι την λαλιαν την εμην ου γινωσκετε οτι ου δυνασθε ακουειν τον λογον τον εμον

⁴⁴ υμεις εκ του πατρος του διαβολου εστε και τας επιθυμιας του πατρος υμων θελετε ποιειν εκεινος ανθρωποκτονος ην απ αρχης και εν τη αληθεια ουχ εστηκεν οτι ουκ εστιν αληθεια εν αυτω οταν λαλη το ψευδος εκ των ιδιων λαλει οτι ψευστης εστιν και ο πατηρ αυτου

⁴⁵ εγω δε οτι την αληθειαν λεγω ου πιστευετε μοι

⁴⁶ τισ εξ υμων ελεγχει με περι αμαρτιας ει δε αληθειαν λεγω δια τι υμεις ου πιστευετε μοι

⁴⁷ ο ων εκ του θεου τα ρηματα του θεου ακουει δια τουτο υμεις ουκ ακουετε οτι εκ του θεου ουκ εστε

⁴⁸ απεκριθησαν ουν οι ιουδαιοι και ειπον αυτω ου καλωσ λεγομεν ημεις οτι σαμαρειτης ει συ και δαιμονιον εχεις

⁴⁹ απεκριθη ιησους εγω δαιμονιον ουκ εχω αλλα τιμω τον πατερα μου και υμεις ατιμαζετε με

⁵⁰ εγω δε ου ζητω την δοξαν μου εστιν ο ζητων και κρινων

⁵¹ αμην αμην λεγω υμιν εαν τισ τον λογον τον εμον τηρηση θανατον ου μη θεωρηση εις τον αιωνα

⁵² ειπον ουν αυτω οι ιουδαιοι νυν εγνωκαμεν οτι δαιμονιον εχεις αβρααμ απεθανεν και οι προφηται και συ λεγεις εαν τισ τον λογον μου

τηρηση ου μη γευσηται θανατου εις τον αιωνα

⁵³ μη συ μειζων ει του πατρος ημων αβρααμ οστις απεθανεν και οι προφηται απεθανον τινα σεαυτον συ ποιεις

⁵⁴ απεκριθη ιησους εαν εγω δοξαζω εμαυτον η δοξα μου ουδεν εστιν εστιν ο πατηρ μου ο δοξαζων με ον υμεις λεγετε οτι θεος ημων εστιν

⁵⁵ και ουκ εγνωκατε αυτον εγω δε οιδα αυτον και εαν ειπω οτι ουκ οιδα αυτον εσομαι ομοιος υμων ψευστης αλλ οιδα αυτον και τον λογον αυτου τηρω

⁵⁶ αβρααμ ο πατηρ υμων ηγαλλιασατο ινα ιδη την ημεραν την εμην και ειδεν και εχαρη

⁵⁷ ειπον ουν οι ιουδαιοι προς αυτον πεντηκοντα ετη ουπω εχεις και αβρααμ εωρακας

⁵⁸ ειπεν αυτοις ο ιησους αμην αμην λεγω υμιν πριν αβρααμ γενεσθαι εγω ειμι

⁵⁹ ηραν ουν λιθους ινα βαλωσιν επ αυτον ιησους δε εκρυβη και εξηλθεν εκ του ιερου διελθων δια μεσου αυτων και παρηγεν ουτως

9

¹ και παραγων ειδεν ανθρωπον τυφλον εκ γενετης

² και ηρωτησαν αυτον οι μαθηται αυτου λεγοντες ραββι τισ ημαρτεν ουτος η οι γονεις αυτου ινα τυφλος γεννηθη

³ απεκριθη ιησους ουτε ουτος ημαρτεν ουτε οι γονεις αυτου αλλ ινα φανερωθη τα εργα του θεου εν αυτω

⁴ εμε δει εργαζεσθαι τα εργα του πεμψαντος με εως ημερα εστιν ερχεται νυξ οτε ουδεις δυναται εργαζεσθαι

⁵ οταν εν τω κοσμω ω φως ειμι του κοσμου

⁶ ταυτα ειπων επτυσεν χαμαι και εποιησεν πληλον εκ του πτυσματος και επεχρισεν τον πληλον επι τους οφθαλμους του τυφλου

⁷ και ειπεν αυτω υπαγε νιψαι εις την κολυμβηθραν του σιλωαμ ο ερμηνευεται απεσταλμενος απηλθεν ουν και ενιψατο και ηλθεν βλεπων

⁸ οι ουν γειτονες και οι θεωρουντες αυτον το προτερον οτι τυφλος ην ελεγον ουχ ουτος εστιν ο καθημενος και προσαιτων

⁹ αλλοι ελεγον οτι ουτος εστιν αλλοι δε οτι ομοιος αυτω εστιν εκεινος ελεγεν οτι εγω ειμι

¹⁰ ελεγον ουν αυτω πως ανεωχθησαν σου οι οφθαλμοι

¹¹ απεκριθη εκεινος και ειπεν ανθρωπος λεγομενος ιησους πληλον εποιησεν και επεχρισεν μου τους οφθαλμους και ειπεν μοι υπαγε εις την

κολυμβηθραν του σιλωαμ και νιψαι απελθων δε και νιψαμενος ανεβλεψα

¹² ειπον ουν αυτω που εστιν εκεινος λεγει ουκ οιδα

¹³ αγουσιν αυτον προς τους φαρισαιους τον ποτε τυφλον

¹⁴ ην δε σαββατον οτε τον πηλον εποιησεν ο ιησους και ανεωξεν αυτου τους οφθαλμους

¹⁵ παλιν ουν ηρωτων αυτον και οι φαρισαιοι πως ανεβλεψεν ο δε ειπεν αυτοις πηλον επεθηκεν μου επι τους οφθαλμους και ενιψαμην και βλεπω

¹⁶ ελεγον ουν εκ των φαρισαιων τινες ουτος ο ανθρωπος ουκ εστιν παρα του θεου οτι το σαββατον ου τηρει αλλοι ελεγον πως δυναται ανθρωπος αμαρτωλος τοιαυτα σημεια ποιειν και σχισμα ην εν αυτοις

¹⁷ λεγουσιν τω τυφλω παλιν συ τι λεγεις περι αυτου οτι ηνοιξεν σου τους οφθαλμους ο δε ειπεν οτι προφητης εστιν

¹⁸ ουκ επιστευσαν ουν οι ιουδαιοι περι αυτου οτι τυφλος ην και ανεβλεψεν εως ουτου εφωνησαν τους γονεις αυτου του αναβλεψαντος

¹⁹ και ηρωτησαν αυτους λεγοντες ουτος εστιν ο υιος υμων ον υμεις λεγετε οτι τυφλος εγεννηθη πως ουν αρτι βλεπει

²⁰ απεκριθησαν δε αυτοις οι γονεις αυτου και ειπον οιδαμεν οτι ουτος εστιν ο υιος ημων και οτι τυφλος εγεννηθη

²¹ πως δε νυν βλεπει ουκ οιδαμεν η τις ηνοιξεν αυτου τους οφθαλμους ημεις ουκ οιδαμεν αυτος ηλικιαν εχει αυτον ερωτησατε αυτος περι εαυτου λαλησει

²² ταυτα ειπον οι γονεις αυτου οτι εφοβουντο τους ιουδαιους ηδη γαρ συνετεθειντο οι ιουδαιοι ινα εαν τις αυτον ομολογησιν χριστον αποσυναγωγος γενηται

²³ δια τουτο οι γονεις αυτου ειπον οτι ηλικιαν εχει αυτον ερωτησατε

²⁴ εφωνησαν ουν εκ δευτερου τον ανθρωπον ος ην τυφλος και ειπον αυτω δος δοξαν τω θεω ημεις οιδαμεν οτι ο ανθρωπος ουτος αμαρτωλος εστιν

²⁵ απεκριθη ουν εκεινος και ειπεν ει αμαρτωλος εστιν ουκ οιδα εν οιδα οτι τυφλος ων αρτι βλεπω

²⁶ ειπον δε αυτω παλιν τι εποιησεν σοι πως ηνοιξεν σου τους οφθαλμους

²⁷ απεκριθη αυτοις ειπον υμιν ηδη και ουκ ηκουσατε τι παλιν θελετε ακουειν μη και υμεις θελετε αυτου μαθηται γενεσθαι

²⁸ ελοιδορησαν αυτον και ειπον συ ει μαθητης εκεινου ημεις δε του μωσεως εσμεν μαθηται

²⁹ ημεις οιδαμεν οτι μωση λελαληκεν ο θεος τουτον δε ουκ οιδαμεν ποθεν εστιν

³⁰ απεκριθη ο ανθρωπος και ειπεν αυτοις εν γαρ τουτω θαυμαστον εστιν οτι υμεις ουκ οιδατε ποθεν εστιν και ανεωξεν μου τους οφθαλμους

³¹ οιδαμεν δε οτι αμαρτωλων ο θεος ουκ ακουει αλλ εαν τις θεοσεβησ η και το θελημα αυτου ποιη τουτου ακουει

³² εκ του αιωνος ουκ ηκουσθη οτι ηνοιξεν τις οφθαλμους τυφλου γεγεννημενου

³³ ει μη ην ουτος παρα θεου ουκ ηδυνατο ποιειν ουδεν

³⁴ απεκριθησαν και ειπον αυτω εν αμαρτιας συ εγεννηθης ολος και συ διδασκεις ημας και εξεβαλον αυτον εξω

³⁵ ηκουσεν ο ιησους οτι εξεβαλον αυτον εξω και ευρων αυτον ειπεν αυτω συ πιστευεις εις τον υιον του θεου

³⁶ απεκριθη εκεινος και ειπεν και τις εστιν κυριε ινα πιστευσω εις αυτον

³⁷ ειπεν δε αυτω ο ιησους και εωρακας αυτον και ο λαλων μετα σου εκεινος εστιν

³⁸ ο δε εφη πιστευω κυριε και προσεκυνησεν αυτω

³⁹ και ειπεν ο ιησους εις κριμα εγω εις τον κοσμον τουτον ηλθον ινα οι μη βλεποντες βλεπωσιν και οι βλεποντες τυφλοι γενωνται

⁴⁰ και ηκουσαν εκ των φαρισαιων ταυτα οι οντες μετ αυτου και ειπον αυτω μη και ημεις τυφλοι εσμεν

⁴¹ ειπεν αυτοις ο ιησους ει τυφλοι ητε ουκ αν ειχετε αμαρτιαν νυν δε λεγετε οτι βλεπομεν η ουν αμαρτια υμων μενει

10

¹ αμην αμην λεγω υμιν ο μη εισερχομενος δια της θυρας εις την αυλην των προβατων αλλα αναβαινων αλλαχοθεν εκεινος κλεπτης εστιν και ληστης

² ο δε εισερχομενος δια της θυρας ποιμην εστιν των προβατων

³ τουτω ο θυρωρος ανοιγει και τα προβατα της φωνης αυτου ακουει και τα ιδια προβατα καλει κατ ονομα και εξαγει αυτα

⁴ και οταν τα ιδια προβατα εκβαλη εμπροσθεν αυτων πορευεται και τα προβατα αυτω ακολουθει οτι οιδασιν την φωνην αυτου

⁵ αλλοτριω δε ου μη ακολουθησωσιν αλλα φευξονται απ αυτου οτι ουκ οιδασιν των αλλοτριων την φωνην

6 ταυτην την παροιμιαν ειπεν αυτοις ο ιησους εκεινοι δε ουκ εγνωσαν τινα ην α ελαλει αυτοις

7 ειπεν ουν παλιν αυτοις ο ιησους αμην αμην λεγω υμιν οτι εγω ειμι η θυρα των προβατων

8 παντες οσοι ηλθον κλεπται εισιν και λησται αλλ ουκ ηκουσαν αυτων τα προβατα

9 εγω ειμι η θυρα δι εμου εαν τις εισελθη σωθησεται και εισελευσεται και εξελευσεται και νομην ευρησει

10 ο κλεπτης ουκ ερχεται ει μη ινα κλεψη και θυση και απολεση εγω ηλθον ινα ζωην εχωσιν και περισσον εχωσιν

11 εγω ειμι ο ποιμην ο καλος ο ποιμην ο καλος την ψυχην αυτου τιθησιν υπερ των προβατων

12 ο μισθωτος δε και ουκ ων ποιμην ου ουκ εισιν τα προβατα ιδια θεωρει τον λυκον ερχομενον και αφησιν τα προβατα και φευγει και ο λυκος αρπαζει αυτα και σκορπιζει τα προβατα

13 ο δε μισθωτος φευγει οτι μισθωτος εστιν και ου μελει αυτω περι των προβατων

14 εγω ειμι ο ποιμην ο καλος και γινωσκω τα εμα και γινωσκομαι υπο των εμων

15 καθως γινωσκει με ο πατηρ καγω γινωσκω τον πατερα και την ψυχην μου τιθημι υπερ των προβατων

16 και αλλα προβατα εχω α ουκ εστιν εκ της αυλης ταυτης κακεινα με δει αγαγειν και της φωνης μου ακουσουσιν και γενησεται μια ποιμνη εις ποιμην

17 δια τουτο ο πατηρ με αγαπα οτι εγω τιθημι την ψυχην μου ινα παλιν λαβω αυτην

18 ουδεις αιρει αυτην απ εμου αλλ εγω τιθημι αυτην απ εμαυτου εξουσιαν εχω θειναι αυτην και εξουσιαν εχω παλιν λαβειν αυτην ταυτην την εντολην ελαβον παρα του πατρος μου

19 σχισμα ουν παλιν εγενετο εν τοις ιουδαιοις δια τους λογους τουτους

20 ελεγον δε πολλοι εξ αυτων δαιμονιον εχει και μαινεται τι αυτου ακουετε

21 αλλοι ελεγον ταυτα τα ρηματα ουκ εστιν δαιμονιζομενου μη δαιμονιον δυναται τυφλων οφθαλμους ανοιγειν

22 εγενετο δε τα εγκαινια εν ιεροσολυμοις και χειμων ην

23 και περιεπατει ο ιησους εν τω ιερω εν τη στοα σολομωνος

24 εκυκλωσαν ουν αυτον οι ιουδαιοι και ελεγον αυτω εως ποτε την ψυχην ημων αιρεις ει συ ει ο χριστος ειπε ημιν παρρησια

25 απεκριθη αυτοις ο ιησους ειπον υμιν και ου πιστευετε τα εργα α εγω ποιω εν τω ονοματι του πατρος μου ταυτα μαρτυρει περι εμου

26 αλλ υμεις ου πιστευετε ου γαρ εστε εκ των προβατων των εμων καθως ειπον υμιν

27 τα προβατα τα εμα της φωνης μου ακουει καγω γινωσκω αυτα και ακολουθουσιν μοι

28 καγω ζωην αιωνιον διδωμι αυτοις και ου μη απολωνται εις τον αιωνα και ουχ αρπασει τις αυτα εκ της χειρος μου

29 ο πατηρ μου ος δεδωκεν μοι μειζων παντων εστιν και ουδεις δυναται αρπαζειν εκ της χειρος του πατρος μου

30 εγω και ο πατηρ εν εσμεν

31 εβαστασαν ουν παλιν λιθους οι ιουδαιοι ινα λιθασωσιν αυτον

32 απεκριθη αυτοις ο ιησους πολλα καλα εργα εδειξα υμιν εκ του πατρος μου δια ποιον αυτων εργων λιθαζετε με

33 απεκριθησαν αυτω οι ιουδαιοι λεγοντες περι καλου εργου ου λιθαζομεν σε αλλα περι βλασφημιας και οτι συ ανθρωπος ων ποιεις σεαυτον θεον

34 απεκριθη αυτοις ο ιησους ουκ εστιν γεγραμμενον εν τω νομω υμων εγω ειπα θεοι εστε

35 ει εκεινους ειπεν θεους προσ ους ο λογος του θεου εγενετο και ου δυναται λυθηναι η γραφη

36 ον ο πατηρ ηγιασεν και απεστειλεν εις τον κοσμον υμεις λεγετε οτι βλασφημεις οτι ειπον υιοσ του θεου ειμι

37 ει ου ποιω τα εργα του πατρος μου μη πιστευετε μοι

38 ει δε ποιω καν εμοι μη πιστευητε τοις εργοις πιστευσατε ινα γνωτε και πιστευσητε οτι εν εμοι ο πατηρ καγω εν αυτω

39 εζητουν ουν παλιν αυτον πιασαι και εξηλθεν εκ της χειρος αυτων

40 και απηλθεν παλιν περαν του ιορδανου εις τον τοπον οπου ην ιωαννης το πρωτον βαπτιζων και εμεινεν εκει

41 και πολλοι ηλθον προς αυτον και ελεγον οτι ιωαννης μεν σημειον εποιησεν ουδεν παντα δε οσα ειπεν ιωαννης περι τουτου αληθη ην

42 και επιστευσαν πολλοι εκει εις αυτον

11

1 ην δε τις ασθενων λαζαρος απο βηθανιας εκ της κωμης μαριας και μαρθας της αδελφης αυτης

2 ην δε μαρια η αλειψασα τον κυριον μυρω και εκμαξασα τους ποδας αυτου ταις θριξιν αυτης ης ο αδελφος λαζαρος ησθενει

3 απεστειλαν ουν αι αδελφαι προς αυτον λεγουσαι κυριε ιδε ον φιλεισ ασθενει

4 ακουσας δε ο ιησους ειπεν αυτη η ασθeneia ουκ εστιν προς θανατον αλλ υπερ της δοξης του θεου ινα δοξασθη ο υιος του θεου δι αυτης

5 ηγαπα δε ο ιησους την μαρθαν και την αδελφην αυτης και τον λαζαρον

6 ωσ ουν ηκουσεν οτι ασθenei τοτε μεν εμεινεν εν ω ην τοπω δυο ημερας

7 επειτα μετα τουτο λεγει τοις μαθηταις αγωμεν εις την ιουδαιαν παλιν

8 λεγουσιν αυτω οι μαθηται ραββι νυν εξητουν σε λιθασαι οι ιουδαιοι και παλιν υπαγεις εκει

9 απεκριθη ιησους ουχι δωδεκα εισιν ωραι της ημερας εαν τις περιπατη εν τη ημερα ου προσκοπτει οτι το φως του κοσμου τουτου βλεπει

10 εαν δε τις περιπατη εν τη νυκτι προσκοπτει οτι το φως ουκ εστιν εν αυτω

11 ταυτα ειπεν και μετα τουτο λεγει αυτοις λαζαρος ο φιλος ημων κεκοιμηται αλλα πορευομαι ινα εξυπνισω αυτον

12 ειπον ουν οι μαθηται αυτου κυριε ει κεκοιμηται σωθησεται

13 ειρηκει δε ο ιησους περι του θανατου αυτου εκεινοι δε εδοξαν οτι περι της κοιμησεως του υπνου λεγει

14 τοτε ουν ειπεν αυτοις ο ιησους παρησια λαζαρος απεθανεν

15 και χαιρω δι υμας ινα πιστευσητε οτι ουκ ημην εκει αλλα αγωμεν προς αυτον

16 ειπεν ουν θωμας ο λεγομενος διδυμος τοις συμμαθηταις αγωμεν και ημεις ινα αποθανωμεν μετ αυτου

17 ελθων ουν ο ιησους ευρεν αυτον τεσσαρας ημερας ηδη εχοντα εν τω μνημειω

18 ην δε η βηθανια εγγυσ των ιεροσολυμων ωσ απο σταδιων δεκαπεντε

19 και πολλοι εκ των ιουδαιων εληλυθεισαν προς τας περι μαρθαν και μαριαν ινα παραμυθησωνται αυτας περι του αδελφου αυτων

20 η ουν μαρθα ωσ ηκουσεν οτι ιησους ερχεται υπηντησεν αυτω μαρια δε εν τω οικω εκαθεζετο

21 ειπεν ουν μαρθα προς τον ιησουν κυριε ει ησ ωδε ο αδελφος μου ουκ αν ετεθνηκει

22 αλλα και νυν οίδα οτι οσα αν αιτηση τον θεον δωσει σοι ο θεος

23 λεγει αυτη ο ιησους αναστησεται ο αδελφος σου

24 λεγει αυτω μαρθα οίδα οτι αναστησεται εν τη αναστασει εν τη εσχατη ημερα

25 ειπεν αυτη ο ιησους εγω ειμι η αναστασις και η ζωη ο πιστευων εις εμε καν αποθανη ζησεται

26 και πας ο ζων και πιστευων εις εμε ου μη αποθανη εις τον αιωνα πιστευεις τουτο

27 λεγει αυτω ναι κυριε εγω πεπιστευκα οτι συ ει ο χριστος ο υιος του θεου ο εις τον κοσμον ερχομενος

28 και ταυτα ειπουσα απηλθεν και εφωνησεν μαριαν την αδελφην αυτης λαθρα ειπουσα ο διδασκαλος παρεστιν και φωνει σε

29 εκεινη ωσ ηκουσεν εγειρεται ταχυ και ερχεται προς αυτον

30 ουπω δε εληλυθει ο ιησους εις την κωμην αλλ ην εν τω τοπω οπου υπηντησεν αυτω η μαρθα

31 οι ουν ιουδαιοι οι οντες μετ αυτης εν τη οικια και παραμυθουμενοι αυτην ιδοντες την μαριαν οτι ταχεως ανεστη και εξηλθεν ηκολουθησαν αυτη λεγοντες οτι υπαγει εις το μνημειον ινα κλαυση εκει

32 η ουν μαρια ωσ ηλθεν οπου ην ο ιησους ιδουσα αυτον επεσεν αυτου εις τους ποδας λεγουσα αυτω κυριε ει ησ ωδε ουκ αν απεθανεν μου ο αδελφος

33 ιησους ουν ωσ ειδεν αυτην κλαιουσαν και τους συνελθοντας αυτη ιουδαιους κλαιοντας ενεβριμησατο τω πνευματι και εταραξεν εαυτον

34 και ειπεν που τεθεικατε αυτον λεγουσιν αυτω κυριε ερχου και ιδε

35 εδακρυσεν ο ιησους

36 ελεγον ουν οι ιουδαιοι ιδε πως εφιλει αυτον

37 τινες δε εξ αυτων ειπον ουκ ηδυνατο ουτος ο ανοιξασ τους οφθαλμους του τυφλου ποιησαι ινα και ουτος μη αποθανη

38 ιησους ουν παλιν εμβριμωμενος εν εαυτω ερχεται εις το μνημειον ην δε σπηλαιον και λιθος επεκειτο επ αυτω

39 λεγει ο ιησους αρατε τον λιθον λεγει αυτω η αδελφη του τεθνηκοτος μαρθα κυριε ηδη οζει τεταρταιος γαρ εστιν

40 λεγει αυτη ο ιησους ουκ ειπον σοι οτι εαν πιστευσης οψει την δοξαν του θεου

41 ηραν ουν τον λιθον ου ην ο τεθνηκωσ κειμενος ο δε ιησους ηρεν τους οφθαλμους ανω και ειπεν πατερ ευχαριστω σοι οτι ηκουσας μου

42 εγω δε ηδειν οτι παντοτε μου ακουεις αλλα δια τον οχλον τον περιστωτα ειπον ινα πιστευσωσιν οτι συ με απεστειλας

43 και ταυτα ειπων φωνη μεγαλη εκραυγασεν λαζαρε δευρο εξω

44 και εξηλθεν ο τεθνηκωσ δεδεμενος τους ποδας και τας χειρας κειριας και η οψις αυτου σουδαριω περιεδεδετο λεγει αυτοις ο ιησους

λυσατε αυτον και αφετε υπαγειν

⁴⁵ πολλοι ουν εκ των ιουδαιων οι ελθοντες προς την μαριαν και θεασαμενοι α εποιησεν ο ιησους επιστευσαν εις αυτον

⁴⁶ τινες δε εξ αυτων απηλθον προς τους φαρισαιους και ειπον αυτοις α εποιησεν ο ιησους

⁴⁷ συνηγαγον ουν οι αρχιερεις και οι φαρισαιοι συνεδριον και ελεγον τι ποιουμεν οτι ουτος ο ανθρωπος πολλα σημεια ποιει

⁴⁸ εαν αφωμεν αυτον ουτως παντες πιστευσουσιν εις αυτον και ελευσονται οι ρωμαιοι και αρουσιν ημων και τον τοπον και το εθνος

⁴⁹ εις δε τις εξ αυτων καιαφασ αρχιερευς ων του ενιαυτου εκεινου ειπεν αυτοις υμεις ουκ οιδατε ουδεν

⁵⁰ ουδε διαλογιζεσθε οτι συμφερει ημιν ινα εις ανθρωπος αποθανη υπερ του λαου και μη ολον το εθνος αποληται

⁵¹ τουτο δε αφ εαυτου ουκ ειπεν αλλα αρχιερευς ων του ενιαυτου εκεινου προεφητευσεν οτι εμελλεν ιησους αποθνησκειν υπερ του εθνους

⁵² και ουχ υπερ του εθνους μονον αλλ ινα και τα τεκνα του θεου τα διεσκορπισμενα συναγαγη εις εν

⁵³ απ εκεινησ ουν της ημερας συνεβουλευσαντο ινα αποκτεινωσιν αυτον

⁵⁴ ιησους ουν ουκετι παρρησια περιεπατει εν τοις ιουδαιοις αλλα απηλθεν εκειθεν εις την χωραν εγγυσ της ερημου εις εφραιμ λεγομενην πολιν κακει διετριβεν μετα των μαθητων αυτου

⁵⁵ ην δε εγγυσ το πασχα των ιουδαιων και ανεβησαν πολλοι εις ιεροσολυμα εκ της χωρας προ του πασχα ινα αγνισωσιν εαυτους

⁵⁶ εζητουν ουν τον ιησουν και ελεγον μετ αλληλων εν τω ιερω εστηκοτες τι δοκει υμιν οτι ου μη ελθη εις την εορτην

⁵⁷ δεδωκεισαν δε και οι αρχιερεις και οι φαρισαιοι εντολην ινα εαν τις γνω που εστιν μηνυση οπως πιασωσιν αυτον

12

¹ ο ουν ιησους προ εξ ημερων του πασχα ηλθεν εις βηθανιαν οπου ην λαζαρος ο τεθνηκωσ ον ηγειρεν εκ νεκρων

² εποιησαν ουν αυτω δειπνον εκει και η μαρθα διηκονει ο δε λαζαρος εις ην των ανακειμενων συν αυτω

³ η ουν μαρια λαβουσα λιτραν μυρου ναρδου πιστικησ πολυτιμου ηλειψεν τους ποδας του ιησου και εξεμαξεν ταισ θριξιν αυτησ τους ποδας αυτου η δε οικια επληρωθη εκ της οσμησ του μυρου

⁴ λεγει ουν εις εκ των μαθητων αυτου ιουδας σιμωνος ισκαριωτησ ο μελλων αυτον παραδιδοναι

⁵ δια τι τουτο το μυρον ουκ επραθη τριακοσιων δηναριων και εδοθη πτωχοις

⁶ ειπεν δε τουτο ουχ οτι περι των πτωχων εμελεν αυτω αλλ οτι κλεπτησ ην και το γλωσσοκομον ειχεν και τα βαλλομενα εβασταζεν

⁷ ειπεν ουν ο ιησους αφεσ αυτην εις την ημεραν του ενταφιασμου μου τετηρηκεν αυτο

⁸ τους πτωχους γαρ παντοτε εχετε μεθ εαυτων εμε δε ου παντοτε εχετε

⁹ εγνω ουν οχλος πολυς εκ των ιουδαιων οτι εκει εστιν και ηλθον ου δια τον ιησουν μονον αλλ ινα και τον λαζαρον ιδωσιν ον ηγειρεν εκ νεκρων

¹⁰ εβουλευσαντο δε οι αρχιερεις ινα και τον λαζαρον αποκτεινωσιν

¹¹ οτι πολλοι δι αυτον υπηγον των ιουδαιων και επιστευον εις τον ιησουν

¹² τη επαυριον οχλος πολυς ο ελθων εις την εορτην ακουσαντες οτι ερχεται ιησους εις ιεροσολυμα

¹³ ελαβον τα βαια των φοινικων και εξηλθον εις υπαντησιν αυτω και εκραζον ωσαννα ευλογημενος ο ερχομενος εν ονοματι κυριου βασιλευσ του ισραηλ

¹⁴ ευρων δε ο ιησους οναριον εκαθισεν επ αυτο καθωσ εστιν γεγραμμενον

¹⁵ μη φοβου θυγατερ σιων ιδου ο βασιλευσ σου ερχεται καθημενος επι πωλων ονου

¹⁶ ταυτα δε ουκ εγνωσαν οι μαθηται αυτου το πρωτον αλλ οτε εδοξασθη ιησους τοτε εμνησθησαν οτι ταυτα ην επ αυτω γεγραμμενα και ταυτα εποιησαν αυτω

¹⁷ εμαρτυρει ουν ο οχλος ο ων μετ αυτου οτε τον λαζαρον εφωνησεν εκ του μνημειου και ηγειρεν αυτον εκ νεκρων

¹⁸ δια τουτο και υπηνητησεν αυτω ο οχλος οτι ηκουσεν τουτο αυτον πεποιηκεναι το σημειον

¹⁹ οι ουν φαρισαιοι ειπον προς εαυτους θεωρειτε οτι ουκ ωφελειτε ουδεν ιδε ο κοσμος οπισω αυτου απηλθεν

²⁰ ησαν δε τινες ελληνες εκ των αναβαινοντων ινα προσκυνησωσιν εν τη εορτη

²¹ ουτοι ουν προσηλθον φιλιππω τω απο βηθσαιδα της γαλιλαιασ και ηρωτων αυτον λεγοντες κυριε θελομεν τον ιησουν ιδειν

²² ερχεται φιλιππος και λεγει τω ανδρεα και παλιν ανδρεασ και φιλιππος λεγουσιν τω ιησου

²³ ο δε ιησους απεκρινατο αυτοις λεγων εληλυθεν η ωρα ινα δοξασθη ο υιοσ του

ανθρώπου

²⁴ αμην αμην λεγω υμιν εαν μη ο κοκκος του σιτου πεσων εις την γην αποθανη αυτοσ μονοσ μενει εαν δε αποθανη πολυν καρπον φερει

²⁵ ο φιλων την ψυχην αυτου απολεσει αυτην και ο μισων την ψυχην αυτου εν τω κοσμω τουτω εις ζωην αιωνιον φυλαξει αυτην

²⁶ εαν εμοι διακονη τισ εμοι ακολουθειτω και οπου ειμι εγω εκει και ο διακονοσ ο εμοσ εσται και εαν τισ εμοι διακονη τιμησει αυτον ο πατηρ

²⁷ νυν η ψυχη μου τεταρακται και τι ειπω πατερ σωσον με εκ της ωρασ ταυτησ αλλα δια τουτο ηλθον εις την ωραν ταυτην

²⁸ πατερ δοξασον σου το ονομα ηλθεν ουν φωνη εκ του ουρανου και εδοξασα και παλιν δοξασω

²⁹ ο ουν οχλοσ ο εστωσ και ακουσασ ελεγεν βροντην γεγονεναι αλλοι ελεγον αγγελοσ αυτω λελαληκεν

³⁰ απεκριθη ιησουσ και ειπεν ου δι εμε αυτη η φωνη γεγονεν αλλα δι υμασ

³¹ νυν κρισισ εστιν του κοσμου τουτου νυν ο αρχων του κοσμου τουτου εκβληθησεται εξω

³² καγω εαν υψωθω εκ της γησ παντασ ελκυσω προσ εμαυτον

³³ τουτο δε ελεγεν σημαινων ποιω θανατω εμελλεν αποθνησκειν

³⁴ απεκριθη αυτω ο οχλοσ ημεισ ηκουσαμεν εκ του νομου οτι ο χριστοσ μενει εις τον αιωνα και πωσ συ λεγεις δει υψωθηναι τον υιον του ανθρωπου τισ εστιν ουτοσ ο υιοσ του ανθρωπου

³⁵ ειπεν ουν αυτοισ ο ιησουσ ετι μικρον χρονον το φωσ μεθ υμων εστιν περιπατειτε εωσ το φωσ εχετε ινα μη σκοτια υμασ καταλαβη και ο περιπατων εν τη σκοτια ουκ οιδεν που υπαγει

³⁶ εωσ το φωσ εχετε πιστευετε εις το φωσ ινα υιοι φωτοσ γενησθε ταυτα ελαλησεν ο ιησουσ και απελθων εκρυβη απ αυτων

³⁷ τοσαυτα δε αυτου σημεια πεποιηκοτοσ εμπροσθεν αυτων ουκ επιστευον εις αυτον

³⁸ ινα ο λογοσ ησαιου του προφητου πληρωθη ον ειπεν κυριε τισ επιστευσεν τη ακοη ημων και ο βραχιων κυριου τινι απεκαλυφθη

³⁹ δια τουτο ουκ ηδυναντο πιστευειν οτι παλιν ειπεν ησαιασ

⁴⁰ τετυφλωκεν αυτων τουσ οφθαλμοουσ και πεπωρωκεν αυτων την καρδια ινα μη ιδωσιν τοισ οφθαλμοισ και νοησωσιν τη καρδια και επιστραφωσιν και ιασωμαι αυτοουσ

⁴¹ ταυτα ειπεν ησαιασ οτε ειδεν την δοξαν αυτου και ελαλησεν περι αυτου

⁴² ομωσ μεντοι και εκ των αρχοντων πολλοι επιστευσαν εις αυτον αλλα δια τουσ φαρισαιοουσ ουχ ωμολογουν ινα μη αποσυναγωγοι γενωνται

⁴³ ηγαπησαν γαρ την δοξαν των ανθρωπων μαλλον ηπερ την δοξαν του θεου

⁴⁴ ιησουσ δε εκραξεν και ειπεν ο πιστευων εις εμε ου πιστευει εις εμε αλλ εις τον πεμψαντα με

⁴⁵ και ο θεωρων εμε θεωρει τον πεμψαντα με

⁴⁶ εγω φωσ εις τον κοσμον εληλυθα ινα πασ ο πιστευων εις εμε εν τη σκοτια μη μεινη

⁴⁷ και εαν τισ μου ακουση των ρηματων και μη πιστευση εγω ου κρινω αυτον ου γαρ ηλθον ινα κρινω τον κοσμον αλλ ινα σωσω τον κοσμον

⁴⁸ ο αθετων εμε και μη λαμβανων τα ρηματα μου εχει τον κρινοντα αυτον ο λογοσ ον ελαλησα εκεινοσ κρινει αυτον εν τη εσχατη ημερα

⁴⁹ οτι εγω εξ εμαυτου ουκ ελαλησα αλλ ο πεμψασ με πατηρ αυτοσ μοι εντολην εδωκεν τι ειπω και τι λαλησω

⁵⁰ και οιδα οτι η εντολη αυτου ζωη αιωνιοσ εστιν α ουν λαλω εγω καθωσ ειρηκεν μοι ο πατηρ ουτωσ λαλω

13

¹ προ δε της εορτησ του πασχα ειδωσ ο ιησουσ οτι εληλυθεν αυτου η ωρα ινα μεταβη εκ του κοσμου τουτου προσ τον πατερα αγαπησασ τουσ ιδιουσ τουσ εν τω κοσμω εις τελοσ ηγαπησεν αυτοουσ

² και δειπνου γενομενου του διαβολου ηδη βεβληκοτοσ εις την καρδιαν ιουδα σιμωνοσ ισκαριωτου ινα αυτον παραδω

³ ειδωσ ο ιησουσ οτι παντα δεδωκεν αυτω ο πατηρ εις τασ χειρασ και οτι απο θεου εξηλθεν και προσ τον θεον υπαγει

⁴ εγειρεται εκ του δειπνου και τιθησιν τα ιματια και λαβων λεντιον διεζωσεν εαυτον

⁵ ειτα βαλλει υδωρ εις τον νιπτηρα και ηρξατο νιπτειν τουσ ποδασ των μαθητων και εκμασσειν τω λεντιω ω ην διεζωσμενοσ

⁶ ερχεται ουν προσ σιμωνα πετρον και λεγει αυτω εκεινοσ κυριε συ μου νιπτεισ τουσ ποδασ

⁷ απεκριθη ιησουσ και ειπεν αυτω ο εγω ποιω συ ουκ οιδασ αρτι γνωση δε μετα ταυτα

⁸ λεγει αυτω πετροσ ου μη νιψησ τουσ ποδασ μου εις τον αιωνα απεκριθη αυτω ο ιησουσ εαν μη νιψω σε ουκ εχεισ μεροσ μετ εμου

⁹ λεγει αυτω σιμων πετροσ κυριε μη τουσ ποδασ μου μονον αλλα και τασ χειρασ και την κεφαλην

¹⁰ λεγει αυτω ο ιησουσ ο λελουμενοσ ου χρειαν εχει η τουσ ποδασ νιψασθαι αλλ εστιν καθαροσ ολοσ και υμεισ καθαροι εστε αλλ ουχι παντεσ

11 ηδει γαρ τον παραδιδοντα αυτον δια τουτο ειπεν ουχι παντες καθαροι εστε

12 οτε ουν ενιψεν τους ποδας αυτων και ελαβεν τα ιματια αυτου αναπεσων παλιν ειπεν αυτοις γινωσκετε τι πεποιηκα υμιν

13 υμεις φωνειτε με ο διδασκαλος και ο κυριος και καλωσ λεγετε ειμι γαρ

14 ει ουν εγω ενιψα υμων τους ποδας ο κυριος και ο διδασκαλος και υμεις οφειλετε αλληλων νιπτειν τους ποδας

15 υποδειγμα γαρ εδωκα υμιν ινα καθωσ εγω εποιησα υμιν και υμεις ποιητε

16 αμην αμην λεγω υμιν ουκ εστιν δουλος μειζων του κυριου αυτου ουδε αποστολος μειζων του πεμψαντος αυτον

17 ει ταυτα οιδατε μακαριοι εστε εαν ποιητε αυτα

18 ου περι παντων υμων λεγω εγω οίδα ουσ εξελεξαμην αλλ ινα η γραφη πληρωθη ο τρωγων μετ εμου τον αρτον επηρεν επ εμε την πτερναν αυτου

19 απ αρτι λεγω υμιν προ του γενεσθαι ινα οταν γενηται πιστευσητε οτι εγω ειμι

20 αμην αμην λεγω υμιν ο λαμβανων εαν τινα πεμψω εμε λαμβανει ο δε εμε λαμβανων λαμβανει τον πεμψαντα με

21 ταυτα ειπων ο ιησους εταραχθη τω πνευματι και εμαρτυρησεν και ειπεν αμην αμην λεγω υμιν οτι εις εξ υμων παραδωσει με

22 εβλεπον ουν εις αλληλους οι μαθηται απορουμενοι περι τινος λεγει

23 ην δε ανακειμενος εις των μαθητων αυτου εν τω κολπω του ιησου ον ηγαπα ο ιησους

24 νευει ουν τουτω σιμων πετροσ πυθεσθαι τισ αν ειη περι ου λεγει

25 επιπεσων δε εκεινος ουτωσ επι το στηθος του ιησου λεγει αυτω κυριε τισ εστιν

26 αποκρινεται ο ιησους εκεινος εστιν ω εγω βαψασ το ψωμιον επιδωσω και εμβαψασ το ψωμιον διδωσιν ιουδα σιμωνος ισκαριωτη

27 και μετα το ψωμιον τοτε εισηλθεν εις εκεινον ο σατανας λεγει ουν αυτω ο ιησους ο ποιεισ ποιησον ταχιον

28 τουτο δε ουδεις εγνω των ανακειμενων προς τι ειπεν αυτω

29 τινεσ γαρ εδοκουν επει το γλωσσοκομον ειχεν ο ιουδασ οτι λεγει αυτω ο ιησους αγορασων ων χρειαν εχομεν εις την εορτην η τοισ πτωχοισ ινα τι δω

30 λαβων ουν το ψωμιον εκεινος ευθεωσ εξηλθεν ην δε νυξ

31 οτε εξηλθεν λεγει ο ιησους νυν εδοξασθη ο υιοσ του ανθρωπου και ο θεοσ εδοξασθη εν αυτω

32 ει ο θεοσ εδοξασθη εν αυτω και ο θεοσ δοξασει αυτον εν εαυτω και ευθυσ δοξασει αυτον

33 τεκνια ετι μικρον μεθ υμων ειμι ζητησετε με και καθωσ ειπον τοισ ιουδαιοισ οτι οπου υπαγω εγω υμεις ου δυνασθε ελθειν και υμιν λεγω αρτι

34 εντολην καινην διδωμι υμιν ινα αγαπατε αλληλουσ καθωσ ηγαπησα υμασ ινα και υμεις αγαπατε αλληλουσ

35 εν τουτω γνωσονται παντες οτι εμοι μαθηται εστε εαν αγαπην εχητε εν αλληλοισ

36 λεγει αυτω σιμων πετροσ κυριε που υπαγεισ απεκριθη αυτω ο ιησους οπου υπαγω ου δυνασαι μοι νυν ακολουθησαι υστερον δε ακολουθησεισ μοι

37 λεγει αυτω πετροσ κυριε δια τι ου δυναμαι σοι ακολουθησαι αρτι την ψυχην μου υπερ σου θησω

38 απεκριθη αυτω ο ιησους την ψυχην σου υπερ εμου θησεισ αμην αμην λεγω σοι ου μη αλεκτωρ φωνηση εωσ ου απαρνηση με τρισ

14

1 μη ταρασσεσθω υμων η καρδια πιστευετε εις τον θεον και εις εμε πιστευετε

2 εν τη οικια του πατροσ μου μοναι πολλαι εισιν ει δε μη ειπον αν υμιν πορευομαι ετοιμασαι τοπον υμιν

3 και εαν πορευθω ετοιμασω υμιν τοπον παλιν ερχομαι και παραληψομαι υμασ προσ εμαυτον ινα οπου ειμι εγω και υμεις ητε

4 και οπου εγω υπαγω οιδατε και την οδον οιδατε

5 λεγει αυτω θωμασ κυριε ουκ οιδαμεν που υπαγεισ και πωσ δυναμεθα την οδον ειδειναι

6 λεγει αυτω ο ιησους εγω ειμι η οδοσ και η αληθεια και η ζωη ουδεις ερχεται προσ τον πατερα ει μη δι εμου

7 ει εγνωκειτε με και τον πατερα μου εγνωκειτε αν και απ αρτι γινωσκετε αυτον και εωρακατε αυτον

8 λεγει αυτω φιλιπποσ κυριε δειξον ημιν τον πατερα και αρκει ημιν

9 λεγει αυτω ο ιησους τοσουτον χρονον μεθ υμων ειμι και ουκ εγνωκασ με φιλιππε ο εωρακωσ εμε εωρακεν τον πατερα και πωσ συ λεγεισ δειξον ημιν τον πατερα

10 ου πιστευεισ οτι εγω εν τω πατρι και ο πατηρ εν εμοι εστιν τα ρηματα α εγω λαλω υμιν απ εμαυτου ου λαλω ο δε πατηρ ο εν εμοι μενων αυτοσ ποιει τα εργα

11 πιστευετε μοι οτι εγω εν τω πατρι και ο πατηρ εν εμοι ει δε μη δια τα εργα αυτα πιστευετε μοι

12 αμην αμην λεγω υμιν ο πιστευων εις εμε τα εργα α εγω ποιω κακεινος ποιησει και μειζονα τουτων ποιησει οτι εγω προσ τον πατερα μου πορευομαι

13 και ο τι αν αιτησητε εν τω ονοματι μου τουτο ποιησω ινα δοξασθη ο πατηρ εν τω υιω

14 εαν τι αιτησητε με εν τω ονοματι μου εγω ποιησω

15 εαν αγαπατε με τασ εντολασ τασ εμασ τηρησατε

16 και εγω ερωτησω τον πατερα και αλλον παρακλητον δωσει υμιν ινα μενη μεθ υμων εις τον αιωνα

17 το πνευμα της αληθειας ο ο κοσμος ου δυναται λαβειν οτι ου θεωρει αυτο ουδε γινωσκει αυτο υμεις δε γινωσκετε αυτο οτι παρ υμιν μενει και εν υμιν εσται

18 ουκ αφησω υμασ ορφανουσ ερχομαι προσ υμασ

19 ετι μικρον και ο κοσμος με ουκετι θεωρει υμεις δε θεωρειτε με οτι εγω ζω και υμεις ζησεσθε

20 εν εκεινη τη ημερα γνωσεσθε υμεις οτι εγω εν τω πατρι μου και υμεις εν εμοι και εγω εν υμιν

21 ο εχων τασ εντολασ μου και τηρων αυτασ εκεινος εστιν ο αγαπων με ο δε αγαπων με αγαπηθησεται υπο του πατροσ μου και εγω αγαπησω αυτον και εμφανισω αυτω εμαυτον

22 λεγει αυτω ιουδασ ουχ ο ισκαριωτησ κυριε και τι γεγονεν οτι ημιν μελλεισ εμφανιζειν σεαυτον και ουχι τω κοσμω

23 απεκριθη ιησουσ και ειπεν αυτω εαν τισ αγαπα με τον λογον μου τηρησει και ο πατηρ μου αγαπησει αυτον και προσ αυτον ελευσομεθα και μονην παρ αυτω ποιησομεν

24 ο μη αγαπων με τουσ λογουσ μου ου τηρει και ο λογοσ ον ακουετε ουκ εστιν εμοσ αλλα του πεμφαντοσ με πατροσ

25 ταυτα λελαληκα υμιν παρ υμιν μενων

26 ο δε παρακλητοσ το πνευμα το αγιον ο πεμψει ο πατηρ εν τω ονοματι μου εκεινοσ υμασ διδαξει παντα και υπομνησει υμασ παντα α ειπον υμιν

27 ειρηνην αφημι υμιν ειρηνην την εμην διδωμι υμιν ου καθωσ ο κοσμοσ διδωσιν εγω διδωμι υμιν μη ταρασσεσθω υμων η καρδια μηδε δειλιατω

28 ηκουσατε οτι εγω ειπον υμιν υπαγω και ερχομαι προσ υμασ ει ηγαπατε με εχαρητε αν οτι ειπον πορευομαι προσ τον πατερα οτι ο πατηρ μου μειζων μου εστιν

29 και νυν ειρηκα υμιν πριν γενεσθαι ινα οταν γενηται πιστευσητε

30 ουκετι πολλα λαλησω μεθ υμων ερχεται γαρ ο του κοσμου αρχων και εν εμοι ουκ εχει ουδεν

31 αλλ ινα γνω ο κοσμοσ οτι αγαπω τον πατερα και καθωσ ενετειλατο μοι ο πατηρ ουτωσ ποιω εγειρεσθε αγωμεν εντευθεν

15

1 εγω ειμι η αμπελοσ η αληθινη και ο πατηρ μου ο γεωργοσ εστιν

2 παν κλημα εν εμοι μη φερον καρπον αιρει αυτο και παν το καρπον φερον καθαιρει αυτο ινα πλειονα καρπον φερη

3 ηδη υμεισ καθαροι εστε δια τον λογον ον λελαληκα υμιν

4 μεινατε εν εμοι καγω εν υμιν καθωσ το κλημα ου δυναται καρπον φερειν αφ εαυτου εαν μη μεινη εν τη αμπελω ουτωσ ουδε υμεισ εαν μη εν εμοι μεινητε

5 εγω ειμι η αμπελοσ υμεισ τα κληματα ο μενων εν εμοι καγω εν αυτω ουτοσ φερει καρπον πολυν οτι χωρισ εμου ου δυνασθε ποιειν ουδεν

6 εαν μη τισ μεινη εν εμοι εβληθη εξω ωσ το κλημα και εξηρανθη και συναγουσιν αυτα και εις το πυρ βαλλουσιν και καιεται

7 εαν μεινητε εν εμοι και τα ρηματα μου εν υμιν μεινη ο εαν θελητε αιτησεσθε και γενησεται υμιν

8 εν τουτω εδοξασθη ο πατηρ μου ινα καρπον πολυν φερητε και γενησεσθε εμοι μαθηται

9 καθωσ ηγαπησεν με ο πατηρ καγω ηγαπησα υμασ μεινατε εν τη αγαπη τη εμη

10 εαν τασ εντολασ μου τηρησητε μενειτε εν τη αγαπη μου καθωσ εγω τασ εντολασ του πατροσ μου τηρηκα και μενω αυτου εν τη αγαπη

11 ταυτα λελαληκα υμιν ινα η χαρα η εμη εν υμιν μεινη και η χαρα υμων πληρωθη

12 αυτη εστιν η εντολη η εμη ινα αγαπατε αλληλουσ καθωσ ηγαπησα υμασ

13 μειζονα ταυτησ αγαπην ουδεισ εχει ινα τισ την ψυχην αυτου θη υπερ των φιλων αυτου

14 υμεισ φιλοι μου εστε εαν ποιητε οσα εγω εντελλομαι υμιν

15 ουκετι υμασ λεγω δουλουσ οτι ο δουλοσ ουκ οιδεν τι ποιει αυτου ο κυριοσ υμασ δε ειρηκα φιλουσ οτι παντα α ηκουσα παρα του πατροσ μου εγνωρισα υμιν

16 ουχ υμεισ με εξελεξασθε αλλ εγω εξελεξαμην υμασ και εθηκα υμασ ινα υμεισ υπαγητε και καρπον φερητε και ο καρποσ υμων μενη ινα ο τι αν αιτησητε τον πατερα εν τω ονοματι μου δω υμιν

17 ταυτα εντελλομαι υμιν ινα αγαπατε αλληλους

18 ει ο κοσμος υμας μισει γινωσκετε 1097 V-ΡΑΙ-2Ρ οτι εμε πρωτον υμων μεμισηκεν

19 ει εκ του κοσμου ητε ο κοσμος αν το ιδιον εφιλει οτι δε εκ του κοσμου ουκ εστε αλλ εγω εξελεξαμην υμας εκ του κοσμου δια τουτο μισει υμας ο κοσμος

20 μνημονευετε του λογου ου εγω ειπον υμιν ουκ εστιν δουλος μειζων του κυριου αυτου ει εμε εδιωξαν και υμας διωξουσιν ει τον λογον μου ετηρησαν και τον υμετερον τηρησουσιν

21 αλλα ταυτα παντα ποιησουσιν υμιν δια το ονομα μου οτι ουκ οιδασιν τον πεμψαντα με

22 ει μη ηλθον και ελαλησα αυτοις αμαρτιαν ουκ ειχον νυν δε προφασιν ουκ εχουσιν περι της αμαρτιας αυτων

23 ο εμε μισων και τον πατερα μου μισει

24 ει τα εργα μη εποιησα εν αυτοις α ουδεις αλλοσ πεποιηκεν αμαρτιαν ουκ ειχον νυν δε και εωρακασιν και μεμισηκασιν και εμε και τον πατερα μου

25 αλλ ινα πληρωθη ο λογος ο γεγραμμενος εν τω νομω αυτων οτι εμισησαν με δωρεαν

26 οταν δε ελθη ο παρακλητος ον εγω πεμψω υμιν παρα του πατροσ το πνευμα της αληθειας ο παρα του πατροσ εκπορευεται εκεινος μαρτυρησει περι εμου

27 και υμεισ δε μαρτυρειτε οτι απ αρχησ μετ εμου εστε

16

1 ταυτα λελαληκα υμιν ινα μη σκανδαλισθητε

2 αποσυναγωγουσ ποιησουσιν υμασ αλλ ερχεται ωρα ινα πασ ο αποκτεινας υμασ δοξη λατρειαν προσφερειν τω θεω

3 και ταυτα ποιησουσιν οτι ουκ εγνωσαν τον πατερα ουδε εμε

4 αλλα ταυτα λελαληκα υμιν ινα οταν ελθη η ωρα μνημονευητε αυτων οτι εγω ειπον υμιν ταυτα δε υμιν εξ αρχησ ουκ ειπον οτι μεθ υμων ημην

5 νυν δε υπαγω προσ τον πεμψαντα με και ουδεις εξ υμων ερωτα με που υπαγεισ

6 αλλ οτι ταυτα λελαληκα υμιν η λυπη πεπληρωκεν υμων την καρδιαν

7 αλλ εγω την αληθειαν λεγω υμιν συμφερει υμιν ινα εγω απελθω εαν γαρ εγω μη απελθω ο παρακλητος ουκ ελευσεται προσ υμασ εαν δε πορευθω πεμψω αυτον προσ υμασ

8 και ελθων εκεινοσ ελεγξει τον κοσμον περι αμαρτιασ και περι δικαιοσυνησ και περι κρισεωσ

9 περι αμαρτιασ μεν οτι ου πιστευουσιν εισ εμε

10 περι δικαιοσυνησ δε οτι προσ τον πατερα μου υπαγω και ουκετι θεωρειτε με

11 περι δε κρισεωσ οτι ο αρχων του κοσμου τουτου κεκριται

12 ετι πολλα εχω λεγειν υμιν αλλ ου δυνασθε βασταζειν αρτι

13 οταν δε ελθη εκεινοσ το πνευμα της αληθειας οδηγησει υμασ εισ πασαν την αληθειαν ου γαρ λαλησει αφ εαυτου αλλ οσα αν ακουση λαλησει και τα ερχομενα αναγγελοι υμιν

14 εκεινοσ εμε δοξασει οτι εκ του εμου ληψεται και αναγγελοι υμιν

15 παντα οσα εχει ο πατηρ εμα εστιν δια τουτο ειπον οτι εκ του εμου λαμβανει και αναγγελοι υμιν

16 μικρον και ου θεωρειτε με και παλιν μικρον και οψεσθε με οτι υπαγω προσ τον πατερα

17 ειπον ουν εκ των μαθητων αυτου προσ αλληλουσ τι εστιν τουτο ο λεγει ημιν μικρον και ου θεωρειτε με και παλιν μικρον και οψεσθε με και οτι εγω υπαγω προσ τον πατερα

18 ελεγον ουν τουτο τι εστιν ο λεγει το μικρον ουκ οιδαμεν τι λαλει

19 εγνω ουν ο ιησοус οτι ηθελον αυτον ερωταν και ειπεν αυτοις περι τουτου ζητειτε μετ αλληλων οτι ειπον μικρον και ου θεωρειτε με και παλιν μικρον και οψεσθε με

20 αμην αμην λεγω υμιν οτι κλαυσετε και θρηνησετε υμεισ ο δε κοσμος χαρησεται υμεισ δε λυπηθησεσθε αλλ η λυπη υμων εισ χαραν γενησεται

21 η γυνη οταν τικτη λυπην εχει οτι ηλθεν η ωρα αυτησ οταν δε γεννηση το παιδιον ουκετι μνημονευει της θλιψεωσ δια την χαραν οτι εγεννηθη ανθρωποσ εισ τον κοσμον

22 και υμεισ ουν λυπην μεν νυν εχετε παλιν δε οψομαι υμασ και χαρησεται υμων η καρδια και την χαραν υμων ουδεις αιρει αφ υμων

23 και εν εκεινη τη ημερα εμε ουκ ερωτησετε ουδεν αμην αμην λεγω υμιν οτι οσα αν αιτησητε τον πατερα εν τω ονοματι μου δωσει υμιν

24 εωσ αρτι ουκ ητησατε ουδεν εν τω ονοματι μου αιτειτε και ληψεσθε ινα η χαρα υμων η πεπληρωμενη

25 ταυτα εν παροιμιαισ λελαληκα υμιν αλλ ερχεται ωρα οτε ουκετι εν παροιμιαισ λαλησω υμιν αλλα παρρησια περι του πατροσ αναγγελω υμιν

26 εν εκεινη τη ημερα εν τω ονοματι μου αιτησεσθε και ου λεγω υμιν οτι εγω ερωτησω τον

πατερα περι υμων

27 αυτος γαρ ο πατηρ φιλει υμας οτι υμεις εμε πεφιληκατε και πεπιστευκατε οτι εγω παρα του θεου εξηλθον

28 εξηλθον παρα του πατρος και εληλυθα εις τον κοσμον παλιν αφιημι τον κοσμον και πορευομαι προς τον πατερα

29 λεγουσιν αυτω οι μαθηται αυτου ιδε νυν παρρησια λαλεις και παροιμιαν ουδεμιαν λεγεις

30 νυν οιδαμεν οτι οιδας παντα και ου χρειαν εχεις ινα τις σε ερωτα εν τουτω πιστευομεν οτι απο θεου εξηλθες

31 απεκριθη αυτοις ο ιησους αρτι πιστευετε

32 ιδου ερχεται ωρα και νυν εληλυθεν ινα σκορπισθητε εκαστος εις τα ιδια και εμε μονον αφητε και ουκ ειμι μονος οτι ο πατηρ μετ εμου εστιν

33 ταυτα λελαληκα υμιν ινα εν εμοι ειρηνην εχητε εν τω κοσμω θλιψιν εχετε αλλα θαρσειτε εγω νενικηκα τον κοσμον

17

1 ταυτα ελαλησεν ο ιησους και επηρεν τους οφθαλμους αυτου εις τον ουρανον και ειπεν πατερ εληλυθεν η ωρα δοξασον σου τον υιον ινα και ο υιος σου δοξαση σε

2 καθως εδωκας αυτω εξουσιαν πασης σαρκος ινα παν ο δεδωκας αυτω δωσει αυτοις ζωην αιωνιον

3 αυτη δε εστιν η αιωνιος ζωη ινα γινωσκωσιν σε τον μονον αληθινον θεον και ον απεστειλας ιησουν χριστον

4 εγω σε εδοξασα επι της γησ το εργον ετελειωσα ο δεδωκας μοι ινα ποιησω

5 και νυν δοξασον με συ πατερ παρα σεαυτω τη δοξη η ειχον προ του τον κοσμον ειναι παρα σοι

6 εφανερωσα σου το ονομα τοις ανθρωποις ους δεδωκας μοι εκ του κοσμου σοι ησαν και εμοι αυτους δεδωκας και τον λογον σου τετηρηκασιν

7 νυν εγνωκαν οτι παντα οσα δεδωκας μοι παρα σου εστιν

8 οτι τα ρηματα α δεδωκας μοι δεδωκα αυτοις και αυτοι ελαβον και εγνωσαν αληθως οτι παρα σου εξηλθον και επιστευσαν οτι συ με απεστειλας

9 εγω περι αυτων ερωτω ου περι του κοσμου ερωτω αλλα περι ων δεδωκας μοι οτι σοι εισιν

10 και τα εμα παντα σα εστιν και τα σα εμα και δεδοξασμαι εν αυτοις

11 και ουκετι ειμι εν τω κοσμω και ουτοι εν τω κοσμω εισιν και εγω προς σε ερχομαι πατερ αγιε τηρησον αυτους εν τω ονοματι σου ω δεδωκας μοι ινα ωσιν εν καθως ημεις

12 οτε ημην μετ αυτων εν τω κοσμω εγω ετηρουν αυτους εν τω ονοματι σου ους δεδωκας μοι εφυλαξα και ουδεις εξ αυτων απωλετο ει μη ο υιος της απωλειας ινα η γραφη πληρωθη

13 νυν δε προς σε ερχομαι και ταυτα λαλω εν τω κοσμω ινα εχωσιν την χαραν την εμην πεπληρωμενην εν αυτοις

14 εγω δεδωκα αυτοις τον λογον σου και ο κοσμος εμισησεν αυτους οτι ουκ εισιν εκ του κοσμου καθως εγω ουκ ειμι εκ του κοσμου

15 ουκ ερωτω ινα αρησ αυτους εκ του κοσμου αλλ ινα τηρησιν αυτους εκ του πονηρου

16 εκ του κοσμου ουκ εισιν καθως εγω εκ του κοσμου ουκ ειμι

17 αγιασον αυτους εν τη αληθεια σου ο λογος ο σος αληθεια εστιν

18 καθως εμε απεστειλας εις τον κοσμον καγω απεστειλα αυτους εις τον κοσμον

19 και υπερ αυτων εγω αγιαζω εμαυτον ινα και αυτοι ωσιν ηγιασμενοι εν αληθεια

20 ου περι τουτων δε ερωτω μονον αλλα και περι των πιστευοντων δια του λογου αυτων εις εμε

21 ινα παντες εν ωσιν καθως συ πατερ εν εμοι καγω εν σοι ινα και αυτοι εν ημιν εν ωσιν ινα ο κοσμος πιστευση οτι συ με απεστειλας

22 και εγω την δοξαν ην δεδωκας μοι δεδωκα αυτοις ινα ωσιν εν καθως ημεις εν εσμεν

23 εγω εν αυτοις και συ εν εμοι ινα ωσιν τετελειωμενοι εις εν και ινα γινωσκη ο κοσμος οτι συ με απεστειλας και ηγαπησας αυτους καθως εμε ηγαπησας

24 πατερ ους δεδωκας μοι θελω ινα οπου ειμι εγω κακεινοι ωσιν μετ εμου ινα θεωρωσιν την δοξαν την εμην ην εδωκας μοι οτι ηγαπησας με προ καταβολησ κοσμου

25 πατερ δικαιε και ο κοσμος σε ουκ εγνω εγω δε σε εγνω και ουτοι εγνωσαν οτι συ με απεστειλας

26 και εγνωρισα αυτοις το ονομα σου και γνωωρισω ινα η αγαπη ην ηγαπησας με εν αυτοις η καγω εν αυτοις

18

1 ταυτα ειπων ο ιησους εξηλθεν συν τοις μαθηταις αυτου περαν του χειμαρρου των κεδρων οπου ην κηπος εις ον εισηλθεν αυτος και οι μαθηται αυτου

2 ηδει δε και ιουδας ο παραδιδουσ αυτον τον τοπον οτι πολλακις συνηχθη ο ιησους εκει μετα των μαθητων αυτου

³ ο ουν ιουδας λαβων την σπειραν και εκ των αρχιερων και φαρισαιων υπηρετας ερχεται εκει μετα φανων και λαμπαδων και οπλων

⁴ ιησους ουν ειδως παντα τα ερχομενα επ αυτον εξελθων ειπεν αυτοις τινα ζητειτε

⁵ απεκριθησαν αυτω ιησουν τον ναζωραιον λεγει αυτοις ο ιησους εγω ειμι ειστηκει δε και ιουδας ο παραδιδουσ αυτον μετ αυτων

⁶ ωσ ουν ειπεν αυτοις οτι εγω ειμι απηλθον εις τα οπισω και επεσον χαμαι

⁷ παλιν ουν αυτους επηρωτησεν τινα ζητειτε οι δε ειπον ιησουν τον ναζωραιον

⁸ απεκριθη ιησους ειπον υμιν οτι εγω ειμι ει ουν εμε ζητειτε αφετε τουτους υπαγειν

⁹ ινα πληρωθη ο λογος ον ειπεν οτι ουσ δεδωκασ μοι ουκ απωλεσα εξ αυτων ουδενα

¹⁰ σιμων ουν πετροσ εχων μαχαιραν ειλκυσεν αυτην και επαισεν τον του αρχιερωσ δουλων και απεκοψεν αυτου το ωτιον το δεξιον ην δε ονομα τω δουλω μαλχοσ

¹¹ ειπεν ουν ο ιησους τω πετρω βαλε την μαχαιραν εις την θηκην το ποτηριον ο δεδωκεν μοι ο πατηρ ου μη πιω αυτο

¹² η ουν σπειρα και ο χιλιαρχοσ και οι υπηρεται των ιουδαιων συνελαβον τον ιησουν και εδησαν αυτον

¹³ και απηγαγον αυτον προσ ανναν πρωτον ην γαρ πενθεροσ του καιαφα οσ ην αρχιερευσ του ενιαυτου εκεινου

¹⁴ ην δε καιαφασ ο συμβουλευσασ τοις ιουδαιοις οτι συμφερει ενα ανθρωπον απολεσθαι υπερ του λαου

¹⁵ ηκολουθει δε τω ιησου σιμων πετροσ και ο αλλοσ μαθητησ ο δε μαθητησ εκεινοσ ην γνωστοσ τω αρχιερει και συνεισηλθεν τω ιησου εις την αυλην του αρχιερωσ

¹⁶ ο δε πετροσ ειστηκει προσ τη θυρα εξω εξηλθεν ουν ο μαθητησ ο αλλοσ οσ ην γνωστοσ τω αρχιερει και ειπεν τη θυρωρω και εισηγαγεν τον πετρον

¹⁷ λεγει ουν η παιδισκη η θυρωροσ τω πετρω μη και συ εκ των μαθητων ει του ανθρωπου τουτου λεγει εκεινοσ ουκ ειμι

¹⁸ ειστηκεισαν δε οι δουλοι και οι υπηρεται ανθρακιαν πεποηκοτεσ οτι ψυχοσ ην και εθερμαινοντο ην δε μετ αυτων ο πετροσ εστωσ και θερμαινομενοσ

¹⁹ ο ουν αρχιερευσ ηρωτησεν τον ιησουν περι των μαθητων αυτου και περι τησ διδαχησ αυτου

²⁰ απεκριθη αυτω ο ιησους εγω παρρησια ελαλησα τω κοσμω εγω παντοτε εδιδαξα εν συναγωγη και εν τω ιερω οπου παντοτε οι

ιουδαιοι συνερχονται και εν κρυπτω ελαλησα ουδεν

²¹ τι με επερωτασ επερωτησον τουσ ακηκοτασ τι ελαλησα αυτοις ιδε ουτοι οιδασιν α ειπον εγω

²² ταυτα δε αυτου ειποντοσ εις των υπηρετων παρεστηκωσ εδωκεν ραπισμα τω ιησου ειπον ουτωσ αποκρινη τω αρχιερει

²³ απεκριθη αυτω ο ιησους ει κακωσ ελαλησα μαρτυρησον περι του κακου ει δε καλωσ τι με δερεισ

²⁴ απεστειλεν αυτον ο αννασ δεδεμενον προσ καιαφαν τον αρχιερεα

²⁵ ην δε σιμων πετροσ εστωσ και θερμαινομενοσ ειπον ουν αυτω μη και συ εκ των μαθητων αυτου ει ηρνησατο ουν εκεινοσ και ειπεν ουκ ειμι

²⁶ λεγει εις εκ των δουλων του αρχιερωσ συγγενησ ων ου απεκοψεν πετροσ το ωτιον ουκ εγω σε ειδον εν τω κηπω μετ αυτου

²⁷ παλιν ουν ηρνησατο ο πετροσ και ευθεωσ αλεκτωρ εφωνησεν

²⁸ αγουσιν ουν τον ιησουν απο του καιαφα εις το πραιτωριον ην δε πρωι και αυτοι ουκ εισηλθον εις το πραιτωριον ινα μη μιανθωσιν αλλ ινα φαγωσιν το πασχα

²⁹ εξηλθεν ουν ο πιλατοσ προσ αυτουσ και ειπεν τινα κατηγοριαν φερετε κατα του ανθρωπου τουτου

³⁰ απεκριθησαν και ειπον αυτω ει μη ην ουτοσ κακοποιοσ ουκ αν σοι παρεδωκαμεν αυτον

³¹ ειπεν ουν αυτοις ο πιλατοσ λαβετε αυτον υμεισ και κατα τον νομον υμων κρινατε αυτον ειπον ουν αυτω οι ιουδαιοι ημιν ουκ εξεστιν αποκτειναι ουδενα

³² ινα ο λογοσ του ιησου πληρωθη ον ειπεν σημαινων ποιω θανατω εμελλεν αποθνησκειν

³³ εισηλθεν ουν εις το πραιτωριον παλιν ο πιλατοσ και εφωνησεν τον ιησουν και ειπεν αυτω συ ει ο βασιλευσ των ιουδαιων

³⁴ απεκριθη αυτω ο ιησους αφ εαυτου συ τουτο λεγεισ η αλλοι σοι ειπον περι εμου

³⁵ απεκριθη ο πιλατοσ μητι εγω ιουδαιοσ ειμι το εθνοσ το σον και οι αρχιερεισ παρεδωκαν σε εμοι τι εποιησασ

³⁶ απεκριθη ιησους η βασιλεια η εμη ουκ εστιν εκ του κοσμου τουτου ει εκ του κοσμου τουτου ην η βασιλεια η εμη οι υπηρεται αν οι εμοι ηγωνιζοντο ινα μη παραδοθω τοις ιουδαιοις νυν δε η βασιλεια η εμη ουκ εστιν εντευθεν

³⁷ ειπεν ουν αυτω ο πιλατοσ ουκουν βασιλευσ ει συ απεκριθη ιησους συ λεγεισ οτι βασιλευσ ειμι εγω εγω εις τουτο γεγεννημαι και εις τουτο εληλυθα εις τον κοσμον ινα μαρτυρησω τη

αληθεια πασ ο ων εκ της αληθειας ακουει μου της φωνης

³⁸ λεγει αυτω ο πιλατος τι εστιν αληθεια και τουτο ειπων παλιν εξηλθεν προς τους ιουδαιους και λεγει αυτοις εγω ουδεμιαν αιτιαν ευρισκω εν αυτω

³⁹ εστιν δε συνηθεια υμιν ινα ενα υμιν απολυσω εν τω πασχα βουλεσθε ουν υμιν απολυσω τον βασιλεα των ιουδαιων

⁴⁰ εκραυγασαν ουν παλιν παντες λεγοντες μη τουτον αλλα τον βαραββαν ην δε ο βαραββας ληστης

19

¹ τοτε ουν ελαβεν ο πιλατος τον ιησουν και εμαστιγωσεν

² και οι στρατιωται πλεξαντες στεφανον εξ ακανθων επεθηκαν αυτου τη κεφαλη και ιματιον πορφυρου περιεβαλον αυτον

³ και ελεγον χαιρε ο βασιλευς των ιουδαιων και εδιδουν αυτω ραπισματα

⁴ εξηλθεν ουν παλιν εξω ο πιλατος και λεγει αυτοις ιδε αγω υμιν αυτον εξω ινα γνωτε οτι εν αυτω ουδεμιαν αιτιαν ευρισκω

⁵ εξηλθεν ουν ο ιησους εξω φορων τον ακανθινον στεφανον και το πορφυρου ιματιον και λεγει αυτοις ιδε ο ανθρωπος

⁶ οτε ουν ειδον αυτον οι αρχιερεις και οι υπηρεται εκραυγασαν λεγοντες σταυρωσον σταυρωσον αυτον λεγει αυτοις ο πιλατος λαβετε αυτον υμεις και σταυρωσατε εγω γαρ ουχ ευρισκω εν αυτω αιτιαν

⁷ απεκριθησαν αυτω οι ιουδαιοι ημεις νομον εχομεν και κατα τον νομον ημων οφειλει αποθανειν οτι εαυτον υιον θεου εποιησεν

⁸ οτε ουν ηκουσεν ο πιλατος τουτον τον λογον μαλλον εφοβηθη

⁹ και εισηλθεν εις το πραιτωριον παλιν και λεγει τω ιησου ποθεν ει συ ο δε ιησους αποκρισιν ουκ εδωκεν αυτω

¹⁰ λεγει ουν αυτω ο πιλατος εμοι ου λαλεις ουκ οιδας οτι εξουσιαν εχω σταυρωσαι σε και εξουσιαν εχω απολυσαι σε

¹¹ απεκριθη ιησους ουκ ειχες εξουσιαν ουδεμιαν κατ εμου ει μη ην σοι δεδομενον ανωθεν δια τουτο ο παραδιδους με σοι μειζονα αμαρτιαν εχει

¹² εκ τουτου εξητει ο πιλατος απολυσαι αυτον οι δε ιουδαιοι εκραζον λεγοντες εαν τουτον απολυσης ουκ ει φιλος του καισαρος πασ ο βασιλεα εαυτον ποιων αντιλεγει τω καισαρι

¹³ ο ουν πιλατος ακουσας τουτον τον λογον ηγαγεν εξω τον ιησουν και εκαθισεν επι του βηματος εις τοπον λεγομενον λιθοστρωτον εβραιστι δε γαββαθα

¹⁴ ην δε παρασκευη του πασχα ωρα δε ωσει εκτη και λεγει τοις ιουδαιοις ιδε ο βασιλευς υμων

¹⁵ οι δε εκραυγασαν αρον αρον σταυρωσον αυτον λεγει αυτοις ο πιλατος τον βασιλεα υμων σταυρωσω απεκριθησαν οι αρχιερεις ουκ εχομεν βασιλεα ει μη καισαρα

¹⁶ τοτε ουν παρεδωκεν αυτον αυτοις ινα σταυρωθη παρελαβον δε τον ιησουν και ηγαγον

¹⁷ και βασταζων τον σταυρον αυτου εξηλθεν εις τοπον λεγομενον κρανιου τοπον ος λεγεται εβραιστι γολγοθα

¹⁸ οπου αυτον εσταυρωσαν και μετ αυτου αλλουσ δυο εντευθεν και εντευθεν μεσον δε τον ιησουν

¹⁹ εγραψεν δε και τιτλον ο πιλατος και εθηκεν επι του σταυρου ην δε γεγραμμενον ιησους ο ναζωραιος ο βασιλευς των ιουδαιων

²⁰ τουτον ουν τον τιτλον πολλοι ανεγνωσαν των ιουδαιων οτι εγγυσ ην ο τοπος της πολεως οπου εσταυρωθη ο ιησους και ην γεγραμμενον εβραιστι ελληνιστι ρωμαιστι

²¹ ελεγον ουν τω πιλατω οι αρχιερεις των ιουδαιων μη γραφε ο βασιλευς των ιουδαιων αλλ οτι εκεινος ειπεν βασιλευς ειμι των ιουδαιων

²² απεκριθη ο πιλατος ο γεγραφα γεγραφα

²³ οι ουν στρατιωται οτε εσταυρωσαν τον ιησουν ελαβον τα ιματια αυτου και εποιησαν τεσσαρα μερη εκαστω στρατιωτη μεροσ και τον χιτωνα ην δε ο χιτων αραφος εκ των ανωθεν υφαντος δι ολου

²⁴ ειπον ουν προς αλληλους μη σχισωμεν αυτον αλλα λαχωμεν περι αυτου τινος εσται ινα η γραφη πληρωθη η λεγουσα διεμερισαντο τα ιματια μου εαυτοις και επι τον ιματισμον μου εβαλον κληρον οι μεν ουν στρατιωται ταυτα εποιησαν

²⁵ εισηκεισαν δε παρα τω σταυρω του ιησου η μητηρ αυτου και η αδελφη της μητροσ αυτου μαρια η του κλωπα και μαρια η μαγδαληνη

²⁶ ιησους ουν ιδων την μητερα και τον μαθητην παρεστωτα ον ηγαπα λεγει τη μητρι αυτου γυναι ιδου ο υιος σου

²⁷ ειτα λεγει τω μαθητη ιδου η μητηρ σου και απ εκεινησ της ωρας ελαβεν ο μαθητης αυτην εις τα ιδια

²⁸ μετα τουτο ιδων ο ιησους οτι παντα ηδη τετελεσται ινα τελειωθη η γραφη λεγει διψω

29 σκευος ουν εκειτο οξουσ μεστον οι δε πλησαντες σπογγον οξουσ και υσωπω περιθεντες προσηνεγκαν αυτου τω στοματι

30 οτε ουν ελαβεν το οξος ο ιησους ειπεν τετελεσται και κλινασ την κεφαλην παρεδωκεν το πνευμα

31 οι ουν ιουδαιοι ινα μη μεινη επι του σταυρου τα σωματα εν τω σαββατω επει παρασκευη ην ην γαρ μεγαλη η ημερα εκεινου του σαββατου ηρωτησαν τον πιλατον ινα κατεαγωσιν αυτων τα σκελη και αρθωσιν

32 ηλθον ουν οι στρατιωται και του μεν πρωτου κατεαξαν τα σκελη και του αλλου του συσταυρωθεντος αυτω

33 επι δε τον ιησουν ελθοντες ως ειδον αυτον ηδη τεθνηκοτα ου κατεαξαν αυτου τα σκελη

34 αλλ εις των στρατιωτων λογχη αυτου την πλευραν ενυξεν και ευθεως εξηλθεν αιμα και υδωρ

35 και ο εωρακωσ μεμαρτυρηκεν και αληθινη εστιν αυτου η μαρτυρια κακεινος οιδεν οτι αληθη λεγει ινα υμεις πιστευσητε

36 εγενετο γαρ ταυτα ινα η γραφη πληρωθη οστουν ου συντριβησεται απ αυτου

37 και παλιν ετερα γραφη λεγει οψονται εις ον εξεκεντησαν

38 μετα ταυτα ηρωτησεν τον πιλατον ιωσηφ ο απο αριμαθαια ων μαθητης του ιησου κεκρυμμενος δε δια τον φοβον των ιουδαιων ινα αρη το σωμα του ιησου και επετρεψεν ο πιλατος ηλθεν ουν και ηρεν το σωμα του ιησου

39 ηλθεν δε και νικοδημοσ ο ελθων προς τον ιησουν νυκτος το πρωτον φερων μιγμα σμυρνης και αλοησ ως λιτρασ εκατον

40 ελαβον ουν το σωμα του ιησου και εδησαν αυτο εν οθονιοις μετα των αρωματων καθως εθος εστιν τοις ιουδαιοις ενταφιαζειν

41 ην δε εν τω τοπω οπου εσταυρωθη κηπος και εν τω κηπω μνημειον καινον εν ω ουδεπω ουδεις ετεθη

42 εκει ουν δια την παρασκευην των ιουδαιων οτι εγγυσ ην το μνημειον εθηκαν τον ιησουν

20

1 τη δε μια των σαββατων μαρια η μαγδαληνη ερχεται πρωι σκοτιασ επι ουσης εις το μνημειον και βλεπει τον λιθον ηρμενον εκ του μνημειου

2 τρεχει ουν και ερχεται προς σιμωνα πετρον και προς τον αλλον μαθητην ον επιλει ο ιησους και λεγει αυτοις ηραν τον κυριον εκ του μνημειου και ουκ οιδαμεν που εθηκαν αυτον

3 εξηλθεν ουν ο πετροσ και ο αλλοσ μαθητησ και ηρχοντο εις το μνημειον

4 ετρεχον δε οι δυο ομου και ο αλλοσ μαθητησ προεδραμεν ταχιον του πετρου και ηλθεν πρωτοσ εις το μνημειον

5 και παρακυψασ βλεπει κειμενα τα οθονια ου μεντοι εισηλθεν

6 ερχεται ουν σιμων πετροσ ακολουθων αυτω και εισηλθεν εις το μνημειον και θεωρει τα οθονια κειμενα

7 και το σουδαριον ο ην επι της κεφαλης αυτου ου μετα των οθονιων κειμενον αλλα χωρισ εντετυλιγμενον εις ενα τοπον

8 τοτε ουν εισηλθεν και ο αλλοσ μαθητησ ο ελθων πρωτοσ εις το μνημειον και ειδεν και επιστευσεν

9 ουδεπω γαρ ηδεισαν την γραφην οτι δει αυτον εκ νεκρων αναστηναι

10 απηλθον ουν παλιν προς εαυτους οι μαθηται

11 μαρια δε ειστηκει προς το μνημειον κλαιουσα εξω ως ουν εκλαιεν παρεκυψεν εις το μνημειον

12 και θεωρει δυο αγγελουσ εν λευκοις καθεζομενουσ ενα προς τη κεφαλη και ενα προς τοις ποσιν οπου εκειτο το σωμα του ιησου

13 και λεγουσιν αυτη εκεινοι γυναι τι κλαιεισ λεγει αυτοις οτι ηραν τον κυριον μου και ουκ οιδα που εθηκαν αυτον

14 και ταυτα ειπουσα εστραφη εις τα οπισω και θεωρει τον ιησουν εστωτα και ουκ ηδει οτι ιησους εστιν

15 λεγει αυτη ο ιησους γυναι τι κλαιεισ τινα ζητεισ εκεινη δοκουσα οτι ο κηπουροσ εστιν λεγει αυτω κυριε ει συ εβαστασασ αυτον ειπε μοι που εθηκασ αυτον καγω αυτον αρω

16 λεγει αυτη ο ιησους μαρια στραφεισα εκεινη λεγει αυτω ραββουνι ο λεγεται διδασκαλε

17 λεγει αυτη ο ιησους μη μου απτου ουπω γαρ αναβεβηκα προς τον πατερα μου πορευου δε προς τουσ αδελφουσ μου και ειπε αυτοις αναβαινω προς τον πατερα μου και πατερα υμων και θεον μου και θεον υμων

18 ερχεται μαρια η μαγδαληνη απαγγελουσα τοις μαθηταισ οτι εωρακεν τον κυριον και ταυτα ειπεν αυτη

19 ουσης ουν οψιασ τη ημερα εκεινη τη μια των σαββατων και των θυρων κεκλεισμενων οπου ησαν οι μαθηται συνηγμενοι δια τον φοβον των ιουδαιων ηλθεν ο ιησους και εστη εις το μεσον και λεγει αυτοις ειρηνη υμιν

20 και τουτο ειπων εδειξεν αυτοις τασ χειρασ και την πλευραν αυτου εχαρησαν ουν οι μαθηται

ιδοντες τον κυριον

²¹ ειπεν ουν αυτοισ ο ιησους παλιν ειρηνη υμιν καθως απεσταλκεν με ο πατηρ καγω πεμπω υμας

²² και τουτο ειπων ενεφυσησεν και λεγει αυτοισ λαβετε πνευμα αγιον

²³ αν τινων αφητε τας αμαρτιας αφιενται αυτοισ αν τινων κρατητε κεκρατηνται

²⁴ θωμας δε εις εκ των δωδεκα ο λεγομενος διδυμος ουκ ην μετ αυτων οτε ηλθεν ο ιησους

²⁵ ελεγον ουν αυτω οι αλλοι μαθηται εωρακαμεν τον κυριον ο δε ειπεν αυτοισ εαν μη ιδω εν ταις χειρσιν αυτου τον τυπον των ηλων και βαλω τον δακτυλον μου εις τον τυπον των ηλων και βαλω την χειρα μου εις την πλευραν αυτου ου μη πιστευσω

²⁶ και μεθ ημερας οκτω παλιν ησαν εσω οι μαθηται αυτου και θωμας μετ αυτων ερχεται ο ιησους των θυρων κεκλεισμενων και εστη εις το μεσον και ειπεν ειρηνη υμιν

²⁷ ειτα λεγει τω θωμα φερε τον δακτυλον σου ωδε και ιδε τας χειρας μου και φερε την χειρα σου και βαλε εις την πλευραν μου και μη γινου απιστος αλλα πιστος

²⁸ και απεκριθη θωμας και ειπεν αυτω ο κυριος μου και ο θεος μου

²⁹ λεγει αυτω ο ιησους οτι εωρακας με πεπιστευκας μακαριοι οι μη ιδοντες και πιστευσαντες

³⁰ πολλα μεν ουν και αλλα σημεια εποιησεν ο ιησους ενωπιον των μαθητων αυτου α ουκ εστιν γεγραμμενα εν τω βιβλιω τουτω

³¹ ταυτα δε γεγραπται ινα πιστευσητε οτι ιησους εστιν ο χριστος ο υιος του θεου και ινα πιστευοντες ζωην εχητε εν τω ονοματι αυτου

21

¹ μετα ταυτα εφανερωσεν εαυτον παλιν ο ιησους τοις μαθηταις επι της θαλασσης της τιβεριαδος εφανερωσεν δε ουτως

² ησαν ομου σιμων πετρος και θωμας ο λεγομενος διδυμος και ναθαναηλ ο απο κανα της γαλιλαιας και οι του ζεβεδαιου και αλλοι εκ των μαθητων αυτου δυο

³ λεγει αυτοισ σιμων πετρος υπαγω αλιευειν λεγουσιν αυτω ερχομεθα και ημεις συν σοι εξηλθον και ενεβησαν εις το πλοιον ευθυς και εν εκεινη τη νυκτι επιασαν ουδεν

⁴ πρωιας δε ηδη γενομενης εστη ο ιησους εις τον αιγιαλον ου μεντοι ηδεισαν οι μαθηται οτι ιησους εστιν

⁵ λεγει ουν αυτοισ ο ιησους παιδια μη τι προσφαγιον εχετε απεκριθησαν αυτω ου

⁶ ο δε ειπεν αυτοισ βαλετε εις τα δεξια μερη του πλοιου το δικτυον και ευρησετε εβαλον ουν και ουκετι αυτο ελκυσαι ισχυσαν απο του πληθους των ιχθυων

⁷ λεγει ουν ο μαθητης εκεινος ον ηγαπα ο ιησους τω πετρω ο κυριος εστιν σιμων ουν πετρος ακουσας οτι ο κυριος εστιν τον επενδυτην διεζωσατο ην γαρ γυμνος και εβαλεν εαυτον εις την θαλασσαν

⁸ οι δε αλλοι μαθηται τω πλοιαριω ηλθον ου γαρ ησαν μακραν απο της γης αλλ ωσ απο πηχων διακοσιων συροντες το δικτυον των ιχθυων

⁹ ωσ ουν απεβησαν εις την γην βλεπουσιν ανθρακιαν κειμενην και οψαριον επικειμενον και αρτον

¹⁰ λεγει αυτοισ ο ιησους ενεγκατε απο των οψαριων ων επιασατε νυν

¹¹ ανεβη σιμων πετρος και ειλικυσεν το δικτυον επι της γης μεστον ιχθυων μεγαλων εκατον πεντηκοντα τριων και τοσουτων οντων ουκ εσχισθη το δικτυον

¹² λεγει αυτοισ ο ιησους δευτε αριστησατε ουδεις δε ετολμα των μαθητων εξετασαι αυτον συ τις ει ειδοτες οτι ο κυριος εστιν

¹³ ερχεται ουν ο ιησους και λαμβανει τον αρτον και διδωσιν αυτοισ και το οψαριον ομοιωσ

¹⁴ τουτο ηδη τριτον εφανερωθη ο ιησους τοις μαθηταις αυτου εγερθεις εκ νεκρων

¹⁵ οτε ουν ηριστησαν λεγει τω σιμωνι πετρω ο ιησους σιμων ιωνα αγαπας με πλειον τουτων **3778 D-GPM** λεγει αυτω ναι κυριε συ οιδας οτι φιλω σε λεγει αυτω βοσκε τα αρνια μου

¹⁶ λεγει αυτω παλιν δευτερον σιμων ιωνα αγαπας με λεγει αυτω ναι κυριε συ οιδας οτι φιλω σε λεγει αυτω ποιμαινε τα προβατα μου

¹⁷ λεγει αυτω το τριτον σιμων ιωνα φιλεις με ελυπηθη ο πετρος οτι ειπεν αυτω το τριτον φιλεις με και ειπεν αυτω κυριε συ παντα οιδας συ γινωσκεις οτι φιλω σε λεγει αυτω ο ιησους βοσκε τα προβατα μου

¹⁸ αμην αμην λεγω σοι οτε ης νεωτερος εζωννυες σεαυτον και περιεπατεις οπου ηθελες οταν δε γηρασης εκτενεις τας χειρας σου και αλλος σε ζωσει και οισει οπου ου θελεις

¹⁹ τουτο δε ειπεν σημαινων ποιω θανατω δοξασει τον θεον και τουτο ειπων λεγει αυτω ακολουθει μοι

²⁰ επιστραφεις δε ο πετρος βλεπει τον μαθητην ον ηγαπα ο ιησους ακολουθουντα ος και ανεπεσεν εν τω δειπνω επι το σθηθος αυτου και ειπεν κυριε τις εστιν ο παραδιδους σε

²¹ τουτον ιδων ο πετρος λεγει τω ιησου κυριε
ουτος δε τι

²² λεγει αυτω ο ιησους εαν αυτον θελω μενειν
εως ερχομαι τι προσ σε συ ακολουθει μοι

²³ εξηλθεν ουν ο λογος ουτος εις τους
αδελφους οτι ο μαθητης εκεινος ουκ αποθνησκει
και ουκ ειπεν αυτω ο ιησους οτι ουκ αποθνησκει
αλλ εαν αυτον θελω μενειν εως ερχομαι τι προσ
σε

²⁴ ουτος εστιν ο μαθητης ο μαρτυρων περι
τουτων και γραψας ταυτα και οιδαμεν οτι αληθης
εστιν η μαρτυρια αυτου

²⁵ εστιν δε και αλλα πολλα οσα εποιησεν ο
ιησους ατινα εαν γραφηται καθ εν ουδε αυτον
οιμαι τον κοσμον χωρησαι τα γραφομενα βιβλια
αμην

ΠΡΑΞΕΙΣ

¹ τον μεν πρωτον λογον εποιησαμην περι παντων ω θεοφιλεων ηρξατο ο ιησους ποιειν τε και διδασκειν

² αχρι ης ημερας εντειλαμενος τοις αποστολοις δια πνευματος αγιου ους εξελεξατο ανεληφθη

³ οιοι και παρεστησεν εαυτον ζωντα μετα το παθειν αυτον εν πολλοις τεκμηριοις δι ημερων τεσσαρακοντα οπτανομενος αυτοις και λεγων τα περι της βασιλειας του θεου

⁴ και συναλιζομενος παρηγγειλεν αυτοις απο ιεροσολυμων μη χωριζεσθαι αλλα περιμενειν την επαγγελιαν του πατρος ην ηκουσατε μου

⁵ οτι ιωαννης μεν εβαπτισεν υδατι υμεις δε βαπτισθησεσθε εν πνευματι αγιω ου μετα πολλας ταυτας ημερας

⁶ οι μεν ουν συνελθοντες επηρωτων αυτον λεγοντες κυριε ει εν τω χρονω τουτω αποκαθιστανεις την βασιλειαν τω ισραηλ

⁷ ειπεν δε προς αυτους ουχ υμων εστιν γνωμαι χρονου η καιρου ους ο πατηρ εθετο εν τη ιδια εξουσια

⁸ αλλα ληψεσθε δυναμιν επελθοντος του αγιου πνευματος εφ υμας και εσεσθε μοι μαρτυρες εν τε ιερουσαλημ και εν παση τη ιουδαια και σαμαρεια και εως εσχατου της γης

⁹ και ταυτα ειπων βλεποντων αυτων επηρθη και νεφελη υπελαβεν αυτον απο των οφθαλμων αυτων

¹⁰ και ωσ ατενιζοντες ησαν εις τον ουρανον πορευομενου αυτου και ιδου ανδρες δυο παρειστηκεισαν αυτοις εν εσθητι λευκη

¹¹ οι και ειπον ανδρες γαλιλαιοι τι εστηκατε εμβλεποντες εις τον ουρανον ουτος ο ιησους ο αναληφθεις αφ υμων εις τον ουρανον ουτως ελευσεται ον τροπον εθεασασθε αυτον πορευομενον εις τον ουρανον

¹² τοτε υπεστρεψαν εις ιερουσαλημ απο ορους του καλουμενου ελαιωνος ο εστιν εγγυς ιερουσαλημ σαββατου εχον οδον

¹³ και οτε εισηλθον ανεβησαν εις το υπερων ου ησαν καταμενοντες ο τε πετρος και ιακωβος και ιωαννης και ανδρεας φιλιππος και θωμας βαρθολομαιος και ματθαιος ιακωβος αλφαιου και σιμων ο ζηλωτης και ιουδας ιακωβου

¹⁴ ουτοι παντες ησαν προσκαρτεροντες ομοθυμαδον τη προσευχη και τη δεησει συν

γυναιξιν και μαρια τη μητρι του ιησου και συν τοις αδελφοις αυτου

¹⁵ και εν ταις ημεραις ταυταις αναστας πετρος εν μεσω των μαθητων ειπεν ην τε οχλος ονοματων επι το αυτο ωσ εκατον εικοσι

¹⁶ ανδρες αδελφοι εδει πληρωθηναι την γραφην ταυτην ην προειπεν το πνευμα το αγιον δια στοματος δαυιδ περι ιουδα του γενομενου οδηγου τοις συλλαβουσιν τον ιησουν

¹⁷ οτι κατηριθμημενος ην συν ημιν και ελαχεν τον κληρον της διακονιας ταυτης

¹⁸ ουτος μεν ουν εκτησατο χωριον εκ μισθου της αδικιας και πρηνης γενομενος ελακησεν μεσος και εξεχυθη παντα τα σπλαγχνα αυτου

¹⁹ και γνωστον εγενετο πασιν τοις κατοικουσιν ιερουσαλημ ωστε κληθηναι το χωριον εκεινο τη ιδια διαλεκτω αυτων ακελδαμα τουτ εστιν χωριον αιματος

²⁰ γεγραπται γαρ εν βιβλω ψαλμων γενηθητω η επαυλις αυτου ερημος και μη εστω ο κατοικων εν αυτη και την επισκοπην αυτου λαβοι ετερος

²¹ δει ουν των συνελθοντων ημιν ανδρων εν παντι χρονω εν ω εισηλθεν και εξηλθεν εφ ημας ο κυριος ιησους

²² αρξαμενος απο του βαπτισματος ιωαννου εως της ημερας ης ανεληφθη αφ ημων μαρτυρα της αναστασεως αυτου γενεσθαι συν ημιν ενα τουτων

²³ και εστησαν δυο ιωσηφ τον καλουμενον βαρσαβαν ος επεκληθη ιουστος και ματθιαν

²⁴ και προσευξαμενοι ειπον συ κυριε καρδιογνωστα παντων αναδειξον ον εξελεξω εκ τουτων των δυο ενα

²⁵ λαβειν τον κληρον της διακονιας ταυτης και αποστολησ εξ ης παρεβη ιουδας πορευθηναι εις τον τοπον τον ιδιον

²⁶ και εδωκαν κληρους αυτων και επεσεν ο κληρος επι ματθιαν και συγκατεψηφισθη μετα των ενδεκα αποστολων

2

¹ και εν τω συμπληρουσθαι την ημεραν της πεντηκοστης ησαν απαντες ομοθυμαδον επι το αυτο

² και εγενετο αφνω εκ του ουρανου ηχος ωσπερ φερομενης πνοης βιαιας και επληρωσεν ολον τον οικον ου ησαν καθημενοι

³ και ωφθησαν αυτοις διαμεριζομεναι γλωσσαι ωσει πυρος εκαθισεν τε εφ ενα εκαστον αυτων

⁴ και επλησθησαν απαντες πνευματος αγιου και ηρξαντο λαλειν ετεραις γλωσσαις καθως το πνευμα εδιδου αυτοις αποφθεγγεσθαι

⁵ ησαν δε εν ιερουσαλημ κατοικουντες ιουδαιοι ανδρες ευλαβεις απο παντος εθνους των υπο τον ουρανον

⁶ γενομενης δε της φωνης ταυτης συνηλθεν το πληθος και συνεχυθη οτι ηκουον εις εκαστος τη ιδια διαλεκτω λαλουντων αυτων

⁷ εξισταντο δε παντες και εθαυμαζον λεγοντες προς αλληλους ουκ ιδου παντες ουτοι εισιν οι λαλουντες γαλιλαιοι

⁸ και πως ημεις ακουομεν εκαστος τη ιδια διαλεκτω ημων εν η εγεννηθημεν

⁹ παρθοι και μηδοι και ελαμιται και οι κατοικουντες την μεσοποταμιαν ιουδαιαν τε και καππαδοκιαν ποντον και την ασιαν

¹⁰ φρυγίαν τε και παμφυλιαν αιγυπτον και τα μερη της λιβυης της κατα κυρηνην και οι επιδημουντες ρωμαιοι ιουδαιοι τε και προσηλυτοι

¹¹ κρητες και αραβες ακουομεν λαλουντων αυτων ταις ημετεραις γλωσσαις τα μεγαλεια του θεου

¹² εξισταντο δε παντες και διηπορουν αλλος προς αλλον λεγοντες τι αν θελοι τουτο εινα

¹³ ετεροι δε χλευαζοντες ελεγον οτι γλευκουσ μεμεστωμενοι εισιν

¹⁴ σταθεις δε πετρος συν τοις ενδεκα επηρεν την φωνην αυτου και απεφθεγξατο αυτοις ανδρες ιουδαιοι και οι κατοικουντες ιερουσαλημ απαντες τουτο υμιν γνωστον εστω και ενωτισασθε τα ρηματα μου

¹⁵ ου γαρ ως υμεις υπολαμβανετε ουτοι μεθυουσιν εστιν γαρ ωρα τριτη της ημερας

¹⁶ αλλα τουτο εστιν το ειρημενον δια του προφητου ιωηλ

¹⁷ και εσται εν ταις εσχαταις ημεραις λεγει ο θεος εκχεω απο του πνευματος μου επι πασαν σαρκα και προφητευσουσιν οι υιοι υμων και αι θυγατερες υμων και οι νεανισκοι υμων ορασεις οψονται και οι πρεσβυτεροι υμων ενυπνια ενυπνιασθησονται

¹⁸ και γε επι τους δουλους μου και επι τας δουλας μου εν ταις ημεραις εκειναις εκχεω απο του πνευματος μου και προφητευσουσιν

¹⁹ και δωσω τερατα εν τω ουρανω ανω και σημεια επι της γης κατω αιμα και πυρ και ατμιδα καπνου

²⁰ ο ηλιος μεταστραφησεται εις σκοτος και η σεληνη εις αιμα πριν η ελθειν την ημεραν κυριου την μεγαλην και επιφανη

²¹ και εσται πας ος αν επικαλεσηται το ονομα κυριου σωθησεται

²² ανδρες ισραηλιται ακουσατε τους λογους

τουτους ιησουν τον ναζωραιον ανδρα απο του θεου αποδεδειγμενον εις υμας δυναμεσιν και τερασιν και σημειοις οισ εποιησεν δι αυτου ο θεος εν μεσω υμων καθως και αυτοι οιδατε

²³ τουτον τη ωρισμενη βουλη και προγνωσει του θεου εκδοτον λαβοντες δια χειρων ανομων προσπηξαντες ανειλετε

²⁴ ον ο θεος ανεστησεν λυσασ τας ωδινασ του θανατου καθοτι ουκ ην δυνατον κρατεισθαι αυτον υπ αυτου

²⁵ δαυιδ γαρ λεγει εις αυτον προωρωμην τον κυριον ενωπιον μου δια παντος οτι εκ δεξιων μου εστιν ινα μη σαλευθω

²⁶ δια τουτο ευφρανθη η καρδια μου και ηγαλλιασατο η γλωσσα μου ετι δε και η σαρξ μου κατασκηνωσει επ ελπιδι

²⁷ οτι ουκ εγκαταλειψεις την ψυχην μου εις αδου ουδε δωσεις τον οσιον σου ιδειν διαφθοραν

²⁸ εγνωρισας μοι οδους ζωης πληρωσεις με ευφροσυνης μετα του προσωπου σου

²⁹ ανδρες αδελφοι εξον ειπειν μετα παρρησιας προς υμας περι του πατριαρχου δαυιδ οτι και ετελευτησεν και εταφη και το μνημα αυτου εστιν εν ημιν αχρι της ημερας ταυτης

³⁰ προφητης ουν υπαρχων και ειδως οτι ορκω ωμοσεν αυτω ο θεος εκ καρπου της οσφυος αυτου το κατα σαρκα αναστησειν τον χριστον καθισαι επι του θρονου αυτου

³¹ προιδων ελαλησεν περι της αναστασεως του χριστου οτι ου κατελειφθη η ψυχη αυτου εις αδου ουδε η σαρξ αυτου ειδεν διαφθοραν

³² τουτον τον ιησουν ανεστησεν ο θεος ου παντες ημεις εσμεν μαρτυρες

³³ τη δεξια ουν του θεου υψωθεις την τε επαγγελιαν του αγιου πνευματος λαβων παρα του πατρος εξεχεεν τουτο ο νυν υμεις βλεπετε και ακουετε

³⁴ ου γαρ δαυιδ ανεβη εις τους ουρανους λεγει δε αυτος ειπεν ο κυριος τω κυριω μου καθου εκ δεξιων μου

³⁵ εως αν θω τους εχθρους σου υποποδιον των ποδων σου

³⁶ ασφαλωσ ουν γινωσκετω πας οικος ισραηλ οτι και κυριον και χριστον αυτον ο θεος εποιησεν τουτον τον ιησουν ον υμεις εσταυρωσατε

³⁷ ακουσαντες δε κατενυγησαν τη καρδια ειπον τε προς τον πετρον και τους λοιπους αποστολους τι ποιησομεν ανδρες αδελφοι

³⁸ πετρος δε εφη προς αυτους μετανοησατε και βαπτισθητω εκαστος υμων επι τω ονοματι ιησου χριστου εις αφεσιν αμαρτιων και ληψεσθε την δωρεαν του αγιου πνευματος

³⁹ υμιν γαρ εστιν η επαγγελια και τοις τεκνοις υμων και πασιν τοις εισ μακραν οσους αν προσκαλεσηται κυριος ο θεος ημων

⁴⁰ ετεροις τε λογοις πλειοσιν διεμαρτυρετο και παρεκαλει λεγων σωθητε απο της γενεας της σκολιας ταυτης

⁴¹ οι μεν ουν ασμενωσ αποδεξαμενοι τον λογον αυτου εβαπτισθησαν και προσετεθησαν τη ημερα εκεινη ψυχαι ωσει τρισχιλιαι

⁴² ησαν δε προσκαρτεροντες τη διδαχη των αποστολων και τη κοινωνια και τη κλασει του αρτου και ταις προσευχαις

⁴³ εγενετο δε παση ψυχη φοβος πολλα τε τερατα και σημεια δια των αποστολων εγινετο

⁴⁴ παντες δε οι πιστευοντες ησαν επι το αυτο και ειχον απαντα κοινα

⁴⁵ και τα κτηματα και τας υπαρξεις επιπρασκον και διεμεριζον αυτα πασιν καθοτι αν τις χρεια αν ειχεν

⁴⁶ καθ ημεραν τε προσκαρτεροντες ομοθυμαδον εν τω ιερω κλωντες τε κατ οικον αρτον μετελαμβάνον τροφησ εν αγαλλιασει και αφελοτητι καρδιας

⁴⁷ αιουντες τον θεον και εχοντες χαριν προς ολον τον λαον ο δε κυριος προσετιθει τους σωζομενους καθ ημεραν τη εκκλησια

3

¹ επι το αυτο δε πετρος και ιωαννης ανεβαινον εισ το ιερον επι την ωραν της προσευχης την ενατην

² και τις ανηρ χωλος εκ κοιλιας μητρος αυτου υπαρχων εβασταζετο ον ετιθουν καθ ημεραν προς την θυραν του ιερου την λεγομενην ωραιαν του αιτειν ελεημοσυνην παρα των εισπορευομενων εισ το ιερον

³ οσ ιδων πετρον και ιωαννην μελλοντας εισιεναι εισ το ιερον ηρωτα ελεημοσυνην

⁴ ατενισασ δε πετρος εισ αυτον συν τω ιωαννη ειπεν βλεψον εισ ημας

⁵ ο δε επειχεν αυτοις προσδοκων τι παρ αυτων λαβειν

⁶ ειπεν δε πετρος αργυριον και χρυσιον ουχ υπαρχει μοι ο δε εχω τουτο σοι διδωμι εν τω ονοματι ιησου χριστου του ναζωραιου εγειραι και περιπατει

⁷ και πιασασ αυτον της δεξιας χειρος ηγειρεν παραχρημα δε εστερεωθησαν αυτου αι βασεις και τα σφυρα

⁸ και εξαλλομενος εστη και περιεπατει και εισηλθεν συν αυτοις εισ το ιερον περιπατων και αλλομενος και αιων τον θεον

⁹ και ειδεν αυτον πασ ο λαος περιπατουντα και αιουντα τον θεον

¹⁰ επεγινωσκον τε αυτον οτι ουτος ην ο προσ την ελεημοσυνην καθημενος επι τη ωραια πυλη του ιερου και επλησθησαν θαμβους και εκστασεωσ επι τω συμβεβηκοτι αυτω

¹¹ κρατουντοσ δε του ιαθεντοσ χωλου τον πετρον και ιωαννην συνεδραμεν προς αυτοσ πασ ο λαος επι τη στοα τη καλουμενη σολομωντοσ εκθαμβοι

¹² ιδων δε πετροσ απεκρινατο προς τον λαον ανδρες ισραηλιται τι θαυμαζετε επι τουτω η ημιν τι ατενιζετε ωσ ιδια δυναμει η ευσεβεια πεποιηκοσιν του περιπατειν αυτον

¹³ ο θεος αβρααμ και ισαακ και ιακωβ ο θεος των πατερων ημων εδοξασεν τον παιδα αυτου ιησουν ον υμεις μεν παρεδωκατε και ηρνησασθε αυτον κατα προσωπον πιλατου κριναντοσ εκεινου απολυειν

¹⁴ υμεις δε τον αγιον και δικαιον ηρνησασθε και ητησασθε ανδρα φονεα χαρισθηναι υμιν

¹⁵ τον δε αρχηγον της ζωης απεκτεινατε ον ο θεος ηγειρεν εκ νεκρων ου ημεις μαρτυρεσ εσμεν

¹⁶ και επι τη πιστει του ονοματοσ αυτου τουτον ον θεωρειτε και οιδατε εστερεωσεν το ονομα αυτου και η πιστις η δι αυτου εδωκεν αυτω την ολοκληριαν ταυτην απεναντι παντων υμων

¹⁷ και νυν αδελφοι οιδα οτι κατα αγνοιαν επραξατε ωσπερ και οι αρχοντες υμων

¹⁸ ο δε θεος α προκατηγγειλεν δια στοματοσ παντων των προφητων αυτου παθειν τον χριστον επληρωσεν ουτωσ

¹⁹ μετανοησατε ουν και επιστρεψατε εισ το εξαλειφθηναι υμων τας αμαρτιασ οπωσ αν ελθωσιν καιροι αναψυξεωσ απο προσωπου του κυριου

²⁰ και αποστειλη τον προκεχειρισμενον υμιν χριστον ιησουν

²¹ ον δει ουρανον μεν δεξασθαι αχρι χρονων αποκαταστασεωσ παντων ων ελαλησεν ο θεος δια στοματοσ παντων των αγιων αυτου προφητων απ αιωνοσ

²² μωσησ μεν γαρ προς τουσ πατερασ ειπεν οτι προφητην υμιν αναστησει κυριος ο θεος ημων εκ των αδελφων υμων ωσ εμε αυτου ακουσεσθε κατα παντα οσα αν λαληση προς υμασ

²³ εσται δε πασα ψυχη ητισ εαν μη ακουση του προφητου εκεινου εξολοθρευθησεται εκ του λαου

²⁴ και παντες δε οι προφηται απο σαμουηλ και των καθεξης οσοι ελαλησαν και κατηγγειλαν τας ημερασ ταυτασ

25 υμεις εστε υιοι των προφητων και της διαθηκης ης διεθετο ο θεος προς τους πατερας ημων λεγων προς αβρααμ και εν τω σπερματι σου ενευλογηθησονται πασαι αι πατριαι της γησ

26 υμιν πρωτον ο θεος αναστησας τον παιδα αυτου ιησουν απεστειλεν αυτον ευλογουντα υμας εν τω αποστρεφειν εκαστον απο των πονηριων υμων

4

1 λαλουντων δε αυτων προς τον λαον επεστησαν αυτοις οι ιερεις και ο στρατηγος του ιερου και οι σαδδουκαιοι

2 διαπονουμενοι δια το διδασκειν αυτους τον λαον και καταγγελλειν εν τω ιησου την αναστασιν των νεκρων

3 και επεβαλον αυτοις τας χειρας και εθεντο εις τηρησιν εις την αυριον ην γαρ εσπερα ηδη

4 πολλοι δε των ακουσαντων τον λογον επιστευσαν και εγενηθη ο αριθμος των ανδρων ωσει χιλιαδες πεντε

5 εγενετο δε επι την αυριον συναχθηναι αυτων τους αρχοντας και πρεσβυτερουσ και γραμματεισ εις ιερουσαλημ

6 και ανναν τον αρχιερα και καιαφαν και ιωαννην και αλεξανδρον και οσοι ησαν εκ γενουσ αρχιερατικου

7 και στησαντες αυτους εν μεσω επυνθανοντο εν ποια δυναμει η εν ποιω ονοματι εποιησατε τουτο υμεις

8 τοτε πετροσ πλησθεισ πνευματοσ αγιου ειπεν προς αυτους αρχοντες του λαου και πρεσβυτεροι του ισραηλ

9 ει ημεις σημερον ανακρινομεθα επι ευεργεσια ανθρωπου ασθενουσ εν τινι 5101 I-DSN ουτοσ σεσωσται

10 γνωστον εστω πασιν υμιν και παντι τω λαω ισραηλ οτι εν τω ονοματι ιησου χριστου του ναζωραιου ον υμεις εσταυρωσατε ον ο θεος ηγειρεν εκ νεκρων εν τουτω ουτοσ παρεστηκεν ενωπιον υμων υγιησ

11 ουτοσ εστιν ο λιθοσ ο εξουθενηθεισ υφ υμων των οικοδομουντων ο γενομενοσ εις κεφαλην γωνιασ

12 και ουκ εστιν εν αλλω ουδενι η σωτηρια ουτε γαρ ονομα εστιν ετερον το δεδομενον εν ανθρωποισ εν ω δει σωθηναι ημασ

13 θεωρουντες δε την του πετρου παρρησιαν και ιωαννου και καταλαβομενοι οτι ανθρωποι αγραμματοι εισιν και ιδιωται εθαυμαζον επεγινωσκον τε αυτους οτι συν τω ιησου ησαν

14 τον δε ανθρωπον βλεποντες συν αυτοισ εστωτα τον τεθεραπευμενον ουδεν ειχον αντειπειν

15 κελευσαντες δε αυτους εξω του συνεδριου απελθειν συνεβαλλον προς αλληλουσ

16 λεγοντες τι ποιησομεν τοισ ανθρωποισ τουτοισ οτι μεν γαρ γνωστον σημειον γεγονεν δι αυτων πασιν τοισ κατοικουσιν ιερουσαλημ φανερον και ου δυναμεθα αρνησασθαι

17 αλλ ινα μη επι πλειον διανεμηθη εις τον λαον απειλη απειλησομεθα αυτοισ μηκετι λαλειν επι τω ονοματι τουτω μηδενι ανθρωπων

18 και καλεσαντες αυτους παρηγγειλαν αυτοισ το καθολου μη φθεγγεσθαι μηδε διδασκειν επι τω ονοματι του ιησου

19 ο δε πετροσ και ιωαννησ αποκριθεντες προς αυτους ειπον ει δικαιον εστιν ενωπιον του θεου υμων ακουειν μαλλον η του θεου κρινατε

20 ου δυναμεθα γαρ ημεις α ειδομεν και ηκουσαμεν μη λαλειν

21 οι δε προσαπειλησαμενοι απελυσαν αυτους μηδεν ευρισκοντες το πως κολασονται αυτους δια τον λαον οτι παντες εδοξαζον τον θεον επι τω γεγονοτι

22 ετων γαρ ην πλειωνων τεσσαρακοντα ο ανθρωποσ εφ ον εγεγονει το σημειον τουτο της ιασεωσ

23 απολυθεντες δε ηλθον προς τους ιδιουσ και απηγγειλαν οσα προς αυτους οι αρχιερεισ και οι πρεσβυτεροι ειπον

24 οι δε ακουσαντες ομοθυμαδον ηραν φωνην προς τον θεον και ειπον δεσποτα συ ο θεοσ ο ποιησασ τον ουρανον και την γην και την θαλασσαν και παντα τα εν αυτοισ

25 ο δια στοματοσ δαυιδ παιδοσ σου ειπων ινα τι εφρυαζαν εθνη και λαοι εμελετησαν κενα

26 παρεστησαν οι βασιλεισ της γησ και οι αρχοντες συνηχθησαν επι το αυτο κατα του κυριου και κατα του χριστου αυτου

27 συνηχθησαν γαρ επ αληθειας επι τον αγιον παιδα σου ιησουν ον εχρισασ ηρωδησ τε και ποντιοσ πιλατοσ συν εθνεσιν και λαοισ ισραηλ

28 ποιησαι οσα η χειρ σου και η βουλη σου προωρισεν γενεσθαι

29 και τα νυν κυριε επιδε επι τασ απειλασ αυτων και δοσ τοισ δουλοισ σου μετα παρρησιασ πασησ λαλειν τον λογον σου

30 εν τω την χειρα σου εκτεινειν σε εισ ιασιν και σημεια και τερατα γινεσθαι δια του ονοματοσ του αγιου παιδοσ σου ιησου

31 και δεηθεντων αυτων εσαλευθη ο τοποσ εν ω ησαν συνηγμενοι και επλησθησαν απαντες

πνευματος αγιου και ελαλουν τον λογον του θεου μετα παρρησιας

³² του δε πληθους των πιστευσαντων ην η καρδια και η ψυχη μια και ουδε εις τι των υπαρχοντων αυτων ελεγεν ιδιον ειναι αλλ ην αυτοις απαντα κοινα

³³ και μεγαλη δυναμει απεδιδουν το μαρτυριον οι αποστολοι της αναστασεως του κυριου ιησου χαρις τε μεγαλη ην επι παντας αυτους

³⁴ ουδε γαρ ενδεησ τις υπηρχεν εν αυτοις οσοι γαρ κτητορες χωριων η οικιων υπηρχον πωλουντες εφερον τας τιμας των πιπρασκομενων

³⁵ και ετιθουν παρα τους ποδας των αποστολων διεδιδото δε εκαστω καθοτι αν τις χρεϊαν ειχεν

³⁶ ιωσησ δε ο επικληθεισ βαρναβασ απο των αποστολων ο εστιν μεθερμηνευομενον υιοσ παρακλησεωσ λευιτησ κυπριοσ τω γενει

³⁷ υπαρχοντοσ αυτω αγρου πωλησασ ηνεγκεν το χρημα και εθηκεν παρα τους ποδας των αποστολων

5

¹ ανηρ δε τις ανανιασ ονοματι συν σαπφειρη τη γυναικι αυτου επωλησεν κτημα

² και ενοσφισατο απο της τιμησ συνειδυιασ και της γυναικοσ αυτου και ενεγκασ μεροσ τι παρα τους ποδας των αποστολων εθηκεν

³ ειπεν δε πετροσ ανανια δια τι επληρωσεν ο σατανας την καρδιαν σου ψευσασθαι σε το πνευμα το αγιον και νοσφισασθαι σε απο της τιμησ του χωριου

⁴ ουχι μενον σοι εμενεν και πραθεν εν τη ση εξουσια υπηρχεν τι οτι εθου εν τη καρδια σου το πραγμα τουτο ουκ εψευσω ανθρωποισ αλλα τω θεω

⁵ ακουων δε ο ανανιασ τους λογουσ τουτουσ πεσων εξειψυξεν και εγενετο φοβοσ μεγασ επι παντας τουσ ακουοντασ ταυτα

⁶ ανασταντες δε οι νεωτεροι συνεστειλαν αυτον και εξενεγκαντες εθαψαν

⁷ εγενετο δε ωσ ωρων τριων διαστημα και η γυνη αυτου μη ειδυια το γεγονοσ εισηλθεν

⁸ απεκριθη δε αυτη ο πετροσ ειπε μοι ει τοσουτου το χωριον απεδοσθε η δε ειπεν ναι τοσουτου

⁹ ο δε πετροσ ειπεν προσ αυτην τι οτι συνεφωνηθη υμιν πειρασαι το πνευμα κυριου ιδου οι ποδεσ των θαψαντων τον ανδρα σου επι τη θυρα και εξοισουσιν σε

¹⁰ επεσεν δε παραχημα παρα τους ποδας αυτου και εξειψυξεν εισελθοντες δε οι νεανισκοι

ευρον αυτην νεκραν και εξενεγκαντες εθαψαν προσ τον ανδρα αυτης

¹¹ και εγενετο φοβοσ μεγασ εφ ολην την εκκλησιαν και επι παντασ τουσ ακουοντασ ταυτα

¹² δια δε των χειρων των αποστολων εγινετο σημεια και τερατα εν τω λαω πολλα και ησαν ομοθυμαδον απαντες εν τη στοα σολομωντοσ

¹³ των δε λοιπων ουδεις ετολμα κολλασθαι αυτοις αλλ εμεγαλυνεν αυτουσ ο λαοσ

¹⁴ μαλλον δε προσετιθεντο πιστευοντες τω κυριω πληθη ανδρων τε και γυναικων

¹⁵ ωστε κατα τασ πλατειασ εκφερειν τουσ ασθενεισ και τιθεναι επι κλινων και κραββατων ινα ερχομενου πετρου καν η σκια επισκιαση τινη αυτων

¹⁶ συνηρχετο δε και το πληθοσ των περιξ πολεων εις ιερουσαλημ φεροντες ασθενεισ και οχλουμενουσ υπο πνευματων ακαθαρτων οιτινεσ εθεραπευοντο απαντες

¹⁷ αναστασ δε ο αρχιερευσ και παντες οι συν αυτω η ουσα αιρεσισ των σαδδουκαιων επλησθησαν ζηλου

¹⁸ και επεβαλον τασ χειρασ αυτων επι τουσ αποστολουσ και εθεντο αυτουσ εν τηρησει δημοσια

¹⁹ αγγελοσ δε κυριου δια της νυκτοσ ηνοιξεν τασ θυρασ της φυλακησ εξαγαγων τε αυτουσ ειπεν

²⁰ πορευεσθε και σταθεντες λαλειτε εν τω ιερω τω λαω παντα τα ρηματα της ζωησ ταυτησ

²¹ ακουσαντες δε εισηλθον υπο τον ορθρον εις το ιερον και εδιδασκον παραγενομενοσ δε ο αρχιερευσ και οι συν αυτω συνεκαλεσαν το συνεδριον και πασαν την γερουσιαν των υιων ισραηλ και απεστειλαν εις το δεσμωτηριον αχθηναι αυτουσ

²² οι δε υπηρεται παραγενομενοι ουχ ευρον αυτουσ εν τη φυλακη αναστρεψαντες δε απηγγειλαν

²³ λεγοντες οτι το μεν δεσμωτηριον ευρομεν κεκλεισμενον εν παση ασφαλεια και τουσ φυλακασ εστωτασ προ των θυρων ανοιξαντες δε εσω ουδενα ευρομεν

²⁴ ωσ δε ηκουσαν τουσ λογουσ τουτουσ ο τε ιερευσ και ο στρατηγοσ του ιερου και οι αρχιερεισ διηπορουν περι αυτων τι αν γενοιτο τουτο

²⁵ παραγενομενοσ δε τισ απηγγειλεν αυτοις οτι ιδου οι ανδρεσ ουσ εθεσθε εν τη φυλακη εισιν εν τω ιερω εστωτες και διδασκοντες τον λαον

²⁶ τοτε απελθων ο στρατηγοσ συν τοις υπηρεταισι ηγαγεν αυτουσ ου μετα βιασ

εφοβουντο γαρ τον λαον ινα μη λιθασθωσιν

²⁷ αγαγοντες δε αυτους εστησαν εν τω συνεδριω και επηρωτησεν αυτους ο αρχιερευς

²⁸ λεγων ου παραγγελια παρηγγειλαμεν υμιν μη διδασκειν επι τω ονοματι τουτω και ιδου πεπληρωκατε την ιερουσαλημ της διδαχης υμων και βουλευσθε επαγαγειν εφ ημας το αιμα του ανθρωπου τουτου

²⁹ αποκριθεις δε πετρος και οι αποστολοι ειπον πειθαρχειν δει θεω μαλλον η ανθρωποις

³⁰ ο θεος των πατερων ημων ηγειρεν ιησουν ον υμεις διεχειρισασθε κρεμασαντες επι ξυλου

³¹ τουτον ο θεος αρχηγον και σωτηρα υψωσεν τη δεξια αυτου δουναι μετανοιαν τω ισραηλ και αφεσιν αμαρτιων

³² και ημεις εσμεν αυτου μαρτυρες των ρηματων τουτων και το πνευμα δε το αγιον ο εδωκεν ο θεος τοις πειθαρχουσιν αυτω

³³ οι δε ακουοντες διεπριοντο και εβουλευοντο ανελειν αυτους

³⁴ αναστας δε τις εν τω συνεδριω φαρισαιος ονοματι γαμαλιηλ νομοδιδασκαλος τιμιος παντι τω λαω εκελευσεν εξω βραχυ τι τους αποστολους ποιησαι

³⁵ ειπεν τε προς αυτους ανδρες ισραηλιται προσεχετε εαυτοις επι τοις ανθρωποις τουτοις τι μελλετε πρασσειν

³⁶ προ γαρ τουτων των ημερων ανεστη θευδας λεγων ειναι τινα εαυτον ω προσεκληθη αριθμος ανδρων ωσει τετρακοσιων ος ανηρεθη και παντες οσοι επειθοντο αυτω διελυθησαν και εγενοντο εις ουδεν

³⁷ μετα τουτον ανεστη ιουδας ο γαλιλαιος εν ταις ημεραις της απογραφης και απεστησεν λαον ικανον οπισω αυτου κακεινος απωλετο και παντες οσοι επειθοντο αυτω διεσκορπισθησαν

³⁸ και τα νυν λεγω υμιν αποστητε απο των ανθρωπων τουτων και εασατε αυτους οτι εαν η εξ ανθρωπων η βουλη η το εργον τουτο καταλυθησεται

³⁹ ει δε εκ θεου εστιν ου δυνασθε καταλυσαι αυτο μηποτε και θεομαχοι ευρεθητε

⁴⁰ επεισησαν δε αυτω και προσκαλεσαμενοι τους αποστολους δειραντες παρηγγειλαν μη λαλειν επι τω ονοματι του ιησου και απελυσαν αυτους

⁴¹ οι μεν ουν επορευοντο χαιροντες απο προσωπου του συνεδριου οτι υπερ του ονοματος του ιησου κατηξιωθησαν ατιμασθηναι

⁴² πασαν τε ημεραν εν τω ιερω και κατ οικον ουκ επαυοντο διδασκοντες και ευαγγελιζομενοι ιησουν τον χριστον

6

¹ εν δε ταις ημεραις ταυταις πληθυνοντων των μαθητων εγενετο γογγυσμος των ελληνιστων προς τους εβραιοις οτι παρεθεωροντο εν τη διακονια τη καθημερινη αι χηραι αυτων

² προσκαλεσαμενοι δε οι δωδεκα το πληθος των μαθητων ειπον ουκ αρεστον εστιν ημας καταλειψαντας τον λογον του θεου διακονειν τραπεζαις

³ επισκεψασθε ουν αδελφοι ανδρας εξ υμων μαρτυρουμενους επτα πληρεις πνευματος αγιου και σοφιας ους καταστησωμεν επι της χρειας ταυτης

⁴ ημεις δε τη προσευχη και τη διακονια του λογου προσκαρτερησομεν

⁵ και ηρσεν ο λογος ενωπιον παντος του πληθους και εξελεξαντο στεφανον ανδρα πληρησ πιστεως και πνευματος αγιου και φιλιππον και προχορον και νικανορα και τιμωνα και παρμεναν και νικολαον προσηλυτον αντιοχεια

⁶ ους εστησαν ενωπιον των αποστολων και προσευξαμενοι επεθηκαν αυτοις τας χειρας

⁷ και ο λογος του θεου ηυξανεν και επληθυνετο ο αριθμος των μαθητων εν ιερουσαλημ σφοδρα πολυς τε οχλος των ιερων υπηκουον τη πιστει

⁸ στεφανος δε πληρης πιστεως και δυναμεως εποιει τερατα και σημεια μεγαλα εν τω λαω

⁹ ανεστησαν δε τινες των εκ της συναγωγης της λεγομενης λιβερτινων και κυρηναιων και αλεξανδρων και των απο κιλικιας και ασιας συζητουντες τω στεφανω

¹⁰ και ουκ ισχυον αντιστηναι τη σοφια και τω πνευματι ω ελαλει

¹¹ τοτε υπεβαλον ανδρας λεγοντας οτι ακηκοαμεν αυτου λαλουντος ρηματα βλασφημα εις μωσην και τον θεον

¹² συνεκινησαν τε τον λαον και τους πρεσβυτερους και τους γραμματεις και επισταντες συνηρπασαν αυτον και ηγαγον εις το συνεδριον

¹³ εστησαν τε μαρτυρας ψευδεις λεγοντας ο ανθρωπος ουτος ου παυεται ρηματα βλασφημα λαλων κατα του τοπου του αγιου και του νομου

¹⁴ ακηκοαμεν γαρ αυτου λεγοντος οτι ιησους ο ναζωραιος ουτος καταλυσει τον τοπον τουτον και αλλαξει τα εθη α παρεδωκεν ημιν μωσης

¹⁵ και ατενισαντες εις αυτον απαντες οι καθεζομενοι εν τω συνεδριω ειδον το προσωπον αυτου ωσει προσωπον αγγελου

7

¹ ειπεν δε ο αρχιερευς ει αρα ταυτα ουτως εχει

² ο δε εφη ανδρες αδελφοι και πατερες ακουσατε ο θεος της δοξης ωφθη τω πατρι ημων αβρααμ οντι εν τη μεσοποταμια πριν η κατοικησαι αυτον εν χαρραν

³ και ειπεν προς αυτον εξελθε εκ της γης σου και εκ της συγγενειας σου και δευρο εισ γην ην αν σοι δειξω

⁴ τοτε εξελθων εκ γης χαλδαιων κατωκησεν εν χαρραν κακειθεν μετα το αποθανειν τον πατερα αυτου μετωκισεν αυτον εισ την γην ταυτην εισ ην υμεις νυν κατοικειτε

⁵ και ουκ εδωκεν αυτω κληρονομιαν εν αυτη ουδε βημα ποδος και επηγγειλατο δουναι αυτω εισ κατασχεσιν αυτην και τω σπερματι αυτου μετ αυτον ουκ οντος αυτω τεκνου

⁶ ελαλησεν δε ουτως ο θεος οτι εσται το σπερμα αυτου παροικον εν γη αλλοτρια και δουλωσουσιν αυτο και κακωσουσιν ετη τετρακοσια

⁷ και το εθνος ω εαν δουλευσωσιν κρινω εγω ειπεν ο θεος και μετα ταυτα εξελευσονται και λατρευσουσιν μοι εν τω τοπω τουτω

⁸ και εδωκεν αυτω διαθηκην περιτομης και ουτως εγεννησεν τον ισαακ και περιετεμεν αυτον τη ημερα τη ογδοη και ο ισαακ τον ιακωβ και ο ιακωβ τους δωδεκα πατριαρχας

⁹ και οι πατριαρχαι ζηλωσαντες τον ιωσηφ απεδοντο εισ αιγυπτον και ην ο θεος μετ αυτου

¹⁰ και εξειλετο αυτον εκ πασων των θλιψεων αυτου και εδωκεν αυτω χαριν και σοφιαν εναντιον φαραω βασιλεως αιγυπτου και κατεστησεν αυτον ηγουμενον επ αιγυπτον και ολον τον οικον αυτου

¹¹ ηλθεν δε λιμος εφ ολην την γην αιγυπτου και χανααν και θλιψις μεγαλη και ουχ ευρισκον χορτασματα οι πατερες ημων

¹² ακουσας δε ιακωβ οντα σιτα εν αιγυπτω εξαπεστειλεν τους πατερας ημων πρωτον

¹³ και εν τω δευτερω ανεγνωρισθη ιωσηφ τοις αδελφοις αυτου και φανερον εγενετο τω φαραω το γενος του ιωσηφ

¹⁴ αποστειλας δε ιωσηφ μετεκαλεσατο τον πατερα αυτου ιακωβ και πασαν την συγγενειαν εν ψυχαις εβδομηκοντα πεντε

¹⁵ κατεβη δε ιακωβ εισ αιγυπτον και ετελευτησεν αυτος και οι πατερες ημων

¹⁶ και μετετεθησαν εισ συχεμ και ετεθησαν εν τω μνηματι ο ωνησατο αβρααμ τιμησ αργυριου παρα των υιων εμμορ του συχεμ

¹⁷ καθως δε ηγγιζεν ο χρονος της επαγγελιας ης ωμοσεν ο θεος τω αβρααμ ηυξησεν ο λαος και επληθυνθη εν αιγυπτω

¹⁸ αχρι ου ανεστη βασιλευσ ετερος ος ουκ ηδει

τον ιωσηφ

¹⁹ ουτος κατασοφισαμενος το γενος ημων εκακωσεν τους πατερας ημων του ποιειν εκθετα τα βρεφη αυτων εισ το μη ζωογονεισθαι

²⁰ εν ω καιρω εγεννηθη μωσησ και ην ασειος τω θεω ος ανετραφη μηνας τρεις εν τω οικω του πατρος

²¹ εκτεθεντα δε αυτον ανειλετο η θυγατηρ φαραω και ανεθρεψατο αυτον εαυτη εισ υιον

²² και επαιδευθη μωσησ παση σοφια αιγυπτιων ην δε δυνατος εν λογοις και εργοις

²³ ως δε επληρουτο αυτω τεσσαρακονταετης χρονος ανεβη επι την καρδιαν αυτου επισκεψασθαι τους αδελφους αυτου τους υιους ισραηλ

²⁴ και ιδων τινα αδικουμενον ημυνατο και εποιησεν εκδικησιν τω καταπονουμενω παταξας τον αιγυπτιον

²⁵ ενομιζεν δε συνιεναι τους αδελφους αυτου οτι ο θεος δια χειρος αυτου διδωσιν αυτοις σωτηριαν οι δε ου συνηκαν

²⁶ τη τε επιουση ημερα ωφθη αυτοις μαχομενοις και συνηλασεν αυτους εισ ειρηνην ειπων ανδρες αδελφοι εστε υμεις ινα τι αδικειτε αλληλους

²⁷ ο δε αδικων τον πλησιον απωσατο αυτον ειπων τισ σε κατεστησεν αρχοντα και δικαστην εφημας

²⁸ μη ανελιν με συ θελεις ον τροπον ανειλεσ χθες τον αιγυπτιον

²⁹ εφυγεν δε μωσησ εν τω λογω τουτω και εγενετο παροικος εν γη μαδιαμ ου εγεννησεν υιους δυο

³⁰ και πληρωθεντων ετων τεσσαρακοντα ωφθη αυτω εν τη ερημω του ορους σινα αγγελος κυριου εν φλογι πυρος βατου

³¹ ο δε μωσησ ιδων εθαυμαζεν το οραμα προσερχομενου δε αυτου κατανοησαι εγενετο φωνη κυριου προς αυτον

³² εγω ο θεος των πατερων σου ο θεος αβρααμ και ο θεος ισαακ και ο θεος ιακωβ εντρομος δε γενομενος μωσησ ουκ ετολμα κατανοησαι

³³ ειπεν δε αυτω ο κυριος λυσον το υποδημα των ποδων σου ο γαρ τοπος εν ω εστηκας γη αγια εστιν

³⁴ ιδων ειδον την κακωσιν του λαου μου του εν αιγυπτω και του στεναγμου αυτων ηκουσα και κατεβην εξελεσθαι αυτους και νυν δευρο αποστελω σε εισ αιγυπτον

³⁵ τουτον τον μωσην ον ηρνησαντο ειποντες τισ σε κατεστησεν αρχοντα και δικαστην τουτον

ο θεος αρχοντα και λυτρωτην απεστειλεν εν χειρι αγγελου του οφθεντος αυτω εν τη βατω

³⁶ ουτος εξηγαγεν αυτους ποιησας τερατα και σημεια εν γη αιγυπτω και εν ερυθρα θαλασση και εν τη ερημω ετη τεσσαρακοντα

³⁷ ουτος εστιν ο μωσησ ο ειπων τοις υιοις ισραηλ προφητην υμιν αναστησει κυριος ο θεος ημων εκ των αδελφων υμων ωσ εμε

³⁸ ουτος εστιν ο γενομενος εν τη εκκλησια εν τη ερημω μετα του αγγελου του λαλουντος αυτω εν τω ορει σινα και των πατερων ημων οσ εδεξατο λογον ζωντα δουναι ημιν

³⁹ ω ουκ ηθελησαν υπηκοοι γενεσθαι οι πατερες ημων αλλ απωσαντο και εστραφησαν τη καρδια αυτων εις αιγυπτον

⁴⁰ ειποντες τω ααρων ποιησον ημιν θεουσ οι προπορευονται ημων ο γαρ μωσησ ουτος οσ εξηγαγεν ημασ εκ γησ αιγυπτου ουκ οιδαμεν τι γεγονεν αυτω

⁴¹ και εμοσχοποιησαν εν ταισ ημεραισ εκειναισ και ανηγαγον θυσιαν τω ειδωλω και ευφραινοντο εν τοις εργοις των χειρων αυτων

⁴² εστρεψεν δε ο θεος και παρεδωκεν αυτους λατρευειν τη στρατια του ουρανου καθωσ γεγραπται εν βιβλω των προφητων μη σφαγια και θυσιασ προσηνεγκατε μοι ετη τεσσαρακοντα εν τη ερημω οικος ισραηλ

⁴³ και ανελαβετε την σκηνην του μολοχ και το αστρον του θεου υμων ρεμφαν τουσ τυπουσ ουσ εποιησατε προσκυνειν αυτοις και μετοικιω υμασ επεκεινα βαβυλωνοσ

⁴⁴ η σκηνη του μαρτυριου ην τοις πατρασιν ημων εν τη ερημω καθωσ διεταξατο ο λαλων τω μωση ποιησαι αυτην κατα τον τυπον ον εωρακει

⁴⁵ ην και εισηγαγον διαδεξαμενοι οι πατερες ημων μετα ιησου εν τη κατασχεσει των εθνων ων εξωσεν ο θεος απο προσωπου των πατερων ημων εωσ των ημερων δαυιδ

⁴⁶ οσ ευρεν χαριν ενωπιον του θεου και ητησατο ευρειν σκηνωμα τω θεω ιακωβ

⁴⁷ σολομων δε ωκοδομησεν αυτω οικον

⁴⁸ αλλ ουχ ο υπιστοσ εν χειροποιητοισ ναοισ κατοικει καθωσ ο προφητησ λεγει

⁴⁹ ο ουρανοσ μοι θρονοσ η δε γη υποποδιον των ποδων μου ποιον οικον οικοδομησετε μοι λεγει κυριος η τισ τοποσ τησ καταπαυσεωσ μου

⁵⁰ ουχι η χειρ μου εποιησεν ταυτα παντα

⁵¹ σκληροτραχηλοι και απεριτμητοι τη καρδια και τοισ ωσιν υμεισ αιε τω πνευματι τω αγιω αντιπιπτετε ωσ οι πατερες υμων και υμεισ

⁵² τινα των προφητων ουκ εδιωξαν οι πατερες υμων και απεκτειναν τουσ προκαταγγειλαντασ

περι τησ ελευσεωσ του δικαιου ου νυν υμεισ προδοται και φονεισ γεγενησθε

⁵³ οιτινεσ ελαβετε τον νομον εις διαταγασ αγγελων και ουκ εφυλαξατε

⁵⁴ ακουοντεσ δε ταυτα διεπριοντο ταισ καρδιασ αυτων και εβρυχον τουσ οδοντασ επ αυτον

⁵⁵ υπαρχων δε πληρησ πνευματοσ αγιου ατενισασ εις τον ουρανον ειδεν δοξαν θεου και ιησουν εστωτα εκ δεξιων του θεου

⁵⁶ και ειπεν ιδου θεωρω τουσ ουρανοουσ ανεωγμενοουσ και τον υιον του ανθρωπου εκ δεξιων εστωτα του θεου

⁵⁷ κραξαντεσ δε φωνη μεγαλη συνεσχον τα ωτα αυτων και ωρμησαν ομοθυμαδον επ αυτον

⁵⁸ και εκβαλοντεσ εξω τησ πολεωσ ελιθοβολουν και οι μαρτυρεσ απεθεντο τα ιματια παρα τουσ ποδασ νεανιου καλουμενου σαυλου

⁵⁹ και ελιθοβολουν τον στεφανον επικαλουμενον και λεγοντα κυριε ιησου δεξα το πνευμα μου

⁶⁰ θεισ δε τα γονατα εκραξεν φωνη μεγαλη κυριε μη στησησ αυτοισ την αμαρτιαν ταυτην και τουτο ειπων εκοιμηθη

8

¹ σαυλοσ δε ην συνευδοκων τη αναιρεσει αυτου εγενετο δε εν εκεινη τη ημερα διωγμοσ μεγασ επι την εκκλησιαν την εν ιεροσολυμοισ παντεσ δε διεσπαρησαν κατα τασ χωρασ τησ ιουδαιασ και σαμαρειασ πλην των αποστολων

² συνεκομισαν δε τον στεφανον ανδρεσ ευλαβεισ και εποιησαντο κοπετον μεγαν επ αυτω

³ σαυλοσ δε ελυμαινετο την εκκλησιαν κατα τουσ οικουσ εισπορευομενοσ συρων τε ανδρασ και γυναιकाσ παρεδιδου εις φυλακην

⁴ οι μεν ουν διασπαρεντεσ διηλθον ευαγγελιζομενοι τον λογον

⁵ φιλιπποσ δε κατελθων εις πολιν τησ σαμαρειασ εκηρυσσεν αυτοισ τον χριστον

⁶ προσειχον τε οι οχλοι τοισ λεγομενοισ υπο του φιλιππου ομοθυμαδον εν τω ακουειν αυτουσ και βλεπειν τα σημεια α εποιει

⁷ πολλων γαρ των εχοντων πνευματα ακαθαρτα βωωντα φωνη μεγαλη εξηρχετο πολλοι δε παραλελυμενοι και χωλοι εθεραπευθησαν

⁸ και εγενετο χαρα μεγαλη εν τη πολει εκεινη

⁹ ανηρ δε τισ ονοματι σιμων προυπηρχεν εν τη πολει μαγευων και εξιστων το εθνοσ τησ σαμαρειασ λεγων εινα τινα εαυτον μεγαν

10 ω προσειχον απο μικρου εως μεγαλου λεγοντες ουτος εστιν η δυναμις του θεου η μεγαλη

11 προσειχον δε αυτω δια το ικανω χρονω ταισ μαγειαισ εξεστακεναι αυτους

12 οτε δε επιστευσαν τω φιλιππω ευαγγελιζομενω τα περι της βασιλειας του θεου και του ονοματος ιησου χριστου εβαπτιζοντο ανδρες τε και γυναικες

13 ο δε σιμων και αυτοσ επιστευσεν και βαπτισθεισ ην προσκαρτερων τω φιλιππω θεωρων τε δυναμεισ και σημεια γινομενα εξιστατο

14 ακουσαντες δε οι εν ιεροσολυμοισ αποστολοι οτι δεδεκται η σαμαρεια τον λογον του θεου απεστειλαν προς αυτους τον πετρον και ιωαννην

15 οιτινες καταβαντες προσηυξαντο περι αυτων οπως λαβωσιν πνευμα αγιον

16 ουπω γαρ ην επ ουδενι αυτων επιπετωκοσ μονον δε βεβαπτισμενοι υπηρχον εις το ονομα του χριστου ιησου

17 τοτε επετιθουν τασ χειρασ επ αυτους και ελαμβανον πνευμα αγιον

18 θεασαμενοσ δε ο σιμων οτι δια της επιθεσεωσ των χειρων των αποστολων διδοται το πνευμα το αγιον προσηνεγκεν αυτοισ χρηματα

19 λεγων δοτε καμοι την εξουσιαν ταυτην ινα ω εαν επιθω τασ χειρασ λαμβανη πνευμα αγιον

20 πετροσ δε ειπεν προς αυτον το αργυριον σου συν σοι ειη εις απωλειαν οτι την δωρεαν του θεου ενομισασ δια χρηματων κτασθαι

21 ουκ εστιν σοι μερισ ουδε κληροσ εν τω λογω τουτω η γαρ καρδια σου ουκ εστιν ευθεια ενωπιον του θεου

22 μετανοησον ουν απο της κακιασ σου ταυτησ και δεηθητι του θεου ει αρα αφεθησεται σοι η επινοια της καρδιασ σου

23 εις γαρ χολην πικριασ και συνδεσμον αδικιασ ορω σε οντα

24 αποκριθεισ δε ο σιμων ειπεν δεηθητε υμεισ υπερ εμου προς τον κυριον οπως μηδεν επελθη επ εμε ων ειρηκατε

25 οι μεν ουν διαμαρτυραμενοι και λαλησαντες τον λογον του κυριου υπεστρεψαν εις ιερουσαλημ πολλασ τε κωμασ των σαμαρειτων ευηγγελισαντο

26 αγγελοσ δε κυριου ελαλησεν προς φιλιππον λεγων αναστηθι και πορευου κατα μεσημβριαν επι την οδον την καταβαινουσαν απο ιερουσαλημ εις γαζαν αυτη εστιν ερημοσ

27 και αναστασ επορευθη και ιδου ανηρ αιθιοψ ευνουχοσ δυναστησ κανδακησ της βασιλισσησ αιθιοπων οσ ην επι πασησ της γαζησ αυτησ οσ εληλυθει προσκυνησων εις ιερουσαλημ

28 ην τε υποστρεφων και καθημενοσ επι του αρματος αυτου και ανεγινωσκεν τον προφητην ησαιαν

29 ειπεν δε το πνευμα τω φιλιππω προσελθε και κολληθητι τω αρματι τουτω

30 προσδραμων δε ο φιλιπποσ ηκουσεν αυτου αναγινωσκοντοσ τον προφητην ησαιαν και ειπεν αρα γε γινωσκεισ α αναγινωσκεισ

31 ο δε ειπεν πως γαρ αν δυναιμην εαν μη τισ οδηγηση με παρεκαλεσεν τε τον φιλιππον αναβαντα καθισαι συν αυτω

32 η δε περιοχη της γραφησ ην ανεγινωσκεν ην αυτη ωσ προβατον επι σφαγην ηχθη και ωσ αμνοσ εναντιον του κειροντοσ αυτον αφωνοσ ουτωσ ουκ ανοιγει το στομα αυτου

33 εν τη ταπεινωσει αυτου η κρισισ αυτου ηρθη την δε γενεαν αυτου τισ διηγησεται οτι αιρεται απο της γησ η ζωη αυτου

34 αποκριθεισ δε ο ευνουχοσ τω φιλιππω ειπεν δεομαι σου περι τινοσ ο προφητησ λεγει τουτο περι εαυτου η περι ετερου τινοσ

35 ανοιξασ δε ο φιλιπποσ το στομα αυτου και αρξαμενοσ απο της γραφησ ταυτησ ευηγγελισατο αυτω τον ιησουν

36 ωσ δε επορευοντο κατα την οδον ηλθον επι τι υδωρ και φησιν ο ευνουχοσ ιδου υδωρ τι κωλυει με βαπτισθηναι

37 38 και εκελευσεν στηναι το αρμα και κατεβησαν αμφοτεροι εις το υδωρ ο τε φιλιπποσ και ο ευνουχοσ και εβαπτισεν αυτον

39 οτε δε ανεβησαν εκ του υδατοσ πνευμα κυριου ηρπασεν τον φιλιππον και ουκ ειδεν αυτον ουκετι ο ευνουχοσ επορευετο γαρ την οδον αυτου χαιρων

40 φιλιπποσ δε ευρεθη εις αζωτον και διερχομενοσ ευηγγελιζετο τασ πολεισ πασασ εωσ του ελθειν αυτον εις καισαρειαν

9

1 ο δε σαυλοσ ετι εμπνεων απειλησ και φονου εις τουσ μαθητασ του κυριου προσελθων τω αρχιερει

2 ητησατο παρ αυτου επιστολασ εις δαμασκον προς τασ συναγωγασ οπως εαν τινασ ευρη της οδου οντασ ανδρασ τε και γυναιकाσ δεδεμενουσ αγαγη εις ιερουσαλημ

³ εν δε τω πορευεσθαι εγενετο αυτον εγγιζειν τη δαμασκω και εξαιφνης περιηστραψεν αυτον φως απο του ουρανου

⁴ και πεσων επι την γην ηκουσεν φωνη λεγουσαν αυτω σαουλ σαουλ τι με διωκεισ

⁵ ειπεν δε τισ ει κυριε ο δε κυριος ειπεν εγω ειμι ιησους ον συ διωκεισ

⁶ αλλα αναστηθι και εισελθε εις την πολιν και λαληθησεται σοι τι σε δει ποιειν

⁷ οι δε ανδρες οι συνοδευοντες αυτω ειστηκεισαν ενεοι ακουοντες μεν της φωνης μηδενα δε θεωρουντες

⁸ ηγερθη δε ο σαυλος απο της γης ανεωγμενων τε των οφθαλμων αυτου ουδενα εβλεπεν χειραγωγουντες δε αυτον εισηγαγον εις δαμασκον

⁹ και ην ημερας τρεις μη βλεπων και ουκ εφαγεν ουδε επιεν

¹⁰ ην δε τισ μαθητης εν δαμασκω ονοματι ανανιασ και ειπεν προς αυτον ο κυριος εν οραματι ανανια ο δε ειπεν ιδου εγω κυριε

¹¹ ο δε κυριος προς αυτον αναστας πορευθητι επι την ρυμην την καλουμενην ευθειαν και ζητησον εν οικια ιουδα σαυλον ονοματι ταρσεα ιδου γαρ προσευχεται

¹² και ειδεν εν οραματι ανδρα ονοματι ανανιαν εισελθοντα και επιθεντα αυτω χειρα οπως αναβλεψη

¹³ απεκριθη δε ανανιασ κυριε ακηκοα απο πολλων περι του ανδρος τουτου οσα κακα εποιησεν τοις αγιοις σου εν ιερουσαλημ

¹⁴ και ωδε εχει εξουσιαν παρα των αρχιερων δησαι παντας τους επικαλουμενους το ονομα σου

¹⁵ ειπεν δε προς αυτον ο κυριος πορευου οτι σκευος εκλογησ μοι εστιν ουτος του βαστασαι το ονομα μου ενωπιον εθνων και βασιλεων υιων τε ισραηλ

¹⁶ εγω γαρ υποδειξω αυτω οσα δει αυτον υπερ του ονοματος μου παθειν

¹⁷ απηλθεν δε ανανιασ και εισηλθεν εις την οικιαν και επιθεισ επ αυτον τας χειρας ειπεν σαουλ αδελφε ο κυριος απεσταλκεν με ο οφθεισ σοι εν τη οδω η ηρχου οπως αναβλεψησ και πλησθησ πνευματος αγιου

¹⁸ και ευθεωσ απεπεσον απο των οφθαλμων αυτου ωσει λεπιδεσ ανεβλεψεν τε και αναστας εβαπτισθη

¹⁹ και λαβων τροφην ενισχυσεν εγενετο δε ο σαυλος μετα των εν δαμασκω μαθητων ημερας τινασ

²⁰ και ευθεωσ εν ταισ συναγωγαισ εκηρυσσεν τον χριστον οτι ουτος εστιν ο υιος του θεου

²¹ εξισταντο δε παντες οι ακουοντες και ελεγον ουχ ουτος εστιν ο πορθησας εν ιερουσαλημ τους επικαλουμενους το ονομα τουτου και ωδε εις τουτο εληλυθεν ινα δεδεμενους αυτους αγαγη επι τους αρχιερεις

²² σαυλος δε μαλλον ενεδυναμουτο και συνεχυνεν τους ιουδαιους τους κατοικουντας εν δαμασκω συμβιβαζων οτι ουτος εστιν ο χριστος

²³ ωσ δε πληρουντο ημεραι ικαναι συνεβουλευσαντο οι ιουδαιοι ανελειν αυτον

²⁴ εγνωσθη δε τω σαυλω η επιβουλη αυτων παρετηρουν τε τας πυλασ ημερας τε και νυκτος οπως αυτον ανελωσιν

²⁵ λαβοντες δε αυτον οι μαθηται νυκτος καθηκαν δια του τειχουσ χαλασαντες εν σπυριδι

²⁶ παραγενομενος δε ο σαυλος εν ιερουσαλημ επειρατο κολλασθαι τοις μαθηταισ και παντες εφοβουντο αυτον μη πιστευοντες οτι εστιν μαθητης

²⁷ βαρναβασ δε επιλαβομενος αυτον ηγαγεν προς τους αποστολους και διηγησατο αυτοισ πως εν τη οδω ειδεν τον κυριον και οτι ελαλησεν αυτω και πως εν δαμασκω επαρρησιασατο εν τω ονοματι του ιησου

²⁸ και ην μετ αυτων εισπορευομενος εις ιερουσαλημ και παρρησιαζομενος εν τω ονοματι του κυριου ιησου

²⁹ ελαλει τε και συνεζητει προς τους ελληνιστας οι δε επεχειρουν αυτον ανελειν

³⁰ επιγνοντες δε οι αδελφοι κατηγαγον αυτον εις καισαρειαν και εξαπεστειλαν αυτον εις ταρσον

³¹ αι μεν ουν εκκλησιαι καθ ολησ της ιουδαιασ και γαλιλαιασ και σαμαρειασ ειχον ειρηνην οικοδομουμεναι και πορευομεναι τω φοβω του κυριου και τη παρακλησει του αγιου πνευματος επληθυνοντο

³² εγενετο δε πετρον διερχομενον δια παντων κατελθειν και προς τους αγιουσ τους κατοικουντας λυδδαν

³³ ευρεν δε εκει ανθρωπον τινα αινεαν ονοματι εξ ετων οκτω κατακειμενον επι κραββατω οσ ην παραλελυμενος

³⁴ και ειπεν αυτω ο πετροσ αινεα ιαται σε ιησους ο χριστος αναστηθι και στρωσον σεαυτω και ευθεωσ ανεστη

³⁵ και ειδον αυτον παντες οι κατοικουντες λυδδαν και τον ασσαρωνα οιτινες επεστρεψαν επι τον κυριον

36 εν ιοππη δε τισ ην μαθητρια ονοματι ταβηθα η διερμηνευομενη λεγεται δορκασ αυτη ην πληρης αγαθων εργων και ελεημοσυνων ων εποiei

37 εγενετο δε εν ταισ ημεραισ εκειναισ ασθηνησασαν αυτην αποθανειν λουσαντες δε αυτην εθηκαν εν υπερωω

38 εγγυσ δε ουσης λυδδης τη ιοππη οι μαθηται ακουσαντες οτι πετροσ εστιν εν αυτη απεστειλαν προς αυτον παρακαλουντες μη σκνησαι διελθειν εωσ αυτων

39 αναστας δε πετροσ συνηλθεν αυτοισ ον παραγενομενον ανηγαγον εις το υπερων και παρεστησαν αυτω πασαι αι χηραι κλαιουσαι και επιδεικνυμεναι χιτωνασ και ιματια οσα εποiei μετ αυτων ουσα η δορκασ

40 εκβαλων δε εξω παντας ο πετροσ θεισ τα γονατα προσηυξατο και επιστρεψασ προς το σωμα ειπεν ταβηθα αναστηθι η δε ηνοιξεν τους οφθαλμους αυτης και ιδουσα τον πετρον ανεκαθισεν

41 δουσ δε αυτη χειρα ανεστησεν αυτην φωνησασ δε τους αγιουσ και τασ χηρας παρεστησεν αυτην ζωσαν

42 γνωστον δε εγενετο καθ ολησ της ιοππησ και πολλοι επιστευσαν επι τον κυριον

43 εγενετο δε ημερασ ικανασ μιναι αυτον εν ιοππη παρα τινι σιμωνι βυρσει

10

1 ανηρ δε τισ ην εν καισαρεια ονοματι κορνηλιος εκατονταρχης εκ σπειρησ της καλουμενης ιταλικης

2 ευσεβησ και φοβουμενοσ τον θεον συν παντι τω οικω αυτου ποιων τε ελεημοσυνας πολλασ τω λαω και δεομενοσ του θεου δια παντοσ

3 ειδεν εν οραματι φανερωσ ωσει ωραν ενατην της ημερασ αγγελον του θεου εισελθοντα προς αυτον και ειποντα αυτω κορνηλιε

4 ο δε ατενισασ αυτω και εμφοβοσ γενομενοσ ειπεν τι εστιν κυριε ειπεν δε αυτω αι προσευχαι σου και αι ελεημοσυναι σου ανεβησαν εις μνημοσυνον ενωπιον του θεου

5 και νυν πεμφον εις ιοππην ανδρασ και μεταπεμφαι σιμωνα τον επικαλουμενον πετρον

6 ουτοσ ξενιζεται παρα τινι σιμωνι βυρσει ω εστιν οικια παρα θαλασσαν

7 ωσ δε απηλθεν ο αγγελοσ ο λαλων τω κορνηλιω φωνησασ δυο των οικετων αυτου και στρατιωτην ευσεβη των προσκαρτερουτων αυτω

8 και εξηγησαμενοσ αυτοισ απαντα απεστειλεν αυτοουσ εις την ιοππην

9 τη δε επαυριον οδοιπορουτων εκεινων και τη πολει εγγιζοντων ανεβη πετροσ επι το δωμα προσευξασθαι περι ωραν εκτην

10 εγενετο δε προσπεινοσ και ηθελεν γευσασθαι παρασκευαζοντων δε εκεινων επεπεσεν επ αυτον εκστασισ

11 και θεωρει τον ουρανον ανεωγμενον και καταβαινον επ αυτον σκευοσ τι ωσ οθονην μεγαλην τεσσαρσιν αρχαισ δεδεμενον και καθιεμενον επι της γησ

12 εν ω υπηρχεν παντα τα τετραποδα της γησ και τα θηρια και τα ερπετα και τα πετεινα του ουρανου

13 και εγενετο φωνη προς αυτον αναστας πετρε θυσον και φαγε

14 ο δε πετροσ ειπεν μηδαμωσ κυριε οτι ουδεποτε εφαγον παν κοινον η ακαθαρτον

15 και φωνη παλιν εκ δευτερου προς αυτον α ο θεοσ εκαθαρισεν συ μη κοινου

16 τουτο δε εγενετο επι τρισ και παλιν ανεληφθη το σκευοσ εις τον ουρανον

17 ωσ δε εν εαυτω διηπορει ο πετροσ τι αν ειη το οραμα ο ειδεν και ιδου οι ανδρεσ οι απεσταλμενοι απο του κορνηλιου διερωτησαντες την οικιαν σιμωνοσ επεστησαν επι τον πυλωνα

18 και φωνησαντες επυνθανοντο ει σιμων ο επικαλουμενοσ πετροσ ενθαδε ξενιζεται

19 του δε πετρου διενθυμουμενου περι του οραματοσ ειπεν αυτω το πνευμα ιδου ανδρεσ ζητουσιν σε

20 αλλα αναστας καταβηθι και πορευου συν αυτοισ μηδεν διακρινομενοσ διοτι εγω απεσταλκα αυτοουσ

21 καταβασ δε πετροσ προς τους ανδρασ ειπεν ιδου εγω ειμι ον ζητειτε τισ η αιτια δι ην παρεστε

22 οι δε ειπον κορνηλιος εκατονταρχησ ανηρ δικαιοσ και φοβουμενοσ τον θεον μαρτυρουμενοσ τε υπο ολου του εθνουσ των ιουδαιων εχρηματισθη υπο αγγελου αγιου μεταπεμψασθαι σε εις τον οικον αυτου και ακουσαι ρηματα παρα σου

23 εισκαλεσαμενοσ ουν αυτοουσ εξενισεν τη δε επαυριον ο πετροσ εξηλθεν συν αυτοισ και τινεσ των αδελφων των απο ιοππησ συνηλθον αυτω

24 και τη επαυριον εισηλθον εις την καισαρειαν ο δε κορνηλιος ην προσδοκων αυτοουσ συγκαλεσαμενοσ τους συγγενεισ αυτου και τουσ αναγκαιουσ φιλουσ

25 ωσ δε εγενετο του εισελθειν τον πετρον

συναντησας αυτω ο κορνηλιος πεσων επι τουσ ποδασ προσεκυνησεν

26 ο δε πετροσ αυτον ηγειρεν λεγων αναστηθι καγω αυτοσ ανθρωποσ ειμι

27 και συνομιλων αυτω εισηλθεν και ευρισκει συνεληλυθοτασ πολλουσ

28 εφη τε προσ αυτουσ υμεισ επιστασθε ωσ αθεμιτον εστιν ανδρι ιουδαιω κολλασθαι η προσερχεσθαι αλλοφυλω και εμοι ο θεοσ εδειξεν μηδενα κοινον η ακαθαρτον λεγειν ανθρωπον

29 διο και αναντιρρητωσ ηλθον μεταπεμφθεισ πυνθανομαι ουν τινι λογω μετεπεμψασθε με

30 και ο κορνηλιος εφη απο τεταρτησ ημερασ μεχρι ταυτησ τησ ωρασ ημην νηστευων και την ενατην ωραν προσευχομενοσ εν τω οικω μου και ιδου ανηρ εστη ενωπιον μου εν εσθητι λαμπρα

31 και φησιν κορνηλιε εισηκουσθη σου η προσευχη και αι ελεημοσυναι σου εμνησθησαν ενωπιον του θεου

32 πεμψον ουν εισ ιοππην και μετακαλεσαι σιμωννα οσ επικαλειται πετροσ ουτοσ ξενιζεται εν οικια σιμωνοσ βυρσεωσ παρα θαλασσαν οσ παραγενομενοσ λαλησει σοι

33 εξ αυτησ ουν επεμψα προσ σε συ τε καλωσ εποιησασ παραγενομενοσ νυν ουν παντεσ ημεισ ενωπιον του θεου παρεσμεν ακουσαι παντα τα προστεταγμενα σοι υπο του θεου

34 ανοιξασ δε πετροσ το στομα ειπεν επ αληθειασ καταλαμβανομαι οτι ουκ εστιν προσωποληπτησ ο θεοσ

35 αλλ εν παντι εθνει ο φοβουμενοσ αυτον και εργαζομενοσ δικαιοσυνην δεκτοσ αυτω εστιν

36 τον λογον ον απεστειλεν τοισ υιοισ ισραηλ ευαγγελιζομενοσ ειρηνην δια ιησου χριστου ουτοσ εστιν παντων κυριοσ

37 υμεισ οιδατε το γενομενον ρημα καθ ολησ τησ ιουδαιασ αρξαμενον απο τησ γαλιλαιασ μετα το βαπτισμα ο εκηρυξεν ιωαννησ

38 ιησουν τον απο ναζαρετ ωσ εχρισεν αυτον ο θεοσ πνευματι αγιω και δυναμει οσ διηλθεν ευεργετων και ιωμενοσ παντασ τουσ καταδυναστευομενουσ υπο του διαβολου οτι ο θεοσ ην μετ αυτου

39 και ημεισ εσμεν μαρτυρεσ παντων ων εποιησεν εν τε τη χωρα των ιουδαιων και εν ιερουσαλημ ον και ανειλον κρεμασαντεσ επι ξυλου

40 τουτον ο θεοσ ηγειρεν τη τριτη ημερα και εδωκεν αυτον εμφανη γενεσθαι

41 ου παντι τω λαω αλλα μαρτυσιν τοισ προκεχειροτονημενοισ υπο του θεου ημιν οιτινεσ

συνεφαγομεν και συνεπιομεν αυτω μετα το αναστηναι αυτον εκ νεκρων

42 και παρηγγειλεν ημιν κηρυξαι τω λαω και διαμαρτυρασθαι οτι αυτοσ εστιν ο ωρισμενοσ υπο του θεου κριτησ ζωντων και νεκρων

43 τουτω παντεσ οι προφηται μαρτυρουσιν αφεσιν αμαρτιων λαβειν δια του ονοματοσ αυτου παντα τον πιστευοντα εισ αυτον

44 ετι λαλουντοσ του πετρου τα ρηματα ταυτα επεπεσεν το πνευμα το αγιον επι παντασ τουσ ακουοντασ τον λογον

45 και εξεστησαν οι εκ περιτομησ πιστοι οσοι συνηλθον τω πετρω οτι και επι τα εθνη η δωρεα του αγιου πνευματοσ εκκεχυται

46 ηκουον γαρ αυτων λαλουντων γλωσσαισ και μεγαλυνοντων τον θεον τοτε απεκριθη ο πετροσ

47 μητι το υδωρ κωλυσαι δυναται τισ του μη βαπτισθηναι τουτουσ οιτινεσ το πνευμα το αγιον ελαβον καθωσ και ημεισ

48 προσεταξεν τε αυτουσ βαπτισθηναι εν τω ονοματι του κυριου τοτε ηρωτησαν αυτον επιμειναι ημερασ τινασ

11

1 ηκουσαν δε οι αποστολοι και οι αδελφοι οι οντεσ κατα την ιουδαιαν οτι και τα εθνη εδεξαντο τον λογον του θεου

2 και οτε ανεβη πετροσ εισ ιεροσολυμα διεκρινοντο προσ αυτον οι εκ περιτομησ

3 λεγοντεσ οτι προσ ανδρασ ακροβυστιαν εχοντασ εισηλθεσ και συνεφαγεσ αυτοισ

4 αρξαμενοσ δε ο πετροσ εξετιθετο αυτοισ καθεξησ λεγων

5 εγω ημην εν πολει ιοππη προσευχομενοσ και ειδον εν εκστασει οραμα καταβαινον σκευοσ τι ωσ οθονην μεγαλην τεσσαρσιν αρχαισ καθιεμενην εκ του ουρανου και ηλθεν αχρι εμου

6 εισ ην ατενισασ κατενοουν και ειδον τα τετραποδα τησ γησ και τα θηρια και τα ερπετα και τα πετεινα του ουρανου

7 ηκουσα δε φωνησ λεγουσησ μοι αναστασ πετρε θυσον και φαγε

8 ειπον δε μηδαμωσ κυριε οτι παν κοινον η ακαθαρτον ουδεποτε εισηλθεν εισ το στομα μου

9 απεκριθη δε μοι φωνη εκ δευτερου εκ του ουρανου α ο θεοσ εκαθαρισεν συ μη κοινου

10 τουτο δε εγενετο επι τρισ και παλιν ανεσπασθη απαντα εισ τον ουρανον

11 και ιδου εξ αυτησ τρεισ ανδρεσ επεστησαν επι την οικιαν εν η ημην απεσταλμενοι απο καισαρειασ προσ με

¹² ειπεν δε μοι το πνευμα συνελθειν αυτοις μηδεν διακρινομενον ηλθον δε συν εμοι και οι εξ αδελφοι ουτοι και εισηλθομεν εις τον οικον του ανδρος

¹³ απηγγειλεν τε ημιν πως ειδεν τον αγγελον εν τω οικω αυτου σταθεντα και ειποντα αυτω αποστειλον εις ιοππην ανδρασ και μεταπεμψαι σιμωνα τον επικαλουμενον πετρον

¹⁴ οσ λαλησει ρηματα προς σε εν οισ σωθηση συ και πασ ο οικος σου

¹⁵ εν δε τω αρξασθαι με λαλειν επεπεσεν το πνευμα το αγιον επ αυτους ωσπερ και εφ ημασ εν αρχη

¹⁶ εμνησθην δε του ρηματος κυριου ωσ ελεγεν ιωαννης μεν εβαπτισεν υδατι υμεις δε βαπτισθησεσθε εν πνευματι αγιω

¹⁷ ει ουν την ισην δωρεαν εδωκεν αυτοις ο θεος ωσ και ημιν πιστευσασιν επι τον κυριον ιησουν χριστον εγω δε τις ημην δυνατος κωλυσαι τον θεον

¹⁸ ακουσαντες δε ταυτα ησυχασαν και εδοξαζον τον θεον λεγοντες αρα γε και τοις εθνεσιν ο θεος την μετανοιαν εδωκεν εις ζωην

¹⁹ οι μεν ουν διασπαρεντες απο της θλιψεωσ της γενομενης επι στεφανω διηλθον εωσ φοινικησ και κυπρου και αντιοχειασ μηδενι λαλουντες τον λογον ει μη μονον ιουδαιοις

²⁰ ησαν δε τινεσ εξ αυτων ανδρεσ κυπριοι και κυρηναιοι οιτινεσ εισελθοντες εις αντιοχειαν ελαλουν προς τουσ ελληνιστασ ευαγγελιζομενοι τον κυριον ιησουν

²¹ και ην χειρ κυριου μετ αυτων πολυσ τε αριθμοσ πιστευσασ επεστρεψεν επι τον κυριον

²² ηκουσθη δε ο λογοσ εις τα ωτα της εκκλησιασ της εν ιεροσολυμοισ περι αυτων και εξαπεστειλαν βαρναβαν διελθειν εωσ αντιοχειασ

²³ οσ παραγενομενοσ και ιδων την χαριν του θεου εχαρη και παρεκαλει παντασ τη προθεσει της καρδιασ προσμενειν τω κυριω

²⁴ οτι ην ανηρ αγαθοσ και πληρησ πνευματοσ αγιου και πιστεωσ και προσετεθη οχλοσ ικανοσ τω κυριω

²⁵ εξηλθεν δε εις ταρσον ο βαρναβασ αναζητησαι σαυλον

²⁶ και ευρων ηγαγεν αυτον εις αντιοχειαν εγενετο δε αυτουσ ενιαυτον ολον συναχθηναι τη εκκλησια και διδαξαι οχλον ικανον χρηματισαι τε πρωτον εν αντιοχεια τουσ μαθητασ χριστιανουσ

²⁷ εν ταυταισ δε ταισ ημεραισ κατηλθον απο ιεροσολυμων προφηται εις αντιοχειαν

²⁸ αναστασ δε εις εξ αυτων ονοματι αγαβοσ εσημανεν δια του πνευματοσ λιμον μεγαν

μελλειν εσεσθαι εφ ολην την οικουμενην οστισ και εγενετο επι κλαυδιου καισαροσ

²⁹ των δε μαθητων καθωσ ευπορειτο τισ ωρισαν εκαστοσ αυτων εις διακονιαν πεμψαι τοις κατοικουσιν εν τη ιουδαια αδελφοισ

³⁰ ο και εποιησαν αποστειλαντεσ προς τουσ πρεσβυτερουσ δια χειροσ βαρναβα και σαυλου

12

¹ κατ εκεινον δε τον καιρον επεβαλεν ηρωδησ ο βασιλευσ τασ χειρασ κακωσαι τινασ των απο της εκκλησιασ

² ανειλεν δε ιακωβον τον αδελφον ιωαννου μαχαιρα

³ και ιδων οτι αρεστον εστιν τοις ιουδαιοισ προσεθετο συλλαβειν και πετρον ησαν δε αι ημεραι των αζυμων

⁴ ον και πιασασ εθετο εις φυλακην παραδουσ τεσσαρσιν τετραδιοισ στρατιωτων φυλασσειν αυτον βουλομενοσ μετα το πασχα αναγαγειν αυτον τω λαω

⁵ ο μεν ουν πετροσ ετηρειτο εν τη φυλακη προσευχη δε ην εκτενησ γινομενη υπο της εκκλησιασ προς τον θεον υπερ αυτου

⁶ οτε δε εμελλεν αυτον προαγειν ο ηρωδησ τη νυκτι εκεινη ην ο πετροσ κοιμωμενοσ μεταξυ δυο στρατιωτων δεδεμενοσ αλυσεσιν δυσιν φυλακεσ τε προ της θυρασ ετηρουν την φυλακην

⁷ και ιδου αγγελοσ κυριου επεστη και φωσ ελαμψεν εν τω οικηματι παταξασ δε την πλευραν του πετρου ηγειρεν αυτον λεγων αναστα εν ταχει και εξεπεσον αυτου αι αλυσεισ εκ των χειρων

⁸ ειπεν τε ο αγγελοσ προς αυτον περιζωσαι και υποδησαι τα σανδαλια σου εποιησεν δε ουτωσ και λεγει αυτω περιβαλου το ιματιον σου και ακολουθει μοι

⁹ και εξελθων ηκολουθει αυτω και ουκ ηδει οτι αληθεσ εστιν το γινομενον δια του αγγελου εδοκει δε οραμα βλεπειν

¹⁰ διελθοντεσ δε πρωτην φυλακην και δευτεραν ηλθον επι την πυλην την σιδηραν την φερουσαν εις την πολιν ητισ αυτοματη ηνοιχθη αυτοισ και εξελθοντεσ προηλθον ρυμην μιαν και ευθεωσ απεστη ο αγγελοσ απ αυτου

¹¹ και ο πετροσ γενομενοσ εν εαυτω ειπεν νυν οίδα αληθωσ οτι εξαπεστειλεν κυριοσ τον αγγελον αυτου και εξειλετο με εκ χειροσ ηρωδου και πασησ της προσδοκιασ του λαου των ιουδαιων

12 συνιδων τε ηλθεν επι την οικιαν μαριασ της μητροσ ιωαννου του επικαλουμενου μαρκου ου ησαν ικανοι συνηθροισμενοι και προσευχομενοι

13 κρουσαντοσ δε του πετρου την θυραν του πυλωνοσ προσηλθεν παιδισκη υπακουσαι ονοματι ροδη

14 και επιγνουςα την φωνην του πετρου απο της χαρασ ουκ ηνοιξεν τον πυλωνα εισδραμουςα δε απηγγειλεν εσταναι τον πετρον προ του πυλωνοσ

15 οι δε προσ αυτην ειπον μαινη η δε δισχυριζετο ουτωσ εχειν οι δε ελεγον ο αγγελοσ αυτου εστιν

16 ο δε πετροσ επεμενεν κρουων ανοιξαντεσ δε ειδον αυτον και εξεστησαν

17 κατασειασ δε αυτοισ τη χειρι σιγαν διηγησατο αυτοισ πως ο κυριοσ αυτον εξηγαγεν εκ της φυλακησ ειπεν δε απαγγειλατε ιακωβω και τοισ αδελφοισ ταυτα και εξελθων επορευθη εισ ετερον τοπον

18 γενομενησ δε ημερασ ην ταραχοσ ουκ ολιγοσ εν τοισ στρατιωταισ τι αρα ο πετροσ εγενετο

19 ηρωδησ δε επιζητησασ αυτον και μη ευρων ανακρινασ τουσ φυλακασ εκελευσεν απαχθηναι και κατελθων απο της ιουδαιασ εισ την καισαρειαν διετριβεν

20 ην δε ο ηρωδησ θυμομαχων τυριοισ και σιδωνιοισ ομοθυμαδον δε παρησαν προσ αυτον και πεισαντεσ βλαστον τον επι του κοιτωνοσ του βασιλεωσ ητουντο ειρηνην δια το τρεφεσθαι αυτων την χωραν απο της βασιλικησ

21 τακτη δε ημερα ο ηρωδησ ενδυσαμενοσ εσθητα βασιλικην και καθιασ επι του βηματοσ εδημηγορει προσ αυτοουσ

22 ο δε δημοσ επεφωνει φωνη θεου και ουκ ανθρωπου

23 παραχημα δε επαταξεν αυτον αγγελοσ κυριου ανθων ουκ εδωκεν δοξαν τω θεω και γενομενοσ σκωληκοβρωτοσ εξειψυξεν

24 ο δε λογοσ του θεου ηυξανεν και επληθυνετο

25 βαρναβασ δε και σαυλοσ υπεστρεψαν εισ ιερουσαλημ πληρωσαντεσ την διακονιαν συμπαραλαβοντεσ και ιωαννην τον επικληθεντα μαρκον

13

1 ησαν δε τινεσ εν αντιοχεια κατα την ουσαν εκκλησιαν προφηται και διδασκαλοι ο τε βαρναβασ και συμεων ο καλουμενοσ νιγερ και λουκιοσ ο κυρηναιοσ μαναην τε ηρωδου του τετραρχου συντροφοσ και σαυλοσ

2 λειτουργουντων δε αυτων τω κυριω και νηστεουντων ειπεν το πνευμα το αγιον αφορισατε δη μοι τον βαρναβαν και τον σαυλον εισ το εργον ο προσκεκλημαι αυτοουσ

3 τοτε νηστευσαντεσ και προσευξαμενοι και επιθεντεσ τασ χειρασ αυτοισ απελυσαν

4 ουτοι μεν ουν εκπεμφθεντεσ υπο του πνευματοσ του αγιου κατηλθον εισ την σελευκειαν εκειθεν δε απεπλευσαν εισ την κυπρον

5 και γενομενοι εν σαλαμινι κατηγγελλον τον λογον του θεου εν ταισ συναγωγαισ των ιουδαιων ειχον δε και ιωαννην υπηρετην

6 διελθοντεσ δε την νησον αχρι παφου ευρον τινα μαγον ψευδοπροφητην ιουδαιον ω ονομα βαριησοουσ

7 οσ ην συν τω ανθυπατω σεργιω παυλω ανδρι συνετω ουτοσ προσκαλεσαμενοσ βαρναβαν και σαυλον επεζητησεν ακουσαι τον λογον του θεου

8 ανθιστατο δε αυτοισ ελυμασ ο μαγοσ ουτωσ γαρ μεθερμηνευεται το ονομα αυτου ζητων διαστρεψαι τον ανθυπατον απο της πιστεωσ

9 σαυλοσ δε ο και παυλοσ πλησθεισ πνευματοσ αγιου και ατενισασ εισ αυτον

10 ειπεν ω πληρησ παντοσ δολου και πασησ ραδιουργιασ υιε διαβολου εχθρε πασησ δικαιοσυνησ ου παυση διαστρεφων τασ οδοουσ κυριου τασ ευθειασ

11 και νυν ιδου χειρ κυριου επι σε και εση τυφλοσ μη βλεπων τον ηλιον αχρι καιρου παραχημα δε επεπεσεν επ αυτον αχλυσ και σκοτοσ και περιαγων εζητει χειραγωγουσ

12 τοτε ιδων ο ανθυπατοσ το γεγονοσ επιστευσεν εκπληροσσομενοσ επι τη διδαχη του κυριου

13 αναχθεντεσ δε απο της παφου οι περι τον παυλον ηλθον εισ περγην της παμφυλιασ ιωαννησ δε αποχωρησασ απ αυτων υπεστρεψεν εισ ιεροσολυμα

14 αυτοι δε διελθοντεσ απο της περγησ παρεγενοντο εισ αντιοχειαν της πισιδιασ και εισελθοντεσ εισ την συναγωγην τη ημερα των σαββατων εκαθισαν

15 μετα δε την αναγνωσιν του νομου και των προφητων απεστειλαν οι αρχισυναγωγοι προσ αυτοουσ λεγοντεσ ανδρεσ αδελφοι ει εστιν λογοσ εν υμιν παρακλησεωσ προσ τον λαον λεγετε

16 αναστασ δε παυλοσ και κατασειασ τη χειρι ειπεν ανδρεσ ισραηλιται και οι φοβουμενοι τον θεον ακουσατε

17 ο θεοσ του λαου τουτου εξελεξατο τουσ

πατερας ημων και τον λαον υψωσεν εν τη παροικια εν γη αιγυπτω και μετα βραχιονος υψηλου εξηγαγεν αυτους εξ αυτης

18 και ωσ τεσσαρακονταετη χρονον ετροποφορησεν αυτους εν τη ερημω

19 και καθελων εθνη επτα εν γη χανααν κατεκληρονομησεν αυτοισ την γην αυτων

20 και μετα ταυτα ωσ ετεσιν τετρακοσιοισ και πεντηκοντα εδωκεν κριτας εωσ σαμουηλ του προφητου

21 κακειθεν ητησαντο βασιλεα και εδωκεν αυτοισ ο θεος τον σαουλ υιον κισ ανδρα εκ φυλης βενιαμιν ετη τεσσαρακοντα

22 και μεταστησας αυτον ηγειρεν αυτοισ τον δαυιδ εισ βασιλεα ω και ειπεν μαρτυρησας ευρον δαυιδ τον του ιεσσαι ανδρα κατα την καρδιαν μου οσ ποιησει παντα τα θεληματα μου

23 τουτου ο θεος απο του σπερματος κατ επαγγελιαν ηγαγεν τω ισραηλ σωτηριαν

24 προκηρυξαντος ιωαννου προ προσωπου της εισοδου αυτου βαπτισμα μετανοιας τω ισραηλ

25 ωσ δε επληρου ο ιωαννης τον δρομον ελεγεν τινα με υπονοειτε ειναι ουκ ειμι εγω αλλ ιδου ερχεται μετ εμε ου ουκ ειμι αξιος το υποδημα των ποδων λυσαι

26 ανδρες αδελφοι υιοι γενουσ αβρααμ και οι εν υμιν φοβουμενοι τον θεον υμιν ο λογοσ της σωτηριας ταυτης απεσταλη

27 οι γαρ κατοικουντες εν ιερουσαλημ και οι αρχοντες αυτων τουτον αγνοησαντες και τας φωνασ των προφητων τας κατα παν σαββατον αναγινωσκομενας κριναντες επληρωσαν

28 και μηδεμιαν αιτιαν θανατου ευροντες ητησαντο πιλατον αναιρεθηναι αυτον

29 ωσ δε ετελεσαν παντα τα περι αυτου γεγραμμενα καθελοντες απο του ξυλου εθηκαν εισ μνημειον

30 ο δε θεος ηγειρεν αυτον εκ νεκρων

31 οσ ωφθη επι ημερας πλειουσ τοισ συναναβασιν αυτω απο της γαλιλαιας εισ ιερουσαλημ οιτινες εισιν μαρτυρες αυτου προσ τον λαον

32 και ημεις υμασ ευαγγελιζομεθα την προσ τους πατερας επαγγελιαν γενομενην οτι ταυτην ο θεος εκπεπληρωκεν τοισ τεκνοισ αυτων ημιν αναστησας ιησουν

33 ωσ και εν τω ψαλμω τω δευτερω γεγραπται υιοσ μου ει συ εγω σημερον γεγεννηκα σε

34 οτι δε ανεστησεν αυτον εκ νεκρων μηκετι μελλοντα υποστρεφειν εισ διαφθοραν ουτως ειρηκεν οτι δωσω υμιν τα οσια δαυιδ τα πιστα

35 διο και εν ετερω λεγει ου δωσεισ τον οσιον σου ιδειν διαφθοραν

36 δαυιδ μεν γαρ ιδια γενεα υπηρετησας τη του θεου βουλη εκοιμηθη και προσετεθη προσ τους πατερας αυτου και ειδεν διαφθοραν

37 ον δε ο θεος ηγειρεν ουκ ειδεν διαφθοραν

38 γνωστον ουν εστω υμιν ανδρες αδελφοι οτι δια τουτου υμιν αφεσισ αμαρτιων καταγγελλεται

39 και απο παντων ων ουκ ηδυνηθητε εν τω νομω μωυσεωσ δικαιοθηναι εν τουτω πασ ο πιστευων δικαιοται

40 βλεπετε ουν μη επελθη εφ υμασ το ειρημενον εν τοισ προφηταισ

41 ιδετε οι καταφρονηται και θαυμασατε και αφανισθητε οτι εργον εγω εργαζομαι εν ταισ ημεραισ υμων ο ου μη πιστευσητε εαν τισ εκδιηγηται υμιν

42 εξιοντων δε εκ της συναγωγης των ιουδαιων παρεκαλουν τα εθνη εισ το μεταξυ σαββατον λαληθηναι αυτοισ τα ρηματα

43 λυθεισησ δε της συναγωγης ηκολουθησαν πολλοι των ιουδαιων και των σεβομενων προσηλυτων τω παυλω και τω βαρναβα οιτινες προσλαλουντες επειθον αυτους επιμενειν τη χαριτι του θεου

44 τω τε ερχομενω σαββατω σχεδον πασα η πολισ συνηχθη ακουσαι τον λογον του θεου

45 ιδοντες δε οι ιουδαιοι τους οχλουσ επλησθησαν ζηλου και αντελεγον τοισ υπο του παυλου λεγομενοισ αντιλεγοντες και βλασφημουντες

46 παρρησιασαμενοι δε ο παυλοσ και ο βαρναβασ ειπον υμιν ην αναγκαιον πρωτον λαληθηναι τον λογον του θεου επειδη δε απωθεισθε αυτον και ουκ αξιουσ κρινετε εαυτους της αιωνιου ζωης ιδου στρεφομεθα εισ τα εθνη

47 ουτως γαρ εντεταλται ημιν ο κυριοσ τεθεικα σε εισ φωσ εθνων του ειναι σε εισ σωτηριαν εωσ εσχατου της γης

48 ακουοντα δε τα εθνη εχαιρεν και εδοξαζον τον λογον του κυριου και επιστευσαν οσοι ησαν τεταγμενοι εισ ζωην αιωνιον

49 διεφερετο δε ο λογοσ του κυριου δι ολησ της χωρας

50 οι δε ιουδαιοι παρωτρυναν τας σεβομενας γυναικασ και τας ευσημονασ και τους πρωτουσ της πολεωσ και επηγειραν διωγμον επι τον παυλον και τον βαρναβαν και εξεβαλον αυτους απο των οριων αυτων

51 οι δε εκτιναξαμενοι τον κονιορτον των ποδων αυτων επ αυτους ηλθον εισ ικονιον

⁵² οι δε μαθηται πληρουντο χαρας και πνευματος αγιου

14

¹ εγενετο δε εν ικονιω κατα το αυτο εισελθειν αυτους εις την συναγωγην των ιουδαιων και λαλησαι ουτως ωστε πιστευσαι ιουδαιων τε και ελληνων πολυ πληθος

² οι δε απειθουντες ιουδαιοι επηγειραν και εκακωσαν τας ψυχας των εθνων κατα των αδελφων

³ ικανον μεν ουν χρονον διετριψαν παρρησιαζομενοι επι τω κυριω τω μαρτυρουντι τω λογω της χαριτος αυτου διδοντι σημεια και τερατα γινεσθαι δια των χειρων αυτων

⁴ εσχισθη δε το πληθος της πολεως και οι μεν ησαν συν τοις ιουδαιοις οι δε συν τοις αποστολοις

⁵ ως δε εγενετο ορμη των εθνων τε και ιουδαιων συν τοις αρχουσιν αυτων υβρισαι και λιθοβολησαι αυτους

⁶ συνιδοντες κατεφυγον εις τας πολεις της λυκαονιας λυστραν και δερβην και την περιχωρον

⁷ κακει ησαν ευαγγελιζομενοι

⁸ και τις ανηρ εν λυστροις αδυνατος τοις ποσιν εκαθητο χωλος εκ κοιλιας μητρος αυτου υπαρχων ος ουδεποτε περιπεπατηκει

⁹ ουτος ηκουσεν του παυλου λαλουντος ος ατενισας αυτω και ιδων οτι πιστιν εχει του σωθηναι

¹⁰ ειπεν μεγαλη τη φωνη αναστηθι επι τους ποδας σου ορθωσ και ηλλετο και περιεπατει

¹¹ οι δε οχλοι ιδοντες ο εποιησεν ο παυλος επηραν την φωνην αυτων λυκαονιστι λεγοντες οι θεοι ομοιωθεντες ανθρωποις κατεβησαν προσ ημας

¹² εκαλουν τε τον μεν βαρναβαν δια τον δε παυλον ερμην επειδη αυτος ην ο ηγουμενος του λογου

¹³ ο δε ιερευς του διος του οντος προ της πολεως αυτων ταυρους και στεμματα επι τους πυλωνας ενεγκας συν τοις οχλοις ηθελεν θυειν

¹⁴ ακουσαντες δε οι αποστολοι βαρναβας και παυλος διαρρηξαντες τα ιματια αυτων εισεπηδησαν εις τον οχλον κραζοντες

¹⁵ και λεγοντες ανδρες τι ταυτα ποιειτε και ημεις ομοιοπαθεις εσμεν υμιν ανθρωποι ευαγγελιζομενοι υμας απο τουτων των ματαιων επιστρεφειν επι τον θεον τον ζωντα ος εποιησεν τον ουρανον και την γην και την θαλασσαν και παντα τα εν αυτοις

¹⁶ ος εν ταις παρωχημεναις γενεαις ειασεν παντα τα εθνη πορευεσθαι ταις οδοις αυτων

¹⁷ καιτοιγε ουκ αμαρτυρον εαυτον αφηκεν αγαθοποιων ουρανοθεν υμιν υετους διδους και καιρους καρποφορους εμπιπλων τροφης και ευφροσυνης τας καρδιας ημων

¹⁸ και ταυτα λεγοντες μολις κατεπαυσαν τους οχλους του μη θυειν αυτοις

¹⁹ επηλθον δε απο αντιοχειας και ικονιου ιουδαιοι και πεισαντες τους οχλους και λιθασαντες τον παυλον εσυρον εξω της πολεως νομισαντες αυτον τεθναναι

²⁰ κυκλωσαντων δε αυτον των μαθητων αναστας εισηλθεν εις την πολιν και τη επαυριον εξηλθεν συν τω βαρναβα εις δερβην

²¹ ευαγγελισαμενοι τε την πολιν εκεινην και μαθητευσαντες ικανους υπεστρεψαν εις την λυστραν και ικονιον και αντιοχειαν

²² επιστηριζοντες τας ψυχας των μαθητων παρακαλουντες εμμενειν τη πιστει και οτι δια πολλων θλιψεων δει ημας εισελθειν εις την βασιλειαν του θεου

²³ χειροτονησαντες δε αυτοις πρεσβυτερουσ κατ εκκλησιαν προσευξαμενοι μετα νηστειων παρεθεντο αυτους τω κυριω εις ον πεπιστευκεισαν

²⁴ και διελθοντες την πισιδιαν ηλθον εις παμφυλιαν

²⁵ και λαλησαντες εν περγη τον λογον κατεβησαν εις ατταλειαν

²⁶ κακειθεν απεπλευσαν εις αντιοχειαν οθεν ησαν παραδεδομενοι τη χαριτι του θεου εις το εργον ο επληρωσαν

²⁷ παραγενομενοι δε και συναγαγοντες την εκκλησιαν ανηγγειλαν οσα εποιησεν ο θεος μετ αυτων και οτι ηνοιξεν τοις εθνεσιν θυραν πιστεως

²⁸ διετριβον δε εκει χρονον ουκ ολιγον συν τοις μαθηταις

15

¹ και τινες κατελθοντες απο της ιουδαιας εδιδασκον τους αδελφους οτι εαν μη περιτεμνησθε τω εθει μυυσεωσ ου δυνασθε σωθηναι

² γενομενης ουν στασεωσ και ζητησεωσ ουκ ολιγησ τω παυλω και τω βαρναβα προσ αυτους εταξαν αναβαινειν παυλον και βαρναβαν και τινας αλλουσ εξ αυτων προσ τους αποστολους και πρεσβυτερουσ εις ιερουσαλημ περι του ζητηματος τουτου

3 οι μεν ουν προπεμφθεντες υπο της εκκλησιασ διηρχοντο την φοινικην και σαμαρειαν εκδιηγουμενοι την επιστροφην των εθνων και εποιουν χαραν μεγαλην πασιν τοις αδελφοις

4 παραγενομενοι δε εισ ιερουσαλημ απεδεχθησαν υπο της εκκλησιασ και των αποστολων και των πρεσβυτερων ανηγγειλαν τε οσα ο θεος εποιησεν μετ αυτων

5 εξανεστησαν δε τινες των απο της αιρεσεωσ των φαρισαιων πεπιστευκοτες λεγοντες οτι δει περιτεμνειν αυτοουσ παραγγελλειν τε τηρειν τον νομον μωυσεωσ

6 συνηχθησαν δε οι αποστολοι και οι πρεσβυτεροι ιδειν περι του λογου τουτου

7 πολλησ δε συζητησεωσ γενομενησ αναστας πετροσ ειπεν προς αυτοουσ ανδρες αδελφοι υμεισ επιστασθε οτι αφ ημερων αρχαιων ο θεος εν ημιν εξελεξατο δια του στοματος μου ακουσαι τα εθνη τον λογον του ευαγγελιου και πιστευσαι

8 και ο καρδιογνωστησ θεος εμαρτυρησεν αυτοιουσ δουσ αυτοιουσ το πνευμα το αγιον καθωσ και ημιν

9 και ουδεν διεκρινεν μεταξυ ημων τε και αυτων τη πιστει καθαρισασ τασ καρδιασ αυτων

10 νυν ουν τι πειραζετε τον θεον επιθειναι ζυγον επι τον τραχηλον των μαθητων ον ουτε οι πατερεσ ημων ουτε ημεισ ισχυσαμεν βαστασαι

11 αλλα δια της χαριτοσ του κυριου ιησου πιστευομεν σωθηναι καθ ον τροπον κακεινοι

12 εσιγησεν δε παν το πληθοσ και ηκουον βαρναβα και παυλου εξηγουμενων οσα εποιησεν ο θεοσ σημεια και τερατα εν τοις εθνεσιν δι αυτων

13 μετα δε το σιγησαι αυτοουσ απεκριθη ιακωβοσ λεγων ανδρες αδελφοι ακουσατε μου

14 συμειων εξηγησατο καθωσ πρωτον ο θεοσ επεσκεψατο λαβειν εξ εθνων λαον επι τω ονοματι αυτου

15 και τουτω συμφωνουσιν οι λογοι των προφητων καθωσ γεγραπται

16 μετα ταυτα αναστρεψω και ανοικοδομησω την σκηνην δαυιδ την πεπτωκυιαν και τα κατεσκαμμενα αυτησ ανοικοδομησω και ανορθωσω αυτην

17 οπωσ αν εκζητησωσιν οι καταλοιποι των ανθρωπων τον κυριον και παντα τα εθνη εφ ουσ επικεκληται το ονομα μου επ αυτοουσ λεγει κυριουσ ο ποιων ταυτα παντα

18 γνωστα απ αιωνοσ εστιν τω θεω παντα τα εργα αυτου

19 διο εγω κρινω μη παρενοχλειν τοις απο των εθνων επιστρεφουσιν επι τον θεον

20 αλλα επιστειλαι αυτοιουσ του απεχεσθαι απο των αλισγηματων των ειδωλων και της πορνειασ και του πνικτου και του αιματοσ

21 μωυσησ γαρ εκ γενεων αρχαιων κατα πολιν τουσ κηρυσσοντασ αυτον εχει εν ταισ συναγωγαισ κατα παν σαββατον αναγινωσκομενοσ

22 τοτε εδοξεν τοις αποστολοις και τοις πρεσβυτεροις συν ολη τη εκκλησια εκλεξαμενουσ ανδρασ εξ αυτων πεμψαι εισ αντιοχειαν συν παυλω και βαρναβα ιουδαν τον επικαλουμενον βαρσαββαν και σιλαν ανδρασ ηγουμενουσ εν τοις αδελφοις

23 γραψαντες δια χειροσ αυτων ταδε οι αποστολοι και οι πρεσβυτεροι και οι αδελφοι τοις κατα την αντιοχειαν και συριαν και κιλικιαν αδελφοις τοις εξ εθνων χαιρειν

24 επειδη ηκουσαμεν οτι τινες εξ ημων εξελθοντες εταραξαν υμασ λογοις ανασκευαζοντεσ τασ ψυχασ υμων λεγοντες περιτεμνεσθαι και τηρειν τον νομον οιοσ ου διεστειλαμεθα

25 εδοξεν ημιν γενομενοις ομοθυμαδον εκλεξαμενουσ ανδρασ πεμψαι προς υμασ συν τοις αγαπητοις ημων βαρναβα και παυλω

26 ανθρωποις παραδεδωκοσιν τασ ψυχασ αυτων υπερ του ονοματοσ του κυριου ημων ιησου χριστου

27 απεσταλκαμεν ουν ιουδαν και σιλαν και αυτοουσ δια λογου απαγγελοντασ τα αυτα

28 εδοξεν γαρ τω αγιω πνευματι και ημιν μηδεν πλεον επιτιθεσθαι υμιν βαροσ πλην των επαναγκεσ τουτων

29 απεχεσθαι ειδωλοθυτων και αιματοσ και πνικτου και πορνειασ εξ ων διατηρουντεσ εαυτουσ ευπραζετε ερρωσθε

30 οι μεν ουν απολυθεντεσ ηλθον εισ αντιοχειαν και συναγαγοντεσ το πληθοσ επεδωκαν την επιστολην

31 αναγοντεσ δε εχαρησαν επι τη παρακλησει

32 ιουδασ τε και σιλασ και αυτοι προφηται οντεσ δια λογου πολλου παρεκαλεσαν τουσ αδελφουσ και επεστηριξαν

33 ποιησαντεσ δε χρονον απελυθησαν μετ ειρηνησ απο των αδελφων προς τουσ αποστολουσ

34 35 παυλοσ δε και βαρναβασ διετριβον εν αντιοχεια διδασκοντεσ και ευαγγελιζομενοι μετα και ετερων πολλων τον λογον του κυριου

36 μετα δε τινασ ημερασ ειπεν παυλοσ προς βαρναβαν επιστρεψαντεσ δη επισκεψωμεθα τουσ αδελφουσ ημων κατα πασαν πολιν εν αισ κατηγγειλαμεν τον λογον του κυριου πωσ

εχουσιν

³⁷ βαρναβας δε εβουλευσατο συμπαραλαβειν τον ιωαννην τον καλουμενον μαρκον

³⁸ παυλος δε ηξιου τον αποσταντα απ αυτων απο παμφυλιασ και μη συνελθοντα αυτοισ εισ το εργον μη συμπαραλαβειν τουτον

³⁹ εγενετο ουν παροξυσμος ωστε αποχωρισθηναυ αυτοουσ απ αλληλων τον τε βαρναβαν παραλαβοντα τον μαρκον εκπλευσαι εισ κυπρον

⁴⁰ παυλος δε επιλεξαμενος σιλαν εξηλθεν παραδοθεισ τη χαριτι του θεου υπο των αδελφων

⁴¹ διηρχετο δε την συριαν και κιλικιαν επιστηριζων τασ εκκλησιασ

16

¹ κατηντησεν δε εισ δερβην και λυστραν και ιδου μαθητησ τισ ην εκει ονοματι τιμοθεουσ υιοσ γυναικοσ τινουσ ιουδαιασ πιστησ πατροσ δε ελληνοσ

² οσ εμαρτυρειτο υπο των εν λυστροισ και ικονιω αδελφων

³ τουτον ηθελησεν ο παυλοσ συν αυτω εξελθειν και λαβων περιετεμεν αυτον δια τουσ ιουδαιουσ τουσ οντασ εν τοισ τοποισ εκεινοισ ηδεισαν γαρ απαντεσ τον πατερα αυτου οτι ελλην υπηρχεν

⁴ ωσ δε διεπορευοντο τασ πολεισ παρεδιδουν αυτοισ φυλασσειν τα δογματα τα κεκριμενα υπο των αποστολων και των πρεσβυτερων των εν ιερουσαλημ

⁵ αι μεν ουν εκκλησιαι εστερεουντο τη πιστει και επερισσεουν τω αριθμω καθ ημεραν

⁶ διελθοντεσ δε την φρυγιαν και την γαλατικην χωραν κωλυθεντεσ υπο του αγιου πνευματοσ λαλησαι τον λογον εν τη ασια

⁷ ελθοντεσ κατα την μυσιαν επειραζον κατα την βιθυνιαν πορευεσθαι και ουκ ειασεν αυτοουσ το πνευμα

⁸ παρελθοντεσ δε την μυσιαν κατεβησαν εισ τρωαδα

⁹ και οραμα δια τησ νυκτοσ ωφθη τω παυλω ανηρ τισ ην μακεδων εστωσ παρακαλων αυτον και λεγων διαβασ εισ μακεδονιαν βοηθησον ημιν

¹⁰ ωσ δε το οραμα ειδεν ευθεωσ εξητησαμεν εξελθειν εισ την μακεδονιαν συμβιβαζοντεσ οτι προσκεκληται ημασ ο κυριοσ ευαγγελισασθαι αυτοουσ

¹¹ αναχθεντεσ ουν απο τησ τρωαδοσ ευθυδρομησαμεν εισ σαμοθρακην τη τε επιουση εισ νεαπολιν

¹² εκειθεν τε εισ φιλιππουσ ητισ εστιν πρωτη τησ μεριδοσ τησ μακεδονιασ πολισ κολωνεια

ημεν δε εν αυτη τη πολει διατριβοντεσ ημερασ τинаσ

¹³ τη τε ημερα των σαββατων εξηλθομεν εξω τησ πολεωσ παρα ποταμον ου ενομιζετο προσευχη ειναι και καθισαντεσ ελαλουμεν ταισ συνελθουσαισ γυναιξιν

¹⁴ και τισ γυνη ονοματι λυδια πορφυροπωλισ πολεωσ θυατειρων σεβομενη τον θεον ηκουεν ησ ο κυριοσ διηνοιξεν την καρδιαν προσεχειν τοισ λαλουμενοισ υπο του παυλου

¹⁵ ωσ δε εβαπτισθη και ο οικοσ αυτησ παρεκαλεσεν λεγουσα ει κεκρικατε με πιστην τω κυριω ειναι εισελθοντεσ εισ τον οικον μου μεινατε και παρεβιασατο ημασ

¹⁶ εγενετο δε πορευομενων ημων εισ προσευχην παιδισκην τινα εχουσαν πνευμα πυθωνοσ απαντησαι ημιν ητισ εργασιαν πολλην παρειχεν τοισ κυριοισ αυτησ μαντευομενη

¹⁷ αυτη κατακολουθησασα τω παυλω και ημιν εκραζεν λεγουσα ουτοι οι ανθρωποι δουλοι του θεου του υψιστου εισιν οιτινεσ καταγγελλουσιν ημιν οδον σωτηριασ

¹⁸ τουτο δε εποιει επι πολλασ ημερασ διαπονηθεισ δε ο παυλοσ και επιστρεψασ τω πνευματι ειπεν παραγγελλω σοι εν τω ονοματι ιησου χριστου εξελθειν απ αυτησ και εξηλθεν αυτη τη ωρα

¹⁹ ιδοντεσ δε οι κυριοι αυτησ οτι εξηλθεν η ελπισ τησ εργασιασ αυτων επιλαβομενοι τον παυλον και τον σιλαν ειλκυσαν εισ την αγοραν επι τουσ αρχοντασ

²⁰ και προσαγαγοντεσ αυτοουσ τοισ στρατηγοισ ειπον ουτοι οι ανθρωποι εκταρασσουσιν ημων την πολιν ιουδαιοι υπαρχοντεσ

²¹ και καταγγελλουσιν εθη α ουκ εξεστιν ημιν παραδεχεσθαι ουδε ποιειν ρωμαιοισ ουσιν

²² και συνεπεστη ο οχλοσ κατ αυτων και οι στρατηγοι περιρρηξαντεσ αυτων τα ιματια εκελευον ραβδιζειν

²³ πολλασ τε επιθεντεσ αυτοισ πληγασ εβαλον εισ φυλακην παραγγειλαντεσ τω δεσμοφυλακι ασφαλωσ τηρειν αυτοουσ

²⁴ οσ παραγγελιαν τοιαυτην ειληφωσ εβαλεν αυτοουσ εισ την εσωτεραν φυλακην και τουσ ποδασ αυτων ησφαλισατο εισ το ξυλον

²⁵ κατα δε το μεσονυκτιον παυλοσ και σιλασ προσευχομενοι υμνουν τον θεον επηκρωντο δε αυτων οι δεσμιοι

²⁶ αφνω δε σεισμοσ εγενετο μεγασ ωστε σαλευθηναι τα θεμελια του δεσμοωτηριου ανεωχθησαν τε παραχρημα αι θυραι πασαι και

παντων τα δεσμα ανεθη

²⁷ εξυπνος δε γενομενος ο δεσμοφυλαξ και ιδων ανεωγμενασ τασ θυρασ της φυλακης σπασαμενος μαχαιραν εμελλεν εαυτον αναρειν νομιζων εκπεφευγεναι τουσ δεσμιουσ

²⁸ εφωνησεν δε φωνη μεγαλη ο παυλος λεγων μηδεν πραξης σεαυτω κακον απαντες γαρ εσμεν ενθαδε

²⁹ αιτησασ δε φωτα εισεπηδησεν και εντρομοσ γενομενος προσεπεσεν τω παυλω και τω σιλα

³⁰ και προαγαγων αυτουσ εξω εφη κυριοι τι με δει ποιειν ινα σωθω

³¹ οι δε ειπον πιστευσον επι τον κυριον ιησουν χριστον και σωθηση συ και ο οικοσ σου

³² και ελαλησαν αυτω τον λογον του κυριου και πασιν τοις εν τη οικια αυτου

³³ και παραλαβων αυτουσ εν εκεινη τη ωρα της νυκτοσ ελουσεν απο των πληγων και εβαπτισθη αυτοσ και οι αυτου παντες παραχρημα

³⁴ αναγαγων τε αυτουσ εις τον οικον αυτου παρεθηκεν τραπεζαν και ηγαλλιατο πανοικι πεπιστευκωσ τω θεω

³⁵ ημερασ δε γενομενησ απεστειλαν οι στρατηγοι τουσ ραβδουχοус λεγοντες απολυσον τουσ ανθρωπουσ εκεινουσ

³⁶ απηγγειλεν δε ο δεσμοφυλαξ τουσ λογουσ τουτουσ προσ τον παυλον οτι απεσταλκασιν οι στρατηγοι ινα απολυθητε νυν ουν εξελθοντες πορευεσθε εν ειρηνη

³⁷ ο δε παυλοσ εφη προσ αυτουσ δειραντες ημασ δημοσια ακατακριτουσ ανθρωπουσ ρωμαιοσ υπαρχοντασ εβαλον εις φυλακην και νυν λαθρα ημασ εκβαλλουσιν ου γαρ αλλα ελθοντες αυτοι εξαγαγετωσαν

³⁸ ανηγγειλαν δε τοις στρατηγοις οι ραβδουχοι τα ρηματα ταυτα και εφοβηθησαν ακουσαντες οτι ρωμαιοι εισιν

³⁹ και ελθοντες παρεκαλεσαν αυτουσ και εξαγαγοντες ηρωτων εξελθειν της πολεωσ

⁴⁰ εξελθοντες δε εκ της φυλακησ εισηλθον προσ την λυδιαν και ιδοντες τουσ αδελφουσ παρεκαλεσαν αυτουσ και εξηλθον

17

¹ διοδευσαντες δε την αμφιπολιν και απολλωνιαν ηλθον εις θεσσαλονικην οπου ην η συναγωγη των ιουδαιων

² κατα δε το ειωθοσ τω παυλω εισηλθεν προσ αυτουσ και επι σαββατα τρια διελεξατο αυτοισ απο των γραφων

³ διανοιγων και παρατιθεμενοσ οτι τον χριστον εδει παθειν και αναστηναι εκ νεκρων και οτι

ουτοσ εστιν ο χριστοσ ιησουσ ον εγω καταγγελλω υμιν

⁴ και τινεσ εξ αυτων επεισησαν και προσεκληρωθησαν τω παυλω και τω σιλα των τε σεβομενων ελληνων πολυ πληθοσ γυναικων τε των πρωτων ουκ ολιγαι

⁵ προσλαβομενοι δε οι ιουδαιοι οι απειθουντες των αγοραιων τινασ ανδρασ πονηρουσ και οχλοποιησαντες εθορυβουν την πολιν επισταντες τε τη οικια ιασονοσ εξητουν αυτουσ αγαγειν εις τον δημον

⁶ μη ευροντες δε αυτουσ εσυρον τον ιασονα και τινασ αδελφουσ επι τουσ πολιταρχασ βωωντες οτι οι την οικουμενην αναστατωσαντες ουτοι και ενθαδε παρεισιν

⁷ ουσ υποδεδεκται ιασων και ουτοι παντες απεναντι των δογματων καισαροσ πρασσοουσιν βασιλεα λεγοντες ετερον εινα ιησουν

⁸ εταραξαν δε τον οχλον και τουσ πολιταρχασ ακουοντασ ταυτα

⁹ και λαβοντες το ικανον παρα του ιασονοσ και των λοιπων απελυσαν αυτουσ

¹⁰ οι δε αδελφοι ευθεωσ δια της νυκτοσ εξεπεμψαν τον τε παυλον και τον σιλαν εις βεριοιαν οιτινεσ παραγενομενοι εις την συναγωγην απησαν των ιουδαιων

¹¹ ουτοι δε ησαν ευγενεστεροι των εν θεσσαλονικη οιτινεσ εδεξαντο τον λογον μετα πασησ προθυμιασ το καθ ημεραν ανακρινοντες τασ γραφασ ει εχοι ταυτα ουτωσ

¹² πολλοι μεν ουν εξ αυτων επιστευσαν και των ελληνιδων γυναικων των ευσημονων και ανδρων ουκ ολιγοι

¹³ ωσ δε εγνωσαν οι απο της θεσσαλονικησ ιουδαιοι οτι και εν τη βεριοια κατηγγελη υπο του παυλου ο λογοσ του θεου ηλθον κακει σαλευοντες τουσ οχλουσ

¹⁴ ευθεωσ δε τοτε τον παυλον εξαπεστειλαν οι αδελφοι πορευεσθαι ωσ επι την θαλασσαν υπεμενον δε ο τε σιλασ και ο τιμοθεοσ εκει

¹⁵ οι δε καθιστωντες τον παυλον ηγαγον αυτον εωσ αθηνων και λαβοντες εντολην προσ τον σιλαν και τιμοθεον ινα ωσ ταχιστα ελθωσιν προσ αυτον εξησαν

¹⁶ εν δε ταισ αθηναισ εκδεχομενου αυτουσ του παυλου παρωξυνετο το πνευμα αυτου εν αυτω θεωρουντι κατειδωλον ουσαν την πολιν

¹⁷ διελεγετο μεν ουν εν τη συναγωγη τοις ιουδαιοις και τοις σεβομενοις και εν τη αγορα κατα πασαν ημεραν προσ τουσ παρατυγχανοντασ

¹⁸ τινεσ δε και των επικουρειων και των στοικων φιλοσοφων συνεβαλλον αυτω και τινεσ

ελεγον τι αν θελοι ο σπερμολογος ουτος λεγειν οι δε ξενων δαιμονιων δοκει καταγγελευσ ειναι οτι τον ιησουν και την αναστασιν ευηγγελιζετο

¹⁹ επιλαβομενοι τε αυτου επι τον αρειον παγον ηγαγον λεγοντες δυναμεθα γνωσαι τις η καινη αυτη η υπο σου λαλουμενη διδαχη

²⁰ ξενιζοντα γαρ τινα εισφερεις εισ τας ακοας ημων βουλομεθα ουν γνωσαι τι αν θελοι ταυτα ειναι

²¹ αθηναιοι δε παντες και οι επιδημουντες ξενοι εισ ουδεν ετερον ευκαιρουν η λεγειν τι και ακουειν καινοτερον

²² σταθεις δε ο παυλος εν μεσω του αρειου παγου εφη ανδρες αθηναιοι κατα παντα ως δεισιδαιμονεστερους υμας θεωρω

²³ διερχομενος γαρ και αναθεωρων τα σεβασματα υμων ευρον και βωμον εν ω επεγεγραπτο αγνωστω θεω ον ουν αγνοουντες ευσεβειτε τουτον εγω καταγγελλω υμιν

²⁴ ο θεος ο ποιησας τον κοσμον και παντα τα εν αυτω ουτος ουρανου και γης κυριος υπαρχων ουκ εν χειροποιητοις ναοις κατοικει

²⁵ ουδε υπο χειρων ανθρωπων θεραπευεται προσδεομενος τινος αυτος διδουσ πασιν ζωην και πνοην κατα παντα

²⁶ εποιησεν τε εξ ενος αιματος παν εθνος ανθρωπων κατοικειν επι παν το προσωπον της γης ορισας προστεταγμενους καιρους και τας οροθεσιας της κατοικιας αυτων

²⁷ ζητειν τον κυριον ει αρα γε ψηλαφησειαν αυτον και ευροιεν και γε ου μακραν απο ενος εκαστου ημων υπαρχοντα

²⁸ εν αυτω γαρ ζωμεν και κινουμεθα και εσμεν ως και τινεσ των καθ υμασ ποιητων ειρηκασιν του γαρ και γενοσ εσμεν

²⁹ γενοσ ουν υπαρχοντες του θεου ουκ οφειλομεν νομιζειν χρυσω η αργυρω η λιθω χαραγματι τεχνησ και ενθυμησεωσ ανθρωπου το θειον ειναι ομοιον

³⁰ τουσ μεν ουν χρονουσ της αγνοιασ υπεριδων ο θεος τα νυν παραγγελλει τοις ανθρωποις πασιν πανταχου μετανοειν

³¹ διοτι εστησεν ημεραν εν η μελλει κρινειν την οικουμενην εν δικαιοσυνη εν ανδρι ω ωρισεν πιστιν παρασχωσ πασιν αναστησας αυτον εκ νεκρων

³² ακουσαντες δε αναστασιν νεκρων οι μεν εχλευαζον οι δε ειπον ακουσομεθα σου παλιν περι τουτου

³³ και ουτως ο παυλος εξηλθεν εκ μεσου αυτων

³⁴ τινεσ δε ανδρες κολληθεντες αυτω επιστευσαν εν οισ και διονυσιος ο αρεοπαγιτης και γυνη ονοματι δαμαρις και ετεροι συν αυτοις

18

¹ μετα δε ταυτα χωρισθεις ο παυλος εκ των αθηνων ηλθεν εισ κορινθον

² και ευρων τινα ιουδαιον ονοματι ακυλαν ποντικον τω γενει προσφατωσ εληλυθοτα απο της ιταλιασ και πρισκιλλαν γυναικα αυτου δια το τεταχεναι κλαυδιον χωριζεσθαι παντασ τουσ ιουδαιουσ εκ της ρωμησ προσηλθεν αυτοις

³ και δια το ομοτεχνον ειναι εμενεν παρ αυτοις και ειργαζετο ησαν γαρ σκηνοποιοι την τεχνην

⁴ διελεγετο δε εν τη συναγωγη κατα παν σαββατον επειθεν τε ιουδαιουσ και ελληνας

⁵ ως δε κατηλθον απο της μακεδονιασ ο τε σιλασ και ο τιμοθεοσ συνειχετο τω πνευματι ο παυλος διαμαρτυρομενοσ τοις ιουδαιοις τον χριστον ιησουν

⁶ αντιτασσομενων δε αυτων και βλασφημουντων εκτιναξαμενοσ τα ιματια ειπεν προς αυτοουσ το αιμα υμων επι την κεφαλην υμων καθαροσ εγω απο του νυν εισ τα εθνη πορευσομαι

⁷ και μεταβασ εκειθεν ηλθεν εισ οικιαν τινος ονοματι ιουστου σεβομενου τον θεον ου η οικια ην συνομορουσα τη συναγωγη

⁸ κρισποσ δε ο αρχισυναγωγοσ επιστευσεν τω κυριω συν ολω τω οικω αυτου και πολλοι των κορινθιων ακουοντες επιστευον και εβαπτιζοντο

⁹ ειπεν δε ο κυριοσ δι οραματοσ εν νυκτι τω παυλω μη φοβου αλλα λαλει και μη σιωπησησ

¹⁰ διοτι εγω ειμι μετα σου και ουδεις επιθησεται σοι του κακωσαι σε διοτι λαοσ εστιν μοι πολυσ εν τη πολει ταυτη

¹¹ εκαθισεν τε ενιαυτον και μηνασ εξ διδασκων εν αυτοις τον λογον του θεου

¹² γαλλιωνοσ δε ανθυπατευοντοσ της αχαιασ κατεπεστησαν ομοθυμαδον οι ιουδαιοι τω παυλω και ηγαγον αυτον επι το βημα

¹³ λεγοντες οτι παρα τον νομον ουτοσ αναπειθει τουσ ανθρωπουσ σεβεσθαι τον θεον

¹⁴ μελλοντοσ δε του παυλου ανοιγειν το στομα ειπεν ο γαλλιων προσ τουσ ιουδαιουσ ει μεν ουν ην αδικημα τι η ραδιουργημα πονηρον ω ιουδαιοι κατα λογον αν ηνεσχομην υμων

¹⁵ ει δε ζητημα εστιν περι λογου και ονοματων και νομου του καθ υμασ οψεσθε αυτοι κριτησ γαρ εγω τουτων ου βουλομαι ειναι

¹⁶ και απηλασεν αυτοουσ απο του βηματοσ

¹⁷ επιλαβομενοι δε παντες οι ελληνεσ σωσθενην τον αρχισυναγωγον ετυπτον εμπροσθεν του βηματοσ και ουδεν τουτων τω γαλλιωνι εμελλεν

ηυξανεν και ισχυεν

²¹ ωσ δε πληρωθη ταυτα εθετο ο παυλος εν τω πνευματι διελθων την μακεδονιαν και αχαιαν πορευεσθαι εις ιερουσαλημ ειπων οτι μετα το γενεσθαι με εκει δει με και ρωμην ιδειν

²² αποστειλασ δε εις την μακεδονιαν δυο των διακονουντων αυτω τιμοθεον και εραστον αυτοσ επεσχεν χρονον εις την ασιαν

²³ εγενετο δε κατα τον καιρον εκεινον ταραχος ουκ ολιγοσ περι της οδου

²⁴ δημητριος γαρ τισ ονοματι αργυροκοποσ ποιων ναουσ αργυρουσ αρτεμιδοσ παρειχετο τοισ τεχνιταισ εργασιαν ουκ ολιγην

²⁵ ουσ συναθροισασ και τουσ περι τα τοιαυτα εργατασ ειπεν ανδρεσ επιστασθε οτι εκ ταυτησ της εργασιασ η ευπορια ημων εστιν

²⁶ και θεωρειτε και ακουετε οτι ου μονον εφεσουσ αλλα σχεδον πασησ της ασιασ ο παυλοσ ουτοσ πεισασ μετεστησεν ικανον οχλον λεγων οτι ουκ εισιν θεοι οι δια χειρων γινομενοι

²⁷ ου μονον δε τουτο κινδυνευει ημιν το μεροσ εισ απελεγμον ελθειν αλλα και το της μεγαλησ θεασ ιερων αρτεμιδοσ εισ ουθεν λογισθηναι μελλειν δε και καθαιρεισθαι την μεγαλειοτητα αυτησ ην ολη η ασια και η οικουμενη σεβεται

²⁸ ακουσαντεσ δε και γενομενοι πληρεισ θυμου εκραζον λεγοντεσ μεγαλη η αρτεμισ εφεσιων

²⁹ και πλησθη η πολισ ολη της συγχυσεωσ ωρμησαν τε ομοθυμαδον εισ το θεατρον συναρπασαντεσ γαιον και αρισταρχον μακεδονασ συνεκδημουσ παυλου

³⁰ του δε παυλου βουλομενου εισελθειν εισ τον δημον ουκ ειων αυτον οι μαθηται

³¹ τινεσ δε και των ασιαρχων οντεσ αυτω φιλοι πεμφαντεσ προσ αυτον παρεκαλουν μη δουναι εαυτον εισ το θεατρον

³² αλλοι μεν ουν αλλο τι εκραζον ην γαρ η εκκλησια συγκεχυμενη και οι πλειουσ ουκ ηδεισαν τινοσ ενεκεν συνεληλυθεισαν

³³ εκ δε του οχλου προεβιβασαν αλεξανδρον προβαλοντων αυτον των ιουδαιων ο δε αλεξανδροσ κατασεισασ την χειρα ηθελεν απολογεισθαι τω δημω

³⁴ επιγοντεσ δε οτι ιουδαιοσ εστιν φωνη εγενετο μια εκ παντων ωσ επι ωρασ δυο κραζοντων μεγαλη η αρτεμισ εφεσιων

³⁵ καταστειλασ δε ο γραμματευσ τον οχλον φησιν ανδρεσ εφεσιοι τισ γαρ εστιν ανθρωποσ οσ ου γινωσκει την εφεσιων πολιν νεωκορον ουσαν της μεγαλησ θεασ αρτεμιδοσ και του διοπετουσ

³⁶ αναντιρρητων ουν οντων τουτων δεον εστιν υμασ κατεσταλμενουσ υπαρχειν και μηδεν προπετεσ πρασσειν

³⁷ ηγαγετε γαρ τουσ ανδρασ τουτουσ ουτε ιεροσυλουσ ουτε βλασφημουντασ την θεον υμων

³⁸ ει μεν ουν δημητριος και οι συν αυτω τεχνιται εχουσιν προσ τινα λογον αγοραιοι αγονται και ανθυπατοι εισιν εγκαλειτωσαν αλληλοισ

³⁹ ει δε τι περι ετερων επιζητειτε εν τη εννομω εκκλησια επιλυθησεται

⁴⁰ και γαρ κινδυνευομεν εγκαλεισθαι στασεωσ περι της σημερον μηδενοσ αιτιου υπαρχοντοσ περι ου ου δυνησομεθα δουναι λογον της συστροφησ ταυτησ

⁴¹ και ταυτα ειπων απελυσεν την εκκλησιαν

20

¹ μετα δε το παυσασθαι τον θορυβον προσκαλεσαμενοσ ο παυλοσ τουσ μαθητασ και ασπασαμενοσ εξηλθεν πορευθηναι εισ την μακεδονιαν

² διελθων δε τα μερη εκεινα και παρακαλεσασ αυτοουσ λογω πολλω ηλθεν εισ την ελλαδα

³ ποιησασ τε μηνασ τρεισ γενομενησ αυτω επιβουλησ υπο των ιουδαιων μελλοντι αναγεσθαι εισ την συριαν εγενετο γνωμη του υποστρεφειν δια μακεδονιασ

⁴ συνειπετο δε αυτω αχρι της ασιασ σωπατροσ βεροιαιοσ θεσσαλονικεων δε αρισταρχοσ και σεκουνδοσ και γαιοσ δερβαιοσ και τιμοθεοσ ασιανοι δε τυχικοσ και τροφιμοσ

⁵ ουτοι προσελθοντεσ εμενον ημασ εν τρωαδι

⁶ ημεισ δε εξεπλευσαμεν μετα τασ ημερασ των αζυμων απο φιλιππων και ηλθομεν προσ αυτοουσ εισ την τρωαδα αχρι ημερων πεντε ου διετριψαμεν ημερασ επτα

⁷ εν δε τη μια των σαββατων συνηγμενων των μαθητων κλασαι αρτον ο παυλοσ διελεγετο αυτοιουσ μελλων εξιεναι τη επαυριον παρετεινεν τε τον λογον μεχρι μεσονυκτιου

⁸ ησαν δε λαμπαδεσ ικαναι εν τω υπερω ου ημεν συνηγμενοι

⁹ καθημενοσ δε τισ νεανιασ ονοματι ευτυχοσ επι της θυριδοσ καταφερομενοσ υπνω βαθει διαλεγομενου του παυλου επι πλειον κατενεχθεισ απο του υπνου επεσεν απο του τριστεγου κατω και ηρθη νεκροσ

¹⁰ καταβασ δε ο παυλοσ επεπεσεν αυτω και συμπεριλαβων ειπεν μη θορυβεισθε η γαρ ψυχη αυτου εν αυτω εστιν

11 αναβασ δε και κλασασ αρτον και γευσαμενος εφ ικανον τε ομιλησασ αχρι αυγησ ουτωσ εξηλθεν

12 ηγαγον δε τον παιδα ζωντα και παρεκληθησαν ου μετριωσ

13 ημεις δε προσελθοντες επι το πλοιον ανηχθημεν εισ την ασσον εκειθεν μελλοντες αναλαμβανειν τον παυλον ουτωσ γαρ ην διατεταγμενος μελλων αυτοσ πεζευειν

14 ωσ δε συνεβαλεν ημιν εισ την ασσον αναλαβοντες αυτον ηλθομεν εισ μιτυληνην

15 κακειθεν αποπλευσαντες τη επιουση κατηντησαμεν αντικρυ χιου τη δε ετερα παρεβαλομεν εισ σαμον και μειναντες εν τρωγυλλιω τη εχομενη ηλθομεν εισ μιλητον

16 εκρινεν γαρ ο παυλος παραπλευσαι την εφεσον οπωσ μη γενηται αυτω χρονοτριβησαι εν τη ασια εσπευδεν γαρ ει δυνατον ην αυτω την ημεραν της πεντηκοστησ γενεσθαι εισ ιεροσολυμα

17 απο δε της μιλητου πεμψασ εισ εφεσον μετεκαλεσατο τουσ πρεσβυτερουσ της εκκλησιασ

18 ωσ δε παρεγενοντο προσ αυτον ειπεν αυτοισ υμεις επιστασθε απο πρωτησ ημερασ αφ ησ επεβην εισ την ασιαν πωσ μεθ υμων τον παντα χρονον εγενομην

19 δουλευων τω κυριω μετα πασησ ταπεινοφροσυνησ και πολλων δακρυων και πειρασμων των συμβαντων μοι εν ταισ επιβουλαισ των ιουδαιων

20 ωσ ουδεν υπεστειλαμην των συμφεροντων του μη αναγγειλαι υμιν και διδαξαι υμασ δημοσια και κατ οικουσ

21 διαμαρτυρομενος ιουδαιοισ τε και ελλησιν την εισ τον θεον μετανοιαν και πιστιν την εισ τον κυριον ημων ιησουν

22 και νυν ιδου εγω δεδεμενος τω πνευματι πορευομαι εισ ιερουσαλημ τα εν αυτη συναντησοντα μοι μη ειδωσ

23 πλην οτι το πνευμα το αγιον κατα πολιν διαμαρτυρεται λεγον οτι δεσμα με και θλιψεισ μενουσιν

24 αλλ ουδενος λογον ποιουμαι ουδε εχω την ψυχην μου τιμιαν εμαυτω ωσ τελειωσαι τον δρομον μου μετα χαρασ και την διακονιαν ην ελαβον παρα του κυριου ιησου διαμαρτυρασθαι το ευαγγελιον της χαριτοσ του θεου

25 και νυν ιδου εγω οйда οτι ουκετι οψεσθε το προσωπον μου υμεις παντες εν οισ διηλθον κηρυσσων την βασιλειαν του θεου

26 διοτι μαρτυρομαι υμιν εν τη σημερον ημερα

οτι καθαροσ εγω απο του αιματοσ παντων

27 ου γαρ υπεστειλαμην του μη αναγγειλαι υμιν πασαν την βουλην του θεου

28 προσεχετε ουν εαυτοισ και παντι τω ποιμνιω εν ω υμασ το πνευμα το αγιον εθετο επισκοπουσ ποιμαινειν την εκκλησιαν του κυριου και θεου ην περιεποιησατο δια του ιδιου αιματοσ

29 εγω γαρ οйда τουτο οτι εισελευσονται μετα την αφιξιν μου λυκοι βαρεισ εισ υμασ μη φειδομενοι του ποιμνιου

30 και εξ υμων αυτων αναστησονται ανδρεσ λαλουντες διεστραμμενα του αποσπαν τουσ μαθητασ οπισω αυτων

31 διο γρηγορειτε μνημονευοντες οτι τριετιαν νυκτα και ημεραν ουκ επαυσαμην μετα δακρυων νουθετων ενα εκαστον

32 και τα νυν παρατιθεμαι υμασ αδελφοι τω θεω και τω λογω της χαριτοσ αυτου τω δυναμενω εποικοδομησαι και δουναι υμιν κληρονομιαν εν τοισ ηγιασμενοισ πασιν

33 αργυριου η χρυσιου η ιματισμου ουδενος επεθυμησα

34 αυτοι γινωσκετε οτι ταισ χρειαισ μου και τοισ ουσιν μετ εμου υπηρετησαν αι χειρεσ αυται

35 παντα υπεδειξα υμιν οτι ουτωσ κοπιωντασ δει αντιλαμβανεσθαι των ασθενουντων μνημονευειν τε των λογων του κυριου ιησου οτι αυτοσ ειπεν μακαριον εστιν μαλλον διδοναι η λαμβανειν

36 και ταυτα ειπων θεισ τα γονατα αυτου συν πασιν αυτοισ προσηυξατο

37 ικανοσ δε εγενετο κλαυθμοσ παντων και επιπεσοντες επι τον τραχηλον του παυλου κατεφιλουν αυτον

38 οδυνωμενοι μαλιστα επι τω λογω ω ειρηκει οτι ουκετι μελλουσιν το προσωπον αυτου θεωρειν προεπεμπον δε αυτον εισ το πλοιον

21

1 ωσ δε εγενετο αναχθηναι ημασ αποσπασθεντασ απ αυτων ευθυδρομησαντες ηλθομεν εισ την κων τη δε εξησ εισ την ροδον κακειθεν εισ παταρα

2 και ευροντες πλοιον διαπερων εισ φοινικην επιβαντες ανηχθημεν

3 αναφανεντες δε την κυπρον και καταλιποντες αυτην ευωνυμον επλεομεν εισ συριαν και κατηχθημεν εισ τυρον εκεισε γαρ ην το πλοιον αποφορτιζομενον τον γομον

4 και ανευροντες μαθητασ επεμειναμεν αυτου ημερασ επτα οιτινεσ τω παυλω ελεγον δια του πνευματοσ μη αναβαινειν εισ ιερουσαλημ

⁵ οτε δε εγενετο ημασ εξαρτισαι τασ ημερασ εξελθοντες επορευομεθα προπεμποντων ημασ παντων συν γυναιξιν και τεκνοισ εωσ εξω της πολεωσ και θεντες τα γονατα επι τον αιγιαλον προσηυξαμεθα

⁶ και ασπασαμενοι αλληλουσ επεβημεν εισ το πλοιον εκεινοι δε υπεστρεψαν εισ τα ιδια

⁷ ημεισ δε τον πλουν διανυσαντες απο τυρου κατηντησαμεν εισ πτολεμαιδα και ασπασαμενοι τουσ αδελφουσ εμειναμεν ημεραν μιαν παρ αυτοισ

⁸ τη δε επαυριον εξελθοντες οι περι τον παυλον ηλθον εισ καισαρειαν και εισελθοντες εισ τον οικον φιλιππου του ευαγγελιστου οντοσ εκ των επτα εμειναμεν παρ αυτω

⁹ τουτω δε ησαν θυγατερεσ παρθενοι τεσσαρεσ προφητεουσαι

¹⁰ επιμενοντων δε ημων ημερασ πλειουσ κατηλθεν τισ απο της ιουδαιασ προφητησ ονοματι αγαβοσ

¹¹ και ελθων προσ ημασ και αρασ την ζωνη του παυλου δησασ τε αυτου τουσ ποδασ και τασ χειρασ ειπεν ταδε λεγει το πνευμα το αγιον τον ανδρα ου εστιν η ζωνη αυτη ουτωσ δησουσιν εν ιερουσαλημ οι ιουδαιοι και παραδωσουσιν εισ χειρασ εθνων

¹² ωσ δε ηκουσαμεν ταυτα παρεκαλουμεν ημεισ τε και οι εντοπιοι του μη αναβαινειν αυτον εισ ιερουσαλημ

¹³ απεκριθη τε ο παυλοσ τι ποιειτε κλαιοντες και συνθρυπτοντες μου την καρδιαν εγω γαρ ου μονον δεθηναι αλλα και αποθανειν εισ ιερουσαλημ ετοιμωσ εχω υπερ του ονοματοσ του κυριου ιησου

¹⁴ μη πειθομενου δε αυτου ησυχασαμεν ειποντες το θελημα του κυριου γενεσθω

¹⁵ μετα δε τασ ημερασ ταυτασ επισκευασαμενοι ανεβαινομεν εισ ιερουσαλημ

¹⁶ συνηλθον δε και των μαθητων απο καισαρειασ συν ημιν αγωντες παρ ω ξενισθωμεν μνασωνι τινι κυπριω αρχαιω μαθητη

¹⁷ γενομενων δε ημων εισ ιεροσολυμασ μενωσ εδεξαντο ημασ οι αδελφοι

¹⁸ τη δε επιουση εισηει ο παυλοσ συν ημιν προσ ιακωβον παντες τε παρεγενοντο οι πρεσβυτεροι

¹⁹ και ασπασαμενοσ αυτοουσ εξηγειτο καθ εν εκαστον ων εποιησεν ο θεοσ εν τοισ εθνεσιν δια της διακονιασ αυτου

²⁰ οι δε ακουσαντες εδοξαζον τον κυριον ειποντες αυτω θεωρεισ αδελφε ποσαι μυριαδεσ εισιν ιουδαιων των πεπιστευκοτων και παντες

ζηλωται του νομου υπαρχουσιν

²¹ κατηχηθησαν δε περι σου οτι αποστασιαν διδασκεισ απο μωυσεωσ τουσ κατα τα εθνη παντασ ιουδαιουσ λεγων μη περιτεμνειν αυτοουσ τα τεκνα μηδε τοισ εθεσιν περιπατειν

²² τι ουν εστιν παντωσ δει πληθοσ συνελθειν ακουσονται γαρ οτι εληλυθασ

²³ τουτο ουν ποιησον ο σοι λεγομεν εισιν ημιν ανδρεσ τεσσαρεσ ευχην εχοντες εφ εαυτων

²⁴ τουτουσ παραλαβων αγνισθητι συν αυτοισ και δαπανησον επ αυτοισ ινα ζυρησωνται την κεφαλην και γνωσιν παντες οτι ων κατηχηνται περι σου ουδεν εστιν αλλα στοιχεισ και αυτοσ τον νομον φυλασσωσ

²⁵ περι δε των πεπιστευκοτων εθνων ημεισ επεστειλαμεν κριναντες μηδεν τοιουτον τηρειν αυτοουσ ει μη φυλασσεσθαι αυτοουσ το τε ειδωλοθυτον και το αιμα και πνικτον και πορνειαν

²⁶ τοτε ο παυλοσ παραλαβων τουσ ανδρασ τη εχομενη ημερα συν αυτοισ αγνισθεισ εισηει εισ το ιερων διαγγελων την εκπληρωσιν των ημερων του αγνισμου εωσ ου προσηνεχθη υπερ ενοσ εκαστου αυτων η προσφορα

²⁷ ωσ δε εμελλον αι επτα ημεραι συντελεισθαι οι απο της ασιασ ιουδαιοι θεασαμενοι αυτον εν τω ιερω συνεχεον παντα τον οχλον και επεβαλον τασ χειρασ επ αυτον

²⁸ κραζοντες ανδρεσ ισραηλιται βοηθειτε ουτοσ εστιν ο ανθρωποσ ο κατα του λαου και του νομου και του τοπου τουτου παντασ πανταχου διδασκων ετι τε και ελληνασ εισηγαγεν εισ το ιερων και κεκοινωκεν τον αγιον τοπον τουτον

²⁹ ησαν γαρ εωρακοτεσ τροφιμον τον εφεσιον εν τη πολει συν αυτω ον ενομιζον οτι εισ το ιερων εισηγαγεν ο παυλοσ

³⁰ εκινηθη τε η πολισ ολη και εγενετο συνδρομη του λαου και επιλαβομενοι του παυλου ειλκον αυτον εξω του ιερου και ευθεωσ εκλεισθησαν αι θυραι

³¹ ζητουντων δε αυτον αποκτειναι ανεβη φασισ τω χιλιαρχω της σπειρησ οτι ολη συγκεχυται ιερουσαλημ

³² οσ εξαυτησ παραλαβων στρατιωτασ και εκατονταρχουσ κατεδραμεν επ αυτοουσ οι δε ιδοντες τον χιλιαρχον και τουσ στρατιωτασ επαυσαντο τυπτοντες τον παυλον

³³ εγγισασ δε ο χιλιαρχοσ επελαβετο αυτου και εκελευσεν δεθηναι αλυσεσιν δυσιν και επυνθανετο τισ αν ειη και τι εστιν πεποιηκωσ

³⁴ αλλοι δε αλλο τι εβρων εν τω οχλω

μη δυναμενος δε γνωμαι το ασφαλεσ δια τον θορυβον εκελευσεν αγεσθαι αυτον εις την παρεμβολην

³⁵ οτε δε εγενετο επι τουσ αναβαθμουσ συνεβη βασταζεσθαι αυτον υπο των στρατιωτων δια την βιαν του οχλου

³⁶ ηκολουθει γαρ το πληθοσ του λαου κραζον αιρε αυτον

³⁷ μελλων τε εισαγεσθαι εις την παρεμβολην ο παυλοσ λεγει τω χιλιαρχω ει εξεστιν μοι ειπειν προσ σε ο δε εφη ελληνιστι γινωσκεισ

³⁸ ουκ αρα συ ει ο αιγυπτιοσ ο προ τουτων των ημερων αναστατωσασ και εξαγαγων εις την ερημον τουσ τετρακιςχιλιουσ ανδρασ των σικαριων

³⁹ ειπεν δε ο παυλοσ εγω ανθρωποσ μεν ειμι ιουδαιοσ ταρσευσ της κιλικιασ ουκ ασημου πολεωσ πολιτησ δεομαι δε σου επιτρεψον μοι λαλησαι προσ τον λαον

⁴⁰ επιτρεψαντοσ δε αυτου ο παυλοσ εστωσ επι των αναβαθμων κατεσεισεν τη χειρι τω λαω πολλησ δε σιγησ γενομενησ προσεφωνει τη εβραιδι διαλεκτω λεγων

22

¹ ανδρεσ αδελφοι και πατερεσ ακουσατε μου της προσ υμασ νυνη απολογιασ

² ακουσαντεσ δε οτι τη εβραιδι διαλεκτωσ προσεφωνει αυτοισ μαλλον παρεσχον ησυχιαν και φησιν

³ εγω μεν ειμι ανηρ ιουδαιοσ γεγεννημενοσ εν ταρσω της κιλικιασ ανατεθραμμενοσ δε εν τη πολει ταυτη παρα τουσ ποδασ γαμαλιηλ πεπαιδευμενοσ κατα ακριβειαν του πατρωου νομου ζηλωτησ υπαρχων του θεου καθωσ παντεσ υμεισ εστε σημερον

⁴ οσ ταυτην την οδον εδιωξα αχρι θανατου δεσμευων και παραδιδουσ εις φυλακασ ανδρασ τε και γυναικασ

⁵ ωσ και ο αρχιερευσ μαρτυρει μοι και παν το πρεσβυτεριον παρ ων και επιστολασ δεξαμενοσ προσ τουσ αδελφουσ εις δαμασκοκν επορευομην αξων και τουσ εκεισε οντασ δεδεμενουσ εις ιερουσαλημ ινα τιμωρηθωσιν

⁶ εγενετο δε μοι πορευομενω και εγγιζοντι τη δαμασκω περι μεσημβριαν εξαιφνησ εκ του ουρανου περιαστραψαι φωσ ικανον περι εμε

⁷ επεσα τε εις το εδαφοσ και ηκουσα φωνησ λεγουσησ μοι σαουλ σαουλ τι με διωκεισ

⁸ εγω δε απεκριθην τισ ει κυριε ειπεν τε προσ με εγω ειμι ιησουσ ο ναζωραιοσ ον συ διωκεισ

⁹ οι δε συν εμοι οντεσ το μεν φωσ εθεασαντο και εμφοβοι εγενοντο την δε φωνην ουκ ηκουσαν του λαλουντοσ μοι

¹⁰ ειπον δε τι ποιησω κυριε ο δε κυριοσ ειπεν προσ με αναστασ πορευου εις δαμασκοκν κακει σοι λαληθησεται περι παντων ων τετακται σοι ποιησαι

¹¹ ωσ δε ουκ ενεβλεπον απο της δοξησ του φωτοσ εκεινου χειραγωγουμενοσ υπο των συνοντων μοι ηλθον εις δαμασκοκν

¹² ανανιασ δε τισ ανηρ ευσεβησ κατα τον νομον μαρτυρουμενοσ υπο παντων των κατοικουντων ιουδαιων

¹³ ελθων προσ με και επιστασ ειπεν μοι σαουλ αδελφε αναβλεψον καγω αυτη τη ωρα ανεβλεψα εις αυτον

¹⁴ ο δε ειπεν ο θεοσ των πατερων ημων προεχειρισατο σε γνωμαι το θελημα αυτου και ιδειν τον δικαιοκν και ακουσαι φωνην εκ του στοματοσ αυτου

¹⁵ οτι εση μαρτυσ αυτω προσ παντασ ανθρωπουσ ων εωρακασ και ηκουσασ

¹⁶ και νυν τι μελλεισ αναστασ βαπτισαι και απολουσαι τασ αμαρτιασ σου επικαλεσαμενοσ το ονομα του κυριου

¹⁷ εγενετο δε μοι υποστρεψαντι εις ιερουσαλημ και προσευχομενου μοι εν τω ιερω γενεσθαι με εν εκστασει

¹⁸ και ιδειν αυτον λεγοντα μοι σπευσον και εξελθε εν ταχει εξ ιερουσαλημ διοτι ου παραδεξονται σου την μαρτυριαν περι εμου

¹⁹ καγω ειπον κυριε αυτοι επιστανται οτι εγω ημην φυλακιζων και δερων κατα τασ συναγωγασ τουσ πιστευοντασ επι σε

²⁰ και οτε εξεχειτο το αιμα στεφανου του μαρτυροσ σου και αυτοσ ημην εφεστωσ και συνευδοκων τη αναιρεσει αυτου φυλασσων τα ιματια των αναιρουντων αυτον

²¹ και ειπεν προσ με πορευου οτι εγω εις εθνη μακραν εξαποστελω σε

²² ηκουον δε αυτου αχρι τουτου του λογου και επηραν την φωνην αυτων λεγοντεσ αιρε απο της γησ τον τοιουτον ου γαρ καθηκεν αυτον ζην

²³ κραζοντων δε αυτων και ριπτουντων τα ιματια και κονιορτον βαλλοντων εις τον αερα

²⁴ εκελευσεν αυτον ο χιλιαρχοσ αγεσθαι εις την παρεμβολην ειπων μαστιξιν ανεταζεσθαι αυτον ινα επιγνω δι ην αιτιαν ουτωσ επεφωνουν αυτω

²⁵ ωσ δε προτεινεν αυτον τοισ ιμασιν ειπεν προσ τον εστωτα εκατονταρχον ο παυλοσ ει ανθρωπον ρωμαιοκν και ακατακριτον εξεστιν υμιν μαστιζειν

²⁶ ακουσας δε ο εκατονταρχος προσελθων απηγγειλεν τω χιλιαρχω λεγων ορα τι μελλεις ποιειν ο γαρ ανθρωπος ουτος ρωμαιοσ εστιν

²⁷ προσελθων δε ο χιλιαρχος ειπεν αυτω λεγε μοι ει συ ρωμαιοσ ει ο δε εφη ναι

²⁸ απεκριθη τε ο χιλιαρχος εγω πολλου κεφαλαιου την πολιτειαν ταυτην εκτησαμην ο δε παυλος εφη εγω δε και γεγεννημαι

²⁹ ευθεωσ ουν απεστησαν απ αυτου οι μελλοντες αυτον ανεταζειν και ο χιλιαρχος δε εφοβηθη επιγνους οτι ρωμαιοσ εστιν και οτι ην αυτον δεδεκωσ

³⁰ τη δε επαυριον βουλομενοσ γνωνα το ασφαλεσ το τι κατηγορειται παρα των ιουδαιων ελυσεν αυτον απο των δεσμων και εκελευσεν ελθειν τους αρχιερεισ και ολον το συνεδριον αυτων και καταγαγων τον παυλον εστησεν εις αυτουσ

23

¹ ατενισασ δε ο παυλος τω συνεδριω ειπεν ανδρεσ αδελφοι εγω παση συνειδησει αγαθη πεπολιτευμαι τω θεω αχρι ταυτησ τησ ημερασ

² ο δε αρχιερευσ ανανιασ επεταξεν τοισ παρεστωσιν αυτω τυπτειν αυτου το στομα

³ τοτε ο παυλος προσ αυτον ειπεν τυπτειν σε μελλει ο θεοσ τοιχε κεκονιαμενε και συ καθη κρινων με κατα τον νομον και παρανομων κελυεισ με τυπτεσθαι

⁴ οι δε παρεστωτεσ ειπον τον αρχιερεα του θεου λοιδορεισ

⁵ εφη τε ο παυλος ουκ ηδειν αδελφοι οτι εστιν αρχιερευσ γεγραπται γαρ αρχοντα του λαου σου ουκ ερεισ κακωσ

⁶ γνους δε ο παυλος οτι το εν μεροσ εστιν σαδδουκαιων το δε ετερον φαρισαιων εκραξεν εν τω συνεδριω ανδρεσ αδελφοι εγω φαρισαιοσ ειμι υιοσ φαρισαιου περι ελπιδοσ και αναστασεωσ νεκρων εγω κρινομαι

⁷ τουτο δε αυτου λαλησαντοσ εγενετο στασισ των φαρισαιων και εσχισθη το πληθοσ

⁸ σαδδουκαιοι μεν γαρ λεγουσιν μη ειναι αναστασιν μηδε αγγελον μητε πνευμα φαρισαιοι δε ομολογουσιν τα αμφοτερα

⁹ εγενετο δε κραυγη μεγαλη και ανασταντεσ οι γραμματεισ του μερουσ των φαρισαιων διεμαχοντο λεγοντεσ ουδεν κακον ευρισκομεν εν τω ανθρωπω τουτω ει δε πνευμα ελαλησεν αυτω η αγγελοσ μη θεομαχωμεν

¹⁰ πολλησ δε γενομενησ στασεωσ ευλαβηθεισ ο χιλιαρχοσ μη διασπασθη ο παυλοσ υπ αυτων εκελευσεν το στρατευμα καταβηναι και αρπασαι

αυτον εκ μεσου αυτων αγειν τε εισ την παρεμβολην

¹¹ τη δε επιουση νυκτι επιστασ αυτω ο κυριοσ ειπεν θαρσει παυλε ωσ γαρ διεμαρτυρω τα περι εμου εισ ιερουσαλημ ουτωσ σε δει και εισ ρωμην μαρτυρησαι

¹² γενομενησ δε ημερασ ποιησαντεσ τινεσ των ιουδαιων συστροφην ανεθεματισαν εαυτουσ λεγοντεσ μητε φαγειν μητε πιειν εωσ ου αποκτεινωσιν τον παυλον

¹³ ησαν δε πλειουσ τεσσαρακοντα οι ταυτην την συνωμοσιαν πεποιηκοτεσ

¹⁴ οιτινεσ προσελθοντεσ τοισ αρχιερευσιν και τοισ πρεσβυτεροισ ειπον αναθεματι ανεθεματισαμεν εαυτουσ μηδενοσ γευσασθαι εωσ ου αποκτεινωμεν τον παυλον

¹⁵ νυν ουν υμεισ εμφανισατε τω χιλιαρχω συν τω συνεδριω οπωσ αυριον αυτον καταγαγη προσ υμασ ωσ μελλοντασ διαγινωσκειν ακριβεστερον τα περι αυτου ημεισ δε προ του εγγισαι αυτον ετοιμοι εσμεν του ανελειν αυτον

¹⁶ ακουσασ δε ο υιοσ τησ αδελφησ παυλου του ενεδρον παραγενομενοσ και εισελθων εισ την παρεμβολην απηγγειλεν τω παυλω

¹⁷ προσκαλεσαμενοσ δε ο παυλοσ ενα των εκατονταρχων εφη τον νεανιαν τουτον απαγαγε προσ τον χιλιαρχον εχει γαρ τι απαγγειλαι αυτω

¹⁸ ο μεν ουν παραλαβων αυτον ηγαγεν προσ τον χιλιαρχον και φησιν ο δεσμιοσ παυλοσ προσκαλεσαμενοσ με ηρωτησεν τουτον τον νεανιαν αγαγειν προσ σε εχοντα τι λαλησαι σοι

¹⁹ επιλαβομενοσ δε τησ χειροσ αυτου ο χιλιαρχοσ και αναχωρησασ κατ ιδιαν επυνθανετο τι εστιν ο εχεισ απαγγειλαι μοι

²⁰ ειπεν δε οτι οι ιουδαιοι συνεθεντο του ερωτησαι σε οπωσ αυριον εισ το συνεδριον καταγαγησ τον παυλον ωσ μελλοντα τι ακριβεστερον πυνθανεσθαι περι αυτου

²¹ συ ουν μη πεισθησ αυτοισ ενεδρευουσιν γαρ αυτον εξ αυτων ανδρεσ πλειουσ τεσσαρακοντα οιτινεσ ανεθεματισαν εαυτουσ μητε φαγειν μητε πιειν εωσ ου ανελωσιν αυτον και νυν ετοιμοι εισιν προσδεχομενοι την απο σου επαγγελιαν

²² ο μεν ουν χιλιαρχοσ απελυσεν τον νεανιαν παραγγειλασ μηдени εκλαλησαι οτι ταυτα ενεφανισασ προσ με

²³ και προσκαλεσαμενοσ δυο τινασ των εκατονταρχων ειπεν ετοιμασατε στρατιωτασ διακοσιουσ οπωσ πορευθωσιν εωσ καισαρειασ και ιππεισ εβδομηκοντα και δεξιολαβουσ διακοσιουσ απο τριτησ ωρασ τησ νυκτοσ

24 κτηνη τε παραστησαι ινα επιβιβασαντες τον παυλον διασωσωσιν προς φηλικα τον ηγεμονα

25 γραψασ επιστολην περιεχουσαν τον τυπον τουτον

26 κλαυδιος λυσιασ τω κρατιστω ηγεμονι φηλικι χαιρειν

27 τον ανδρα τουτον συλληφθεντα υπο των ιουδαιων και μελλοντα αναιρεισθαι υπ αυτων επιστας συν τω στρατευματι εξειλομην αυτον μαθων οτι ρωμαιοσ εστιν

28 βουλομενοσ δε γνωναι την αιτιαν διην ενεκαλουν αυτω κατηγογον αυτον εισ το συνεδριον αυτων

29 ον ευρον εγκαλουμενον περι ζητηματων του νομου αυτων μηδεν αξιον θανατου η δεσμων εγκλημα εχοντα

30 μηνυθεισησ δε μοι επιβουλησ εισ τον ανδρα μελλειν εσεσθαι υπο των ιουδαιων εξαυτησ επεμψα προς σε παραγγειλασ και τοισ κατηγοροισ λεγειν τα προς αυτον επι σου ερωσο

31 οι μεν ουν στρατιωται κατα το διατεταγμενον αυτοισ αναλαβοντες τον παυλον ηγαγον δια της νυκτοσ εισ την αντιπατριδα

32 τη δε επαυριον εασαντες τουσ ιππεισ πορευεσθαι συν αυτω υπεστρεψαν εισ την παρεμβολην

33 οιτινεσ εισελθοντες εισ την καισαρειαν και αναδοντες την επιστολην τω ηγεμονι παρεστησαν και τον παυλον αυτω

34 αναγνουσ δε ο ηγεμων και επερωτησασ εκ ποιασ επαρχιασ εστιν και πυθομενοσ οτι απο κιλικιασ

35 διακουσομαι σου εφη οταν και οι κατηγοροι σου παραγενωνται εκελευσεν τε αυτον εν τω πραιτωριω ηρωδου φυλασσεσθαι

24

1 μετα δε πεντε ημερασ κατεβη ο αρχιερευσ ανανιασ μετα των πρεσβυτερων και ρητοροσ τερτυλλου τινοσ οιτινεσ ενεφανισαν τω ηγεμονι κατα του παυλου

2 κληθεντοσ δε αυτου ηρξατο κατηγορειν ο τερτυλλοσ λεγων πολλησ ειρηνησ τυγχανοντες δια σου και κατορθωματων γινομενων τω εθνει τουτω δια της σης προνοιασ

3 παντη τε και πανταχου αποδεχομεθα κρατιστε φηλιξ μετα πασησ ευχαριστιασ

4 ινα δε μη επι πλειον σε εγκοπτω παρακαλω ακουσαι σε ημων συντομωσ τη ση επιεικεια

5 ευροντες γαρ τον ανδρα τουτον λοιμον και κινουντα στασιν πασιν τοισ ιουδαιοισ τοισ

κατα την οικουμενην πρωτοστατην τε της των ναζωραιων αιρεσεωσ

6 οσ και το ιερον επειρασεν βεβηλωσαι ον και εκρατησαμεν

7 8 παρ ου δυνηση αυτοσ ανακρινας περι παντων τουτων επιγνωναι ων ημεισ κατηγορουμεν αυτου

9 συνεπεθεντο δε και οι ιουδαιοι φασκοντες ταυτα ουτωσ εχειν

10 απεκριθη δε ο παυλοσ νευσαντοσ αυτω του ηγεμονοσ λεγειν εκ πολλων ετων οντα σε κριτην τω εθνει τουτω επισταμενοσ ευθυμοτερον τα περι εμαυτου απολογουμαι

11 δυναμενου σου γνωναι οτι ου πλειουσ εισιν μοι ημεραι δεκαδυο αφ ησ ανεβην προσκυνησων εν ιερουσαλημ

12 και ουτε εν τω ιερω ευρον με προς τινα διαλεγομενον η επισυστασιν ποιουντα οχλου ουτε εν ταισ συναγωγαισ ουτε κατα την πολιν

13 ουτε παραστησαι με δυνανται περι ων νυν κατηγορουσιν μου

14 ομολογω δε τουτο σοι οτι κατα την οδον ην λεγουσιν αιρεσιν ουτωσ λατρευω τω πατρω θεω πιστευων πασιν τοισ κατα τον νομον και τοισ προφηταισ γεγραμμενοισ

15 ελπιδα εχων εισ τον θεον ην και αυτοι ουτοι προσδεχονται αναστασιν μελλειν εσεσθαι νεκρων δικαιων τε και αδικων

16 εν τουτω δε αυτοσ ασκω απροσκοπον συνειδησιν εχων προς τον θεον και τουσ ανθρωπουσ δια παντοσ

17 δι ετων δε πλειωνων παρεγενομην ελεημοσυνασ ποιησων εισ το εθνοσ μου και προσφορασ

18 εν οισ ευρον με ηγνισμενον εν τω ιερω ου μετα οχλου ουδε μετα θορυβου τινεσ απο της ασιασ ιουδαιοι

19 ουσ δει επι σου παρειναι και κατηγορειν ει τι εχοιεν προς με

20 η αυτοι ουτοι ειπατωσαν τι ευρον εν εμοι αδικημα σταντοσ μου επι του συνεδριου

21 η περι μιασ ταυτησ φωνησ ησ εκραξα εστωσ εν αυτοισ οτι περι αναστασεωσ νεκρων εγω κρινομαι σημερον υφ υμων

22 ακουσασ δε ταυτα ο φηλιξ ανεβαλετο αυτουσ ακριβεστερον ειδωσ τα περι της οδου ειπων οταν λυσιασ ο χιλιαρχοσ καταβη διαγνωσομαι τα καθ υμασ

23 διαταξαμενοσ τε τω εκατονταρχη τηρεισθαι τον παυλον εχειν τε ανεσιν και μηδενα κωλυειν των ιδιων αυτου υπηρετειν η προσερχεσθαι αυτω

24 μετα δε ημερασ τινασ παραγενομενοσ ο

φηλιξ συν δρουσιλλη τη γυναικι ουση ιουδαια μετεπεμψατο τον παυλον και ηκουσεν αυτου περι της εισ χριστον πιστεως

²⁵ διαλεγομενου δε αυτου περι δικαιοσυνης και εγκρατειας και του κριματος του μελλοντος εσεσθαι εμφοβος γενομενος ο φηλιξ απεκριθη το νυν εχον πορευου καιρον δε μεταλαβων μετακαλεσομαι σε

²⁶ αμα και ελπιζων οτι χρηματα δοθησεται αυτω υπο του παυλου οπως λυση αυτον διο και πυκνοτερον αυτον μεταπεμπομενος ωμιλει αυτω

²⁷ διετιασ δε πληρωθεισης ελαβεν διαδοχον ο φηλιξ πορκιον φηστον θελων τε χαριτας καταθεσθαι τοις ιουδαιοις ο φηλιξ κατελιπεν τον παυλον δεδεμενον

25

¹ φηστος ουν επιβασ τη επαρχια μετα τρεις ημερας ανεβη εισ ιεροσολυμα απο καισαρειας

² ενεφανισαν δε αυτω ο αρχιερευς και οι πρωτοι των ιουδαιων κατα του παυλου και παρεκαλουν αυτον

³ αιτουμενοι χαριν κατ αυτου οπως μεταπεμψηται αυτον εισ ιερουσαλημ ενεδραν ποιουντες ανελιν αυτον κατα την οδον

⁴ ο μεν ουν φηστος απεκριθη τηρεισθαι τον παυλον εν καισαρεια εαυτον δε μελλειν εν ταχει εκπορευεσθαι

⁵ οι ουν δυνατοι εν υμιν φησιν συγκαταβαντες ει τι εστιν εν τω ανδρι τουτω κατηγορειτωσαν αυτου

⁶ διατριψας δε εν αυτοις ημερας πλειους η δεκα καταβασ εισ καισαρειαν τη επαυριον καθισας επι του βηματος εκελευσεν τον παυλον αχθηναι

⁷ παραγενομενου δε αυτου περιεστησαν οι απο ιεροσολυμων καταβεβηκοτες ιουδαιοι πολλα και βαρεα αιτιωματα φεροντες κατα του παυλου α οκ ισχυον αποδειξαι

⁸ απολογουμενου αυτου οτι ουτε εισ τον νομον των ιουδαιων ουτε εισ το ιερον ουτε εισ καισαρα τι ημαρτον

⁹ ο φηστος δε τοις ιουδαιοις θελων χαριν καταθεσθαι αποκριθεις τω παυλω ειπεν θελεις εισ ιεροσολυμα αναβασ εκει περι τουτων κρινεσθαι επ εμου

¹⁰ ειπεν δε ο παυλος επι του βηματος καισαρος εστωσ ειμι ου με δει κρινεσθαι ιουδαιουσ ουδεν ηδικησα ωσ και συ καλλιον επιγινωσκεισ

¹¹ ει μεν γαρ αδικω και αξιον θανατου πεπραχα τι ου παραιτουμαι το αποθανειν ει δε ουδεν εστιν

ων ουτοι κατηγορουσιν μου ουδεις με δυναται αυτοις χαρισασθαι καισαρα επικαλουμαι

¹² τοτε ο φηστος συλλαλησας μετα του συμβουλιου απεκριθη καισαρα επικεκλησαι επι καισαρα πορευση

¹³ ημερων δε διαγενομενων τινων αγριππας ο βασιλευς και βερνικη κατηντησαν εισ καισαρειαν ασπασαμενοι τον φηστον

¹⁴ ωσ δε πλειους ημερας διετριβεν εκει ο φηστος τω βασιλει ανεθετο τα κατα τον παυλον λεγων ανηρ τις εστιν καταλελειμμενος υπο φηλικος δεσμιος

¹⁵ περι ου γενομενου μου εισ ιεροσολυμα ενεφανισαν οι αρχιερεις και οι πρεσβυτεροι των ιουδαιων αιτουμενοι κατ αυτου δικην

¹⁶ προς ους απεκριθην οτι ουκ εστιν εθος ρωμαιοις χαριζεσθαι τινα ανθρωπον εισ απωλειαν πριν η ο κατηγορουμενος κατα προσωπον εχοι τους κατηγορους τοπον τε απολογιασ λαβοι περι του εγκληματος

¹⁷ συνελθοντων ουν αυτων ενθαδε αναβολην μηδεμιαν ποιησαμενος τη εξησ καθισας επι του βηματος εκελευσα αχθηναι τον ανδρα

¹⁸ περι ου σταθεντες οι κατηγοροι ουδεμιαν αιτιαν επεφερον ων υπενοουν εγω

¹⁹ ζητηματα δε τινα περι της ιδιασ δεισιδαιμονιασ ειχον προς αυτον και περι τινος ιησου τεθνηκοτος ον εφασκεν ο παυλος ζην

²⁰ απορουμενος δε εγω την περι τουτου ζητησιν ελεγον ει βουλοιτο πορευεσθαι εισ ιερουσαλημ κακει κρινεσθαι περι τουτων

²¹ του δε παυλου επικαλεσαμενου τηρηθηναι αυτον εισ την του σεβαστου διαγνωσιν εκελευσα τηρεισθαι αυτον εωσ ου πεμψω αυτον προς καισαρα

²² αγριππας δε προς τον φηστον εφη εβουλομην και αυτοσ του ανθρωπου ακουσαι ο δε αυριον φησιν ακουση αυτου

²³ τη ουν επαυριον ελθοντος του αγριππα και της βερνικης μετα πολλης φαντασιασ και εισελθοντων εισ το ακροατηριον συν τε τοις χιλιαρχοις και ανδρασιν τοις κατ εξοχην ουσιν της πολεως και κελευσαντος του φηστου ηχθη ο παυλος

²⁴ και φησιν ο φηστος αγριππα βασιλευ και παντες οι συμπαροντες ημιν ανδρες θεωρειτε τουτον περι ου παν το πληθος των ιουδαιων ενετυχον μοι εν τε ιεροσολυμοις και ενθαδε επιβωωντες μη δειν ζην αυτον μηκετι

²⁵ εγω δε καταλαβομενος μηδεν αξιον θανατου αυτον πεπραχεναι και αυτου δε τουτου

επικαλεσαμενου τον σεβαστον εκρινα πεμπειν αυτον

²⁶ περι ου ασφαλεσ τι γραψαι τω κυριω ουκ εχω διο προηγαγον αυτον εφ υμων και μαλιστα επι σου βασιλευ αγριππα οπωσ της ανακρισεωσ γενομενησ σχω τι γραψαι

²⁷ αλογον γαρ μοι δοκει πεμποντα δεσμιον μη και τασ κατ αυτου αιτιασ σημαναι

26

¹ αγριππασ δε προσ τον παυλον εφη επιτρεπεται σοι υπερ σεαυτου λεγειν τοτε ο παυλοσ απελογειτο εκτεινας την χειρα

² περι παντων ων εγκαλουμαι υπο ιουδαιων βασιλευ αγριππα ηγημαι εμαυτον μακαριον επι σου μελλων απολογεισθαι σημερον

³ μαλιστα γνωστην οντα σε παντων των κατα ιουδαιουσ ηθων τε και ζητηματων διο δεομαι σου μακροθυμωσ ακουσαι μου

⁴ την μεν ουν βιωσιν μου την εκ νεοτητοσ την απ αρχησ γενομενην εν τω εθνει μου εν ιεροσολυμοισ ισασιν παντες οι ιουδαιοι

⁵ προγινωσκοντες με ανωθεν εαν θελωσιν μαρτυρειν οτι κατα την ακριβεστατην αιρεσιν της ημετερασ θρησκειασ εξησα φαρισαιοσ

⁶ και νυν επ ελπιδι της προσ τουσ πατερασ επαγγελιασ γενομενησ υπο του θεου εστηκα κρινομενοσ

⁷ εις ην το δωδεκαφυλον ημων εν εκτενεια νυκτα και ημεραν λατρευον ελπίζει καταντησαι περι ησ ελπιδοσ εγκαλουμαι βασιλευ αγριππα υπο ιουδαιων

⁸ τι απιστον κρινεται παρ υμιν ει ο θεοσ νεκρουσ εγειρει

⁹ εγω μεν ουν εδοξα εμαυτω προσ το ονομα ιησου του ναζωραιου δειν πολλα εναντια πραξαι

¹⁰ ο και εποιησα εν ιεροσολυμοισ και πολλουσ των αγιων εγω φυλακαισ κατεκλεισα την παρα των αρχιερων εξουσιαν λαβων αναιρουμενων τε αυτων κατηνεγκα ψηφον

¹¹ και κατα πασασ τασ συναγωγασ πολλακισ τιμωρων αυτουσ ηναγκαζον βλασφημειν περισσωσ τε εμμαινομενοσ αυτοισ εδιωκον εωσ και εις τασ εξω πολεισ

¹² εν οισ και πορευομενοσ εις την δαμασκον μετ εξουσιασ και επιτροπησ της παρα των αρχιερων

¹³ ημερασ μεσησ κατα την οδον ειδον βασιλευ ουρανοθεν υπερ την λαμπροτητα του ηλιου περιλαμψαν με φωσ και τουσ συν εμοι πορευομενουσ

¹⁴ παντων δε καταπεσοντων ημων εις την γην ηκουσα φωνην λαλουσαν προσ με και λεγουσαν τη εβραιδι διαλεκτω σαουλ σαουλ τι με διωκεισ σκληρον σοι προσ κεντρα λακτιζειν

¹⁵ εγω δε ειπον τισ ει κυριε ο δε ειπεν εγω ειμι ιησουσ ον συ διωκεισ

¹⁶ αλλα αναστηθι και στηθι επι τουσ ποδασ σου εις τουτο γαρ ωφθην σοι προχειρισασθαι σε υπηρετην και μαρτυρα ων τε ειδεσ ων τε οφθησομαι σοι

¹⁷ εξαιρουμενοσ σε εκ του λαου και των εθνων εισ ουσ εγω σε αποστελλω

¹⁸ ανοιξαι οφθαλμουσ αυτων του υποστρεψαι απο σκοτουσ εις φωσ και της εξουσιασ του σατανα επι τον θεον του λαβειν αυτουσ αφεσιν αμαρτιων και κληρον εν τοισ ηγιασμενοισ πιστει τη εις εμε

¹⁹ οθεν βασιλευ αγριππα ουκ εγενομην απειθησ τη ουρανω οπτασια

²⁰ αλλα τοισ εν δαμασκω πρωτον και ιεροσολυμοισ εις πασαν τε την χωραν της ιουδαιασ και τοισ εθνεσιν απαγγελων μετανοειν και επιστρεφειν επι τον θεον αξια της μετανοιασ εργα πρασσοντασ

²¹ ενεκα τουτων οι ιουδαιοι με συλλαβομενοι εν τω ιερω επειρωντο διαχειρισασθαι

²² επικουριασ ουν τυχων της παρα του θεου αχρι της ημερασ ταυτησ εστηκα μαρτυρομενοσ μικρω τε και μεγαλω ουδεν εκτοσ λεγων ων τε οι προφηται ελαλησαν μελλοντων γινεσθαι και μωυσησ

²³ ει παθητοσ ο χριστοσ ει πρωτοσ εξ αναστασεωσ νεκρων φωσ μελλει καταγγελλειν τω λαω και τοισ εθνεσιν

²⁴ ταυτα δε αυτου απολογουμενου ο φηστοσ μεγαλη τη φωνη εφη μαινη παυλε τα πολλα σε γραμματα εις μανιαν περιτρεπει

²⁵ ο δε ου μαινομαι φησιν κρατιστε φηστε αλλα αληθειασ και σωφροσυνησ ρηματα αποφθεγγομαι

²⁶ επισταται γαρ περι τουτων ο βασιλευσ προσ ον και παρρησιαζομενοσ λαλω λανθανειν γαρ αυτον τι τουτων ου πειθομαι ουδεν ου γαρ εν γωνια πεπραγμενον τουτο

²⁷ πιστευεισ βασιλευ αγριππα τοισ προφηταισ οйда οτι πιστευεισ

²⁸ ο δε αγριππασ προσ τον παυλον εφη εν ολιγω με πειθεισ χριστιανον γενεσθαι

²⁹ ο δε παυλοσ ειπεν ευξαιμην αν τω θεω και εν ολιγω και εν πολλω ου μονον σε αλλα και παντασ τουσ ακουοντασ μου σημερον γενεσθαι τοιουτουσ οποιοσ καγω ειμι παρεκτοσ των δεσμων τουτων

³⁰ και ταυτα ειποντοσ αυτου ανεστη ο βασιλευσ και ο ηγεμων η τε βερνικη και οι συγκαθημενοι αυτοισ

³¹ και αναχωρησαντες ελαλουν προς αλληλους λεγοντες οτι ουδεν θανατου αξιον η δεσμων πρασσει ο ανθρωποσ ουτοσ

³² αγριππασ δε τω φηστω εφη απολελυσθαι εδυνατο ο ανθρωποσ ουτοσ ει μη επεκεκλητο καισαρα

27

¹ ωσ δε εκριθη του αποπλειν ημασ εισ την ιταλιαν παρεδιδουν τον τε παυλον και τινασ ετερουσ δεσμωτασ εκατονταρχη ονοματι ιουλιω σπειρησ σεβαστησ

² επιβαντες δε πλοιω αδραμυττηνω μελλοντες πλειν τουσ κατα την ασιαν τοπουσ ανηχθημεν οντοσ συν ημιν αρισταρχου μακεδονοσ θεσσαλονικεωσ

³ τη τε ετερα κατηχθημεν εισ σιδωνα φιλανθρωπωσ τε ο ιουλιωσ τω παυλω χρησαμενοσ επετρεψεν προς τουσ φιλουσ πορευθεντα επιμελειασ τυχειν

⁴ κακειθεν αναχθεντες υπεπλευσαμεν την κυπρον δια το τουσ ανεμουσ ειναι εναντιουσ

⁵ το τε πελαγοσ το κατα την κιλικιαν και παμφυλιαν διαπλευσαντες κατηλθομεν εισ μυρα της λυκιασ

⁶ κακει ευρων ο εκατονταρχοσ πλοιον αλεξανδρινον πλεον εισ την ιταλιαν ενεβιβασεν ημασ εισ αυτο

⁷ εν ικαναισ δε ημεραισ βραδυπλοουντες και μολισ γενομενοι κατα την κνιδον μη προσεωντοσ ημασ του ανεμου υπεπλευσαμεν την κρητην κατα σαλμωνην

⁸ μολισ τε παραλεγομενοι αυτην ηλθομεν εισ τοπον τινα καλουμενον καλουσ λιμενασ ω εγγυσ ην πολισ λασαια

⁹ ικανου δε χρονου διαγενομενου και οντοσ ηδη επισφαλουσ του πλοοσ δια το και την νηστειαν ηδη παρεληλυθεναι παρηνει ο παυλοσ

¹⁰ λεγων αυτοισ ανδρεσ θεωρω οτι μετα υβρεωσ και πολλησ ζημιασ ου μονον του φορτιου και του πλοιου αλλα και των ψυχων ημων μελλειν εσεσθαι τον πλουν

¹¹ ο δε εκατονταρχησ τω κυβερνητη και τω ναυκληρω επειθετο μαλλον η τοισ υπο του παυλου λεγομενοισ

¹² ανευθετου δε του λιμενοσ υπαρχοντοσ προς παραχειμασιαν οι πλειουσ εθεντο βουλην αναχθηναι κακειθεν ει πωσ δυναιντο

καταντησαντες εισ φοινικα παραχειμασαι λιμενα της κρητησ βλεποντα κατα λιβα και κατα χωρον

¹³ υποπνευσαντοσ δε νοτου δοξαντες της προθεσεωσ κεκρατηκεναι αραντες ασσον παρελεγοντο την κρητην

¹⁴ μετ ου πολυ δε εβαλεν κατ αυτησ ανεμοσ τυφωνικοσ ο καλουμενοσ ευροκλυδων

¹⁵ συναρπασθεντοσ δε του πλοιου και μη δυναμενου αντοφθαλμειν τω ανεμω επιδοντες εφερομεθα

¹⁶ νησιον δε τι υποδραμοντες καλουμενον κλαυδην μολισ ισχυσαμεν περικρατεισ γενεσθαι της σκαφησ

¹⁷ ην αραντες βοηθειαισ εχρωντο υποζωννυντες το πλοιον φοβουμενοι τε μη εισ την συρτην εκπεσωσιν χαλασαντες το σκευοσ ουτωσ εφεροντο

¹⁸ σφοδρωσ δε χειμαζομενων ημων τη εξησ εκβολην εποιουντο

¹⁹ και τη τριτη αυτοχειρεσ την σκευην του πλοιου ερριψαμεν

²⁰ μητε δε ηλιου μητε αστρων επιφαινοντων επι πλειονασ ημερασ χειμωνοσ τε ουκ ολιγου επικειμενου λοιπον περιηρειτο πασα ελπισ του σωζεσθαι ημασ

²¹ πολλησ δε ασιτιασ υπαρχουσησ τοτε σταθεισ ο παυλοσ εν μεσω αυτων ειπεν εδει μεν ω ανδρεσ πειθαρχησαντασ μοι μη αναγεσθαι απο της κρητησ κερδησαι τε την υβριν ταυτην και την ζημιαν

²² και τα νυν παραινω υμασ ευθυμειν αποβολη γαρ ψυχησ ουδεμια εσται εξ υμων πλην του πλοιου

²³ παρεστη γαρ μοι ταυτη τη νυκτι αγγελοσ του θεου ου ειμι ω και λατρευω

²⁴ λεγων μη φοβου παυλε καισαρι σε δει παραστηναι και ιδου κεχαρισται σοι ο θεοσ παντασ τουσ πλεοντασ μετα σου

²⁵ διο ευθυμειτε ανδρεσ πιστευω γαρ τω θεω οτι ουτωσ εσται καθ ον τροπον λελαληται μοι

²⁶ εισ νησον δε τινα δει ημασ εκπεσειν

²⁷ ωσ δε τεσσαρεσκαιδεκατη νυξ εγενετο διαφερομενων ημων εν τω αδρια κατα μεσον της νυκτοσ υπενοουν οι ναυται προσαγειν τινα αυτοισ χωραν

²⁸ και βολισαντες ευρον οργυιασ εικοσι βραχυ δε διαστησαντες και παλιν βολισαντες ευρον οργυιασ δεκαπεντε

²⁹ φοβουμενοι τε μηπωσ εισ τραχεισ τοπουσ εκπεσωμεν εκ πρυμνησ ριψαντες αγκυρασ τεσσαρασ ηυχοντο ημεραν γενεσθαι

³⁰ των δε ναυτων ζητούντων φυγειν εκ του πλοιου και χαλασαντων την σκαφην εις την θαλασσαν προφασει ως εκ πρωρασ μελλοντων αγκυρασ εκτεινειν

³¹ ειπεν ο παυλος τω εκατονταρχη και τοις στρατιωταις εαν μη ουτοι μεινωσιν εν τω πλοιω υμεις σωθηται ου δυνασθε

³² τοτε οι στρατιωται απεκοψαν τα σχοινια της σκαφης και ειασαν αυτην εκπεσειν

³³ αχρι δε ου ημελλεν ημερα γινεσθαι παρεκαλει ο παυλος απαντας μεταλαβειν τροφησ λεγων τεσσαρεσκαιδεκατην σημερον ημεραν προσδοκωντες ασιτοι διατελειτε μηδεν προσλαβομενοι

³⁴ διο παρακαλω υμας προσλαβειν τροφησ τουτο γαρ προς της υμετερας σωτηριας υπαρχει ουδενος γαρ υμων θριξ εκ της κεφαλης πεσειται

³⁵ ειπων δε ταυτα και λαβων αρτον ευχαριστησεν τω θεω ενωπιον παντων και κλασας ηρξατο εσθιειν

³⁶ ευθυμοι δε γενομενοι παντες και αυτοι προσελαβοντο τροφησ

³⁷ ημεν δε εν τω πλοιω αι πασαι ψυχαι διακοσμαι εβδομηκοντα εξ

³⁸ κορεσθεντες δε της τροφησ εκουφιζον το πλοιο εκβαλλομενοι τον σιτον εις την θαλασσαν

³⁹ οτε δε ημερα εγενετο την γην ουκ επεγινωσκον κολπον δε τινα κατενοουν εχοντα αιγιαλον εις ον εβουλευσαντο ει δυνατον εξωσαι το πλοιο

⁴⁰ και τας αγκυρας περιελοντες ειων εις την θαλασσαν αμα ανεντες τας ζευκτηριας των πηδαλιων και επارانτες τον αρτεμονα τη πνευση κατειχον εις τον αιγιαλον

⁴¹ περιπεσοντες δε εις τοπον διθαλασσον επωκειλαν την ναυν και η μεν πρωρα ερεισασα εμεινεν ασαλευτος η δε πρυμνα ελυετο υπο της βιας των κυματων

⁴² των δε στρατιωτων βουλη εγενετο ινα τους δεσμωτας αποκτεινωσιν μη τισ εκκολυμβησασ διαφυγη

⁴³ ο δε εκατονταρχος βουλομενος διασωσαι τον παυλον εκωλυσεν αυτους του βουληματος εκελευσεν τε τους δυναμενους κολυμβαν απορριψαντας πρωτους επι την γην εξιεναι

⁴⁴ και τους λοιπους ους μεν επι σανισιν ους δε επι τινων των απο του πλοιου και ουτως εγενετο παντας διασωθηται επι την γην

η νησος καλειται

² οι δε βαρβαροι παρειχον ου την τυχουσαν φιλανθρωπιαν ημιν αναψαντες γαρ πυραν προσελαβοντο παντας ημας δια τον υετον τον εφεστωτα και δια το ψυχος

³ συστρεψαντοσ δε του παυλου φρυγανων πληθος και επιθεντοσ επι την πυραν εκιδνα εκ της θερμησ διεξελθουσα καθηψεν της χειροσ αυτου

⁴ ως δε ειδον οι βαρβαροι κρεμαμενον το θηριον εκ της χειροσ αυτου ελεγον προς αλληλους παντως φονευσ εστιν ο ανθρωπος ουτοσ ον διασωθεντα εκ της θαλασσης η δικη ζην ουκ ειασεν

⁵ ο μεν ουν αποτιναξασ το θηριον εις το πυρ επαθεν ουδεν κακον

⁶ οι δε προσεδокων αυτον μελλειν πιμπρασθαι η καταπιπτειν αφνω νεκρον επι πολυ δε αυτων προσδοκωντων και θεωρουντων μηδεν ατοπον εις αυτον γινομενον μεταβαλλομενοι ελεγον θεον αυτον ειναι

⁷ εν δε τοις περι τον τοπον εκεινον υπηρχεν χωρια τω πρωτω της νησου ονοματι ποπλιω οσ αναδεξαμενοσ ημας τρεις ημερασ φιλοφρονωσ εξενισεν

⁸ εγενετο δε τον πατερα του ποπλιου πυρετοις και δυσεντερια συνεχομενον κατακεισθαι προς ον ο παυλος εισελθων και προσευξαμενοσ επιθεισ τας χειρας αυτω ιασατο αυτον

⁹ τουτου ουν γενομενου και οι λοιποι οι εχοντες ασθeneιας εν τη νησω προσηρχοντο και εθεραπευοντο

¹⁰ οι και πολλαισ τιμαισ ετιμησαν ημας και αναγομενοισ επεθεντο τα προς την χρειαν

¹¹ μετα δε τρεις μηνασ ηχθημεν εν πλοιω παρακεχειμακοτι εν τη νησω αλεξανδρινω παρασημω διοσκουροις

¹² και καταχθεντες εις συρακουσασ επεμειναμεν ημερασ τρεις

¹³ οθεν περιελθοντες κατηντησαμεν εις ρηγιον και μετα μιαν ημεραν επιγενομενου νοτου δευτεραιοι ηλθομεν εις ποτιολουσ

¹⁴ ου ευροντες αδελφους παρεκληθημεν επ αυτοις επιμειναι ημερασ επτα και ουτως εις την ρωμην ηλθομεν

¹⁵ κακειθεν οι αδελφοι ακουσαντες τα περι ημων εξηλθον εις απαντησιν ημιν αχρι απιου φορου και τριων ταβερνων ους ιδων ο παυλος ευχαριστησασ τω θεω ελαβεν θαρσοσ

¹⁶ οτε δε ηλθομεν εις ρωμην ο εκατονταρχος παρεδωκεν τους δεσμιουσ τω στρατοπεδαρχη τω

28

¹ και διασωθεντες τοτε επεγνωσαν οτι μελιτη

δε παυλω επιτραπη μενειν καθ εαυτον συν τω φυλασσουντι αυτον στρατιωτη

¹⁷ εγενετο δε μετα ημερας τρεις συγκαλεσασθαι τον παυλον τουσ οντας των ιουδαιων πρωτους συνελθοντων δε αυτων ελεγεν προς αυτους ανδρες αδελφοι εγω ουδεν εναντιον ποιησασ τω λαω η τοις εθεσιν τοις πατρωοις δεσμιος εξ ιεροσολυμων παρεδοθην εισ τασ χειρας των ρωμαιων

¹⁸ οιτινες ανακριναντες με εβουλοντο απολυσαι δια το μηδεμιαν αιτιαν θανατου υπαρχειν εν εμοι

¹⁹ αντιλεγοντων δε των ιουδαιων ηναγκασθην επικαλεσασθαι καισαρα ουχ ωσ του εθνους μου εχων τι κατηγορησαι

²⁰ δια ταυτην ουν την αιτιαν παρεκαλεσα υμασ ιδειν και προσλαλησαι ενεκεν γαρ της ελπιδος του ισραηλ την αλυσιν ταυτην περικειμαι

²¹ οι δε προς αυτον ειπον ημεις ουτε γραμματα περι σου εδεξαμεθα απο της ιουδαιας ουτε παραγενομενος τισ των αδελφων απηγγειλεν η ελαλησεν τι περι σου πονηρον

²² αξιουμεν δε παρα σου ακουσαι α φρονεις περι μεν γαρ της αιρεσεωσ ταυτησ γνωστον εστιν ημιν οτι πανταχου αντιλεγεται

²³ ταξαμενοι δε αυτω ημεραν ηκον προς αυτον εισ την ξενιαν πλειονεσ οισ εξετιθετο διαμαρτυρομενος την βασιλειαν του θεου πειθων τε αυτουσ τα περι του ιησου απο τε του νομου μωυσεωσ και των προφητων απο πρωι εωσ εσπερασ

²⁴ και οι μεν επειθοντο τοις λεγομενοισ οι δε ηπιστουν

²⁵ ασυμφωνοι δε οντεσ προς αλληλουσ απελυοντο ειποντοσ του παυλου ρημα εν οτι καλωσ το πνευμα το αγιον ελαλησεν δια ησαιου του προφητου προς τουσ πατερασ ημων

²⁶ λεγον πορευθητι προς τον λαον τουτον και ειπον ακοη ακουσετε και ου μη συνητε και βλεποντεσ βλεψετε και ου μη ιδητε

²⁷ επαχυνθη γαρ η καρδια του λαου τουτου και τοις ωσιν βαρεωσ ηκουσαν και τουσ οφθαλμουσ αυτων εκαμμυσαν μηποτε ιδωσιν τοις οφθαλμοισ και τοις ωσιν ακουσωσιν και τη καρδια συνωσιν και επιστρεψωσιν και ιασομαι αυτουσ

²⁸ γνωστον ουν εστω υμιν οτι τοις εθνεσιν απεσταλη το σωτηριον του θεου αυτοι και ακουσονται

²⁹ και ταυτα αυτου ειποντοσ απηλθον οι ιουδαιοι πολλην εχοντεσ εν εαυτοισ συζητησιν

³⁰ εμεινεν δε ο παυλοσ διετιαν ολην εν ιδιω μισθωματι και απεδεχετο παντασ τουσ

εισπορευομενουσ προς αυτον

³¹ κηρυσσων την βασιλειαν του θεου και διδασκων τα περι του κυριου ιησου χριστου μετα πασησ παρρησιασ ακωλυτωσ

ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ

¹ παυλος δουλος ιησου χριστου κλητος αποστολος αφωρισμενος εις ευαγγελιον θεου

² ο προεπηγγειλατο δια των προφητων αυτου εν γραφαισ αγιαισ

³ περι του υιου αυτου του γενομενου εκ σπερματος δαυιδ κατα σαρκα

⁴ του ορισθεντος υιου θεου εν δυναμει κατα πνευμα αγιωσυνησ εξ αναστασεωσ νεκρων ιησου χριστου του κυριου ημων

⁵ δι ου ελαβομεν χαριν και αποστολην εις υπακοην πιστεωσ εν πασιν τοισ εθνεσιν υπερ του ονοματος αυτου

⁶ εν οισ εστε και υμεις κλητοι ιησου χριστου

⁷ πασιν τοισ ουσιν εν ρωμη αγαπητοισ θεου κλητοισ αγιοισ χαρισ υμιν και ειρηνη απο θεου πατροσ ημων και κυριου ιησου χριστου

⁸ πρωτον μεν ευχαριστω τω θεω μου δια ιησου χριστου υπερ παντων υμων οτι η πιστισ υμων καταγγελλεται εν ολω τω κοσμω

⁹ μαρτυσ γαρ μου εστιν ο θεοσ ω λατρευω εν τω πνευματι μου εν τω ευαγγελιω του υιου αυτου ωσ αδιαλειπτωσ μνειαν υμων ποιουμαι

¹⁰ παντοτε επι των προσευχων μου δεομενοσ ειπωσ ηδη ποτε ευοδωθησομαι εν τω θεληματι του θεου ελθειν προς υμασ

¹¹ επιποθω γαρ ιδειν υμασ ινα τι μεταδω χαρισμα υμιν πνευματικον εις το στηριχθηναι υμασ

¹² τουτο δε εστιν συμπαρακληθηναι εν υμιν δια τησ εν αλληλοισ πιστεωσ υμων τε και εμου

¹³ ου θελω δε υμασ αγνοειν αδελφοι οτι πολλακισ προεθεμην ελθειν προς υμασ και εκωλυθην αχρι του δευρο ινα τινα καρπον σχω και εν υμιν καθωσ και εν τοισ λοιποισ εθνεσιν

¹⁴ ελλησιν τε και βαρβαροισ σοφοισ τε και ανοητοισ οφειλετησ ειμι

¹⁵ ουτωσ το κατ εμε προθυμον και υμιν τοισ εν ρωμη ευαγγελισασθαι

¹⁶ ου γαρ επαισχυνομαι το ευαγγελιον του χριστου δυναμισ γαρ θεου εστιν εις σωτηριαν παντι τω πιστευοντι ιουδαιω τε πρωτον και ελληνι

¹⁷ δικαιοσυνη γαρ θεου εν αυτω αποκαλυπτεται εκ πιστεωσ εις πιστιν καθωσ γεγραπται ο δε δικαιοσ εκ πιστεωσ ζησεται

¹⁸ αποκαλυπτεται γαρ οργη θεου απ ουρανου επι πασαν ασεβειαν και αδικιαν ανθρωπων των την αληθειαν εν αδικια κατεχοντων

¹⁹ διοτι το γνωστον του θεου φανερον εστιν εν αυτοισ ο γαρ θεοσ αυτοισ εφανερωσεν

²⁰ τα γαρ αορατα αυτου απο κτισεωσ κοσμου τοισ ποιημασιν νοουμενα καθοραται η τε αιδιουσ αυτου δυναμισ και θειοτησ εις το ειναι αυτοουσ αναπολογητουσ

²¹ διοτι γνοντεσ τον θεον ουχ ωσ θεον εδοξασαν η ευχαριστησαν αλλ εματαιωθησαν εν τοισ διαλογισμοισ αυτων και εσκοτισθη η ασυνετοσ αυτων καρδια

²² φασκοντεσ ειναι σοφοι εμωρανθησαν

²³ και ηλλαξαν την δοξαν του αφθαρτου θεου εν ομοιωματι εικονοσ φθαρτου ανθρωπου και πετεινων και τετραποδων και ερπετων

²⁴ διο και παρεδωκεν αυτοουσ ο θεοσ εν ταισ επιθυμιαισ των καρδιων αυτων εις ακαθαρσιαν του ατιμαζεσθαι τα σωματα αυτων εν εαυτοισ

²⁵ οιτινεσ μετηλλαξαν την αληθειαν του θεου εν τω ψευδει και εσεβασθησαν και ελατρευσαν τη κτισει παρα τον κτισαντα οσ εστιν ευλογητοσ εις τουσ αιωνασ αμην

²⁶ δια τουτο παρεδωκεν αυτοουσ ο θεοσ εις παθη ατιμιασ αι τε γαρ θηλειαι αυτων μετηλλαξαν την φυσικην χρησιν εις την παρα φυσιν

²⁷ ομοιωσ τε και οι αρρενεσ αφεντεσ την φυσικην χρησιν της θηλειασ εξεκαυθησαν εν τη ορεξει αυτων εις αλληλουσ αρσενεσ εν αρσενισ την ασχημοσυνην κατεργαζομενοι και την αντιμισθιαν ην εδει της πλανησ αυτων εν εαυτοισ απολαμβανοντεσ

²⁸ και καθωσ ουκ εδοκιμασαν τον θεον εχειν εν επιγνωσει παρεδωκεν αυτοουσ ο θεοσ εις αδοκιμον νουν ποιειν τα μη καθηκοντα

²⁹ πεπληρωμενουσ παση αδικια πορνεια πονηρια πλεονεξια κακια μεστοουσ φθονου φονου εριδοσ δολου κακοηθειασ ψιθυριστασ

³⁰ καταλαλουσ θεοστυγεισ υβριστασ υπερηφανουσ αλαζονασ εφευρετασ κακων γονευσιν απειθεισ

³¹ ασυνετουσ ασυνθετουσ αστοργουσ ασπονδουσ ανελεημονασ

³² οιτινεσ το δικαιομα του θεου επιγοντεσ οτι οι τα τοιαυτα πρασσοντεσ αξιοι θανατου εισιν ου μονον αυτα ποιουσιν αλλα και συνευδοκουσιν τοισ πρασσουσιν

2

¹ διο αναπολογητοσ ει ω ανθρωπε πασ ο κρινων εν ω γαρ κρινεισ τον ετερον σεαυτον κατακρινεισ τα γαρ αυτα πρασσεισ ο κρινων

² οίδαμεν δε οτι το κριμα του θεου εστιν κατα αληθειαν επι τουσ τα τοιαυτα πρασσοντασ

³ λογιζη δε τουτο ω ανθρωπε ο κρινων τουσ τα τοιαυτα πρασσοντας και ποιων αυτα οτι συ εκφευξη το κριμα του θεου

⁴ η του πλουτου της χρηστοτητος αυτου και της ανοχησ και της μακροθυμιασ καταφρονεισ αγνων οτι το χρηστον του θεου εισ μετανοιαν σε αγει

⁵ κατα δε την σκληροτητα σου και αμετανοητον καρδιαν θησαυριζεισ σεαυτω οργην εν ημερα οργησ και αποκαλυψεωσ και δικαιοκρισιασ του θεου

⁶ οσ αποδωσει εκαστω κατα τα εργα αυτου

⁷ τοισ μεν καθ υπομονην εργου αγαθου δοξαν και τιμην και αφθαρσιαν ζητουσιν ζωην αιωνιον

⁸ τοισ δε εξ εριθειας και απειθουσιν μεν τη αληθεια πειθομενοισ δε τη αδικια θυμοσ και οργη

⁹ θλιψισ και στενοχωρια επι πασαν ψυχην ανθρωπου του κατεργαζομενου το κακον ιουδαιου τε πρωτον και ελληνοσ

¹⁰ δοξα δε και τιμη και ειρηνη παντι τω εργαζομενω το αγαθον ιουδαιω τε πρωτον και ελληνι

¹¹ ου γαρ εστιν προσωποληψια παρα τω θεω

¹² οσοι γαρ ανομωσ ημαρτον ανομωσ και απολουνται και οσοι εν νομω ημαρτον δια νομου κριθησονται

¹³ ου γαρ οι ακροαται του νομου δικαιοι παρα τω θεω αλλ οι ποιηται του νομου δικαιωθησονται

¹⁴ οταν γαρ εθνη τα μη νομον εχοντα φυσει τα του νομου ποιη ουτοι νομον μη εχοντεσ εαυτοισ εισιν νομοσ

¹⁵ οιτινεσ ενδεικνυνται το εργον του νομου γραπτον εν ταισ καρδιαισ αυτων συμμαρτυρουσησ αυτων της συνειδησεωσ και μεταξυ αλληλων των λογισμων κατηγορουντων η και απολογουμενων

¹⁶ εν ημερα οτε κρινει ο θεοσ τα κρυπτα των ανθρωπων κατα το ευαγγελιον μου δια ιησου χριστου

¹⁷ ιδε συ ιουδαιοσ επονομαζη και επαναπαυη τω νομω και καυχασαι εν θεω

¹⁸ και γινωσκεισ το θελημα και δοκιμαζεισ τα διαφεροντα κατηχουμενοσ εκ του νομου

¹⁹ πεποιθασ τε σεαυτον οδηγον εινα τυφλων φωσ των εν σκοτει

²⁰ παιδευτην αφρωνων διδασκαλον νηπιων εχοντα την μορφωσιν της γνωσεωσ και της αληθειασ εν τω νομω

²¹ ο ουν διδασκων ετερον σεαυτον ου διδασκεισ ο κηρυσσων μη κλεπτειν κλεπτεισ

²² ο λεγων μη μοιχευειν μοιχευεισ ο βδελυσσομενοσ τα ειδωλα ιεροσυλεισ

²³ οσ εν νομω καυχασαι δια της παραβασεωσ του νομου τον θεον ατιμαζεισ

²⁴ το γαρ ονομα του θεου δι υμασ βλασφημειται εν τοισ εθνεσιν καθωσ γεγραπται

²⁵ περιτομη μεν γαρ ωφελει εαν νομον πρασσησ εαν δε παραβατησ νομου ησ η περιτομη σου ακροβυστια γεγονεν

²⁶ εαν ουν η ακροβυστια τα δικαιωματα του νομου φυλασση ουχι η ακροβυστια αυτου εισ περιτομην λογισθησεται

²⁷ και κρινει η εκ φυσεωσ ακροβυστια τον νομον τελουσα σε τον δια γραμματοσ και περιτομησ παραβατην νομου

²⁸ ου γαρ ο εν τω φανερω ιουδαιοσ εστιν ουδε η εν τω φανερω εν σαρκι περιτομη

²⁹ αλλ ο εν τω κρυπτω ιουδαιοσ και περιτομη καρδιασ εν πνευματι ου γραμματι ου ο επαينوσ ουκ εξ ανθρωπων αλλ εκ του θεου

3

¹ τι ουν το περισσον του ιουδαιου η τισ η ωφελεια της περιτομησ

² πολυ κατα παντα τροπον πρωτον μεν γαρ οτι επιστευθησαν τα λογια του θεου

³ τι γαρ ει ηπιστησαν τινεσ μη η απιστια αυτων την πιστιν του θεου καταργησει

⁴ μη γενοιτο γινεσθω δε ο θεοσ αληθησ πασ δε ανθρωποσ ψευστησ καθωσ γεγραπται οπωσ αν δικαιωθησ εν τοισ λογοισ σου και νικησησ εν τω κρινεσθαι σε

⁵ ει δε η αδικια ημων θεου δικαιοσυνην συνιστησιν τι ερουμεν μη αδικοσ ο θεοσ ο επιφερων την οργην κατα ανθρωπον λεγω

⁶ μη γενοιτο επει πωσ κρινει ο θεοσ τον κοσμον

⁷ ει γαρ η αληθεια του θεου εν τω εμω ψευσματι επερισσευσεν εισ την δοξαν αυτου τι ετι καγω ωσ αμαρτωλοσ κρινομαι

⁸ και μη καθωσ βλασφημουμεθα και καθωσ φασιν τινεσ ημασ λεγειν οτι ποιησωμεν τα κακα ινα ελθη τα αγαθα ων το κριμα ενδικον εστιν

⁹ τι ουν προεχομεθα ου παντωσ προητιασαμεθα γαρ ιουδαιουσ τε και ελληνασ παντασ υφ αμαρτιαν εινα

¹⁰ καθωσ γεγραπται οτι ουκ εστιν δικαιοσ ουδε εισ

¹¹ ουκ εστιν ο συνιων ουκ εστιν ο εκζητων τον θεον

¹² παντεσ εξεκλιναν αμα ηχρειωθησαν ουκ εστιν ποιων χρηστοτητα ουκ εστιν εωσ ενοσ

13 ταφος ανεωγμενος ο λαρυγξ αυτων ταισ γλωσσαισ αυτων εδολιουσαν ιουσ ασπιδων υπο τα χειλη αυτων

14 ων το στομα αρασ και πικριασ γεμει

15 οξεισ οι ποδεσ αυτων εκχεαι αιμα

16 συντριμμα και ταλαιπωρια εν ταισ οδοισ αυτων

17 και οδον ειρηνησ ουκ εγνωσαν

18 ουκ εστιν φοβος θεου απεναντι των οφθαλμων αυτων

19 οιδαμεν δε οτι οσα ο νομοσ λεγει τοισ εν τω νομω λαλει ινα παν στομα φραγη και υποδικος γενηται πασ ο κοσμοσ τω θεω

20 διοτι εξ εργων νομου ου δικαιοθησεται πασα σαρξ ενωπιον αυτου δια γαρ νομου επιγνωσισ αμαρτιασ

21 νυνι δε χωρισ νομου δικαιοσυνη θεου πεφανερωται μαρτυρουμενη υπο του νομου και των προφητων

22 δικαιοσυνη δε θεου δια πιστεωσ ιησου χριστου εισ παντασ και επι παντασ τουσ πιστευοντασ ου γαρ εστιν διαστολη

23 παντεσ γαρ ημαρτον και υστερουνται της δοξησ του θεου

24 δικαιουμενοι δωρεαν τη αυτου χαριτι δια της απολυτρωσεωσ της εν χριστω ιησου

25 ον προεθετο ο θεοσ ιλαστηριον δια της πιστεωσ εν τω αυτου αιματι εισ ενδειξιν της δικαιοσυνησ αυτου δια την παρεσιν των προγεγονοτων αμαρτηματων

26 εν τη ανοχη του θεου προσ ενδειξιν της δικαιοσυνησ αυτου εν τω νυν καιρω εισ το ειναι αυτον δικαιον και δικαιουντα τον εκ πιστεωσ ιησου

27 που ουν η καυχησισ εξεκλεισθη δια ποιου νομου των εργων ουχι αλλα δια νομου πιστεωσ

28 λογιζομεθα ουν πιστει δικαιοσθααι ανθρωπον χωρισ εργων νομου

29 η ιουδαιων ο θεοσ μονον ουχι δε και εθνων ναι και εθνων

30 επειπερ εισ ο θεοσ οσ δικαιωσει περιτομην εκ πιστεωσ και ακροβυστιαν δια της πιστεωσ

31 νομον ουν καταργουμεν δια της πιστεωσ μη γενοιτο αλλα νομον ιστωμεν

4

1 τι ουν ερουμεν αβρααμ τον πατερα ημων ευρηκεναι κατα σαρκα

2 ει γαρ αβρααμ εξ εργων εδικαιωθη εχει καυχημα αλλ ου προσ τον θεον

3 τι γαρ η γραφη λεγει επιστευσεν δε αβρααμ τω θεω και ελογισθη αυτω εισ δικαιοσυνην

4 τω δε εργαζομενω ο μισθοσ ου λογιζεται κατα χαριν αλλα κατα οφειλημα

5 τω δε μη εργαζομενω πιστευοντι δε επι τον δικαιουντα τον ασεβη λογιζεται η πιστισ αυτου εισ δικαιοσυνην

6 καθαπερ και δαυιδ λεγει τον μακαρισμον του ανθρωπου ω ο θεοσ λογιζεται δικαιοσυνην χωρισ εργων

7 μακαριοι ων αφεθησαν αι ανομιαι και ων επεκαλυφθησαν αι αμαρτιαι

8 μακαριοσ ανηρ ω ου μη λογισηται κυριοσ αμαρτιαν

9 ο μακαρισμοσ ουν ουτοσ επι την περιτομην η και επι την ακροβυστιαν λεγομεν γαρ οτι ελογισθη τω αβρααμ η πιστισ εισ δικαιοσυνην

10 πωσ ουν ελογισθη εν περιτομη οντι η εν ακροβυστια ουκ εν περιτομη αλλ εν ακροβυστια

11 και σημειον ελαβεν περιτομησ σφραγιδα της δικαιοσυνησ της πιστεωσ της εν τη ακροβυστια εισ το ειναι αυτον πατερα παντων των πιστευοντων δι ακροβυστιασ εισ το λογισθηναι και αυτοισ την δικαιοσυνην

12 και πατερα περιτομησ τοισ ουκ εκ περιτομησ μονον αλλα και τοισ στοιχουσιν τοισ ιχνεσιν της πιστεωσ της εν τη ακροβυστια του πατροσ ημων αβρααμ

13 ου γαρ δια νομου η επαγγελια τω αβρααμ η τω σπερματι αυτου το κληρονομον αυτον ειναι του κοσμου αλλα δια δικαιοσυνησ πιστεωσ

14 ει γαρ οι εκ νομου κληρονομοι κεκενωται η πιστισ και κατηρηγεται η επαγγελια

15 ο γαρ νομοσ οργην κατεργαζεται ου γαρ ουκ εστιν νομοσ ουδε παραβασιοσ

16 δια τουτο εκ πιστεωσ ινα κατα χαριν εισ το ειναι βεβαιαν την επαγγελιαν παντι τω σπερματι ου τω εκ του νομου μονον αλλα και τω εκ πιστεωσ αβρααμ οσ εστιν πατηρ παντων ημων

17 καθωσ γεγραπται οτι πατερα πολλων εθνων τεθεικα σε κατεναντι ου επιστευσεν θεου του ζωοποιουντοσ τουσ νεκρουσ και καλουντοσ τα μη οντα ωσ οντα

18 οσ παρ ελπιδα επ ελπιδι επιστευσεν εισ το γενεσθαι αυτον πατερα πολλων εθνων κατα το ειρημενον ουτωσ εσται το σπερμα σου

19 και μη ασθησασ τη πιστει ου κατενοησεν το εαυτου σωμα ηδη νενεκρωμενον εκατονταετησ που υπαρχων και την νεκρωσιν της μητρασ σαρρασ

20 εισ δε την επαγγελιαν του θεου ου διεκριθη τη απιστια αλλ ενεδυναμωθη τη πιστει δουσ δοξαν τω θεω

21 και πληροφορηθεις οτι ο επηγγελται δυνατος εστιν και ποιησαι

22 διο και ελογισθη αυτω εισ δικαιοσυνην

23 ουκ εγραφη δε δι αυτον μονον οτι ελογισθη αυτω

24 αλλα και δι ημασ οισ μελλει λογιζεσθαι τοισ πιστευουσιν επι τον εγειραντα ιησουν τον κυριον ημων εκ νεκρων

25 οσ παρεδοθη δια τα παραπτωματα ημων και ηγερθη δια την δικαιοσιν ημων

5

1 δικαιοθεντες ουν εκ πιστεωσ ειρηνην εχομεν προσ τον θεον δια του κυριου ημων ιησου χριστου

2 δι ου και την προσαγωγην εσχηκαμεν τη πιστει εισ την χαριν ταυτην εν η εστηκαμεν και καυχωμεθα επ ελπιδι της δοξης του θεου

3 ου μονον δε αλλα και καυχωμεθα εν ταισ θλιψεσιν ειδοτες οτι η θλιψις υπομονην κατεργαζεται

4 η δε υπομονη δοκιμην η δε δοκιμη ελπιδα

5 η δε ελπις ου καταισχυνει οτι η αγαπη του θεου εκκεχυται εν ταισ καρδιασ ημων δια πνευματος αγιου του δοθεντος ημιν

6 ετι γαρ χριστος οντων ημων ασθενων κατα καιρον υπερ ασεβων απεθανεν

7 μολις γαρ υπερ δικαιου τισ αποθανειται υπερ γαρ του αγαθου ταχα τισ και τολμα αποθανειν

8 συνιστησιν δε την εαυτου αγαπην εισ ημασ ο θεος οτι ετι αμαρτωλων οντων ημων χριστος υπερ ημων απεθανεν

9 πολλω ουν μαλλον δικαιοθεντες νυν εν τω αιματι αυτου σωθησομεθα δι αυτου απο της οργης

10 ει γαρ εχθροι οντες κατηλλαγημεν τω θεω δια του θανατου του υιου αυτου πολλω μαλλον καταλλαγεντες σωθησομεθα εν τη ζωη αυτου

11 ου μονον δε αλλα και καυχωμενοι εν τω θεω δια του κυριου ημων ιησου χριστου δι ου νυν την καταλλαγην ελαβομεν

12 δια τουτο ωσπερ δι ενος ανθρωπου η αμαρτια εισ τον κοσμον εισηλθεν και δια της αμαρτιασ ο θανατος και ουτωσ εισ παντας ανθρωπουσ ο θανατος διηλθεν εφ ω παντες ημαρτον

13 αχρι γαρ νομου αμαρτια ην εν κοσμω αμαρτια δε ουκ ελλογεται μη οντος νομου

14 αλλ εβασιλευσεν ο θανατος απο αδαμ μεχρι μωυσεωσ και επι τουσ μη αμαρτησαντας επι τω ομοιωματι της παραβασεωσ αδαμ οσ εστιν τυπος του μελλοντος

15 αλλ ουχ ωσ το παραπτωμα ουτωσ και το χαρισμα ει γαρ τω του ενος παραπτωματι οι πολλοι απεθανον πολλω μαλλον η χαρις του θεου και η δωρεα εν χαριτι τη του ενος ανθρωπου ιησου χριστου εισ τουσ πολλουσ επερισσευσεν

16 και ουχ ωσ δι ενος αμαρτησαντος το δωρημα το μεν γαρ κριμα εξ ενος εισ κατακριμα το δε χαρισμα εκ πολλων παραπτωματων εισ δικαιομα

17 ει γαρ τω του ενος παραπτωματι ο θανατος εβασιλευσεν δια του ενος πολλω μαλλον οι την περισσειαν της χαριτος και της δωρεασ της δικαιοσυνης λαμβανοντες εν ζωη βασιλευσουσιν δια του ενος ιησου χριστου

18 αρα ουν ωσ δι ενος παραπτωματος εισ παντας ανθρωπουσ εισ κατακριμα ουτωσ και δι ενος δικαιοματος εισ παντας ανθρωπουσ εισ δικαιοσιν ζωης

19 ωσπερ γαρ δια της παρακοης του ενος ανθρωπου αμαρτωλοι κατεσταθησαν οι πολλοι ουτωσ και δια της υπακοης του ενος δικαιοι κατασταθησονται οι πολλοι

20 νομος δε παρεισηλθεν ινα πλεοναση το παραπτωμα ου δε επλεονασεν η αμαρτια υπερεπερισσευσεν η χαρις

21 ινα ωσπερ εβασιλευσεν η αμαρτια εν τω θανατω ουτωσ και η χαρις βασιλευση δια δικαιοσυνης εισ ζωην αιωνιον δια ιησου χριστου του κυριου ημων

6

1 τι ουν ερουμεν επιμενομεν τη αμαρτια ινα η χαρις πλεοναση

2 μη γενοιτο οιτινες απεθανομεν τη αμαρτια πωσ ετι ζησομεν εν αυτη

3 η αγνοειτε οτι οσοι εβαπτισθημεν εισ χριστον ιησουν εισ τον θανατον αυτου εβαπτισθημεν

4 συνεταφημεν ουν αυτω δια του βαπτισματος εισ τον θανατον ινα ωσπερ ηγερθη χριστος εκ νεκρων δια της δοξης του πατροσ ουτωσ και ημεις εν καινοτητι ζωης περιπατησωμεν

5 ει γαρ συμφυτοι γεγοναμεν τω ομοιωματι του θανατου αυτου αλλα και της αναστασεωσ εσομεθα

6 τουτο γινωσκοντες οτι ο παλαιος ημων ανθρωπος συνεσταυρωθη ινα καταργηθη το σωμα της αμαρτιασ του μηκετι δουλευειν ημασ τη αμαρτια

7 ο γαρ αποθανων δεδικαιωται απο της αμαρτιασ

8 ει δε απεθανομεν συν χριστω πιστευομεν οτι και συζησομεν αυτω

⁹ ειδοτες οτι χριστος εγερθεις εκ νεκρων ουκετι αποθνησκει θανατος αυτου ουκετι κυριευει

¹⁰ ο γαρ απεθανεν τη αμαρτια απεθανεν εφαπαξ ο δε ζη ζη τω θεω

¹¹ ουτως και υμεις λογιζεσθε εαυτους νεκρους μεν ειναι τη αμαρτια ζωντας δε τω θεω εν χριστω ιησου τω κυριω ημων

¹² μη ουν βασιλευετω η αμαρτια εν τω θνητω υμων σωματι εισ το υπακουειν αυτη εν ταις επιθυμiais αυτου

¹³ μηδε παριστανετε τα μελη υμων οπλα αδικιας τη αμαρτια αλλα παραστησατε εαυτους τω θεω ως εκ νεκρων ζωντας και τα μελη υμων οπλα δικαιοσυνης τω θεω

¹⁴ αμαρτια γαρ υμων ου κυριευσει ου γαρ εστε υπο νομον αλλ υπο χαριν

¹⁵ τι ουν αμαρτησομεν οτι ουκ εσμεν υπο νομον αλλ υπο χαριν μη γενοιτο

¹⁶ ουκ οιδατε οτι ω παριστανετε εαυτους δουλους εισ υπακοην δουλοι εστε ω υπακουετε ητοι αμαρτιας εισ θανατον η υπακοη εισ δικαιοσυνην

¹⁷ χαρις δε τω θεω οτι ητε δουλοι της αμαρτιας υπηκουσατε δε εκ καρδιας εισ ον παρεδοθητε τυπον διδαχης

¹⁸ ελευθερωθεντες δε απο της αμαρτιας εδουλωθητε τη δικαιοσυνη

¹⁹ ανθρωπινον λεγω δια την ασθενειαν της σαρκος υμων ωσπερ γαρ παρεστησατε τα μελη υμων δουλα τη ακαθαρσια και τη ανομια εισ την ανομιαν ουτως νυν παραστησατε τα μελη υμων δουλα τη δικαιοσυνη εισ αγιασμον

²⁰ οτε γαρ δουλοι ητε της αμαρτιας ελευθεροι ητε τη δικαιοσυνη

²¹ τινα ουν καρπον ειχετε τοτε εφ οισ νυν επαισχυνεσθε το γαρ τελος εκεινων θανατος

²² νυνι δε ελευθερωθεντες απο της αμαρτιας δουλωθεντες δε τω θεω εχετε τον καρπον υμων εισ αγιασμον το δε τελος ζωην αιωνιον

²³ τα γαρ οψωνια της αμαρτιας θανατος το δε χαρισμα του θεου ζωη αιωνιος εν χριστω ιησου τω κυριω ημων

7

¹ η αγνοειτε αδελφοι γινωσκουσιν γαρ νομον λαλω οτι ο νομος κυριευει του ανθρωπου εφ οσον χρονον ζη

² η γαρ υπανδρος γυνη τω ζωντι ανδρι δεδεται νομω εαν δε αποθανη ο ανηρ κατηγορηται απο του νομου του ανδρος

³ αρα ουν ζωντος του ανδρος μοιχαλις χρηματισει εαν γενηται ανδρι ετερω εαν δε αποθανη ο ανηρ ελευθερα εστιν απο του νομου του μη ειναι αυτην μοιχαλιδα γενομενην ανδρι ετερω

⁴ ωστε αδελφοι μου και υμεις εθανατωθητε τω νομω δια του σωματος του χριστου εισ το γενεσθαι υμας ετερω τω εκ νεκρων εγερθεντι ινα καρποφορησωμεν τω θεω

⁵ οτε γαρ ημεν εν τη σαρκι τα παθηματα των αμαρτιων τα δια του νομου ενηργειτο εν τοις μελεσιν ημων εισ το καρποφορησαι τω θανατω

⁶ νυνι δε κατηγορηθημεν απο του νομου αποθανοντες εν ω κατειχομεθα ωστε δουλευειν ημας εν καινοτητι πνευματος και ου παλαιοτητι γραμματος

⁷ τι ουν ερουμεν ο νομος αμαρτια μη γενοιτο αλλα την αμαρτιαν ουκ εγνων ει μη δια νομου την τε γαρ επιθυμιαν ουκ ηδειν ει μη ο νομος ελεγεν ουκ επιθυμησεις

⁸ αφορμην δε λαβουσα η αμαρτια δια της εντολης κατειργασατο εν εμοι πασαν επιθυμιαν χωρις γαρ νομου αμαρτια νεκρα

⁹ εγω δε εζων χωρις νομου ποτε ελθουσης δε της εντολης η αμαρτια ανεζησεν εγω δε απεθανον

¹⁰ και ευρεθη μοι η εντολη η εισ ζωην αυτη εισ θανατον

¹¹ η γαρ αμαρτια αφορμην λαβουσα δια της εντολης εξηπατησεν με και δι αυτης απεκτεινεν

¹² ωστε ο μεν νομος αγιος και η εντολη αγια και δικαια και αγαθη

¹³ το ουν αγαθον εμοι γεγονεν θανατος μη γενοιτο αλλα η αμαρτια ινα φανη αμαρτια δια του αγαθου μοι κατεργαζομενη θανατον ινα γενηται καθ υπερβολην αμαρτωλος η αμαρτια δια της εντολης

¹⁴ οιδαμεν γαρ οτι ο νομος πνευματικος εστιν εγω δε σαρκικος ειμι πεπραμενος υπο την αμαρτιαν

¹⁵ ο γαρ κατεργαζομαι ου γινωσκω ου γαρ ο θελω τουτο πρασσω αλλ ο μισω τουτο ποιω

¹⁶ ει δε ο ου θελω τουτο ποιω συμφημι τω νομω οτι καλος

¹⁷ νυνι δε ουκετι εγω κατεργαζομαι αυτο αλλ η οικουσα εν εμοι αμαρτια

¹⁸ οιδα γαρ οτι ουκ οικει εν εμοι τουτ εστιν εν τη σαρκι μου αγαθον το γαρ θελειν παρακειται μοι το δε κατεργαζεσθαι το καλον ουχ ευρισκω

¹⁹ ου γαρ ο θελω ποιω αγαθον αλλ ο ου θελω κακον τουτο πρασσω

²⁰ ει δε ο ου θελω εγω τουτο ποιω ουκετι

εγω κατεργαζομαι αυτο αλλ η οικουσα εν εμοι αμαρτια

²¹ ευρισκω αρα τον νομον τω θελοντι εμοι ποιειν το καλον οτι εμοι το κακον παρακειται

²² συνηδομαι γαρ τω νομω του θεου κατα τον εσω ανθρωπον

²³ βλεπω δε ετερον νομον εν τοις μελεσιν μου αντιστρατευομενον τω νομω του νοου μου και αιχμαλωτιζοντα με τω νομω της αμαρτιας τω οντι εν τοις μελεσιν μου

²⁴ ταλαιπωρος εγω ανθρωπος τισ με ρυσεται εκ του σωματος του θανατου τουτου

²⁵ ευχαριστω τω θεω δια ιησου χριστου του κυριου ημων αρα ουν αυτοσ εγω τω μεν νοι δουλευω νομω θεου τη δε σαρκι νομω αμαρτιας

8

¹ ουδεν αρα νυν κατακριμα τοις εν χριστω ιησου μη κατα σαρκα περιπατουσιν αλλα κατα πνευμα

² ο γαρ νομος του πνευματος της ζωης εν χριστω ιησου ηλευθερωσεν με απο του νομου της αμαρτιας και του θανατου

³ το γαρ αδυνατον του νομου εν ω ησθενει δια της σαρκος ο θεος τον εαυτου υιον πεμψας εν ομοιωματι σαρκος αμαρτιας και περι αμαρτιας κατεκρινεν την αμαρτιαν εν τη σαρκι

⁴ ινα το δικαιωμα του νομου πληρωθη εν ημιν τοις μη κατα σαρκα περιπατουσιν αλλα κατα πνευμα

⁵ οι γαρ κατα σαρκα οντες τα της σαρκος φρονουσιν οι δε κατα πνευμα τα του πνευματος

⁶ το γαρ φρονημα της σαρκος θανατος το δε φρονημα του πνευματος ζωη και ειρηνη

⁷ διοτι το φρονημα της σαρκος εχθρα εις θεον τω γαρ νομω του θεου ουχ υποτασσεται ουδε γαρ δυναται

⁸ οι δε εν σαρκι οντες θεω αρεσαι ου δυνανται

⁹ υμεις δε ουκ εστε εν σαρκι αλλ εν πνευματι ειπερ πνευμα θεου οικει εν υμιν ει δε τισ πνευμα χριστου ουκ εχει ουτος ουκ εστιν αυτου

¹⁰ ει δε χριστος εν υμιν το μεν σωμα νεκρον δια αμαρτιαν το δε πνευμα ζωη δια δικαιοσυνην

¹¹ ει δε το πνευμα του εγειραντος ιησουν εκ νεκρων οικει εν υμιν ο εγειρας τον χριστον εκ νεκρων ζωοποιησει και τα θνητα σωματα υμων δια το ενοικουν αυτου πνευμα εν υμιν

¹² αρα ουν αδελφοι οφειλεται εσμεν ου τη σαρκι του κατα σαρκα ζην

¹³ ει γαρ κατα σαρκα ζητε μελλετε αποθνησκειν ει δε πνευματι τας πραξεις του σωματος θανατουτε ζησεσθε

¹⁴ οσοι γαρ πνευματι θεου αγωνται ουτοι εισιν υιοι θεου

¹⁵ ου γαρ ελαβετε πνευμα δουλειας παλιν εις φοβον αλλ ελαβετε πνευμα υιοθεσιας εν ω κραζομεν αββα ο πατηρ

¹⁶ αυτο το πνευμα συμμαρτυρει τω πνευματι ημων οτι εσμεν τεκνα θεου

¹⁷ ει δε τεκνα και κληρονομοι κληρονομοι μεν θεου συγκληρονομοι δε χριστου ειπερ συμπασχομεν ινα και συνδοξασθωμεν

¹⁸ λογιζομαι γαρ οτι ουκ αξια τα παθηματα του νυν καιρου προσ την μελλουσαν δοξαν αποκαλυφθηναι εις ημας

¹⁹ η γαρ αποκαταδοκια της κτισεως την αποκαλυψιν των υιων του θεου απεκδεχεται

²⁰ τη γαρ ματαιοτητι η κτισις υπεταγη ουχ εκουσα αλλα δια τον υποταξαντα επ ελπιδι

²¹ οτι και αυτη η κτισις ελευθερωθησεται απο της δουλειας της φθορας εις την ελευθεριαν της δοξης των τεκνων του θεου

²² οιδαμεν γαρ οτι πασα η κτισις συστεναζει και συνωδινει αχρι του νυν

²³ ου μονον δε αλλα και αυτοι την απαρχην του πνευματος εχοντες και ημεις αυτοι εν εαυτοις στεναζομεν υιοθεσιαν απεκδεχομενοι την απολυτρωσιν του σωματος ημων

²⁴ τη γαρ ελπιδι εσωθημεν ελπισ δε βλεπομενη ουκ εστιν ελπισ ο γαρ βλεπει τισ τι και ελπίζει

²⁵ ει δε ο ου βλεπομεν ελπίζομεν δι υπομονησ απεκδεχομεθα

²⁶ ωσαυτως δε και το πνευμα συναντιλαμβάνεται ταισ ασθενειαισ ημων το γαρ τι προσευξομεθα καθο δει ουκ οιδαμεν αλλ αυτο το πνευμα υπερεντυγχανει υπερ ημων στεναγμοισ αλαλητοις

²⁷ ο δε ερευνων τας καρδιασ οιδεν τι το φρονημα του πνευματος οτι κατα θεον εντυγχανει υπερ αγιων

²⁸ οιδαμεν δε οτι τοις αγαπωσιν τον θεον παντα 3956 A-APN συνεργει εις αγαθον τοις κατα προθεσιν κλητοις ουσιν

²⁹ οτι ουσ προεγνω και προωρισεν συμμορφους της εικονος του υιου αυτου εις το ειναι αυτον πρωτοτοκον εν πολλοις αδελφοισ

³⁰ ουσ δε προωρισεν τουτους και εκαλεσεν και ουσ εκαλεσεν τουτους και εδικαιωσεν ουσ δε εδικαιωσεν τουτους και εδοξασεν

³¹ τι ουν ερουμεν προσ ταυτα ει ο θεος υπερ ημων τισ καθ ημων

³² οσ γε του ιδιου υιου ουκ εφεισατο αλλ υπερ ημων παντων παρεδωκεν αυτον πωσ ουχι και συν

αυτω τα παντα ημιν χαριζεται

³³ τισ εγκαλεσει κατα εκλεκτων θεου θεος ο δικαιων

³⁴ τισ ο κατακρινων χριστος ο αποθανων μαλλον δε και εγερθεις οσ και εστιν εν δεξια του θεου οσ και εντυγχανει υπερ ημων

³⁵ τισ ημασ χωρισει απο της αγαπης του χριστου θλιψις η στενοχωρια η διωγμος η λιμος η γυμνοτησ η κινδυνος η μαχαιρα

³⁶ καθωσ γεγραπται οτι ενεκεν σου θανατουμεθα ολην την ημεραν ελογισθημεν ωσ προβατα σφαγησ

³⁷ αλλ εν τουτοις πασιν υπερνικωμεν δια του αγαπησαντος ημασ

³⁸ πεπεισμαι γαρ οτι ουτε θανατος ουτε ζωη ουτε αγγελοι ουτε αρχαι ουτε δυναμεις ουτε ενεστωτα ουτε μελλοντα

³⁹ ουτε υψωμα ουτε βαθος ουτε τισ κτισις ετερα δυνησεται ημασ χωρισαι απο της αγαπης του θεου της εν χριστω ιησου τω κυριω ημων

9

¹ αληθειαν λεγω εν χριστω ου ψευδομαι συμμαρτυρουσησ μοι της συνειδησεωσ μου εν πνευματι αγιω

² οτι λυπη μοι εστιν μεγαλη και αδιαλειπτος οδυνη τη καρδια μου

³ ευχομην γαρ αυτος εγω αναθεμα εινα απο του χριστου υπερ των αδελφων μου των συγγενων μου κατα σαρκα

⁴ οιτινες εισιν ισραηλιται ων η υιοθεσια και η δοξα και αι διαθηκαι και η νομοθεσια και η λατρευια και αι επαγγελια

⁵ ων οι πατερες και εξ ων ο χριστος το κατα σαρκα ο ων επι παντων θεος ευλογητος εισ τους αιωνασ αμην

⁶ ουχ οιον δε οτι εκπεπτωκεν ο λογοσ του θεου ου γαρ παντες οι εξ ισραηλ ουτοι ισραηλ

⁷ ουδ οτι εισιν σπερμα αβρααμ παντες τεκνα αλλ εν ισαακ κληθησεται σοι σπερμα

⁸ τουτ εστιν ου τα τεκνα της σαρκος ταυτα τεκνα του θεου αλλα τα τεκνα της επαγγελιασ λογιζεται εισ σπερμα

⁹ επαγγελιασ γαρ ο λογοσ ουτος κατα τον καιρον τουτον ελευσομαι και εσται τη σαρρα υιοσ

¹⁰ ου μονον δε αλλα και ρεβεκκα εξ ενος κοιτην εχουσα ισαακ του πατροσ ημων

¹¹ μηπω γαρ γεννηθεντων μηδε πραξαντων τι αγαθον η κακον ινα η κατ εκλογην προθεσισ του θεου μενη ουκ εξ εργων αλλ εκ του καλοντος

¹² ερρηθη αυτη οτι ο μειζων δουλευσει τω ελασσονι

¹³ καθωσ γεγραπται τον ιακωβ ηγαπησα τον δε ησαυ εμισησα

¹⁴ τι ουν ερουμεν μη αδικια παρα τω θεω μη γενοιτο

¹⁵ τω γαρ μωυση λεγει ελεησω ον αν ελεω και οικτειρησω ον αν οικτειρω

¹⁶ αρα ουν ου του θελοντος ουδε του τρεχοντος αλλα του ελεουντος θεου

¹⁷ λεγει γαρ η γραφη τω φαραω οτι εισ αυτο τουτο εξηγειρα σε οπωσ ενδειξωμαι εν σοι την δυναμιν μου και οπωσ διαγγελη το ονομα μου εν παση τη γη

¹⁸ αρα ουν ον θελει ελεει ον δε θελει σκληρυνει

¹⁹ ερεισ ουν μοι τι ετι μεμφεται τω γαρ βουληματι αυτου τισ ανθεσθηκεν

²⁰ μενουνγε ω ανθρωπε συ τισ ει ο ανταποκρινομενοσ τω θεω μη ερει το πλασμα τω πλασαντι τι με εποιησασ ουτωσ

²¹ η ουκ εχει εξουσιαν ο κεραμευσ του πηλου εκ του αυτου φυραματοσ ποιησαι ο μεν εισ τιμην σκευοσ ο δε εισ ατιμιαν

²² ει δε θελων ο θεοσ ενδειξασθαι την οργην και γνωρισαι το δυνατον αυτου ηνεγκεν εν πολλη μακροθυμια σκευη οργησ κατηρτισμενα εισ απωλειαν

²³ και ινα γνωριση τον πλουτον της δοξησ αυτου επι σκευη ελεουσ α προητοιμασεν εισ δοξαν

²⁴ ουσ και εκαλεσεν ημασ ου μονον εξ ιουδαιων αλλα και εξ εθνων

²⁵ ωσ και εν τω ωσηε λεγει καλεσω τον ου λαον μου λαον μου και την ουκ ηγαπημενην ηγαπημενην

²⁶ και εσται εν τω τοπω ου ερρηθη αυτοισ ου λαοσ μου υμεις εκει κληθησονται υιοι θεου ζωντοσ

²⁷ ησαιασ δε κραζει υπερ του ισραηλ εαν η ο αριθμοσ των υιων ισραηλ ωσ η αμμοσ της θαλασσησ το καταλειμμα σωθησεται

²⁸ λογον γαρ συντελων και συντεμνων εν δικαιοσυνη οτι λογον συντετμημενον ποιησει κυριοσ επι της γησ

²⁹ και καθωσ προειρηκεν ησαιασ ει μη κυριοσ σαβαωθ εγκατελιπεν ημιν σπερμα ωσ σοδομα αν εγενηθημεν και ωσ γομορρα αν ωμοιωθημεν

³⁰ τι ουν ερουμεν οτι εθνη τα μη διωκοντα δικαιοσυνην κατελαβεν δικαιοσυνην δικαιοσυνην δε την εκ πιστεωσ

³¹ ισραηλ δε διωκων νομον δικαιοσυνησ εισ νομον δικαιοσυνησ ουκ εφθασεν

32 δια τι οτι ουκ εκ πιστεωσ αλλ ωσ εξ εργων νομου προσεκοψαν γαρ τω λιθω του προσκομματος

33 καθωσ γεγραπται ιδου τιθημι εν σιων λιθον προσκομματος και πετραν σκανδαλου και πασ ο πιστευων επ αυτω ου καταισχυνησεται

10

1 αδελφοι η μεν ευδοκια της εμησ καρδιασ και η δεησις η προσ τον θεον υπερ του ισραηλ εστιν εισ σωτηριαν

2 μαρτυρω γαρ αυτοις οτι ζηλον θεου εχουσιν αλλ ου κατ επιγνωσιν

3 αγνοουντες γαρ την του θεου δικαιοσυνην και την ιδιαν δικαιοσυνην ζητουντες στησαι τη δικαιοσυνη του θεου ουχ υπεταγησαν

4 τελος γαρ νομου χριστος εισ δικαιοσυνην παντι τω πιστευοντι

5 μωυσησ γαρ γραφει την δικαιοσυνην την εκ του νομου οτι ο ποιησασ αυτα ανθρωπος ζησεται εν αυτοις

6 η δε εκ πιστεωσ δικαιοσυνη ουτωσ λεγει μη ειπησ εν τη καρδια σου τισ αναβησεται εισ τον ουρανον τουτ εστιν χριστον καταγαγειν

7 η τισ καταβησεται εισ την αβυσσον τουτ εστιν χριστον εκ νεκρων αναγαγειν

8 αλλα τι λεγει εγγυσ σου το ρημα εστιν εν τω στοματι σου και εν τη καρδια σου τουτ εστιν το ρημα της πιστεωσ ο κηρυσσομεν

9 οτι εαν ομολογησησ εν τω στοματι σου κυριον ιησουν και πιστευσησ εν τη καρδια σου οτι ο θεοσ αυτον ηγειρεν εκ νεκρων σωθηση

10 καρδια γαρ πιστευεται εισ δικαιοσυνην στοματι δε ομολογεται εισ σωτηριαν

11 λεγει γαρ η γραφη πασ ο πιστευων επ αυτω ου καταισχυνησεται

12 ου γαρ εστιν διαστολη ιουδαιου τε και ελληνοσ ο γαρ αυτοσ κυριοσ παντων πλουτων εισ παντασ τουσ επικαλουμενουσ αυτον

13 πασ γαρ οσ αν επικαλεσηται το ονομα κυριου σωθησεται

14 πωσ ουν επικαλεσονται εισ ον ουκ επιστευσαν πωσ δε πιστευουσιν ου ουκ ηκουσαν πωσ δε ακουσουσιν χωρισ κηρυσσοντοσ

15 πωσ δε κηρυξουσιν εαν μη αποσταλωσιν καθωσ γεγραπται ωσ ωραιοι οι ποδεσ των ευαγγελιζομενων ειρηνην των ευαγγελιζομενων τα αγαθα

16 αλλ ου παντες υπηκουσαν τω ευαγγελιω ησαιασ γαρ λεγει κυριε τισ επιστευσεν τη ακοη ημων

17 αρα η πιστισ εξ ακοησ η δε ακοη δια ρηματοσ θεου

18 αλλα λεγω μη ουκ ηκουσαν μενουγγε εισ πασαν την γην εξηλθεν ο φθογγοσ αυτων και εισ τα περατα της οικουμενησ τα ρηματα αυτων

19 αλλα λεγω μη ουκ εγνω ισραηλ πρωτοσ μωυσησ λεγει εγω παραζηλωσω υμασ επ ουκ εθνει επι εθνει ασυνετω παροργιω υμασ

20 ησαιασ δε αποτολμα και λεγει ευρεθην τοισ εμε μη ζητουσιν εμφανησ εγενομην τοισ εμε μη επερωτωσιν

21 προσ δε τον ισραηλ λεγει ολην την ημεραν εξεπετασα τασ χειρασ μου προσ λαον απειθουντα και αντιλεγοντα

11

1 λεγω ουν μη απωσατο ο θεοσ τον λαον αυτου μη γενοιτο και γαρ εγω ισραηλιτησ ειμι εκ σπερματοσ αβρααμ φυλησ βενιαμιν

2 ουκ απωσατο ο θεοσ τον λαον αυτου ον προεγνω η ουκ οιδατε εν ηλια τι λεγει η γραφη ωσ εντυγχανει τω θεω κατα του ισραηλ λεγων

3 κυριε τουσ προφητασ σου απεκτειναν και τα θυσιαστηρια σου κατεσκαψαν καγω υπελειφθην μονοσ και ζητουσιν την ψυχην μου

4 αλλα τι λεγει αυτω ο χρηματισμοσ κατελιπον εμαυτω επτακιςχιλιοσ ανδρασ οιτινεσ ουκ εκαμψαν γονυ τη βααλ

5 ουτωσ ουν και εν τω νυν καιρω λειμμα κατ εκλογην χαριτοσ γεγονεν

6 ει δε χαριτι ουκετι εξ εργων επει η χαρισ ουκετι γινεται χαρισ ει δε εξ εργων ουκετι εστιν χαρισ επει το εργον ουκετι εστιν εργον

7 τι ουν ο επιζητει ισραηλ τουτο ουκ επετυχεν η δε εκλογη επετυχεν οι δε λοιποι επωρωθησαν

8 καθωσ γεγραπται εδωκεν αυτοισ ο θεοσ πνευμα κατανυξεωσ οφθαλμοσ του μη βλεπειν και ωτα του μη ακουειν εωσ της σημερον ημερασ

9 και δαυιδ λεγει γενηθητω η τραπεζα αυτων εισ παγίδα και εισ θηραν και εισ σκανδαλον και εισ ανταποδομα αυτοισ

10 σκοτισθητωσαν οι οφθαλμοι αυτων του μη βλεπειν και τον νωτον αυτων δια παντοσ συγκαμψον

11 λεγω ουν μη επταισαν ινα πεσωσιν μη γενοιτο αλλα τω αυτων παραπτωματι η σωτηρια τοισ εθνεσιν εισ το παραζηλωσαι αυτοουσ

12 ει δε το παραπτωμα αυτων πλουτοσ κοσμου και το ηττημα αυτων πλουτοσ εθνων ποσω μαλλον το πληρωμα αυτων

13 υμιν γαρ λεγω τοισ εθνεσιν εφ οσον μεν ειμι εγω εθνων αποστολοσ την διακονιαν μου δοξαζω

14 ει πως παραζηλωσω μου την σαρκα και σωσω τινα εξ αυτων

15 ει γαρ η αποβολη αυτων καταλλαγη κοσμου τισ η προσληψισ ει μη ζωη εκ νεκρων

16 ει δε η απαρχη αγια και το φυραμα και ει η ριζα αγια και οι κλαδοι

17 ει δε τινεσ των κλαδων εξεκλασθησαν συ δε αγριελαιος ων ενεκεντρισθησ εν αυτοισ και συγκοινωνοσ τισ ριζησ και τισ πιστητοσ τισ ελαιασ εγενου

18 μη κατακαυχω των κλαδων ει δε κατακαυχασαι ου συ την ριζαν βασταζεισ αλλ η ριζα σε

19 ερεισ ουν εξεκλασθησαν κλαδοι ινα εγω εγκεντρισθω

20 καλωσ τη απιστια εξεκλασθησαν συ δε τη πιστει εστηκασ μη υψηλοφρονει αλλα φοβου

21 ει γαρ ο θεοσ των κατα φυσιν κλαδων ουκ εφεισατο μηπωσ ουδε σου φεισεται

22 ιδε ουν χρηστοτητα και αποτομιαν θεου επι μεν τουσ πεσοντασ αποτομιαν επι δε σε χρηστοτητα εαν επιμεινησ τη χρηστοτητι επει και συ εκκοπηση

23 και εκεινοι δε εαν μη επιμεινωσιν τη απιστια εγκεντρισθησονται δυνατοσ γαρ ο θεοσ εστιν παλιν εγκεντρισαι αυτοουσ

24 ει γαρ συ εκ τισ κατα φυσιν εξεκοπησ αγριελαιου και παρα φυσιν ενεκεντρισθησ εισ καλλιελαιον ποσω μαλλον ουτοι οι κατα φυσιν εγκεντρισθησονται τη ιδια ελαια

25 ου γαρ θελω υμασ αγνοειν αδελφοι το μυστηριον τουτο ινα μη ητε παρ εαυτοισ φρονιμοι οτι πωρωσισ απο μερουσ τω ισραηλ γεγονεν αχρι ου το πληρωμα των εθνων εισελθη

26 και ουτωσ πασ ισραηλ σωθησεται καθωσ γεγραπται ηξει εκ σιων ο ρυομενοσ και αποστρεψει ασεβειασ απο ιακωβ

27 και αυτη αυτοισ η παρ εμου διαθηκη οταν αφελωμαι τασ αμαρτιασ αυτων

28 κατα μεν το ευαγγελιον εχθροι δι υμασ κατα δε την εκλογην αγαπητοι δια τουσ πατερασ

29 αμεταμελητα γαρ τα χαρισματα και η κλησισ του θεου

30 ωσπερ γαρ και υμεισ ποτε ηπειθησατε τω θεω νυν δε ηληθητε τη τουτων απειθεια

31 ουτωσ και ουτοι νυν ηπειθησαν τω υμετερω ελεει ινα και αυτοι ελεηθωσιν

32 συνεκλεισεν γαρ ο θεοσ τουσ παντασ εισ απειθειαν ινα τουσ παντασ ελεηση

33 ω βαθοσ πλουτου και σοφιασ και γνωσεωσ θεου ωσ ανεξερευνητα τα κριματα αυτου και

ανεξιχνιαστοι αι οδοι αυτου

34 τισ γαρ εγνω νουν κυριου η τισ συμβουλοσ αυτου εγενετο

35 η τισ προεδωκεν αυτω και ανταποδοθησεται αυτω

36 οτι εξ αυτου και δι αυτου και εισ αυτον τα παντα αυτω η δοξα εισ τουσ αιωνασ αμην

12

1 παρακαλω ουν υμασ αδελφοι δια των οικτιρμων του θεου παραστησαι τα σωματα υμων θυσιαν ζωσαν αγιαν ευαρεστον τω θεω την λογικην λατρειαν υμων

2 και μη συσχηματιζεσθαι τω αιωνι τουτω αλλα μεταμορφουσθαι τη ανακαινωσει του νοοσ υμων εισ το δοκιμαζειν υμασ τι το θελημα του θεου το αγαθον και ευαρεστον και τελειον

3 λεγω γαρ δια τισ χαριτοσ τισ δοθεισ μοι παντι τω οντι εν υμιν μη υπερφρονειν παρ ο δει φρονειν αλλα φρονειν εισ το σωφρονειν εκαστω ωσ ο θεοσ εμερισεν μετρον πιστεωσ

4 καθαπερ γαρ εν ενι σωματι μελη πολλα εχομεν τα δε μελη παντα ου την αυτην εχει πραξιν

5 ουτωσ οι πολλοι εν σωμα εσμεν εν χριστω ο δε καθ εισ αλληλων μελη

6 εχοντεσ δε χαρισματα κατα την χαριν την δοθεισαν ημιν διαφορα ειτε προφητειαν κατα την αναλογιαν τισ πιστεωσ

7 ειτε διακονιαν εν τη διακονια ειτε ο διδασκων εν τη διδασκαλια

8 ειτε ο παρακαλων εν τη παρακλησει ο μεταδιδουσ εν απλοτητι ο προισταμενοσ εν σπουδη ο ελεων εν ιλαροτητι

9 η αγαπη ανυποκριτοσ αποστυγουντεσ το πονηρον κολλωμενοι τω αγαθω

10 τη φιλαδελφια εισ αλληλουσ φιλοστοργοι τη τιμη αλληλουσ προηγουμενοι

11 τη σπουδη μη οκνηροι τω πνευματι ζεοντεσ τω κυριω δουλευοντεσ

12 τη ελπιδι χαιροντεσ τη θλιψει υπομενοντεσ τη προσευχη προσκαρτεροντεσ

13 ταισ χρειασι των αγιων κοινωνουντεσ την φιλοξενιαν διωκοντεσ

14 ευλογειτε τουσ διωκοντασ υμασ ευλογειτε και μη καταρασθε

15 χαιρειν μετα χαιροντων και κλαιειν μετα κλαιοντων

16 το αυτο εισ αλληλουσ φρονουντεσ μη τα υψηλα φρονουντεσ αλλα τοισ ταπεινοισ συναπαγομενοι μη γινεσθε φρονιμοι παρ εαυτοισ

17 μηδενι κακον αντι κακου αποδιδοντες
προνοουμενοι καλα ενωπιον παντων ανθρωπων

18 ει δυνατον το εξ υμων μετα παντων
ανθρωπων ειρηνευοντες

19 μη εαυτους εκδικουντες αγαπητοι αλλα δοτε
τοπον τη οργη γεγραπται γαρ εμοι εκδικησις εγω
ανταποδωσω λεγει κυριος

20 εαν ουν πεινα ο εχθρος σου ψωμιζε αυτον
εαν διψα ποτιζε αυτον τουτο γαρ ποιων ανθρακας
πυρος σωρευσεις επι την κεφαλην αυτου

21 μη νικω υπο του κακου αλλα νικα εν τω
αγαθω το κακον

13

1 πασα ψυχη εξουσιας υπερεχουσαις
υποτασσεσθω ου γαρ εστιν εξουσια ει μη υπο θεου
αι δε ουσαι εξουσαι υπο του θεου τεταγμεναι
εισιν

2 ωστε ο αντιτασσομενος τη εξουσια τη του
θεου διαταγη ανθεστηκεν οι δε ανθεστηκοτες
εαυτοις κριμα ληφονται

3 οι γαρ αρχοντες ουκ εισιν φοβος των αγαθων
εργων αλλα των κακων θελεις δε μη φοβεισθαι
την εξουσιαν το αγαθον ποιει και εξεις επαινον
εξ αυτης

4 θεου γαρ διακονος εστιν σοι εισ το αγαθον
εαν δε το κακον ποιησ φοβου ου γαρ εικη την
μαχαιραν φορει θεου γαρ διακονος εστιν εκδικος
εις οργην τω το κακον πρασσοντι

5 διο αναγκη υποτασσεσθαι ου μονον δια την
οργην αλλα και δια την συνειδησιν

6 δια τουτο γαρ και φορους τελειτε λειτουργοι
γαρ θεου εισιν εισ αυτο τουτο προσκαρτερουντες

7 αποδοτε ουν πασιν τας οφειλας τω τον φορον
τον φορον τω το τελος το τελος τω τον φοβον τον
φοβον τω την τιμην την τιμην

8 μηδενι μηδεν οφειλετε ει μη το αγαπα
αλληλους ο γαρ αγαπων τον ετερον νομον
πεπληρωκεν

9 το γαρ ου μοιχευσεις ου φονευσεις ου κλειψεις
ουκ επιθυμησεις και ει τις ετερα εντολη εν τουτω
τω λογω ανακεφαλαιουται εν τω αγαπησεις τον
πλησιον σου ως σεαυτον

10 η αγαπη τω πλησιον κακον ουκ εργαζεται
πληρωμα ουν νομου η αγαπη

11 και τουτο ειδοτες τον καιρον οτι ωρα ημας
ηδη εξ υπνου εγερθησαι νυν γαρ εγγυτερον ημων
η σωτηρια η οτε επιστευσσαμεν

12 η νυξ προεκοψεν η δε ημερα ηγγικεν
αποθωμεθα ουν τα εργα του σκοτους και
ενδυσωμεθα τα οπλα του φωτος

13 ως εν ημερα ευσημονως περιπατησωμεν μη
κωμοις και μεθαις μη κοιταις και ασελγειαίς μη
εριδι και ζηλω

14 αλλ ενδυσασθε τον κυριον ιησουν χριστον
και της σαρκος προνοιαν μη ποιεισθε εισ
επιθυμιας

14

1 τον δε ασθενοντα τη πιστει προσλαμβανεσθε
μη εισ διακρισεις διαλογισμων

2 ος μεν πιστευει φαγειν παντα ο δε ασθενων
λαχανα εσθιει

3 ο εσθιων τον μη εσθιοντα μη εξουθενειτω και
ο μη εσθιων τον εσθιοντα μη κρινετω ο θεος γαρ
αυτον προσελαβετο

4 συ τις ει ο κρινων αλλοτριον οικητην τω ιδιω
κυριω στηκει η πιπτει σταθησεται δε δυνατος γαρ
εστιν ο θεος στησαι αυτον

5 ος μεν κρινει ημεραν παρ ημεραν ος δε
κρινει πασαν ημεραν εκαστος εν τω ιδιω νοι
πληροφορεισθω

6 ο φρονων την ημεραν κυριω φρονει και ο
μη φρονων την ημεραν κυριω ου φρονει και ο
εσθιων κυριω εσθιει ευχαριστη γαρ τω θεω και
ο μη εσθιων κυριω ουκ εσθιει και ευχαριστη τω
θεω

7 ουδεις γαρ ημων εαυτω ζη και ουδεις εαυτω
αποθνησκει

8 εαν τε γαρ ζωμεν τω κυριω ζωμεν εαν τε
αποθνησκωμεν τω κυριω αποθνησκομεν εαν τε
ουν ζωμεν εαν τε αποθνησκωμεν του κυριου
εσμεν

9 εισ τουτο γαρ χριστος και απεθανεν και
ανεστη και εξησεν ινα και νεκρων και ζωντων
κυριευση

10 συ δε τι κρινεις τον αδελφον σου η και
συ τι εξουθενεις τον αδελφον σου παντες γαρ
παραστησομεθα τω βηματι του χριστου

11 γεγραπται γαρ ζω εγω λεγει κυριος
οτι εμοι καμψει παν γονυ και πασα γλωσσα
εξομολογησεται τω θεω

12 αρα ουν εκαστος ημων περι εαυτου λογον
δωσει τω θεω

13 μηκετι ουν αλληλους κρινωμεν αλλα τουτο
κρινατε μαλλον το μη τιθεναι προσκομμα τω
αδελφω η σκανδαλον

14 οίδα και πεπεισμαι εν κυριω ιησου οτι ουδεν
κοινων δι αυτου ει μη τω λογιζομενω τι κοινων
ειναι εκεινω κοινων

15 ει δε δια βρωμα ο αδελφος σου λυπειται
ουκετι κατα αγαπην περιπατεις μη τω βρωματι
σου εκεινον απολλυε υπερ ου χριστος απεθανεν

16 μη βλασφημεισθω ουν υμων το αγαθον
 17 ου γαρ εστιν η βασιλεια του θεου βρωσις και ποσις αλλα δικαιοσυνη και ειρηνη και χαρα εν πνευματι αγιω
 18 ο γαρ εν τουτοις δουλευων τω χριστω ευαρεστος τω θεω και δοκιμος τοις ανθρωποις
 19 αρα ουν τα της ειρηνης διωκωμεν και τα της οικοδομης της εις αλληλους
 20 μη ενεκεν βρωματος καταλυε το εργον του θεου παντα μεν καθαρα αλλα κακον τω ανθρωπω τω δια προσκομματος εσθιοντι
 21 καλον το μη φαγειν κρεα μηδε πειν οινον μηδε εν ω ο αδελφος σου προσκοπτει η σκανδαλιζεται η ασθενει
 22 συ πιστιν εχεις κατα σεαυτον εχε ενωπιον του θεου μακαριος ο μη κρινων εαυτον εν ω δοκιμαζει
 23 ο δε διακρινομενος εαν φαγη κατακεκριται οτι ουκ εκ πιστεωσ παν δε ο ουκ εκ πιστεωσ αμαρτια εστιν
 24 τω δε δυναμενω υμας στηριξαι κατα το ευαγγελιον μου και το κηρυγμα ιησου χριστου κατα αποκαλυψιν μυστηριου χρονιοις αιωνιοις σεσιγημενου
 25 φανερωθεντος δε νυν δια τε γραφων προφητικων κατ επιταγην του αιωνιου θεου εις υπακοην πιστεωσ εις παντα τα εθνη γνωρισθεντος
 26 μονω σοφω θεω δια ιησου χριστου ω η δοξα εις τουσ αιωνασ αμην

15

1 οφειλομεν δε ημεις οι δυνατοι τα ασθενηματα των αδυνατων βασταζειν και μη εαυτοις αρεσκειν
 2 εκαστος ημων τω πλησιον αρεσκετω εις το αγαθον προσ οικοδομην
 3 και γαρ ο χριστος ουχ εαυτω ηρεσεν αλλα καθωσ γεγραπται οι ονειδισμοι των ονειδιζοντων σε επεπεσον επ εμε
 4 οσα γαρ προεγραφη εις την ημετεραν διδασκαλιαν προεγραφη ινα δια της υπομονης και δια της παρακλησεωσ των γραφων την ελπιδα εχωμεν
 5 ο δε θεος της υπομονης και της παρακλησεωσ δωη υμιν το αυτο φρονειν εν αλληλοις κατα χριστον ιησουν
 6 ινα ομοθυμαδον εν ενι στοματι δοξαζητε τον θεον και πατερα του κυριου ημων ιησου χριστου
 7 διο προσλαβανεσθε αλληλους καθωσ και ο χριστος προσελαβετο υμας εις δοξαν θεου

8 λεγω δε χριστον ιησουν διακονον γεγενησθαι περιτομησ υπερ αληθειας θεου εις το βεβαιωσαι τασ επαγγελιασ των πατερων
 9 τα δε εθνη υπερ ελεουσ δοξασαι τον θεον καθωσ γεγραπται δια τουτο εξομολογησομαι σοι εν εθνεσιν και τω ονοματι σου ψαλω
 10 και παλιν λεγει ευφρανθητε εθνη μετα του λαου αυτου
 11 και παλιν αινειτε τον κυριον παντα τα εθνη και επαινεσατε αυτον παντες οι λαοι
 12 και παλιν ησαιασ λεγει εσται η ριζα του ιεσσα και ο ανισταμενος αρχειν εθνων επ αυτω εθνη ελπιουσιν
 13 ο δε θεος της ελπιδοσ πληρωσαι υμασ πασης χαρασ και ειρηνης εν τω πιστευειν εις το περισσευειν υμασ εν τη ελπιδι εν δυναμει πνευματος αγιου
 14 πεπεισμαι δε αδελφοι μου και αυτοσ εγω περι υμων οτι και αυτοι μεστοι εστε αγαθωσυνης πεπληρωμενοι πασης γνωσεωσ δυναμενοι και αλλουσ νουθετειν
 15 τολμηροτερον δε εγραψα υμιν αδελφοι απο μερουσ ωσ επαναμιμνησκων υμασ δια την χαριν την δοθεισαν μοι υπο του θεου
 16 εις το ειναι με λειτουργον ιησου χριστου εις τα εθνη ιερουργουντα το ευαγγελιον του θεου ινα γενηται η προσφορα των εθνων ευπροσδεκτοσ ηγιασμενη εν πνευματι αγιω
 17 εχω ουν καυχησιν εν χριστω ιησου τα προσ τον θεον
 18 ου γαρ τολμησω λαλειν τι ων ου κατειργασατο χριστοσ δι εμου εις υπακοην εθνων λογω και εργω
 19 εν δυναμει σημειων και τερατων εν δυναμει πνευματος θεου ωστε με απο ιερουσαλημ και κυκλω μεχρι του ιλλυρικου πεπληρωκεναι το ευαγγελιον του χριστου
 20 ουτωσ δε φιλοτιμουμενον ευαγγελιζεσθαι ουχ οπου ωνομασθη χριστοσ ινα μη επ αλλοτριον θεμελιον οικοδομω
 21 αλλα καθωσ γεγραπται οιοσ ουκ ανηγγελη περι αυτου οψονται και οι ουκ ακηκοασιν συνησουσιν
 22 διο και ενεκοπτομην τα πολλα του ελθειν προς υμασ
 23 νυνι δε μηκετι τοπον εχων εν τοις κλιμασιν τουτοις επιποθιαν δε εχων του ελθειν προς υμασ απο πολλων ετων
 24 ωσ εαν πορευωμαι εις την σπανιαν ελευσομαι προς υμασ ελπίζω γαρ διαπορευομενοσ θεασασθαι υμασ και υφ υμων προπεμφθηναι εκει εαν υμων πρωτον απο μερουσ εμπλησθω

25 νυνι δε πορευομαι εις ιερουσαλημ διακονων τοις αγιοις

26 ευδοκησαν γαρ μακεδονια και αχαια κοινωνιαν τινα ποιησασθαι εις τουσ πτωχουσ των αγιων των εν ιερουσαλημ

27 ευδοκησαν γαρ και οφειλεται αυτων εισιν ει γαρ τοις πνευματικοις αυτων εκοινωνησαν τα εθνη οφειλουσιν και εν τοις σαρκικοις λειτουργησαι αυτοις

28 τουτο ουν επιτελεσασ και σφραγισαμενος αυτοις τον καρπον τουτον απελευσομαι δι υμων εις την σπανιαν

29 οιδα δε οτι ερχομενος προσ υμασ εν πληρωματι ευλογιασ του ευαγγελιου του χριστου ελευσομαι

30 παρακαλω δε υμασ αδελφοι δια του κυριου ημων ιησου χριστου και δια της αγαπης του πνευματοσ συναγωνισασθαι μοι εν ταισ προσευχαισ υπερ εμου προσ τον θεον

31 ινα ρυσθω απο των απειθουντων εν τη ιουδαια και ινα η διακονια μου η εις ιερουσαλημ ευπροσδεκτοσ γενηται τοις αγιοις

32 ινα εν χαρα ελθω προσ υμασ δια θεληματοσ θεου και συναναπαυσωμαι υμιν

33 ο δε θεοσ της ειρηνησ μετα παντων υμων αμην

16

1 συνιστημι δε υμιν φοιβην την αδελφην ημων ουσαν διακονον της εκκλησιασ της εν κεγχραισ

2 ινα αυτην προσδεξησθε εν κυριω αξιωσ των αγιων και παραστητε αυτη εν ω αν υμων χρηζη πραγματι και γαρ αυτη προστατισ πολλων εγενηθη και αυτου εμου

3 ασπασασθε πρισκαν και ακυλαν τουσ συνεργουσ μου εν χριστω ιησου

4 οιτινεσ υπερ της ψυχησ μου τον εαυτων τραχηλον υπεθηκαν οισ ουκ εγω μονοσ ευχαριστω αλλα και πασαι αι εκκλησιαι των εθνων

5 και την κατ οικον αυτων εκκλησιαν ασπασασθε επαινετον τον αγαπητον μου οσ εστιν απαρχη της αχαιασ εις χριστον

6 ασπασασθε μαριαμ ητισ πολλα εκοπιασεν εις ημασ

7 ασπασασθε ανδρονικον και ιουνιαν τουσ συγγενεισ μου και συναιχμαλωτουσ μου οιτινεσ εισιν επισημοι εν τοις αποστολοισ οι και προ εμου γεγονασιν εν χριστω

8 ασπασασθε αμπλιαν τον αγαπητον μου εν κυριω

9 ασπασασθε ουρβανον τον συνεργον ημων εν χριστω και σταχυν τον αγαπητον μου

10 ασπασασθε απελλην τον δοκιμον εν χριστω ασπασασθε τουσ εκ των αριστοβουλου

11 ασπασασθε ηρωδιωνα τον συγγενη μου ασπασασθε τουσ εκ των ναρκισσου τουσ οντασ εν κυριω

12 ασπασασθε τρυφαιναν και τρυφωσαν τασ κοπιωσασ εν κυριω ασπασασθε περσιδα την αγαπητην ητισ πολλα εκοπιασεν εν κυριω

13 ασπασασθε ρουφον τον εκλεκτον εν κυριω και την μητερα αυτου και εμου

14 ασπασασθε ασυγκριτον φλεγοντα ερμαν πατροβαν ερμην και τουσ συν αυτοις αδελφουσ

15 ασπασασθε φιλολογον και ιουλιαν νηρεα και την αδελφην αυτου και ολυμπαν και τουσ συν αυτοις παντασ αγιουσ

16 ασπασασθε αλληλουσ εν φιληματι αγιω ασπαζονται υμασ αι εκκλησιαι του χριστου

17 παρακαλω δε υμασ αδελφοι σκοπειν τουσ τασ διχοστασιασ και τα σκανδαλα παρα την διδαχην ην υμεισ εμαθετε ποιουντασ και εκκλινατε απ αυτων

18 οι γαρ τοιουτοι τω κυριω ημων ιησου χριστω ου δουλευουσιν αλλα τη εαυτων κοιλια και δια της χρηστολογιασ και ευλογιασ εξαπατωσιν τασ καρδιασ των ακακων

19 η γαρ υμων υπακοη εις παντασ αφικετο χαιρω ουν το εφ υμιν θελω δε υμασ σοφουσ μεν ειναι εις το αγαθον ακεραιουσ δε εις το κακον

20 ο δε θεοσ της ειρηνησ συντριψει τον σαταναν υπο τουσ ποδασ υμων εν ταχει η χαρισ του κυριου ημων ιησου χριστου μεθ υμων

21 ασπαζονται υμασ τιμοθεοσ ο συνεργοσ μου και λουκιοσ και ιασων και σωσιπατροσ οι συγγενεισ μου

22 ασπαζομαι υμασ εγω τερτιοσ ο γραψασ την επιστολην εν κυριω

23 ασπαζεται υμασ γαιιοσ ο ξενοσ μου και της εκκλησιασ ολησ ασπαζεται υμασ εραστοσ ο οικονομοσ της πολεωσ και κουαρτοσ ο αδελφοσ

24 η χαρισ του κυριου ημων ιησου χριστου μετα παντων υμων αμην

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Α΄

¹ παυλος κλητος αποστολος ιησου χριστου δια θεληματος θεου και σωσθηνισ ο αδελφος

² τη εκκλησια του θεου τη ουση εν κορινθω ηγιασμενοις εν χριστω ιησου κλητοις αγιοις συν πασιν τοις επικαλουμενοις το ονομα του κυριου ημων ιησου χριστου εν παντι τοπω αυτων τε και ημων

³ χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου

⁴ ευχαριστω τω θεω μου παντοτε περι υμων επι τη χαριτι του θεου τη δοθειση υμιν εν χριστω ιησου

⁵ οτι εν παντι επλουτισθητε εν αυτω εν παντι λογω και παση γνωσει

⁶ καθως το μαρτυριον του χριστου εβεβαιωθη εν υμιν

⁷ ωστε υμας μη υστερεισθαι εν μηδενι χαρισματι απεκδεχομενους την αποκαλυψιν του κυριου ημων ιησου χριστου

⁸ ος και βεβαιωσει υμας εως τελουσ ανεγκλητους εν τη ημερα του κυριου ημων ιησου χριστου

⁹ πιστος ο θεος δι ου εκληθητε εις κοινωνιαν του υιου αυτου ιησου χριστου του κυριου ημων

¹⁰ παρακαλω δε υμας αδελφοι δια του ονοματος του κυριου ημων ιησου χριστου ινα το αυτο λεγητε παντες και μη η εν υμιν σχισματα ητε δε κατηρτισμενοι εν τω αυτω νοι και εν τη αυτη γνωμη

¹¹ εδηλωθη γαρ μοι περι υμων αδελφοι μου υπο των χλοησ οτι εριδες εν υμιν εισιν

¹² λεγω δε τουτο οτι εκαστος υμων λεγει εγω μεν ειμι παυλου εγω δε απολλω εγω δε κηφα εγω δε χριστου

¹³ μεμερισται ο χριστος μη παυλος εσταυρωθη υπερ υμων η εισ το ονομα παυλου εβαπτισθητε

¹⁴ ευχαριστω τω θεω οτι ουδενα υμων εβαπτισα ει μη κρισπον και γαιον

¹⁵ ινα μη τισ ειπη οτι εισ το εμον ονομα εβαπτισα

¹⁶ εβαπτισα δε και τον στεφανα οικον λοιπον ουκ οιδα ει τινα αλλον εβαπτισα

¹⁷ ου γαρ απεστειλεν με χριστος βαπτιζειν αλλ ευαγγελιζεσθαι ουκ εν σοφια λογου ινα μη κενωθη ο σταυρος του χριστου

¹⁸ ο λογος γαρ ο του σταυρου τοις μεν απολλυμενοις μωρια εστιν τοις δε σωζομενοις ημιν δυναμις θεου εστιν

¹⁹ γεγραπται γαρ απολω την σοφιαν των σοφων και την συνεσιν των συνετων αθετησω

²⁰ που σοφος που γραμματευσ που συζητητης του αιωνος τουτου ουχι εμωρανεν ο θεος την σοφιαν του κοσμου τουτου

²¹ επειδη γαρ εν τη σοφια του θεου ουκ εγνω ο κοσμος δια της σοφιας τον θεον ευδοκησεν ο θεος δια της μωριας του κηρυγματος σωσαι τους πιστευοντας

²² επειδη και ιουδαιοι σημειον αιτουσιν και ελληνες σοφιαν ζητουσιν

²³ ημεις δε κηρυσσομεν χριστον εσταυρωμενον ιουδαιοις μεν σκανδαλον ελλησιν δε μωριαν

²⁴ αυτοις δε τοις κλητοις ιουδαιοις τε και ελλησιν χριστον θεου δυναμιν και θεου σοφιαν

²⁵ οτι το μωρον του θεου σοφωτερον των ανθρωπων εστιν και το ασθενες του θεου ισχυροτερον των ανθρωπων εστιν

²⁶ βλεπετε γαρ την κλησιν υμων αδελφοι οτι ου πολλοι σοφοι κατα σαρκα ου πολλοι δυνατοι ου πολλοι ευγενεις

²⁷ αλλα τα μωρα του κοσμου εξελεξατο ο θεος ινα τους σοφους καταισχυνη και τα ασθενη του κοσμου εξελεξατο ο θεος ινα καταισχυνη τα ισχυρα

²⁸ και τα αγενη του κοσμου και τα εξουθενημενα εξελεξατο ο θεος και τα μη οντα ινα τα οντα καταργησιν

²⁹ οπως μη καυχησεται πασα σαρξ ενωπιον του θεου

³⁰ εξ αυτου δε υμεις εστε εν χριστω ιησου ος εγενηθη ημιν σοφια απο θεου δικαιοσυνη τε και αγιασμος και απολυτρωσις

³¹ ινα καθως γεγραπται ο καυχωμενος εν κυριω καυχασθω

2

¹ καγω ελθων προς υμας αδελφοι ηλθον ου καθ υπεροχην λογου η σοφιας καταγγελων υμιν το μαρτυριον του θεου

² ου γαρ εκρινα του ειδεναι τι εν υμιν ει μη ιησουν χριστον και τουτον εσταυρωμενον

³ και εγω εν ασθενεια και εν φοβω και εν τρομω πολλω εγενομην προς υμας

⁴ και ο λογος μου και το κηρυγμα μου ουκ εν πειθοις ανθρωπινης σοφιας λογοις αλλ εν αποδειξει πνευματος και δυναμεως

⁵ ινα η πιστις υμων μη η εν σοφια ανθρωπων αλλ εν δυναμει θεου

⁶ σοφιαν δε λαλουμεν εν τοις τελειοις σοφιαν δε ου του αιωνος τουτου ουδε των αρχοντων του αιωνος τουτου των καταργουμενων

⁷ αλλά λαλούμεν σοφίαν θεού εν μυστηρίω την αποκεκρυμμένην ην προωρίσεν ο θεός προ των αιώνων εις δοξάν ημών

⁸ ην ουδεις των αρχόντων του αιώνος τουτου εγνώκεν ει γαρ εγνώσαν ουκ αν τον κυριον της δοξης εσταυρωσαν

⁹ αλλά καθως γεγραπται α οφθαλμος ουκ ειδεν και ους ουκ ηκουσεν και επι καρδιαν ανθρωπου ουκ ανεβη α ητοιμασεν ο θεός τοις αγαπωσιν αυτον

¹⁰ ημιν δε ο θεός απεκαλυψεν δια του πνευματος αυτου το γαρ πνευμα παντα ερευνα και τα βαθη του θεού

¹¹ τισ γαρ οιδεν ανθρωπων τα του ανθρωπου ει μη το πνευμα του ανθρωπου το εν αυτω ουτως και τα του θεού ουδεις οιδεν ει μη το πνευμα του θεού

¹² ημεις δε ου το πνευμα του κοσμου ελαβομεν αλλά το πνευμα το εκ του θεού ινα ειδωμεν τα υπο του θεού χαρισθεντα ημιν

¹³ α και λαλούμεν ουκ εν διδακτοις ανθρωπινης σοφιας λογοις αλλ εν διδακτοις πνευματος αγίου πνευματικοις 4152 A-DPN πνευματικα συγκρινοντες

¹⁴ ψυχικος δε ανθρωπος ου δεχεται τα του πνευματος του θεού μωρια γαρ αυτω εστιν και ου δυναται γνωνα οτι πνευματικωσ ανακρινεται

¹⁵ ο δε πνευματικος ανακρινει μεν παντα αυτος δε υπ ουδενος ανακρινεται

¹⁶ τισ γαρ εγνω νουν κυριου ος συμβιβασει αυτον ημεις δε νουν χριστου εχομεν

3

¹ και εγω αδελφοι ουκ ηδυνηθην υμιν λαλησαι ως πνευματικοις αλλ ως σαρκικοις ως νηπιοις εν χριστω

² γαλα υμας εποτισα και ου βρωμα ουπω γαρ εδυνασθε αλλ ουτε ετι νυν δυνασθε

³ ετι γαρ σαρκικοι εστε οπου γαρ εν υμιν ζηλος και ερισ και διχοστασιαι ουχι σαρκικοι εστε και κατα ανθρωπον περιπατειτε

⁴ οταν γαρ λεγη τισ εγω μεν ειμι παυλου ετερος δε εγω απολλω ουχι σαρκικοι εστε

⁵ τισ ουν εστιν παυλος τισ δε απολλωσ αλλ η διακονοι δι ων επιστευσατε και εκαστω ως ο κυριος εδωκεν

⁶ εγω εφυτευσα απολλωσ εποτισεν αλλ ο θεός ηυξανεν

⁷ ωστε ουτε ο φυτευων εστιν τι ουτε ο ποτιζων αλλ ο αυξανων θεός

⁸ ο φυτευων δε και ο ποτιζων εν εισιν εκαστος δε τον ιδιον μισθον ληφεται κατα τον ιδιον κοπον

⁹ θεού γαρ εσμεν συνεργοι θεού γεωργιον θεού οικοδομη εστε

¹⁰ κατα την χαριν του θεού την δοθεισαν μοι ως σοφος αρχιτεκτων θεμελιον τεθεικα αλλος δε εποικοδομει εκαστος δε βλεπετω πως εποικοδομει

¹¹ θεμελιον γαρ αλλον ουδεις δυναται θειναι παρα τον κειμενον ος εστιν ιησους χριστος

¹² ει δε τισ εποικοδομει επι τον θεμελιον τουτον χρυσον αργυρον λιθους τιμιους ξυλα χορτον καλαμην

¹³ εκαστου το εργον φανερον γενησεται η γαρ ημερα δηλωσει οτι εν πυρι αποκαλυπτεται και εκαστου το εργον οποιον εστιν το πυρ δοκιμασει

¹⁴ ει τινος το εργον μενει ο εποικοδομησεν μισθον ληφεται

¹⁵ ει τινος το εργον κατακαησεται ζημιωθησεται αυτος δε σωθησεται ουτως δε ως δια πυρος

¹⁶ ουκ οιδατε οτι ναος θεού εστε και το πνευμα του θεού οικει εν υμιν

¹⁷ ει τισ τον ναον του θεού φθειρει φθερει τουτον ο θεός ο γαρ ναος του θεού αγιος εστιν οτινες εστε υμεις

¹⁸ μηδεις εαυτον εξαπατατω ει τισ δοκει σοφος εινα εν υμιν εν τω αιωνι τουτω μωρος γενεσθω ινα γενηται σοφος

¹⁹ η γαρ σοφια του κοσμου τουτου μωρια παρα τω θεω εστιν γεγραπται γαρ ο δρασσομενος τους σοφους εν τη πανουργια αυτων

²⁰ και παλιν κυριος γινωσκει τους διαλογισμους των σοφων οτι εισιν ματαιοι

²¹ ωστε μηδεις καυχασθω εν ανθρωποις παντα γαρ υμων εστιν

²² ειτε παυλος ειτε απολλωσ ειτε κηφας ειτε κοσμος ειτε ζωη ειτε θανατος ειτε ενεστωτα ειτε μελλοντα παντα υμων εστιν

²³ υμεις δε χριστου χριστος δε θεού

4

¹ ουτως ημας λογιζεσθω ανθρωπος ως υπηρετας χριστου και οικονομους μυστηριων θεού

² ο δε λοιπον ζητειται εν τοις οικονομοις ινα πιστος τισ ευρεθη

³ εμοι δε εις ελαχιστον εστιν ινα υφ υμων ανακριθω η υπο ανθρωπινης ημερας αλλ ουδε εμαυτον ανακρινω

⁴ ουδεν γαρ εμαυτω συνοιδα αλλ ουκ εν τουτω δεδικαιωμαι ο δε ανακρινων με κυριος εστιν

⁵ ωστε μη προ καιρου τι κρινετε εως αν ελθη ο κυριος ος και φωτισει τα κρυπτα του σκοτους

και φανερωσει τας βουλας των καρδιων και τοτε ο επαиноς γενησεται εκαστω απο του θεου

⁶ ταυτα δε αδελφοι μετεσχηματισα εις εμαυτον και απολλω δι υμας ινα εν ημιν μαθητε το μη υπερ ο γεγραπται φρονειν ινα μη εις υπερ του ενου φυσιουσθε κατα του ετερου

⁷ τισ γαρ σε διακρινει τι δε εχεις ο ουκ ελαβεσ ει δε και ελαβεσ τι καυχασαι ωσ μη λαβων

⁸ ηδη κεκορεσμενοι εστε ηδη επλουτησατε χωρισ ημων εβασιλευσατε και οφελον γε εβασιλευσατε ινα και ημεις υμιν συμβασιλευσωμεν

⁹ δοκω γαρ οτι ο θεος ημας τουσ αποστολους εσχατους απεδειξεν ωσ επιθανατιουσ οτι θεατρον εγενηθημεν τω κοσμω και αγγελιοις και ανθρωποισ

¹⁰ ημεις μωροι δια χριστον υμεις δε φρονιμοι εν χριστω ημεις ασθενεισ υμεις δε ισχυροι υμεις ενδοξοι ημεις δε ατιμοι

¹¹ αχρι της αρτι ωρασ και πεινωμεν και διψωμεν και γυμνητευομεν και κολαφιζομεθα και αστατουμεν

¹² και κοπιωμεν εργαζομενοι ταισ ιδιαισ χερσιν λοιδορουμενοι ευλογουμεν διωκομενοι ανεχομεθα

¹³ βλασφημουμενοι παρακαλουμεν ωσ περικαθαρματα του κοσμου εγενηθημεν παντων περιψημα εωσ αρτι

¹⁴ ουκ εντρεπων υμας γραφω ταυτα αλλ ωσ τεκνα μου αγαπητα νουθετω

¹⁵ εαν γαρ μυριουσ παιδαγωγουσ εχητε εν χριστω αλλ ου πολλουσ πατερασ εν γαρ χριστω ιησου δια του ευαγγελιου εγω υμας εγεννησα

¹⁶ παρακαλω ουν υμας μιμηται μου γινεσθε

¹⁷ δια τουτο επεμψα υμιν τιμοθεον οσ εστιν τεκνον μου αγαπητον και πιστον εν κυριω οσ υμας αναμνησει τασ οδουσ μου τασ εν χριστω καθωσ πανταχου εν παση εκκλησια διδασκω

¹⁸ ωσ μη ερχομενου δε μου προσ υμας εφυσιωθησαν τινεσ

¹⁹ ελευσομαι δε ταχεωσ προσ υμας εαν ο κυριοσ θεληση και γνωσομαι ου τον λογον των πεφυσιωμενων αλλα την δυναμιν

²⁰ ου γαρ εν λογω η βασιλεια του θεου αλλ εν δυναμει

²¹ τι θελετε εν ραβδω ελθω προσ υμας η εν αγαπη πνευματι τε πραοτητοσ

5

¹ ολωσ ακουεται εν υμιν πορνεια και τοιαυτη πορνεια ητισ ουδε εν τοισ εθνεσιν ονομαζεται ωστε γυναικα τινα του πατροσ εχειν

² και υμεις πεφυσιωμενοι εστε και ουχι μαλλον επενθησατε ινα εξαρθη εκ μεσου υμων ο το εργον τουτο ποιησασ

³ εγω μεν γαρ ωσ απων τω σωματι παρων δε τω πνευματι ηδη κεκρικα ωσ παρων τον ουτωσ τουτο κατεργασαμενον

⁴ εν τω ονοματι του κυριου ημων ιησου χριστου συναχθεντων υμων και του εμου πνεματοσ συν τη δυναμει του κυριου ημων ιησου χριστου

⁵ παραδουнай τον τοιουτον τω σατανα εις ολεθρον της σαρκοσ ινα το πνευμα σωθη εν τη ημερα του κυριου ιησου

⁶ ου καλον το καυχημα υμων ουκ οιδατε οτι μικρα ζυμη ολον το φυραμα ζυμοι

⁷ εκκαθαρατε την παλαιαν ζυμην ινα ητε νεον φυραμα καθωσ εστε αζυμοι και γαρ το πασχα ημων υπερ ημων ετυθη χριστοσ

⁸ ωστε εορταζωμεν μη εν ζυμη παλαια μηδε εν ζυμη κακιασ και πονηριασ αλλ εν αζυμοισ ειλικρινειασ και αληθειασ

⁹ εγραψα υμιν εν τη επιστολη μη συναναμιγνυσθαι πορνοισ

¹⁰ και ου παντωσ τοισ πορνοισ του κοσμου τουτου η τοισ πλεονεκταισ η αρπαξιν η ειδωλολατραισ επει οφειλετε αρα εκ του κοσμου εξελθειν

¹¹ νυν δε εγραψα υμιν μη συναναμιγνυσθαι εαν τισ αδελφοσ ονομαζομενοσ η πορνοσ η πλεονεκτησ η ειδωλολατρησ η λοιδοροσ η μεθυσσοσ η αρπαξ τω τοιουτω μηδε συνεσθειν

¹² τι γαρ μοι και τουσ εξω κρινειν ουχι τουσ εσω υμεις κρινετε

¹³ τουσ δε εξω ο θεοσ κρινει και εξαρειτε τον πονηρον εξ υμων αυτων

6

¹ τολμα τισ υμων πραγμα εχων προσ τον ετερον κρινεσθαι επι των αδικων και ουχι επι των αγιων

² ουκ οιδατε οτι οι αγιοι τον κοσμον κρινουσιν και ει εν υμιν κρινεται ο κοσμοσ αναξιοι εστε κριτηριων ελαχιστων

³ ουκ οιδατε οτι αγγελουσ κρινουμεν μητι γε βιωτικα

⁴ βιωτικα μεν ουν κριτηρια εαν εχητε τουσ εξουθενημενουσ εν τη εκκλησια τουτουσ καθιζετε

⁵ προσ εντροπην υμιν λεγω ουτωσ ουκ ενι εν υμιν σοφοσ ουδε εις οσ δυνησεται διακριναι ανα μεσον του αδελφου αυτου

⁶ αλλα αδελφοσ μετα αδελφου κρινεται και τουτο επι απιστων

⁷ ήδη μεν ουν ολωσ ηττημα υμιν εστιν οτι κριματα εχετε μεθ εαυτων δια τι ουχι μαλλον αδικεισθε δια τι ουχι μαλλον αποστερεισθε

⁸ αλλα υμεις αδικειτε και αποστερειτε και ταυτα αδελφους

⁹ η ουκ οιδατε οτι αδικοι βασιλειαν θεου ου κληρονομησουσιν μη πλανασθε ουτε πορνοι ουτε ειδωλολατραι ουτε μοιχοι ουτε μαλακοι ουτε αρσενοκοιται

¹⁰ ουτε πλεονεκται ουτε κλεπται ουτε μεθυσοι ου λοιδοροι ουχ αρπαγες βασιλειαν θεου ου κληρονομησουσιν

¹¹ και ταυτα τινες ητε αλλα απελουσασθε αλλα ηγιασθητε αλλ εδικαιωθητε εν τω ονοματι του κυριου ιησου και εν τω πνευματι του θεου ημων

¹² παντα μοι εξεστιν αλλ ου παντα συμφερει παντα μοι εξεστιν αλλ ουκ εγω εξουσιασθησομαι υπο τινος

¹³ τα βρωματα τη κοιλια και η κοιλια τοις βρωμασιν ο δε θεος και ταυτην και ταυτα καταργησει το δε σωμα ου τη πορνεια αλλα τω κυριω και ο κυριος τω σωματι

¹⁴ ο δε θεος και τον κυριον ηγειρεν και ημας εξεγερει δια της δυναμεωσ αυτου

¹⁵ ουκ οιδατε οτι τα σωματα υμων μελη χριστου εστιν αρασ ουν τα μελη του χριστου ποιησω πορνησ μελη μη γενοιτο

¹⁶ ουκ οιδατε οτι ο κολλωμενος τη πορνη εν σωμα εστιν εσονται γαρ φησιν οι δυο εις σαρκα μιαν

¹⁷ ο δε κολλωμενος τω κυριω εν πνευμα εστιν

¹⁸ φευγετε την πορνειαν παν αμαρτημα ο εαν ποιηση ανθρωπος εκτος του σωματος εστιν ο δε πορνευων εις το ιδιον σωμα αμαρτανει

¹⁹ η ουκ οιδατε οτι το σωμα υμων νασ του εν υμιν αγιου πνευματος εστιν ου εχετε απο θεου και ουκ εστε εαυτων

²⁰ ηγορασθητε γαρ τιμησ δοξασατε δη τον θεον εν τω σωματι υμων και εν τω πνευματι υμων ατινα εστιν του θεου

7

¹ περι δε ων εγραψατε μοι καλον ανθρωπω γυναικος μη απτεσθαι

² δια δε τασ πορνειας εκαστος την εαυτου γυναικα εχετω και εκαστη τον ιδιον ανδρα εχετω

³ τη γυναικι ο ανηρ την οφειλομενην ευνοιαν αποδιδοτω ομοιωσ δε και η γυνη τω ανδρι

⁴ η γυνη του ιδιου σωματος ουκ εξουσιαζει αλλ ο ανηρ ομοιωσ δε και ο ανηρ του ιδιου σωματος ουκ εξουσιαζει αλλ η γυνη

⁵ μη αποστερειτε αλληλους ει μητι αν εκ συμφωνου προσ καιρον ινα σχολαζητε τη νηστεια και τη προσευχη και παλιν επι το αυτο συνερχησθε ινα μη πειραζη υμασ ο σατανας δια την ακρασιαν υμων

⁶ τουτο δε λεγω κατα συγγνωμην ου κατ επιταγην

⁷ θελω γαρ παντας ανθρωπους ειναι ωσ και εμαυτον αλλ εκαστος ιδιον χαρισμα εχει εκ θεου οσ μεν ουτωσ οσ δε ουτωσ

⁸ λεγω δε τοις αγαμοις και ταισ χηραισ καλον αυτοις εστιν εαν μεινωσιν ωσ καγω

⁹ ει δε ουκ εγκρατευονται γαμησατωσαν κρεισσον γαρ εστιν γαμησαι η πυρουσθαι

¹⁰ τοις δε γεγαμηκοσιν παραγγελω ουκ εγω αλλ ο κυριος γυναικα απο ανδρος μη χωρισθηναι

¹¹ εαν δε και χωρισθη μενετω αγαμος η τω ανδρι καταλλαγητω και ανδρα γυναικα μη αφιεναι

¹² τοις δε λοιποις εγω λεγω ουχ ο κυριος ει τισ αδελφος γυναικα εχει απιστον και αυτη συνευδοκει οικειν μετ αυτου μη αφιετω αυτην

¹³ και γυνη ητισ εχει ανδρα απιστον και αυτοσ συνευδοκει οικειν μετ αυτησ μη αφιετω αυτον

¹⁴ ηγιασται γαρ ο ανηρ ο απιστος εν τη γυναικι και ηγιασται η γυνη η απιστος εν τω ανδρι επει αρα τα τεκνα υμων ακαθαρτα εστιν νυν δε αγια εστιν

¹⁵ ει δε ο απιστος χωριζεται χωριζεσθω ου δεδουλωται ο αδελφος η η αδελφη εν τοις τοιουτοις εν δε ειρηνη κεκληκεν ημασ ο θεος

¹⁶ τι γαρ οιδασ γυναι ει τον ανδρα σωσεισ η τι οιδασ ανερ ει την γυναικα σωσεισ

¹⁷ ει μη εκαστω ωσ εμερισεν ο θεος εκαστον ωσ κεκληκεν ο κυριος ουτωσ περιπατειτω και ουτωσ εν ταισ εκκλησιαισ πασαισ διατασσομαι

¹⁸ περιτεμμενος τισ εκληθη μη επισπασθω εν ακροβυστια τισ εκληθη μη περιτεμνεσθω

¹⁹ η περιτομη ουδεν εστιν και η ακροβυστια ουδεν εστιν αλλα τηρησις εντολων θεου

²⁰ εκαστος εν τη κλησει η εκληθη εν ταυτη μενετω

²¹ δουλος εκληθησ μη σοι μελετω αλλ ει και δυνασαι ελευθερος γενεσθαι μαλλον χρησαι

²² ο γαρ εν κυριω κληθεισ δουλος απελευθερος κυριου εστιν ομοιωσ και ο ελευθερος κληθεισ δουλος εστιν χριστου

²³ τιμησ ηγορασθητε μη γινεσθε δουλοι ανθρωπων

²⁴ εκαστος εν ω εκληθη αδελφοι εν τουτω μενετω παρα θεω

²⁵ περι δε των παρθενων επιταγην κυριου ουκ εχω γνωμην δε διδωμι ως ηλημενος υπο κυριου πιστος ειναι

²⁶ νομιζω ουν τουτο καλον υπαρχειν δια την ενεστωσαν αναγκην οτι καλον ανθρωπω το ουτως ειναι

²⁷ δεδεσαι γυναικι μη ζητει λυσιν λελυσαι απο γυναικος μη ζητει γυναικα

²⁸ εαν δε και γημησ ουχ ημαρτες και εαν γημη η παρθενος ουχ ημαρτεν θλιψιν δε τη σαρκι εξουσι οι τοιουτοι εγω δε υμων φειδομαι

²⁹ τουτο δε φημι αδελφοι ο καιρος συνεσταλμενος το λοιπον εστιν ινα και οι εχοντες γυναικας ως μη εχοντες ωσιν

³⁰ και οι κλαιοντες ως μη κλαιοντες και οι χαιροντες ως μη χαιροντες και οι αγοραζοντες ως μη κατεχοντες

³¹ και οι χρωμενοι τω κοσμω τουτω ως μη καταχρωμενοι παραγει γαρ το σχημα του κοσμου τουτου

³² θελω δε υμας αμεριμνους ειναι ο αγαμος μεριμνα τα του κυριου πως αρεσει τω κυριω

³³ ο δε γαμησας μεριμνα τα του κοσμου πως αρεσει τη γυναικι

³⁴ μεμερισται και η γυνη και η παρθενος η αγαμος μεριμνα τα του κυριου ινα η αγια και σωματι και πνευματι η δε γαμησασα μεριμνα τα του κοσμου πως αρεσει τω ανδρι

³⁵ τουτο δε προσ το υμων αυτων συμφερον λεγω ουχ ινα βροχον υμιν επιβαλω αλλα προσ το ευσημον και ευπροσεδρον τω κυριω απερισπαστως

³⁶ ει δε τις ασχημονειν επι την παρθενον αυτου νομιζει εαν η υπερακμος 5230 A-NSM και ουτως οφειλει γινεσθαι ο θελει ποιειτω ουχ αμαρτανει γαμειτωσαν

³⁷ ος δε εστηκεν εδραιος εν τη καρδια μη εχων αναγκην εξουσιαν δε εχει περι του ιδιου θεληματος και τουτο κεκρικεν εν τη καρδια αυτου του τηρειν την εαυτου παρθενον καλως ποιει

³⁸ ωστε και ο εκγαμιζων καλως ποιει ο δε μη εκγαμιζων κρεισσον ποιει

³⁹ γυνη δεδετα νομω εφ οσον χρονον ζη ο ανηρ αυτησ εαν δε και κοιμηθη ο ανηρ ελευθερα εστιν ω θελει γαμηθηναι μονον εν κυριω

⁴⁰ μακαριωτερα δε εστιν εαν ουτως μεινη κατα την εμην γνωμην δοκω δε καγω πνευμα θεου εχειν

8

¹ περι δε των ειδωλοθυτων οίδαμεν οτι παντες γνωσιν εχομεν η γνωσις φυσιοι η δε αγαπη

οικοδομει

² ει δε τις δοκει ειδεναι τι ουδεπω ουδεν εγνωκεν καθως δει γνωναι

³ ει δε τις αγαπα τον θεον ουτος εγνωσται υπ αυτου

⁴ περι της βρωσεωσ ουν των ειδωλοθυτων οίδαμεν οτι ουδεν ειδωλον εν κοσμω και οτι ουδεις θεος ετερος ει μη εις

⁵ και γαρ ειπερ εισιν λεγομενοι θεοι ειτε εν ουρανω ειτε επι γησ ωσπερ εισιν θεοι πολλοι και κυριοι πολλοι

⁶ αλλ ημιν εις θεος ο πατηρ εξ ου τα παντα και ημεις εις αυτον και εις κυριος ιησους χριστος δι ου τα παντα και ημεις δι αυτου

⁷ αλλ ουκ εν πασιν η γνωσις τινεσ δε τη συνειδησει του ειδωλου εωσ αρτι ως ειδωλοθυτον εσθιουσιν και η συνειδησις αυτων ασθενησ ουσα μολυνεται

⁸ βρωμα δε ημασ ου παριστησιν τω θεω ουτε γαρ εαν φαγωμεν περισσευομεν ουτε εαν μη φαγωμεν υστερουμεθα

⁹ βλεπετε δε μηπως η εξουσια υμων αυτη προσκομμα γενηται τοισ ασθενουσιν

¹⁰ εαν γαρ τις ιδη σε τον εχοντα γνωσιν εν ειδωλειω κατακειμενον ουχι η συνειδησις αυτου ασθενουσ οντος οικοδομηθησεται εις το τα ειδωλοθυτα εσθιειν

¹¹ και απολειται ο ασθενων αδελφος επι τη ση γνωσει δι ον χριστος απεθανεν

¹² ουτως δε αμαρτανοντες εις τουσ αδελφους και τυπτοντες αυτων την συνειδησιν ασθενουσαν εις χριστον αμαρτανετε

¹³ διοπερ ει βρωμα σκανδαλιζει τον αδελφον μου ου μη φαγω κρεα εις τον αιωνα ινα μη τον αδελφον μου σκανδαλισω

9

¹ ουκ ειμι αποστολος ουκ ειμι ελευθερος ουχι ιησουν χριστον τον κυριον ημων εωρακα ου το εργον μου υμεις εστε εν κυριω

² ει αλλοισ ουκ ειμι αποστολος αλλα γε υμιν ειμι η γαρ σφραγισ της εμησ αποστολησ υμεις εστε εν κυριω

³ η εμη απολογια τοισ εμε ανακρινουσιν αυτη εστιν

⁴ μη ουκ εχομεν εξουσιαν φαγειν και πειειν

⁵ μη ουκ εχομεν εξουσιαν αδελφην γυναικα περιαγειν ως και οι λοιποι αποστολοι και οι αδελφοι του κυριου και κηφασ

⁶ η μονος εγω και βαρναβασ ουκ εχομεν εξουσιαν του μη εργαζεσθαι

⁷ τις στρατευεται ιδιοις οψωνιοις ποτε τις φυτευει αμπελωνα και εκ του καρπου αυτου ουκ εσθιει η τις ποιμινει ποιμνην και εκ του γαλακτος της ποιμνης ουκ εσθιει

⁸ μη κατα ανθρωπον ταυτα λαλω η ουχι και ο νομος ταυτα λεγει

⁹ εν γαρ τω μωυσεω νομω γεγραπται ου φιμωσεις βουν αλωντα μη των βων μελει τω θεω

¹⁰ η δι ημας παντως λεγει δι ημας γαρ εγραφη οτι επ ελπιδι οφειλει ο αροτριων αροτριαν και ο αλων της ελπιδος αυτου μετεχειν επ ελπιδι

¹¹ ει ημεις υμιν τα πνευματικα εσπειραμεν μεγα ει ημεις υμων τα σαρκικα θερισομεν

¹² ει αλλοι της εξουσιας υμων μετεχουσιν ου μαλλον ημεις αλλ ουκ εχρησαμεθα τη εξουσια ταυτη αλλα παντα στεγομεν ινα μη εγκοπην τινα δωμεν τω ευαγγελιω του χριστου

¹³ ουκ οιδατε οτι οι τα ιερα εργαζομενοι εκ του ιερου εσθιουσιν οι τω θυσιαστηριω προσεδρευοντες τω θυσιαστηριω συμεριζονται

¹⁴ ουτως και ο κυριος διεταξεν τοις το ευαγγελιον καταγγελλουσιν εκ του ευαγγελιου ζην

¹⁵ εγω δε ουδενι εχρησαμην τουτων ουκ εγραψα δε ταυτα ινα ουτως γενηται εν εμοι καλον γαρ μοι μαλλον αποθανειν η το καυχημα μου ινα τις κενωση

¹⁶ εαν γαρ ευαγγελιζωμαι ουκ εστιν μοι καυχημα αναγκη γαρ μοι επικειται ουαι δε μοι εστιν εαν μη ευαγγελιζωμαι

¹⁷ ει γαρ εκων τουτο πρασσω μισθον εχω ει δε ακων οικονομιαν πεπιστευμαι

¹⁸ τις ουν μοι εστιν ο μισθος ινα ευαγγελιζομενος αδαπανον θησω το ευαγγελιον του χριστου εισ το μη καταχρησασθαι τη εξουσια μου εν τω ευαγγελιω

¹⁹ ελευθερος γαρ ων εκ παντων πασιν εμαυτον εδουλωσα ινα τους πλειονας κερδησω

²⁰ και εγενομην τοις ιουδαιοις ως ιουδαιος ινα ιουδαιους κερδησω τοις υπο νομον ως υπο νομον ινα τους υπο νομον κερδησω

²¹ τοις ανομοις ως ανομος μη ων ανομος θεω αλλ εννομος χριστω ινα κερδησω ανομους

²² εγενομην τοις ασθενεσιν ως ασθενησ ινα τους ασθενεις κερδησω τοις πασιν γεγονα τα παντα ινα παντως τινας σωσω

²³ τουτο δε ποιω δια το ευαγγελιον ινα συγκοινωνος αυτου γενωμαι

²⁴ ουκ οιδατε οτι οι εν σταδιω τρεχοντες παντες μεν τρεχουσιν εισ δε λαμβανει το

βραβειον ουτως τρεχετε ινα καταλαβητε

²⁵ πας δε ο αγωνιζομενος παντα εγκρατευεται εκεινοι μεν ουν ινα φθαρτον στεφανον λαβωσιν ημεις δε αφαρτον

²⁶ εγω τοιουν ουτως τρεχω ως ουκ αδηλωσ ουτως πυκτεω ως ουκ αερα δερων

²⁷ αλλ υπωπιαζω μου το σωμα και δουλαγωγω μηπως αλλοις κηρυξασ αυτοσ αδοκιμος γενωμαι

10

¹ ου θελω δε υμας αγνοειν αδελφοι οτι οι πατερες ημων παντες υπο την νεφελην ησαν και παντες δια της θαλασσης διηλθον

² και παντες εισ τον μωυσην εβαπτισαντο εν τη νεφελη και εν τη θαλασση

³ και παντες το αυτο βρωμα πνευματικον εφαγον

⁴ και παντες το αυτο πομα πνευματικον επιον επινον γαρ εκ πνευματικης ακολουθουσης πετρασ η δε πετρα ην ο χριστος

⁵ αλλ ουκ εν τοις πλειοσιν αυτων ευδοκησεν ο θεος κατεστρωθησαν γαρ εν τη ερημω

⁶ ταυτα δε τυποι ημων εγενηθησαν εισ το μη ειναι ημας επιθυμητας κακων καθωσ κακεινοι επεθυμησαν

⁷ μηδε ειδωλολατραι γινεσθε καθωσ τινεσ αυτων ωσπερ γεγραπται εκαθισεν ο λαοσ φαγειν και πειν και ανεστησαν παιζειν

⁸ μηδε πορνευωμεν καθωσ τινεσ αυτων επορνευσαν και επεσον εν μια ημερα εικοσι τρεις χιλιαδες

⁹ μηδε εκπειραζωμεν τον χριστον καθωσ και τινεσ αυτων επειρασαν και υπο των οφρων απωλοντο

¹⁰ μηδε γογγυζετε καθωσ και τινεσ αυτων εγογγυσαν και απωλοντο υπο του ολοθρευτου

¹¹ ταυτα δε παντα τυποι συνεβαινον εκεινοισ εγραφη δε προς νουθεσιαν ημων εισ ουσ τα τελη των αιωνων κατηντησεν

¹² ωστε ο δοκων εσταναι βλεπετω μη πεση

¹³ πειρασμος υμασ ουκ ειληφεν ει μη ανθρωπινοσ πιστοσ δε ο θεοσ οσ ουκ εασει υμασ πειρασθηνα υπερ ο δυνασθε αλλα ποιησει συν τω πειρασμω και την εκβασιν του δυνασθαι υμασ υπενεγκειν

¹⁴ διοπερ αγαπητοι μου φευγετε απο της ειδωλολατρειας

¹⁵ ως φρονιμοισ λεγω κρινατε υμεις ο φημι

¹⁶ το ποτηριον της ευλογιασ ο ευλογουμεν ουχι κοινωνια του αιματοσ του χριστου εστιν τον αρτον ον κλωμεν ουχι κοινωνια του σωματοσ του χριστου εστιν

17 οτι εις αρτος εν σωμα οι πολλοι εσμεν οι γαρ παντες εκ του ενος αρτου μετεχομεν

18 βλεπετε τον ισραηλ κατα σαρκα ουχι οι εσθιοντες τας θυσιας κοινωνοι του θυσιαστηριου εισιν

19 τι ουν φημι οτι ειδωλον τι εστιν η οτι ειδωλοθυτον τι εστιν

20 αλλ οτι α θυει τα εθνη δαιμονιοις θυει και ου θεω ου θελω δε υμας κοινωνους των δαιμονιων γινεσθαι

21 ου δυνασθε ποτηριον κυριου πινειν και ποτηριον δαιμονιων ου δυνασθε τραπεζησ κυριου μετεχειν και τραπεζησ δαιμονιων

22 η παραζηλουμεν τον κυριον μη ισχυροτεροι αυτου εσμεν

23 παντα μοι εξεστιν αλλ ου παντα συμφερει παντα μοι εξεστιν αλλ ου παντα οικοδομει

24 μηδεις το εαυτου ζητειτω αλλα το του ετερου εκαστος

25 παν το εν μακελλω πωλουμενον εσθιετε μηδεν ανακρινοντες δια την συνειδησιν

26 του γαρ κυριου η γη και το πληρωμα αυτης

27 ει δε τισ καλει υμας των απιστων και θελετε πορευεσθαι παν το παρατιθεμενον υμιν εσθιετε μηδεν ανακρινοντες δια την συνειδησιν

28 εαν δε τισ υμιν ειπη τουτο ειδωλοθυτον εστιν μη εσθιετε δι εκεινον τον μηνυσαντα και την συνειδησιν του γαρ κυριου η γη και το πληρωμα αυτης

29 συνειδησιν δε λεγω ουχι την εαυτου αλλα την του ετερου ινα τι γαρ η ελευθερια μου κρινεται υπο αλλησ συνειδησεωσ

30 ει εγω χαριτι μετεχω τι βλασφημουμαι υπερ ου εγω ευχαριστω

31 ειτε ουν εσθιετε ειτε πινετε ειτε τι ποιειτε παντα εις δοξαν θεου ποιειτε

32 απροσκοποι γινεσθε και ιουδαιοις και ελλησιν και τη εκκλησια του θεου

33 καθωσ καγω παντα πασιν αρεσκω μη ζητω το εμαυτου συμφερον αλλα το των πολλων ινα σωθωσιν

11

1 μιμηται μου γινεσθε καθωσ καγω χριστου

2 επαινω δε υμας αδελφοι οτι παντα μου μεμνησθε και καθωσ παρεδωκα υμιν τας παραδοσεισ κατεχετε

3 θελω δε υμας ειδεναι οτι παντος ανδρος η κεφαλη ο χριστος εστιν κεφαλη δε γυναικος ο ανηρ κεφαλη δε χριστου ο θεος

4 πασ ανηρ προσευχομενος η προφητευων κατα κεφαλησ εχων καταισχυνει την κεφαλην αυτου

5 πασα δε γυνη προσευχομενη η προφητευουσα ακατακαλυπτω τη κεφαλη καταισχυνει την κεφαλην εαυτησ εν γαρ εστιν και το αυτο τη εξυρημενη

6 ει γαρ ου κατακαλυπτεται γυνη και κειρασθω ει δε αισchron γυναικι το κειρασθαι η ξυρασθαι κατακαλυπτεσθω

7 ανηρ μεν γαρ ουκ οφειλει κατακαλυπτεσθαι την κεφαλην εικων και δοξα θεου υπαρχων γυνη δε δοξα ανδρος εστιν

8 ου γαρ εστιν ανηρ εκ γυναικος αλλα γυνη εξ ανδρος

9 και γαρ ουκ εκτισθη ανηρ δια την γυναικα αλλα γυνη δια τον ανδρα

10 δια τουτο οφειλει η γυνη εξουσιαν εχειν επι της κεφαλησ δια τουσ αγγελουσ

11 πλην ουτε ανηρ χωρισ γυναικος ουτε γυνη χωρισ ανδρος εν κυριω

12 ωσπερ γαρ η γυνη εκ του ανδρος ουτωσ και ο ανηρ δια της γυναικος τα δε παντα εκ του θεου

13 εν υμιν αυτοις κρινατε πρεπον εστιν γυναικα ακατακαλυπτων τω θεω προσευχεσθαι

14 η ουδε αυτη η φυσισ διδασκει υμας οτι ανηρ μεν εαν κομα ατιμια αυτω εστιν

15 γυνη δε εαν κομα δοξα αυτη εστιν οτι η κομη αντι περιβολαιου δεδοται

16 ει δε τισ δοκει φιλονεικος ειναι ημεισ τοιαυτην συνηθειαν ουκ εχομεν ουδε αι εκκλησιαι του θεου

17 τουτο δε παραγγελων ουκ επαινω οτι ουκ εις το κρειττον αλλ εις το ηττον συνερχεσθε

18 πρωτον μεν γαρ συνερχομενων υμων εν εκκλησια ακουω σχισματα εν υμιν υπαρχειν και μεροσ τι πιστευω

19 δει γαρ και αιρεσεισ εν υμιν ειναι ινα οι δοκιμοι φανεροι γενωνται εν υμιν

20 συνερχομενων ουν υμων επι το αυτο ουκ εστιν κυριακον δειπνον φαγειν

21 εκαστος γαρ το ιδιον δειπνον προλαμβάνει εν τω φαγειν και οσ μεν πεινα οσ δε μεθυει

22 μη γαρ οικιασ ουκ εχετε εις το εσθιειν και πινειν η της εκκλησιασ του θεου καταφρονειτε και καταισχυνετε τουσ μη εχοντασ τι υμιν ειπω επαινεσω υμασ εν τουτω ουκ επαινω

23 εγω γαρ παρελαβον απο του κυριου ο και παρεδωκα υμιν οτι ο κυριος ιησους εν τη νυκτι η παρεδιδοτο ελαβεν αρτον

24 και ευχαριστησασ εκλασεν και ειπεν λαβετε φαγετε τουτο μου εστιν το σωμα το υπερ υμων κλωμενον τουτο ποιειτε εις την εμην αναμνησιν

25 ωσαυτως και το ποτηριον μετα το δειπνησαι λεγων τουτο το ποτηριον η καινη διαθηκη εστιν εν τω εμω αιματι τουτο ποιειτε οσακισ αν πινητε εισ την εμην αναμνησιν

26 οσακισ γαρ αν εσθιητε τον αρτον τουτον και το ποτηριον τουτο πινητε τον θανατον του κυριου καταγγελλετε αχρι ου αν ελθη

27 ωστε ος αν εσθιη τον αρτον τουτον η πινη το ποτηριον του κυριου αναξiwσ του κυριου ενοχος εσται του σωματοσ και του αιματοσ του κυριου

28 δοκιμαζετω δε ανθρωποσ εαυτον και ουτωσ εκ του αρτου εσθιετω και εκ του ποτηριου πινετω

29 ο γαρ εσθιων και πινων αναξiwσ κριμα εαυτω εσθιε και πινει μη διακρινων το σωμα του κυριου

30 δια τουτο εν υμιν πολλοι ασθενεισ και αρρωστοι και κοιμωνται ικανοι

31 ει γαρ εαυτουσ διεκρινομεν ουκ αν εκρινομεθα

32 κρινομενοι δε υπο κυριου παιδευομεθα ινα μη συν τω κοσμω κατακριθωμεν

33 ωστε αδελφοι μου συνερχομενοι εισ το φαγειν αλληλουσ εκδεχεσθε

34 ει δε τισ πεινα εν οικω εσθιετω ινα μη εισ κριμα συνερχησθε τα δε λοιπα ωσ αν ελθω διαταξομαι

12

1 περι δε των πνευματικων αδελφοι ου θελω υμασ αγνοειν

2 οιδατε οτι οτε εθνη ητε προσ τα ειδωλα τα αφωνα ωσ αν ηγεσθε απαγομενοι

3 διο γνωριζω υμιν οτι ουδεις εν πνευματι θεου λαλων λεγει αναθεμα ιησουν και ουδεις δυναται ειπειν κυριον ιησουν ει μη εν πνευματι αγιω

4 διαιρεσεισ δε χαρισματων εισιν το δε αυτο πνευμα

5 και διαιρεσεισ διακονιων εισιν και ο αυτοσ κυριοσ

6 και διαιρεσεισ ενεργηματον εισιν ο δε αυτοσ εστιν θεοσ ο ενεργων τα παντα εν πασιν

7 εκαστω δε διδοται η φανερωσισ του πνευματοσ προσ το συμφερον

8 ω μεν γαρ δια του πνευματοσ διδοται λογοσ σοφιασ αλλω δε λογοσ γνωσεωσ κατα το αυτο πνευμα

9 ετερω δε πιστισ εν τω αυτω πνευματι αλλω δε χαρισματα ιαματων εν τω αυτω πνευματι

10 αλλω δε ενεργηματα δυναμειων αλλω δε προφητεια αλλω δε διακρισεισ πνευματων ετερω δε γενη γλωσσων αλλω δε ερμηνεια γλωσσων

11 παντα δε ταυτα ενεργει το εν και το αυτο πνευμα διαιρουν ιδια εκαστω καθωσ βουλεται

12 καθαπερ γαρ το σωμα εν εστιν και μελη εχει πολλα παντα δε τα μελη του σωματοσ του ενουσ πολλα οντα εν εστιν σωμα ουτωσ και ο χριστοσ

13 και γαρ εν ενι πνευματι ημεισ παντεσ εισ εν σωμα εβαπτισθημεν ειτε ιουδαιοι ειτε ελληνεσ ειτε δουλοι ειτε ελευθεροι και παντεσ εισ εν πνευμα εποτισθημεν

14 και γαρ το σωμα ουκ εστιν εν μελοσ αλλα πολλα

15 εαν ειπη ο πουσ οτι ουκ ειμι χειρ ουκ ειμι εκ του σωματοσ ου παρα τουτο ουκ εστιν εκ του σωματοσ

16 και εαν ειπη το ουσ οτι ουκ ειμι οφθαλμοσ ουκ ειμι εκ του σωματοσ ου παρα τουτο ουκ εστιν εκ του σωματοσ

17 ει ολον το σωμα οφθαλμοσ που η ακοη ει ολον ακοη που η οσφρησισ

18 νυνι δε ο θεοσ εθετο τα μελη εν εκαστον αυτων εν τω σωματι καθωσ ηθελησεν

19 ει δε ην τα παντα εν μελοσ που το σωμα

20 νυν δε πολλα μεν μελη εν δε σωμα

21 ου δυναται δε ο οφθαλμοσ ειπειν τη χειρι χρειαν σου ουκ εχω η παλιν η κεφαλη τοισ ποσιν χρειαν υμων ουκ εχω

22 αλλα πολλω μαλλον τα δοκουντα μελη του σωματοσ ασθενεστερα υπαρχειν αναγκαια εστιν

23 και α δοκουμεν ατιμοτερα ειναι του σωματοσ τουτοισ τιμην περισσοτεραν περιτιθεμεν και τα ασχημονα ημων ευσημοσυνην περισσοτεραν εχει

24 τα δε ευσημονα ημων ου χρειαν εχει αλλ ο θεοσ συνεκερασεν το σωμα τω υστερουντι περισσοτεραν δουσ τιμην

25 ινα μη η σχισματα εν τω σωματι αλλα το αυτο υπερ αλληλων μεριμνωσιν τα μελη

26 και ειτε πασχει εν μελοσ συμπασχει παντα τα μελη ειτε δοξαζεται εν μελοσ συγχαιρει παντα τα μελη

27 υμεισ δε εστε σωμα χριστου και μελη εκ μερουσ

28 και ουσ μεν εθετο ο θεοσ εν τη εκκλησια πρωτον αποστολουσ δευτερον προφητασ τριτον διδασκαλουσ επειτα δυναμεισ ειτα χαρισματα ιαματων αντιληψεισ κυβερνησεισ γενη γλωσσων

29 μη παντεσ αποστολοι μη παντεσ προφηται μη παντεσ διδασκαλοι μη παντεσ δυναμεισ

30 μη παντεσ χαρισματα εχουσιν ιαματων μη παντεσ γλωσσαισ λαλουσιν μη παντεσ διερμηνεουσιν

³¹ζηλουτε δε τα χαρισματα τα κρειττονα και ετι καθ υπερβολην οδον υμιν δεικνυμι

13

¹εαν ταισ γλωσσαισ των ανθρωπων λαλω και των αγγελων αγαπην δε μη εχω γεγωνα χαλκοσ ηχων η κυμβαλον αλαλαζον

²και εαν εχω προφητειαν και ειδω τα μυστηρια παντα και πασαν την γνωσιν και εαν εχω πασαν την πιστιν ωστε ορη μεθιστανειν αγαπην δε μη εχω ουθεν ειμι

³και εαν ψωμισω παντα τα υπαρχοντα μου και εαν παραδω το σωμα μου ινα καυθησωμαι αγαπην δε μη εχω ουδεν ωφελουμαι

⁴η αγαπη μακροθυμει χρηστευεται η αγαπη ου ζηλοι η αγαπη ου περπερευεται ου φυσιουται

⁵ουκ ασχημονει ου ζητει τα εαυτησ ου παροξυνεται ου λογιζεται το κακον

⁶ου χαιρει επι τη αδικια συγχαιρει δε τη αληθεια

⁷παντα στεγει παντα πιστευει παντα ελπιζει παντα υπομενει

⁸η αγαπη ουδεποτε εκπιπτει ειτε δε προφητεια καταργηθησονται ειτε γλωσσα παυσονται ειτε γνωσισ καταργηθησεται

⁹εκ μερουσ δε γινωσκομεν και εκ μερουσ προφητευομεν

¹⁰οταν δε ελθη το τελειον τοτε το εκ μερουσ καταργηθησεται

¹¹οτε ημην νηπιουσ ωσ νηπιουσ ελαλουν ωσ νηπιουσ εφρονουν ωσ νηπιουσ ελογιζομην οτε δε γεγωνα ανηρ κατηρηκα τα του νηπιου

¹²βλεπομεν γαρ αρτι δι εσοπτρου εν αινιγματι τοτε δε προσωπον προσ προσωπον αρτι γινωσκω εκ μερουσ τοτε δε επιγνωσομαι καθωσ και επεγνωσθην

¹³νυνι δε μενει πιστισ ελπισ αγαπη τα τρια ταυτα μειζων δε τουτων η αγαπη

14

¹διωκετε την αγαπην ζηλουτε δε τα πνευματικα μαλλον δε ινα προφητευητε

²ο γαρ λαλων γλωσση ουκ ανθρωποισ λαλει αλλα τω θεω ουδεις γαρ ακουει πνευματι δε λαλει μυστηρια

³ο δε προφητευων ανθρωποισ λαλει οικοδομην και παρακλησιν και παραμυθιαν

⁴ο λαλων γλωσση εαυτον οικοδομει ο δε προφητευων εκκλησιαν οικοδομει

⁵θελω δε παντασ υμασ λαλειν γλωσσαισ μαλλον δε ινα προφητευητε μειζων γαρ ο

προφητευων η ο λαλων γλωσσαισ εκτοσ ει μη διερμηνευει ινα η εκκλησια οικοδομην λαβη

⁶νυνι δε αδελφοι εαν ελθω προσ υμασ γλωσσαισ λαλων τι υμασ ωφελησω εαν μη υμιν λαλησω η εν αποκαλυψει η εν γνωσει η εν προφητεια η εν διδαχη

⁷ομωσ τα αψυχα φωνην διδοντα ειτε αυλοσ ειτε κιθαρα εαν διαστολην τοισ φθογγοισ μη διδω πωσ γνωσθησεται το αυλουμενον η το κιθαριζομενον

⁸και γαρ εαν αδηλον φωνην σαλπιγξ δω τισ παρασκευασεται εισ πολεμον

⁹ουτωσ και υμεισ δια τησ γλωσσησ εαν μη ευσημον λογον δωτε πωσ γνωσθησεται το λαλουμενον εσεσθε γαρ εισ αερα λαλουντεσ

¹⁰τοσαυτα ει τυχοι γενη φωνων εστιν εν κοσμω και ουδεν αυτων αφωνων

¹¹εαν ουν μη ειδω την δυναμιν τησ φωνησ εσομαι τω λαλουντι βαρβαροσ και ο λαλων εν εμοι βαρβαροσ

¹²ουτωσ και υμεισ επει ζηλωται εστε πνευματων προσ την οικοδομην τησ εκκλησιασ ζητειτε ινα περισσευητε

¹³διοπερ ο λαλων γλωσση προσευχεσθω ινα διερμηνευη

¹⁴εαν γαρ προσευχωμαι γλωσση το πνευμα μου προσευχεται ο δε νοουσ ακαρποσ εστιν

¹⁵τι ουν εστιν προσευξομαι τω πνευματι προσευξομαι δε και τω νοι ψαλω τω πνευματι ψαλω δε και τω νοι

¹⁶επει εαν ευλογησησ τω πνευματι ο αναπληρων τον τοπον του ιδιωτου πωσ ερει το αμην επι τη ση ευχαριστια επειδη τι λεγεισ ουκ οιδεν

¹⁷συ μεν γαρ καλωσ ευχαριστεισ αλλ ο ετεροσ ουκ οικοδομειται

¹⁸ευχαριστω τω θεω μου παντων υμων μαλλον γλωσσαισ λαλων

¹⁹αλλ εν εκκλησια θελω πεντε λογουσ δια του νοουσ μου λαλησαι ινα και αλλουσ κατηχησω η μυριουσ λογουσ εν γλωσση

²⁰αδελφοι μη παιδια γινεσθε ταισ φρεσιν αλλα τη κακια νηπιαζετε ταισ δε φρεσιν τελειοι γινεσθε

²¹εν τω νομω γεγραπται οτι εν ετερογλωσσοισ και εν χειλεσιν ετεροισ λαλησω τω λαω τουτω και ουδ ουτωσ εισακουσονται μου λεγει κυριοσ

²²ωστε αι γλωσσα εισ σημειον εισιν ου τοισ πιστευουσιν αλλα τοισ απιστοισ η δε προφητεια ου τοισ απιστοισ αλλα τοισ πιστευουσιν

²³εαν ουν συνελθη η εκκλησια ολη επι το αυτο και παντεσ γλωσσαισ λαλωσιν εισελθωσιν

δε ιδιωται η απιστοι ουκ ερουσιν οτι μαινεσθε

²⁴ εαν δε παντες προφητευωσιν εισελθη δε τις απιστος η ιδιωτησ ελεγχεται υπο παντων ανακρινεται υπο παντων

²⁵ και ουτωσ τα κρυπτα της καρδιασ αυτου φανερα γινεται και ουτωσ πεσων επι προσωπον προσκυνησει τω θεω απαγγελων οτι ο θεοσ οντωσ εν υμιν εστιν

²⁶ τι ουν εστιν αδελφοι οταν συνερχησθε εκαστοσ υμων ψαλμον εχει διδαχην εχει γλωσσαν εχει αποκαλυψιν εχει ερμηνειαν εχει παντα προσ οικοδομην γινεσθω

²⁷ ειτε γλωσση τις λαλει κατα δυο η το πλειστον τρεις και ανα μεροσ και εισ διερμηνευετω

²⁸ εαν δε μη η διερμηνευτησ σιγατω εν εκκλησια εαυτω δε λαλειτω και τω θεω

²⁹ προφηται δε δυο η τρεις λαλειτωσαν και οι αλλοι διακρινετωσαν

³⁰ εαν δε αλλω αποκαλυφθη καθημενω ο πρωτοσ σιγατω

³¹ δυνασθε γαρ καθ ενα παντες προφητευειν ινα παντες μανθανωσιν και παντες παρακαλωνται

³² και πνευματα προφητων προφηταισ υποτασεται

³³ ου γαρ εστιν ακαταστασιασ ο θεοσ αλλα ειρηνησ ωσ εν πασαισ ταισ εκκλησιαισ των αγιων

³⁴ αι γυναικες υμων εν ταισ εκκλησιαισ σιγατωσαν ου γαρ επιτετραπται αυταισ λαλειν αλλ υποτασσεσθαι καθωσ και ο νομοσ λεγει

³⁵ ει δε τι μαθειν θελουσιν εν οικω τουσ ιδιουσ ανδρασ επερωτατωσαν αισχρον γαρ εστιν γυναιξιν εν εκκλησια λαλειν

³⁶ η αφ υμων ο λογοσ του θεου εξηλθεν η εισ υμασ μονουσ κατηντησεν

³⁷ ει τισ δοκει προφητησ ειναι η πνευματικοσ επιγινωσκετω α γραφω υμιν οτι κυριου εισιν εντολαι

³⁸ ει δε τισ αγνοει αγνοειτω

³⁹ ωστε αδελφοι ζηλουτε το προφητευειν και το λαλειν γλωσσαισ μη κωλυετε

⁴⁰ παντα ευσχημονωσ και κατα ταξιν γινεσθω

15

¹ γνωριζω δε υμιν αδελφοι το ευαγγελιον ο ευηγγελισαμην υμιν ο και παρελαβετε εν ω και εστηκατε

² δι ου και σωζεσθε τινι λογω ευηγγελισαμην υμιν ει κατεχετε εκτοσ ει μη εικη επιστευσατε

³ παρεδωκα γαρ υμιν εν πρωτοισ ο και παρελαβον οτι χριστοσ απεθανεν υπερ των αμαρτιων ημων κατα τασ γραφασ

⁴ και οτι εταφη και οτι εγηγερται τη τριτη ημερα κατα τασ γραφασ

⁵ και οτι ωφθη κηφα ειτα τοισ δωδεκα

⁶ επειτα ωφθη επανω πεντακοσιοισ αδελφοισ εφπαξ εξ ων οι πλειουσ μενουσιν εωσ αρτι τινεσ δε και εκοιμηθησαν

⁷ επειτα ωφθη ιακωβω ειτα τοισ αποστολοισ πασιν

⁸ εσχατον δε παντων ωσπερι τω εκτρωματι ωφθη καμοι

⁹ εγω γαρ ειμι ο ελαχιτοσ των αποστολων οσ ουκ ειμι ικανοσ καλεισθαι αποστολοσ διοτι εδιωξα την εκκλησιαν του θεου

¹⁰ χαριτι δε θεου ειμι ο ειμι και η χαρισ αυτου η εισ εμε ου κενη εγενηθη αλλα περισσοτερον αυτων παντων εκοπιασα ουκ εγω δε αλλ η χαρισ του θεου η συν εμοι

¹¹ ειτε ουν εγω ειτε εκεινοι ουτωσ κηρυσσομεν και ουτωσ επιστευσατε

¹² ει δε χριστοσ κηρυσσεται οτι εκ νεκρων εγηγερται πωσ λεγουσιν τινεσ εν υμιν οτι αναστασισ νεκρων ουκ εστιν

¹³ ει δε αναστασισ νεκρων ουκ εστιν ουδε χριστοσ εγηγερται

¹⁴ ει δε χριστοσ ουκ εγηγερται κενον αρα το κηρυγμα ημων κενη δε και η πιστισ υμων

¹⁵ ευρισκομεθα δε και ψευδομαρτυρεσ του θεου οτι εμαρτυρησαμεν κατα του θεου οτι ηγειρεν τον χριστον ον ουκ ηγειρεν ειπερ αρα νεκροι ουκ εγειρονται

¹⁶ ει γαρ νεκροι ουκ εγειρονται ουδε χριστοσ εγηγερται

¹⁷ ει δε χριστοσ ουκ εγηγερται ματαια η πιστισ υμων ετι εστε εν ταισ αμαρτιαισ υμων

¹⁸ αρα και οι κοιμηθεντεσ εν χριστω απωλοντο

¹⁹ ει εν τη ζωη ταυτη ηλπικοτεσ εσμεν εν χριστω μονον ελεεινότεροι παντων ανθρωπων εσμεν

²⁰ νυνι δε χριστοσ εγηγερται εκ νεκρων απαρχη των κεκοιμημενων εγενετο

²¹ επειδη γαρ δι ανθρωπου ο θανατοσ και δι ανθρωπου αναστασισ νεκρων

²² ωσπερ γαρ εν τω αδαμ παντεσ αποθνησκουσιν ουτωσ και εν τω χριστω παντεσ ζωοποιηθησονται

²³ εκαστοσ δε εν τω ιδιω ταγματι απαρχη χριστοσ επειτα οι του χριστου εν τη παρουσια αυτου

²⁴ ειτα το τελοσ οταν παραδω την βασιλειαν τω θεω και πατρι οταν καταργηση πασαν αρχην και πασαν εξουσιαν και δυναμιν

²⁵ δει γαρ αυτον βασιλευειν αχρι ου αν θη παντασ τουσ εχθρουσ υπο τουσ ποδασ αυτου

²⁶ εσχατοσ εχθροσ καταργειται ο θανατοσ

27 παντα γαρ υπεταξεν υπο τους ποδας αυτου οταν δε ειπη οτι παντα υποτακταται δηλον οτι εκτος του υποταξαντος αυτω τα παντα

28 οταν δε υποταγη αυτω τα παντα τοτε και αυτος ο υιος υποταγησεται τω υποταξαντι αυτω τα παντα ινα η ο θεος τα παντα εν πασιν

29 επει τι ποιησουσιν οι βαπτιζομενοι υπερ των νεκρων ει ολωσ νεκροι ουκ εγειρονται τι και βαπτιζονται υπερ των νεκρων

30 τι και ημεις κινδυνευομεν πασαν ωραν

31 καθ ημεραν αποθνησκω νη την υμετεραν καυχησιν ην εχω εν χριστω ιησου τω κυριω ημων

32 ει κατα ανθρωπον εθηριομαχησα εν εφεσω τι μοι το οφελοσ ει νεκροι ουκ εγειρονται φαγωμεν και πιωμεν αυριον γαρ αποθνησκομεν

33 μη πλανασθε φθειρουσιν ηθη χρηστα ομιλια κακα

34 εκνηψατε δικαιωσ και μη αμαρτανετε αγνωσιαν γαρ θεου τινεσ εχουσιν προσ εντροπην υμιν λεγω

35 αλλ ερει τισ πως εγειρονται οι νεκροι ποιω δε σωματι ερχονται

36 αφρον συ ο σπειρεις ου ζωοποιειται εαν μη αποθανη

37 και ο σπειρεις ου το σωμα το γενησομενον σπειρεις αλλα γυμνον κοκκον ει τυχοι σιτου η τινος των λοιπων

38 ο δε θεος αυτω διδωσιν σωμα καθωσ ηθελησεν και εκαστω των σπερματων το ιδιον σωμα

39 ου πασα σαρξ η αυτη σαρξ αλλα αλλη μεν ανθρωπων αλλη δε σαρξ κτηνων αλλη δε ιχθυων αλλη δε πτηνων

40 και σωματα επουρανια και σωματα επιγεια αλλ ετερα μεν η των επουρανιων δοξα ετερα δε η των επιγειων

41 αλλη δοξα ηλιου και αλλη δοξα σεληνης και αλλη δοξα αστερων αστηρ γαρ αστεροσ διαφερει εν δοξη

42 ουτωσ και η αναστασισ των νεκρων σπειρεται εν φθορα εγειρεται εν αφθαρσια

43 σπειρεται εν ατιμια εγειρεται εν δοξη σπειρεται εν ασθενεια εγειρεται εν δυναμει

44 σπειρεται σωμα ψυχικον εγειρεται σωμα πνευματικον εστιν σωμα ψυχικον και εστιν σωμα πνευματικον

45 ουτωσ και γεγραπται εγενετο ο πρωτοσ ανθρωποσ αδαμ εισ ψυχην ζωσαν ο εσχατοσ αδαμ εισ πνευμα ζωοποιουν

46 αλλ ου πρωτον το πνευματικον αλλα το ψυχικον επειτα το πνευματικον

47 ο πρωτοσ ανθρωποσ εκ γησ χοικοσ ο δευτεροσ ανθρωποσ ο κυριοσ εξ ουρανου

48 οιοσ ο χοικοσ τοιουτοι και οι χοικοι και οιοσ ο επουρανιοσ τοιουτοι και οι επουρανιοι

49 και καθωσ εφορεσαμεν την εικονα του χοικου φορεσωμεν και την εικονα του επουρανιου

50 τουτο δε φημι αδελφοι οτι σαρξ και αιμα βασιλειαν θεου κληρονομησαι ου δυνανται ουδε η φθορα την αφθαρσιαν κληρονομει

51 ιδου μυστηριον υμιν λεγω παντεσ μεν ου κοιμηθησομεθα παντεσ δε αλλαγησομεθα

52 εν ατομω εν ριπη οφθαλμου εν τη εσχατη σαλπιγγι σαλπισει γαρ και οι νεκροι εγερθησονται αφθαρτοι και ημεις αλλαγησομεθα

53 δει γαρ το φθαρτον τουτο ενδυσασθαι αφθαρσιαν και το θνητον τουτο ενδυσασθαι αθανασιαν

54 οταν δε το φθαρτον τουτο ενδυσηται αφθαρσιαν και το θνητον τουτο ενδυσηται αθανασιαν τοτε γενησεται ο λογοσ ο γεγραμμενοσ κατεποθη ο θανατοσ εισ νικοσ

55 που σου θανατε το κεντρον που σου αδη το νικοσ

56 το δε κεντρον του θανατου η αμαρτια η δε δυναμισ της αμαρτιασ ο νομοσ

57 τω δε θεω χαρισ τω διδοντι ημιν το νικοσ δια του κυριου ημων ιησου χριστου

58 ωστε αδελφοι μου αγαπητοι εδραιοι γινεσθε αμετακινητοι περισσευοντεσ εν τω εργω του κυριου παντοτε ειδοτεσ οτι ο κοποσ υμων ουκ εστιν κενοσ εν κυριω

16

1 περι δε της λογιασ της εισ τουσ αγιοουσ ωσπερ διεταξα ταισ εκκλησιαισ της γαλατιασ ουτωσ και ημεις ποιησατε

2 κατα μιαν σαββατων εκαστοσ υμων παρ εαυτω τιθετω θησαυριζων ο τι αν ευοδωται ινα μη οταν ελθω τοτε λογιαι γινωνται

3 οταν δε παραγενωμαι ουσ εαν δοκιμασητε δι επιστολων τουτουσ πεμψω απενεγκειν την χαριν υμων εισ ιερουσαλημ

4 εαν δε η αξιον του καμε πορευεσθαι συν εμοι πορευσονται

5 ελευσομαι δε προσ υμασ οταν μακεδονιαν διελθω μακεδονιαν γαρ διερχομαι

6 προσ υμασ δε τυχον παραμενω η και παραχειμασω ινα ημεις με προπεμψητε ου εαν πορευωμαι

7 ου θελω γαρ υμασ αρτι εν παροδω ιδειν ελπιζω δε χρονον τινα επιμειναι προσ υμασ εαν ο κυριοσ επιτρεπη

⁸ επιμενω δε εν εφεσω εως της πεντηκοστης

⁹ θυρα γαρ μοι ανεωγεν μεγαλη και ενεργησ και αντικειμενοι πολλοι

¹⁰ εαν δε ελθη τιμοθεος βλεπετε ινα αφοβωσ γενηται προσ υμασ το γαρ εργον κυριου εργαζεται ωσ και εγω

¹¹ μη τισ ουν αυτον εξουθενηση προπεμψατε δε αυτον εν ειρηνη ινα ελθη προσ με εκδεχομαι γαρ αυτον μετα των αδελφων

¹² περι δε απολλω του αδελφου πολλα παρεκαλεσα αυτον ινα ελθη προσ υμασ μετα των αδελφων και παντωσ ουκ ην θελημα ινα νυν ελθη ελευσεται δε οταν ευκαιρηση

¹³ γρηγορειτε στηκετε εν τη πιστει ανδριζεσθε κραταιουσθε

¹⁴ παντα υμων εν αγαπη γινεσθω

¹⁵ παρακαλω δε υμασ αδελφοι οιδατε την οικιαν στεφανα οτι εστιν απαρχη της αχαιασ και εις διακονιαν τοισ αγιοισ εταξαν εαυτουσ

¹⁶ ινα και υμεισ υποτασησθε τοισ τοιουτοισ και παντι τω συνεργουντι και κοπιωντι

¹⁷ χαιρω δε επι τη παρουσια στεφανα και φουρτουνατου και αχαιικου οτι το υμων υστερημα ουτοι ανεπληρωσαν

¹⁸ ανεπαυσαν γαρ το εμον πνευμα και το υμων επιγινωσκετε ουν τουσ τοιουτουσ

¹⁹ ασπαζονται υμασ αι εκκλησιαι της ασιασ ασπαζονται υμασ εν κυριω πολλα ακυλασ και πρισκιλλα συν τη κατ οικον αυτων εκκλησια

²⁰ ασπαζονται υμασ οι αδελφοι παντεσ ασπασασθε αλληλουσ εν φιληματι αγιω

²¹ ο ασπασμοσ τη εμη χειρι παυλου

²² ει τισ ου φιλει τον κυριον ιησουν χριστον ητω αναθεμα μαραν αθα

²³ η χαρισ του κυριου ιησου χριστου μεθ υμων

²⁴ η αγαπη μου μετα παντων υμων εν χριστω ιησου αμην

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Β΄

¹ παυλος αποστολος ιησου χριστου δια θεληματος θεου και τιμοθεος ο αδελφος τη εκκλησια του θεου τη ουση εν κορινθω συν τοις αγιοις πασιν τοις ουσιν εν ολη τη αχαια

² χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου

³ ευλογητος ο θεος και πατηρ του κυριου ημων ιησου χριστου ο πατηρ των οικτιριμων και θεος πασης παρακλησεως

⁴ ο παρακαλων ημας επι παση τη θλιψει ημων εισ το δυνασθαι ημας παρακαλειν τουσ εν παση θλιψει δια της παρακλησεως ησ παρακαλουμεθα αυτοι υπο του θεου

⁵ οτι καθωσ περισσευει τα παθηματα του χριστου εισ ημας ουτωσ δια του χριστου περισσευει και η παρακλησις ημων

⁶ ειτε δε θλιβομεθα υπερ της υμων παρακλησεως και σωτηριασ της ενεργουμενης εν υπομονη των αυτων παθηματων ων και ημεις πασχομεν και η ελπισ ημων βεβαια υπερ υμων ειτε παρακαλουμεθα υπερ της υμων παρακλησεως και σωτηριασ

⁷ ειδοτες οτι ωσπερ κοινωνοι εστε των παθηματων ουτωσ και της παρακλησεως

⁸ ου γαρ θελομεν υμασ αγνοειν αδελφοι υπερ της θλιψεως ημων της γενομενης ημιν εν τη ασια οτι καθ υπερβολην εβαρηθημεν υπερ δυναμιν ωστε εξαπορηθηναι ημασ και του ζην

⁹ αλλα αυτοι εν εαυτοις το αποκριμα του θανατου εσηκαμεν ινα μη πεποιθοτες ωμεν εφ εαυτοις αλλ επι τω θεω τω εγειροντι τουσ νεκρουσ

¹⁰ οσ εκ τηλικουτου θανατου ερρυσατο ημασ και ρυεται εισ ον ηλπικαμεν οτι και ετι ρυεται

¹¹ συνυπουργουντων και υμων υπερ ημων τη δεησει ινα εκ πολλων προσωπων το εισ ημασ χαρισμα δια πολλων ευχαριστηθη υπερ υμων

¹² η γαρ καυχησις ημων αυτη εστιν το μαρτυριον της συνειδησεως ημων οτι εν απλοτητι και ειλικρινεια θεου ουκ εν σοφια σαρκικη αλλ εν χαριτι θεου ανεστραφημεν εν τω κοσμω περισσοτερωσ δε προσ υμασ

¹³ ου γαρ αλλα γραφομεν υμιν αλλ η α αναγινωσκετε η και επιγινωσκετε ελπιζω δε οτι και εωσ τελουσ επιγινωσεσθε

¹⁴ καθωσ και επεγνωτε ημασ απο μερουσ οτι καυχημα υμων εσμεν καθαπερ και υμεισ ημων εν τη ημερα του κυριου ιησου

¹⁵ και ταυτη τη πεποιθησει εβουλομην ελθειν προσ υμασ το προτερον ινα δευτεραν χαριν εχητε

¹⁶ και δι υμων διελθειν εισ μακεδονιαν και παλιν απο μακεδονιασ ελθειν προσ υμασ και υφ υμων προπεμφθηναι εισ την ιουδαιαν

¹⁷ τουτο ουν βουλευομενοσ μητι αρα τη ελαφρια εχρησαμην η α βουλευομαι κατα σαρκα βουλευομαι ινα η παρ εμοι το ναι ναι και το ου ου

¹⁸ πιστος δε ο θεος οτι ο λογοσ ημων ο προσ υμασ ουκ εγενετο ναι και ου

¹⁹ ο γαρ του θεου υιοσ ιησουσ χριστοσ ο εν υμιν δι ημων κηρυχθεισ δι εμου και σιλουανου και τιμοθεου ουκ εγενετο ναι και ου αλλα ναι εν αυτω γεγονεν

²⁰ οσαι γαρ επαγγελιαι θεου εν αυτω το ναι και εν αυτω το αμην τω θεω προσ δοξαν δι ημων

²¹ ο δε βεβαιων ημασ συν υμιν εισ χριστον και χρισασ ημασ θεοσ

²² ο και σφραγισαμενοσ ημασ και δουσ τον αρραβωνα του πνευματοσ εν ταισ καρδιαισ ημων

²³ εγω δε μαρτυρα τον θεον επικαλουμαι επι την εμην ψυχην οτι φειδομενοσ υμων ουκετι ηλθον εισ κορινθον

²⁴ ουχ οτι κυριευομεν υμων της πιστεωσ αλλα συνεργοι εσμεν της χαρασ υμων τη γαρ πιστει εστηκατε

2

¹ εκρινα δε εμαυτω τουτο το μη παλιν εν λυπη προσ υμασ ελθειν

² ει γαρ εγω λυπω υμασ και τισ εστιν ο ευφραινων με ει μη ο λυπουμενοσ εξ εμου

³ και εγραψα υμιν τουτο αυτο ινα μη ελθων λυτην εχω αφ ων εδει με χαιρειν πεποιθωσ επι παντασ υμασ οτι η εμη χαρα παντων υμων εστιν

⁴ εκ γαρ πολλησ θλιψεωσ και συνοχησ καρδιασ εγραψα υμιν δια πολλων δακρυων ουχ ινα λυπηθητε αλλα την αγαπην ινα γνωτε ην εχω περισσοτερωσ εισ υμασ

⁵ ει δε τισ λελυπηκεν ουκ εμε λελυπηκεν αλλα απο μερουσ ινα μη επιβαρω παντασ υμασ

⁶ ικανον τω τοιουτω η επιτιμια αυτη η υπο των πλειονων

⁷ ωστε τουναντιον μαλλον υμασ χαρισασθαι και παρακαλεσαι μηπωσ τη περισσοτερα λυπη καταποθη ο τοιουτοσ

⁸ διο παρακαλω υμασ κυρωσαι εισ αυτον αγαπην

⁹ εισ τουτο γαρ και εγραψα ινα γνω την δοκιμην υμων ει εισ παντα υπηκοοι εστε

10 ω δε τι χαριζεσθε και εγω και γαρ εγω ει τι κεχαρισμαι ω κεχαρισμαι δι υμας εν προσωπω χριστου

11 ινα μη πλεονεκτηθωμεν υπο του σατανα ου γαρ αυτου τα νοηματα αγνοουμεν

12 ελθων δε εις την τρωαδα εις το ευαγγελιον του χριστου και θυρας μοι ανεωγμενης εν κυριω

13 ουκ εσχηκα ανεσιν τω πνευματι μου τω μη ευρειν με τιτον τον αδελφον μου αλλα αποταξαμενος αυτοις εξηλθον εις μακεδονιαν

14 τω δε θεω χαρις τω παντοτε θριαμβευοντι ημας εν τω χριστω και την οσμην της γνωσεωσ αυτου φανερουντι δι ημων εν παντι τοπω

15 οτι χριστου ευωδια εσμεν τω θεω εν τοις σωζομενοις και εν τοις απολλυμενοις

16 οισ μεν οσμη θανατου εις θανατον οισ δε οσμη ζωης εις ζωην και προς ταυτα τισ ικανος

17 ου γαρ εσμεν ωσ οι λοιποι κατηλευοντες τον λογον του θεου αλλ ωσ εξ ειλικρινειας αλλ ωσ εκ θεου κατενωπιον του θεου εν χριστω λαλουμεν

3

1 αρχομεθα παλιν εαυτους συνιστανειν ει μη χρηζομεν ωσ τινεσ συστατικων επιστολων προς υμας η εξ υμων συστατικων

2 η επιστολη ημων υμεις εστε εγγεγραμμενη εν ταισ καρδιαισ ημων γινωσκομενη και αναγινωσκομενη υπο παντων ανθρωπων

3 φανερουμενοι οτι εστε επιστολη χριστου διακονηθεισα υφ ημων εγγεγραμμενη ου μελανι αλλα πνευματι θεου ζωντος ουκ εν πλαξιν λιθιναις αλλ εν πλαξιν καρδιαισ σαρκιναις

4 πεποιθησιν δε τοιαυτην εχομεν δια του χριστου προς τον θεον

5 ουχ οτι ικανοι εσμεν αφ εαυτων λογισασθαι τι ωσ εξ εαυτων αλλ η ικανοτης ημων εκ του θεου

6 οσ και ικανωσεν ημας διακονουσ καινης διαθηκης ου γραμματος αλλα πνευματος το γαρ γραμμα αποκτενει το δε πνευμα ζωοποιει

7 ει δε η διακονια του θανατου εν γραμμασιν εντετυπωμενη εν λιθοις εγενηθη εν δοξη ωστε μη δυνασθαι ατενισαι τους υιους ισραηλ εις το προσωπον μωυσεωσ δια την δοξαν του προσωπου αυτου την καταργουμενην

8 πωσ ουχι μαλλον η διακονια του πνευματος εσται εν δοξη

9 ει γαρ η διακονια της κατακρισεωσ δοξα πολλω μαλλον περισσευει η διακονια της δικαιοσυνης εν δοξη

10 και γαρ ου δεδοξασται το δεδοξασμενον εν τουτω τω μερει ενεκεν της υπερβαλλουσης δοξης

11 ει γαρ το καταργουμενον δια δοξης πολλω μαλλον το μενον εν δοξη

12 εχοντες ουν τοιαυτην ελπιδα πολλη παρρησια χρωμεθα

13 και ου καθαπερ μωυσης ετιθει καλυμμα επι το προσωπον εαυτου προς το μη ατενισαι τους υιους ισραηλ εις το τελος του καταργουμενου

14 αλλ επωρωθη τα νοηματα αυτων αχρι γαρ της σημερον το αυτο καλυμμα επι τη αναγνωσει της παλαιας διαθηκης μενει μη ανακαλυπτομενον ο τι εν χριστω καταργειται

15 αλλ εωσ σημερον ηνικα αναγινωσκεται μωυσης καλυμμα επι την καρδιαν αυτων κειται

16 ηνικα δ αν επιστρεψη προς κυριον περιαιρειται το καλυμμα

17 ο δε κυριος το πνευμα εστιν ου δε το πνευμα κυριου εκει ελευθερια

18 ημεις δε παντες ανακεκαλυμμενω προσωπω την δοξαν κυριου κατοπτριζομενοι την αυτην εικονα μεταμορφουμεθα απο δοξης εις δοξαν καθαπερ απο κυριου πνευματος

4

1 δια τουτο εχοντες την διακονιαν ταυτην καθωσ ηληθημεν ουκ εκκακουμεν

2 αλλα απειπαμεθα τα κρυπτα της αισχυνης μη περιπατουντες εν πανουργια μηδε δολουντες τον λογον του θεου αλλα τη φανερωσει της αληθειας συνιστωντες εαυτους προς πασαν συνειδησιν ανθρωπων ενωπιον του θεου

3 ει δε και εστιν κεκαλυμμενον το ευαγγελιον ημων εν τοις απολλυμενοις εστιν κεκαλυμμενον

4 εν οισ ο θεος του αιωνος τουτου ετυφλωσεν τα νοηματα των απιστων εις το μη αυγασαι αυτοις τον φωτισμον του ευαγγελιου της δοξης του χριστου οσ εστιν εικων του θεου

5 ου γαρ εαυτους κηρυσσομεν αλλα χριστον ιησουν κυριον εαυτους δε δουλους υμων δια ιησουν

6 οτι ο θεος ο ειπων εκ σκοτους φωσ λαμψαι οσ ελαμψεν εν ταισ καρδιαισ ημων προς φωτισμον της γνωσεωσ της δοξης του θεου εν προσωπω ιησου χριστου

7 εχομεν δε τον θησαυρον τουτον εν οστρακινοις σκευεσιν ινα η υπερβολη της δυναμεωσ η του θεου και μη εξ ημων

8 εν παντι θλιβομενοι αλλ ου στενοχωρουμενοι απορουμενοι αλλ ουκ εξαπορουμενοι

9 διωκομενοι αλλ ουκ εγκαταλειπομενοι καταβαλλομενοι αλλ ουκ απολλυμενοι

¹⁰ παντοτε την νεκρωσιν του κυριου ιησου εν τω σωματι περιφεροντες ινα και η ζωη του ιησου εν τω σωματι ημων φανερωθη

¹¹ αι γαρ ημεις οι ζωντες εις θανατον παραδιδομεθα δια ιησουν ινα και η ζωη του ιησου φανερωθη εν τη θνητη σαρκι ημων

¹² ωστε ο μεν θανατος εν ημιν ενεργειται η δε ζωη εν υμιν

¹³ εχοντες δε το αυτο πνευμα της πιστεωσ κατα το γεγραμμενον επιστευσα διο ελαλησα και ημεις πιστευομεν διο και λαλουμεν

¹⁴ ειδοτες οτι ο εγειρας τον κυριον ιησουν και ημασ δια ιησου εγειρει και παραστησει συν υμιν

¹⁵ τα γαρ παντα δι υμασ ινα η χαρισ πλεονασασα δια των πλειονων την ευχαριστιαν περισσευση εις την δοξαν του θεου

¹⁶ διο ουκ εκκακουμεν αλλ ει και ο εξω ημων ανθρωποσ διαφθειρεται αλλ ο εσωθεν ανακαινιουται ημερα και ημερα

¹⁷ το γαρ παραυτικα ελαφρον της θλιψεωσ ημων καθ υπερβολην εις υπερβολην αιωνιον βαροσ δοξησ κατεργαζεται ημιν

¹⁸ μη σκοπουντων ημων τα βλεπομενα αλλα τα μη βλεπομενα τα γαρ βλεπομενα προσκαιρα τα δε μη βλεπομενα αιωνια

5

¹ οιδαμεν γαρ οτι εαν η επιγειοσ ημων οικια του σκηνοσ καταλυθη οικοδομην εκ θεου εχομεν οικιαν αχειροποιητον αιωνιον εν τοισ ουρανοισ

² και γαρ εν τουτω στεναζομεν το οικητηριον ημων το εξ ουρανου επενδυσασθαι επιποθουντες

³ ειγε και ενδυσασθαι ου γυμνοι ευρεθησομεθα

⁴ και γαρ οι οντες εν τω σκηνει στεναζομεν βαρουμενοι εφ ω ου θελομεν εκδυσασθαι αλλ επενδυσασθαι ινα καταποθη το θνητον υπο της ζωησ

⁵ ο δε κατεργασαμενοσ ημασ εις αυτο τουτο θεοσ ο και δουσ ημιν τον αρραβωνα του πνευματοσ

⁶ θαρρουντες ουν παντοτε και ειδοτες οτι ενδημουντες εν τω σωματι εκδημουμεν απο του κυριου

⁷ δια πιστεωσ γαρ περιπατουμεν ου δια ειδουσ

⁸ θαρρουμεν δε και ευδοκουμεν μαλλον εκδημησαι εκ του σωματοσ και ενδημησαι προσ τον κυριον

⁹ διο και φιλοτιμουμεθα ειτε ενδημουντες ειτε εκδημουντες ευαρεστοι αυτω ειναι

¹⁰ τουσ γαρ παντασ ημασ φανερωθηναι δει εμπροσθεν του βηματοσ του χριστου ινα

κομισηται εκαστοσ τα δια του σωματοσ προσ α επραξεν ειτε αγαθον ειτε κακον

¹¹ ειδοτες ουν τον φοβον του κυριου ανθρωπουσ πειθομεν θεω δε πεφανερωμεθα ελπιζω δε και εν ταισ συνειδησεσιν υμων πεφανερωσθαι

¹² ου γαρ παλιν εαυτουσ συνιστανομεν υμιν αλλα αφορμην διδοντες υμιν καυχηματοσ υπερ ημων ινα εχητε προσ τουσ εν προσωπω καυχωμενουσ και ου καρδια

¹³ ειτε γαρ εξεστημεν θεω ειτε σωφρονουμεν υμιν

¹⁴ η γαρ αγαπη του χριστου συνεχει ημασ κριναντασ τουτο οτι ει εις υπερ παντων απεθανεν αρα οι παντες απεθανον

¹⁵ και υπερ παντων απεθανεν ινα οι ζωντες μηκετι εαυτοισ ζωσιν αλλα τω υπερ αυτων αποθανοντι και εγερθεντι

¹⁶ ωστε ημεις απο του νυν ουδενα οιδαμεν κατα σαρκα ει δε και εγνωκαμεν κατα σαρκα χριστον αλλα νυν ουκετι γινωσκομεν

¹⁷ ωστε ει τισ εν χριστω καινη κτισισ τα αρχαια παρηλθεν ιδου γεγονεν καινα τα παντα

¹⁸ τα δε παντα εκ του θεου του καταλλαξαντοσ ημασ εαυτω δια ιησου χριστου και δοντοσ ημιν την διακονιαν της καταλλαγησ

¹⁹ ωσ οτι θεοσ ην εν χριστω κοσμον καταλασσωσ εαυτω μη λογιζομενοσ αυτοισ τα παραπτωματα αυτων και θεμενοσ εν ημιν τον λογον της καταλλαγησ

²⁰ υπερ χριστου ουν πρεσβευομεν ωσ του θεου παρακαλουντοσ δι ημων δεομεθα υπερ χριστου καταλλαγητε τω θεω

²¹ τον γαρ μη γνοντα αμαρτιαν υπερ ημων αμαρτιαν εποιησεν ινα ημεις γενωμεθα δικαιοσυνη θεου εν αυτω

6

¹ συνεργουντες δε και παρακαλουμεν μη εις κενον την χαριν του θεου δεξασθαι υμασ

² λεγει γαρ καιρω δεκτω επηκουσα σοι ιδου νυν καιροσ ευπροσδεκτοσ ιδου νυν ημερα σωτηριασ

³ μηδεμιαν εν μηδενι διδοντες προσκοπην ινα μη μωμηθη η διακονια

⁴ αλλ εν παντι συνιστωντες εαυτουσ ωσ θεου διακονοι εν υπομονη πολλη εν θλιψεσιν εν αναγκαισ εν στενοχωραιοσ

⁵ εν πληγαισ εν φυλακαιοσ εν ακαταστασαιοσ εν κοποισ εν αγρυπναιοσ εν νηστειαιοσ

⁶ εν αγνοτητι εν γνωσει εν μακροθυμια εν χρηστοτητι εν πνευματι αγιω εν αγαπη ανυποκριτω

⁷ εν λογω αληθειας εν δυναμει θεου δια των οπλων της δικαιοσυνης των δεξιων και αριστερων

⁸ δια δοξης και ατιμιας δια δυσφημιας και ευφημιας ως πλανοι και αληθεις

⁹ ως αγνοουμενοι και επιγινωσκομενοι ως αποθνησκοντες και ιδου ζωμεν ως παιδευομενοι και μη θανατουμενοι

¹⁰ ως λυπουμενοι αι δε χαιροντες ως πτωχοι πολλους δε πλουτιζοντες ως μηδεν εχοντες και παντα κατεχοντες

¹¹ το στομα ημων ανεωγεν προς υμας κορινθιοι η καρδια ημων πεπλατυνται

¹² ου στενοχωρεισθε εν ημιν στενοχωρεισθε δε εν τοις σπλαγχνοις υμων

¹³ την δε αυτην αντιμισθιαν ως τεκνοις λεγω πλατυνητε και υμεις

¹⁴ μη γινεσθε ετεροζυγουντες απιστοις τισ γαρ μετοχη δικαιοσυνη και ανομια τισ δε κοινωνια φωτι προς σκοτος

¹⁵ τισ δε συμφωνησις χριστω προς βελιαρ η τισ μερις πιστω μετα απιστου

¹⁶ τισ δε συγκαταθεσις ναω θεου μετα ειδωλων υμεις γαρ ναος θεου εστε ζωντος καθως ειπεν ο θεος οτι ενοικησω εν αυτοις και εμπεριπατησω και εσομαι αυτων θεος και αυτοι εσονται μοι λαος

¹⁷ διο εξελθετε εκ μεσου αυτων και αφορισθητε λεγει κυριος και ακαθαρτου μη απτεσθε καγω εισδεξομαι υμας

¹⁸ και εσομαι υμιν εισ πατερα και υμεις εσεσθε μοι εισ υιους και θυγατερας λεγει κυριος παντοκρατωρ

7

¹ ταυτας ουν εχοντες τας επαγγελιας αγαπητοι καθαρισωμεν εαυτους απο παντος μολυσμου σαρκος και πνευματος επιτελουντες αγιωσυνην εν φοβω θεου

² χωρησατε ημας ουδενα ηδικησαμεν ουδενα εφθειραμεν ουδενα επλεονεκτησαμεν

³ ου προς κατακρισιν λεγω προειρηκα γαρ οτι εν ταις καρδιαις ημων εστε εισ το συναποθανειν και συζην

⁴ πολλη μοι παρησια προς υμας πολλη μοι καυχησις υπερ υμων πεπληρωμαι τη παρακλησει υπερπερισσευομαι τη χαρα επι παση τη θλιψει ημων

⁵ και γαρ ελθοντων ημων εισ μακεδονιαν ουδεμιαν εσχηκεν ανεις η σαρξ ημων αλλ εν παντι θλιβομενοι εξωθεν μαχαι εσωθεν φοβοι

⁶ αλλ ο παρακαλων τους ταπεινους παρεκαλεσεν ημας ο θεος εν τη παρουσια τιτου

⁷ ου μονον δε εν τη παρουσια αυτου αλλα και εν τη παρακλησει η παρεκληθη εφ υμιν αναγγελων ημιν την υμων επιποθησιν τον υμων οδυρμον τον υμων ζηλον υπερ εμου ωστε με μαλλον χαρηναι

⁸ οτι ει και ελυπησα υμας εν τη επιστολη ου μεταμελομαι ει και μετεμελομην βλεπω γαρ οτι η επιστολη εκεινη ει και προς ωραν ελυπησεν υμας

⁹ νυν χαιρω ουχ οτι ελυπηθητε αλλ οτι ελυπηθητε εισ μετανοιαν ελυπηθητε γαρ κατα θεον ινα εν μηδενι ζημιωθητε εξ ημων

¹⁰ η γαρ κατα θεον λυπη μετανοιαν εισ σωτηριαν αμεταμελητον κατεργαζεται η δε του κοσμου λυπη θανατον κατεργαζεται

¹¹ ιδου γαρ αυτο τουτο το κατα θεον λυπηθηναι υμας ποσην κατειργασατο υμιν σπουδην αλλα απολογιαν αλλα αγανακτησιν αλλα φοβον αλλα επιποθησιν αλλα ζηλον αλλα εκδικησιν εν παντι συνεστησατε εαυτους αγνους ειναι εν τω πραγματι

¹² αρα ει και εγραψα υμιν ουχ εινεκεν του αδικησαντος ουδε εινεκεν του αδικηθεντος αλλ εινεκεν του φανερωθηναι την σπουδην υμων την υπερ ημων προς υμας ενωπιον του θεου

¹³ δια τουτο παρακεκλημεθα επι δε τη παρακλησει υμων περισσοτερωσ μαλλον εχαρημεν επι τη χαρα τιτου οτι αναπεπαυται το πνευμα αυτου απο παντων υμων

¹⁴ οτι ει τι αυτω υπερ υμων κεκαυχημαι ου κατησχυνθην αλλ ως παντα εν αληθεια ελαλησαμεν υμιν ουτως και η καυχησις ημων η επι τιτου αληθεια εγενηθη

¹⁵ και τα σπλαγχνα αυτου περισσοτερωσ εισ υμας εστιν αναμιμνησκομενου την παντων υμων υπακοην ως μετα φοβου και τρομου εδεξασθε αυτον

¹⁶ χαιρω οτι εν παντι θαρρω εν υμιν

8

¹ γνωριζομεν δε υμιν αδελφοι την χαριν του θεου την δεδομενην εν ταις εκκλησιαις της μακεδονιας

² οτι εν πολλη δοκιμη θλιψεως η περισσεια της χαρας αυτων και η κατα βαθους πτωχεια αυτων επερισσευσεν εισ τον πλουτον της απλοτητος αυτων

³ οτι κατα δυναμιν μαρτυρω και υπερ δυναμιν αυθαιρετοι

⁴ μετα πολλης παρακλησεωσ δεομενοι ημων την χαριν και την κοινωνιαν της διακονιασ της εισ τουσ αγιουσ

⁵ και ου καθωσ ηλπισαμεν αλλ εαυτουσ εδωκαν πρωτον τω κυριω και ημιν δια θεληματοσ θεου

⁶ εισ το παρακαλεσαι ημασ τιτον ινα καθωσ προενηρξατο ουτωσ και επιτελεση εισ υμασ και την χαριν ταυτην

⁷ αλλ ωσπερ εν παντι περισσευετε πιστει και λογω και γνωσει και παση σπουδη και τη εξ υμων εν ημιν αγαπη ινα και εν ταυτη τη χαριτι περισσευητε

⁸ ου κατ επιταγην λεγω αλλα δια της ετερων σπουδησ και το της υμετερασ αγαπησ γνησιον δοκιμαζων

⁹ γινωσκετε γαρ την χαριν του κυριου ημων ιησου χριστου οτι δι υμασ επτωχευσεν πλουσιουσ ινα υμεισ τη εκεινου πτωχεια πλουτησητε

¹⁰ και γνωμην εν τουτω διδωμι τουτο γαρ υμιν συμφερει οιτινεσ ου μονον το ποιησαι αλλα και το θελειν προενηρξασθε απο περυσι

¹¹ νυνι δε και το ποιησαι επιτελεσατε οπωσ καθαπερ η προθυμια του θελειν ουτωσ και το επιτελεσαι εκ του εχειν

¹² ει γαρ η προθυμια προκειται καθο εαν εχη τισ ευπροσδεκτοσ ου καθο ουκ εχει

¹³ ου γαρ ινα αλλοισ ανεσισ υμιν δε θλιψισ αλλ εξ ισοτητοσ εν τω νυν καιρω το υμων περισσευμα εισ το εκεινων υστερημα

¹⁴ ινα και το εκεινων περισσευμα γενηται εισ το υμων υστερημα οπωσ γενηται ισοτησ

¹⁵ καθωσ γεγραπται ο το πολυ ουκ επλεονασεν και ο το ολιγον ουκ ηλαττονησεν

¹⁶ χαρισ δε τω θεω τω διδοντι την αυτην σπουδην υπερ υμων εν τη καρδια τιτου

¹⁷ οτι την μεν παρακλησιν εδεξατο σπουδαιοτεροσ δε υπαρχων αυθαιρετοσ εξηλθεν προσ υμασ

¹⁸ συνεπεμψαμεν δε μετ αυτου τον αδελφον ου ο επαινοσ εν τω ευαγγελιω δια πασων των εκκλησιων

¹⁹ ου μονον δε αλλα και χειροτονηθεισ υπο των εκκλησιων συνεκδημοσ ημων συν τη χαριτι ταυτη τη διακονουμενη υφ ημων προσ την αυτου του κυριου δοξαν και προθυμιαν ημων

²⁰ στελλομενοι τουτο μη τισ ημασ μωμησηται εν τη αδροτητι ταυτη τη διακονουμενη υφ ημων

²¹ προνοουμενοι καλα ου μονον ενωπιον κυριου αλλα και ενωπιον ανθρωπων

²² συνεπεμψαμεν δε αυτοισ τον αδελφον

ημων ον εδοκιμασαμεν εν πολλοισ πολλακισ σπουδαιον οντα νυνι δε πολυ σπουδαιοτερον πεποιθησει πολλη τη εισ υμασ

²³ ειτε υπερ τιτου κοινωνοσ εμοσ και εισ υμασ συνεργοσ ειτε αδελφοι ημων αποστολοι εκκλησιων δοξα χριστου

²⁴ την ουν ενδειξιν της αγαπησ υμων και ημων καυχησεωσ υπερ υμων εισ αυτοουσ ενδειξασθε εισ προσωπον των εκκλησιων

9

¹ περι μεν γαρ της διακονιασ της εισ τουσ αγιουσ περισσοσ μοι εστιν το γραφειν υμιν

² οιδα γαρ την προθυμιαν υμων ην υπερ υμων καυχωμαι μακεδοσιν οτι αχαια παρεσκευασται απο περυσι και ο εξ υμων ζηλοσ ηρεθισεν τουσ πλειονασ

³ επεμψα δε τουσ αδελφουσ ινα μη το καυχημα ημων το υπερ υμων κενωθη εν τω μερει τουτω ινα καθωσ ελεγον παρεσκευασμενοι ητε

⁴ μηπωσ εαν ελθωσιν συν εμοι μακεδονεσ και ευρωσιν υμασ απαρασκευαστουσ καταισχυνηθωμεν ημεισ ινα μη λεγωμεν υμεισ εν τη υποστασει ταυτη της καυχησεωσ

⁵ αναγκαιον ουν ηγησαμην παρακαλεσαι τουσ αδελφουσ ινα προελθωσιν εισ υμασ και προκαταρτισωσιν την προκατηγγελημενην ευλογιαν υμων ταυτην ετοιμην ειναι ουτωσ ωσ ευλογιαν και μη ωσ πλεονεξιαν

⁶ τουτο δε ο σπειρων φειδομενωσ φειδομενωσ και θερισει και ο σπειρων επ ευλογιασ επ ευλογιασ και θερισει

⁷ εκαστοσ καθωσ προαιρειται τη καρδια μη εκ λυπησ η εξ αναγκησ ιλαρον γαρ δοτην αγαπα ο θεοσ

⁸ δυνατοσ δε ο θεοσ πασαν χαριν περισσευσαι εισ υμασ ινα εν παντι παντοτε πασαν αυταρκειαν εχοντεσ περισσευητε εισ παν εργον αγαθον

⁹ καθωσ γεγραπται εσκορπισεν εδωκεν τοισ πενησι η δικαιοσυνη αυτου μενει εισ τον αιωνα

¹⁰ ο δε επιχορηγων σπερμα τω σπειροντι και αρτον εισ βρωσιν χορηγησαι και πληθυναι τον σπορον υμων και αυξησαι τα γενηματα της δικαιοσυνησ υμων

¹¹ εν παντι πλουτιζομενοι εισ πασαν απλοτητα ητισ κατεργαζεται δι ημων ευχαριστιαν τω θεω

¹² οτι η διακονια της λειτουργιασ ταυτησ ου μονον εστιν προσαναπληρουσα τα υστερηματα των αγιων αλλα και περισσευουσα δια πολλων ευχαριστιων τω θεω

13 δια της δοκιμης της διακονιας ταυτης δοξαζοντες τον θεον επι τη υποταγη της ομολογιας υμων εις το ευαγγελιον του χριστου και απλοτητι της κοινωνιας εις αυτους και εις παντας

14 και αυτων δεησει υπερ υμων επιποθουντων υμας δια την υπερβαλλουσαν χαριν του θεου εφ υμιν

15 χαρις δε τω θεω επι τη ανεκδιηγητω αυτου δωρεα

10

1 αυτος δε εγω παυλος παρακαλω υμας δια της πραοτητος και επιεικειας του χριστου ος κατα προσωπον μεν ταπεινος εν υμιν απων δε θαρρω εις υμας

2 δεομαι δε το μη παρων θαρρησαι τη πεποιθησει η λογιζομαι τολμησαι επι τινας τους λογιζομενους ημας ως κατα σαρκα περιπατουντας

3 εν σαρκι γαρ περιπατουντες ου κατα σαρκα στρατευομεθα

4 τα γαρ οπλα της στρατειας ημων ου σαρκικα αλλα δυνατα τω θεω προσ καθαιρεσιν οχυρωματων

5 λογιζομεν καθαιρουντες και παν υψωμα επαιρομενον κατα της γνωσεως του θεου και αιχμαλωτιζοντες παν νοημα εις την υπακοην του χριστου

6 και εν ετοιμω εχοντες εκδικησαι πασαν παρακοην οταν πληρωθη υμων η υπακοη

7 τα κατα προσωπον βλεπετε ει τις πεποιθεν εαυτω χριστου ειναι τουτο λογιζεσθω παλιν αφ εαυτου οτι καθως αυτος χριστου ουτως και ημεις χριστου

8 εαν τε γαρ και περισσοτερον τι καυχησωμαι περι της εξουσιας ημων ης εδωκεν ο κυριος ημιν εις οικοδομην και ουκ εις καθαιρεσιν υμων ουκ αισχυνησομαι

9 ινα μη δοξω ως αν εκφοβειν υμας δια των επιστολων

10 οτι αι μεν επιστολαι φησιν βαρειαι και ισχυραι η δε παρουσία του σωματος ασθενησ και ο λογος εξουθενημενος

11 τουτο λογιζεσθω ο τοιουτος οτι οιοι εσμεν τω λογω δι επιστολων αποντες τοιουτοι και παροντες τω εργω

12 ου γαρ τολμωμεν εγκριναι η συγκριναι εαυτους τισιν των εαυτους συνιστανοντων αλλα αυτοι εν εαυτοις εαυτους μετρουντες και συγκρινοντες εαυτους εαυτοις ου συνιουσιν

13 ημεις δε ουχι εις τα αμετρα καυχησομεθα αλλα κατα το μετρον του κανονος ου εμερισεν ημιν ο θεος μετρου εφικεσθαι αχρι και υμων

14 ου γαρ ως μη εφικνουμενοι εις υμας υπερεκτεινομεν εαυτους αχρι γαρ και υμων εφθασαμεν εν τω ευαγγελιω του χριστου

15 ουκ εις τα αμετρα καυχωμενοι εν αλλοτριουσ κοποισ ελπιδα δε εχοντες αυξανομενησ της πιστεωσ υμων εν υμιν μεγαλυνθηναι κατα τον κανονα ημων εις περισσειαν

16 εις τα υπερεκεινα υμων ευαγγελισασθαι ουκ εν αλλοτριω κανονι εις τα ετοιμα καυχησασθαι

17 ο δε καυχωμενος εν κυριω καυχασθω

18 ου γαρ ο εαυτον συνιστων εκεινος εστιν δοκιμος αλλ ον ο κυριος συνιστησιν

11

1 οφελον ανειχεσθε μου μικρον τη αφροσυνη αλλα και ανεχεσθε μου

2 ζηλω γαρ υμας θεου ζηλω ηρμουςαμην γαρ υμας ενι ανδρι παρθενον αγνην παραστησαι τω χριστω

3 φοβουμαι δε μηπως ως ο οφισ ευαν εξηπατησεν εν τη πανουργια αυτου ουτως φθαρη τα νοηματα υμων απο της απλοτητος της εις τον χριστον

4 ει μεν γαρ ο ερχομενος αλλον ιησουν κηρυσσει ον ουκ εκηρυξαμεν η πνευμα ετερον λαμβανετε ο ουκ ελαβετε η ευαγγελιον ετερον ο ουκ εδεξασθε καλωσ ηνειχεσθε

5 λογιζομαι γαρ μηδεν υστερηκεναι των υπερ λιαν αποστολων

6 ει δε και ιδιωτησ τω λογω αλλ ου τη γνωσει αλλ εν παντι φανερωθεντες εν πασιν εις υμας

7 η αμαρτιαν εποιησα εμαυτον ταπεινων ινα υμεις υψωθητε οτι δωρεαν το του θεου ευαγγελιον ευηγγελισαμην υμιν

8 αλλασ εκκλησιασ εσλησα λαβων οψωνιον προσ την υμων διακονιαν

9 και παρων προσ υμας και υστερηθεις ου κατεναρκησα ουδενος το γαρ υστερημα μου προσανεπληρωσαν οι αδελφοι ελθοντες απο μακεδονιασ και εν παντι αβαρη υμιν εμαυτον ετηρησα και τηρησω

10 εστιν αληθεια χριστου εν εμοι οτι η καυχησις αυτη ου φραγησεται εις εμε εν τοις κλιμασιν της αχαιιασ

11 δια τι οτι ουκ αγαπω υμας ο θεος οιδεν

12 ο δε ποιω και ποιησω ινα εκκοψω την αφορμην των θελοντων αφορμην ινα εν ω καυχωνται ευρεθωσιν καθως και ημεις

¹³ οι γαρ τοιουτοι ψευδαποστολοι εργαται δολιοι μετασηματιζομενοι εις αποστολους χριστου

¹⁴ και ου θαυμαστον αυτοσ γαρ ο σατανας μετασηματιζεται εις αγγελον φωτος

¹⁵ ου μεγα ουν ει και οι διακονοι αυτου μετασηματιζονται ωσ διακονοι δικαιοσυνης ων το τελος εσται κατα τα εργα αυτων

¹⁶ παλιν λεγω μη τισ με δοξη αφρονα ειναι ει δε μηγε καν ωσ αφρονα δεξασθε με ινα καγω μικρον τι καυησωμαι

¹⁷ ο λαλω ου λαλω κατα κυριον αλλ ωσ εν αφροσυνη εν ταυτη τη υποστασει της καυησεωσ

¹⁸ επει πολλοι καυωνται κατα την σαρκα καγω καυησομαι

¹⁹ ηδεωσ γαρ ανεχεσθε των αφρονων φρονιμοι οντες

²⁰ ανεχεσθε γαρ ει τισ υμασ καταδουλοι ει τισ κατεσθει ει τισ λαμβανει ει τισ επαιρεται ει τισ υμασ εις προσωπον δερει

²¹ κατα ατιμιαν λεγω ωσ οτι ημεισ ησθενησαμεν εν ω δ αν τισ τολμα εν αφροσυνη λεγω τολμω καγω

²² εβραιοι εισιν καγω ισραηλιται εισιν καγω σπερμα αβρααμ εισιν καγω

²³ διακονοι χριστου εισιν παραφρονων λαλω υπερ εγω εν κοποισ περισσοτερωσ εν πληγαισ υπερβαλλοντωσ εν φυλακαισ περισσοτερωσ εν θανατοισ πολλακισ

²⁴ υπο ιουδαιων πεντακισ τεσσαρακοντα παρα μιαν ελαβον

²⁵ τρισ εραβδισθην απαξ ελιθασθην τρισ εναυαγησα νυχθημερον εν τω βυθω πεποιηκα

²⁶ οδοιποριαισ πολλακισ κινδυνοισ ποταμων κινδυνοισ ληστων κινδυνοισ εκ γενουσ κινδυνοισ εξ εθνων κινδυνοισ εν πολει κινδυνοισ εν ερημια κινδυνοισ εν θαλασση κινδυνοισ εν ψευδαδελφοισ

²⁷ εν κοπω και μοχθω εν αγρυπνιαισ πολλακισ εν λιμω και διψει εν νηστειαισ πολλακισ εν ψυχει και γυμνοτητι

²⁸ χωρισ των παρεκτοσ η επισυστασισ μου η καθ ημεραν η μεριμνα πασων των εκκλησιων

²⁹ τισ ασθenei και ουκ ασθενω τισ σκανδαλιζεται και ουκ εγω πυρουμαι

³⁰ ει καυχασθαι δει τα της ασθενειας μου καυησομαι

³¹ ο θεοσ και πατηρ του κυριου ιησου χριστου οιδεν ο ων ευλογητοσ εις τουσ αιωνασ οτι ου ψευδομαι

³² εν δαμασκω ο εθναρχησ αρετα του βασιλεωσ εφρουρει την δαμασκηνων πολιν πιασαι με

θελων

³³ και δια θυριδοσ εν σαργανη εχαλασθην δια του τειχουσ και εξεφυγον τασ χειρασ αυτου

12

¹ καυχασθαι δη ου συμφερει μοι ελευσομαι γαρ εις οπτασιασ και αποκαλυψεισ κυριου

² οιδα ανθρωπον εν χριστω προ ετων δεκατεσσαρων ειτε εν σωματι ουκ οιδα ειτε εκτοσ του σωματοσ ουκ οιδα ο θεοσ οιδεν αρπαγεντα τον τοιουτον εωσ τριτου ουρανου

³ και οιδα τον τοιουτον ανθρωπον ειτε εν σωματι ειτε εκτοσ του σωματοσ ουκ οιδα ο θεοσ οιδεν

⁴ οτι ηρπαγη εις τον παραδεισον και ηκουσεν αρρητα ρηματα α ουκ εξον ανθρωπω λαλησαι

⁵ υπερ του τοιουτου καυησομαι υπερ δε εμαυτου ου καυησομαι ει μη εν ταισ ασθενειαισ μου

⁶ εαν γαρ θελησω καυησασθαι ουκ εσομαι αφρων αληθειαν γαρ ερω φειδομαι δε μη τισ εις εμε λογισηται υπερ ο βλεπει με η ακουει τι εξ εμου

⁷ και τη υπερβολη των αποκαλυψεων ινα μη υπεрайρωμαι εδοθη μοι σκολοψ τη σαρκι αγγελοσ σαταν ινα με κολαφιζη ινα μη υπεрайρωμαι

⁸ υπερ τουτου τρισ τον κυριον παρεκαλεσα ινα αποστη απ εμου

⁹ και ειρηκεν μοι αρκει σοι η χαρισ μου η γαρ δυναμισ μου εν ασθeneia τελειουται ηδιστα ουν μαλλον καυησομαι εν ταισ ασθενειαισ μου ινα επισκηνωση επ εμε η δυναμισ του χριστου

¹⁰ διο ευδοκω εν ασθενειαισ εν υβρεσιν εν αναγκαισ εν διωγμοισ εν στενοχωριαισ υπερ χριστου οταν γαρ ασθενω τοτε δυνατοσ ειμι

¹¹ γεγονα αφρων καυχωμενοσ υμεισ με ηναγκασατε εγω γαρ ωφειλον υφ υμων συνιστασθαι ουδεν γαρ υστερησα των υπερ λιαν αποστολων ει και ουδεν ειμι

¹² τα μεν σημεια του αποστολου κατειργασθη εν υμιν εν παση υπομονη εν σημειοισ και τερασιν και δυναμεσιν

¹³ τι γαρ εστιν ο ηττηθητε υπερ τασ λοιπασ εκκλησιασ ει μη οτι αυτοσ εγω ου κατεναρκησα υμων χαρισασθε μοι την αδικιαν ταυτην

¹⁴ ιδου τριτον ετοιμωσ εχω ελθειν προσ υμασ και ου καταναρκησω υμων ου γαρ ζητω τα υμων αλλα υμασ ου γαρ οφειλει τα τεκνα τοισ γονευσιν θησαυριζειν αλλ οι γονεισ τοισ τεκνοισ

¹⁵ εγω δε ηδιστα δαπανησω και εκδαπανηθησομαι υπερ των ψυχων υμων ει και περισσοτερωσ υμασ αγαπων ηττον αγαπωμαι

16 εστω δε εγω ου κατεβαρησα υμασ αλλ υπαρχων πανουργοσ δολω υμασ ελαβον

17 μη τινα ων απεσταλκα προς υμασ δι αυτου επλεονεκτησα υμασ

18 παρεκαλεσα τιτον και συναπεστειλα τον αδελφον μητι επλεονεκτησεν υμασ τιτοσ ου τω αυτω πνευματι περιεπατησαμεν ου τοισ αυτοισ ιχνεσιν

19 παλιν δοκειτε οτι υμιν απολογουμεθα κατενωπιον του θεου εν χριστω λαλουμεν τα δε παντα αγαπητοι υπερ της υμων οικοδομησ

20 φοβουμαι γαρ μηπωσ ελθων ουχ οιοουσ θελω ευρω υμασ καγω ευρεθω υμιν οιον ου θελετε μηπωσ ερεισ ζηλοι θυμοι εριθειαι καταλαλιαι ψιθυρισμοι φυσιωσεισ ακαταστασαι

21 μη παλιν ελθοντα με ταπεινωσει ο θεοσ μου προς υμασ και πενθησω πολλουσ των προημαρτηκοτων και μη μετανοησαντων επι τη ακαθαρσια και πορνεια και ασελγεια η επραξαν

εδωκεν μοι ο κυριοσ εισ οικοδομην και ουκ εισ καθαιρεσιν

11 λοιπον αδελφοι χαιρετε καταρτιζεσθε παρακαλεισθε το αυτο φρονειτε ειρηνευετε και ο θεοσ της αγαπησ και ειρηνησ εσται μεθ υμων

12 ασπασασθε αλληλουσ εν αγιω φιληματι

13 ασπαζονται υμασ οι αγιοι παντεσ

14 η χαρισ του κυριου ιησου χριστου και η αγαπη του θεου και η κοινωνια του αγιου πνευματοσ μετα παντων υμων αμην

13

1 τριτον τουτο ερχομαι προς υμασ επι στοματοσ δυο μαρτυρων και τριων σταθησεται παν ρημα

2 προειρηκα και προλεγω ωσ παρων το δευτερον και απων νυν γραφω τοισ προημαρτηκοσιν και τοισ λοιποισ πασιν οτι εαν ελθω εισ το παλιν ου φεισομαι

3 επει δοκιμην ζητειτε του εν εμοι λαλουντοσ χριστου οσ εισ υμασ ουκ ασθενει αλλα δυνατει εν υμιν

4 και γαρ ει εσταυρωθη εξ ασθενειας αλλα ζη εκ δυναμεωσ θεου και γαρ ημεισ ασθενουμεν εν αυτω αλλα ζησομεθα συν αυτω εκ δυναμεωσ θεου εισ υμασ

5 εαυτουσ πειραζετε ει εστε εν τη πιστει εαυτουσ δοκιμαζετε η ουκ επιγινωσκετε εαυτουσ οτι ιησουσ χριστοσ εν υμιν εστιν ει μητι αδοκιμοι εστε

6 ελπιζω δε οτι γνωσεσθε οτι ημεισ ουκ εσμεν αδοκιμοι

7 ευχομαι δε προς τον θεον μη ποιησαι υμασ κακον μηδεν ουχ ινα ημεισ δοκιμοι φανωμεν αλλ ινα υμεισ το καλον ποιητε ημεισ δε ωσ αδοκιμοι ωμεν

8 ου γαρ δυναμεθα τι κατα της αληθειασ αλλ υπερ της αληθειασ

9 χαιρομεν γαρ οταν ημεισ ασθενωμεν υμεισ δε δυνατοι ητε τουτο δε και ευχομεθα την υμων καταρτισιν

10 δια τουτο ταυτα απων γραφω ινα παρων μη αποτομωσ χρησωμαι κατα την εξουσιαν ην

ΠΡΟΣ ΓΑΛΑΤΑΣ

¹ παυλος αποστολος ουκ απ ανθρωπων ουδε δι ανθρωπου αλλα δια ιησου χριστου και θεου πατρος του εγειραντος αυτον εκ νεκρων

² και οι συν εμοι παντες αδελφοι ταισ εκκλησιαισ της γαλατιασ

³ χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος και κυριου ημων ιησου χριστου

⁴ του δοντος εαυτον περι των αμαρτιων ημων οπως εξεληται ημασ εκ του ενεστωτος αιωνος πονηρου κατα το θελημα του θεου και πατρος ημων

⁵ ω η δοξα εις τους αιωνας των αιωνων αμην

⁶ θαυμαζω οτι ουτως ταχεωσ μετατιθεσθε απο του καλεσαντος υμασ εν χαριτι χριστου εις ετερον ευαγγελιον

⁷ ο ουκ εστιν αλλο ει μη τινεσ εισιν οι ταρασσοντεσ υμασ και θελοντεσ μεταστρεψαι το ευαγγελιον του χριστου

⁸ αλλα και εαν ημεισ η αγγελοσ εξ ουρανου ευαγγελιζηται υμιν παρ ο ευηγγελισαμεθα υμιν αναθεμα εστω

⁹ ωσ προειρηκαμεν και αρτι παλιν λεγω ει τισ υμασ ευαγγελιζεται παρ ο παρελαβετε αναθεμα εστω

¹⁰ αρτι γαρ ανθρωπουσ πειθω η τον θεον η ζητω ανθρωποισ αρεσκειν ει γαρ ετι ανθρωποισ ηρεσκον χριστου δουλοσ ουκ αν ημην

¹¹ γνωριζω δε υμιν αδελφοι το ευαγγελιον το ευαγγελισθεν υπ εμου οτι ουκ εστιν κατα ανθρωπον

¹² ουδε γαρ εγω παρα ανθρωπου παρελαβον αυτο ουτε εδιδαχθην αλλα δι αποκαλυψεωσ ιησου χριστου

¹³ ηκουσατε γαρ την εμην αναστροφην ποτε εν τω ιουδαισμω οτι καθ υπερβολην εδιωκον την εκκλησιαν του θεου και επορθουν αυτην

¹⁴ και προεκοπτον εν τω ιουδαισμω υπερ πολλουσ συνηλικιωτασ εν τω γενει μου περισσοτερωσ ζηλωτησ υπαρχων των πατρικων μου παραδοσεωσ

¹⁵ οτε δε ευδοκησεν ο θεοσ ο αφορισασ με εκ κοιλιασ μητροσ μου και καλεσασ δια της χαριτοσ αυτου

¹⁶ αποκαλυψαι τον υιον αυτου εν εμοι ινα ευαγγελιζωμαι αυτον εν τοισ εθνεσιν ευθεωσ ου προσανεθεμην σαρκι και αιματι

¹⁷ ουδε ανηλθον εις ιεροσολυμα προσ τουσ προ εμου αποστολουσ αλλα απηλθον εις αραβιαν και παλιν υπεστρεψα εις δαμασκον

¹⁸ επειτα μετα ετη τρια ανηλθον εις ιεροσολυμα ιστορησαι πετρον και επεμεινα προσ αυτον ημερασ δεκαπεντε

¹⁹ ετερον δε των αποστολων ουκ ειδον ει μη ιακωβον τον αδελφον του κυριου

²⁰ α δε γραφω υμιν ιδου ενωπιον του θεου οτι ου ψευδομαι

²¹ επειτα ηλθον εις τα κλιματα της συριασ και της κιλικιασ

²² ημην δε αγνοουμενοσ τω προσωπω ταισ εκκλησιαισ της ιουδαιασ ταισ εν χριστω

²³ μονον δε ακουοντεσ ησαν οτι ο διωκων ημασ ποτε νυν ευαγγελιζεται την πιστιν ην ποτε επορθει

²⁴ και εδοξαζον εν εμοι τον θεον

2

¹ επειτα δια δεκατεσσαρων ετων παλιν ανεβην εις ιεροσολυμα μετα βαρναβα συμπαραλαβων και τιτον

² ανεβην δε κατα αποκαλυψιν και ανεθεμην αυτοισ το ευαγγελιον ο κηρυσσω εν τοισ εθνεσιν κατ ιδιαν δε τοισ δοκουσιν μηπωσ εις κενον τρεχω η εδραμον

³ αλλ ουδε τιτοσ ο συν εμοι ελληνων ηναγκασθη περιτμηθηναι

⁴ δια δε τουσ παρεισακτουσ ψευδαδελφουσ οιτινεσ παρεισηλθον κατασκοπησαι την ελευθεριαν ημων ην εχομεν εν χριστω ιησου ινα ημασ καταδουλωσωνται

⁵ οισ ουδε προσωραν ειξαμεν τη υποταγη ινα η αληθεια του ευαγγελιου διαμεινη προσ υμασ

⁶ απο δε των δοκουντων ειναι τι οποιοι ποτε ησαν ουδεν μοι διαφερει προσωπον θεοσ ανθρωπου ου λαμβανει εμοι γαρ οι δοκουντεσ ουδεν προσανεθεντο

⁷ αλλα τουναντιον ιδοντεσ οτι πεπιστευμαι το ευαγγελιον της ακροβυστιασ καθωσ πετροσ της περιτομησ

⁸ ο γαρ ενεργησασ πετρω εις αποστολην της περιτομησ ενηργησεν και εμοι εις τα εθνη

⁹ και γνοντεσ την χαριν την δοθεισαν μοι ιακωβοσ και κηφασ και ιωαννησ οι δοκουντεσ στυλοι ειναι δεξιασ εδωκαν εμοι και βαρναβα κοινωνιασ ινα ημεισ μεν εις τα εθνη αυτοι δε εις την περιτομην

¹⁰ μονον των πτωχων ινα μνημονευωμεν ο και εσπουδασα αυτο τουτο ποιησαι

11 οτε δε ηλθεν πετροσ εις αντιοχειαν κατα προσωπον αυτω αντεστην οτι κατεγνωσμενοσ ην

12 προ του γαρ ελθειν τινας απο ιακωβου μετα των εθνων συνησθιεν οτε δε ηλθον υπεστελλεν και αφωριζεν εαυτον φοβουμενοσ τουσ εκ περιτομησ

13 και συνυπεκριθησαν αυτω και οι λοιποι ιουδαιοι ωστε και βαρναβασ συναπηχθη αυτων τη υποκρισει

14 αλλ οτε ειδον οτι ουκ ορθοποδουσιν προς την αληθειαν του ευαγγελιου ειπον τω πετρω εμπροσθεν παντων ει συ ιουδαιοσ υπαρχων εθνικωσ ζησ και ουκ ιουδαικωσ τι τα εθνη αναγκαζεισ ιουδαιζειν

15 ημεισ φυσει ιουδαιοι και ουκ εξ εθνων αμαρτωλοι

16 ειδοτεσ οτι ου δικαιουται ανθρωποσ εξ εργων νομου εαν μη δια πιστεωσ ιησου χριστου και ημεισ εις χριστον ιησουν επιστευσαμεν ινα δικαιωθωμεν εκ πιστεωσ χριστου και ουκ εξ εργων νομου διοτι ου δικαιωθησεται εξ εργων νομου πασα σαρξ

17 ει δε ζητουντεσ δικαιωθηναι εν χριστω ευρεθημεν και αυτοι αμαρτωλοι αρα χριστοσ αμαρτιασ διακονοσ μη γενοιτο

18 ει γαρ α κατελυσα ταυτα παλιν οικοδομω παραβατην εμαυτον συνιστημι

19 εγω γαρ δια νομου νομω απεθανον ινα θεω ζησω

20 χριστω συνεσταυρωμαι ζω δε ουκετι εγω ζη δε εν εμοι χριστοσ ο δε νυν ζω εν σαρκι εν πιστει ζω τη του υιου του θεου του αγαπησαντοσ με και παραδοντοσ εαυτον υπερ εμου

21 ουκ αθετω την χαριν του θεου ει γαρ δια νομου δικαιοσυνη αρα χριστοσ δωρεαν απεθανεν

3

1 ω ανοητοι γαλαται τισ υμασ εβασκανεν τη αληθεια μη πειθεσθαι οισ κατ οφθαλμουσ ιησουσ χριστοσ προεγραφη εν υμιν εσταυρωμενοσ

2 τουτο μονον θελω μαθειν αφ υμων εξ εργων νομου το πνευμα ελαβετε η εξ ακοησ πιστεωσ

3 ουτωσ ανοητοι εστε εναρξαμενοι πνευματι νυν σαρκι επιτελεισθε

4 τοσαυτα επαθετε εικη ειγε και εικη

5 ο ουν επιχορηγων υμιν το πνευμα και ενεργων δυναμεισ εν υμιν εξ εργων νομου η εξ ακοησ πιστεωσ

6 καθωσ αβρααμ επιστευσεν τω θεω και ελογισθη αυτω εις δικαιοσυνην

7 γινωσκετε 1097 V-PAI-2P αρα οτι οι εκ πιστεωσ ουτοι εισιν υιοι αβρααμ

8 προιδουσα δε η γραφη οτι εκ πιστεωσ δικαιοι τα εθνη ο θεοσ προευηγγελισατο τω αβρααμ οτι ενευλογηθησονται εν σοι παντα τα εθνη

9 ωστε οι εκ πιστεωσ ευλογουνται συν τω πιστω αβρααμ

10 οσοι γαρ εξ εργων νομου εισιν υπο καταραν εισιν γεγραπται γαρ επικαταρατοσ πασ οσ ουκ εμμενει εν πασιν τοισ γεγραμμενοισ εν τω βιβλιω του νομου του ποιησαι αυτα

11 οτι δε εν νομω ουδεις δικαιουται παρα τω θεω δηλον οτι ο δικαιοσ εκ πιστεωσ ζησεται

12 ο δε νομοσ ουκ εστιν εκ πιστεωσ αλλ ο ποιησασ αυτα ανθρωποσ ζησεται εν αυτοισ

13 χριστοσ ημασ εξηγορασεν εκ τησ καταρασ του νομου γενομενοσ υπερ ημων καταρα γεγραπται γαρ επικαταρατοσ πασ ο κρεμαμενοσ επι ξυλου

14 ινα εισ τα εθνη η ευλογια του αβρααμ γενηται εν χριστω ιησου ινα την επαγγελιαν του πνευματοσ λαβωμεν δια τησ πιστεωσ

15 αδελφοι κατα ανθρωπον λεγω ομωσ ανθρωπου κεκυρωμενην διαθηκην ουδεις αθετει η επιδιατασσεται

16 τω δε αβρααμ ερρηθησαν αι επαγγελιαι και τω σπερματι αυτου ου λεγει και τοισ σπερμασιν ωσ επι πολλων αλλ ωσ εφ ενοσ και τω σπερματι σου οσ εστιν χριστοσ

17 τουτο δε λεγω διαθηκην προκεκυρωμενην υπο του θεου εις χριστον ο μετα ετη τετρακοσια και τριακοντα γεγονωσ νομοσ ουκ ακυροι εισ το καταργησαι την επαγγελιαν

18 ει γαρ εκ νομου η κληρονομια ουκετι εξ επαγγελιασ τω δε αβρααμ δι επαγγελιασ κεχαρισται ο θεοσ

19 τι ουν ο νομοσ των παραβασεων χαριν προσετεθη αχρι ου ελθη το σπερμα ω επηγγελται διαταγεισ δι αγγελων εν χειρι μεσιτου

20 ο δε μεσιτησ ενοσ ουκ εστιν ο δε θεοσ εις εστιν

21 ο ουν νομοσ κατα των επαγγελιων του θεου μη γενοιτο ει γαρ εδοθη νομοσ ο δυναμενοσ ζωοποιησαι οντωσ αν εκ νομου ην η δικαιοσυνη

22 αλλα συνεκλεισεν η γραφη τα παντα υπο αμαρτιαν ινα η επαγγελια εκ πιστεωσ ιησου χριστου δοθη τοισ πιστευουσιν

23 προ του δε ελθειν την πιστιν υπο νομον εφρουρουμεθα συγκεκλεισμενοι εις την μελλουσαν πιστιν αποκαλυφθηναι

24 ωστε ο νομοσ παιδαγωγοσ ημων γεγονεν εις χριστον ινα εκ πιστεωσ δικαιωθωμεν

25 ελθουσι δε της πιστεως ουκει υπο παιδαγωγον εσμεν

26 παντες γαρ υιοι θεου εστε δια της πιστεως εν χριστω ιησου

27 οσοι γαρ εις χριστον εβαπτισθητε χριστον ενεδυσασθε

28 ουκ ενι ιουδαιος ουδε ελλην ουκ ενι δουλος ουδε ελευθερος ουκ ενι αρσεν και θηλυ παντες γαρ υμεις εις εστε εν χριστω ιησου

29 ει δε υμεις χριστου αρα του αβρααμ σπερμα εστε και κατ επαγγελιαν κληρονομοι

4

1 λεγω δε εφ οσον χρονον ο κληρονομος νηπιος εστιν ουδεν διαφερει δουλου κυριος παντων ων

2 αλλα υπο επιτροπους εστιν και οικονομουσ αχρι της προθεσμιασ του πατροσ

3 ουτωσ και ημεις οτε ημεν νηπιοι υπο τα στοιχεια του κοσμου ημεν δεδουλωμενοι

4 οτε δε ηλθεν το πληρωμα του χρονου εξαπεστειλεν ο θεοσ τον υιον αυτου γενομενον εκ γυναικοσ γενομενον υπο νομον

5 ινα τουσ υπο νομον εξαγοραση ινα την υιοθεσιαν απολαβωμεν

6 οτι δε εστε υιοι εξαπεστειλεν ο θεοσ το πνευμα του υιου αυτου εις τασ καρδιασ υμων κραζον αββα ο πατηρ

7 ωστε ουκει ει δουλοσ αλλ υιοσ ει δε υιοσ και κληρονομοσ θεου δια χριστου

8 αλλα τοτε μεν ουκ ειδοτεσ θεον εδουλευσατε τοισ μη φυσει ουσιν θεοισ

9 νυν δε γνοντεσ θεον μαλλον δε γνωσθεντεσ υπο θεου πωσ επιστρεφετε παλιν επι τα ασθενη και πτωχα στοιχεια οισ παλιν ανωθεν δουλευειν θελετε

10 ημερασ παρατηρεισθε και μηνασ και καιρουσ και ενιαυτουσ

11 φοβουμαι υμασ μηπωσ εικη κεκοπιακα εις υμασ

12 γινεσθε ωσ εγω οτι καγω ωσ υμεις αδελφοι δεομαι υμων ουδεν με ηδικησατε

13 οιδατε δε οτι δι ασθενειαν της σαρκοσ ευηγγελισαμην υμιν το προτερον

14 και τον πειρασμον μου τον εν τη σαρκι μου ουκ εξουθενησατε ουδε εξεπτυσατε αλλ ωσ αγγελον θεου εδεξασθε με ωσ χριστον ιησουν

15 τισ ουν ην ο μακαρισμοσ υμων μαρτυρω γαρ υμιν οτι ει δυνατον τουσ οφθαλμουσ υμων εξορυξαντεσ αν εδωκατε μοι

16 ωστε εχθροσ υμων γεγωνα αληθευων υμιν

17 ζηλουσιν υμασ ου καλωσ αλλα εκκλεισαι υμασ θελουσιν ινα αυτουσ ζηλουτε

18 καλον δε το ζηλουσθαι εν καλω παντοτε και μη μονον εν τω παρειναι με προσ υμασ

19 τεκνια μου ουσ παλιν ωδινω αχρι ου μορφωθη χριστοσ εν υμιν

20 ηθελον δε παρειναι προσ υμασ αρτι και αλλαξαι την φωνην μου οτι απορουμαι εν υμιν

21 λεγετε μοι οι υπο νομον θελοντεσ ειναι τον νομον ουκ ακουετε

22 γεγραπται γαρ οτι αβρααμ δυο υιουσ εσχεν ενα εκ της παιδισκησ και ενα εκ της ελευθερασ

23 αλλ ο μεν εκ της παιδισκησ κατα σαρκα γεγεννηται ο δε εκ της ελευθερασ δια της επαγγελιασ

24 ατινα εστιν αλληγορουμενα αυται γαρ εισιν δυο διαθηκαι μια μεν απο ορουσ σινα εις δουλειαν γεννωσα ητισ εστιν αγαρ

25 το γαρ αγαρ σινα οροσ εστιν εν τη αραβια συστοιχει δε τη νυν ιερουσαλημ δουλευει δε μετα των τεκνων αυτησ

26 η δε ανω ιερουσαλημ ελευθερα εστιν ητισ εστιν μητηρ παντων ημων

27 γεγραπται γαρ ευφρανθητι στειρα η ου τικτουσα ρηζον και βοησον η ουκ ωδινουσα οτι πολλα τα τεκνια της ερημου μαλλον η της εχουσησ τον ανδρα

28 ημεις δε αδελφοι κατα ισαακ επαγγελιασ τεκνια εσμεν

29 αλλ ωσπερ τοτε ο κατα σαρκα γεννηθεισ εδωκεν τον κατα πνευμα ουτωσ και νυν

30 αλλα τι λεγει η γραφη εκβαλε την παιδισκην και τον υιον αυτησ ου γαρ μη κληρονομηση ο υιοσ της παιδισκησ μετα του υιου της ελευθερασ

31 αρα αδελφοι ουκ εσμεν παιδισκησ τεκνια αλλα της ελευθερασ

5

1 τη ελευθερια ουν η χριστοσ ημασ ηλευθερωσεν στηκετε και μη παλιν ζυγω δουλιασ ενεχεσθε

2 ιδε εγω παυλοσ λεγω υμιν οτι εαν περιτεμνησθε χριστοσ υμασ ουδεν ωφελησει

3 μαρτυρομαι δε παλιν παντι ανθρωπω περιτεμνομενω οτι οφειλετησ εστιν ολον τον νομον ποιησαι

4 κατηργηθητε απο του χριστου οιτινεσ εν νομο δικαιουσθε της χαριτοσ εξεπεσατε

5 ημεις γαρ πνευματι εκ πιστεωσ ελπιδα δικαιοσυνησ απεκδεχομεθα

⁶ εν γαρ χριστω ιησου ουτε περιτομη τι ισχυει ουτε ακροβυστια αλλα πιστις δι αγαπης ενεργουμενη

⁷ ετρεχετε καλωσ τισ υμασ ενεκοψεν τη αληθεια μη πειθεσθαι

⁸ η πεισμονη ουκ εκ του καλουντοσ υμασ

⁹ μικρα ζυμη ολον το φυραμα ζυμοι

¹⁰ εγω πεποιθα εις υμασ εν κυριω οτι ουδεν αλλο φρονησετε ο δε ταρασσωσ υμασ βαστασει το κριμα οστισ αν η

¹¹ εγω δε αδελφοι ει περιτομην ετι κηρυσσω τι ετι διωκομαι αρα κατηγγηται το σκανδαλον του σταυρου

¹² οφελον και αποκοψονται οι αναστατουντεσ υμασ

¹³ υμεισ γαρ επ ελευθερια εκληθητε αδελφοι μονον μη την ελευθεριαν εις αφορμην τη σαρκι αλλα δια της αγαπης δουλευετε αλληλοισ

¹⁴ ο γαρ πασ νομοσ εν ενι λογω πληρουται εν τω αγαπησεισ τον πλησιον σου ωσ εαυτον

¹⁵ ει δε αλληλουσ δακνετε και κατεσθιετε βλεπετε μη υπο αλληλων αναλωθητε

¹⁶ λεγω δε πνευματι περιπατειτε και επιθυμιαν σαρκοσ ου μη τελεσητε

¹⁷ η γαρ σαρξ επιθυμει κατα του πνευματοσ το δε πνευμα κατα της σαρκοσ ταυτα δε αντικειται αλληλοισ ινα μη αν θελητε ταυτα ποιητε

¹⁸ ει δε πνευματι αγεσθε ουκ εστε υπο νομον

¹⁹ φανερα δε εστιν τα εργα της σαρκοσ ατινα εστιν μοιχεια πορνεια ακαθαρσια ασελγεια

²⁰ ειδωλολατρευια φαρμακεια εχθραι ερεισ ζηλοι θυμοι εριθειαι διχοστασιαι αιρεσεισ

²¹ φθονοι φονοι μεθαι κωμοι και τα ομοια τουτοισ α προλεγω υμιν καθωσ και προειπον οτι οι τα τοιαυτα πρασσοντεσ βασιλειαν θεου ου κληρονομησουσιν

²² ο δε καρποσ του πνευματοσ εστιν αγαπη χαρα ειρηνη μακροθυμια χρηστοτης αγαθωσυνη πιστις

²³ πραοτησ εγκρατεια κατα των τοιουτων ουκ εστιν νομοσ

²⁴ οι δε του χριστου την σαρκα εσταυρωσαν συν τοισ παθημασιν και ταισ επιθυμιαισ

²⁵ ει ζωμεν πνευματι πνευματι και στοιχωμεν

²⁶ μη γινωμεθα κενοδοξοι αλληλουσ προκαλουμενοι αλληλοισ φθονουντεσ

² αλληλων τα βαρη βασταζετε και ουτωσ αναπληρωσατε τον νομον του χριστου

³ ει γαρ δοκει τισ ειναι τι μηδεν ων εαυτον φρεναπατα

⁴ το δε εργον εαυτου δοκιμαζετω εκαστοσ και τοτε εις εαυτον μονον το καυχημα εξει και ουκ εις τον ετερον

⁵ εκαστοσ γαρ το ιδιον φορτιον βαστασει

⁶ κοινωνειτω δε ο κατηχουμενοσ τον λογον τω κατηχουντι εν πασιν αγαθοισ

⁷ μη πλανασθε θεοσ ου μυκτηριζεται ο γαρ εαν σπειρη ανθρωποσ τουτο και θερισει

⁸ οτι ο σπειρων εις την σαρκα εαυτου εκ της σαρκοσ θερισει φθοραν ο δε σπειρων εις το πνευμα εκ του πνευματοσ θερισει ζωην αιωνιον

⁹ το δε καλον ποιουντεσ μη εκκακωμεν καιρω γαρ ιδιω θερισομεν μη εκλυομενοι

¹⁰ αρα ουν ωσ καιρον εχομεν εργαζωμεθα το αγαθον προσ παντασ μαλιστα δε προσ τουσ οικειουσ της πιστεωσ

¹¹ ιδετε πηλικοισ υμιν γραμμασιν εγραψα τη εμη χειρι

¹² οσοι θελουσιν ευπροσωπησαι εν σαρκι ουτοι αναγκαζουσιν υμασ περιτεμενεσθαι μονον ινα μη τω σταυρω του χριστου διωκωνται

¹³ ουδε γαρ οι περιτετμημενοι αυτοι νομον φυλασσουσιν αλλα θελουσιν υμασ περιτεμενεσθαι ινα εν τη υμετερα σαρκι καυχησωνται

¹⁴ εμοι δε μη γενοιτο καυχασθαι ει μη εν τω σταυρω του κυριου ημων ιησου χριστου δι ου εμοι κοσμοσ εσταυρωται καγω τω κοσμω

¹⁵ εν γαρ χριστω ιησου ουτε περιτομη τι ισχυει ουτε ακροβυστια αλλα καινη κτισισ

¹⁶ και οσοι τω κανονι τουτω στοιχησουσιν ειρηνη επ αυτουσ και ελεοσ και επι τον ισραηλ του θεου

¹⁷ του λοιπου κοπουσ μοι μηδεισ παρεχετω εγω γαρ τα στιγματα του κυριου ιησου εν τω σωματι μου βασταζω

¹⁸ η χαρισ του κυριου ημων ιησου χριστου μετα του πνευματοσ υμων αδελφοι αμην

6

¹ αδελφοι εαν και προληφθη ανθρωποσ εν τινι παραπτωματι υμεισ οι πνευματικοι καταρτιζετε τον τοιουτον εν πνευματι πραοτητοσ σκοπων σεαυτον μη και συ πειρασθησ

ΠΡΟΣ ΕΦΕΣΙΟΥΣ

¹ παυλος αποστολος ιησου χριστου δια θεληματος θεου τοις αγιοις τοις ουσιν εν εφεσσω και πιστοις εν χριστω ιησου

² χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου

³ ευλογητος ο θεος και πατηρ του κυριου ημων ιησου χριστου ο ευλογησας ημας εν παση ευλογια πνευματικη εν τοις επουρανιοις εν χριστω

⁴ καθωσ εξελεξατο ημας εν αυτω προ καταβολησ κοσμου ειναι ημας αγιουσ και αμωμουσ κατενωπιον αυτου εν αγαπη

⁵ προορισας ημας εις υιοθεσιαν δια ιησου χριστου εις αυτον κατα την ευδοκιαν του θεληματος αυτου

⁶ εις επαινον δοξησ της χαριτοσ αυτου εν η εχαριτωσεν ημας εν τω ηγαπημενω

⁷ εν ω εχομεν την απολυτρωσιν δια του αιματος αυτου την αφεσιν των παραπτωματων κατα τον πλουτον της χαριτοσ αυτου

⁸ ησ επερισσευσεν εις ημας εν παση σοφια και φρονησει

⁹ γνωρισας ημιν το μυστηριον του θεληματος αυτου κατα την ευδοκιαν αυτου ην προεθετο εν αυτω

¹⁰ εις οικονομιαν του πληρωματος των καιρων ανακεφαλαιωσασθαι τα παντα εν τω χριστω τα επι τοις ουρανοις και τα επι της γησ

¹¹ εν αυτω εν ω και εκληρωθημεν προορισθεντεσ κατα προθεσιν του τα παντα ενεργουντοσ κατα την βουλην του θεληματος αυτου

¹² εις το ειναι ημας εις επαινον δοξησ αυτου τουσ προηλπικοτασ εν τω χριστω

¹³ εν ω και υμεισ ακουσαντεσ τον λογον της αληθειασ το ευαγγελιον της σωτηριασ υμων εν ω και πιστευσαντεσ εσφραγισθητε τω πνευματι της επαγγελιασ τω αγιω

¹⁴ οσ εστιν αρραβων της κληρονομιασ ημων εις απολυτρωσιν της περιποιησεωσ εις επαινον της δοξησ αυτου

¹⁵ δια τουτο καγω ακουσασ την καθ υμασ πιστιν εν τω κυριω ιησου και την αγαπην την εις παντασ τουσ αγιουσ

¹⁶ ου πανομαι ευχαριστων υπερ υμων μνειαν υμων ποιουμενοσ επι των προσευχων μου

¹⁷ ινα ο θεοσ του κυριου ημων ιησου χριστου ο πατηρ της δοξησ δωη υμιν πνευμα σοφιασ και αποκαλυψεωσ εν επιγνωσει αυτου

¹⁸ πεφωτισμενουσ τουσ οφθαλμουσ της καρδιασ υμων εις το ειδεναι υμασ τισ εστιν η ελπισ της κλησεωσ αυτου και τισ ο πλουτοσ της δοξησ της κληρονομιασ αυτου εν τοις αγιοις

¹⁹ και τι το υπερβαλλον μεγαθοσ της δυναμεωσ αυτου εις ημασ τουσ πιστευοντασ κατα την ενεργειαν του κρατουσ της ισχυοσ αυτου

²⁰ ην ενηργησεν εν τω χριστω εγειρασ αυτον εκ των νεκρων και εκαθισεν εν δεξια αυτου εν τοις επουρανοις

²¹ υπερανω πασησ αρχησ και εξουσιασ και δυναμεωσ και κυριοτητοσ και παντοσ ονοματος ονομαζομενου ου μονον εν τω αιωνι τουτω αλλα και εν τω μελλοντι

²² και παντα υπεταξεν υπο τουσ ποδασ αυτου και αυτον εδωκεν κεφαλην υπερ παντα τη εκκλησια

²³ ητισ εστιν το σωμα αυτου το πληρωμα του τα παντα εν πασιν πληρουμενου

2

¹ και υμασ οντασ νεκρουσ τοις παραπτωμασιν και ταισ αμαρτιαις

² εν αισ ποτε περιεπατησατε κατα τον αιωνα του κοσμου τουτου κατα τον αρχοντα της εξουσιασ του αεροσ του πνευματος του νυν ενεργουντοσ εν τοις υιοις της απειθειασ

³ εν οισ και ημεισ παντεσ ανεστραφημεν ποτε εν ταισ επιθυμιαις της σαρκοσ ημων ποιουντεσ τα θεληματα της σαρκοσ και των διανοιων και ημεν τεκνα φυσηι οργησ ωσ και οι λοιποι

⁴ ο δε θεοσ πλουσιοσ ων εν ελεει δια την πολλην αγαπην αυτου ην ηγαπησεν ημασ

⁵ και οντασ ημασ νεκρουσ τοις παραπτωμασιν συνεζωποιοησεν τω χριστω χαριτι εστε σεσωσμενοι

⁶ και συνηγειρεν και συνεκαθισεν εν τοις επουρανοις εν χριστω ιησου

⁷ ινα ενδειξηται εν τοις αιωσιν τοις επερχομενοις τον υπερβαλλοντα πλουτον της χαριτοσ αυτου εν χρηστοτητι εφ ημασ εν χριστω ιησου

⁸ τη γαρ χαριτι εστε σεσωσμενοι δια της πιστεωσ και τουτο ουκ εξ υμων θεου το δωρον

⁹ ουκ εξ εργων ινα μη τισ καυχησηται

¹⁰ αυτου γαρ εσμεν ποιημα κτισθεντεσ εν χριστω ιησου επι εργοις αγαθοις οισ προητοιμασεν ο θεοσ ινα εν αυτοις περιπατησωμεν

¹¹ διο μνημονευετε οτι υμεισ ποτε τα εθνη εν σαρκι οι λεγομενοι ακροβυστια υπο της λεγομενησ περιτομησ εν σαρκι χειροποιητου

¹² οτι ητε εν τω καιρω εκεινω χωρισ χριστου απηλλοτριωμενοι της πολιτειας του ισραηλ και ξενοι των διαθηκων της επαγγελιας ελπιδα μη εχοντες και αθεοι εν τω κοσμω

¹³ νυνι δε εν χριστω ιησου υμεις οι ποτε οντες μακραν εγγυσ εγενηθητε εν τω αιματι του χριστου

¹⁴ αυτος γαρ εστιν η ειρηνη ημων ο ποιησας τα αμφοτερα εν και το μεσοτοιχον του φραγμου λυσας

¹⁵ την εχθραν εν τη σαρκι αυτου τον νομον των εντολων εν δογμασιν καταργησας ινα τους δυο κτιση εν εαυτω εις ενα καινον ανθρωπον ποιων ειρηνην

¹⁶ και αποκαταλλαξη τους αμφοτερουσ εν ενι σωματι τω θεω δια του σταυρου αποκτεινας την εχθραν εν αυτω

¹⁷ και ελθων ευηγγελισατο ειρηνην υμιν τοις μακραν και τοις εγγυσ

¹⁸ οτι δι αυτου εχομεν την προσαγωγην οι αμφοτεροι εν ενι πνευματι προς τον πατερα

¹⁹ αρα ουν ουκετι εστε ξενοι και παροικοι αλλα συμπολιται των αγιων και οικειοι του θεου

²⁰ εποικοδομηθεντες επι τω θεμελιω των αποστολων και προφητων οντος ακρογωνιαιου αυτου ιησου χριστου

²¹ εν ω πασα οικοδομη συναρμολογουμενη αυξει εις ναον αγιον εν κυριω

²² εν ω και υμεις συνοικοδομεισθε εις κατοικητηριον του θεου εν πνευματι

3

¹ τουτου χαριν εγω παυλος ο δεσμιος του χριστου ιησου υπερ υμων των εθνων

² ειγε ηκουσατε την οικονομιαν της χαριτος του θεου της δοθεισης μοι εις υμας

³ οτι κατα αποκαλυψιν εγνωρισεν μοι το μυστηριον καθωσ προεγραφα εν ολιγω

⁴ προς ο δυνασθε αναγινωσκοντες νοησαι την συνεσιν μου εν τω μυστηριω του χριστου

⁵ ο ετεραισ γενεαισ ουκ εγνωρισθη τοις υιοις των ανθρωπων ωσ νυν απεκαλυφθη τοις αγιοις αποστολοις αυτου και προφηταις εν πνευματι

⁶ ειναι τα εθνη συγκληρονομα και συσσωμα και συμμετοχα της επαγγελιας αυτου εν τω χριστω δια του ευαγγελιου

⁷ ου εγενομην διακονος κατα την δωρεαν της χαριτος του θεου την δοθεισαν μοι κατα την ενεργειαν της δυναμεωσ αυτου

⁸ εμοι τω ελαχιστοτερω παντων αγιων εδοθη η χαρις αυτη εν τοις εθνεσιν ευαγγελισασθαι τον ανεξιχνιαστον πλουτον του χριστου

⁹ και φωτισαι παντας τοσ η οικονομια του μυστηριου του αποκεκρυμμενου απο των αιωνων εν τω θεω τω τα παντα κτισαντι δια ιησου χριστου

¹⁰ ινα γνωρισθη νυν ταισ αρχαισ και ταισ εξουσαισ εν τοις επουρανοιοις δια της εκκλησιας η πολυποικιλος σοφια του θεου

¹¹ κατα προθεσιν των αιωνων ην εποιησεν εν χριστω ιησου τω κυριω ημων

¹² εν ω εχομεν την παρρησιαν και την προσαγωγην εν πεποιθησει δια της πιστεωσ αυτου

¹³ διο αιτουμαι μη εκκακειν εν ταισ θλιψεσιν μου υπερ υμων ητις εστιν δοξα υμων

¹⁴ τουτου χαριν καμπτω τα γονατα μου προς τον πατερα του κυριου ημων ιησου χριστου

¹⁵ εξ ου πασα πατρια εν ουρανοις και επι γης ονομαζεται

¹⁶ ινα δωη υμιν κατα τον πλουτον της δοξης αυτου δυναμει κραταιωθηναι δια του πνευματος αυτου εις τον εσω ανθρωπον

¹⁷ κατοικησαι τον χριστον δια της πιστεωσ εν ταισ καρδιαις υμων

¹⁸ εν αγαπη ερριζωμενοι και τεθεμελιωμενοι ινα εξισχυσητε καταλαβεσθαι συν πασιν τοις αγιοις τι το πλατος και μηκος και βαθος και υψος

¹⁹ γνωνα τε την υπερβαλλουσαν της γνωσεωσ αγαπην του χριστου ινα πληρωθητε εις παν το πληρωμα του θεου

²⁰ τω δε δυναμενω υπερ παντα ποιησαι υπερ εκπερισσου ων αιτουμεθα η νοουμεν κατα την δυναμιν την ενεργουμενην εν ημιν

²¹ αυτω η δοξα εν τη εκκλησια εν χριστω ιησου εις πασασ τασ γενεασ του αιωνοσ των αιωνων αμην

4

¹ παρακαλω ουν υμας εγω ο δεσμιος εν κυριω αξιωσ περιπατησαι της κλησεωσ ησ εκληθητε

² μετα πασης ταπεινοφροσυνης και πραοτητος μετα μακροθυμιας ανεχομενοι αλληλων εν αγαπη

³ σπουδαζοντες τηρειν την ενοτητα του πνευματος εν τω συνδεσμω της ειρηνης

⁴ εν σωμα και εν πνευμα καθωσ και εκληθητε εν μια ελπιδι της κλησεωσ υμων

⁵ εις κυριος μια πιστις εν βαπτισμα

⁶ εις θεοσ και πατηρ παντων ο επι παντων και δια παντων και εν πασιν ημιν

⁷ ενι δε εκαστω ημων εδοθη η χαρις κατα το μετρον της δωρεασ του χριστου

⁸ διο λεγει αναβασ εις υψοσ ηχημαλωτευσεν αιχημαλωσιαν και εδωκεν δοματα τοις ανθρωποισ

9 το δε ανεβη τι εστιν ει μη οτι και κατεβη πρωτον εις τα κατωτερα μερη της γης

10 ο καταβας αυτοσ εστιν και ο αναβας υπερανω παντων των ουρανων ινα πληρωση τα παντα

11 και αυτοσ εδωκεν τουσ μεν αποστολουσ τουσ δε προφητασ τουσ δε ευαγγελιστασ τουσ δε ποιμενασ και διδασκαλουσ

12 προς τον καταρτισμον των αγιων εις εργον διακονιασ εις οικοδομην του σωματοσ του χριστου

13 μεχρι κατανησωμεν οι παντεσ εις την ενοτητα της πιστεωσ και της επιγνωσεωσ του υιου του θεου εις ανδρα τελειον εις μετρον ηλικιασ του πληρωματοσ του χριστου

14 ινα μηκετι ωμεν νηπιοι κλυδωνιζομενοι και περιφερομενοι παντι ανεμω της διδασκαλιασ εν τη κυβεια των ανθρωπων εν πανουργια προς την μεθοδειαν της πλανησ

15 αληθευοντεσ δε εν αγαπη αυξησωμεν εις αυτον τα παντα οσ εστιν η κεφαλη ο χριστοσ

16 εξ ου παν το σωμα συναρμολογουμενον και συμβιβαζομενον δια πασησ αφησ της επιχορηγιασ κατ ενεργειαν εν μετρω ενοσ εκαστου μερουσ την αυξησιν του σωματοσ ποιειται εις οικοδομην εαυτου εν αγαπη

17 τουτο ουν λεγω και μαρτυρομαι εν κυριω μηκετι υμασ περιπατειν καθωσ και τα λοιπα εθνη περιπατει εν ματαιιοτητι του νοου αυτων

18 εσκοτισμενοι τη διανοια οντεσ απηλλοτριωμενοι της ζωησ του θεου δια την αγνοιαν την ουσαν εν αυτοισ δια την πωρωσιν της καρδιασ αυτων

19 οιτινεσ απηλγηκοτεσ εαυτουσ παρεδωκαν τη ασελγεια εις εργασιαν ακαθαριασ πασησ εν πλεονεξια

20 υμεισ δε ουχ ουτωσ εμαθετε τον χριστον

21 ειγε αυτον ηκουσατε και εν αυτω εδιδαχθητε καθωσ εστιν αληθεια εν τω ιησου

22 αποθεσθαι υμασ κατα την προτεραν αναστροφην τον παλαιον ανθρωπον τον φθειρομενον κατα τασ επιθυμιασ της απατησ

23 ανανευοσθαι δε τω πνευματι του νοου υμων

24 και ενδυασθαι τον καινον ανθρωπον τον κατα θεον κτισθεντα εν δικαιοσυνη και οσιοτητι της αληθειασ

25 διο αποθεμενοι το ψευδοσ λαλειτε αληθειαν εκαστοσ μετα του πλησιον αυτου οτι εσμεν αλληλων μελη

26 οργιζεσθε και μη αμαρτανετε ο ηλιοσ μη επιδυετω επι τω παροργισμω υμων

27 μηδε διδοτε τοπον τω διαβολω

28 ο κλεπτων μηκετι κλεπτετω μαλλον δε κοπιατω εργαζομενοσ το αγαθον ταισ χερσιν ινα εχη μεταδιδομαι τω χρειαν εχοντι

29 πασ λογοσ σαπροσ εκ του στοματοσ υμων μη εκπορευεσθω αλλ ει τισ αγαθοσ προς οικοδομην της χρειασ ινα δω χαριν τοισ ακουουσιν

30 και μη λυπειτε το πνευμα το αγιον του θεου εν ω εσφραγισθητε εις ημεραν απολυτρωσεωσ

31 πασα πικρια και θυμοσ και οργη και κραυγη και βλασφημια αρθητω αφ υμων συν παση κακια

32 γινεσθε δε εις αλληλουσ χρηστοι ευσπλαγχνοι χαριζομενοι εαυτοισ καθωσ και ο θεοσ εν χριστω εχαρισατο ημιν

5

1 γινεσθε ουν μιμηται του θεου ωσ τεκνα αγαπητα

2 και περιπατειτε εν αγαπη καθωσ και ο χριστοσ ηγαπησεν ημασ και παρεδωκεν εαυτον υπερ ημων προσφοραν και θυσιαν τω θεω εις οσμην ευωδιασ

3 πορνεια δε και πασα ακαθαρσια η πλεονεξια μηδε ονομαζεσθω εν υμιν καθωσ πρεπει αγιοισ

4 και αισχροτησ και μωρολογια η ευτραπελια τα ουκ ανηκοντα αλλα μαλλον ευχαριστια

5 τουτο γαρ εστε γινωσκοντεσ οτι πασ πορνοσ η ακαθαρτοσ η πλεονεκτησ οσ εστιν ειδωλολατρησ ουκ εχει κληρονομιαν εν τη βασιλεια του χριστου και θεου

6 μηδεισ υμασ απατατω κενοισ λογοισ δια ταυτα γαρ ερχεται η οργη του θεου επι τουσ υιουσ της απειθειασ

7 μη ουν γινεσθε συμμετοχοι αυτων

8 ητε γαρ ποτε σκοτοσ νυν δε φωσ εν κυριω ωσ τεκνα φωτοσ περιπατειτε

9 ο γαρ καρποσ του πνευματοσ εν παση αγαθωσυνη και δικαιοσυνη και αληθεια

10 δοκιμαζοντεσ τι εστιν ευαρεστον τω κυριω

11 και μη συγκοινωνειτε τοισ εργοισ τοισ ακαρποισ του σκοτουσ μαλλον δε και ελεγγετε

12 τα γαρ κρυφη γινομενα υπ αυτων αισχρον εστιν και λεγειν

13 τα δε παντα ελεγχομενα υπο του φωτοσ φανερωται παν γαρ το φανερουμενον φωσ εστιν

14 διο λεγει εγειρε ο καθευδων και αναστα εκ των νεκρων και επιφαισει σοι ο χριστοσ

15 βλεπετε ουν πωσ ακριβωσ περιπατειτε μη ωσ ασοφοι αλλ ωσ σοφοι

16 εξαγοραζομενοι τον καιρον οτι αι ημεραι πονηραι εισιν

17 δια τουτο μη γινεσθε αφρονεσ αλλα συνιεντεσ τι το θελημα του κυριου

¹⁸ και μη μεθυσκεσθε οινω εν ω εστιν ασωτια
αλλα πληρουσθε εν πνευματι

¹⁹ λαλουντες εαυτοις ψαλμοις και υμνοις και
ωδαις πνευματικαις αδοντες και ψαλλοντες εν
τη καρδια υμων τω κυριω

²⁰ ευχαριστουντες παντοτε υπερ παντων εν
ονοματι του κυριου ημων ιησου χριστου τω θεω
και πατρι

²¹ υποτασσομενοι αλληλοις εν φοβω χριστου

²² αι γυναικες τοις ιδιοις ανδρασιν
υποτασσεσθε ωσ τω κυριω

²³ οτι ανηρ εστιν κεφαλη της γυναικος ωσ και
ο χριστος κεφαλη της εκκλησιας και αυτος εστιν
σωτηρ του σωματος

²⁴ αλλ ωσπερ η εκκλησια υποτασσεται τω
χριστω ουτως και αι γυναικες τοις ιδιοις
ανδρασιν εν παντι

²⁵ οι ανδρες αγαπατε τας γυναικας εαυτων
καθωσ και ο χριστος ηγαπησεν την εκκλησιαν και
εαυτον παρεδωκεν υπερ αυτης

²⁶ ινα αυτην αγιαση καθαρισας τω λουτρω του
υδατος εν ρηματι

²⁷ ινα παραστηση αυτην εαυτω ενδοξον την
εκκλησιαν μη εχουσαν σπιλον η ρυτιδα η τι των
τοιουτων αλλ ινα η αγια και αμωμος

²⁸ ουτως οφειλουσιν οι ανδρες αγαπαν τας
εαυτων γυναικας ωσ τα εαυτων σωματα ο
αγαπων την εαυτου γυναικα εαυτον αγαπα

²⁹ ουδεις γαρ ποτε την εαυτου σαρκα εμισησεν
αλλ εκτρεφει και θαλπει αυτην καθωσ και ο
κυριος την εκκλησιαν

³⁰ οτι μελη εσμεν του σωματος αυτου εκ της
σαρκος αυτου και εκ των οστεων αυτου

³¹ αντι τουτου καταλειψει ανθρωπος
τον πατερα αυτου και την μητερα και
προσκολληθησεται προς την γυναικα αυτου και
εσονται οι δυο εις σαρκα μιαν

³² το μυστηριον τουτο μεγα εστιν εγω δε λεγω
εις χριστον και εις την εκκλησιαν

³³ πλην και υμεις οι καθ ενα εκαστος την
εαυτου γυναικα ουτως αγαπατω ωσ εαυτον η δε
γυνη ινα φοβηται τον ανδρα

6

¹ τα τεκνα υπακουετε τοις γονευσιν υμων εν
κυριω τουτο γαρ εστιν δικαιον

² τιμα τον πατερα σου και την μητερα ητις εστιν
εντολη πρωτη εν επαγγελια

³ ινα ευ σοι γενηται και εση μακροχρονιος επι
της γης

⁴ και οι πατερες μη παροργιζετε τα τεκνα υμων
αλλ εκτρεφετε αυτα εν παιδεια και νουθεσια
κυριου

⁵ οι δουλοι υπακουετε τοις κυριοις κατα σαρκα
μετα φοβου και τρομου εν απλοτητι της καρδιας
υμων ωσ τω χριστω

⁶ μη κατ οφθαλμοδουλειαν ωσ ανθρωπαρεσκοι
αλλ ωσ δουλοι του χριστου ποιουντες το θελημα
του θεου εκ ψυχης

⁷ μετ ευνοιας δουλευοντες ωσ τω κυριω και
ουκ ανθρωποις

⁸ ειδοτες οτι ο εαν τι εκαστος ποιηση αγαθον
τουτο κομιεται παρα του κυριου ειτε δουλος ειτε
ελευθερος

⁹ και οι κυριοι τα αυτα ποιειτε προσ
αυτους ανιεντες την απειλην ειδοτες οτι και
υμων αυτων ο κυριος εστιν εν ουρανοις και
προσωποληψια ουκ εστιν παρ αυτω

¹⁰ το λοιπον αδελφοι μου ενδυναμουσθε εν
κυριω και εν τω κρατει της ισχυος αυτου

¹¹ ενδυσασθε την πανοπλιαν του θεου προσ το
δυνασθαι υμας στηναι προσ τας μεθοδειας του
διαβολου

¹² οτι ουκ εστιν ημιν η παλη προσ αιμα και
σαρκα αλλα προσ τας αρχας προσ τας εξουσιας
προσ τους κοσμοκρατορας του σκοτους του
αιωνος τουτου προσ τα πνευματικα της πονηριας
εν τοις επουρανιοις

¹³ δια τουτο αναλαβετε την πανοπλιαν του
θεου ινα δυνηθητε αντιστηναι εν τη ημερα τη
πονηρα και απαντα κατεργασαμενοι στηναι

¹⁴ στητε ουν περιζωσαμενοι την οσφυν υμων
εν αληθεια και ενδυσαμενοι τον θωρακα της
δικαιοσυνης

¹⁵ και υποδησαμενοι τουσ ποδας εν ετοιμασια
του ευαγγελιου της ειρηνης

¹⁶ επι πασιν αναλαβοντες τον θυρεον της
πιστεωσ εν ω δυνησεσθε παντα τα βελη του
πονηρου τα πεπυρωμενα σβεσαι

¹⁷ και την περικεφαλαιαν του σωτηριου
δεξασθαι και την μαχαιραν του πνευματος ο εστιν
ρημα θεου

¹⁸ δια πασης προσευχης και δεησεωσ
προσευχομενοι εν παντι καιρω εν πνευματι
και εις αυτο τουτο αγρυπνουντες εν παση
προσκαρτερησει και δεησει περι παντων των
αγιων

¹⁹ και υπερ εμου ινα μοι δοθη λογος εν ανοιξει
του στοματος μου εν παρρησια γνωρισαι το
μυστηριον του ευαγγελιου

²⁰ υπερ ου πρεσβευω εν αλυσει ινα εν αυτω
παρρησιασωμαι ωσ δει με λαλησαι

²¹ ινα δε ειδητε και υμεις τα κατ εμε τι
πρασω παντα υμιν γνωρισει τυχικος ο αγαπητος
αδελφος και πιστος διακονος εν κυριω

²² ον επεμψα προς υμας εισ αυτο τουτο ινα
γνωτε τα περι ημων και παρακαλεση τας καρδιας
υμων

²³ ειρηνη τοις αδελφοις και αγαπη μετα
πιστεωσ απο θεου πατροσ και κυριου ιησου
χριστου

²⁴ η χαρις μετα παντων των αγαπωντων τον
κυριον ημων ιησουν χριστον εν αφθαρσια αμην

ΠΡΟΣ ΦΙΛΙΠΠΗΣΙΟΥΣ

¹ παυλος και τιμοθεος δουλοι ιησου χριστου πασιν τοις αγιοις εν χριστω ιησου τοις ουσιν εν φιλιπποις συν επισκοποις και διακονοις

² χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου

³ ευχαριστω τω θεω μου επι παση τη μνεια υμων

⁴ παντοτε εν παση δεησει μου υπερ παντων υμων μετα χαρασ την δεησιν ποιουμενος

⁵ επι τη κοινωνια υμων εισ το ευαγγελιον απο πρωτης ημερας αχρι του νυν

⁶ πεποιθωσ αυτο τουτο οτι ο εναρξαμενος εν υμιν εργον αγαθον επιτελεσει αχρι ημερας χριστου ιησου

⁷ καθωσ εστιν δικαιον εμοι τουτο φρονειν υπερ παντων υμων δια το εχειν με εν τη καρδια υμασ εν τε τοις δεσμοις μου και εν τη απολογια και βεβαιωσει του ευαγγελιου συγκοινωνουσ μου της χαριτοσ παντασ υμασ οντασ

⁸ μαρτυσ γαρ μου εστιν ο θεοσ ωσ επιποθω παντασ υμασ εν σπλαγχνοις ιησου χριστου

⁹ και τουτο προσευχομαι ινα η αγαπη υμων ετι μαλλον και μαλλον περισσευη εν επιγνωσει και παση αισθησει

¹⁰ εισ το δοκιμαζειν υμασ τα διαφεροντα ινα ητε ειλικρινεισ και απροσκοποι εισ ημεραν χριστου

¹¹ πεπληρωμενοι καρπων δικαιοσυνησ των δια ιησου χριστου εισ δοξαν και επαινον θεου

¹² γινωσκειν δε υμασ βουλομαι αδελφοι οτι τα κατ εμε μαλλον εισ προκοπην του ευαγγελιου εληλυθεν

¹³ ωστε τουσ δεσμουσ μου φανερουσ εν χριστω γενεσθαι εν ολω τω πραιτωριω και τοις λοιποις πασιν

¹⁴ και τουσ πλειονασ των αδελφων εν κυριω πεποιθητασ τοις δεσμοις μου περισσοτερωσ τολμαν αφοβωσ τον λογον λαλειν

¹⁵ τινεσ μεν και δια φθονον και εριν τινεσ δε και δι ευδοκιαν τον χριστον κηρυσσουσιν

¹⁶ οι μεν εξ εριθειας τον χριστον καταγγελλουσιν ουχ αγνωσ οιομενοι θλιψιν επιφερειν τοις δεσμοις μου

¹⁷ οι δε εξ αγαπησ ειδοτεσ οτι εισ απολογιαν του ευαγγελιου κειμαι

¹⁸ τι γαρ πλην παντι τροπω ειτε προφασει ειτε αληθεια χριστοσ καταγγελλεται και εν τουτω χαιρω αλλα και χαρησομαι

¹⁹ οίδα γαρ οτι τουτο μοι αποβησεται εισ σωτηριαν δια της υμων δεησεωσ και επιχορηγιασ του πνευματοσ ιησου χριστου

²⁰ κατα την αποκαραδοκιαν και ελπιδα μου οτι εν ουδενι αισχυνθησομαι αλλ εν παση παρρησια ωσ παντοτε και νυν μεγαλυνθησεται χριστοσ εν τω σωματι μου ειτε δια ζωησ ειτε δια θανατου

²¹ εμοι γαρ το ζην χριστοσ και το αποθανειν κερδοσ

²² ει δε το ζην εν σαρκι τουτο μοι καρποσ εργου και τι αιρησομαι ου γνωριζω

²³ συνεχομαι δε εκ των δυο την επιθυμιαν εχων εισ το αναλυσαι και συν χριστω ειναι πολλω μαλλον κρεισσον

²⁴ το δε επιμενειν εν τη σαρκι αναγκαιοτερον δι υμασ

²⁵ και τουτο πεποιθωσ οίδα οτι μενω και συμπαραμενω πασιν υμιν εισ την υμων προκοπην και χαραν της πιστεωσ

²⁶ ινα το καυχημα υμων περισσευη εν χριστω ιησου εν εμοι δια της εμησ παρουσιασ παλιν προσ υμασ

²⁷ μονον αξιωσ του ευαγγελιου του χριστου πολιτευεσθε ινα ειτε ελθων και ιδων υμασ ειτε απων ακουσω τα περι υμων οτι στηκετε εν ενι πνευματι μια ψυχη συναθλουντεσ τη πιστει του ευαγγελιου

²⁸ και μη πτυρομενοι εν μηδενι υπο των αντικειμενων ητισ αυτοις μεν εστιν ενδειξισ απωλειασ υμιν δε σωτηριασ και τουτο απο θεου

²⁹ οτι υμιν εχαρισθη το υπερ χριστου ου μονον το εισ αυτον πιστευειν αλλα και το υπερ αυτου πασχειν

³⁰ τον αυτον αγωνα εχοντεσ οιον ειδετε εν εμοι και νυν ακουετε εν εμοι

2

¹ ει τισ ουν παρακλησισ εν χριστω ει τι παραμυθιον αγαπησ ει τισ κοινωνια πνευματοσ ει τισ σπλαγχνα και οικτιρμοι

² πληρωσατε μου την χαραν ινα το αυτο φρονητε την αυτην αγαπην εχοντεσ συμψυχοι το εν φρονουντεσ

³ μηδεν κατα εριθειαν η κενοδοξιαν αλλα τη ταπεινοφροσυνη αλληλουσ ηγουμενοι υπερεχοντασ εαυτων

⁴ μη τα εαυτων εκαστοσ σκοπειτε αλλα και τα ετερων εκαστοσ

⁵ τουτο γαρ φρονεισθω εν υμιν ο και εν χριστω ιησου

⁶ οσ εν μορφη θεου υπαρχων ουχ αρπαγμαν ηγησατο το ειναι ισα θεω

⁷ αλλ εαυτον εκενωσεν μορφην δουλου λαβων εν ομοιωματι ανθρωπων γενομενος

⁸ και σχηματι ευρεθεις ως ανθρωπος εταπεινωσεν εαυτον γενομενος υπηκοοσ μεχρι θανατου θανατου δε σταυρου

⁹ διο και ο θεοσ αυτον υπερυψωσεν και εχαρισατο αυτω ονομα το υπερ παν ονομα

¹⁰ ινα εν τω ονοματι ιησου παν γονυ καμψη επουρανιων και επιγειων και καταχθονιων

¹¹ και πασα γλωσσα εξομολογησεται οτι κυριοσ ιησουσ χριστοσ εισ δοξαν θεου πατροσ

¹² ωστε αγαπητοι μου καθωσ παντοτε υπηκουσατε μη ωσ εν τη παρουσια μου μονον αλλα νυν πολλω μαλλον εν τη απουσια μου μετα φοβου και τρομου την εαυτων σωτηριαν κατεργαζεσθε

¹³ ο θεοσ γαρ εστιν ο ενεργων εν υμιν και το θελειν και το ενεργειν υπερ της ευδοκιασ

¹⁴ παντα ποιειτε χωρισ γογγυσμων και διαλογισμων

¹⁵ ινα γενησθε αμεμπτοι και ακεραιοι τεκνα θεου αμωμητα εν μεσω γενεασ σκολιασ και διεστραμμενησ εν οισ φαινεσθε ωσ φωστηρεσ εν κοσμω

¹⁶ λογον ζωησ επεχοντεσ εισ καυχημα εμοι εισ ημεραν χριστου οτι ουκ εισ κενον εδραμον ουδε εισ κενον εκοπιασα

¹⁷ αλλ ει και σπενδομαι επι τη θυσια και λειτουργια της πιστεωσ υμων χαιρω και συγχειρω πασιν υμιν

¹⁸ το δ αυτο και υμεισ χαιρετε και συγχειρετε μοι

¹⁹ ελπιζω δε εν κυριω ιησου τιμοθεον ταχεωσ πεμψαι υμιν ινα καγω ευψυχω γνουσ τα περι υμων

²⁰ ουδενα γαρ εχω ισοψυχον οστισ γνησιωσ τα περι υμων μεριμνησει

²¹ οι παντεσ γαρ τα εαυτων ζητουσιν ου τα χριστου ιησου

²² την δε δοκιμην αυτου γινωσκετε οτι ωσ πατρι τεκνον συν εμοι εδουλευσεν εισ το ευαγγελιον

²³ τουτον μεν ουν ελπιζω πεμψαι ωσ αν απιδω τα περι εμε εξαυτησ

²⁴ πεποιθα δε εν κυριω οτι και αυτοσ ταχεωσ ελευσομαι

²⁵ αναγκαιον δε ηγησαμην επαφροδιτον τον αδελφον και συνεργον και συστρατιωτην μου υμων δε αποστολον και λειτουργον της χρειασ μου πεμψαι προσ υμασ

²⁶ επειδη επιποθων ην παντασ υμασ και αδημονων διοτι ηκουσατε οτι ησθενησεν

²⁷ και γαρ ησθενησεν παραπλησιον θανατω αλλα ο θεοσ αυτον ηλησεν ουκ αυτον δε μονον αλλα και εμε ινα μη λυτην επι λυτην σχω

²⁸ σπουδαιοτερωσ ουν επεμψα αυτον ινα ιδοντεσ αυτον παλιν χαρητε καγω αλυποτεροσ ω

²⁹ προσδεχεσθε ουν αυτον εν κυριω μετα πασησ χαρασ και τουσ τοιουτουσ εντιμουσ εχετε

³⁰ οτι δια το εργον του χριστου μεχρι θανατου ηγγισεν παραβουλευσαμενοσ τη ψυχη ινα αναπληρωση το υμων υστερημα της προσ με λειτουργιασ

3

¹ το λοιπον αδελφοι μου χαιρετε εν κυριω τα αυτα γραφειν υμιν εμοι μεν ουκ σκνηρον υμιν δε ασφαλεσ

² βλεπετε τουσ κυνασ βλεπετε τουσ κακουσ εργατασ βλεπετε την κατατομην

³ ημεισ γαρ εσμεν η περιτομη οι πνευματι θεου λατρευοντεσ και καυχωμενοι εν χριστω ιησου και ουκ εν σαρκι πεποιοτεσ

⁴ καιπερ εγω εχωσ πεποιοθησιν και εν σαρκι ειτισ δοκει αλλοσ πεποιοθεναι εν σαρκι εγω μαλλον

⁵ περιτομη οκταημεροσ εκ γενουσ ισραηλ φυλησ βενιαμιν εβραιοσ εξ εβραιων κατα νομον φαρισαιοσ

⁶ κατα ζηλον διωκων την εκκλησιαν κατα δικαιοσυνην την εν νομω γενομενοσ αμεμπτοσ

⁷ αλλ ατινα ην μοι κερδη ταυτα ηγημαι δια τον χριστον ζημιαν

⁸ αλλα μεν ουν και ηγουμαι παντα ζημιαν εινα δια το υπερεχον της γνωσεωσ χριστου ιησου του κυριου μου δι ον τα παντα εξημιωτην και ηγουμαι σκυβαλα εινα ινα χριστον κερδησω

⁹ και ευρεθω εν αυτω μη εχωσ εμην δικαιοσυνην την εκ νομου αλλα την δια πιστεωσ χριστου την εκ θεου δικαιοσυνην επι τη πιστει

¹⁰ του γνωμαι αυτον και την δυναμιν της αναστασεωσ αυτου και την κοινωνιαν των παθηματων αυτου συμμορφουμενοσ τω θανατω αυτου

¹¹ ει πωσ καταντησω εισ την εξαναστασιν των νεκρων

¹² ουχ οτι ηδη ελαβον η ηδη τετελειωμαι διωκω δε ει και καταλαβω εφ ω και κατεληφτην υπο του χριστου ιησου

¹³ αδελφοι εγω εμαυτον ου λογιζομαι κατειληφεναι εν δε τα μεν οπισω επιλανθανομενοσ τοισ δε εμπροσθεν επεκτεινομενοσ

¹⁴ κατα σκοπον διωκω επι το βραβειον της ανω κλησεωσ του θεου εν χριστω ιησου

15 όσοι ουν τελειοι τουτο φρονωμεν και ει τι ετερωσ φρονειτε και τουτο ο θεος υμιν αποκαλυψει

16 πλην εισ ο εφθασαμεν τω αυτω στοιχειν κανονι το αυτο φρονειν

17 συμμιμηται μου γινεσθε αδελφοι και σκοπειτε τους ουτως περιπατουντας καθωσ εχετε τυπον ημασ

18 πολλοι γαρ περιπατουσιν ουσ πολλακις ελεγον υμιν νυν δε και κλαιων λεγω τους εχθρουσ του σταυρου του χριστου

19 ων το τελος απωλεια ων ο θεος η κοιλια και η δοξα εν τη αισχυνη αυτων οι τα επιγεια φρονουντες

20 ημων γαρ το πολιτευμα εν ουρανοισ υπαρχει εξ ου και σωτηρα απεκδεχομεθα κυριον ιησουν χριστον

21 οσ μετασχηματισει το σωμα της ταπεινωσεωσ ημων εισ το γενεσθαι αυτο συμμορφον τω σωματι της δοξης αυτου κατα την ενεργειαν του δυνασθαι αυτον και υποταξαι εαυτω τα παντα

4

1 ωστε αδελφοι μου αγαπητοι και επιποθητοι χαρα και στεφανοσ μου ουτως στηκετε εν κυριω αγαπητοι

2 ευοδιαν παρακαλω και συντυχην παρακαλω το αυτο φρονειν εν κυριω

3 ναι ερωτω και σε συζυγε γνησιε συλλαμβανου αυταισ αιτινεσ εν τω ευαγγελιω συνηθλησαν μοι μετα και κλημεντοσ και των λοιπων συνεργων μου ων τα ονοματα εν βιβλω ζωησ

4 χαιρετε εν κυριω παντοτε παλιν ερω χαιρετε

5 το επιεικεσ υμων γνωσθητω πασιν ανθρωποισ ο κυριοσ εγγυσ

6 μηδεν μεριμνατε αλλ εν παντι τη προσευχη και τη δεησει μετα ευχαριστιασ τα αιτηματα υμων γνωριζεσθω προσ τον θεον

7 και η ειρηνη του θεου η υπερεχουσα παντα νουν φρουρησει τασ καρδιασ υμων και τα νοηματα υμων εν χριστω ιησου

8 το λοιπον αδελφοι οσα εστιν αληθη οσα σεμνα οσα δικαια οσα αγνα οσα προσφιλη οσα ευφημα ει τισ αρετη και ει τισ επαينوσ ταυτα λογιζεσθε

9 α και εμαθετε και παρελαβετε και ηκουσατε και ειδετε εν εμοι ταυτα πρασσετε και ο θεοσ της ειρηνησ εσται μεθ υμων

10 εχαρην δε εν κυριω μεγαλωσ οτι ηδη ποτε ανεθαλετε το υπερ εμου φρονειν εφ ω και εφρονειτε ηκαιρεισθε δε

11 ουχ οτι καθ υστερησιν λεγω εγω γαρ εμαθον εν οισ ειμι αυταρκησ ειναι

12 οιδα και ταπεινουσθαι οιδα και περισσευειν εν παντι και εν πασιν μεμνημαι και χορταζεσθαι και πειναν και περισσευειν και υστερεισθαι

13 παντα ισχυω εν τω ενδυναμουντι με χριστω

14 πλην καλωσ εποιησατε συγκοινωνησαντες μου τη θλιψει

15 οιδατε δε και υμεισ φιλιππησιοι οτι εν αρχη του ευαγγελιου οτε εξηλθον απο μακεδονιασ ουδεμια μοι εκκλησια εκοινωνησεν εισ λογον δοσεωσ και ληψεωσ ει μη υμεισ μονοι

16 οτι και εν θεσσαλονικη και απαξ και διο εισ την χρεϊαν μοι επεμψατε

17 ουχ οτι επιζητω το δομα αλλ επιζητω τον καρπον τον πλεοναζοντα εισ λογον υμων

18 απεχω δε παντα και περισσευω πεπληρωμαι δεξαμενοσ παρα επαφροδιτου τα παρ υμων οσμην ευωδιασ θυσιαν δεκτην ευαρεστον τω θεω

19 ο δε θεοσ μου πληρωσει πασαν χρεϊαν υμων κατα τον πλουτον αυτου εν δοξη εν χριστω ιησου

20 τω δε θεω και πατρι ημων η δοξα εισ τουσ αιωνας των αιωνων αμην

21 ασπασασθε παντα αγιον εν χριστω ιησου ασπαζονται υμασ οι συν εμοι αδελφοι

22 ασπαζονται υμασ παντεσ οι αγιοι μαλιστα δε οι εκ της καισαροσ οικιασ

23 η χαρισ του κυριου ιησου χριστου μετα παντων υμων αμην

ΠΡΟΣ ΚΟΛΟΣΣΑΕΙΣ

¹ παυλος αποστολος ιησου χριστου δια θεληματος θεου και τιμοθεος ο αδελφος

² τοις εν κολασσαις αγιοις και πιστοις αδελφοις εν χριστω χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου

³ ευχαριστουμεν τω θεω και πατρι του κυριου ημων ιησου χριστου παντοτε περι υμων προσευχομενοι

⁴ ακουσαντες την πιστιν υμων εν χριστω ιησου και την αγαπην την εις παντας τους αγιους

⁵ δια την ελπιδα την αποκειμενην υμιν εν τοις ουρανοις ην προηκουσατε εν τω λογω της αληθειας του ευαγγελιου

⁶ του παροντος εις υμας καθωσ και εν παντι τω κοσμω και εστιν καρποφορουμενον και αυξανομενον καθωσ και εν υμιν αφ ης ημερας ηκουσατε και επεγνωτε την χαριν του θεου εν αληθεια

⁷ καθωσ και εμαθετε απο επαφρα του αγαπητου συνδουλου ημων ος εστιν πιστος υπερ υμων διακονος του χριστου

⁸ ο και δηλωσας ημιν την υμων αγαπην εν πνευματι

⁹ δια τουτο και ημεις αφ ης ημερας ηκουσαμεν ου παυομεθα υπερ υμων προσευχομενοι και αιτουμενοι ινα πληρωθητε την επιγνωσιν του θεληματος αυτου εν παση σοφια και συνεσει πνευματικη

¹⁰ περιπατησαι υμας αξιωσ του κυριου εις πασαν αρεσκειαν εν παντι εργω αγαθω καρποφορουντες και αυξανομενοι εις την επιγνωσιν του θεου

¹¹ εν παση δυναμει δυναμουμενοι κατα το κρατος της δοξης αυτου εις πασαν υπομονην και μακροθυμιαν μετα χαρας

¹² ευχαριστουντες τω πατρι τω ικανωσαντι ημας εις την μεριδα του κληρου των αγιων εν τω φωτι

¹³ ος ερρυσατο ημας εκ της εξουσιας του σκοτους και μετεστησεν εις την βασιλειαν του υιου της αγαπης αυτου

¹⁴ εν ω εχομεν την απολυτρωσιν την αφεσιν των αμαρτιων

¹⁵ ος εστιν εικων του θεου του αορατου πρωτοτοκος πασης κτισεωσ

¹⁶ οτι εν αυτω εκτισθη τα παντα τα εν τοις ουρανοις και τα επι της γης τα ορατα και τα αορατα ειτε θronoi ειτε κυριοτητες ειτε αρχαι ειτε εξουσιαι τα παντα δι αυτου και εις αυτον εκτισται

¹⁷ και αυτος εστιν προ παντων και τα παντα εν αυτω συνεστηκεν

¹⁸ και αυτος εστιν η κεφαλη του σωματος της εκκλησιας ος εστιν αρχη πρωτοτοκος εκ των νεκρων ινα γενηται εν πασιν αυτος πρωτευων

¹⁹ οτι εν αυτω ευδοκησεν παν το πληρωμα κατοικησαι

²⁰ και δι αυτου αποκαταλλαξαι τα παντα εις αυτον ειρηνοποιησας δια του αιματος του σταυρου αυτου δι αυτου ειτε τα επι της γης ειτε τα επι τοις ουρανοις

²¹ και υμας ποτε οντας απηλλοτριωμενους και εχθρους τη διανοια εν τοις εργοις τοις πονηροις νυνη δε αποκατηλλαξεν

²² εν τω σωματι της σαρκος αυτου δια του θανατου παραστησαι υμας αγιους και αμωμους και ανεγκλητους κατενωπιον αυτου

²³ ειγε επιμενετε τη πιστει τεθεμελιωμενοι και εδραιοι και μη μετακινουμενοι απο της ελπιδος του ευαγγελιου ου ηκουσατε του κηρυχθεντος εν παση τη κτισει τη υπο τον ουρανον ου εγενομην εγω παυλος διακονος

²⁴ νυν χαιρω εν τοις παθημασιν υπερ υμων και ανταναπληρω τα υστερηματα των θλιψεων του χριστου εν τη σαρκι μου υπερ του σωματος αυτου ο εστιν η εκκλησια

²⁵ ης εγενομην εγω διακονος κατα την οικονομιαν του θεου την δοθεισαν μοι εις υμας πληρωσαι τον λογον του θεου

²⁶ το μυστηριον το αποκεκρυμμενον απο των αιωνων και απο των γενεων νυνη δε εφανερωθη τοις αγιοις αυτου

²⁷ οισ ηβηλησεν ο θεος γνωρισαι τι το πλουτος της δοξης του μυστηριου τουτου εν τοις εθνεσιν ος εστιν χριστος εν υμιν η ελπισ της δοξης

²⁸ ον ημεις καταγγελλομεν νουθετουντες παντα ανθρωπον και διδασκοντες παντα ανθρωπον εν παση σοφια ινα παραστησωμεν παντα ανθρωπον τελειον εν χριστω ιησου

²⁹ εις ο και κοπιω αγωνιζομενος κατα την ενεργειαν αυτου την ενεργουμενην εν εμοι εν δυναμει

2

¹ θελω γαρ υμας ειδεναι ηλικον αγωνα εχω περι υμων και των εν λαοδικεια και οσοι ουχ εωρακασιν το προσωπον μου εν σαρκι

² ινα παρακληθωσιν αι καρδιαι αυτων συμβιβασθεντων εν αγαπη και εις παντα πλουτον της πληροφοριας της συνεσεωσ εις επιγνωσιν του μυστηριου του θεου και πατρος και του χριστου

³ εν ω εισιν παντες οι θησαυροι της σοφιας και της γνωσεως αποκρυφοι

⁴ τουτο δε λεγω ινα μη τισ υμας παραλογιζηται εν πιθανολογια

⁵ ει γαρ και τη σαρκι απειμι αλλα τω πνευματι συν υμιν ειμι χαιρων και βλεπων υμων την ταξιν και το στερεωμα της εις χριστον πιστεωσ υμων

⁶ ωσ ουν παρελαβετε τον χριστον ιησουν τον κυριον εν αυτω περιπατειτε

⁷ ερριζωμενοι και εποικοδομουμενοι εν αυτω και βεβαιουμενοι εν τη πιστει καθωσ εδιδαχθητε περισσευοντες εν αυτη εν ευχαριστια

⁸ βλεπετε μη τισ υμας εσται ο συλαγωγων δια της φιλοσοφιας και κενησ απατης κατα την παραδοσιν των ανθρωπων κατα τα στοιχεια του κοσμου και ου κατα χριστον

⁹ οτι εν αυτω κατοικει παν το πληρωμα της θεοτητος σωματικωσ

¹⁰ και εστε εν αυτω πεπληρωμενοι οσ εστιν η κεφαλη πασης αρχης και εξουσιας

¹¹ εν ω και περιετμηθητε περιτομη αχειροποιητω εν τη απεκδυσει του σωματος των αμαρτιων της σαρκωσ εν τη περιτομη του χριστου

¹² συνταφεντες αυτω εν τω βαπτισματι εν ω και συνηγερθητε δια της πιστεωσ της ενεργειας του θεου του εγειραντος αυτον εκ των νεκρων

¹³ και υμας νεκρους οντας εν τοις παραπτωμασιν και τη ακροβυστια της σαρκωσ υμων συνεζωοποιησεν υμας συν αυτω χαρισαμενοσ ημιν παντα τα παραπτωματα

¹⁴ εξαλειψασ το καθ ημων χειρογραφον τοις δογμασιν ο ην υπεναντιον ημιν και αυτο ηρκεν εκ του μεσου προσηλωσασ αυτο τω σταυρω

¹⁵ απεκδυσαμενοσ τασ αρχασ και τασ εξουσιασ εδειγματισεν εν παρρησια θριαμβευσασ αυτουσ εν αυτω

¹⁶ μη ουν τισ υμας κρινετω εν βρωσει η εν ποσει η εν μερει εορτησ η νουμηνιασ η σαββατων

¹⁷ α εστιν σκια των μελλοντων το δε σωμα χριστου

¹⁸ μηδεις υμας καταβραβευετω θελων εν ταπεινοφροσυνη και θρησκεια των αγγελων α μη εωρακεν εμβατευων εικη φυσιουμενοσ υπο του νοου της σαρκωσ αυτου

¹⁹ και ου κρατων την κεφαλην εξ ου παν το σωμα δια των αφων και συνδεσμων επιχορηγουμενον και συμβιβαζομενον αυξει την αυξησιν του θεου

²⁰ ει απεθανετε συν χριστω απο των στοιχειων του κοσμου τι ωσ ζωντες εν κοσμω δογματιζεσθε

²¹ μη αφη μηδε γευση μηδε θιγησ

²² α εστιν παντα εις φθοραν τη αποχρησει κατα τα ενταλματα και διδασκαλιασ των ανθρωπων

²³ ατινα εστιν λογον μεν εχοντα σοφιασ εν εθελοθρησκεια και ταπεινοφροσυνη και αφειδια σωματοσ ουκ εν τιμη τινι προσ πλησμονην της σαρκωσ

3

¹ ει ουν συνηγερθητε τω χριστω τα ανω ζητειτε ου ο χριστοσ εστιν εν δεξια του θεου καθημενοσ

² τα ανω φρονειτε μη τα επι της γησ

³ απεθανετε γαρ και η ζωη υμων κεκρυπται συν τω χριστω εν τω θεω

⁴ οταν ο χριστοσ φανερωθη η ζωη ημων τοτε και υμεις συν αυτω φανερωθησεσθε εν δοξη

⁵ νεκρωσατε συν τα μελη υμων τα επι της γησ πορνειαν ακαθαρσιν παθοσ επιθυμιαν κακην και την πλεονεξιαν ητισ εστιν ειδωλολατρευια

⁶ δι α ερχεται η οργη του θεου επι τουσ υιοσ της απειθειας

⁷ εν οιοσ και υμεις περιεπατησατε ποτε οτε εζητε εν αυτοιοσ

⁸ νυνι δε αποθεσθε και υμεις τα παντα οργην θυμον κακιαν βλασφημιαν αισχρολογιαν εκ του στοματοσ υμων

⁹ μη ψευδεσθε εις αλληλουσ απεκδυσαμενοι τον παλαιον ανθρωπον συν ταισ πραξεσιν αυτου

¹⁰ και ενδυσαμενοι τον νεον τον ανακαινουμενον εις επιγνωσιν κατ εικονα του κτισαντοσ αυτον

¹¹ οπου ουκ ενι ελλην και ιουδαιοσ περιτομη και ακροβυστια βαρβαροσ σκυθησ δουλοσ ελευθεροσ αλλα τα παντα και εν πασιν χριστοσ

¹² ενδυσασθε ουν ωσ εκλεκτοι του θεου αγιοι και ηγαπημενοι σπλαγχνα οικτιρμου χρηστοτητα ταπεινοφροσυνην πραοτητα μακροθυμιαν

¹³ ανεχομενοι αλληλων και χαριζομενοι εαυτοισ εαν τισ προσ τινα εχη μομφην καθωσ και ο χριστοσ εχαρισατο υμιν ουτωσ και υμεις

¹⁴ επι πασιν δε τουτοισ την αγαπην ητισ εστιν συνδεσμοσ της τελειοτητοσ

¹⁵ και η ειρηνη του θεου βραβευετω εν ταισ καρδιασ υμων εις ην και εκληθητε εν ενι σωματι και ευχαριστοι γινεσθε

¹⁶ ο λογοσ του χριστου ενοικειτω εν υμιν πλουσιωσ εν παση σοφια διδασκοντες και νουθετουντες εαυτουσ ψαλμοιοσ και υμνοιοσ και ωδαιοσ πνευματικαιοσ εν χαριτι αδοντες εν τη καρδια υμων τω κυριω

¹⁷ και παν ο τι αν ποιητε εν λογω η εν εργω παντα εν ονοματι κυριου ιησου ευχαριστουντες τω θεω και πατρι δι αυτου

18 αι γυναικες υποτασσεσθε τοις ιδιοις ανδρασιν ως ανηκεν εν κυριω

19 οι ανδρες αγαπατε τας γυναικας και μη πικραινεσθε προς αυτας

20 τα τεκνα υπακουετε τοις γονευσιν κατα παντα τουτο γαρ εστιν ευαρεστον εν κυριω

21 οι πατερες μη ερεθιζετε τα τεκνα υμων ινα μη αθυμωσιν

22 οι δουλοι υπακουετε κατα παντα τοις κατα σαρκα κυριοις μη εν οφθαλμοδουλειαις ως ανθρωπαρεσκοι αλλ εν απλοτητι καρδιας φοβουμενοι τον θεον

23 και παν ο τι εαν ποιητε εκ ψυχης εργαζεσθε ως τω κυριω και ουκ ανθρωποις

24 ειδοτες οτι απο κυριου ληψεσθε την ανταποδοσιν της κληρονομιας τω γαρ κυριω χριστω δουλευετε 1398 V-PAI-2P

25 ο δε αδικων κομιεται ο ηδικησεν και ουκ εστιν προσωποληψια

υμων εν ταις προσευχαις ινα στητε τελειοι και πεπληρωμενοι εν παντι θεληματι του θεου

13 μαρτυρω γαρ αυτω οτι εχει ζηλον πολυν υπερ υμων και των εν λαοδικεια και των εν ιεραπολει

14 ασπαζεται υμας λουκας ο ιατρος ο αγαπητος και δημας

15 ασπασασθε τους εν λαοδικεια αδελφους και νυμφαν και την κατ οικον αυτου εκκλησιαν

16 και οταν αναγνωσθη παρ υμιν η επιστολη ποιησατε ινα και εν τη λαοδικαιων εκκλησια αναγνωσθη και την εκ λαοδικειας ινα και υμεις αναγνωτε

17 και ειπατε αρχιπρω βλεπε την διακονιαν ην παρελαβες εν κυριω ινα αυτην πληροισ

18 ο ασπασμος τη εμη χειρι παυλου μνημονευετε μου των δεσμων η χαρις μεθ υμων αμην

4

1 οι κυριοι το δικαιον και την ισοτητα τοις δουλοις παρεχεσθε ειδοτες οτι και υμεις εχετε κυριον εν ουρανοις

2 τη προσευχη προσκαρτερειτε γρηγορουντες εν αυτη εν ευχαριστια

3 προσευχομενοι αμα και περι ημων ινα ο θεος ανοιξη ημιν θυραν του λογου λαλησαι το μυστηριον του χριστου δι ο και δεδεμαι

4 ινα φανερωσω αυτο ως δει με λαλησαι

5 εν σοφια περιπατειτε προς τους εξω τον καιρον εξαγοραζομενοι

6 ο λογος υμων παντοτε εν χαριτι αλατι ηρτυμενος ειδεναι πως δει υμας ενι εκαστω αποκρινεσθαι

7 τα κατ εμε παντα γνωρισει υμιν τυχικος ο αγαπητος αδελφος και πιστος διακονος και συνδουλος εν κυριω

8 ον επεμψα προς υμας εις αυτο τουτο ινα γνω τα περι υμων και παρακαλεση τας καρδιας υμων

9 συν ονησιμω τω πιστω και αγαπητω αδελφω ος εστιν εξ υμων παντα υμιν γνωριουσιν τα ωδε

10 ασπαζεται υμας αρισταρχος ο συναιχμαλωτος μου και μαρκος ο ανεψιος βαρναβα περι ου ελαβετε εντολας εαν ελθη προς υμας δεξασθε αυτον

11 και ιησους ο λεγομενος ιουστος οι οντες εκ περιτομησ ουτοι μονοι συνεργοι εις την βασιλειαν του θεου οιτινες εγενηθησαν μοι παρηγορια

12 ασπαζεται υμας επαφρας ο εξ υμων δουλος χριστου παντοτε αγωνιζομενος υπερ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Α΄

¹ παυλος και σιλουανος και τιμοθεος τη εκκλησια θεσσαλονικεων εν θεω πατρι και κυριω ιησου χριστω χαρισ υμιν και ειρηνη απο θεου πατροσ ημων και κυριου ιησου χριστου

² ευχαριστουμεν τω θεω παντοτε περι παντων υμων μνειαν υμων ποιουμενοι επι των προσευχων ημων

³ αδιαλειπτωσ μνημονευοντες υμων του εργου της πιστεωσ και του κοπου της αγαπησ και της υπομονησ της ελπιδοσ του κυριου ημων ιησου χριστου εμπροσθεν του θεου και πατροσ ημων

⁴ ειδοτες αδελφοι ηγαπημενοι υπο θεου την εκλογην υμων

⁵ οτι το ευαγγελιον ημων ουκ εγενηθη εισ υμασ εν λογω μονον αλλα και εν δυναμει και εν πνευματι αγιω και εν πληροφορια πολλη καθωσ οιδατε οιοι εγενηθημεν εν υμιν δι υμασ

⁶ και υμεισ μιμηται ημων εγενηθητε και του κυριου δεξαμενοι τον λογον εν θλιψει πολλη μετα χαρασ πνευματοσ αγιου

⁷ ωστε γενεσθαι υμασ τυπουσ πασιν τοισ πιστευουσιν εν τη μακεδονια και τη αχαια

⁸ αφ υμων γαρ εξηχηται ο λογοσ του κυριου ου μονον εν τη μακεδονια και εν τη αχαια αλλα και εν παντι τοπω η πιστισ υμων η προσ τον θεον εξεληλυθεν ωστε μη χρειαν ημασ εχειν λαλειν τι

⁹ αυτοι γαρ περι ημων απαγγελουσιν οποιαν εισοδον εσχομεν προσ υμασ και πωσ επεστρεψατε προσ τον θεον απο των ειδωλων δουλευειν θεω ζωντι και αληθινω

¹⁰ και αναμενειν τον υιον αυτου εκ των ουρανων ον ηγειρεν εκ των νεκρων ιησουν τον ρυομενον ημασ απο της οργησ της ερχομενησ

2

¹ αυτοι γαρ οιδατε αδελφοι την εισοδον ημων την προσ υμασ οτι ου κενη γεγονεν

² αλλα προπαθοντες και υβρισθεντες καθωσ οιδατε εν φιλιπποισ επαρρησιασαμεθα εν τω θεω ημων λαλησαι προσ υμασ το ευαγγελιον του θεου εν πολλω αγωνι

³ η γαρ παρακλησισ ημων ουκ εκ πλανησ ουδε εξ ακαθαρσιασ ουτε εν δολω

⁴ αλλα καθωσ δεδοκιμασαμεθα υπο του θεου πιστευθηναι το ευαγγελιον ουτωσ λαλουμεν ουχ ωσ ανθρωποισ αρεσκοντες αλλα τω θεω τω δοκιμαζοντι τασ καρδιασ ημων

⁵ ουτε γαρ ποτε εν λογω κολακειασ εγενηθημεν καθωσ οιδατε ουτε εν προφασει πλεονεξιασ θεοσ μαρτυσ

⁶ ουτε ζητουντες εξ ανθρωπων δοξαν ουτε αφ υμων ουτε απο αλλων δυναμενοι εν βαρει ειναι ωσ χριστου αποστολοι

⁷ αλλ εγενηθημεν ηπιοι εν μεσω υμων ωσ αν τροφοσ θαλη τα εαυτησ τεκνα

⁸ ουτωσ ομειρομενοι υμων ευδοκουμεν μεταδουναι υμιν ου μονον το ευαγγελιον του θεου αλλα και τασ εαυτων ψυχασ διοτι αγαπητοι ημιν γεγενησθε

⁹ μνημονευετε γαρ αδελφοι τον κοπον ημων και τον μοχθον νυκτοσ γαρ και ημερασ εργαζομενοι προσ το μη επιβαρησαι τινα υμων εκηρυξαμεν εισ υμασ το ευαγγελιον του θεου

¹⁰ υμεισ μαρτυρεσ και ο θεοσ ωσ οσιωσ και δικαιωσ και αμεμπτωσ υμιν τοισ πιστευουσιν εγενηθημεν

¹¹ καθαπερ οιδατε ωσ ενα εκαστον υμων ωσ πατηρ τεκνα εαυτου παρακαλουντες υμασ και παραμυθουμενοι

¹² και μαρτυρομενοι εισ το περιπατησαι υμασ αξιωσ του θεου του καλουντοσ υμασ εισ την εαυτου βασιλειαν και δοξαν

¹³ δια τουτο και ημεισ ευχαριστουμεν τω θεω αδιαλειπτωσ οτι παραλαβοντες λογον ακοησ παρ ημων του θεου εδεξασθε ου λογον ανθρωπων αλλα καθωσ εστιν αληθωσ λογον θεου οσ και ενεργειται εν υμιν τοισ πιστευουσιν

¹⁴ υμεισ γαρ μιμηται εγενηθητε αδελφοι των εκκλησιων του θεου των ουσων εν τη ιουδαια εν χριστω ιησου οτι τα αυτα επαθετε και υμεισ υπο των ιδιων συμφυλετων καθωσ και αυτοι υπο των ιουδαιων

¹⁵ των και τον κυριον αποκτειναντων ιησουν και τουσ ιδιουσ προφητασ και ημασ εκδιωξαντων και θεω μη αρεσκοντων και πασιν ανθρωποισ εναντιων

¹⁶ κωλυοντων ημασ τοισ εθνεσιν λαλησαι ινα σωθωσιν εισ το αναπληρωσαι αυτων τασ αμαρτιασ παντοτε εφθασεν δε επ αυτουσ η οργη εισ τελοσ

¹⁷ ημεισ δε αδελφοι απορφανισθεντες αφ υμων προσ καιρον ωρασ προσωπω ου καρδια περισσοτερωσ εσπουδασαμεν το προσωπον υμων ιδειν εν πολλη επιθυμια

¹⁸ διο ηθελησαμεν ελθειν προσ υμασ εγω μεν παυλοσ και απαξ και δισ και ενεκοψεν ημασ ο σατανασ

¹⁹ τισ γαρ ημων ελπισ η χαρα η στεφανοσ καυχησεωσ η ουχι και υμεισ εμπροσθεν του

κυριου ημων ιησου εν τη αυτου παρουσια
²⁰ υμεις γαρ εστε η δοξα ημων και η χαρα

3

¹ διο μηκετι στεγοντες ευδοκησαμεν καταλειφθηναι εν αθηναις μονοι

² και επεμψαμεν τιμοθεον τον αδελφον ημων και διακονον του θεου και συνεργον ημων εν τω ευαγγελιω του χριστου εις το στηριξαι υμας και παρακαλεσαι υμας περι της πιστεωσ υμων

³ το μηδεναι σαινεσθαι εν ταισ θλιψεσιν ταυταισ αυτοι γαρ οιδατε οτι εις τουτο κειμεθα

⁴ και γαρ οτε προσ υμας ημεν προελεγομεν υμιν οτι μελλομεν θλιβεσθαι καθωσ και εγενετο και οιδατε

⁵ δια τουτο καγω μηκετι στεγων επεμψα εις το γνωναι την πιστιν υμων μηπωσ επειρασεν υμασ ο πειραζων και εις κενον γενηται ο κοποσ ημων

⁶ αρτι δε ελθοντοσ τιμοθεου προσ ημασ αφ υμων και ευαγγελισαμενου ημιν την πιστιν και την αγαπην υμων και οτι εχετε μνειαν ημων αγαθην παντοτε επιποθουντεσ ημασ ιδειν καθαπερ και ημεις υμασ

⁷ δια τουτο παρεκληθημεν αδελφοι εφ υμιν επι παση τη θλιψει και αναγκη ημων δια της υμων πιστεωσ

⁸ οτι νυν ζωμεν εαν υμεις στηκετε εν κυριω

⁹ τινα γαρ ευχαριστιαν δυναμεθα τω θεω ανταποδουναι περι υμων επι παση τη χαρα η χαιρομεν δι υμασ εμπροσθεν του θεου ημων

¹⁰ νυκτοσ και ημερασ υπερ εκπερισσοσ δεομενοι εις το ιδειν υμων το προσωπον και καταρτισαι τα υστερηματα της πιστεωσ υμων

¹¹ αυτοσ δε ο θεοσ και πατηρ ημων και ο κυριοσ ημων ιησοσ χριστοσ κατευθυναι την οδον ημων προσ υμασ

¹² υμασ δε ο κυριοσ πλεονασαι και περισσευσαι τη αγαπη εις αλληλουσ και εις παντασ καθαπερ και ημεις εις υμασ

¹³ εις το στηριξαι υμων τασ καρδιασ αμεμπτοσ εν αγιωσυνη εμπροσθεν του θεου και πατροσ ημων εν τη παρουσια του κυριου ημων ιησου χριστου μετα παντων των αγιων αυτου

4

¹ λοιπον ουν αδελφοι ερωτωμεν υμασ και παρακαλουμεν εν κυριω ιησου καθωσ παρελαβετε παρ ημων το πωσ δει υμασ περιπατειν και αρεσκειν θεω ινα περισσευητε μαλλον

² οιδατε γαρ τινασ παραγγελιασ εδωκαμεν υμιν δια του κυριου ιησου

³ τουτο γαρ εστιν θελημα του θεου ο αγιασμοσ υμων απεχεσθαι υμασ απο της πορνειασ

⁴ ειδεναι εκαστον υμων το εαυτου σκευοσ κτασθαι εν αγιασμω και τιμη

⁵ μη εν παθει επιθυμιασ καθαπερ και τα εθνη τα μη ειδοτα τον θεον

⁶ το μη υπερβαινειν και πλεονεκτειν εν τω πραγματι τον αδελφον αυτου διοτι εκδικοσ ο κυριοσ περι παντων τουτων καθωσ και προειπομεν υμιν και διεμαρτυραμεθα

⁷ ου γαρ εκαλεσεν ημασ ο θεοσ επι ακαθαρσια αλλ εν αγιασμω

⁸ τοιγαρουν ο αθετων ουκ ανθρωπον αθετει αλλα τον θεον τον και δοντα το πνευμα αυτου το αγιον εις υμασ

⁹ περι δε της φιλαδελφιασ ου χρειαν εχετε γραφειν υμιν αυτοι γαρ υμεις θεοδιδακτοι εστε εις το αγαπαν αλληλουσ

¹⁰ και γαρ ποιειτε αυτο εις παντασ τουσ αδελφοσ τουσ εν ολη τη μακεδονια παρακαλουμεν δε υμασ αδελφοι περισσευειν μαλλον

¹¹ και φιλοτιμεισθαι ησυχαζειν και πρασσειν τα ιδια και εργαζεσθαι ταισ ιδιαισ χερσιν υμων καθωσ υμιν παρηγγειλαμεν

¹² ινα περιπατητε ευσχημονωσ προσ τουσ εξω και μηδενοσ χρειαν εχητε

¹³ ου θελομεν δε υμασ αγνοειν αδελφοι περι των κεκοιμημενων ινα μη λυπησθε καθωσ και οι λοιποι οι μη εχοντεσ ελπιδα

¹⁴ ει γαρ πιστευομεν οτι ιησοσ απεθανεν και ανεστη ουτωσ και ο θεοσ τουσ κοιμηθεντασ δια του ιησου αξει συν αυτω

¹⁵ τουτο γαρ υμιν λεγομεν εν λογω κυριου οτι ημεις οι ζωντεσ οι περιλειπομενοι εις την παρουσιαν του κυριου ου μη φθασωμεν τουσ κοιμηθεντασ

¹⁶ οτι αυτοσ ο κυριοσ εν κελευσματι εν φωνη αρχαγγελου και εν σαλπιγγι θεου καταβησεται απ ουρανου και οι νεκροι εν χριστω αναστησονται πρωτον

¹⁷ επειτα ημεις οι ζωντεσ οι περιλειπομενοι αμα συν αυτοισ αρπαγησομεθα εν νεφελαισ εις απαντησιν του κυριου εις αερα και ουτωσ παντοτε συν κυριω εσομεθα

¹⁸ ωστε παρακαλειτε αλληλουσ εν τοισ λογοισ τουτοισ

5

¹ περι δε των χρονων και των καιρων αδελφοι ου χρειαν εχετε υμιν γραφεσθαι

² αυτοι γαρ ακριβως οιδατε οτι η ημερα κυριου ως κλεπτης εν νυκτι ουτως ερχεται

³ οταν γαρ λεγωσιν ειρηνη και ασφαλεια τοτε αφινιδιος αυτοις εφισταται ολεθρος ωσπερ η ωδις τη εν γαστρι εχουση και ου μη εκφυγωσιν

⁴ υμεις δε αδελφοι ουκ εστε εν σκοτει ινα η ημερα υμας ως κλεπτης καταλαβη

⁵ παντες υμεις υιοι φωτος εστε και υιοι ημερας ουκ εσμεν νυκτος ουδε σκοτους

⁶ αρα ουν μη καθευδωμεν ως και οι λοιποι αλλα γρηγορωμεν και νηφωμεν

⁷ οι γαρ καθευδοντες νυκτος καθευδουσιν και οι μεθυσκομενοι νυκτος μεθουσιν

⁸ ημεις δε ημερας οντες νηφωμεν ενδυσαμενοι θωρακα πιστεως και αγαπης και περικεφαλαιαν ελπιδα σωτηριας

⁹ οτι ουκ εθετο ημας ο θεος εις οργην αλλ εις περιποιησιν σωτηριας δια του κυριου ημων ιησου χριστου

¹⁰ του αποθανοντος υπερ ημων ινα ειτε γρηγορωμεν ειτε καθευδωμεν αμα συν αυτω ζησωμεν

¹¹ διο παρακαλειτε αλληλους και οικοδομειτε εις τον ενα καθως και ποιειτε

¹² ερωτωμεν δε υμας αδελφοι ειδεναι τους κοπιωντας εν υμιν και προισταμενους υμων εν κυριω και νουθετουντας υμας

¹³ και ηγεισθαι αυτους υπερ εκπερισσου εν αγαπη δια το εργον αυτων ειρηνευετε εν εαυτοις

¹⁴ παρακαλουμεν δε υμας αδελφοι νουθετειτε τους ατακτους παραμυθεισθε τους ολιγοψυχους αντεχεσθε των ασθενων μακροθυμειτε προς παντας

¹⁵ ορατε μη τισ κακον αντι κακου τινι αποδω αλλα παντοτε το αγαθον διωκετε και εις αλληλους και εις παντας

¹⁶ παντοτε χαιρετε

¹⁷ αδιαλειπτως προσευχεσθε

¹⁸ εν παντι ευχαριστειτε τουτο γαρ θελημα θεου εν χριστω ιησου εις υμας

¹⁹ το πνευμα μη σβεννυτε

²⁰ προφητειας μη εξουθενειτε

²¹ παντα δε δοκιμαζετε το καλον κατεχετε

²² απο παντος ειδους πονηρου απεχεσθε

²³ αυτοσ δε ο θεος της ειρηνης αγιασαι υμας ολοτελεις και ολοκληρον υμων το πνευμα και η ψυχη και το σωμα αμεμπτως εν τη παρουσια του κυριου ημων ιησου χριστου τηρηθει

²⁴ πιστος ο καλων υμας οσ και ποιησει

²⁵ αδελφοι προσευχεσθε περι ημων

²⁶ ασπασασθε τους αδελφους παντας εν φιληματι αγιω

²⁷ ορκιζω υμας τον κυριον αναγνωσθηναι την επιστολην πασιν τοις αγιοις αδελφοις

²⁸ η χαρις του κυριου ημων ιησου χριστου μεθ υμων αμην

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Β΄

¹ παυλος και σιλουανος και τιμοθεος τη εκκλησια θεσσαλονικεων εν θεω πατρι ημων και κυριω ιησου χριστω

² χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου

³ ευχαριστην οφειλομεν τω θεω παντοτε περι υμων αδελφοι καθως αξιον εστιν οτι υπεραυξανει η πιστις υμων και πλεοναζει η αγαπη ενος εκαστου παντων υμων εις αλληλους

⁴ ωστε ημας αυτους εν υμιν καυχασθαι εν ταις εκκλησιαις του θεου υπερ της υπομονης υμων και πιστεωσ εν πασιν τοις διωγμοις υμων και ταις θλιψεσιν αις ανεχεσθε

⁵ ενδειγμα της δικαιας κρισεωσ του θεου εις το καταξιωθηναι υμασ της βασιλειασ του θεου υπερ ησ και πασχετε

⁶ ειπερ δικαιον παρα θεω ανταποδουναι τοις θλιβουσιν υμασ θλιψιν

⁷ και υμιν τοις θλιβομενοις ανεσιν μεθ ημων εν τη αποκαλυψει του κυριου ιησου απ ουρανου μετ αγγελων δυναμεωσ αυτου

⁸ εν πυρι φλογος διδοντοσ εκδικησιν τοις μη ειδοσιν θεον και τοις μη υπακουουσιν τω ευαγγελιω του κυριου ημων ιησου

⁹ οιτινεσ δικην τισουσιν ολεθρον αιωνιον απο προσωπου του κυριου και απο της δοξησ της ισχυοσ αυτου

¹⁰ οταν ελθη ενδοξασθηναι εν τοις αγιοις αυτου και θαυμασθηναι εν πασιν τοις πιστευσασιν οτι επιστευθη το μαρτυριον ημων εφ υμασ εν τη ημερα εκεινη

¹¹ εις ο και προσευχομεθα παντοτε περι υμων ινα υμασ αξιωση της κλησεωσ ο θεοσ ημων και πληρωση πασαν ευδοκιαν αγαθωσυνησ και εργων πιστεωσ εν δυναμει

¹² οπωσ ενδοξασθη το ονομα του κυριου ημων ιησου εν υμιν και υμεισ εν αυτω κατα την χαριν του θεου ημων και κυριου ιησου χριστου

2

¹ ερωτωμεν δε υμασ αδελφοι υπερ της παρουσιασ του κυριου ημων ιησου χριστου και ημων επισυναγωγησ επ αυτον

² εις το μη ταχεωσ σαλευθηναι υμασ απο του νοοσ μητε θροεισθαι μητε δια πνευματοσ μητε δια λογου μητε δι επιστολησ ωσ δι ημων ωσ οτι ενεστηκεν η ημερα του χριστου

³ μη τισ υμασ εξαπατηση κατα μηδενα τροπον οτι εαν μη ελθη η αποστασια πρωτον και

αποκαλυφθη ο ανθρωποσ της αμαρτιασ ο υιοσ της απωλειασ

⁴ ο αντικειμενοσ και υπεрайρομενοσ επι παντα λεγομενον θεον η σεβασμα ωστε αυτον εις τον ναον του θεου ωσ θεον καθισαι αποδεικνυντα εαυτον οτι εστιν θεοσ

⁵ ου μνημονευετε οτι ετι ων προς υμασ ταυτα ελεγον υμιν

⁶ και νυν το κατεχον οιδατε εις το αποκαλυφθηναι αυτον εν τω εαυτου καιρω

⁷ το γαρ μυστηριον ηδη ενεργειται της ανομιασ μονον ο κατεχων αρτι εωσ εκ μεσου γενηται

⁸ και τοτε αποκαλυφθησεται ο ανομοσ ον ο κυριοσ αναλωσει τω πνευματι του στοματοσ αυτου και καταργησει τη επιφανεια της παρουσιασ αυτου

⁹ ου εστιν η παρουσια κατ ενεργειαν του σατανα εν παση δυναμει και σημειοις και τερασιν ψευδοσ

¹⁰ και εν παση απατη της αδικιασ εν τοις απολλυμενοις ανθ ων την αγαπην της αληθειασ ουκ εδεξαντο εις το σωθηναι αυτους

¹¹ και δια τουτο πεμψει αυτοις ο θεοσ ενεργειαν πλανησ εις το πιστευσαι αυτους τω ψευδει

¹² ινα κριθωσιν παντεσ οι μη πιστευσαντεσ τη αληθεια αλλ ευδοκησαντεσ εν τη αδικια

¹³ ημεισ δε οφειλομεν ευχαριστην τω θεω παντοτε περι υμων αδελφοι ηγαπημενοι υπο κυριου οτι ειλετο υμασ ο θεοσ απ αρχησ εις σωτηριαν εν αγιασμω πνευματοσ και πιστει αληθειασ

¹⁴ εις ο εκαλεσεν υμασ δια του ευαγγελιου ημων εις περιποιησιν δοξησ του κυριου ημων ιησου χριστου

¹⁵ αρα ουν αδελφοι στηκετε και κρατειτε τασ παραδοσεισ ασ εδιδαχθητε ειτε δια λογου ειτε δι επιστολησ ημων

¹⁶ αυτοσ δε ο κυριοσ ημων ιησοσ χριστοσ και ο θεοσ και πατηρ ημων ο αγαπησασ ημασ και δουσ παρακλησιν αιωνιαν και ελπιδα αγαθην εν χαριτι

¹⁷ παρακαλεσαι υμων τασ καρδιασ και στηριζαι υμασ εν παντι λογω και εργω αγαθω

3

¹ το λοιπον προσευχεσθε αδελφοι περι ημων ινα ο λογοσ του κυριου τρεχη και δοξαζηται καθωσ και προσ υμασ

² και ινα ρυσθωμεν απο των ατοπων και πονηρων ανθρωπων ου γαρ παντων η πιστις

³ πιστοσ δε εστιν ο κυριοσ οσ στηριζει υμασ και φυλαξει απο του πονηρου

⁴ πεποιθαμεν δε εν κυριω εφ υμασ οτι α παραγγελλομεν υμιν και ποιειτε και ποιησετε

⁵ ο δε κυριος κατευθυναι υμων τασ καρδιασ εις την αγαπην του θεου και εις την υπομονην του χριστου

⁶ παραγγελλομεν δε υμιν αδελφοι εν ονοματι του κυριου ημων ιησου χριστου στελλεσθαι υμασ απο παντοσ αδελφου ατακτωσ περιπατουντοσ και μη κατα την παραδοσιν ην παρελαβον παρ ημων

⁷ αυτοι γαρ οιδατε πωσ δει μιμεισθαι ημασ οτι ουκ ητακτησαμεν εν υμιν

⁸ ουδε δωρεαν αρτον εφαγομεν παρα τινοσ αλλ εν κοπω και μοχθω νυκτα και ημεραν εργαζομενοι προσ το μη επιβαρησαι τινα υμων

⁹ ουχ οτι ουκ εχομεν εξουσιαν αλλ ινα εαυτοσ τυπον δωμεν υμιν εις το μιμεισθαι ημασ

¹⁰ και γαρ οτε ημεν προσ υμασ τουτο παρηγγελλομεν υμιν οτι ει τισ ου θελει εργαζεσθαι μηδε εσθιετω

¹¹ ακουομεν γαρ τινασ περιπατουντασ εν υμιν ατακτωσ μηδεν εργαζομενουσ αλλα περιεργαζομενουσ

¹² τοισ δε τοιουτοισ παραγγελλομεν και παρακαλουμεν δια του κυριου ημων ιησου χριστου ινα μετα ησυχιασ εργαζομενοι τον εαυτων αρτον εσθιωσιν

¹³ υμεισ δε αδελφοι μη εκκακησητε καλοποιουντεσ

¹⁴ ει δε τισ ουχ υπακουει τω λογω ημων δια τησ επιστολησ τουτον σημειουσθε και μη συναναμιγνυσθε αυτω ινα εντραπη

¹⁵ και μη ωσ εχθρον ηγεισθε αλλα νουθετειτε ωσ αδελφον

¹⁶ αυτοσ δε ο κυριος τησ ειρηνησ δωη υμιν την ειρηνην δια παντοσ εν παντι τροπω ο κυριος μετα παντων υμων

¹⁷ ο ασπασμοσ τη εμη χειρι παυλου ο εστιν σημειον εν παση επιστολη ουτωσ γραφω

¹⁸ η χαρισ του κυριου ημων ιησου χριστου μετα παντων υμων αμην

ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ Α΄

¹ παυλος αποστολος ιησου χριστου κατ επιταγην θεου σωτηρος ημων και κυριου ιησου χριστου της ελπιδος ημων

² τιμοθεω γνησιω τεκνω εν πιστει χαρις ελεος ειρηνη απο θεου πατρος ημων και χριστου ιησου του κυριου ημων

³ καθωσ παρεκαλεσα σε προσμειναι εν εφεσω πορευομενος εις μακεδονιαν ινα παραγγειλησ τισιν μη ετεροδιδασκαλειν

⁴ μηδε προσεχειν μυθοισ και γενεαλογιαισ απεραντοις αιτινεις ζητησεισ παρεχουσιν μαλλον η οικονομιαν θεου την εν πιστει

⁵ το δε τελος της παραγγελιασ εστιν αγαπη εκ καθαρασ καρδιασ και συνειδησεωσ αγαθησ και πιστεωσ ανυποκριτου

⁶ ων τινεσ αστοχησαντεσ εξετραπησαν εις ματαιολογιαν

⁷ θελοντεσ ειναι νομοδιδασκαλοι μη νοουντεσ μητε α λεγουσιν μητε περι τινων διαβεβαιουνται

⁸ οιδαμεν δε οτι καλοσ ο νομοσ εαν τισ αυτω νομιμωσ χρηται

⁹ ειδωσ τουτο οτι δικαιω νομοσ ου κειται ανομοισ δε και ανυποτακτοισ ασεβεισιν και αμαρτωλοισ ανοσιοισ και βεβηλοισ πατρολwaiσ και μητρολwaiσ ανδροφονοισ

¹⁰ πορνοισ αρσενοκοιταισ ανδραποδισταισ ψευσταισ επιορκοισ και ει τι ετερον τη υγιαינוση διδασκαλια αντικειται

¹¹ κατα το ευαγγελιον της δοξησ του μακαριου θεου ο επιστευθην εγω

¹² και χαριν εχω τω ενδυναμωσαντι με χριστω ιησου τω κυριω ημων οτι πιστον με ηγησατο θεμενος εις διακονιαν

¹³ τον προτερον οντα βλασφημον και διωκτην και υβριστην αλλα ηληθην οτι αγνων εποιησα εν απιστια

¹⁴ υπερεπλεονασεν δε η χαρις του κυριου ημων μετα πιστεωσ και αγαπησ της εν χριστω ιησου

¹⁵ πιστοσ ο λογοσ και πασησ αποδοχησ αξιοσ οτι χριστοσ ιησουσ ηλθεν εις τον κοσμον αμαρτωλουσ σωσαι ων πρωτοσ ειμι εγω

¹⁶ αλλα δια τουτο ηληθην ινα εν εμοι πρωτω ενδειξηται ιησουσ χριστοσ την πασαν μακροθυμιαν προσ υποτυπωσιν των μελλοντων πιστευειν επ αυτω εις ζωην αιωνιον

¹⁷ τω δε βασιλει των αιωνων αφθαρτω αορατω μονω σοφω θεω τιμη και δοξα εις τουσ αιωνασ των αιωνων αμην

¹⁸ ταυτην την παραγγελιαν παρατιθεμαι σοι τεκνον τιμοθεε κατα τασ προαγουσασ επι σε προφητειασ ινα στρατευη εν αυταισ την καλην στρατειαν

¹⁹ εχων πιστιν και αγαθην συνειδησιν ην τινεσ απωσαμενοι περι την πιστιν εναυαγησαν

²⁰ ων εστιν υμεναιοσ και αλεξανδροσ ουσ παρεδωκα τω σατανα ινα παιδευθωσιν μη βλασφημειν

2

¹ παρακαλω ουν πρωτον παντων ποιεισθαι δεησεισ προσευχασ εντευξεισ ευχαριστιασ υπερ παντων ανθρωπων

² υπερ βασιλεων και παντων των εν υπεροχη οντων ινα ηρεμον και ησυχιον βιον διαγωμεν εν παση ευσεβεια και σεμνοτητι

³ τουτο γαρ καλον και αποδεκτον ενωπιον του σωτηροσ ημων θεου

⁴ οσ παντασ ανθρωπουσ θελει σωθηναι και εις επιγνωσιν αληθειασ ελθειν

⁵ εισ γαρ θεοσ εισ και μεσιτησ θεου και ανθρωπων ανθρωποσ χριστοσ ιησουσ

⁶ ο δουσ εαυτον αντιλυτρον υπερ παντων το μαρτυριον καιροισ ιδιοισ

⁷ εισ ο ετεθην εγω κηρυξ και αποστολοσ αληθειαν λεγω εν χριστω ου ψευδομαι διδασκαλοσ εθνων εν πιστει και αληθεια

⁸ βουλομαι ουν προσευχεσθαι τουσ ανδρασ εν παντι τοπω επαιροντασ οσιοουσ χειρασ χωρισ οργησ και διαλογισμου

⁹ ωσαυτωσ και τασ γυναιकाσ εν καταστολη κοσμιω μετα αιδουσ και σωφροσυνησ κοσμειν εαυτασ μη εν πλεγμασιν η χρυσω η μαργαριταισ η ιματισμω πολυτελει

¹⁰ αλλ ο πρεπει γυναιξιν επαγγελλομεναισ θεοσεβειαν δι εργων αγαθων

¹¹ γυνη εν ησυχια μανθανετω εν παση υποταγη

¹² γυναικι δε διδασκειν ουκ επιτρεπω ουδε αυθεντειν ανδροσ αλλ ειναι εν ησυχια

¹³ αδαμ γαρ πρωτοσ επλασθη ειτα εua

¹⁴ και αδαμ ουκ ηπατηθη η δε γυνη απατηθεισα εν παραβασει γεγονεν

¹⁵ σωθησεται δε δια της τεκνογονιασ εαν μεινωσιν εν πιστει και αγαπη και αγιασμω μετα σωφροσυνησ

3

¹ πιστοσ ο λογοσ ει τισ επισκοπησ ορεγεται καλου εργου επιθυμει

² δει ουν τον επισκοπον ανεπιληπτον ειναι μιας γυναικος ανδρα νηφαλεον σωφρονα κοσμιον φιλοξενον διδακτικον

³ μη παροινον μη πληκτην μη αισχροκερδη αλλ επιεικη αμαχον αφιλαργυρον

⁴ του ιδιου οικου καλωσ προισταμενον τεκνα εχοντα εν υποταγη μετα πασης σεμνοτητος

⁵ ει δε τισ του ιδιου οικου προστηναι ουκ οιδεν πως εκκλησιασ θεου επιμελησεται

⁶ μη νεοφυτον ινα μη τυφωθεις εις κριμα εμπηση του διαβολου

⁷ δει δε αυτον και μαρτυριαν καλην εχειν απο των εξωθεν ινα μη εις ονειδισμον εμπηση και παγιδα του διαβολου

⁸ διακονουσ ωσαυτωσ σεμνουσ μη διλογουσ μη οινω πολλω προσεχοντασ μη αισχροκερδεις

⁹ εχοντασ το μυστηριον της πιστεωσ εν καθαρα συνειδησει

¹⁰ και ουτοι δε δοκιμαζεσθωσαν πρωτον ειτα διακονειτωσαν ανεγκλητοι οντεσ

¹¹ γυναιकाσ ωσαυτωσ σεμνασ μη διαβολουσ νηφαλεουσ πιστασ εν πασιν

¹² διακονοι εστωσαν μιασ γυναικος ανδρεσ τεκνων καλωσ προισταμενοι και των ιδιων οικων

¹³ οι γαρ καλωσ διακονησαντεσ βαθμον εαυτοισ καλον περιποιουνται και πολλην παρρησιαν εν πιστει τη εν χριστω ιησου

¹⁴ ταυτα σοι γραφω ελπιζων ελθειν προσ σε ταχιον

¹⁵ εαν δε βραδυνω ινα ειδησ πως δει εν οικω θεου αναστρεφεσθαι ητισ εστιν εκκλησια θεου ζωντοσ στυλοσ και εδραιωμα της αληθειασ

¹⁶ και ομολογουμενωσ μεγα εστιν το της ευσεβειας μυστηριον θεοσ εφανερωθη εν σαρκι εδικαιωθη εν πνευματι ωφθη αγγελιοσ εκηρυχθη εν εθνεσιν επιστευθη εν κοσμω ανεληφθη εν δοξη

4

¹ το δε πνευμα ρητωσ λεγει οτι εν υστεροισ καιροισ αποστησονται τινεσ της πιστεωσ προσεχοντεσ πνευμασιν πλανοισ και διδασκαλιασ δαιμονιων

² εν υποκρισει ψευδολογων κεκαυτηριασμενων την ιδιαν συνειδησιν

³ κωλυοντων γαμειν απεχεσθαι βρωματων α ο θεοσ εκτισεν εις μεταληψιν μετα ευχαριστιασ τοισ πιστοισ και επεγνωκοσιν την αληθειαν

⁴ οτι παν κτισμα θεου καλον και ουδεν αποβλητον μετα ευχαριστιασ λαμβανομενον

⁵ αγιαζεται γαρ δια λογου θεου και εντευξεωσ

⁶ ταυτα υποτιθεμενοσ τοισ αδελφοισ καλωσ εση διακονοσ ιησου χριστου εντρεφομενοσ τοισ λογοισ της πιστεωσ και της καλης διδασκαλιασ η παρηκολουθηκασ

⁷ τουσ δε βεβηλουσ και γραωδεις μυθουσ παραιτου γυμναζε δε σεαυτον προσ ευσεβειαν

⁸ η γαρ σωματικη γυμνασια προσ ολιγον εστιν ωφελιμοσ η δε ευσεβεια προσ παντα ωφελιμοσ εστιν επαγγελιαν εχουσα ζωησ της νυν και της μελλουσησ

⁹ πιστοσ ο λογοσ και πασης αποδοχησ αξιοσ

¹⁰ εις τουτο γαρ και κοπιωμεν και ονειδιζομεθα οτι ηλπικαμεν επι θεω ζωντι οσ εστιν σωτηρ παντων ανθρωπων μαλιστα πιστων

¹¹ παραγγελλε ταυτα και διδασκε

¹² μηδεις σου της νεοτητοσ καταφρονειτω αλλα τυποσ γινου των πιστων εν λογω εν αναστροφη εν αγαπη εν πνευματι εν πιστει εν αγνεια

¹³ εωσ ερχομαι προσεχε τη αναγνωσει τη παρακλησει τη διδασκαλια

¹⁴ μη αμελει του εν σοι χαρισματοσ ο εδοθη σοι δια προφητειασ μετα επιθεσεωσ των χειρων του πρεσβυτεριου

¹⁵ ταυτα μελετα εν τουτοισ ισθι ινα σου η προκοπη φανερα η εν πασιν

¹⁶ επεχε σεαυτω και τη διδασκαλια επιμενε αυτοισ τουτο γαρ ποιων και σεαυτον σωσεις και τουσ ακουοντασ σου

5

¹ πρεσβυτερω μη επιπληξησ αλλα παρακαλει ωσ πατερα νεωτερουσ ωσ αδελφουσ

² πρεσβυτερασ ωσ μητερασ νεωτερασ ωσ αδελφασ εν παση αγνεια

³ χηρασ τιμα τασ οντωσ χηρασ

⁴ ει δε τισ χηρα τεκνα η εκγονα εχει μανθανετωσαν πρωτον τον ιδιον οικον ευσεβειν και αμοιβασ αποδιδοναι τοισ προγονοισ τουτο γαρ εστιν αποδεκτον ενωπιον του θεου

⁵ η δε οντωσ χηρα και μεμονωμενη ηλπικεν επι τον θεον και προσμενει ταισ δεησεσιν και ταισ προσευχαισ νυκτοσ και ημερασ

⁶ η δε σπαταλωσα ζωσα τεθνηκεν

⁷ και ταυτα παραγγελλε ινα ανεπιληπτοι ωσιν

⁸ ει δε τισ των ιδιων και μαλιστα των οικειων ου προνοιη την πιστιν ηρνηται και εστιν απιστου χειρων

⁹ χηρα καταλεγεσθω μη ελαττον ετων εξηκοντα γεγονυια ενοσ ανδρουσ γυνη

¹⁰ εν εργοισ καλοισ μαρτυρουμενη ει ετεκνοτροφησεν ει εξενοδοχησεν ει αγιων ποδασ

ενιψεν ει θλιβομενοις επηρκεσεν ει παντι εργω αγαθω επηκολουθησεν

¹¹ νεωτερας δε χηρας παραιτου οταν γαρ καταστηνιασωσιν του χριστου γαμειν θελουσιν

¹² εχουσαι κριμα οτι την πρωτην πιστιν ηθετησαν

¹³ αμα δε και αργαι μανθανουσιν περιερχομεναι τας οικιας ου μονον δε αργαι αλλα και φλυαροι και περιεργοι λαλουσαι τα μη δεοντα

¹⁴ βουλομαι ουν νεωτερας γαμειν τεκνογονειν οικοδεσποτειν μηδεμιαν αφορμην διδοναι τω αντικειμενω λοιδοριας χαριν

¹⁵ ηδη γαρ τινες εξετραπησαν οπισω του σατανα

¹⁶ ει τις πιστος η πιστη εχει χηρας επαρκειτω αυταις και μη βαρεισθω η εκκλησια ινα ταις οντως χηραις επαρκεση

¹⁷ οι καλως προεστωτες πρεσβυτεροι διπλησ τιμησ αξιουσθωσαν μαλιστα οι κοπιωντες εν λογω και διδασκαλια

¹⁸ λεγει γαρ η γραφη βουν αλωντα ου φιμωσεις και αξιος ο εργατης του μισθου αυτου

¹⁹ κατα πρεσβυτερου κατηγοριαν μη παραδεχου εκτος ει μη επι δυο η τριων μαρτυρων

²⁰ τους αμαρτανοντας ενωπιον παντων ελεγχε ινα και οι λοιποι φοβον εχωσιν

²¹ διαμαρτυρομαι ενωπιον του θεου και κυριου ιησου χριστου και των εκλεκτων αγγελων ινα ταυτα φυλαξης χωρισ προκριματος μηδεν ποιων κατα προσκλησιν

²² χειρας ταχεως μηδενι επιτιθει μηδε κοινωνει αμαρτιας αλλοτριας σεαυτον αγνον τηρει

²³ μηκετι υδροποτει αλλ οινω ολιγω χρω δια τον στομαχον σου και τας πυκνας σου ασθeneias

²⁴ τινων ανθρωπων αι αμαρτιαι προδηλοι εισιν προαγουσαι εις κρισιν τισιν δε και επακολουθουσιν

²⁵ ωσαντως και τα καλα εργα προδηλα εστιν και τα αλλως εχοντα κρυβηναι ου δυνανται

6

¹ οσοι εισιν υπο ζυγον δουλοι τους ιδιους δεσποτας πασης τιμησ αξιουσ ηγεισθωσαν ινα μη το ονομα του θεου και η διδασκαλια βλασφημηται

² οι δε πιστους εχοντες δεσποτας μη καταφρονειτωσαν οτι αδελφοι εισιν αλλα μαλλον δουλευετωσαν οτι πιστοι εισιν και αγαπητοι οι της ευεργεσιας αντιλαμβανομενοι ταυτα διδασκε και παρακαλει

³ ει τις ετεροδιδασκαλει και μη προσερχεται υγαινουσιν λογοις τοις του κυριου ημων ιησου χριστου και τη κατ ευσεβειαν διδασκαλια

⁴ τετυφωται μηδεν επισταμενος αλλα νοσων περι ζητησεις και λογομαχιας εξ ων γινεται φθονος ερισ βλασφημιαι υπονοιαι πονηραι

⁵ διαπαραιτριβαι διεφθαρμενων ανθρωπων τον νουν και απεστερημενων της αληθειας νομιζοντων πορισμον εινα την ευσεβειαν αφιστασο απο των τοιουτων

⁶ εστιν δε πορισμος μεγας η ευσεβεια μετα αυταρκειας

⁷ ουδεν γαρ εισηνεγκαμεν εις τον κοσμον δηλον οτι ουδε εξενεγκειν τι δυναμεθα

⁸ εχοντες δε διατροφας και σκεπασματα τουτοις αρκεσθησομεθα

⁹ οι δε βουλομενοι πλουτειν εμιπτουσιν εις πειρασμον και παγίδα και επιθυμιας πολλας ανοητους και βλαβερας αιτινες βυθιζουσιν τους ανθρωπους εις ολεθρον και απωλειαν

¹⁰ ριζα γαρ παντων των κακων εστιν η φιλαργυρια ησ τινες ορεγομενοι απεπλανηθησαν απο της πιστεως και εαυτους περιπειραν οδυνας πολλαις

¹¹ συ δε ω ανθρωπε του θεου ταυτα φευγε διωκε δε δικαιοσυνην ευσεβειαν πιστιν αγαπην υπομονην πραοτητα

¹² αγωνιζου τον καλον αγωνα της πιστεως επιλαβου της αιωνιου ζωης εις ην εκληθης και ωμολογησας την καλην ομολογιαν ενωπιον πολλων μαρτυρων

¹³ παραγγελλω σοι ενωπιον του θεου του ζωοποιουντος τα παντα και χριστου ιησου του μαρτυρησαντος επι ποντιου πιλατου την καλην ομολογιαν

¹⁴ τηρησαι σε την εντολην ασπιλον ανεπιληπτον μεχρι της επιφανειας του κυριου ημων ιησου χριστου

¹⁵ ην καιροισ ιδιοισ δειξει ο μακαριος και μονος δυναστης ο βασιλευς των βασιλευοντων και κυριος των κυριευοντων

¹⁶ ο μονος εχων αθανασιαν φως οικων απροσιτον ον ειδεν ουδεις ανθρωπων ουδε ιδειν δυναται ω τιμη και κρατος αιωνιον αμην

¹⁷ τοις πλουσιοις εν τω νυν αιωνι παραγγελλε μη υψηλοφρονειν μηδε ηλπικεναι επι πλουτου αδηλοτητι αλλ εν τω θεω τω ζωντι τω παρεχοντι ημιν παντα πλουσιως εις απολαυσιν

¹⁸ αγαθοεργειν πλουτειν εν εργοις καλοισ ευμεταδοτους εινα κοινωνικους

¹⁹ αποθησαυριζοντας εαυτοις θεμελιον καλον

εις το μελλον ινα επιλαβωνται της αιωνιου ζωης

²⁰ ω τιμοθεε την παραθηκη φυλαξον
εκτρεπομενος τας βεβηλους κενοφωνιας και
αντιθεσεις της ψευδωνυμου γνωσεως

²¹ ην τινες επαγγελλομενοι περι την πιστιν
ηστοχησαν η χαρις μετα σου αμην

ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ Β΄

¹ παυλος αποστολος ιησου χριστου δια θεληματος θεου κατ επαγγελιαν ζωης της εν χριστω ιησου

² τιμοθεω αγαπητω τεκνω χαρις ελεος ειρηνη απο θεου πατρος και χριστου ιησου του κυριου ημων

³ χαριν εχω τω θεω ω λατρευω απο προγονων εν καθαρα συνειδησει ως αδιαλειπτον εχω την περι σου μνειαν εν ταις δεησεσιν μου νυκτος και ημερας

⁴ επιποθων σε ιδειν μεμνημενος σου των δακρυων ινα χαρας πληρωθω

⁵ υπομνησιν λαμβανων της εν σοι ανυποκριτου πιστεως ητις ενωκησεν πρωτον εν τη μαμη σου λωιδι και τη μητρι σου ευνικη πεπεισμαι δε οτι και εν σοι

⁶ δι ην αιτιαν αναμνησκω σε αναζωπυρειν το χαρισμα του θεου ο εστιν εν σοι δια της επιθεσεως των χειρων μου

⁷ ου γαρ εδωκεν ημιν ο θεος πνευμα δειλιασ αλλα δυναμεως και αγαπης και σωφρονισμου

⁸ μη ουν επαισχυνθησ το μαρτυριον του κυριου ημων μηδε εμε τον δεσμιον αυτου αλλα συγκακοπαθησον τω ευαγγελιω κατα δυναμιν θεου

⁹ του σωσαντος ημας και καλεσαντος κλησει αγια ου κατα τα εργα ημων αλλα κατ ιδιαν προθεσιν και χαριν την δοθεισαν ημιν εν χριστω ιησου προ χρονων αιωνιων

¹⁰ φανερωθεισαν δε νυν δια της επιφανειας του σωτηρος ημων ιησου χριστου καταργησαντος μεν τον θανατον φωτισαντος δε ζωην και αφθαρσιαν δια του ευαγγελιου

¹¹ εις ο ετεθην εγω κηρυξ και αποστολος και διδασκαλος εθνων

¹² δι ην αιτιαν και ταυτα πασχω αλλ ουκ επαισχυνομαι οίδα γαρ ω πεπιστευκα και πεπεισμαι οτι δυνατος εστιν την παραθηκην μου φυλαξαι εις εκεινην την ημεραν

¹³ υποτυπωσιν εχε υγιαινοντων λογων ων παρ εμου ηκουσας εν πιστει και αγαπη τη εν χριστω ιησου

¹⁴ την καλην παραθηκην φυλαξον δια πνευματος αγιου του ενοικουντος εν ημιν

¹⁵ οιδας τουτο οτι απεστραφησαν με παντες οι εν τη ασια ων εστιν φυγελος και ερμωγενης

¹⁶ δωη ελεος ο κυριος τω ονησιφορου οικω οτι πολλακις με ανεψυξεν και την αλυσιν μου ουκ επαισχυνθη

¹⁷ αλλα γενομενος εν ρωμη σπουδαιοτερον εζητησεν με και ευρεν

¹⁸ δωη αυτω ο κυριος ευρειν ελεος παρα κυριου εν εκεινη τη ημερα και οσα εν εφεσω διηκονησεν βελτιον συ γινωσκεις

2

¹ συ ουν τεκνον μου ενδυναμου εν τη χαριτι τη εν χριστω ιησου

² και α ηκουσας παρ εμου δια πολλων μαρτυρων ταυτα παραθου πιστοις ανθρωποις οιτινες ικανοι εσονται και ετερουσ διδαξαι

³ συ ουν κακοπαθησον ως καλος στρατιωτης ιησου χριστου

⁴ ουδεις στρατευομενος εμπλεκεται ταις του βιου πραγματειαις ινα τω στρατολογησαντι αρεση

⁵ εαν δε και αθλη τις ου στεφανουται εαν μη νομιμως αθληση

⁶ τον κοπιωντα γεωργον δει πρωτον **4412 ADV-S** των καρπων μεταλαμβανειν

⁷ νοει α λεγω δωη γαρ σοι ο κυριος συνεσιν εν πασιν

⁸ μνημονευε ιησουν χριστον εγηγερμενον εκ νεκρων εκ σπερματος δαυιδ κατα το ευαγγελιον μου

⁹ εν ω κακοπαθω μεχρι δεσμων ως κακουργος αλλ ο λογος του θεου ου δεδεται

¹⁰ δια τουτο παντα υπομενω δια τους εκλεκτους ινα και αυτοι σωτηριασ τυχωσιν της εν χριστω ιησου μετα δοξης αιωνιου

¹¹ πιστος ο λογος ει γαρ συναπεθανομεν και συζησομεν

¹² ει υπομενομεν και συμβασιλευσομεν ει αρνουμεθα κακεινος αρνησεται ημας

¹³ ει απιστουμεν εκεινος πιστος μενει αρνησασθαι εαυτον ου δυναται

¹⁴ ταυτα υπομιμησκει διαμαρτυρομενος ενωπιον του κυριου μη λογομαχειν εις ουδεν χρησιμον επι καταστροφη των ακουοντων

¹⁵ σπουδασον σεαυτον δοκιμον παραστησαι τω θεω εργατην ανεπαισχυντον ορθοτομουντα τον λογον της αληθειας

¹⁶ τας δε βεβηλους κενωφωνιασ περιστασο επι πλειον γαρ προκοφουσιν ασεβειας

¹⁷ και ο λογος αυτων ως γαγγραινα νομην εξει ων εστιν υμεναιοσ και φιλητος

¹⁸ οιτινες περι την αληθειαν ηστοχησαν λεγοντες την αναστασιν ηδη γεγονεναι και ανατρεπουσιν την τινων πιστιν

¹⁹ ο μεντοι στερεος θεμελιος του θεου εστηκεν εχων την σφραγιδα ταυτην εγνω κυριος τους

οντας αυτου και αποστητω απο αδικιασ πασ ο
ονομαζων το ονομα κυριου

²⁰ εν μεγαλη δε οικια ουκ εστιν μονον σκευη
χρυσα και αργυρα αλλα και ξυλινα και οστρακινα
και α μεν εισ τιμην α δε εισ ατιμιαν

²¹ εαν ουν τισ εκκαθαρη εαυτον απο τουτων
εσται σκευος εισ τιμην ηγιασμενον και ευχρηστον
τω δεσποτη εισ παν εργον αγαθον ητοιμασμενον

²² τασ δε νεωτερικασ επιθυμιασ φευγε διωκε
δε δικαιοσυνην πιστιν αγαπην ειρηνην μετα των
επικαλουμενων τον κυριον εκ καθαρασ καρδιασ

²³ τασ δε μωρασ και απαιδευτους ζητησεις
παραιτου ειδωσ οτι γεννωσιν μαχασ

²⁴ δουλον δε κυριου ου δει μαχεσθαι αλλ ηπιον
ειναι προσ παντασ διδακτικον ανεξικακον

²⁵ εν πραοτητι παιδευοντα τουσ αντιδιατιθεμενουσ
μηποτε δω αυτοισ ο θεοσ μετανοιαν εισ
επιγνωσιν αληθειας

²⁶ και ανανηψωσιν εκ της του διαβολου
παγιδοσ εζωγρημενοι υπ αυτου εισ το εκεινου
θελημα

3

¹ τουτο δε γινωσκε οτι εν εσχαταισ ημεραισ
ενστησονται καιροι χαλεποι

² εσονται γαρ οι ανθρωποι φιλαυτοι
φιλαργυροι αλαζονεσ υπερηφανοι βλασφημοι
γονευσιν απειθεισ αχαριστοι ανοσοιοι

³ αστοργοι ασπονδοι διαβολοι ακρατεισ
ανημεροι αφιλαγαθοι

⁴ προδοται προπετεισ τετυφωμενοι φιληδονοι
μαλλον η φιλοθεοι

⁵ εχοντεσ μορφωσιν ευσεβειας την δε δυναμιν
αυτησ ηρνημενοι και τουτουσ αποτρεπου

⁶ εκ τουτων γαρ εισιν οι ενδυνοντεσ εισ
τασ οικιασ και αιχμαλωτευοντεσ γυναικαρια
σεσωρευμενα αμαρτιασ αγομενα επιθυμιασ
ποικιλιασ

⁷ παντοτε μανθανοντα και μηδεποτε εισ
επιγνωσιν αληθειας ελθειν δυναμενα

⁸ ον τροπον δε ιαννης και ιαμβρησ αντεστησαν
μωυση ουτωσ και ουτοι ανθιστανται τη αληθεια
ανθρωποι κατεφθαρμενοι τον νουν αδοκιμοι περι
την πιστιν

⁹ αλλ ου προκοψουσιν επι πλειον η γαρ ανοια
αυτων εκδηλοσ εσται πασιν ωσ και η εκεινων
εγενετο

¹⁰ συ δε παρηκολουθηκασ μου τη διδασκαλια
τη αγωγη τη προθεσει τη πιστει τη μακροθυμια τη
αγαπη τη υπομονη

¹¹ τοισ διωγμοισ τοισ παθημασιν οια μοι
εγενετο εν αντιοχεια εν ικονιω εν λυστροισ οιοουσ

διωγμουσ υπηνεγκα και εκ παντων με ερρυσατο ο
κυριοσ

¹² και παντεσ δε οι θελοντεσ ευσεβωσ ζην εν
χριστω ιησου διωχθησονται

¹³ πονηροι δε ανθρωποι και γοητεσ
προκοψουσιν επι το χειρον πλανωντεσ και
πλανωμενοι

¹⁴ συ δε μενε εν οισ εμαθεσ και επιστωθησ
ειδωσ παρα τινοσ εμαθεσ

¹⁵ και οτι απο βρεφουσ τα ιερα γραμματα οιδασ
τα δυναμενα σε σοφισαι εισ σωτηριαν δια πιστεωσ
τησ εν χριστω ιησου

¹⁶ πασα γραφη θεοπνευστοσ και ωφελιμοσ
προσ διδασκαλιαν προσ ελεγχον προσ
επανορθωσιν προσ παιδειαν την εν δικαιοσυνη

¹⁷ ινα αρτιοσ η ο του θεου ανθρωποσ προσ παν
εργον αγαθον εξηρτισμενοσ

4

¹ διαμαρτυρομαι ουν εγω ενωπιον του θεου και
του κυριου ιησου χριστου του μελλοντοσ κρινειν
ζωντασ και νεκρουσ κατα την επιφανειαν αυτου
και την βασιλειαν αυτου

² κηρυξον τον λογον επιστηθι ευκαιρωσ
ακαιρωσ ελεγξον επιτιμησον παρακαλεσον εν
παση μακροθυμια και διδαχη

³ εσται γαρ καιροσ οτε της υγιαינוσησ
διδασκαλιασ ουκ ανεξονται αλλα κατα τασ
επιθυμιασ τασ ιδιασ εαυτοισ επισωρευουσιν
διδασκαλουσ κνηθομενοι την ακοην

⁴ και απο μεν της αληθειας την ακοην
αποστρεψουσιν επι δε τουσ μυθουσ εκτραπησονται

⁵ συ δε νηφε εν πασιν κακοπαθησον εργον
ποιησον ευαγγελιστου την διακονιαν σου
πληροφορησον

⁶ εγω γαρ ηδη σπενδομαι και ο καιροσ της εμησ
αναλυσεωσ εφεστηκεν

⁷ τον αγωνα τον καλον ηγωνισμαι τον δρομον
τετελεκα την πιστιν τετηρηκα

⁸ λοιπον αποκειται μοι ο της δικαιοσυνησ
στεφανοσ ον αποδωσει μοι ο κυριοσ εν εκεινη τη
ημερα ο δικαιοσ κριτησ ου μονον δε εμοι αλλα και
πασιν τοισ ηγαπηκοσιν την επιφανειαν αυτου

⁹ σπουδασον ελθειν προσ με ταχεωσ

¹⁰ δημασ γαρ με εγκατελιπεν αγαπησασ τον νυν
αιωνα και επορευθη εισ θεσσαλονικην κρησκησ
εισ γαλατιαν τιτοσ εισ δαλματιαν

¹¹ λουκασ εστιν μονοσ μετ εμου μαρκον
αναλαβων αγε μετα σεαυτου εστιν γαρ μοι
ευχρηστοσ εισ διακονιαν

¹² τυχικον δε απεστειλα εισ εφεσον

¹³ τον φελονην ον απελιπον εν τρωαδι παρα καρπω ερχομενος φερε και τα βιβλια μαλιστα τας μεμβραναις

¹⁴ αλεξανδρος ο χαλκευς πολλα μοι κακα ενεδειξατο αποδωη αυτω ο κυριος κατα τα εργα αυτου

¹⁵ ον και συ φυλασσου λιαν γαρ ανθεστηκεν τοις ημετεροις λογοις

¹⁶ εν τη πρωτη μου απολογια ουδεις μοι συμπαραγενετο αλλα παντες με εγκατελιπον μη αυτοις λογισθειη

¹⁷ ο δε κυριος μοι παρεστη και ενεδυναμωσεν με ινα δι εμου το κηρυγμα πληροφορηθη και ακουση παντα τα εθνη και ερρυσθη εκ στοματος λεοντος

¹⁸ και ρυσεται με ο κυριος απο παντος εργου πονηρου και σωσει εις την βασιλειαν αυτου την επουρανιον ω η δοξα εις τους αιωνας των αιωνων αμην

¹⁹ ασπασαι πρισκαν και ακυλαν και τον ονησιφορου οικον

²⁰ εραστος εμεινεν εν κορινθω τροφιμον δε απελιπον εν μιλητω ασθενουντα

²¹ σπουδασον προ χειμωνος ελθειν ασπαζεται σε ευβουλος και πουδησ και λινος και κλαυδια και οι αδελφοι παντες

²² ο κυριος ιησους χριστος μετα του πνευματος σου η χαρις μεθ υμων αμην

ΠΡΟΣ ΤΙΤΟΝ

¹ παυλος δουλος θεου αποστολος δε ιησου χριστου κατα πιστιν εκλεκτων θεου και επιγνωσιν αληθειας της κατ ευσεβειαν

² επ ελπιδι ζωης αιωνιου ην επηγγειλατο ο αψευδης θεος προ χρονων αιωνιων

³ εφανερωσεν δε καιροισ ιδιοισ τον λογον αυτου εν κηρυγματι ο επιστευθην εγω κατ επιταγην του σωτηρος ημων θεου

⁴ τιτω γνησιω τεκνω κατα κοινην πιστιν χαρις ελεος ειρηνη απο θεου πατρος και κυριου ιησου χριστου του σωτηρος ημων

⁵ τουτου χαριν κατελιπον σε εν κρητη ινα τα λειποντα επιδιορθωση και καταστησης κατα πολιν πρεσβυτερουσ ως εγω σοι διαταξαμην

⁶ ει τις εστιν ανεγκλητος μιας γυναικος ανηρ τεκνα εχων πιστα μη εν κατηγορια ασωτιας η ανυποτακτα

⁷ δει γαρ τον επισκοπον ανεγκλητον ειναι ως θεου οικονομον μη αυθαδη μη οργιλον μη παροινον μη πληκτην μη αισχροκερδη

⁸ αλλα φιλοξενον φιλαγαθον σωφρονα δικαιον οσιον εγκρατη

⁹ αντεχομενον του κατα την διδαχην πιστου λογου ινα δυνατος η και παρακαλει εν τη διδασκαλια τη υγιαinouση και τουσ αντιλεγοντας ελεγχειν

¹⁰ εισιν γαρ πολλοι και ανυποτακτοι ματαιολογοι και φρεναπαται μαλιστα οι εκ περιτομης

¹¹ ουσ δει επιστομιζειν οτινες ολους οικουσ ανατρεπουσιν διδασκοντες α μη δει αισχρου κερδουσ χαριν

¹² ειπεν τις εξ αυτων ιδιος αυτων προφητης κρητες αι ψευσται κακα θηρια γαστερες αργαι

¹³ η μαρτυρια αυτη εστιν αληθης δι ην αιτιαν ελεγε αυτους αποτομωσ ινα υγιαινωσιν εν τη πιστει

¹⁴ μη προσεχοντες ιουδαιικοισ μυθοισ και εντολαιοσ ανθρωπων αποστρεφομενων την αληθειαν

¹⁵ παντα μεν καθαρα τοισ καθαροισ τοισ δε μεμιασμενοισ και απιστοισ ουδεν καθαρων αλλα μεμιανται αυτων και ο νους και η συνειδησις

¹⁶ θεον ομολογουσιν ειδεναι τοισ δε εργοισ αρνουνται βδελυκτοι οντες και απειθεισ και προσ παν εργον αγαθον αδοκιμοι

2

¹ συ δε λαλει α πρεπει τη υγιαinouση διδασκαλια

² πρεσβυτασ νηφαλευσ ειναι σεμνουσ σωφρονασ υγιαinouτασ τη πιστει τη αγαπη τη υπομονη

³ πρεσβυτιδασ ωσαυτωσ εν καταστηματι ιεροπρεπεισ μη διαβολουσ μη οινω πολλω δεδουλωμενασ καλοδιδασκαλουσ

⁴ ινα σωφρονιζωσιν τασ νεασ φιλανδρουσ ειναι φιλοτεκνουσ

⁵ σωφρονασ αγνασ οικουρουσ αγαθασ υποτασσομενασ τοισ ιδιοισ ανδρασιν ινα μη ο λογοσ του θεου βλασφημηται

⁶ τουσ νεωτερουσ ωσαυτωσ παρακαλει σωφρονειν

⁷ περι παντα σεαυτον παρεχομενοσ τυπον καλων εργων εν τη διδασκαλια αδιαφθοριαν σεμνοτητα αφθαρσιαν

⁸ λογον υγιη ακαταγνωστον ινα ο εξ εναντιασ εντραπη μηδεν εχων περι ημων λεγειν φαυλον

⁹ δουλουσ ιδιοισ δεσποταισ υποτασσεσθαι εν πασιν ευαρεστουσ ειναι μη αντιλεγοντασ

¹⁰ μη νοσφιζομενουσ αλλα πιστιν πασαν ενδεικνυμενουσ αγαθην ινα την διδασκαλιαν του σωτηρος ημων θεου κοσμωσιν εν πασιν

¹¹ επεφανη γαρ η χαρις του θεου η σωτηριοσ πασιν ανθρωποισ

¹² παιδευουσα ημασ ινα αρνησαμενοι την ασεβειαν και τασ κοσμικασ επιθυμιασ σωφρονωσ και δικαιωσ και ευσεβωσ ζησωμεν εν τω νυν αιωνι

¹³ προσδεχομενοι την μακαριαν ελπιδα και επιφανειαν της δοξης του μεγαλου θεου και σωτηρος ημων ιησου χριστου

¹⁴ οσ εδωκεν εαυτον υπερ ημων ινα λυτρωσται ημασ απο πασης ανομιασ και καθαρηση εαυτω λαον περιουσιον ζηλωτην καλων εργων

¹⁵ ταυτα λαλει και παρακαλει και ελεγε μετα πασης επιταγησ μηδεις σου περιφρονειτω

3

¹ υπομιμνησκε αυτουσ αρχαιοσ και εξουσιαιοσ υποτασσεσθαι πειθαρχειν προσ παν εργον αγαθον ετοιμουσ ειναι

² μηδενα βλασφημειν αμαχουσ ειναι επιεικεισ πασαν ενδεικνυμενουσ πραοτητα προσ παντασ ανθρωπουσ

³ ημεν γαρ ποτε και ημεισ ανοητοι απειθεισ πλανωμενοι δουλευοντες επιθυμιαιοσ και

ηδοναισ ποικιλαισ εν κακια και φθωνω διαγοντεσ
στυγητοι μισουντεσ αλληλουσ

⁴ οτε δε η χρηστοτησ και η φιλανθρωπια
επεφανη του σωτηροσ ημων θεου

⁵ ουκ εξ εργαων των εν δικαιοσυνη ων
εποιησαμεν ημεισ αλλα κατα τον αυτου ελεον
εσωσεν ημασ δια λουτρου παλιγγενεσιασ και
ανακαινωσεωσ πνευματοσ αγιου

⁶ ου εξεχεεν εφ ημασ πλουσιωσ δια ιησου
χριστου του σωτηροσ ημων

⁷ ινα δικαιωθεντεσ τη εκεινου χαριτι
κληρονομοι γενωμεθα κατ ελπιδα ζωησ αιωνιου

⁸ πιστοσ ο λογοσ και περι τουτων βουλομαι
σε διαβεβαιουσθαι ινα φροντιζωσιν καλων εργαων
προιστασθαι οι πεπιστευκοτεσ θεω ταυτα εστιν τα
καλα και ωφελιμα τοισ ανθρωποισ

⁹ μωρασ δε ζητησεισ και γενεαλογιασ και
ερεισ και μαχασ νομικασ περιιστασο εισιν γαρ
ανωφελεισ και ματαιοι

¹⁰ αιρετικον ανθρωπον μετα μιαν και δευτεραν
νουθεσιαν παραιτου

¹¹ ειδωσ οτι εξεστραπται ο τοιουτοσ και
αμαρτανειων αυτοκατακριτοσ

¹² οταν πεμψω αρτεμαν προσ σε η τυχικον
σπουδασον ελθειν προσ με εισ νικοπολιν εκει γαρ
κεκρικα παραχειμασαι

¹³ ζηναν τον νομικον και απολλω σπουδαιωσ
προπεμψον ινα μηδεν αυτοισ λειπη

¹⁴ μανθανετωσαν δε και οι ημετεροι καλων
εργων προιστασθαι εισ τασ αναγκαιασ χρειασ ινα
μη ωσιν ακαρποι

¹⁵ ασπαζονται σε οι μετ εμου παντεσ ασπασαι
τουσ φιλουντασ ημασ εν πιστει η χαρισ μετα
παντων υμων αμην

ΠΡΟΣ ΦΙΛΗΜΟΝΑ

¹ παυλος δεσμιος χριστου ιησου και τιμοθεος ο αδελφος φιλημονι τω αγαπητω και συνεργω ημων

² και απφια τη αγαπητη και αρχιππω τω συστρατιωτη ημων και τη κατ οικον σου εκκλησια

³ χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου

⁴ ευχαριστω τω θεω μου παντοτε μνειαν σου ποιουμενος επι των προσευχων μου

⁵ ακουων σου την αγαπην και την πιστιν ην εχεις προς τον κυριον ιησουν και εις παντας τουσ αγιουσ

⁶ οπως η κοινωνια της πιστεωσ σου ενεργησ γενηται εν επιγνωσει παντοσ αγαθου του εν ημιν εις χριστον ιησουν

⁷ χαριν γαρ εχομεν πολλην και παρακλησιν επι τη αγαπη σου οτι τα σπλαγχνα των αγιων αναπεπαυται δια σου αδελφε

⁸ διο πολλην εν χριστω παρρησιαν εχων επιτασσειν σοι το ανηκον

⁹ δια την αγαπην μαλλον παρακαλω τοιουτοσ ων ωσ παυλος πρεσβυτησ νυνη δε και δεσμιος ιησου χριστου

¹⁰ παρακαλω σε περι του εμου τεκνου ον εγεννησα εν τοισ δεσμοισ μου ονησιμον

¹¹ τον ποτε σοι αχρηστον νυνη δε σοι και εμοι ευχρηστον ον ανεπεμψα

¹² συ δε αυτον τουτ εστιν τα εμα σπλαγχνα προσλαβου

¹³ ον εγω εβουλομην προσ εμαυτον κατεχειν ινα υπερ σου διακονη μοι εν τοισ δεσμοισ του ευαγγελιου

¹⁴ χωρισ δε της σησ γνωμησ ουδεν ηθελησα ποιησαι ινα μη ωσ κατα αναγκην το αγαθον σου η αλλα κατα εκουσιον

¹⁵ ταχα γαρ δια τουτο εχωρισθη προσ ωραν ινα αιωνιον αυτον απεχησ

¹⁶ ουκετι ωσ δουλον αλλ υπερ δουλον αδελφον αγαπητον μαλιστα εμοι ποσω δε μαλλον σοι και εν σαρκι και εν κυριω

¹⁷ ει ουν με εχεις κοινωνον προσλαβου αυτον ωσ εμε

¹⁸ ει δε τι ηδικησεν σε η οφειλει τουτο εμοι ελλογει

¹⁹ εγω παυλος εγραψα τη εμη χειρι εγω αποτισω ινα μη λεγω σοι οτι και σεαυτον μοι προσοφειλεις

²⁰ ναι αδελφε εγω σου οναιμην εν κυριω αναπαυσον μου τα σπλαγχνα εν κυριω

²¹ πεποιθωσ τη υπακοη σου εγραψα σοι ειδωσ οτι και υπερ ο λεγω ποιησεισ

²² αμα δε και ετοιμαζε μοι ξενιαν ελπίζω γαρ οτι δια των προσευχων υμων χαρισθησομαι υμιν

²³ ασπαζονται σε επαφρασ ο συναιχμαλωτοσ μου εν χριστω ιησου

²⁴ μαρκοσ αρισταρχοσ δημασ λουκασ οι συνεργοι μου

²⁵ η χαρις του κυριου ημων ιησου χριστου μετα του πνευματοσ υμων αμην

ΠΡΟΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ

¹ πολυμερως και πολυτροπως παλαι ο θεος λαλησας τοις πατρασιν εν τοις προφηταις επ εσχατου των ημερων τουτων ελαλησεν ημιν εν υιω

² ον εθηκεν κληρονομον παντων δι ου και τους αιωνας εποησεν

³ ος ων απαυγασμα της δοξης και χαρακτηρης υποστασεως αυτου φερων τε τα παντα τω ρηματι της δυναμειως αυτου δι εαυτου καθαρισμον ποιησαμενος των αμαρτιων ημων εκαθισεν εν δεξια της μεγαλωσυνης εν υψηλοις

⁴ τοσουτω κρειττων γενομενος των αγγελων οσω διαφορωτερον παρ αυτους κεκληρονομηκεν ονομα

⁵ τινι γαρ ειπεν ποτε των αγγελων υιος μου ει συ εγω σημερον γεγεννηκα σε και παλιν εγω εσομαι αυτω εις πατερα και αυτοσ εσται μοι εις υιον

⁶ οταν δε παλιν εισαγαγη τον πρωτοτοκον εις την οικουμενην λεγει και προσκυνησατωσαν αυτω παντες αγγελοι θεου

⁷ και προσ μεν τους αγγελους λεγει ο ποιων τους αγγελους αυτου πνευματα και τους λειτουργουσ αυτου πυρος φλογα

⁸ προσ δε τον υιον ο θρονος σου ο θεος εις τον αιωνα του αιωνος ραβδος ευθυτητος η ραβδος της βασιλειας σου

⁹ ηγαπησας δικαιοσυνην και εμισησας ανομιαν δια τουτο εχρισεν σε ο θεος ο θεος σου ελαιον αγαλλιασεως παρα τους μετοχους σου

¹⁰ και συ κατ αρχας κυριε την γην εθεμελιωσας και εργα των χειρων σου εισιν οι ουρανοι

¹¹ αυτοι απολουνται συ δε διαμενεισ και παντες ως ιματιον παλαιωθησονται

¹² και ωσει περιβολαιον ελιξεις αυτους και αλλαγησονται συ δε ο αυτοσ ει και τα ετη σου ουκ εκλειψουσιν

¹³ προσ τινα δε των αγγελων ειρηκεν ποτε καθου εκ δεξιων μου εως αν θω τους εχθρους σου υποποδιον των ποδων σου

¹⁴ ουχι παντες εισιν λειτουργικα πνευματα εις διακονιαν αποστελλομενα δια τους μελλοντας κληρονομειν σωτηριαν

2

¹ δια τουτο δει περισσοτερως ημας προσεχειν τοις ακουσθεισιν μηποτε παραρρυωμεν

² ει γαρ ο δι αγγελων λαληθεις λογοσ εγενετο βεβαιος και πασα παραβασις και παρακοη ελαβεν ενδικον μισθαποδοσιαν

³ πως ημεις εκφευξομεθα τηλικαυτης αμελησαντες σωτηριασ ητισ αρχην λαβουσα λαλεισθαι δια του κυριου υπο των ακουσαντων εις ημασ εβεβαιωθη

⁴ συνεπιμαρτυρουντοσ του θεου σημειοισ τε και τερασιν και ποικιλαιοσ δυναμεισιν και πνευματοσ αγιου μερισμοιοσ κατα την αυτου θελησιν

⁵ ου γαρ αγγελοιοσ υπεταξεν την οικουμενην την μελλουσαν περι ησ λαλουμεν

⁶ διεμαρτυρατο δε που τισ λεγων τι εστιν ανθρωποσ οτι μιμησκη αυτου η υιοσ ανθρωπου οτι επισκεπη αυτον

⁷ ηλαττωσας αυτον βραχυ τι παρ αγγελουσ δοξη και τιμη εστεφανωσας αυτον

⁸ παντα υπεταξασ υποκατω των ποδων αυτου εν γαρ τω υποταξαι αυτω τα παντα ουδεν αφηκεν αυτω ανυποτακτον νυν δε ουπω ορωμεν αυτω τα παντα υποτεταγμενα

⁹ τον δε βραχυ τι παρ αγγελουσ ηλαττωμενον βλεπομεν ιησουν δια το παθημα του θανατου δοξη και τιμη εστεφανωμενον οπωσ χαριτι θεου υπερ παντοσ γευσηται θανατου

¹⁰ επρεπεν γαρ αυτω δι ον τα παντα και δι ου τα παντα πολλουσ υιοουσ εις δοξαν αγαγοντα τον αρχηγον της σωτηριασ αυτων δια παθηματων τελειωσαι

¹¹ ο τε γαρ αγιαζων και οι αγιαζομενοι εξ ενοσ παντες δι ην αιτιαν ουκ επαισχυνεται αδελφουσ αυτουσ καλειν

¹² λεγων απαγγελω το ονομα σου τοις αδελφοιοσ μου εν μεσω εκκλησιασ υμνησω σε

¹³ και παλιν εγω εσομαι πεποιθωσ επ αυτω και παλιν ιδου εγω και τα παιδια α μοι εδωκεν ο θεοσ

¹⁴ επει ουν τα παιδια κεκοινωνηκεν σαρκοσ και αιματοσ και αυτοσ παραπλησιωσ μετεσχεν των αυτων ινα δια του θανατου καταργηση τον το κρατοσ εχοντα του θανατου τουτ εστιν τον διαβολον

¹⁵ και απαλλαξη τουτουσ οσοι φοβω θανατου δια παντοσ του ζην ενοχοι ησαν δουλειασ

¹⁶ ου γαρ δηπου αγγελων επιλαμβανεται αλλα σπερματοσ αβρααμ επιλαμβανεται

¹⁷ οθεν ωφειλεν κατα παντα τοις αδελφοιοσ ομοιωθηναι ινα ελεημων γενηται και πιστοσ αρχιερευσ τα προσ τον θεον εις το ιλασκεσθαι τασ αμαρτιασ του λαου

¹⁸ εν ω γαρ πεπονθεν αυτοσ πειρασθεισ δυναται

τοιοσ πειραζομενοισ βοηθησαι

3

¹ οθεν αδελφοι αγιοι κλησεωσ επουρανιου μετοχοι κατανοησατε τον αποστολον και αρχιερα τησ ομολογιασ ημων ιησουν χριστον

² πιστον οντα τω ποιησαντι αυτον ωσ και μωσησ εν ολω τω οικω αυτου

³ πλειονοσ γαρ δοξησ ουτοσ παρα μωσησ ηξιωται καθ οσον πλειονα τιμην εχει του οικου ο κατασκευασασ αυτον

⁴ πασ γαρ οικοσ κατασκευαζεται υπο τινοσ ο δε τα παντα κατασκευασασ θεοσ

⁵ και μωσησ μεν πιστοσ εν ολω τω οικω αυτου ωσ θεραπων εισ μαρτυριον των λαληθησομενων

⁶ χριστοσ δε ωσ υιοσ επι τον οικον αυτου ου οικοσ εσμεν ημεισ εανπερ την παρρησιαν και το καυχημα τησ ελπιδοσ μεχρι τελουσ βεβαιαν κατασχωμεν

⁷ διο καθωσ λεγει το πνευμα το αγιον σημερον εαν τησ φωνησ αυτου ακουσητε

⁸ μη σκληρυνητε τασ καρδιασ υμων ωσ εν τω παραπικρασμω κατα την ημεραν του πειρασμου εν τη ερημω

⁹ ου επειρασαν με οι πατερεσ υμων εδοκιμασαν με και ειδον τα εργα μου τεσσαρακοντα ετη

¹⁰ διο προσωχθισα τη γενεα εκεινη και ειπον αι πλανωνται τη καρδια αυτοι δε ουκ εγνωσαν τασ οδοουσ μου

¹¹ ωσ ωμοσα εν τη οργη μου ει εισελευσονται εισ την καταπαυσιν μου

¹² βλεπετε αδελφοι μηποτε εσται εν τινι υμων καρδια πονηρα απιστιασ εν τω αποστηναι απο θεου ζωντοσ

¹³ αλλα παρακαλειτε εαυτουσ καθ εκαστην ημεραν αχρι ου το σημερον καλειται ινα μη σκληρυνθη εξ υμων τισ απατη τησ αμαρτιασ

¹⁴ μετοχοι γαρ γεγοναμεν του χριστου εανπερ την αρχην τησ υποστασεωσ μεχρι τελουσ βεβαιαν κατασχωμεν

¹⁵ εν τω λεγεσθαι σημερον εαν τησ φωνησ αυτου ακουσητε μη σκληρυνητε τασ καρδιασ υμων ωσ εν τω παραπικρασμω

¹⁶ τινεσ γαρ ακουσαντεσ παρεπικραναν αλλ ου παντεσ οι εξελθοντεσ εξ αιγυπτου δια μωσησ

¹⁷ τισιν δε προσωχθισεν τεσσαρακοντα ετη ουχι τοιοσ αμαρτησασιν ων τα κωλα επεσεν εν τη ερημω

¹⁸ τισιν δε ωμοσεν μη εισελευσεσθαι εισ την καταπαυσιν αυτου ει μη τοιοσ απειθησασιν

¹⁹ και βλεπομεν οτι ουκ ηδυνηθησαν εισελθειν δι απιστιαν

4

¹ φοβηθωμεν ουν μηποτε καταλειπομενησ επαγγελιασ εισελθειν εισ την καταπαυσιν αυτου δοκη τισ εξ υμων υστερηκεναι

² και γαρ εσμεν ευηγγελισμενοι καθαπερ κακεινοι αλλ ουκ ωφελησεν ο λογοσ τησ ακοησ εκεινουσ μη συγκεκριαμενουσ τη πιστει τοιοσ ακουσασιν

³ εισερχομεθα γαρ εισ την καταπαυσιν οι πιστευσαντεσ καθωσ ειρηκεν ωσ ωμοσα εν τη οργη μου ει εισελευσονται εισ την καταπαυσιν μου καιτοι των εργων απο καταβολησ κοσμου γενηθεντων

⁴ ειρηκεν γαρ που περι τησ εβδομησ ουτωσ και κατεπαυσεν ο θεοσ εν τη ημερα τη εβδομη απο παντων των εργων αυτου

⁵ και εν τούτω παλιν ει εισελευσονται εισ την καταπαυσιν μου

⁶ επει ουν απολειπεται τινασ εισελθειν εισ αυτην και οι προτερον ευαγγελισθεντεσ ουκ εισηλθον δι απειθειαν

⁷ παλιν τινα οριζει ημεραν σημερον εν δαυιδ λεγων μετα τοσούτον χρονον καθωσ ειρηται σημερον εαν τησ φωνησ αυτου ακουσητε μη σκληρυνητε τασ καρδιασ υμων

⁸ ει γαρ αυτουσ ιησουσ κατεπαυσεν ουκ αν περι αλλησ ελαλει μετα ταυτα ημερασ

⁹ αρα απολειπεται σαββατισμοσ τω λαω του θεου

¹⁰ ο γαρ εισελθων εισ την καταπαυσιν αυτου και αυτοσ κατεπαυσεν απο των εργων αυτου ωσπερ απο των ιδιων ο θεοσ

¹¹ σπουδασωμεν ουν εισελθειν εισ εκεινην την καταπαυσιν ινα μη εν τω αυτω τισ υποδειγματι πεση τησ απειθειασ

¹² ζων γαρ ο λογοσ του θεου και ενεργησ και τομωτεροσ υπερ πασαν μαχαιραν διστομον και διικνουμενοσ αχρι μερισμου ψυχησ τε και πνευματοσ αρμων τε και μυελων και κριτικοσ ενθυμησεων και εννοιων καρδιασ

¹³ και ουκ εστιν κτισισ αφανησ ενωπιον αυτου παντα δε γυμνα και τετραχηλισμενα τοιοσ οφθαλμοιοσ αυτου προσ ον ημιν ο λογοσ

¹⁴ εχοντεσ ουν αρχιερα μεγαν διεληλυθοτα τουσ ουρανοουσ ιησουν τον υιον του θεου κρατωμεν τησ ομολογιασ

¹⁵ ου γαρ εχομεν αρχιερα μη δυναμενον συμπαθησαι ταιοσ ασθενειαιοσ ημων πεπειραμενον δε κατα παντα καθ ομοιοτητα χωρισ αμαρτιασ

¹⁶ προσερχομεθα ουν μετα παρρησιασ τω θρονω τησ χαριτοσ ινα λαβωμεν ελεον και χαριν ευρωμεν εισ ευκαιρον βοηθειαν

5

1 πᾶς γὰρ ἀρχιερεὺς ἐξ ἀνθρώπων λαμβανόμενος ὑπὲρ ἀνθρώπων καθίσταται τὰ πρὸς τὸν θεὸν ἵνα προσφέρῃ δῶρα τε καὶ θυσίας ὑπὲρ ἁμαρτιῶν

2 μετριοπαθεῖν δυνάμενος τοῖς ἀγνοοῦσιν καὶ πλανωμένοις ἐπεὶ καὶ αὐτὸς περικεῖται ἀσθενεῖαν

3 καὶ διὰ ταύτην ὀφείλει καθὼς περὶ τοῦ λαοῦ οὕτως καὶ περὶ ἑαυτοῦ προσφέρειν ὑπὲρ ἁμαρτιῶν

4 καὶ οὐχ ἑαυτῷ τίς λαμβάνει τὴν τιμὴν ἀλλὰ καλούμενος ὑπὸ τοῦ θεοῦ καθάπερ καὶ ἁρῶν

5 οὕτως καὶ ὁ χριστὸς οὐχ ἑαυτὸν ἐδοξάσεν γεννηθῆναι ἀρχιερεῖα ἀλλ' ὁ λαλήσας πρὸς αὐτὸν υἱὸς μου εἶ σύ ἐγὼ σημερινὸν γεγεννηκᾶς σε

6 καθὼς καὶ ἐν ἑτέρῳ λέγει σύ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν μελχισεδεκ

7 ὅς ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς σαρκὸς αὐτοῦ δεήσει τε καὶ ἱκετηρίας πρὸς τὸν δυνάμενον σώζειν αὐτὸν ἐκ θανάτου μετὰ κραυγῆς ἰσχυρᾶς καὶ δακρυῶν προσενεγκᾶς καὶ εἰσακουσθεὶς ἀπὸ τῆς εὐλαβείας

8 καίπερ ὧν υἱὸς ἐμάθεν ἀφ' ὧν ἐπάθεν τὴν ὑπακοήν

9 καὶ τελειωθείς ἐγένετο τοῖς ὑπακούουσιν αὐτῷ πασὶν αἰτίοις σωτηρίας αἰωνίου

10 προσαγορευθεὶς ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἀρχιερεὺς κατὰ τὴν τάξιν μελχισεδεκ

11 περὶ οὗ πολὺς ἡμῖν ὁ λόγος καὶ δυσερμηνεύτος λέγειν ἐπεὶ νῶθοι γέγονατε ταῖς ἀκοαῖς

12 καὶ γὰρ ὀφείλοντες εἶναι διδασκαλοὶ διὰ τὸν χρόνον πάλιν χρεῖαν ἔχετε τοῦ διδάσκειν ὑμᾶς τίνα τὰ στοιχεῖα τῆς ἀρχῆς τῶν λογίων τοῦ θεοῦ καὶ γέγονατε χρεῖαν ἔχοντες γαλακτοῦ καὶ οὐ στερεᾶς τροφῆς

13 πᾶς γὰρ ὁ μετεχὼν γαλακτοῦ ἀπειροσ λόγου δικαιοσύνης νηπίος γὰρ ἐστίν

14 τελειῶν δὲ ἐστὶν ἡ στερεὰ τροφή τῶν διὰ τὴν ἐξὶν τὰ αἰσθητήρια γεγυμνασμένα ἔχοντων πρὸς διακρίσιν καλοῦ τε καὶ κακοῦ

6

1 δίο αφεντες τον της αρχης του χριστου λογον επι την τελειοτητα φερωμεθα μη παλιν θεμελιον καταβαλλομενοι μετανοιας απο νεκρων εργαων και πιστεωσ επι θεον

2 βαπτισμων διδαχης επιθεσεωσ τε χειρων αναστασεωσ τε νεκρων και κριματοσ αιωνιου

3 και τουτο ποιησωμεν εανπερ επιτρηπη ο θεοσ

4 αδυνατον γαρ τουσ απαξ φωτισθεντασ γευσαμενουσ τε της δωρεασ της επουρανιου και μετοχουσ γενηθεντασ πνευματοσ αγιου

5 και καλον γευσαμενουσ θεου ρημα δυναμεισ τε μελλοντοσ αιωνοσ

6 και παραπεσοντασ παλιν ανακαινιζειν εισ μετανοιαν ανασταυρουντασ εαυτοισ τον υιον του θεου και παραδειγματιζοντασ

7 γη γαρ η πιουσα τον επ αυτησ πολλακισ ερχομενον νετον και τικτουσα βοτανην ευθετον εκεινοισ δι ουσ και γεωργειται μεταλαμβανει ευλογιασ απο του θεου

8 εκφερουσα δε ακανθασ και τριβολουσ αδοκιμοσ και καταρασ εγγυσ ησ το τελοσ εισ καυσιν

9 πεπεισμεθα δε περι υμων αγαπητοι τα κρεισσονα και εχομενα σωτηριασ ει και ουτωσ λαλουμεν

10 ου γαρ αδικοσ ο θεοσ επιλαθεσθαι του εργου υμων και του κοπου της αγαπησ ησ ενεδειξασθε εισ το ονομα αυτου διακονησαντεσ τοισ αγιοισ και διακονουντεσ

11 επιθυμουμεν δε εκαστον υμων την αυτην ενδεικνυσθαι σπουδην προσ την πληροφοριαν της ελπιδοσ αχρι τελουσ

12 ινα μη νωθοι γενησθε μιμηται δε των δια πιστεωσ και μακροθυμιασ κληρονομουντων τασ επαγγελιασ

13 τω γαρ αβρααμ επαγγειλαμενοσ ο θεοσ επει κατ ουδενοσ ειχεν μειζονοσ ομοσαι ωμοσεν καθ εαυτου

14 λεγων η μην ευλογων ευλογησω σε και πληθυνων πληθυνω σε

15 και ουτωσ μακροθυμησασ επετυχεν της επαγγελιασ

16 ανθρωποι μεν γαρ κατα του μειζονοσ ομνυουσιν και πασησ αυτοισ αντιλογιασ περασ εισ βεβαιωσιν ο ορκοσ

17 εν ω περισσοτερον βουλομενοσ ο θεοσ επιδειξαι τοισ κληρονομοισ της επαγγελιασ το αμεταθετον της βουλησ αυτου εμεσιτευσεν ορκω

18 ινα δια δυο πραγματων αμεταθετων εν οισ αδυνατον ψευσασθαι θεον ισχυραν παρακλησιν εχωμεν οι καταφυγοντεσ κρατησαι της προκειμενης ελπιδοσ

19 ην ωσ αγκυραν εχομεν της ψυχησ ασφαλη τε και βεβαιαν και εισερχομενην εισ το εσωτερον του καταπετασματοσ

20 οπου προδρομοσ υπερ ημων εισηλθεν ιηουσοσ κατα την τάξιν μελχισεδεκ ἀρχιερεὺς γενομένουσ εισ τον αιωνα

7

1 ουτος γαρ ο μελχισεδεκ βασιλευσ σαλημ ιερευσ του θεου του υψιστου ο συναντησασ αβρααμ υποστρεφοντι απο της κοπησ των βασιλεων και ευλογησασ αυτον

2 ω και δεκατην απο παντων εμερισεν αβρααμ πρωτον μεν ερμηνευομενοσ βασιλευσ δικαιοσυνησ επειτα δε και βασιλευσ σαλημ ο εστιν βασιλευσ ειρηνησ

3 απατωρ αμητωρ αγενεαλογητοσ μητε αρχην ημερων μητε ζωησ τελοσ εχων αφωμοιωμενοσ δε τω υιω του θεου μενει ιερευσ εισ το διηνεκεσ

4 θεωρειτε δε πληκοσ ουτοσ ω και δεκατην αβρααμ εδωκεν εκ των ακροθινιων ο πατριαρχησ

5 και οι μεν εκ των υιων λευι την ιερατειαν λαμβανοντεσ εντολην εχουσιν αποδεκατουν τον λαον κατα τον νομον τουτ εστιν τουσ αδελφουσ αυτων καιπερ εξεληλυθοτασ εκ της οσφυοσ αβρααμ

6 ο δε μη γενεαλογουμενοσ εξ αυτων δεδεκατωκεν τον αβρααμ και τον εχοντα τασ επαγγελιασ ευλογηκεν

7 χωρισ δε πασησ αντιλογιασ το ελαττον υπο του κρειττονοσ ευλογειται

8 και ωδε μεν δεκατασ αποθνησκοντεσ ανθρωποι λαμβανουσιν εκει δε μαρτυρουμενοσ οτι ζη

9 και ωσ εποσ ειπειν δια αβρααμ και λευι ο δεκατασ λαμβανων δεδεκατωται

10 ετι γαρ εν τη οσφυι του πατροσ ην οτε συνηνητησεν αυτω ο μελχισεδεκ

11 ει μεν ουν τελειωσισ δια της λευιτικησ ιερωσυνησ ην ο λαοσ γαρ επ αυτη νενομοθετητο τιο ετι χρεια κατα την ταξιν μελχισεδεκ ετερον ανιστασθαι ιερα και ου κατα την ταξιν ααρων λεγεσθαι

12 μετατιθεμενησ γαρ της ιερωσυνησ εξ αναγκησ και νομου μεταθεσισ γινεται

13 εφ ον γαρ λεγεται ταυτα φυλησ ετερασ μετεσχηκεν αφ ησ ουδεισ προσεσχηκεν τω θυσιαστηριω

14 προδηλον γαρ οτι εξ ιουδα ανατεταλκεν ο κυριοσ ημων εισ ην φυλην ουδεν περι ιερωσυνησ μωσησ ελαλησεν

15 και περισσοτερον ετι καταδηλον εστιν ει κατα την ομοιοτητα μελχισεδεκ ανισταται ιερευσ ετεροσ

16 οσ ου κατα νομον εντολησ σαρκικησ γεγονεν αλλα κατα δυναμιν ζωησ ακαταλυτου

17 μαρτυρει γαρ οτι συ ιερευσ εισ τον αιωνα κατα την ταξιν μελχισεδεκ

18 αθετησισ μεν γαρ γινεται προαγουσησ εντολησ δια το αυτησ ασθενεσ και ανωφελεσ

19 ουδεν γαρ ετελειωσεν ο νομοσ επεισαγωγη δε κρειττονοσ ελπιδοσ δι ησ εγγιζομεν τω θεω

20 και καθ οσον ου χωρισ ορκωμοσιασ οι μεν γαρ χωρισ ορκωμοσιασ εισιν ιερεισ γεγονοτεσ

21 ο δε μετα ορκωμοσιασ δια του λεγοντοσ προσ αυτον ωμοσεν κυριοσ και ου μεταμεληθησεται συ ιερευσ εισ τον αιωνα κατα την ταξιν μελχισεδεκ

22 κατα τοσουτον κρειττονοσ διαθηκησ γεγονεν εγγυοσ ιηουσοσ

23 και οι μεν πλειονεσ εισιν γεγονοτεσ ιερεισ δια το θανατω κωλυεσθαι παραμενειν

24 ο δε δια το μενειν αυτον εισ τον αιωνα απαραβατον εχει την ιερωσυνην

25 οθεν και σωζειν εισ το παντελεσ δυναται τουσ προσερχομενουσ δι αυτου τω θεω παντοτε ζων εισ το εντυγχανειν υπερ αυτων

26 τοιουτοσ γαρ ημιν επρεπεν αρχιερευσ οσιοσ ακακοσ αμιαντοσ κεχωρισμενοσ απο των αμαρτωλων και υψηλοτεροσ των ουρανων γενομενοσ

27 οσ ουκ εχει καθ ημεραν αναγκην ωσπερ οι αρχιερεισ προτερον υπερ των ιδιων αμαρτιων θυσιασ αναφερειν επειτα των του λαου τουτο γαρ εποιησεν εφαπαξ εαυτον ανενεγκασ

28 ο νομοσ γαρ ανθρωπουσ καθιστησιν αρχιερεισ εχοντασ ασθeneian ο λογοσ δε της ορκωμοσιασ της μετα τον νομον υιον εισ τον αιωνα τετελειωμενον

8

1 κεφαλαιον δε επι τοιοσ λεγομενοιοσ τοιουτον εχομεν αρχιερα οσ εκαθισεν εν δεξια του θρονου της μεγαλωσυνησ εν τοιοσ ουρανοιοσ

2 των αγιων λειτουργοσ και της σκηνησ της αληθινησ ην επηξεν ο κυριοσ και ουκ ανθρωποσ

3 πασ γαρ αρχιερευσ εισ το προσφερειν δωρα τε και θυσιασ καθισταται οθεν αναγκαιον εχειν τι και τουτον ο προσενεγκη

4 ει μεν γαρ ην επι γησ ουδ αν ην ιερευσ οντων των ιερεων των προσφεροντων κατα τον νομον τα δωρα

5 οιτινεσ υποδειγματι και σκια λατρευουσιν των επουρανιων καθωσ κεχηρηματισται μωσησ μελλων επιτελειν την σκηνην ορα γαρ φησιν ποιησεισ παντα κατα τον τυπον τον δειχθεντα σοι εν τω ορει

⁶ νυνι δε διαφορωτερασ τετυχεν λειτουργιασ οσω και κρειττονοσ εστιν διαθηκησ μεσιτησ ητισ επι κρειττοσιν επαγγελιασ νενομοθετηται

⁷ ει γαρ η πρωτη εκεινη ην αμεμπτοσ ουκ αν δευτερασ εξητειτο τοποσ

⁸ μεμφομενοσ γαρ αυτοισ λεγει ιδου ημεραι ερχονται λεγει κυριοσ και συντελεσω επι τον οικον ισραηλ και επι τον οικον ιουδα διαθηκην καινην

⁹ ου κατα την διαθηκην ην εποιησα τοισ πατρασιν αυτων εν ημερα επιλαβομενου μου της χειροσ αυτων εξαγαγειν αυτοουσ εκ γησ αιγυπτου οτι αυτοι ουκ ενεμειναν εν τη διαθηκη μου καγω ημελησα αυτων λεγει κυριοσ

¹⁰ οτι αυτη η διαθηκη ην διαθησομαι τω οικω ισραηλ μετα τασ ημερασ εκεινασ λεγει κυριοσ διδουσ νομουσ μου εισ την διανοιαν αυτων και επι καρδιασ αυτων επιγραψω αυτοουσ και εσομαι αυτοισ εισ θεον και αυτοι εσονται μοι εισ λαον

¹¹ και ου μη διδαξωσιν εκαστοσ τον πολιτην αυτου και εκαστοσ τον αδελφον αυτου λεγων γνωθι τον κυριον οτι παντεσ ειδησουσιν με απο μικρου αυτων εωσ μεγαλου αυτων

¹² οτι ιλεωσ εσομαι ταισ αδικιασ αυτων και των αμαρτιων αυτων και των ανομιων αυτων ου μη μνησθω επι

¹³ εν τω λεγειν καινην πεπαλαιωκεν την πρωτην το δε παλαιουμενον και γηρασκον εγγυσ αφανισμου

9

¹ ειχεν μεν ουν και η πρωτη δικαιωματα λατρειασ το τε αγιον κοσμικον

² σκηνη γαρ κατεσκευασθη η πρωτη εν η η τε λυχνια και η τραπεζα και η προθεσισ των αρτων ητισ λεγεται αγια

³ μετα δε το δευτερον καταπετασμα σκηνη η λεγομενη αγια αγιων

⁴ χρυσουν εχουσα θυμιατηριον και την κιβωτον της διαθηκησ περικεκαλυμμενην παντοθεν χρυσιω εν η σταμνοσ χρυση εχουσα το μαννα και η ραβδοσ αρων η βλαστησασα και αι πλακεσ της διαθηκησ

⁵ υπερανω δε αυτησ χερουβιμ δοξησ κατασκιαζοντα το ιλαστηριον περι ων ουκ εστιν νυν λεγειν κατα μεροσ

⁶ τουτων δε ουτωσ κατεσκευασμενων εισ μεν την πρωτην σκηνην δια παντοσ εισιασιν οι ιερεισ τασ λατρειασ επιτελουντεσ

⁷ εισ δε την δευτεραν απαξ του ενιαυτου μονοσ ο αρχιερευσ ου χωρισ αιματοσ ο προσφερει υπερ εαυτου και των του λαου αγνοηματαων

⁸ τουτο δηλουντοσ του πνευματοσ του αγιου μηπω πεφανερωσθαι την των αγιων οδον επι της πρωτησ σκηνησ εχουσησ στασιν

⁹ ητισ παραβολη εισ τον καιρον τον ενεστηκοτα καθ ον δωρα τε και θυσαι προσφερονται μη δυναμεναι κατα συνειδησιν τελειωσαι τον λατρευοντα

¹⁰ μονον επι βρωμασιν και πομασιν και διαφοροισ βαπτισμοισ και δικαιωμασιν σαρκοσ μεχρι καιρου διορθωσεωσ επικειμενα

¹¹ χριστοσ δε παραγενομενοσ αρχιερευσ των μελλοντων αγαθων δια της μειζονοσ και τελειοτερασ σκηνησ ου χειροποιητου τουτ εστιν ου ταυτησ της κτισεωσ

¹² ουδε δι αιματοσ τραγων και μοσχων δια δε του ιδιου αιματοσ εισηλθεν εφαπαξ εισ τα αγια αιωνιαν λυτρωσιν ευραμενοσ

¹³ ει γαρ το αιμα ταυρων και τραγων και σποδοσ δαμαλεωσ ραντιζουσα τουσ κεκοινωμενουσ αγιαζει προσ την της σαρκοσ καθαροτητα

¹⁴ ποσω μαλλον το αιμα του χριστου οσ δια πνευματοσ αιωνιου εαυτον προσηνεγκεν αμωμον τω θεω καθαριει την συνειδησιν υμων απο νεκρων εργων εισ το λατρευειν θεω ζωντι

¹⁵ και δια τουτο διαθηκησ καινησ μεσιτησ εστιν οπωσ θανατου γενομενου εισ απολυτρωσιν των επι τη πρωτη διαθηκη παραβασεων την επαγγελιαν λαβωσιν οι κεκλημενοι της αιωνιου κληρονομιασ

¹⁶ οπου γαρ διαθηκη θανατον αναγκη φερεσθαι του διαθεμενου

¹⁷ διαθηκη γαρ επι νεκροισ βεβαια επει μηποτε ισχυει οτε ζη ο διαθεμενοσ

¹⁸ οθεν ουδ η πρωτη χωρισ αιματοσ εγκεκαινισται

¹⁹ λαληθεισησ γαρ πασησ εντολησ κατα νομον υπο μωυσεωσ παντι τω λαω λαβων το αιμα των μοσχων και τραγων μετα υδατοσ και εριου κοκκινου και υσσωπου αυτο τε το βιβλιον και παντα τον λαον ερραντισεν

²⁰ λεγων τουτο το αιμα της διαθηκησ ησ ενετειλατο προσ υμασ ο θεοσ

²¹ και την σκηνην δε και παντα τα σκευη της λειτουργιασ τω αιματι ομοιωσ ερραντισεν

²² και σχεδον εν αιματι παντα καθαριζεται κατα τον νομον και χωρισ αιματεκχυσιασ ου γινεται αφεσισ

²³ αναγκη ουν τα μεν υποδειγματα των εν τοις ουρανοις τουτοις καθαριζεσθαι αυτα δε τα επουρανια κρειττοσιν θυσιαις παρα ταυτας

²⁴ ου γαρ εις χειροποιητα αγια εισηλθεν ο χριστος αντιτυπα των αληθινων αλλ εις αυτον τον ουρανον νυν εμφανισθηναι τω προσωπω του θεου υπερ ημων

²⁵ ουδ ινα πολλακις προσφερη εαυτον ωσπερ ο αρχιερευς εισερχεται εις τα αγια κατ ενιαυτον εν αιματι αλλοτριω

²⁶ επει εδει αυτον πολλακις παθειν απο καταβολησ κοσμου νυν δε απαξ επι συντελεια των αιωνων εις αθετησιν αμαρτιασ δια της θυσιασ αυτου πεφανερωται

²⁷ και καθ οσον αποκειται τοις ανθρωποις απαξ αποθανειν μετα δε τουτο κρισισ

²⁸ ουτωσ και ο χριστος απαξ προσενεχθεισ εις το πολλων ανενεγκειν αμαρτιασ εκ δευτερου χωρισ αμαρτιασ οφθησεται τοις αυτον απεκδεχομενοις εις σωτηριαν

10

¹ σκιαν γαρ εχων ο νομοσ των μελλοντων αγαθων ουκ αυτην την εικονα των πραγματων κατ ενιαυτον ταισ αυταισ θυσιαις ασ προσφερουσιν εις το διηνεκεσ ουδεποτε δυνανται τουσ προσερχομενουσ τελειωσαι

² επει ουκ αν επαυσαντο προσφερομεναι δια το μηδεμιαν εχειν επι συνειδησιν αμαρτιων τουσ λατρευοντασ απαξ κεκαθαρμενουσ

³ αλλ εν αυταισ αναμνησις αμαρτιων κατ ενιαυτον

⁴ αδυνατον γαρ αιμα ταυρων και τραγων αφαιρειν αμαρτιασ

⁵ διο εισερχομενοσ εις τον κοσμον λεγει θυσιαν και προσφοραν ουκ ηθελησασ σωμα δε κατηρτισω μοι

⁶ ολοκαυτωματα και περι αμαρτιασ ουκ ευδοκησασ

⁷ τοτε ειπον ιδου ηκω εν κεφαλιδι βιβλιου γεγραπται περι εμου του ποιησαι ο θεοσ το θελημα σου

⁸ ανωτερον λεγων οτι θυσιαν και προσφοραν και ολοκαυτωματα και περι αμαρτιασ ουκ ηθελησασ ουδε ευδοκησασ αιτινεσ κατα τον νομον προσφερονται

⁹ τοτε ειρηκεν ιδου ηκω του ποιησαι ο θεοσ το θελημα σου αναρει το πρωτον ινα το δευτερον στηση

¹⁰ εν ω θεληματι ηγιασμενοι εσμεν οι δια της προσφορασ του σωματοσ ιησου χριστου εφαπαξ

¹¹ και πασ μεν ιερευσ εστηκεν καθ ημεραν λειτουργων και τασ αυτασ πολλακις προσφερων θυσιασ αιτινεσ ουδεποτε δυνανται περιελειν αμαρτιασ

¹² αυτοσ δε μιαν υπερ αμαρτιων προσενεγκασ θυσιαν εις το διηνεκεσ εκαθισεν εν δεξια του θεου

¹³ το λοιπον εκδεχομενοσ εωσ τεθωσιν οι εχθροι αυτου υποποδιον των ποδων αυτου

¹⁴ μια γαρ προσφορα τετελειωκεν εις το διηνεκεσ τουσ αγιαζομενουσ

¹⁵ μαρτυρει δε ημιν και το πνευμα το αγιον μετα γαρ το προειρηκεναι

¹⁶ αυτη η διαθηκη ην διαθησομαι προσ αυτουσ μετα τασ ημερασ εκεινασ λεγει κυριοσ διδουσ νομουσ μου επι καρδιασ αυτων και επι των διανοιων αυτων επιγραψω αυτουσ

¹⁷ και των αμαρτιων αυτων και των ανομιων αυτων ου μη μνησθω ετι

¹⁸ οπου δε αφεσις τουτων ουκετι προσφορα περι αμαρτιασ

¹⁹ εχοντεσ ουν αδελφοι παρρησιαν εις την εισοδον των αγιων εν τω αιματι ιησου

²⁰ ην ενεκαινισεν ημιν οδον προσφατον και ζωσαν δια του καταπετασματοσ τουτ εστιν της σαρκοσ αυτου

²¹ και ιερα μεγαν επι τον οικον του θεου

²² προσερχωμεθα μετα αληθινησ καρδιασ εν πληροφορια πιστεωσ ερραντισμενοι τασ καρδιασ απο συνειδησεωσ πονηρασ και λελουμενοι το σωμα υδατι καθαρω

²³ κατεχωμεν την ομολογιαν της ελπιδοσ ακλινη πιστοσ γαρ ο επαγγειλαμενοσ

²⁴ και κατανωμεν αλληλουσ εις παροξυσμον αγαπησ και καλων εργαων

²⁵ μη εγκαταλειποντεσ την επισυναγωγην εαυτων καθωσ εθοσ τισιν αλλα παρακαλουντεσ και τοσoutω μαλλον οσω βλεπετε εγγιζουσαν την ημεραν

²⁶ εκουσιωσ γαρ αμαρτανοντων ημων μετα το λαβειν την επιγνωσιν της αληθειασ ουκετι περι αμαρτιων απολειπεται θυσια

²⁷ φοβερα δε τισ εκδοχη κρισεωσ και πυροσ ζηλοσ εσθιειν μελλοντοσ τουσ υπεναντιουσ

²⁸ αθετησασ τισ νομον μωυσεωσ χωρισ οικτιρμων επι δυσιν η τρισιν μαρτυσιν αποθνησκει

²⁹ ποσω δοκειτε χειρονοσ αξιωθησεται τιμωριασ ο τον υιον του θεου καταπατησασ και το αιμα της διαθηκησ κοινον ηγησαμενοσ εν ω ηγιασθη και το πνευμα της χαριτοσ ενυβρισασ

³⁰ οίδαμεν γαρ τον ειποντα εμοι εκδικησις εγω ανταποδωσω λεγει κυριος και παλιν κυριος κρινει τον λαον αυτου

³¹ φοβερων το εμπεισειν εις χειρας θεου ζωντος

³² αναμιμνησκεσθε δε τας προτερον ημερας εν αις φωτισθεντες πολλην αθλησιν υπεμεινατε παθηματων

³³ τουτο μεν ονειδισμοις τε και θλιψεσιν θεατριζομενοι τουτο δε κοινωνοι των ουτως αναστρεφομενων γενηθεντες

³⁴ και γαρ τοις δεσμοις μου συνεπαθησατε και την αρπαγην των υπαρχοντων υμων μετα χαρας προσεδεξασθε γινωσκοντες εχειν εαυτοις κρειττονα υπαρξιν εν ουρανοις και μενουσαν

³⁵ μη αποβαλητε ουν την παρρησιαν υμων ητις εχει μισθαποδοσιαν μεγαλην

³⁶ υπομονησ γαρ εχετε χρειαν ινα το θελημα του θεου ποιησαντες κοιμησητε την επαγγελιαν

³⁷ ετι γαρ μικρον οσον οσον ο ερχομενος ηξει και ου χρονιει

³⁸ ο δε δικαιοσ εκ πιστεωσ ζησεται και εαν υποστειληται ουκ ευδοκει η ψυχη μου εν αυτω

³⁹ ημεις δε ουκ εσμεν υποστολησ εις απωλειαν αλλα πιστεωσ εις περιποιησιν ψυχης

11

¹ εστιν δε πιστις ελπιζομενων υποστασις πραγματαν ελεγχος ου βλεπομενων

² εν ταυτη γαρ εμαρτυρηθησαν οι πρεσβυτεροι

³ πιστει νοουμεν κατηρτισθαι τουσ αιωνασ ρηματι θεου εις το μη εκ φαινομενων τα βλεπομενα γεγονεναι

⁴ πιστει πλειονα θυσιαν αβελ παρα καιν προσηνεγκεν τω θεω δι ησ εμαρτυρηθη ειναι δικαιοσ μαρτυρουντοσ επι τοις δωροις αυτου του θεου και δι αυτησ αποθανων ετι λαλειται

⁵ πιστει ενωχ μετετεθη του μη ιδειν θανατον και ουχ ευρισκετο διοτι μετεθηκεν αυτον ο θεοσ προ γαρ τησ μεταθεσεωσ αυτου μεμαρτυρηται ευηρεστηκεναι τω θεω

⁶ χωρισ δε πιστεωσ αδυνατον ευαρεστησαι πιστευσαι γαρ δει τον προσερχομενον τω θεω οτι εστιν και τοις εκζητουσιν αυτον μισθαποδοτησ γινεται

⁷ πιστει χρηματισθεις νωε περι των μηδεπω βλεπομενων ευλαβηθεις κατεσκευασεν κιβωτον εις σωτηριαν του οικου αυτου δι ησ κατεκρινεν τον κοσμον και τησ κατα πιστιν δικαιοσυνησ εγενετο κληρονομοσ

⁸ πιστει καλουμενοσ αβρααμ υπηκουσεν εξελθειν εις τον τοπον ον ημελλεν λαμβανειν εις

κληρονομιαν και εξηλθεν μη επισταμενοσ που ερχεται

⁹ πιστει παρωκησεν εις γην τησ επαγγελιασ ωσ αλλοτριαν εν σκηναισ κατοικησασ μετα ισαακ και ιακωβ των συγκληρονομων τησ επαγγελιασ τησ αυτησ

¹⁰ εξεδεχετο γαρ την τουσ θεμελιουσ εχουσαν πολιν ησ τεχνιτησ και δημιουργοσ ο θεοσ

¹¹ πιστει και αυτη σαρρα δυναμιν εις καταβολην σπερματοσ ελαβεν και παρα καιρον ηλικιασ ετεκεν επει πιστον ηγησατο τον επαγγειλαμενον

¹² διο και αφ ενοσ εγεννηθησαν και ταυτα νενεκρωμενου καθωσ τα αστρα του ουρανου τω πληθει και ωσ η αμμοσ η παρα το χειλοσ τησ θαλασσησ η αναριθμητοσ

¹³ κατα πιστιν απεθανον ουτοι παντεσ μη λαβοντεσ τασ επαγγελιασ αλλα πορρωθεν αυτασ ιδοντεσ και ασπασαμενοι και ομολογησαντεσ οτι ζενοι και παρεπιδημοι εισιν επι τησ γησ

¹⁴ οι γαρ τοιαυτα λεγοντεσ εμφανιζουσιν οτι πατριδα επιζητουσιν

¹⁵ και ει μεν εκεινησ εμνημονευον αφ ησ εξηλθον ειχον αν καιρον ανακαμψαι

¹⁶ νυν δε κρειττονοσ ορεγονται τουτ εστιν επουρανιου διο ουκ επαισχυνεται αυτουσ ο θεοσ θεοσ επικαλεισθαι αυτων ητοιμασεν γαρ αυτοις πολιν

¹⁷ πιστει προσενηνοχεν αβρααμ τον ισαακ πειραζομενοσ και τον μονογενη προσεφερεν ο τασ επαγγελιασ αναδεξαμενοσ

¹⁸ προσ ον ελαληθη οτι εν ισαακ κληθησεται σοι σπερμα

¹⁹ λογισαμενοσ οτι και εκ νεκρων εγειρειν δυνατοσ ο θεοσ οθεν αυτον και εν παραβολη εκομισατο

²⁰ πιστει περι μελλοντων ευλογησεν ισαακ τον ιακωβ και τον ησαυ

²¹ πιστει ιακωβ αποθνησκων εκαστον των υιων ιωσηφ ευλογησεν και προσεκυνησεν επι το ακρον τησ ραβδου αυτου

²² πιστει ιωσηφ τελευτων περι τησ εξοδου των υιων ισραηλ εμνημονευσεν και περι των οστων αυτου ενετειλατο

²³ πιστει μωυσησ γεννηθεις εκρυβη τριμηνον υπο των πατερων αυτου διοτι ειδον αστειον το παιδιον και ουκ εφοβηθησαν το διαταγμα του βασιλεωσ

²⁴ πιστει μωυσησ μεγασ γενομενοσ ηρνησατο λεγεσθαι υιοσ θυγατροσ φαραω

²⁵ μαλλον ελομενος συγκακουχεισθαι τω λαω του θεου η προσκαιρον εχειν αμαρτιασ απολαυσιν

²⁶ μειζονα πλουτον ηγησαμενος των αιγυπτου θησαυρων τον ονειδισμον του χριστου απεβλεπεν γαρ εις την μισθαποδοσιαν

²⁷ πιστει κατελιπεν αιγυπτον μη φοβηθεις τον θυμον του βασιλεωσ τον γαρ αορατον ωσ ορων εκαρτερησεν

²⁸ πιστει πεποιηκεν το πασχα και την προσχυσιν του αιματος ινα μη ο ολοθρευων τα πρωτοτοκα θιγη αυτων

²⁹ πιστει διεβησαν την ερυθραν θαλασσαν ωσ δια ξηρασ ησ πειραν λαβοντες οι αιγυπτιοι κατεποθησαν

³⁰ πιστει τα τειχη ιεριχω επεσεν κυκλωθεντα επι επτα ημερασ

³¹ πιστει ρααβ η πορνη ου συναπωλετο τοις απειθησασιν δεξαμενη τους κατασκοπους μετ ειρηνησ

³² και τι ετι λεγω επιλειπει γαρ με διηγουμενον ο χρονος περι γεδεων βαρακ τε και σαμψων και ιεφθαε δαυιδ τε και σαμουηλ και των προφητων

³³ οι δια πιστεωσ κατηγωνισαντο βασιλειασ ειργασαντο δικαιοσυνην επετυχον επαγγελιων εφραξαν στοματα λεοντων

³⁴ εσβεσαν δυναμιν πυροσ εφυγον στοματα μαχαιρασ ενεδυναμωθησαν απο ασθενειας εγενηθησαν ισχυροι εν πολεμω παρεμβολασ εκλιναν αλλοτριων

³⁵ ελαβον γυναικεσ εξ αναστασεωσ τους νεκρουσ αυτων αλλοι δε ετυμπανισθησαν ου προσδεξαμενοι την απολυτρωσιν ινα κρειττονοσ αναστασεωσ τυχωσιν

³⁶ ετεροι δε εμπαιγμων και μαστιγων πειραν ελαβον ετι δε δεσμων και φυλακησ

³⁷ ελιθασθησαν επρισθησαν επειρασθησαν εν φωνω μαχαιρασ απεθανον περιηλθον εν μηλωταισ εν αιγειοισ δερμασιν υστερουμενοι θλιβομενοι κακουχουμενοι

³⁸ ων ουκ ην αξιοσ ο κοσμοσ εν ερημιαισ πλανωμενοι και ορεσιν και σπηλαιοισ και ταισ οπαισ της γησ

³⁹ και ουτοι παντεσ μαρτυρηθεντεσ δια της πιστεωσ ουκ εκομισαντο την επαγγελιαν

⁴⁰ του θεου περι ημων κρειττον τι προβλεψαμενου ινα μη χωρισ ημων τελειωθωσιν

12

¹ τοιγαρουν και ημεισ τοσοιτον εχοντεσ περικειμενον ημιν νεφοσ μαρτυρων ογκον αποθεμενοι παντα και την ευπεριστατον

αμαρτιαν δι υπομονησ τρεχωμεν τον προκειμενον ημιν αγωνα

² αφορωντεσ εις τον της πιστεωσ αρχηγον και τελειωτην ιησουν οσ αντι της προκειμενησ αυτω χαρασ υπεμεινεν σταυρον αισχυνησ καταφρονησασ εν δεξια τε του θρονου του θεου κεκαθικεν

³ αναλογισασθε γαρ τον τοιαυτην υπομεμενηκοτα υπο των αμαρτωλων εις αυτον αντιλογιαν ινα μη καμητε ταισ ψυχαισ υμων εκλυομενοι

⁴ ουπω μεχρι αιματος αντικατεστητε προσ την αμαρτιαν ανταγωνιζομενοι

⁵ και εκλελησθε της παρακλησεωσ ητισ υμιν ωσ υιοισ διαλεγεται υιε μου μη ολιγωρει παιδειασ κυριου μηδε εκλυου υπ αυτου ελεγχομενοσ

⁶ ον γαρ αγαπα κυριοσ παιδευει μαστιγοι δε παντα υιον ον παραδεχεται

⁷ εις παιδειαν υπομενετε ωσ υιοισ υμιν προσφερεται ο θεοσ τισ γαρ εστιν υιοσ ον ου παιδευει πατηρ

⁸ ει δε χωρισ εστε παιδειασ ησ μετοχοι γεγονασιν παντεσ αρα νοθοι εστε και ουχ υιοι

⁹ ειτα τουσ μεν της σαρκοσ ημων πατερασ ειχομεν παιδευτασ και ενετρεπομεθα ου πολλω μαλλον υποταγησομεθα τω πατρι των πνευματων και ζησομεν

¹⁰ οι μεν γαρ προσ ολιγασ ημερασ κατα το δοκουν αυτοισ επαιδευον ο δε επι το συμφερον εις το μεταλαβειν της αγιοτητοσ αυτου

¹¹ πασα δε παιδεια προσ μεν το παρον ου δοκει χαρασ ειναι αλλα λυπησ υστερον δε καρπον ειρηνικον τοις δι αυτησ γεγυμνασμενοισ αποδιδωσιν δικαιοσυνησ

¹² διο τασ παρειμενασ χειρασ και τα παραλελυμενα γονατα ανορθωσατε

¹³ και τροχιασ ορθασ ποιησατε τοις ποσιν υμων ινα μη το χωλον εκτραπη ιαθη δε μαλλον

¹⁴ ειρηνην διωκετε μετα παντων και τον αγιασμον ου χωρισ ουδεις οψεται τον κυριον

¹⁵ επισκοπουντεσ μη τισ υστερων απο της χαριτοσ του θεου μη τισ ριζα πικριασ ανω φυουσα ενοχλη και δια ταυτησ μιανθωσιν πολλοι

¹⁶ μη τισ πορνοσ η βεβηλοσ ωσ ησαυ οσ αντι βρωσεωσ μιασ απεδοδο τα πρωτοτοκια αυτου

¹⁷ ιστε γαρ οτι και μετεπειτα θελων κληρονομησαι την ευλογιαν απεδοκιμασθη μετανοιασ γαρ τοπον ουχ ευρεν καιπερ μετα δακρυων εκζητησασ αυτην

¹⁸ ου γαρ προσεληλυθατε ψηλαφωμενω ορει και κεκαυμενω πυρι και γνοφω και σκοτω και θυελλη

19 και σαλπιγγος ηχω και φωνη ρηματων ης οι ακουσαντες παρητησαντο μη προστεθηναι αυτοις λογον

20 ουκ εφερον γαρ το διαστελλομενον καν θηριον θιγη του ορουσ λιθοβοληθησεται

21 και ουτως φοβερων ην το φανταζομενον μωυσης ειπεν εκφοβος ειμι και εντρομος

22 αλλα προσεληλυθατε σιων ορει και πολει θεου ζωντος ιερουσαλημ επουρανιω και μυριασιν αγγελων

23 πανηγυρει και εκκλησια πρωτοτοκων εν ουρανοισ απογεγραμμενων και κριτη θεω παντων και πνευμασιν δικαιων τετελειωμενων

24 και διαθηκησ νεασ μεσιτη ιησου και αιματι ραντισμου κρειττον λαλουντι παρα τον αβελ

25 βλεπετε μη παραιτησησθε τον λαλουντα ει γαρ εκεινοι ουκ εφυγον τον επι γησ παραιτησαμενοι χρηματιζοντα πολλω μαλλον ημεις οι τον απ ουρανων αποστρεφομενοι

26 ου η φωνη την γην εσαλευσεν τοτε νυν δε επιγγελται λεγων ετι απαξ εγω σειω ου μονον την γην αλλα και τον ουρανον

27 το δε ετι απαξ δηλοι των σαλευομενων την μεταθεσιν ωσ πεποιημενων ινα μεινη τα μη σαλευομενα

28 διο βασιλειαν ασαλευτον παραλαμβανοντες εχωμεν χαριν δι ησ λατρευομεν ευαρεστωσ τω θεω μετα αιδουσ και ευλαβειας

29 και γαρ ο θεος ημων πυρ καταναλισκον

13

1 η φιλαδελφια μενετω

2 της φιλοξενιασ μη επιλανθανεσθε δια ταυτησ γαρ ελαθον τινεσ ξενισαντεσ αγγελουσ

3 μιμνησκεσθε των δεσμιων ωσ συνδεδεμενοι των κακουχουμενων ωσ και αυτοι οντεσ εν σωματι

4 τιμιος ο γαμος εν πασιν και η κοιτη αμιαντοσ πορνουσ δε και μοιχουσ κρινει ο θεοσ

5 αφιλαργυροσ ο τροποσ αρκουμενοι τοισ παρουσιν αυτοσ γαρ ειρηκεν ου μη σε ανω ουδ ου μη σε εγκαταλειπω

6 ωστε θαρρουντασ ημασ λεγειν κυριοσ εμοι βοηθοσ και ου φοβηθησομαι τι ποιησει μοι ανθρωποσ

7 μνημονευετε των ηγουμενων υμων οιτινεσ ελαλησαν υμιν τον λογον του θεου ων αναθεωρουντεσ την εκβασιν της αναστροφησ μιμεισθε την πιστιν

8 ιησουσ χριστοσ χθεσ και σημερον ο αυτοσ και εισ τουσ αιωνασ

9 διδαχαισ ποικιλαισ και ξεναισ μη παραφερεσθε καλον γαρ χαριτι βεβαιουσθαι την καρδιαν ου βρωμασιν εν οισ ουκ ωφεληθησαν οι περιπατησαντεσ

10 εχομεν θυσιαστηριον εξ ου φαγειν ουκ εχουσιν εξουσιαν οι τη σκηνη λατρευοντεσ

11 ων γαρ εισφερεται ζωων το αιμα περι αμαρτιασ εισ τα αγια δια του αρχιερεωσ τουτων τα σωματα κατακαιεται εξω της παρεμβολησ

12 διο και ιησουσ ινα αγιαση δια του ιδιου αιματοσ τον λαον εξω της πυλησ επαθεν

13 τοιουν εξερχωμεθα προσ αυτον εξω της παρεμβολησ τον ονειδισμον αυτου φεροντεσ

14 ου γαρ εχομεν ωδε μενουσαν πολιν αλλα την μελλουσαν επιζητουμεν

15 δι αυτου ουν αναφερωμεν θυσιαν αινεσεωσ δια παντοσ τω θεω τουτ εστιν καρπον χειλεων ομολογουντων τω ονοματι αυτου

16 της δε ευποιασ και κοινωνιασ μη επιλανθανεσθε τοιαυταισ γαρ θυσαισ ευαρεστειται ο θεοσ

17 πειθεσθε τοισ ηγουμενοισ υμων και υπεικετε αυτοι γαρ αγρυπνουσιν υπερ των ψυχων υμων ωσ λογον αποδωσοντεσ ινα μετα χαρασ τουτο ποιωσιν και μη στεναζοντεσ αλυσιτελεσ γαρ υμιν τουτο

18 προσευχεσθε περι ημων πεποιθαμεν γαρ οτι καλην συνειδησιν εχομεν εν πασιν καλωσ θελοντεσ αναστρεφεσθαι

19 περισσοτερωσ δε παρακαλω τουτο ποιησαι ινα ταχιον αποκατασταθω υμιν

20 ο δε θεοσ της ειρηνησ ο αναγαγων εκ νεκρων τον ποιμενα των προβατων τον μεγαν εν αιματι διαθηκησ αιωνιου τον κυριον ημων ιησουσ

21 καταρτισαι υμασ εν παντι εργω αγαθω εισ το ποιησαι το θελημα αυτου ποιων εν υμιν το ευαρεστον ενωπιον αυτου δια ιησου χριστου ω η δοξα εισ τουσ αιωνασ των αιωνων αμην

22 παρακαλω δε υμασ αδελφοι ανεχεσθε του λογου της παρακλησεωσ και γαρ δια βραχεων επεστειλα υμιν

23 γινωσκετε 1097 V-PAI-2P τον αδελφον τιμοθεον απολελυμενον μεθ ου εαν ταχιον ερχηται οψομαι υμασ

24 ασπασασθε παντασ τουσ ηγουμενουσ υμων και παντασ τουσ αγιουσ ασπαζονται υμασ οι απο της ιταλιασ

25 η χαρισ μετα παντων υμων αμην

ΙΑΚΩΒΟΥ

¹ ιακωβος θεου και κυριου ιησου χριστου δουλος ταις δωδεκα φυλαις ταις εν τη διασπορα χαιρειν

² πασαν χαραν ηγησασθε αδελφοι μου οταν πειρασμοις περιπεσητε ποικιλοις

³ γινωσκοντες οτι το δοκιμιον υμων της πιστεωσ κατεργαζεται υπομονην

⁴ η δε υπομονη εργον τελειον εχετω ινα ητε τελειοι και ολοκληροι εν μηδενι λειπομενοι

⁵ ει δε τισ υμων λειπεται σοφιασ αιτειτω παρα του διδοντος θεου πασιν απλωσ και ουκ ονειδιζοντος και δοθησεται αυτω

⁶ αιτειτω δε εν πιστει μηδεν διακρινομενος ο γαρ διακρινομενος εοικεν κλυδωνι θαλασσης ανεμιζομενω και ριπιζομενω

⁷ μη γαρ οισεσθω ο ανθρωπος εκεινος οτι ληψεται τι παρα του κυριου

⁸ ανηρ διψυχος ακαταστατος εν πασαις ταις οδοις αυτου

⁹ καυχασθω δε ο αδελφος ο ταπεινος εν τω υψει αυτου

¹⁰ ο δε πλουσιος εν τη ταπεινωσει αυτου οτι ωσ ανθος χορτου παρελευσεται

¹¹ ανετειλεν γαρ ο ηλιος συν τω καυσωνι και εξηρανεν τον χορτον και το ανθος αυτου εξεπεσεν και η ευπρεπεια του προσωπου αυτου απωλετο ουτως και ο πλουσιος εν ταις πορειαις αυτου μαρανθησεται

¹² μακαριος ανηρ ος υπομενει πειρασμον οτι δοκιμος γενομενος ληψεται τον στεφανον της ζωησ ον επηγγειλατο ο κυριος τοις αγαπωσιν αυτον

¹³ μηδεις πειραζομενος λεγετω οτι απο θεου πειραζομαι ο γαρ θεος απειραστος εστιν κακων πειραζει δε αυτος ουδενα

¹⁴ εκαστος δε πειραζεται υπο της ιδιας επιθυμιας εξελκομενος και δελεαζομενος

¹⁵ ειτα η επιθυμια συλλαβουσα τικτει αμαρτιαν η δε αμαρτια αποτελεσθαισ αποκυει θανατον

¹⁶ μη πλανασθε αδελφοι μου αγαπητοι

¹⁷ πασα δοσις αγαθη και παν δωρημα τελειον ανωθεν εστιν καταβαινον απο του πατροσ των φωτων παρ ω ουκ ενι παραλλαγη η τροπησ αποσκιασμα

¹⁸ βουληθεισ απεκυησεν ημασ λογω αληθειασ εις το ειναι ημασ απαρχην τινα των αυτου κτισματων

¹⁹ ωστε αδελφοι μου αγαπητοι εστω πασ ανθρωπος ταχυσ εις το ακουσαι βραδυσ εις το λαλησαι βραδυσ εις οργην

²⁰ οργη γαρ ανδρος δικαιοσυνην θεου ου κατεργαζεται

²¹ διο αποθεμενοι πασαν ρυπαριαν και περισσειαν κακιασ εν πραυτητι δεξασθε τον εμφυτον λογον τον δυναμενον σωσαι τασ ψυχασ υμων

²² γινεσθε δε ποιηται λογου και μη μονον ακροαται παραλογιζομενοι εαυτους

²³ οτι ει τισ ακροατησ λογου εστιν και ου ποιητησ ουτος εοικεν ανδρι κατανοουντι το προσωπον της γενεσεωσ αυτου εν εσοπτρω

²⁴ κατενοησεν γαρ εαυτον και απεληλυθεν και ευθεωσ επελαθετο οποιουσ ην

²⁵ ο δε παρακυψασ εις νομον τελειον τον της ελευθεριασ και παραμεινας ουτος ουκ ακροατησ επιλησμονησ γενομενος αλλα ποιητησ εργου ουτος μακαριος εν τη ποιησει αυτου εσται

²⁶ ει τισ δοκει θρησκοσ ειναι εν υμιν μη χαλιναγωγων γλωσσαν αυτου αλλα απατων καρδιαν αυτου τουτου ματαιουσ η θρησκεια

²⁷ θρησκεια καθαρα και αμιαντος παρα θεω και πατρι αυτη εστιν επισκεπτεσθαι ορφανουσ και χηρασ εν τη θλιψει αυτων ασπιλον εαυτον τηρειν απο του κοσμου

2

¹ αδελφοι μου μη εν προσωποληψιας εχετε την πιστιν του κυριου ημων ιησου χριστου της δοξησ

² εαν γαρ εισελθη εις την συναγωγην υμων ανηρ χρυσοδακτυλιος εν εσθητι λαμπρα εισελθη δε και πτωχος εν ρυπαρα εσθητι

³ και επιβλεψητε επι τον φορουντα την εσθητα την λαμπραν και ειπητε αυτω συ καθου ωδε καλωσ και τω πτωχω ειπητε συ στηθι εκει η καθου ωδε υπο το υποποδιον μου

⁴ και ου διεκριθητε εν εαυτοις και εγενεσθε κριται διαλογισμων πονηρων

⁵ ακουσατε αδελφοι μου αγαπητοι ουχ ο θεος εξελεξατο τουσ πτωχουσ του κοσμου πλουσιουσ εν πιστει και κληρονομουσ της βασιλειασ ησ επηγγειλατο τοις αγαπωσιν αυτον

⁶ υμεισ δε ητιμασατε τον πτωχον ουχ οι πλουσιοι καταδυναστευουσιν υμων και αυτοι ελκουσιν υμασ εις κριτηρια

⁷ ουκ αυτοι βλασφημουσιν το καλον ονομα το επικληθεν εφ υμασ

8 ει μεντοι νομον τελειτε βασιλικον κατα την γραφην αγαπησεις τον πλησιον σου ως σεαυτον καλως ποιειτε

9 ει δε προσωποληπτειτε αμαρτιαν εργαζεσθε ελεγχόμενοι υπο του νομου ως παραβηται

10 οστις γαρ ολον τον νομον τηρησει πταισει δε εν ενι γεγονεν παντων ενοχος

11 ο γαρ ειπων μη μοιχευσεις ειπεν και μη φονευσεις ει δε ου μοιχευσεις φονευσεις δε γεγονας παραβητης νομου

12 ουτως λαλειτε και ουτως ποιειτε ως δια νομου ελευθεριας μελλοντες κρινεσθαι

13 η γαρ κρισισ ανελεος τω μη ποιησαντι ελεος κατακαυχεται ελεον κρισεωσ

14 τι το οφελος αδελφοι μου εαν πιστιν λεγη τις εχειν εργα δε μη εχη μη δυναται η πιστις σωσαι αυτον

15 εαν δε αδελφος η αδελφη γυμνοι υπαρχωσιν και λειπομενοι ωσιν της εφημερου τροφης

16 ειπη δε τις αυτοις εξ υμων υπαγετε εν ειρηνη θερμαινεσθε και χορταζεσθε μη δωτε δε αυτοις τα επιτηδεια του σωματος τι το οφελος

17 ουτως και η πιστις εαν μη εργα εχη νεκρα εστιν καθ εαυτην

18 αλλ ερει τις συ πιστιν εχεις καγω εργα εχω δειξον μοι την πιστιν σου εκ των εργαων σου καγω δειξω σοι εκ των εργαων μου την πιστιν μου

19 συ πιστευεις οτι ο θεος εις εστιν καλως ποιεις και τα δαιμονια πιστευουσιν και φρισσουσιν

20 θελεισ δε γνωναι ω ανθρωπε κενε οτι η πιστις χωρισ των εργαων νεκρα εστιν

21 αβρααμ ο πατηρ ημων ουκ εξ εργαων εδικαιωθη ανενεγκασ ισαακ τον υιον αυτου επι το θυσιαστηριον

22 βλεπεισ οτι η πιστις συνηργει τοις εργαοις αυτου και εκ των εργαων η πιστις ετελειωθη

23 και επληρωθη η γραφη η λεγουσα επιστευσεν δε αβρααμ τω θεω και ελογισθη αυτω εις δικαιοσυνην και φιλος θεου εκληθη

24 ορατε 3708 V-PAI-2P τοιουνν οτι εξ εργαων δικαιουται ανθρωπος και ουκ εκ πιστεωσ μονον

25 ομοιωσ δε και ρααβ η πορνη ουκ εξ εργαων εδικαιωθη υποδεξαμενη τουσ αγγελουσ και ετερα οδω εκβαλουσα

26 ωσπερ γαρ το σωμα χωρισ πνευματοσ νεκρον εστιν ουτως και η πιστις χωρισ των εργαων νεκρα εστιν

3

1 μη πολλοι διδασκαλοι γινεσθε αδελφοι μου ειδοτεσ οτι μειζον κριμα ληψομεθα

2 πολλα γαρ πταιομεν απαντεσ ει τισ εν λογω ου πταιει ουτοσ τελειοσ ανηρ δυνατοσ χαλιναγωγησαι και ολον το σωμα

3 ιδε των ιπων τουσ χαλινουσ εις τα στοματα βαλλομεν προσ το πειθεσθαι αυτουσ ημιν και ολον το σωμα αυτων μεταγομεν

4 ιδου και τα πλοια τηλικαυτα οντα και υπο σκληρων ανεμων ελαυνομενα μεταγεται υπο ελαχιστου πηδαλιου οπου αν η ορμη του ευθυνοντοσ βουληται

5 ουτως και η γλωσσα μικρον μελοσ εστιν και μεγαλαυχει ιδου ολιγον πυρ ηλικην υλην αναπτει

6 και η γλωσσα πυρ ο κοσμοσ της αδικιασ ουτως η γλωσσα καθισταται εν τοις μελεσιν ημων η σπλουσα ολον το σωμα και φλογιζουσα τον τροχον της γενεσεωσ και φλογιζομενη υπο της γεεννηςσ

7 πασα γαρ φυσισ θηριων τε και πετεινων ερπετων τε και εναλιων δαμαζεται και δεδαμασται τη φυσει τη ανθρωπινη

8 την δε γλωσσαν ουδεισ δυναται ανθρωπων δαμασαι ακατασχετον κακον μεστη ιου θανατηφορου

9 εν αυτη ευλογουμεν τον θεον και πατερα και εν αυτη καταρωμεθα τουσ ανθρωπουσ τουσ καθ ομοιωσιν θεου γεγονοτασ

10 εκ του αυτου στοματοσ εξερχεται ευλογια και καταρα ου χρη αδελφοι μου ταυτα ουτως γινεσθαι

11 μητι η πηγη εκ της αυτησ οπησ βρχει το γλυκυ και το πικρον

12 μη δυναται αδελφοι μου συκη ελαιασ ποιησαι η αμπελοσ συκα ουτως ουδεμια πηγη αλυκον και γλυκυ ποιησαι υδωρ

13 τισ σοφοσ και επιστημων εν υμιν δειξατω εκ της καλησ αναστροφης τα εργα αυτου εν πραυτητι σοφιασ

14 ει δε ζηλον πικρον εχετε και εριθειαν εν τη καρδια υμων μη κατακαυχασθε και ψευδεσθε κατα της αληθειασ

15 ουκ εστιν αυτη η σοφια ανωθεν κατερχομενη αλλ επιγειοσ ψυχικη δαιμονιωδησ

16 οπου γαρ ζηλοσ και εριθεια εκει ακαταστασια και παν φαυλον πραγμα

17 η δε ανωθεν σοφια πρωτον μεν αγνη εστιν επειτα ειρηνικη επιεικησ ευπειθησ μεστη ελεουσ και καρπων αγαθων αδιακριτοσ και ανυποκριτοσ

18 καρποσ δε της δικαιοσυνησ εν ειρηνη σπειρεται τοις ποιουσιν ειρηνην

4

¹ ποθεν πολεμοι και μαχαι εν υμιν ουκ εντευθεν εκ των ηδονων υμων των στρατευομενων εν τοις μελεσιν υμων

² επιθυμειτε και ουκ εχετε φονευετε και ζηλουτε και ου δυνασθε επιτυχειν μαχεσθε και πολεμειτε ουκ εχετε δια το μη αιτεισθαι υμας

³ αιτειτε και ου λαμβανετε διοτι κακωσ αιτεισθε ινα εν ταις ηδοναις υμων δαπανησητε

⁴ μοιχοι και μοιχαλιδες ουκ οιδατε οτι η φιλια του κοσμου εχθρα του θεου εστιν ος αν ουν βουληθη φιλος ειναι του κοσμου εχθρος του θεου καθισταται

⁵ η δοκειτε οτι κενωσ η γραφη λεγει προς φθονον επιποθει το 3588 T-NSN πνευμα 4151 N-NSN ο κατακησεν εν ημιν

⁶ μειζονα δε διδωσιν χαριν διο λεγει ο θεος υπερηφανοις αντιτασεται ταπεινοις δε διδωσιν χαριν

⁷ υποταγητε ουν τω θεω αντιστητε δε τω διαβολω και φευζεται αφ υμων

⁸ εγγισατε τω θεω και εγγιει υμιν καθαρισατε χειρας αμαρτωλοι και αγνισατε καρδιας διψυχοι

⁹ ταλαιπωρησατε και πενθησατε και κλαυσατε ο γελωσ υμων εισ πενθος μεταστραφητω και η χαρα εισ κατηφειαν

¹⁰ ταπεινωθητε ενωπιον του κυριου και υψωσει υμας

¹¹ μη καταλαλειτε αλληλων αδελφοι ο καταλαλων αδελφου και κρινων τον αδελφον αυτου καταλαλει νομου και κρινει νομον ει δε νομον κρινεισ ουκ ει ποιητησ νομου αλλα κριτησ

¹² εισ εστιν ο νομοθετησ ο δυναμενος σωσαι και απολεσαι συ δε τισ ει ος κρινεισ τον ετερον

¹³ αγε νυν οι λεγοντες σημερον και αυριον πορευσωμεθα εισ τηνδε την πολιν και ποιησωμεν εκει ενιαυτον ενα και εμπορευσωμεθα και κερδησωμεν

¹⁴ οιτινες ουκ επιστασθε το της αυριον ποια γαρ η ζωη υμων ατμισ γαρ εσται η προσ ολιγον φαινομενη επειτα δε και αφανιζομενη

¹⁵ αντι του λεγειν υμας εαν ο κυριος θεληση και ζησωμεν και ποιησωμεν τουτο η εκεινο

¹⁶ νυν δε καυχασθε εν ταις αλαζονειαις υμων πασα καυχησις τοιαυτη πονηρα εστιν

¹⁷ ειδοτι ουν καλον ποιειν και μη ποιουντι αμαρτια αυτω εστιν

5

¹ αγε νυν οι πλουσιοι κλαυσατε ολολυζοντες επι ταις ταλαιπωραιοις υμων ταις επερχομεναις

² ο πλουτος υμων σεσηπεν και τα ιματια υμων σητοβρωτα γεγονεν

³ ο χρυσοσ υμων και ο αργυροσ κατιωται και ο ιοσ αυτων εισ μαρτυριον υμιν εσται και φαγεται τασ σαρκασ υμων ωσ πυρ εθησαυρισατε εν εσχαταις ημεραις

⁴ ιδου ο μισθος των εργατων των αμησαντων τασ χωρασ υμων ο απεστερημενοσ αφ υμων κραζει και αι βοαι των θερισαντων εισ τα ωτα κυριου σαβαωθ εισεληλυθασιν

⁵ ετρυφησατε επι της γησ και εσπαταλησατε εθρεψατε τασ καρδιας υμων ωσ εν ημερα σφαγησ

⁶ κατεδικασατε εφονευσατε τον δικαιον ουκ αντιτασεται υμιν

⁷ μακροθυμησατε ουν αδελφοι εωσ της παρουσιασ του κυριου ιδου ο γεωργοσ εκδεχεται τον τιμιον καρπον της γησ μακροθυμων επ αυτον εωσ λαβη υετον πρωιμον και οψιμον

⁸ μακροθυμησατε και υμεισ στηριξατε τασ καρδιας υμων οτι η παρουσία του κυριου ηγγικεν

⁹ μη στεναζετε κατ αλληλων αδελφοι ινα μη κριθητε ιδου ο κριτησ προ των θυρων εστηκεν

¹⁰ υποδειγμα λαβετε αδελφοι μου της κακοπαθειας και της μακροθυμιασ τουσ προφητασ οι ελαλησαν τω ονοματι κυριου

¹¹ ιδου μακαριζομεν τουσ υπομενοντασ την υπομονην ιωβ ηκουσατε και το τελοσ κυριου ιδετε οτι πολυσπλαγχνοσ εστιν και οικτιρμων

¹² προ παντων δε αδελφοι μου μη ομνυετε μητε τον ουρανον μητε την γην μητε αλλον τινα ορκον ητω δε υμων το ναι ναι και το ου ου ινα μη εισ υποκρισιν πεσητε

¹³ κακοπαθει τισ εν υμιν προσευχεσθω ευθυμει τισ ψαλλετω

¹⁴ ασθenei τισ εν υμιν προσκαλεσασθω τουσ πρεσβυτερουσ της εκκλησιασ και προσευξασθωσαν επ αυτον αλειψαντες αυτον ελαιω εν τω ονοματι του κυριου

¹⁵ και η ευχη της πιστεωσ σωσει τον καμνοντα και εγερει αυτον ο κυριοσ καν αμαρτιασ η πεποικωσ αφεθησεται αυτω

¹⁶ εξομολογεισθε αλληλοις τα παραπτωματα και ευχεσθε υπερ αλληλων οπωσ ιαθητε πολυ ισχυει δεησις δικαιου ενεργουμενη

¹⁷ ηλιασ ανθρωποσ ην ομοιοπαθησ ημιν και προσευχη προσηυξατο του μη βρεξει και ουκ εβρεξεν επι της γησ ενιαυτουσ τρεισ και μηνασ εξ

¹⁸ και παλιν προσηυξατο και ο ουρανοσ υετον εδωκεν και η γη εβλαστησεν τον καρπον αυτησ

¹⁹ αδελφοι εαν τισ εν υμιν πλανηθη απο της αληθειας και επιστρεψη τισ αυτον

²⁰ γινωσκετω οτι ο επιστρεψασ αμαρτων εκ
πλανησ οδου αυτου σωσει ψυχην εκ θανατου και
καλυψει πληθος αμαρτιων

ΠΕΤΡΟΥ Α΄

¹ πετροσ αποστολοσ ιησου χριστου εκλεκτοισ παρεπιδημοισ διασπορασ ποντου γαλατιασ καππαδοκιασ ασιασ και βιθυνιασ

² κατα προγνωσιν θεου πατροσ εν αγιασμω πνευματοσ εισ υπακοην και ραντισμον αιματοσ ιησου χριστου χαρισ υμιν και ειρηνη πληθυνθειη

³ ευλογητοσ ο θεοσ και πατηρ του κυριου ημων ιησου χριστου ο κατα το πολυ αυτου ελεοσ αναγεννησασ ημασ εισ ελπιδα ζωσαν δι αναστασεωσ ιησου χριστου εκ νεκρων

⁴ εισ κληρονομιαν αφθαρτον και αμιαντον και αμαραντον τετηρημενην εν ουρανοισ εισ υμασ

⁵ τουσ εν δυναμει θεου φρουρουμενουσ δια πιστεωσ εισ σωτηριαν ετοιμην αποκαλυφθηναι εν καιρω εσχατω

⁶ εν ω 3739 R-DSM αγαλλιασθε ολιγον αρτι ει δεον εστιν λυπηθεντεσ εν ποικιλοισ πειρασμοισ

⁷ ινα το δοκιμιον υμων της πιστεωσ πολυ τιμιωτερον χρυσιου του απολλυμενου δια πυροσ δε δοκιμαζομενου ευρεθη εισ επαινον και τιμην και εισ δοξαν εν αποκαλυψει ιησου χριστου

⁸ ον ουκ ειδοτεσ αγαπατε εισ ον αρτι μη ορωντεσ πιστευοντεσ δε αγαλλιασθε χαρα ανεκλαλητω και δεδοξασμενη

⁹ κομιζομενοι το τελοσ της πιστεωσ υμων σωτηριαν ψυχων

¹⁰ περι ησ σωτηριασ εξεζητησαν και εξηρευνησαν προφηται οι περι της εισ υμασ χαριτοσ προφητευσαντεσ

¹¹ ερευνωντεσ εισ τινα η ποιον καιρον εδηλου το εν αυτοισ πνευμα χριστου προμαρτυρομενον τα εισ χριστον παθηματα και τασ μετα ταυτα δοξασ

¹² οισ απεκαλυφθη οτι ουχ εαυτοισ υμιν δε διηκουνουσ αυτα α νυν ανηγγελη υμιν δια των ευαγγελισαμενων υμασ εν πνευματι αγιω αποσταλεντι απ ουρανου εισ α επιθυμουσιν αγγελοι παρακυψαι

¹³ διο αναζωσαμενοι τασ οσφρασ της διανοιασ υμων νηφοντεσ τελειωσ ελπισατε επι την φερομενην υμιν χαριν εν αποκαλυψει ιησου χριστου

¹⁴ ωσ τεκνα υπακοησ μη συσχηματιζομενοι ταισ προτερον εν τη αγνοια υμων επιθυμιαισ

¹⁵ αλλα κατα τον καλεσαντα υμασ αγιον και αυτοι αγιοι εν παση αναστροφη γενηθητε

¹⁶ διοτι γεγραπται αγιοι γινεσθε οτι εγω αγιοσ ειμι

¹⁷ και ει πατερα επικαλεισθε τον απροσωποληπτωσ κρινοντα κατα το εκαστου εργον εν φοβω τον της παροικιασ υμων χρονον αναστραφητε

¹⁸ ειδοτεσ οτι ου φθαρτοισ αργυριω η χρυσιω ελυτρωθητε εκ της ματαιιασ υμων αναστροφησ πατροπαραδοτου

¹⁹ αλλα τιμιω αιματι ωσ αμνου αμωμου και ασπιλου χριστου

²⁰ προεγνωσμενου μεν προ καταβολησ κοσμου φανερωθεντοσ δε επ εσχατων των χρονων δι υμασ

²¹ τουσ δι αυτου πιστευοντασ εισ θεον τον εγειραντα αυτον εκ νεκρων και δοξαν αυτω δοντα ωστε την πιστιν υμων και ελπιδα εινα εισ θεον

²² τασ ψυχασ υμων ηγνικοτεσ εν τη υπακοη της αληθειασ δια πνευματοσ εισ φιλαδελφιαν ανυποκριτον εκ καθαρασ καρδιασ αλληλουσ αγαπησατε εκτενωσ

²³ αναγεγεννημενοι ουκ εκ σπορασ φθαρτησ αλλα αφθαρτου δια λογου ζωντοσ θεου και μενοντοσ εισ τον αιωνα

²⁴ διοτι πασα σαρξ ωσ χορτοσ και πασα δοξα ανθρωπου ωσ ανθοσ χορτου εξηρανθη ο χορτοσ και το ανθοσ αυτου εξεπεσεν

²⁵ το δε ρημα κυριου μενει εισ τον αιωνα τουτο δε εστιν το ρημα το ευαγγελισθεν εισ υμασ

2

¹ αποθεμενοι ουν πασαν κακιαν και παντα δολον και υποκρισεισ και φθονουσ και πασασ καταλαλιασ

² ωσ αρτιγεννητα βρεφη το λογικον αδολον γαλα επιποθησατε ινα εν αυτω αυξηθητε

³ ειπερ εγευσασθε οτι χρηστοσ ο κυριοσ

⁴ προσ ον προσερχομενοι λιθον ζωντα υπο ανθρωπων μεν αποδεδοκιμασμενον παρα δε θεω εκλεκτον εντιμον

⁵ και αυτοι ωσ λιθοι ζωντεσ οικοδομεισθε οικοσ πνευματικοσ ιερατευμα αγιον ανενεγκαι πνευματικασ θυσιασ ευπροσδεκτουσ τω θεω δια ιησου χριστου

⁶ διοτι περιεχει εν τη γραφη ιδου τιθημι εν σιων λιθον ακρογωνιαιον εκλεκτον εντιμον και ο πιστευων επ αυτω ου μη καταισχυνη

⁷ υμιν ουν η τιμη τοισ πιστευουσιν απειθουσιν δε λιθον ον απεδοκιμασαν οι οικοδομουντεσ ουτοσ εγενηθη εισ κεφαλην γωνιασ

⁸ και λιθοσ προσκοματοσ και πετρα σκανδαλου οι προσκοπτουσιν τω λογω απειθουντεσ εισ ο και ετεθησαν

⁹ υμεις δε γενος εκλεκτον βασιλειον ιερατευμα εθνος αγιον λαος εις περιποιησιν οπως τας αρετας εξαγγελιητε του εκ σκοτους υμας καλεσαντος εις το θαυμαστον αυτου φως

¹⁰ οι ποτε ου λαος νυν δε λαος θεου οι ουκ ηλημενοι νυν δε ελεηθεντες

¹¹ αγαπητοι παρακαλω ως παροικους και παρεπιδημους απεχεσθαι των σαρκικων επιθυμιων αιτινες στρατευονται κατα της ψυχης

¹² την αναστροφην υμων εχοντες καλην εν τοις εθνεσιν ινα εν ω καταλαλουσιν υμων ως κακοποιων εκ των καλων εργαων εποπτευσαντες δοξασωσιν τον θεον εν ημερα επισκοπης

¹³ υποταγητε ουν παση ανθρωπινη κτισει δια τον κυριον ειτε βασιλει ως υπερεχοντι

¹⁴ ειτε ηγεμοσιν ως δι αυτου πεμπομενοι εις εκδικησιν κακοποιων επαινον δε αγαθοποιων

¹⁵ οτι ουτως εστιν το θελημα του θεου αγαθοποιουντας φιμουν την των αφρωνων ανθρωπων αγνωσιν

¹⁶ ως ελευθεροι και μη ως επικαλυμμα εχοντες της κακιας την ελευθεριαν αλλ ως δουλοι θεου

¹⁷ παντας τιμησατε την αδελφοτητα αγαπησατε τον θεον φοβεισθε τον βασιλεα τιματε

¹⁸ οι οικεται υποτασσομενοι εν παντι φοβω τοις δεσποταις ου μονον τοις αγαθοις και επιεικεσιν αλλα και τοις σκολιοις

¹⁹ τουτο γαρ χαρις ει δια συνειδησιν θεου υποφερει τις λυπας πασχων αδικως

²⁰ ποιον γαρ κλεος ει αμαρτανοντες και κολαφιζομενοι υπομενειτε αλλ ει αγαθοποιουντες και πασχοντες υπομενειτε τουτο χαρις παρα θεω

²¹ εις τουτο γαρ εκληθητε οτι και χριστος επαθεν υπερ ημων υμιν υπολιμπανων υπογραμμον ινα επακολουθησητε τοις ιχνεσιν αυτου

²² ος αμαρτιαν ουκ εποιησεν ουδε ευρεθη δολος εν τω στοματι αυτου

²³ ος λαιδορομενος ουκ αντελοιδορει πασχων ουκ ηπειλει παρεδιδου δε τω κρινοντι δικαιωσ

²⁴ ος τας αμαρτιας ημων αυτος ανηνεγκεν εν τω σωματι αυτου επι το ξυλον ινα ταις αμαρτιας απογενομενοι τη δικαιοσυνη ζησωμεν ου τω μωλωπι αυτου ιαθητε

²⁵ ητε γαρ ως προβατα πλανωμενα αλλ επεστραφητε νυν επι τον ποιμενα και επισκοπον των ψυχων υμων

3

¹ ομοιως αι γυναικες υποτασσομεναι τοις ιδιοις ανδρασιν ινα και ει τινες απειθουσιν τω

λογω δια της των γυναικων αναστροφης ανευ λογου κερδηθησονται

² εποπτευσαντες την εν φοβω αγνην αναστροφην υμων

³ ων εστω ουχ ο εξωθεν εμπλοκησ τριχων και περιθεσεως χρυσιων η ενδυσεως ιματιων κοσμος

⁴ αλλ ο κρυπτος της καρδιας ανθρωπος εν τω αφθαρτω του πραεος και ησυχιου πνευματος ο εστιν ενωπιον του θεου πολυτελες

⁵ ουτως γαρ ποτε και αι αγiai γυναικες αι ελπίζουσαι επι θεον εκοσμου εαυτας υποτασσομεναι τοις ιδιοις ανδρασιν

⁶ ως σαρρα υπηκουσεν τω αβρααμ κυριον αυτον καλουσα ησ εγενηθητε τεκνα αγαθοποιουσαι και μη φοβουμεναι μηδεμιαν πτοησιν

⁷ οι ανδρες ομοιως συνοικουντες κατα γνωσιν ως ασθενεστερω σκευει τω γυναικειω απονεμοντες τιμην ως και συγκληρονομοι χαριτος ζωης εις το μη εγκοπτεσθαι τας προσευχας υμων

⁸ το δε τελος παντες ομοφρονες συμπαθεισ φιλαδελφοι ευσπλαγχοι φιλοφρονες

⁹ μη αποδιδοντες κακον αντι κακου η λαιδοριαν αντι λαιδοριας τουναντιον δε ευλογουντες ειδοτες οτι εις τουτο εκληθητε ινα ευλογιαν κληρονομησητε

¹⁰ ο γαρ θελων ζωην αγαπαν και ιδειν ημερας αγαθας παυσατω την γλωσσαν αυτου απο κακου και χειλη αυτου του μη λαλησαι δολον

¹¹ εκκλινατω απο κακου και ποιησατω αγαθον ζητησατω ειρηνην και διωξατω αυτην

¹² οτι οφθαλμοι κυριου επι δικαιουσ και ωτα αυτου εις δεησιν αυτων προσωπον δε κυριου επι ποιουντας κακα

¹³ και τισ ο κακωσων υμας εαν του αγαθου μιμηται γενησθε

¹⁴ αλλ ει και πασχοιτε δια δικαιοσυνην μακαριοι τον δε φοβον αυτων μη φοβηθητε μηδε ταραχθητε

¹⁵ κυριον δε τον θεον αγιασατε εν ταις καρδιας υμων ετοιμοι δε αι προσ απολογιαν παντι τω αιτουντι υμας λογον περι της εν υμιν ελπιδος μετα πραυτητος και φοβου

¹⁶ συνειδησιν εχοντες αγαθην ινα εν ω καταλαλουσιν υμων ως κακοποιων καταισχυνθωσιν οι επηρεαζοντες υμων την αγαθην εν χριστω αναστροφην

¹⁷ κρειττον γαρ αγαθοποιουντας ει θελοι το θελημα του θεου πασχειν η κακοποιουντας

¹⁸ οτι και χριστος απαξ περι αμαρτιων επαθεν

δικαιος υπερ αδικων ινα υμας προσαγαγη τω θεω
θανατωθεις μεν σαρκι ζωοποιηθεις δε πνευματι

19 εν ω και τοις εν φυλακη πνευμασιν
πορευθεις εκηρυξεν

20 απειθησασιν ποτε οτε απεξεδεχετο
η του θεου μακροθυμια εν ημεραισ νωε
κατασκευαζομενης κιβωτου εις ην ολιγαι τουτ
εστιν οκτω ψυχαι διεσωθησαν δι υδατος

21 ο αντιτυπον νυν και ημας σωζει βαπτισμα
ου σαρκος αποθεσις ρυπου αλλα συνειδησεωσ
αγαθησ επερωτημα εις θεον δι αναστασεωσ ιησου
χριστου

22 οσ εστιν εν δεξια του θεου πορευθεις
εις ουρανον υποταγεντων αυτω αγγελων και
εξουσιων και δυναμεων

4

1 χριστου ουν παθοντοσ υπερ ημων σαρκι και
υμεισ την αυτην εννοιαν οπλισασθε οτι ο παθων
εν σαρκι πεπαυται αμαρτιασ

2 εις το μηκετι ανθρωπων επιθυμιασ αλλα
θεληματι θεου τον επιλοιπον εν σαρκι βιωσαι
χρονον

3 αρκετοσ γαρ ημιν ο παρεληλυθοσ χρονοσ
του βιου το θελημα των εθνων κατεργασασθαι
πεπορευμενουσ εν ασελγειασ επιθυμιασ
οινοφλυγιασ κωμοιοσ ποτοιοσ και αθεμιτοιοσ
ειδωλολατρειασ

4 εν ω ξενιζονται μη συντρεχοντων
υμων εις την αυτην της ασωτιασ αναχουσιν
βλασφημουντεσ

5 οι αποδωσουσιν λογον τω ετοιμωσ εχοντι
κριναι ζωντασ και νεκρουσ

6 εις τουτο γαρ και νεκροιοσ ευηγγελισθη ινα
κριθωσιν μεν κατα ανθρωπουσ σαρκι ζωσιν δε
κατα θεον πνευματι

7 παντων δε το τελοσ ηγγικεν σωφρονησατε
ουν και νηψατε εις τασ προσευχασ

8 προ παντων δε την εις εαυτουσ αγαπην
εκτενη εχοντεσ οτι αγαπη καλυψει πληθοσ
αμαρτιων

9 φιλοξενοι εις αλληλουσ ανευ γογγυσμων

10 εκαστοσ καθωσ ελαβεν χαρισμα εις εαυτουσ
αυτο διακονουντεσ ωσ καλοιο οικονομοιο ποικιλησ
χαριτοσ θεου

11 ει τιοσ λαλει ωσ λογια θεου ει τιοσ διακονει
ωσ εξ ισχυοσ ωσ χορηγει ο θεοσ ινα εν πασιν
δοξαζηται ο θεοσ δια ιησου χριστου ω εστιν η δοξα
και το κρατοσ εις τουσ αιωνασ των αιωνων αμην

12 αγαπητοι μη ξενιζεσθε τη εν υμιν πυρωσει
προσ πειρασμον υμιν γινομενη ωσ ξενου υμιν
συμβαινοντοσ

13 αλλα καθο κοινωνειτε τοιοσ του χριστου
παθημασιν χαιρετε ινα και εν τη αποκαλυψει της
δοξησ αυτου χαρητε αγαλλιωμενοι

14 ει ονειδιζεσθε εν ονοματι χριστου μακαριοιο
οτι το της δοξησ και το του θεου πνευμα εφ υμασ
αναπαυεται κατα μεν αυτουσ βλασφημειται κατα
δε υμασ δοξαζεται

15 μη γαρ τιοσ υμων πασχετω ωσ φονευοσ η
κλεπτησ η κακοποιοσ η ωσ αλλοτριοεπισκοποσ

16 ει δε ωσ χριστιανοσ μη αισχυνεσθω
δοξαζετω δε τον θεον εν τω μερει τουτω

17 οτι ο καιροσ του αρξασθαι το κριμα απο του
οικου του θεου ει δε πρωτον αφ ημων τι το τελοσ
των απειθουντων τω του θεου ευαγγελιω

18 και ει ο δικαιοσ μολιοσ σωζεται ο ασεβησ και
αμαρτωλοσ που φανειται

19 ωστε και οι πασχοντεσ κατα το θελημα
του θεου ωσ πιστω κτιστη παρατιθεσθωσαν τασ
ψυχασ αυτων εν αγαθοποια

5

1 πρεσβυτερουσ τουσ εν υμιν παρακαλω
ο συμπρεσβυτεροσ και μαρτυσ των του
χριστου παθηματων ο και της μελλουσησ
αποκαλυπτεσθαι δοξησ κοινωνοσ

2 ποιμανατε το εν υμιν ποιμνιον του θεου
επισκοπουντεσ μη αναγκαστωσ αλλ εκουσιοσ
μηδε αισχροκερδωσ αλλα προθυμοσ

3 μηδε ωσ κατακυριευοντεσ των κληρων αλλα
τυποιο γινομενοι του ποιμνιου

4 και φανερωθεντοσ του αρχιποιομενοσ
κομειοσθε τον αμαραντινον της δοξησ στεφανον

5 ομοιοσ νεωτεροιο υποταγητε πρεσβυτεροιοσ
παντεσ δε αλληλοιοσ υποτασσομενοι την
ταπεινοφροσυνην εγκομβωσασθε οτι ο θεοσ
υπερηφανοιοσ αντιτασσεται ταπεινοιοσ δε διδωσιν
χαριν

6 ταπεινωθητε ουν υπο την κραταιαν χειρα του
θεου ινα υμασ υψωση εν καιρω

7 πασαν την μεριμναν υμων επιρριψαντεσ επ
αυτον οτι αυτω μελει περι υμων

8 νηψατε γρηγορησατε ο αντιδικιοσ υμων
διαβολοσ ωσ λεων ωρυομενοσ περιπατει ζητων
τινα καταπιη

9 ω αντιστητε στερεοιο τη πιστει ειδοτεσ τα αυτα
των παθηματων τη εν κοσμω υμων αδελφοτητι
επιτελεισθαι

10 ο δε θεοσ πασησ χαριτοσ ο καλεσασ υμασ
εις την αιωνιον αυτου δοξαν εν χριστω ιησου
ολιγον παθοντασ αυτοσ καταρτισαι υμασ στηριξει
σθενωσει θεμελιωσει

¹¹ αυτω η δοξα και το κρατος εις τους αιωνας των αιωνων αμην

¹² δια σιλουανου υμιν του πιστου αδελφου ως λογιζομαι δι ολιγων εγραψα παρακαλων και επιμαρτυρων ταυτην ειναι αληθη χαριν του θεου εις ην εστηκατε

¹³ ασπαζεται υμας η εν βαβυλωνι συνεκλεκτη και μαρκος ο υιος μου

¹⁴ ασπασασθε αλληλους εν φιληματι αγαπης ειρηνη υμιν πασιν τοις εν χριστω ιησου αμην

ΠΕΤΡΟΥ Β΄

¹ συμεων πετροσ δουλοσ και αποστολοσ ιησου χριστου τοισ ισοτιμον ημιν λαχουσιν πιστιν εν δικαιοσυνη του θεου ημων και σωτηροσ ιησου χριστου

² χαρισ υμιν και ειρηνη πληθυνθειη εν επιγνωσει του θεου και ιησου του κυριου ημων

³ ωσ παντα ημιν της θειας δυναμεωσ αυτου τα προς ζωην και ευσεβειαν δεδωρημενης δια της επιγνωσεωσ του καλεσαντοσ ημασ δια δοξης και αρετησ

⁴ δι ων τα τιμια ημιν και μεγαιστα επαγγελατα δεδωρηται ινα δια τουτων γενησθε θειας κοινωνοι φυσεωσ αποφυγοντες της εν κοσμω εν επιθυμια φθορασ

⁵ και αυτο τουτο δε σπουδην πασαν παρεισενεγκαντες επιχορηγησατε εν τη πιστει υμων την αρετην εν δε τη αρετη την γνωσιν

⁶ εν δε τη γνωσει την εγκρατειαν εν δε τη εγκρατεια την υπομονην εν δε τη υπομονη την ευσεβειαν

⁷ εν δε τη ευσεβεια την φιλαδελφιαν εν δε τη φιλαδελφια την αγαπην

⁸ ταυτα γαρ υμιν υπαρχοντα και πλεοναζοντα ουκ αργουσ ουδε ακαρπουσ καθιστησιν εις την του κυριου ημων ιησου χριστου επιγνωσιν

⁹ ω γαρ μη παρεστιν ταυτα τυφλοσ εστιν μυωπαζων ληθην λαβων του καθαρισμου των παλαι αυτου αμαρτιων

¹⁰ διο μαλλον αδελφοι σπουδασατε βεβαιαν υμων την κλησιν και εκλογην ποιεισθαι ταυτα γαρ ποιουντες ου μη πταισητε ποτε

¹¹ ουτωσ γαρ πλουσιωσ επιχορηγηθησεται υμιν η εισοδοσ εις την αιωνιον βασιλειαν του κυριου ημων και σωτηροσ ιησου χριστου

¹² διο ουκ αμελησω αι υμασ υπομιμνησκειν περι τουτων καιπερ ειδοτασ και εστηριγμενουσ εν τη παρουση αληθεια

¹³ δικαιον δε ηγουμαι εφ οσον ειμι εν τουτω τω σκηνωματι διεγειρειν υμασ εν υπομνησει

¹⁴ ειδωσ οτι ταχινη εστιν η αποθεσισ του σκηνωματοσ μου καθωσ και ο κυριοσ ημων ιησουσ χριστοσ εδηλωσεν μοι

¹⁵ σπουδασω δε και εκαστοτε εχειν υμασ μετα την εμην εξοδον την τουτων μνημην ποιεισθαι

¹⁶ ου γαρ σεσοφισμενοισ μυθοισ εξακολουθησαντες ¹⁰ ου γαρ σεσοφισμενοισ μυθοισ εξακολουθησαντες εγνωρισαμεν υμιν την του κυριου ημων ιησου χριστου δυναμιν και παρουσιαν αλλ εποπται γενηθεντεσ της εκεινου μεγαλειοτητοσ

¹⁷ λαβων γαρ παρα θεου πατροσ τιμην και δοξαν φωνησ ενεχθεισησ αυτω τοιασδε υπο της μεγαλοπρεπουσ δοξησ ουτοσ εστιν ο υιοσ μου ο αγαπητοσ εις ον εγω ευδοκησα

¹⁸ και ταυτην την φωνην ημεισ ηκουσαμεν εξ ουρανου ενεχθεισαν συν αυτω οντεσ εν τω ορει τω αγιω

¹⁹ και εχομεν βεβαιωτερον τον προφητικον λογον ω καλωσ ποιειτε προσεχοντεσ ωσ λυχνω φαινοντι εν αυχηρω τοπω εωσ ου ημερα διαυγαση και φωσφοροσ ανατειλη εν ταισ καρδιαισ υμων

²⁰ τουτο πρωτον γινωσκοντεσ οτι πασα προφητεια γραφησ ιδιασ επιλυσεωσ ου γινεται

²¹ ου γαρ θεληματι ανθρωπου ηνεχθη ποτε προφητεια αλλ υπο πνευματοσ αγιου φερομενοι ελαλησαν αγιοι θεου ανθρωπωι

2

¹ εγενοντο δε και ψευδοπροφηται εν τω λαω ωσ και εν υμιν εσονται ψευδοδιδασκαλοι οιτινεσ παρεισαζουσιν αιρεσεισ απωλειασ και τον αγορασαντα αυτουσ δεσποτην αρνουμενοι επαγοντεσ εαυτοισ ταχινην απωλειαν

² και πολλοι εξακολουθησουσιν αυτων ταισ ασελγειαισ δι ουσ η οδοσ της αληθειασ βλασφημηθησεται

³ και εν πλεονεξια πλαστοισ λογοισ υμασ εμπορευσονται οισ το κριμα εκπαλαι ουκ αργει και η απωλεια αυτων ου νυσταξει

⁴ ει γαρ ο θεοσ αγγελων αμαρτησαντων ουκ εφεισατο αλλα σειραισ ζοφου ταρταρωσασ παρεδωκεν εις κρισιν τηρουμενουσ

⁵ και αρχαιου κοσμου ουκ εφεισατο αλλα ογδοον νωε δικαιοσυνησ κηρυκα εφυλαξεν κατακλυσμον κοσμω ασεβων επαξασ

⁶ και πολεισ σοδομων και γομορρασ τεφρωσασ καταστροφη κατεκρινεν υποδειγμα μελλοντων ασεβειν τεθεικωσ

⁷ και δικαιον λωτ καταπονουμενον υπο της των αθεσμων εν ασελγεια αναστροφησ ερρυσατο

⁸ βλεμματι γαρ και ακοη ο δικαιοσ εγκατοικων εν αυτοισ ημεραν εξ ημερασ ψυχην δικαιαν ανομοισ εργοισ εβασανιζεν

⁹ οιδεν κυριοσ ευσεβεισ εκ πειρασμου ρυεσθαι αδικουσ δε εις ημεραν κρισεωσ κολαζομενουσ τηρειν

¹⁰ μαλιστα δε τουσ οπισω σαρκοσ εν επιθυμια μiasμου πορευομενουσ και κυριοτητοσ καταφρονουντασ τολμηται αυθαδεισ δοξασ ου τρεμουσιν βλασφημουντεσ

11 όπου αγγελοι ισχυι και δυναμει μειζονεσ οντεσ ου φερουσιν κατ αυτων παρα κυριω βλασφημον κρισιν

12 ουτοι δε ωσ αλογα ζωα φυσικα γεγενημενα εις αλωσιν και φθοραν εν οισ αγνοουσιν βλασφημουντεσ εν τη φθορα αυτων καταφθαρησονται

13 κομιουμενοι μισθον αδικιασ ηδονην ηγουμενοι την εν ημερα τρυφην σπιλοι και μωμοι εντρυφωντεσ εν ταισ απαταισ αυτων συνευωχουμενοι υμιν

14 οφθαλμουσ εχοντεσ μεστουσ μοιχαλιδοσ και ακαταπαυστουσ αμαρτιασ δελεαζοντεσ ψυχασ αστηρικτουσ καρδιαν γεγυμνασμενην πλεονεξιασ εχοντεσ καταρασ τεκνα

15 καταλιποντεσ ευθειαν οδον επλανηθησαν εξακολουθησαντεσ τη οδω του βαλααμ του βοσοροσ μισθον αδικιασ ηγαπησεν

16 ελεγξιν δε εσχεν ιδιασ παρανομιασ υποζυγιον αφωνον εν ανθρωπου φωνη φθεγξαμενον εκωλυσεν την του προφητου παραφρονιαν

17 ουτοι εισιν πηγαι ανυδροι νεφελαι υπο λαιλαποσ ελαυνομεναι οισ ο ζοφοσ του σκοτουσ εισ αιωνα τετηρηται

18 υπερογκα γαρ ματαιοτητοσ φθεγγομενοι δελεαζουσιν εν επιθυμιαισ σαρκοσ ασελγειαισ τουσ οντωσ αποφυγοντασ τουσ εν πλανη αναστρεφομενουσ

19 ελευθεριαν αυτοισ επαγγελλομενοι αυτοι δουλοι υπαρχοντεσ της φθορασ ω 3739 R-DSM γαρ τισ ηττηται τουτω 3778 D-DSM και δεδουλωται

20 ει γαρ αποφυγοντεσ τα μiasματα του κοσμου εν επιγνωσει του κυριου και σωτηροσ ιησου χριστου τουτοισ δε παλιν εμπλακεντεσ ηττωνται γεγονεν αυτοισ τα εσχατα χειρονα των πρωτων

21 κρειττον γαρ ην αυτοισ μη επεγνωκεναι την οδον της δικαιοσυνησ η επιγνουσιν επιστρεψαι εκ της παραδοθεισ ησ αυτοισ αγιασ εντολησ

22 συμβεβηκεν δε αυτοισ το της αληθουσ παροιμιασ κυων επιστρεψασ επι το ιδιον εξεραμα και υσ λουσαμενη εισ κυλισμα βορβορου

3

1 ταυτην ηδη αγαπητοι δευτεραν υμιν γραφω επιστολην εν αισ διεγειρω υμων εν υπομνησει την ειλικρινη διανοιαν

2 μνησθηναι των προειρημενων ρηματων υπο των αγιων προφητων και της των αποστολων υμων εντολησ του κυριου και σωτηροσ

3 τουτο πρωτον γινωσκοντεσ οτι ελευσονται επ εσχατου των ημερων εμπαικται κατα τασ ιδιασ επιθυμιασ αυτων πορευομενοι

4 και λεγοντεσ που εστιν η επαγγελια της παρουσιασ αυτου αφ ησ γαρ οι πατερεσ εκοιμηθησαν παντα ουτωσ διαμενει απ αρχησ κτισεωσ

5 λανθανει γαρ αυτοουσ τουτο θελοντασ οτι ουρανοι ησαν εκπαλαι και γη εξ υδατοσ και δι υδατοσ συνεστωσα τω του θεου λογω

6 δι ων ο τοτε κοσμοσ υδατι κατακλυσθεισ απωλετο

7 οι δε νυν ουρανοι και η γη τω αυτου λογω τεθησαυρισμενοι εισιν πυρι τηρουμενοι εισ ημεραν κρισεωσ και απωλειασ των ασεβων ανθρωπων

8 εν δε τουτο μη λανθανετω υμασ αγαπητοι οτι μια ημερα παρα κυριω ωσ χιλια ετη και χιλια ετη ωσ ημερα μια

9 ου βραδυνει ο κυριοσ της επαγγελιασ ωσ τινεσ βραδυτητα ηγουνται αλλα μακροθυμει εισ ημασ μη βουλομενοσ τινασ απολεσθαι αλλα παντασ εισ μετανοιαν χωρησαι

10 ηξει δε η ημερα κυριου ωσ κλεπτησ εν νυκτι εν η οι ουρανοι ροιζηδον παρελευσονται στοιχεια δε καυσουμενα λυθησονται και γη και τα εν αυτη εργα κατακαησεται

11 τουτων ουν παντων λυομενων ποταπουσ δει υπαρχειν υμασ εν αγιαισ αναστροφαισ και ευσεβειαισ

12 προσδοκωντασ και σπευδοντασ την παρουσιαν της του θεου ημερασ δι ην ουρανοι πυρουμενοι λυθησονται και στοιχεια καυσουμενα τηκεται

13 καινουσ δε ουρανοουσ και γην καινην κατα το επαγγελμα αυτου προσδοκωμεν εν οισ δικαιοσυνη κατοικει

14 διο αγαπητοι ταυτα προσδοκωντεσ σπουδασατε ασπιλοι και αμωμητοι αυτω ευρεθηναι εν ειρηνη

15 και την του κυριου ημων μακροθυμιαν σωτηριαν ηγεισθε καθωσ και ο αγαπητοσ ημων αδελφοσ παυλοσ κατα την αυτω δοθεισαν σοφιαν εγραψεν υμιν

16 ωσ και εν πασαισ ταισ επιστολαισ λαλων εν αυταισ περι τουτων εν οισ εστιν δυσνοητα τινα οι αμαθεισ και αστηρικτοι στρεβλουσιν ωσ και τασ λοιπασ γραφασ προσ την ιδιαν αυτων απωλειαν

17 υμεισ ουν αγαπητοι προγινωσκοντεσ φυλασσεσθε ινα μη τη των αθεσμων πλανη συναπαχθεντεσ εκπεσητε του ιδιου στηριγμου

18 αυξανετε δε εν χαριτι και γνωσει του κυριου

ημων και σωτηρος ιησου χριστου αυτω η δοξα και
νυν και εις ημεραν αιωνος αμην

ΙΩΑΝΝΟΥ Α΄

¹ ο ην απ αρχησ ο ακηκοαμεν ο εωρακαμεν τοισ οφθαλμοισ ημων ο εθεασαμεθα και αι χειρες ημων εψηλαφησαν περι του λογου της ζωης

² και η ζωη εφανερωθη και εωρακαμεν και μαρτυρουμεν και απαγγελλομεν υμιν την ζωην την αιωνιον ητισ ην προσ τον πατερα και εφανερωθη ημιν

³ ο εωρακαμεν και ακηκοαμεν απαγγελλομεν υμιν ινα και υμεις κοινωνιαν εχητε μεθ ημων και η κοινωνια δε η ημετερα μετα του πατροσ και μετα του υιου αυτου ιησου χριστου

⁴ και ταυτα γραφομεν υμιν ινα η χαρα ημων η πεπληρωμενη

⁵ και εστιν αυτη η αγγελια ην ακηκοαμεν απ αυτου και αναγγελλομεν υμιν οτι ο θεοσ φωσ εστιν και σκοτια εν αυτω ουκ εστιν ουδεμια

⁶ εαν ειπωμεν οτι κοινωνιαν εχομεν μετ αυτου και εν τω σκοτει περιπατωμεν ψευδομεθα και ου ποιουμεν την αληθειαν

⁷ εαν δε εν τω φωτι περιπατωμεν ωσ αυτοσ εστιν εν τω φωτι κοινωνιαν εχομεν μετ αλληλων και το αιμα ιησου χριστου του υιου αυτου καθαριζει ημασ απο πασησ αμαρτιασ

⁸ εαν ειπωμεν οτι αμαρτιαν ουκ εχομεν εαυτουσ πλανωμεν και η αληθεια ουκ εστιν εν ημιν

⁹ εαν ομολογωμεν τασ αμαρτιασ ημων πιστοσ εστιν και δικαιοσ ινα αφη ημιν τασ αμαρτιασ και καθαριση ημασ απο πασησ αδικιασ

¹⁰ εαν ειπωμεν οτι ουχ ημαρτηκαμεν ψευστην ποιουμεν αυτον και ο λογοσ αυτου ουκ εστιν εν ημιν

2

¹ τεκνια μου ταυτα γραφω υμιν ινα μη αμαρτητε και εαν τισ αμαρτη παρακλητον εχομεν προσ τον πατερα ιησουν χριστον δικαιον

² και αυτοσ ιλασμοσ εστιν περι των αμαρτιων ημων ου περι των ημετερων δε μονον αλλα και περι ολου του κοσμου

³ και εν τουτω γινωσκομεν οτι εγνωκαμεν αυτον εαν τασ εντολασ αυτου τηρωμεν

⁴ ο λεγων εγνωκα αυτον και τασ εντολασ αυτου μη τηρων ψευστησ εστιν και εν τουτω η αληθεια ουκ εστιν

⁵ οσ δ αν τηρη αυτου τον λογον αληθωσ εν τουτω η αγαπη του θεου τετελειωται εν τουτω γινωσκομεν οτι εν αυτω εσμεν

⁶ ο λεγων εν αυτω μενειν οφειλει καθωσ εκεινοσ περιπατησεν και αυτοσ ουτωσ περιπατειν

⁷ αδελφοι ουκ εντολην καινην γραφω υμιν αλλ εντολην παλαιαν ην ειχετε απ αρχησ η εντολη η παλαια εστιν ο λογοσ ον ηκουσατε απ αρχησ

⁸ παλιν εντολην καινην γραφω υμιν ο εστιν αληθεσ εν αυτω και εν υμιν οτι η σκοτια παραγεται και το φωσ το αληθινον ηδη φαειναι

⁹ ο λεγων εν τω φωτι ειναι και τον αδελφον αυτου μισων εν τη σκοτια εστιν εωσ αρτι

¹⁰ ο αγαπων τον αδελφον αυτου εν τω φωτι μενει και σκανδαλον εν αυτω ουκ εστιν

¹¹ ο δε μισων τον αδελφον αυτου εν τη σκοτια εστιν και εν τη σκοτια περιπατει και ουκ οιδεν που υπαγει οτι η σκοτια ετυφλωσεν τουσ οφθαλμουσ αυτου

¹² γραφω υμιν τεκνια οτι αφεωνται υμιν αι αμαρτιαι δια το ονομα αυτου

¹³ γραφω υμιν πατερεσ οτι εγνωκατε τον απ αρχησ γραφω υμιν νεανισκοι οτι νενικηκατε τον πονηρον γραφω υμιν παιδια οτι εγνωκατε τον πατερα

¹⁴ εγραψα υμιν πατερεσ οτι εγνωκατε τον απ αρχησ εγραψα υμιν νεανισκοι οτι ισχυροι εστε και ο λογοσ του θεου εν υμιν μενει και νενικηκατε τον πονηρον

¹⁵ μη αγαπατε τον κοσμον μηδε τα εν τω κοσμω εαν τισ αγαπα τον κοσμον ουκ εστιν η αγαπη του πατροσ εν αυτω

¹⁶ οτι παν το εν τω κοσμω η επιθυμια της σαρκοσ και η επιθυμια των οφθαλμων και η αλαζονεια του βιου ουκ εστιν εκ του πατροσ αλλ εκ του κοσμου εστιν

¹⁷ και ο κοσμοσ παραγεται και η επιθυμια αυτου ο δε ποιων το θελημα του θεου μενει εισ τον αιωνα

¹⁸ παιδια εσχατη ωρα εστιν και καθωσ ηκουσατε οτι ο αντιχριστοσ ερχεται και νυν αντιχριστοι πολλοι γεγονασιν οθεν γινωσκομεν οτι εσχατη ωρα εστιν

¹⁹ εξ ημων εξηλθον αλλ ουκ ησαν εξ ημων ει γαρ ησαν εξ ημων μεμενηκεισαν αν μεθ ημων αλλ ινα φανερωθωσιν οτι ουκ εισιν παντεσ εξ ημων

²⁰ και υμεις χρισμα εχετε απο του αγιου και οιδατε παντα

²¹ ουκ εγραψα υμιν οτι ουκ οιδατε την αληθειαν αλλ οτι οιδατε αυτην και οτι παν ψευδοσ εκ της αληθειασ ουκ εστιν

²² τισ εστιν ο ψευστησ ει μη ο αρνουμενοσ οτι ιησουσ ουκ εστιν ο χριστοσ ουτοσ εστιν ο αντιχριστοσ ο αρνουμενοσ τον πατερα και τον υιον

23 πας ο αρνουμενος τον υιον ουδε τον πατερα
εχει

24 υμεις ουν ο ηκουσατε απ αρχης εν υμιν
μενετω εαν εν υμιν μεινη ο απ αρχης ηκουσατε
και υμεις εν τω υιω και εν τω πατρι μενειτε

25 και αυτη εστιν η επαγγελια ην αυτοσ
επηγγειλατο ημιν την ζωην την αιωνιον

26 ταυτα εγραψα υμιν περι των πλανωντων
υμασ

27 και υμεις το χρισμα ο ελαβετε απ αυτου εν
υμιν μενει και ου χρειαν εχετε ινα τισ διδασκη
υμασ αλλ ωσ το αυτο χρισμα διδασκει υμασ περι
παντων και αληθεσ εστιν και ουκ εστιν ψευδοσ
και καθωσ εδιδαξεν υμασ μενειτε εν αυτω

28 και νυν τεκνια μενετε εν αυτω ινα
οταν φανερωθη εχωμεν παρρησιαν και μη
αισχυνθωμεν απ αυτου εν τη παρουσια αυτου

29 εαν ειδητε οτι δικαιοσ εστιν γινωσκετε
οτι πασ ο ποιων την δικαιοσυνην εξ αυτου
γεγεννηται

3

1 ιδετε ποταπην αγαπην δεδωκεν ημιν ο πατηρ
ινα τεκνα θεου κληθωμεν δια τουτο ο κοσμοσ ου
γινωσκει υμασ οτι ουκ εγνω αυτον

2 αγαπητοι νυν τεκνα θεου εσμεν και ουπω
εφανερωθη τι εσομεθα οίδαμεν δε οτι εαν
φανερωθη ομοιοι αυτω εσομεθα οτι οψομεθα
αυτον καθωσ εστιν

3 και πασ ο εχων την ελπιδα ταυτην επ αυτω
αγνιζει εαυτον καθωσ εκεινοσ αγνοσ εστιν

4 πασ ο ποιων την αμαρτιαν και την ανομιαν
ποιει και η αμαρτια εστιν η ανομια

5 και οίδατε οτι εκεινοσ εφανερωθη ινα τασ
αμαρτιασ ημων αρη και αμαρτια εν αυτω ουκ
εστιν

6 πασ ο εν αυτω μενων ουχ αμαρτανει πασ ο
αμαρτανων ουχ εωρακεν αυτον ουδε εγνωκεν
αυτον

7 τεκνια μηδεις πλανατω υμασ ο ποιων
την δικαιοσυνην δικαιοσ εστιν καθωσ εκεινοσ
δικαιοσ εστιν

8 ο ποιων την αμαρτιαν εκ του διαβολου εστιν
οτι απ αρχης ο διαβολοσ αμαρτανει εισ τουτο
εφανερωθη ο υιοσ του θεου ινα λυση τα εργα του
διαβολου

9 πασ ο γεγεννημενοσ εκ του θεου αμαρτιαν
ου ποιει οτι σπερμα αυτου εν αυτω μενει και ου
δυναται αμαρτανειν οτι εκ του θεου γεγεννηται

10 εν τουτω φανερα εστιν τα τεκνα του θεου
και τα τεκνα του διαβολου πασ ο μη ποιων
δικαιοσυνην ουκ εστιν εκ του θεου και ο μη
αγαπων τον αδελφον αυτου

11 οτι αυτη εστιν η αγγελια ην ηκουσατε απ
αρχης ινα αγαπωμεν αλληλουσ

12 ου καθωσ καιν εκ του πονηρου ην και
εσφαξεν τον αδελφον αυτου και χαριν τινοσ
εσφαξεν αυτον οτι τα εργα αυτου πονηρα ην τα
δε του αδελφου αυτου δικαια

13 μη θαυμαζετε αδελφοι μου ει μισει υμασ ο
κοσμοσ

14 ημεις οίδαμεν οτι μεταβεβηκαμεν εκ του
θανατου εισ την ζωην οτι αγαπωμεν τουσ
αδελφουσ ο μη αγαπων τον αδελφον μενει εν
τω θανατω

15 πασ ο μισων τον αδελφον αυτου
ανθρωποκτονοσ εστιν και οίδατε οτι πασ
ανθρωποκτονοσ ουκ εχει ζωην αιωνιον εν εαυτω
μενουσαν

16 εν τουτω εγνωκαμεν την αγαπην οτι εκεινοσ
υπερ ημων την ψυχην αυτου εθηκεν και ημεις
οφειλομεν υπερ των αδελφων τασ ψυχασ τιθεναι

17 οσ δ αν εχη τον βιον του κοσμου και θεωρη
τον αδελφον αυτου χρειαν εχοντα και κλειση τα
σπλαγχνα αυτου απ αυτου πωσ η αγαπη του θεου
μενει εν αυτω

18 τεκνια μου μη αγαπωμεν λογω μηδε τη
γλωσση αλλ εν εργω και αληθεια

19 και εν τουτω γινωσκομεν οτι εκ της
αληθειας εσμεν και εμπροσθεν αυτου πεισομεν
τασ καρδιασ ημων

20 οτι εαν καταγινωσκη ημων η καρδια οτι
μειζων εστιν ο θεοσ της καρδιασ ημων και
γινωσκει παντα

21 αγαπητοι εαν η καρδια ημων μη
καταγινωσκη ημων παρρησιαν εχομεν προσ τον
θεον

22 και ο εαν αιτωμεν λαμβανομεν παρ αυτου
οτι τασ εντολασ αυτου τηρουμεν και τα αρεστα
ενωπιον αυτου ποιουμεν

23 και αυτη εστιν η εντολη αυτου ινα
πιστευσωμεν τω ονοματι του υιου αυτου ιησου
χριστου και αγαπωμεν αλληλουσ καθωσ εδωκεν
εντολην

24 και ο τηρων τασ εντολασ αυτου εν
αυτω μενει και αυτοσ εν αυτω και εν τουτω
γινωσκομεν οτι μενει εν ημιν εκ του πνευματοσ
ου ημιν εδωκεν

4

1 αγαπητοι μη παντι πνευματι πιστευετε αλλα
δοκιμαζετε τα πνευματα ει εκ του θεου εστιν
οτι πολλοι ψευδοπροφηται εξεληλυθασιν εισ τον
κοσμον

² εν τούτω γινωσκεται το πνευμα του θεου παν πνευμα ο ομολογει ιησουν χριστον εν σαρκι εληλυθοτα εκ του θεου εστιν

³ και παν πνευμα ο μη ομολογει ιησουν χριστον εν σαρκι εληλυθοτα εκ του θεου ουκ εστιν και τουτο εστιν το του αντιχριστου ο ακηκοατε οτι ερχεται και νυν εν τω κοσμω εστιν ηδη

⁴ υμεις εκ του θεου εστε τεκνια και νενικηκατε αυτους οτι μειζων εστιν ο εν υμιν η ο εν τω κοσμω

⁵ αυτοι εκ του κοσμου εισιν δια τουτο εκ του κοσμου λαλουσιν και ο κοσμος αυτων ακουει

⁶ ημεις εκ του θεου εσμεν ο γινωσκων τον θεον ακουει ημων ος ουκ εστιν εκ του θεου ουκ ακουει ημων εκ τουτου γινωσκομεν το πνευμα της αληθειας και το πνευμα της πλανης

⁷ αγαπητοι αγαπωμεν αλληλους οτι η αγαπη εκ του θεου εστιν και πας ο αγαπων εκ του θεου γεγεννηται και γινωσκει τον θεον

⁸ ο μη αγαπων ουκ εγνω τον θεον οτι ο θεος αγαπη εστιν

⁹ εν τούτω εφανερωθη η αγαπη του θεου εν ημιν οτι τον υιον αυτου τον μονογενη απεσταλκεν ο θεος εις τον κοσμον ινα ζησωμεν δι αυτου

¹⁰ εν τούτω εστιν η αγαπη ουχ οτι ημεις ηγαπησαμεν τον θεον αλλ οτι αυτος ηγαπησεν ημας και απεστειλεν τον υιον αυτου ιλασμον περι των αμαρτιων ημων

¹¹ αγαπητοι ει ουτως ο θεος ηγαπησεν ημας και ημεις οφειλομεν αλληλους αγαπαν

¹² θεον ουδεις πωποτε τεθεαται εαν αγαπωμεν αλληλους ο θεος εν ημιν μενει και η αγαπη αυτου τετελειωμενη εστιν εν ημιν

¹³ εν τούτω γινωσκομεν οτι εν αυτω μενομεν και αυτος εν ημιν οτι εκ του πνευματος αυτου δεδωκεν ημιν

¹⁴ και ημεις τεθεαμεθα και μαρτυρουμεν οτι ο πατηρ απεσταλκεν τον υιον σωτηρα του κοσμου

¹⁵ ος αν ομολογηση οτι ιησους εστιν ο υιος του θεου ο θεος εν αυτω μενει και αυτος εν τω θεω

¹⁶ και ημεις εγνωκαμεν και πεπιστευκαμεν την αγαπην ην εχει ο θεος εν ημιν ο θεος αγαπη εστιν και ο μενων εν τη αγαπη εν τω θεω μενει και ο θεος εν αυτω μενει

¹⁷ εν τούτω τετελειωται η αγαπη μεθ ημων ινα παρρησιαν εχωμεν εν τη ημερα της κρισεως οτι καθως εκεινος εστιν και ημεις εσμεν εν τω κοσμω τουτω

¹⁸ φοβος ουκ εστιν εν τη αγαπη αλλ η τελεια αγαπη εξω βαλλει τον φοβον οτι ο φοβος κολασιν εχει ο δε φοβουμενος ου τετελειωται εν τη αγαπη

¹⁹ ημεις αγαπωμεν αυτον οτι αυτος πρωτος ηγαπησεν ημας

²⁰ εαν τις ειπη οτι αγαπω τον θεον και τον αδελφον αυτου μιση ψευστης εστιν ο γαρ μη αγαπων τον αδελφον αυτου ον εωρακεν τον θεον ον ουχ εωρακεν πως δυναται αγαπαν

²¹ και ταυτην την εντολην εχομεν απ αυτου ινα ο αγαπων τον θεον αγαπα και τον αδελφον αυτου

5

¹ πας ο πιστευων οτι ιησους εστιν ο χριστος εκ του θεου γεγεννηται και πας ο αγαπων τον γεννησαντα αγαπα 25 V-PAI-3S και τον γεγεννημενον εξ αυτου

² εν τούτω γινωσκομεν οτι αγαπωμεν τα τεκνια του θεου οταν τον θεον αγαπωμεν και τας εντολας αυτου τηρωμεν

³ αυτη γαρ εστιν η αγαπη του θεου ινα τας εντολας αυτου τηρωμεν και αι εντολαι αυτου βαρειαι ουκ εισιν

⁴ οτι παν το γεγεννημενον εκ του θεου νικα τον κοσμον και αυτη εστιν η νικη η νικησασα τον κοσμον η πιστις ημων

⁵ τις εστιν ο νικων τον κοσμον ει μη ο πιστευων οτι ιησους εστιν ο υιος του θεου

⁶ ουτος εστιν ο ελθων δι υδατος και αιματος ιησους χριστος ουκ εν τω υδατι μονον αλλ εν τω υδατι και τω αιματι και το πνευμα εστιν το μαρτυρουν οτι το πνευμα εστιν η αληθεια

⁷ οτι τρεις εισιν οι μαρτυρουντες

⁸ το πνευμα και το υδωρ και το αιμα και οι τρεις εισ το εν εισιν

⁹ ει την μαρτυριαν των ανθρωπων λαμβανομεν η μαρτυρια του θεου μειζων εστιν οτι αυτη εστιν η μαρτυρια του θεου ην μεμαρτυρηκεν περι του υιου αυτου

¹⁰ ο πιστευων εις τον υιον του θεου εχει την μαρτυριαν εν αυτω ο μη πιστευων τω θεω ψευστην πεποιηκεν αυτον οτι ου πεπιστευκεν εις την μαρτυριαν ην μεμαρτυρηκεν ο θεος περι του υιου αυτου

¹¹ και αυτη εστιν η μαρτυρια οτι ζων αιωνιον εδωκεν ημιν ο θεος και αυτη η ζωη εν τω υιω αυτου εστιν

¹² ο εχων τον υιον εχει την ζωην ο μη εχων τον υιον του θεου την ζωην ουκ εχει

¹³ ταυτα εγραψα υμιν τοις πιστευουσιν εις το ονομα του υιου του θεου ινα ειδητε οτι ζων αιωνιον εχετε και ινα πιστευητε εις το ονομα του υιου του θεου

¹⁴ και αυτη εστιν η παρρησια ην εχομεν προς αυτον οτι εαν τι αιτωμεθα κατα το θελημα αυτου ακουει ημων

15 και εαν οιδαμεν οτι ακουει ημων ο εαν αιτωμεθα οιδαμεν οτι εχομεν τα αιτηματα α ητηκαμεν παρ αυτου

16 εαν τισ ιδη τον αδελφον αυτου αμαρτανοντα αμαρτιαν μη προσ θανατον αιτησει και δωσει αυτω ζωην τοις αμαρτανουσιν μη προσ θανατον εστιν αμαρτια προσ θανατον ου περι εκεινησ λεγω ινα ερωτηση

17 πασα αδικια αμαρτια εστιν και εστιν αμαρτια ου προσ θανατον

18 οιδαμεν οτι πας ο γεγεννημενος εκ του θεου ουχ αμαρτανει αλλ ο γεννηθεις εκ του θεου τηρει εαυτον και ο πονηρος ουχ απτεται αυτου

19 οιδαμεν οτι εκ του θεου εσμεν και ο κοσμος ολος εν τω πονηρω κειται

20 οιδαμεν δε οτι ο υιος του θεου ηκει και δεδωκεν ημιν διανοιαν ινα γινωσκωμεν τον αληθινον και εσμεν εν τω αληθινω εν τω υιω αυτου ιησου χριστω ουτος εστιν ο αληθινος θεος και ζωη αιωνιος

21 τεκνια φυλαξατε εαυτα απο των ειδωλων αμην

ΙΩΑΝΝΟΥ Β΄

¹ ο πρεσβυτερος εκλεκτη κυρια και τοις τεκνοις αυτησ ουσ εγω αγαπω εν αληθεια και ουκ εγω μονοσ αλλα και παντεσ οι εγνωκοτεσ την αληθειαν

² δια την αληθειαν την μενουσαν εν ημιν και μεθ ημων εσται εις τον αιωνα

³ εσται μεθ ημων χαρισ ελεοσ ειρηνη παρα θεου πατροσ και παρα κυριου ιησου χριστου του υιου του πατροσ εν αληθεια και αγαπη

⁴ εχαρην λιαν οτι ευρηκα εκ των τεκνων σου περιπατουντασ εν αληθεια καθωσ εντολην ελαβομεν παρα του πατροσ

⁵ και νυν ερωτω σε κυρια ουχ ωσ εντολην γραφων σοι καινην αλλα ην ειχομεν απ αρχησ ινα αγαπωμεν αλληλουσ

⁶ και αυτη εστιν η αγαπη ινα περιπατωμεν κατα τασ εντολασ αυτου αυτη εστιν η εντολη καθωσ ηκουσατε απ αρχησ ινα εν αυτη περιπατητε

⁷ οτι πολλοι πλανοι εισηλθον εις τον κοσμον οι μη ομολογουντεσ ιησουν χριστον ερχομενον εν σαρκι ουτοσ εστιν ο πλανοσ και ο αντιχριστοσ

⁸ βλεπετε εαυτουσ ινα μη απολεσωμεν α ειργασαμεθα αλλα μισθον πληρη απολαβωμεν

⁹ πασ ο παραβαινων και μη μενων εν τη διδαχη του χριστου θεον ουκ εχει ο μενων εν τη διδαχη του χριστου ουτοσ και τον πατερα και τον υιον εχει

¹⁰ ει τισ ερχεται προς υμασ και ταυτην την διδαχην ου φερει μη λαμβανετε αυτον εις οικιαν και χαιρειν αυτω μη λεγετε

¹¹ ο γαρ λεγων αυτω χαιρειν κοινωνει τοις εργοις αυτου τοις πονηροις

¹² πολλα εχων υμιν γραφειν ουκ εβουληθην δια χαρτου και μελανοσ αλλα ελιπιζω ελθειν προς υμασ και στομα προς στομα λαλησαι ινα η χαρα ημων η πεπληρωμενη

¹³ ασπαζεται σε τα τεκνα της αδελφησ σου της εκλεκτησ αμην

ΙΩΑΝΝΟΥ Γ΄

¹ ο πρεσβυτερος γαιω τω αγαπητω ον εγω αγαπω εν αληθεια

² αγαπητε περι παντων ευχομαι σε ευοδουσθαι και υγαινειν καθωσ ευοδουται σου η ψυχη

³ εχαρην γαρ λιαν ερχομενων αδελφων και μαρτυρουντων σου τη αληθεια καθωσ συ εν αληθεια περιπατεισ

⁴ μειζοτεραν τουτων ουκ εχω χαραν ινα ακουω τα εμα τεκνα εν αληθεια περιπατουντα

⁵ αγαπητε πιστον ποιεισ ο εαν εργαση εισ τουσ αδελφουσ και εισ τουσ ξενουσ

⁶ οι εμαρτυρησαν σου τη αγαπη ενωπιον εκκλησιασ ουσ καλωσ ποιησεισ προπεμψασ αξιωσ του θεου

⁷ υπερ γαρ του ονοματοσ εξηλθον μηδεν λαμβανοντεσ απο των εθνων

⁸ ημεισ ουν οφειλομεν απολαμβανειν τουσ τοιουτουσ ινα συνεργοι γινωμεθα τη αληθεια

⁹ εγραψα τη εκκλησια αλλ ο φιλοπρωτευων αυτων διοτρεφησ ουκ επιδεχεται ημασ

¹⁰ δια τουτο εαν ελθω υπομνησω αυτου τα εργα α ποιει λογοισ πονηροισ φλυαρων ημασ και μη αρκουμενοσ επι τουτοισ ουτε αυτοσ επιδεχεται τουσ αδελφουσ και τουσ βουλομενουσ κωλυει και εκ της εκκλησιασ εκβαλλει

¹¹ αγαπητε μη μιμου το κακον αλλα το αγαθον ο αγαθοποιων εκ του θεου εστιν ο κακοποιων ουχ εωρακεν τον θεον

¹² δημητριω μεμαρτυρηται υπο παντων και υπ αυτησ της αληθειασ και ημεισ δε μαρτυρουμεν και οιδατε οτι η μαρτυρια ημων αληθησ εστιν

¹³ πολλα ειχον γραφειν αλλ ου θελω δια μελανοσ και καλαμου σοι γραψαι

¹⁴ ελπιζω δε ευθεωσ ιδειν σε και στομα προς στομα λαλησομεν ειρηνη σοι ασπαζονται σε οι φιλοι ασπαζου τουσ φιλουσ κατ ονομα

ΙΟΥΔΑ

¹ ιουδασ ιησου χριστου δουλος αδελφος δε ιακωβου τοις εν θεω πατρι ηγιασμενοις και ιησου χριστω τετηρημενοις κλητοις

² ελεος υμιν και ειρηνη και αγαπη πληθυνθειη

³ αγαπητοι πασαν σπουδην ποιουμενος γραφειν υμιν περι της κοινης σωτηριας αναγκην εσχον γραψαι υμιν παρακαλων επαγωνιζεσθαι τη απαξ παραδοθειση τοις αγιοις πιστει

⁴ παρεισεδυσαν γαρ τινες ανθρωποι οι παλαι προγεγραμμενοι εις τουτο το κριμα ασεβεις την του θεου ημων χαριν μετατιθεντες εις ασελγειαν και τον μονον δεσποτην θεον και κυριον ημων ιησουν χριστον αρνουμενοι

⁵ υπομνησαι δε υμας βουλομαι ειδοτας υμας απαξ τουτο οτι ο κυριος λαον εκ γησ αιγυπτου σωσας το δευτερον τους μη πιστευσαντας απωλεσεν

⁶ αγγελουσ τε τους μη τηρησαντας την εαυτων αρχην αλλα απολιποντας το ιδιον οικητηριον εις κρισιν μεγαλησ ημερας δεσμοις αιδιοις υπο ζοφον τετηρηκεν

⁷ ωσ σοδομα και γομορρα και αι περι αυτας πολεις τον ομοιον τουτοις τροπον εκπορνευσασαι και απελθουσαι οπισω σαρκος ετερασ προκεινται δειγμα πυροσ αιωνιου δικην υπεχουσαι

⁸ ομοιωσ μεντοι και ουτοι ενυπνιαζομενοι σαρκα μεν μιαινουσιν κυριοτητα δε αθετουσιν δοξασ δε βλασφημουσιν

⁹ ο δε μιχαηλ ο αρχαγγελουσ οτε τω διαβολω διακρινουμενοσ διελεγετο περι του μωυσεωσ σωματοσ ουκ ετολμησεν κρισιν επενεγκειν βλασφημιασ αλλ ειπεν επιτιμησαι σοι κυριουσ

¹⁰ ουτοι δε οσα μεν ουκ οιδασιν βλασφημουσιν οσα δε φυσικωσ ωσ τα αλογα ζωα επιστανται εν τουτοις φθειρονται

¹¹ ουαι αυτοις οτι τη οδω του καιν επορευθησαν και τη πλανη του βαλααμ μισθου εξεχυθησαν και τη αντιλογια του κορε απωλοντο

¹² ουτοι εισιν εν ταισ αγαπαισ υμων σπιλαδεσ συννευωχουμενοι αφοβωσ εαυτους ποιμαινοντες νεφελαι ανυδροι υπο ανεμων παραφερομεναι δενδρα φθινοπωρινα ακαρπα δισ αποθανοντα εκριζωθεντα

¹³ κυματα αγρια θαλασσησ επαφριζοντα τασ εαυτων αισχυνας αστερεσ πλανηται οισ ο ζοφοσ του σκοτουσ εις αιωνα τετηρηται

¹⁴ προεφητευσεν δε και τουτοις εβδομοσ απο αδαμ ενωχ λεγων ιδου ηλθεν κυριουσ εν αγιαισ μυριασιν αυτου

¹⁵ ποιησαι κρισιν κατα παντων και ελεγξαι παντασ τους ασεβεις αυτων περι παντων των εργων ασεβειας αυτων ων ησεβησαν και περι παντων των σκληρων ων ελαλησαν κατ αυτου αμαρτωλοι ασεβεις

¹⁶ ουτοι εισιν γογγυσται μεμφιμοιροι κατα τασ επιθυμιασ αυτων πορευομενοι και το στομα αυτων λαλει υπερογκα θαυμαζοντες προσωπα ωφελιασ χαριν

¹⁷ υμεισ δε αγαπητοι μνησθητε των ρηματων των προειρημενων υπο των αποστολων του κυριου ημων ιησου χριστου

¹⁸ οτι ελεγον υμιν οτι εν εσχατω χρονω εσονται εμπαικται κατα τασ εαυτων επιθυμιασ πορευομενοι των ασεβειων

¹⁹ ουτοι εισιν οι αποδιοριζοντες ψυχικοι πνευμα μη εχοντες

²⁰ υμεισ δε αγαπητοι τη αγιωτατη υμων πιστει εποικοδομουντες εαυτουσ εν πνευματι αγιω προσευχομενοι

²¹ εαυτουσ εν αγαπη θεου τηρησατε προσδεχομενοι το ελεοσ του κυριου ημων ιησου χριστου εις ζωην αιωνιον

²² και ουσ μεν ελεειτε διακρινουμενοι

²³ ουσ δε εν φοβω σωζετε εκ πυροσ αρπαζοντες μισουντες και τον απο της σαρκουσ εσπιλωμενον χιτωνα

²⁴ τω δε δυναμενω φυλαξαι αυτουσ απαιτιστουσ και στησαι κατενωπιον της δοξησ αυτου αμωμουσ εν αγαλλιασει

²⁵ μονω σοφω θεω σωτηρι ημων δοξα και μεγαλωσνη κρατοσ και εξουσια και νυν και εις παντασ τουσ αιωνασ αμην

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΙΩΑΝΝΟΥ

¹ αποκαλυψισ ιησου χριστου ην εδωκεν αυτω ο θεος δειξει τοις δουλοις αυτου α δει γενεσθαι εν ταχει και εσημανεν αποστειλας δια του αγγελου αυτου τω δουλω αυτου ιωαννη

² ος εμαρτυρησεν τον λογον του θεου και την μαρτυριαν ιησου χριστου οσα ειδεν

³ μακαριος ο αναγινωσκων και οι ακουοντες τους λογους της προφητειας και τηρουντες τα εν αυτη γεγραμμενα ο γαρ καιρος εγγυς

⁴ ιωαννης ταις επτα εκκλησιαις ταις εν τη ασια χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου ο ων και ο ην και ο ερχομενος και απο των επτα πνευματων α ενωπιον του θρονου αυτου

⁵ και απο ιησου χριστου ο μαρτυς ο πιστος ο πρωτοτοκος των νεκρων και ο αρχων των βασιλειων της γης τω αγαπωντι ημας και λουσαντι ημας απο των αμαρτιων ημων εν τω αιματι αυτου

⁶ και εποιησεν ημας βασιλειαν ιερεις τω θεω και πατρι αυτου αυτω η δοξα και το κρατος εις τους αιωνας των αιωνων αμην

⁷ ιδου ερχεται μετα των νεφελων και οψεται αυτον πας οφθαλμος και οιτινες αυτον εξεκεντησαν και κοψονται επ αυτον πασαι αι φυλαι της γης ναι αμην

⁸ εγω ειμι το αλφα και το ω λεγει κυριος ο θεος ο ων και ο ην και ο ερχομενος ο παντοκρατωρ

⁹ εγω ιωαννης ο αδελφος υμων και κοινωνος εν τη θλιψει και βασιλεια και υπομονη εν χριστω ιησου εγενομην εν τη νησω τη καλουμενη πατμω δια τον λογον του θεου και δια την μαρτυριαν ιησου χριστου

¹⁰ εγενομην εν πνευματι εν τη κυριακη ημερα και ηκουσα φωνην οπισω μου μεγαλην ωσ σαλπιγγος

¹¹ λεγουσης ο βλεπεις γραψον εις βιβλιον και πεμψον ταις επτα εκκλησιαις εις εφεσον και εις σμυρναν και εις περγαμον και εις θυατειρα και εις σαρδεις και εις φιλαδελφειαν και εις λαοδικειαν

¹² και εκει επεστρεψα βλεπειν την φωνην ητις ελαλει μετ εμου και επιστρεψας ειδον επτα λυχνιας χρυσας

¹³ και εν μεσω των επτα λυχνιων ομοιον υιω ανθρωπου ενδεδυμενον ποδηρη και περιεζωσμενον προσ τοις μαστοις ζωνην χρυσην

¹⁴ η δε κεφαλη αυτου και αι τριχες λευκαι ωσ εριον λευκον ωσ χιων και οι οφθαλμοι αυτου ωσ φλοξ πυρος

¹⁵ και οι ποδες αυτου ομοιοι χαλκολιβανω ωσ εν καμινω πεπυρωμενοι και η φωνη αυτου ωσ φωνη υδατων πολλων

¹⁶ και εχων εν τη δεξια αυτου χειρι αστερας επτα και εκ του στοματος αυτου ρομφαια διστομος οξεια εκπορευομενη και η οψις αυτου ωσ ο ηλιος φαινει εν τη δυναμει αυτου

¹⁷ και οτε ειδον αυτον επεσα προς τους ποδας αυτου ωσ νεκρος και εθηκεν την δεξιαν αυτου επ εμε λεγων μη φοβου εγω ειμι ο πρωτος και ο εσχατος

¹⁸ και ο ζων και εγενομην νεκρος και ιδου ζων ειμι εις τους αιωνας των αιωνων αμην και εχω τας κλεις του θανατου και του αδου

¹⁹ γραψον ουν α ειδες και α εισιν και α μελλει γινεσθαι μετα ταυτα

²⁰ το μυστηριον των επτα αστερων ων ειδες επι της δεξιας μου και τας επτα λυχνιας τας χρυσας οι επτα αστερες αγγελοι των επτα εκκλησιων εισιν και αι λυχνιαι αι επτα επτα εκκλησιαι εισιν

2

¹ τω αγγελω της εν εφεσω εκκλησιας γραψον ταδε λεγει ο κρατων τους επτα αστερας εν τη δεξια αυτου ο περιπατων εν μεσω των επτα λυχνιων των χρυσων

² οίδα τα εργα σου και τον κοπον σου και την υπομονην σου και οτι ου δυνη βαστασαι κακους και επειρασας τους λεγοντας εαυτους αποστολους ειναι και ουκ εισιν και ευρες αυτους ψευδεις

³ και υπομονην εχεις και εβαστασας δια το ονομα μου και ουκ εκοπιασας

⁴ αλλα εχω κατα σου οτι την αγαπην σου την πρωτην αφηκας

⁵ μνημονευε ουν ποθεν πεπτωκας και μετανοησον και τα πρωτα εργα ποιησον ει δε μη ερχομαι σοι ταχυ και κινησω την λυχνιαν σου εκ του τοπου αυτης εαν μη μετανοησης

⁶ αλλα τουτο εχεις οτι μισεις τα εργα των νικολαιτων α καγω μισω

⁷ ο εχων ους ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταις εκκλησιαις τω νικωντι δωσω αυτω φαγειν εκ του ξυλου της ζωης ο εστιν εν τω παραδεισω του θεου μου

⁸ και τω αγγελω της εν σμυρνη εκκλησιας γραψον ταδε λεγει ο πρωτος και ο εσχατος ος εγενετο νεκρος και εζησεν

⁹ οίδα σου τα έργα και την θλιψιν και την πτωχειαν αλλα πλουσιος ει και την βλασφημιαν εκ των λεγοντων ιουδαιουσ ειναι εαυτους και ουκ εισιν αλλα συναγωγη του σατανα

¹⁰ μηδεν φοβου α μελλεις παθειν ιδου δη μελλει βαλειν ο διαβολος εξ υμων εις φυλακην ινα πειρασθητε και εξετε θλιψιν ημερων δεκα γινου πιστος αχρι θανατου και δωσω σοι τον στεφανον της ζωης

¹¹ ο εχων ουσ ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταισ εκκλησιαισ ο νικων ου μη αδικηθη εκ του θανατου του δευτερου

¹² και τω αγγελω της εν περγαμω εκκλησιασ γραψον ταδε λεγει ο εχων την ρομφαιαν την διστομον την οξειαν

¹³ οίδα τα έργα σου και που κατοικεις οπου ο θρονος του σατανα και κρατεις το ονομα μου και ουκ ηρνησω την πιστιν μου εν ταισ ημεραισ εν αισ αντιπασ ο μαρτυσ μου ο πιστος οσ απεκτανθη παρ υμιν οπου ο σατανας κατοικει

¹⁴ αλλ εχω κατα σου ολιγα οτι εχεισ εκει κρατουντας την διδαχην βαλααμ οσ εδιδαξεν τον βαλακ βαλειν σκανδαλον ενωπιον των υιων ισραηλ και φαγειν ειδωλοθυτα και πορνευσαι

¹⁵ ουτως εχεισ και συ κρατουντας την διδαχην των νικολαιτων ομοιωσ

¹⁶ μετανοησον ουν ει δε μη ερχομαι σοι ταχυ και πολεμησω μετ αυτων εν τη ρομφαια του στοματος μου

¹⁷ ο εχων ουσ ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταισ εκκλησιαισ τω νικωντι δωσω αυτω του μαννα του κεκρυμμενου και δωσω αυτω ψηφον λευκην και επι την ψηφον ονομα καινον γεγραμμενον ο ουδεις οιδεν ει μη ο λαμβανων

¹⁸ και τω αγγελω της εν θυατειροισ εκκλησιασ γραψον ταδε λεγει ο υιοσ του θεου ο εχων τους οφθαλμους αυτου ωσ φλογα πυροσ και οι ποδες αυτου ομοιοι χαλκολιβανω

¹⁹ οίδα σου τα έργα και την αγαπην και την πιστιν και την διακονιαν και την υπομονην σου και τα έργα σου τα εσχατα πλειονα των πρωτων

²⁰ αλλ εχω κατα σου οτι αφεις την γυναικα σου ιεζαβελ η λεγει εαυτην προφητιν και διδασκει και πλανα τους εμουσ δουλουσ πορνευσαι και φαγειν ειδωλοθυτα

²¹ και εδωκα αυτη χρονον ινα μετανοησ και ου θελει μετανοησαι εκ της πορνειας αυτης

²² ιδου βαλλω αυτην εις κλινην και τους μοιχευοντας μετ αυτης εις θλιψιν μεγαλην εαν μη μετανοησωσιν εκ των εργαων αυτης

²³ και τα τεκνα αυτης αποκτενω εν θανατω

και γνωσονται πασαι αι εκκλησιαι οτι εγω ειμι ο ερευνων νεφρους και καρδιασ και δωσω υμιν εκαστω κατα τα έργα υμων

²⁴ υμιν δε λεγω τοισ λοιποισ τοισ εν θυατειροισ οσοι ουκ εχουσιν την διδαχην ταυτην οιτινες ουκ εγνωσαν τα βαθεα του σατανα ωσ λεγουσιν ου βαλλω εφ υμασ αλλο βαροσ

²⁵ πλην ο εχετε κρατησατε αχρι ου αν ηξω

²⁶ και ο νικων και ο τηρων αχρι τελουσ τα έργα μου δωσω αυτω εξουσιαν επι των εθνων

²⁷ και ποιμανει αυτους εν ραβδω σιδηρα ωσ τα σκευη τα κεραμικα συντριβησεται ωσ καγω ειληφα παρα του πατροσ μου

²⁸ και δωσω αυτω τον αστερα τον πρωινον

²⁹ ο εχων ουσ ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταισ εκκλησιαισ

3

¹ και τω αγγελω της εν σαρδεσιν εκκλησιασ γραψον ταδε λεγει ο εχων τα επτα πνευματα του θεου και τουσ επτα αστερασ οίδα σου τα έργα οτι ονομα εχεισ οτι ζησ και νεκροσ ει

² γινου γρηγορων και στηρισον τα λοιπα α εμελλεσ αποβαλλειν ου γαρ ευρηκα σου τα έργα πεπληρωμενα ενωπιον του θεου μου

³ μνημονευε ουν πωσ ειληφασ και ηκουσασ και τηρει και μετανοησον εαν ουν μη γρηγορησ ηξω επι σε ωσ κλεπτησ και ου μη γνωσ ποιαν ωραν ηξω επι σε

⁴ αλλ ολιγα εχεισ ονοματα εν σαρδεσιν α ουκ εμολυναν τα ιματια αυτων και περιπατησουσιν μετ εμου εν λευκοισ οτι αξιοι εισιν

⁵ ο νικων ουτοσ περιβαλειται εν ιματιοισ λευκοισ και ου μη εξαλειψω το ονομα αυτου εκ της βιβλου της ζωης και ομολογησω το ονομα αυτου ενωπιον του πατροσ μου και ενωπιον των αγγελων αυτου

⁶ ο εχων ουσ ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταισ εκκλησιαισ

⁷ και τω αγγελω της εν φιλαδελφεια εκκλησιασ γραψον ταδε λεγει ο αγιοσ ο αληθिनοσ ο εχων την κλειν του δαυιδ ο ανοιγων και ουδεις κλεισει αυτην ει μη ο ανοιγων και ουδεις ανοιξει

⁸ οίδα σου τα έργα ιδου δεδωκα ενωπιον σου θυραν ανεωγμενην ην ουδεις δυναται κλεισαι αυτην οτι μικραν εχεισ δυναμιν και ετηρησασ μου τον λογον και ουκ ηρνησω το ονομα μου

⁹ ιδου διδωμι εκ της συναγωγης του σατανα των λεγοντων εαυτους ιουδαιουσ ειναι και ουκ εισιν αλλα ψευδονται ιδου ποιησω αυτους ινα

ηξωσιν και προσκυνησωσιν ενωπιον των ποδων σου και γνωσιν οτι ηγαπησα σε

¹⁰ οτι ετηρησας τον λογον της υπομονης μου καγω σε τηρησω εκ της ωρας του πειρασμου της μελλουσης ερχεσθαι επι της οικουμενης ολης πειρασαι τους κατοικουντας επι της γης

¹¹ ερχομαι ταχυ κρατει ο εχεις ινα μηδεις λαβη τον στεφανον σου

¹² ο νικων ποιησω αυτον στυλον εν τω ναω του θεου μου και εξω ου μη εξελθη ετι και γραψω επ αυτον το ονομα του θεου μου και το ονομα της πολεως του θεου μου της καινης ιερουσαλημ η καταβαινει εκ του ουρανου απο του θεου μου και το ονομα μου το καινον

¹³ ο εχων ους ακουσατω τι το πνευμα λεγειταις εκκλησιαις

¹⁴ και τω αγγελω της εν λαοδικεια εκκλησιας γραψον ταδε λεγει ο αμην ο μαρτυς ο πιστος και αληθινος η αρχη της κτισεως του θεου

¹⁵ οιδα σου τα εργα οτι ουτε ψυχρος ει ουτε ζεστος οφελον ψυχρος ης η ζεστος

¹⁶ ουτως οτι χλιαρος ει και ου ζεστος ουτε ψυχρος μελλω σε εμεσαι εκ του στοματος μου

¹⁷ οτι λεγεις πλουσιος ειμι και πεπλουτηκα και ουδενος 3762 A-GSN-N χρειαν εχω και ουκ οιδας οτι συ ει ο ταλαιπωρος και ο ελεεινος και πτωχος και τυφλος και γυμνος

¹⁸ συμβουλευω σοι αγορασαι χρυσιον παρ εμου πεπυρωμενον εκ πυρος ινα πλουτησης και ιματια λευκα ινα περιβαλη και μη φανερωθη η αισχυνη της γυμνοτητος σου και κολλυριον ινα εγχριση τους οφθαλμους σου ινα βλεπης

¹⁹ εγω οσουσ εαν φιλω ελεγχω και παιδευω ζηλωσον ουν και μετανοησον

²⁰ ιδου εστηκα επι την θυραν και κρουω εαν τις ακουση της φωνης μου και ανοιξη την θυραν και εισελυσομαι προσ αυτον και δειπνησω μετ αυτου και αυτος μετ εμου

²¹ ο νικων δωσω αυτω καθισαι μετ εμου εν τω θρονω μου ωσ καγω ενικησα και εκαθισα μετα του πατροσ μου εν τω θρονω αυτου

²² ο εχων ους ακουσατω τι το πνευμα λεγειταις εκκλησιαις

4

¹ μετα ταυτα ειδον και ιδου θυρα ανεωγμενη εν τω ουρανω και η φωνη η πρωτη ην ηκουσα ωσ σαλπιγγος λαλουσης μετ εμου λεγων αναβα ωδε και δειξω σοι α δει γενεσθαι μετα ταυτα

² και ευθεωσ εγενομην εν πνευματι και ιδου θρονος εκειτο εν τω ουρανω και επι τον θρονον καθημενος

³ ομοιος ορασει λιθω ιασπιδι και σαρδιω και ιρις κυκλοθεν του θρονου ομοιωσ ορασις σμαραγδινων

⁴ και κυκλοθεν του θρονου θρονοι εικοσι τεσσαρες και επι τους θρονους τους εικοσι τεσσαρας πρεσβυτερουσ καθημενουσ περιβεβλημενουσ εν ιματιοις λευκοις και επι τας κεφαλασ αυτων στεφανουσ χρυσουσ

⁵ και εκ του θρονου εκπορευονται αστραπαι και φωνα και βρονται και επτα λαμπαδες πυροσ καιομεναι ενωπιον του θρονου αυτου αι εισιν επτα πνευματα του θεου

⁶ και ενωπιον του θρονου ωσ θαλασσα υαλινη ομοια κρυσταλλω και εν μεσω του θρονου και κυκλω του θρονου τεσσαρα ζωα γεμοντα οφθαλμων εμπροσθεν και οπισθεν

⁷ και το ζων το πρωτον ομοιον λεοντι και το δευτερον ζων ομοιον μοσχω και το τριτον ζων εχον προσωπον ανθρωπου και το τεταρτον ζων ομοιον αετω πετομενω

⁸ και τα τεσσαρα ζωα εν καθ εν εχον ανα πτερυγασ εξ κυκλοθεν και εσωθεν γεμουσιν οφθαλμων και αναπαουσιν ουκ εχουσιν ημερασ και νυκτοσ λεγοντες αγιοσ αγιοσ αγιοσ κυριοσ ο θεοσ ο παντοκρατωρ ο ην και ο ων και ο ερχομενος

⁹ και οταν δωσιν τα ζωα δοξαν και τιμην και ευχαριστιαν τω καθημενω επι του θρονου τω ζωντι εισ τους αιωνασ των αιωνων

¹⁰ πεσουνται οι εικοσι τεσσαρες πρεσβυτεροι ενωπιον του καθημενου επι του θρονου και προσκυνησουσιν τω ζωντι εισ τους αιωνασ των αιωνων και βαλουσιν τους στεφανουσ αυτων ενωπιον του θρονου λεγοντες

¹¹ αξιοσ ει ο κυριοσ και ο θεοσ ημων ο αγιοσ λαβειν την δοξαν και την τιμην και την δυναμιν οτι συ εκτισασ παντα και δια το θελημα σου ησαν και εκτισθησαν

5

¹ και ειδον επι την δεξιαν του καθημενου επι του θρονου βιβλιον γεγραμμενον εσωθεν και εξωθεν κατεσφραγισμενον σφραγισιν επτα

² και ειδον αγγελον ισχυρον κηρυσσοντα εν φωνη μεγαλη τις αξιοσ εστιν ανοιξαι το βιβλιον και λυσαι τας σφραγιδασ αυτου

³ και ουδεις εδυνατο εν τω ουρανω ανω ουτε επι της γης ουτε υποκατω της γης ανοιξαι το βιβλιον ουτε βλεπειν αυτο

⁴ και εγω εκλαιον πολυ οτι ουδεις αξιοσ ευρεθη ανοιξαι το βιβλιον ουτε βλεπειν αυτο

⁵ και εισ εκ των πρεσβυτερων λεγει μοι μη κλαιε ιδου ενικησεν ο λεων ο εκ της φυλης ιουδα η ριζα δαυιδ ο ανοιγων το βιβλιον και τας επτα σφραγιδας αυτου

⁶ και ειδον εν μεσω του θρονου και των τεσσαρων ζων και εν μεσω των πρεσβυτερων αρνιον εστηκος ωσ εσφαγμενον εχον κερατα επτα και οφθαλμους επτα α εισιν τα επτα πνευματα του θεου αποστελλομενα εισ πασαν την γην

⁷ και ηλθεν και ειληφεν εκ της δεξιας του καθημενου επι του θρονου

⁸ και οτε ελαβεν το βιβλιον τα τεσσαρα ζωα και οι εικοσι τεσσαρες πρεσβυτεροι επεσον ενωπιον του αρνιου εχοντες εκαστος κιθαραν και φιαλας χρυσας γεμουσας θυμιαματων αι εισιν προσευχαι των αγιων

⁹ και αδουσιν ωδην καινην λεγοντες αξιος ει λαβειν το βιβλιον και ανοιξει τας σφραγιδας αυτου οτι εσφαγησ και ηγορασας τω θεω ημας εν τω αιματι σου εκ πασης φυλης και γλωσσης και λαου και εθνους

¹⁰ και εποιησας αυτους τω θεω ημων βασιλεισ και ιερεις και βασιλευσουσιν επι της γης

¹¹ και ειδον και ηκουσα ωσ φωνη αγγελων πολλων κυκλω του θρονου και των ζων και των πρεσβυτερων και ην ο αριθμος αυτων μυριαδες μυριαδων και χιλιαδες χιλιαδων

¹² λεγοντες φωνη μεγαλη αξιον εστιν το αρνιον το εσφαγμενον λαβειν την δυναμιν και τον πλουτον και σοφιαν και ισχυν και τιμην και δοξαν και ευλογιαν

¹³ και παν κτισμα ο εν τω ουρανω και επι της γης και υποκατω της γης και επι της θαλασσης εστιν και τα εν αυτοις παντας ηκουσα λεγοντας τω καθημενω επι του θρονου και τω αρνιω η ευλογια και η τιμη και η δοξα και το κρατος εισ τους αιωνας των αιωνων αμην

¹⁴ και τα τεσσαρα ζωα λεγοντα το αμην και οι πρεσβυτεροι επεσον και προσεκυνησαν

6

¹ και ειδον οτι ηνοιξεν το αρνιον μιαν εκ των επτα σφραγιδων και ηκουσα ενος εκ των τεσσαρων ζων λεγοντος ωσ φωνη βροντης ερχου και ιδε

² και ιδου ιππος λευκος και ο καθημενος επ αυτον εχων τοξον και εδοθη αυτω στεφανος και εξηλθεν νικων και ινα νικηση

³ και οτε ηνοιξεν την δευτεραν σφραγιδα ηκουσα του δευτερου ζωου λεγοντος ερχου

⁴ και εξηλθεν αλλος ιππος πυρος και τω καθημενω επ αυτον εδοθη αυτω λαβειν την ειρηνην εκ της γης ινα αλληλους σφαξωσιν και εδοθη αυτω μαχαιρα μεγαλη

⁵ και οτε ηνοιξεν την σφραγιδα την τριτην ηκουσα του τριτου ζωου λεγοντος ερχου και ιδε και ιδου ιππος μελας και ο καθημενος επ αυτον εχων ζυγον εν τη χειρι αυτου

⁶ και ηκουσα φωνην εν μεσω των τεσσαρων ζων λεγουσαν χοινηξ σιτου δηναριου και τρεις χοιδικες κριθησ δηναριου και το ελαιον και τον οινον μη αδικησησ

⁷ και οτε ηνοιξεν την σφραγιδα την τεταρτην ηκουσα του τεταρτου ζωου λεγοντος ερχου και ιδε

⁸ και ιδου ιππος χλωρος και ο καθημενος επανω αυτου ονομα αυτω ο θανατος και ο αδησ ηκολουθει αυτω και εδοθη αυτω εξουσια επι το τεταρτον της γης αποκτειναι εν ρομφαια και εν λιμω και εν θανατω και υπο των θηριων της γης

⁹ και οτε ηνοιξεν την πεμπτην σφραγιδα ειδον υποκατω του θυσιαστηριου τας ψυχας των εσφαγμενων δια τον λογον του θεου και δια την μαρτυριαν του αρνιου ην ειχον

¹⁰ και εκραξαν φωνη μεγαλη λεγοντες εωσ ποτε ο δεσποτης ο αγιος και αληθινος ου κρινεις και εκδικεις το αιμα ημων εκ των κατοικουντων επι της γης

¹¹ και εδοθη αυτοις εκαστω στολη λευκη και ερρεθη αυτοις ινα αναπαυσωνται ετι χρονον εωσ πληρωσωσιν και οι συνδουλοι αυτων και οι αδελφοι αυτων και οι μελλοντες αποκτενεσθαι ωσ και αυτοι

¹² και ειδον οτε ηνοιξεν την σφραγιδα την εκτην και σεισμος μεγας εγενετο και ο ηλιος μελας εγενετο ωσ σακκος τριχινος και η σεληνη ολη εγενετο ωσ αιμα

¹³ και οι αστερες του ουρανου επεσον εισ την γην ωσ συκη βαλουσα τους ολυνθους αυτης υπο ανεμου μεγαλου σειομενη

¹⁴ και ο ουρανος απεχωρισθη ωσ βιβλιον ελισσομενον και παν ορος και νησος εκ των τοπων αυτων εκινηθησαν

¹⁵ και οι βασιλεισ της γης και οι μεγιστανες και οι χιλιαρχοι και οι πλουσιοι και οι ισχυροι και πασ δουλος και ελευθερος εκρυψαν εαυτους εισ τα σπηλαια και εισ τας πετρας των ορειων

¹⁶ και λεγουσιν τοις ορεισιν και ταις πετραισ πεσετε εφ ημας και κρυψατε ημας απο προσωπου του καθημενου επι του θρονου και απο της οργης του αρνιου

17 οτι ηλθεν η ημερα η μεγαλη της οργης αυτου και τισ δυναται σταθηναι

7

1 και μετα τουτο ειδον τεσσαρας αγγελουσ εστωτας επι τασ τεσσαρας γωνιασ της γης κρατουντας τουσ τεσσαρασ ανεμουσ της γης ινα μη πνεη ανεμοσ επι της γης μητε επι της θαλασσης μητε επι τι δενδρον

2 και ειδον αλλον αγγελον αναβαινοντα απο ανατολης ηλιου εχοντα σφραγιδα θεου ζωντοσ και εκραξεν φωνη μεγαλη τοισ τεσσαρσιν αγγελοισ οισ εδοθη αυτοισ αδικησαι την γην και την θαλασσαν

3 λεγων μη αδικησητε την γην μητε την θαλασσαν μητε τα δενδρα αχρι ου σφραγισωμεν τουσ δουλουσ του θεου ημων επι των μετωπων αυτων

4 και ηκουσα τον αριθμον των εσφραγισμενων εκατον και τεσσαρακοντα τεσσαρεσ χιλιαδεσ εσφραγισμενων εκ πασης φυλης υιων ισραηλ

5 εκ φυλης ιουδα δωδεκα χιλιαδεσ εσφραγισμεναι εκ φυλης ρουβιμ δωδεκα χιλιαδεσ εκ φυλης γαδ δωδεκα χιλιαδεσ

6 εκ φυλης ασηρ δωδεκα χιλιαδεσ εκ φυλης νεφθαλειμ δωδεκα χιλιαδεσ εκ φυλης μανασση δωδεκα χιλιαδεσ

7 εκ φυλης συμεων δωδεκα χιλιαδεσ εκ φυλης λευι δωδεκα χιλιαδεσ εκ φυλης ισαχαρ δωδεκα χιλιαδεσ

8 εκ φυλης ζαβουλων δωδεκα χιλιαδεσ εκ φυλης ιωσηφ δωδεκα χιλιαδεσ εκ φυλης βενιαμιν δωδεκα χιλιαδεσ εσφραγισμεναι

9 μετα ταυτα ειδον και ιδου οχλοσ πολυσ ον αριθμησαι ουδεις εδυνατο εκ παντοσ εθνουσ και φυλων και λαων και γλωσσων εστωτας ενωπιον του θρονου και ενωπιον του αρνιου περιβεβλημενουσ στολασ λευκασ και φοινικασ εν ταισ χερσιν αυτων

10 και κραζουσιν φωνη μεγαλη λεγοντεσ η σωτηρια τω θεω ημων τω καθημενω επι τω θρονω και τω αρνιω

11 και παντεσ οι αγγελοι εισηκεισαν κυκλω του θρονου και των πρεσβυτερων και των τεσσαρων ζων και επεσον ενωπιον του θρονου επι τα προσωπα αυτων και προσεκυνησαν τω θεω

12 λεγοντεσ αμην η ευλογια και η δοξα και η σοφια και η ευχαριστια και η τιμη και η δυναμισ και η ισχυσ τω θεω ημων εισ τουσ αιωνασ των αιωνων αμην

13 και απεκριθη εισ εκ των πρεσβυτερων λεγων μοι ουτοι οι περιβεβλημενοι τασ στολασ τασ λευκασ τινεσ εισιν και ποθεν ηλθον

14 και ειπον αυτω κυριε μου συ οιδασ και ειπεν μοι ουτοι εισιν οι ερχομενοι εκ της θλιψεωσ της μεγαλησ και επλυναν τασ στολασ αυτων και ελευκαναν εν τω αιματι του αρνιου

15 δια τουτο εισιν ενωπιον του θρονου του θεου και λατρευουσιν αυτω ημερασ και νυκτοσ εν τω ναω αυτου και ο καθημενοσ επι τω θρονω σκηνωσει επ αυτουσ

16 ου πεινασουσιν ετι ουδε διψησουσιν ετι ουδ ου μη πεση επ αυτουσ ο ηλιοσ ουδε παν καυμα

17 οτι το αρνιον το ανα μεσον του θρονου ποιμαινει αυτουσ και οδηγει αυτουσ επι ζωησ πηγασ υδατων και εξαλειψει ο θεοσ παν δακρυον εκ των οφθαλμων αυτων

8

1 και οτε ηνοιξεν την σφραγιδα την εβδομην εγενετο σιγη εν τω ουρανω ωσ ημιωριον

2 και ειδον τουσ επτα αγγελουσ οι ενωπιον του θεου εστηκασιν και εδοθησαν αυτοισ επτα σαλπιγγεσ

3 και αλλοσ αγγελοσ ηλθεν και εσταθη επι του θυσιαστηριου εχων λιβανωτον χρυσουν και εδοθη αυτω θυμιαματα πολλα ινα δωση ταισ προσευχαισ των αγιων παντων επι το θυσιαστηριον το χρυσουν το ενωπιον του θρονου

4 και ανεβη ο καπνοσ των θυμιαματων ταισ προσευχαισ των αγιων εκ χειροσ του αγγελου ενωπιον του θεου

5 και ειληφεν ο αγγελοσ τον λιβανωτον και εγεμισεν αυτον εκ του πυροσ του θυσιαστηριου και εβαλεν εισ την γην και εγενοντο βρονται και φωνα και αστραπαι και σεισμοσ

6 και οι επτα αγγελοι οι εχοντεσ τασ επτα σαλπιγγασ ητοιμασαν εαυτουσ ινα σαλπισωσιν

7 και ο πρωτοσ εσαλπισεν και εγενετο χαλαζα και πυρ μεμιγμενα εν αιματι και εβληθη εισ την γην και το τριτον της γης κατεκαη και το τριτον των δενδρων κατεκαη και πασ χορτοσ χλωροσ κατεκαη

8 και ο δευτεροσ αγγελοσ εσαλπισεν και ωσ οροσ μεγα καιομενον εβληθη εισ την θαλασσαν και εγενετο το τριτον της θαλασσης αιμα

9 και απεθανεν το τριτον των κτισματων εν τη θαλασση τα εχοντα ψυχασ και το τριτον των πλοιων διεφθαρη

10 και ο τριτοσ αγγελοσ εσαλπισεν και επεσεν εκ του ουρανου αστηρ μεγασ καιομενοσ ωσ

λαμπας και επεσεν επι το τριτον των ποταμων και επι τας πηγας των υδατων

¹¹ και το ονομα του αστερος λεγεται ο αψινθος και εγενετο το τριτον των υδατων εις αψινθον και πολλοι των ανθρωπων απεθανον εκ των υδατων οτι επικρανθησαν

¹² και ο τεταρτος αγγελος εσαλπισεν και επληγη το τριτον του ηλιου και το τριτον της σεληνης και το τριτον των αστερων ινα σκοτισθη το τριτον αυτων και το τριτον αυτης μη φανη η ημερα και η νυξ ομοιως

¹³ και ειδον και ηκουσα ενος αετου πετομενου εν μεσουρανηματι λεγοντος φωνη μεγαλη ουαι ουαι ουαι τοις κατοικουσιν επι της γης εκ των λοιπων φωνων της σαλπιγγος των τριων αγγελων των μελλοντων σαλπίζειν

9

¹ και ο πεμπτος αγγελος εσαλπισεν και ειδον αστερα εκ του ουρανου πεπτωκοτα εις την γην και εδοθη αυτω η κλεισ του φρεατος της αβυσσου

² και ηνοιξεν το φρεαρ της αβυσσου και ανεβη καπνος εκ του φρεατος ως καπνος καμινου καιομενης και εσκοτισθη ο ηλιος και ο αηρ εκ του καπνου του φρεατος

³ και εκ του καπνου εξηλθον ακριδες εις την γην και εδοθη αυταις εξουσια ως εχουσιν εξουσιαν οι σκορπιοι της γης

⁴ και ερρεθη αυταις ινα μη αδικησωσιν τον χορτον της γης ουδε παν χλωρον ουδε παν δενδρον ει μη τους ανθρωπους οιτινες ουκ εχουσιν την σφραγιδα του θεου επι των μετωπων αυτων

⁵ και εδοθη αυταις ινα μη αποκτεινωσιν αυτους αλλ ινα βασανισθωσιν μηνας πεντε και ο βασανισμος αυτων ως βασανισμος σκορπιου οταν παιση ανθρωπων

⁶ και εν ταις ημεραις εκειναις ζητησουσιν οι ανθρωποι τον θανατον και ου μη ευρησουσιν αυτον και επιθυμησουσιν αποθανειν και φευζεται απ αυτων ο θανατος

⁷ και τα ομοιωματα των ακριδων ομοια ιπποισ ητοιμασμενοις εις πολεμον και επι τας κεφαλαις αυτων ως στεφανοι χρυσοι και τα προσωπα αυτων ως προσωπα ανθρωπων

⁸ και ειχον τριχας ως τριχας γυναικων και οι οδοντες αυτων ως λεοντων ησαν

⁹ και ειχον θωρακας ως θωρακας σιδηρους και η φωνη των πτερυγων αυτων ως φωνη αρματων ιππων πολλων τρεχοντων εις πολεμον

¹⁰ και εχουσιν ουρας ομοιας σκορπιοις και κεντρα και εν ταις ουραις αυτων εξουσιαν

εχουσιν του αδικησαι τους ανθρωπους μηνας πεντε

¹¹ εχουσαι βασιλεα επ αυτων αγγελον της αβυσσου ονομα αυτω εβραιστι αββαδων εν δε τη ελληνικη ονομα εχει απολλυων

¹² η ουαι η μια απηλθεν ιδου ερχεται ετι δυο ουαι μετα ταυτα

¹³ και ο εκτος αγγελος εσαλπισεν και ηκουσα φωνην μιαν εκ των τεσσαρων κερατων του θυσιαστηριου του χρυσου του ενωπιον του θεου

¹⁴ λεγουσαν τω εκτω αγγελω ο εχων την σαλπιγγα λυσον τους τεσσαρας αγγελους τους δεδεμενους επι τω ποταμω τω μεγαλω ευφρατη

¹⁵ και ελυθησαν οι τεσσαρες αγγελοι οι ητοιμασμενοι εις την ωραν και εις την ημεραν και μηνα και ενιαυτον ινα αποκτεινωσιν το τριτον των ανθρωπων

¹⁶ και ο αριθμος των στρατευματων του ιππου μυριαδες μυριαδων ηκουσα τον αριθμον αυτων

¹⁷ και ουτως ειδον τους ιππους εν τη ορασει και τους καθημενους επ αυτων εχοντας θωρακας πυρινους και υακινθινους και θειωδεις και αι κεφαλαι των ιππων ως κεφαλαι λεοντων και εκ των στοματων αυτων εκπορευεται πυρ και καπνος και θειον

¹⁸ απο των τριων πληγων τουτων απεκτανθησαν το τριτον των ανθρωπων απο του πυρος και του καπνου και του θειου του εκπορευομενου εκ των στοματων αυτων

¹⁹ η γαρ εξουσια των ιππων εν τω στοματι αυτων εστιν και εν ταις ουραις αυτων αι γαρ ουραι αυτων ομοιαι οφρων εχουσαι κεφαλας και εν αυταις αδικουσιν

²⁰ και οι λοιποι των ανθρωπων οι ουκ απεκτανθησαν εν ταις πληγαις ταυταις ου μετενοησαν εκ των εργατων των χειρων αυτων ινα μη προσκνησωσιν τα δαιμονια και τα ειδωλα τα χρυσα και τα αργυρα και τα χαλκα και τα λιθινα και τα ξυλινα α ουτε βλεπειν δυναται ουτε ακουειν ουτε περιπατειν

²¹ και ου μετενοησαν εκ των φωνων αυτων ουτε εκ των φαρμακειων αυτων ουτε εκ της πορνειας αυτων ουτε εκ των κλεμματων αυτων

10

¹ και ειδον αγγελον ισχυρον καταβαινοντα εκ του ουρανου περιβεβλημενον νεφελην και η ιρις επι της κεφαλης αυτου και το προσωπον αυτου ως ο ηλιος και οι ποδες αυτου ως στυλοι πυρος

² και εχων εν τη χειρι αυτου βιβλιον ανεωγμενον και εθηκεν τον ποδα αυτου τον δεξιον επι της θαλασσης τον δε ευωνυμον επι της γης

³ και εκραξεν φωνη μεγαλη ωσπερ λεων μυκαται και οτε εκραξεν ελαλησαν αι επτα βρονται τας εαυτων φωνας

⁴ και οτε ελαλησαν αι επτα βρονται εμελλον γραφειν και ηκουσα φωνην εκ του ουρανου λεγουσαν σφραγισον α ελαλησαν αι επτα βρονται και μη αυτα γραψησ

⁵ και ο αγγελος ον ειδον εστωτα επι της θαλασσης και επι της γης ηρεν την χειρα αυτου την δεξιαν εισ τον ουρανον

⁶ και ωμοσεν τω ζωντι εισ τους αιωνας των αιωνων ος εκτισεν τον ουρανον και τα εν αυτω και την γην και τα εν αυτη και την θαλασσαν και τα εν αυτη οτι χρονος ουκετι εσται

⁷ αλλ εν ταις ημεραις της φωνης του εβδομου αγγελου οταν μελλη σαλπιζειν και ετελεσθη το μυστηριον του θεου ωσ ευηγγελισεν τους δουλους αυτου τους προφητας

⁸ και η φωνη ην ηκουσα εκ του ουρανου παλιν λαλουσα μετ εμου και λεγουσα υπαγε λαβε το βιβλιδαριον το ανεωγμενον εν τη χειρι του αγγελου του εστωτος επι της θαλασσης και επι της γης

⁹ και απηλθον προς τον αγγελον λεγων αυτω δουναι μοι το βιβλιδαριον και λεγει μοι λαβε και καταφαγε αυτο και πικρανει σου την κοιλιαν αλλ εν τω στοματι σου εσται γλυκυ ωσ μελι

¹⁰ και ελαβον το βιβλιον εκ της χειροσ του αγγελου και κατεφαγον αυτο και ην εν τω στοματι μου ωσ μελι γλυκυ και οτε εφαγον αυτο επικρανθη η κοιλια μου

¹¹ και λεγουσιν μοι δει σε παλιν προφητευσαι επι λαοισ και επι εθνεσιν και γλωσσαισ και βασιλευσιν πολλοισ

11

¹ και εδοθη μοι καλαμος ομοιοσ ραβδω λεγων εχειραι και μετρησον τον ναον του θεου και το θυσιαστηριον και τους προσκυνουντας εν αυτω

² και την αυλην την εξωθεν του ναου εκβαλε εξω και μη αυτην μετρησης οτι εδοθη τοισ εθνεσιν και την πολιν την αγιαν πατησουσιν μηνασ τεσσαρακοντα και δυο

³ και δωσω τοισ δυσιν μαρτυσιν μου και προφητευσουσιν ημερασ χιλιασ διακοσιασ εξηκοντα περιβεβλημενοι σακκουσ

⁴ ουτοι εισιν αι δυο ελαιαι και αι δυο λυχνιαι αι ενωπιον του κυριου της γης εστωσαι

⁵ και ει τισ αυτουσ θελει αδικησαι πυρ εκπορευεται εκ του στοματος αυτων και κατεσθιει τους εχθρουσ αυτων και ει τισ θελει αυτουσ αδικησαι ουτωσ δει αυτον αποκτανθηναι

⁶ ουτοι εχουσιν τον ουρανον εξουσιαν κλεισαι ινα μη υετοσ βρεχη τασ ημερασ της προφητειασ αυτων και εξουσιαν εχουσιν επι των υδατων στρεφειν αυτα εισ αιμα και παταξαι την γην οσακισ εαν θελησωσιν εν παση πληγη

⁷ και οταν τελεσωσιν την μαρτυριαν αυτων το θηριον το αναβαινον εκ της αβυσσου ποιησει μετ αυτων πολεμον και νικησει αυτουσ και αποκτενει αυτουσ

⁸ και το πτωμα αυτων επι της πλατειασ της πολεωσ της μεγαλης ητισ καλειται πνευματικωσ σοδομα και αιγυπτοσ οπου και ο κυριος αυτων εσταυρωθη

⁹ και βλεπουσιν εκ των λαων και φυλων και γλωσσωσ και εθνων το πτωμα αυτων ημερασ τρεισ ημισυ και τα πτωματα αυτων ουκ αφησουσιν τεθηναι εισ μνημα

¹⁰ και οι κατοικουντες επι της γης χαιρουσιν επ αυτοισ και ευφρανθησουσιν και δωρα δωσουσιν αλληλοισ οτι ουτοι οι δυο προφηται εβασανισαν τους κατοικουντας επι της γης

¹¹ και μετα τασ τρεισ ημερασ και ημισυ πνευμα ζωησ εκ του θεου εισηλθεν εισ αυτουσ και εστησαν επι τουσ ποδασ αυτων και φοβος μεγασ επεσεν επι τουσ θεωρουντας αυτουσ

¹² και ηκουσα φωνην μεγαλην εκ του ουρανου λεγουσαν αυτοισ αναβητε ωδε και ανεβησαν εισ τον ουρανον εν τη νεφελη και εθεωρησαν αυτουσ οι εχθροι αυτων

¹³ και εν εκεινη τη ημερα εγενετο σεισμοσ μεγασ και το δεκατον της πολεωσ επεσεν και απεκτανθησαν εν τω σεισμω ονοματα ανθρωπων χιλιαδεσ επτα και οι λοιποι εμφοβοι εγενοντο και εδωκαν δοξαν τω θεω του ουρανου

¹⁴ η ουαι η δευτερα απηλθεν η ουαι η τριτη ιδου ερχεται ταχυ

¹⁵ και ο εβδομοσ αγγελοσ εσαλπισεν και εγενοντο φωναι μεγαλαι εν τω ουρανω λεγουσαι εγενετο η βασιλεια του κοσμου του κυριου ημων και του χριστου αυτου και βασιλευσει εισ τουσ αιωνασ των αιωνων

¹⁶ και οι εικοσι τεσσαρες πρεσβυτεροι οι ενωπιον του θρονου του θεου καθημενοι επι τουσ θρονουσ αυτων επεσον επι τα προσωπα αυτων και προσεκυνησαν τω θεω

¹⁷ λεγοντες ευχαριστουμεν σοι κυριε ο θεοσ ο παντοκρατωρ ο ων και ο ην οτι ειληφασ την δυναμιν σου την μεγαλην και εβασιλευσασ

¹⁸ και τα εθνη ωργισθησαν και ηλθεν η οργη σου και ο καιροσ των νεκρων κριθηναι και δουναι τον μισθον τοισ δουλοισ σου τοισ προφηταισ και τοισ αγιοισ και τοισ φοβουμενοισ το ονομα σου

τοισ μικροισ και τοισ μεγαλοισ και διαφθειραι τους διαφθειροντας την γην

¹⁹ και ηνοιγη ο ναος του θεου εν τω ουρανω και ωφθη η κιβωτος της διαθηκης του κυριου εν τω ναω αυτου και εγενοντο αστραπαι και φωνα και βρονται και χαλαζα μεγαλη

12

¹ και σημειον μεγα ωφθη εν τω ουρανω γυνη περιβεβλημενη τον ηλιον και η σεληνη υποκατω των ποδων αυτης και επι της κεφαλης αυτης στεφανος αστερων δωδεκα

² και εν γαστρι εχουσα εκραζεν ωδινουσα και βασανιζομενη τεκειν

³ και ωφθη αλλο σημειον εν τω ουρανω και ιδου δρακων πυρος μεγας εχων κεφαλας επτα και κερατα δεκα και επι τας κεφαλας αυτου επτα διαδηματα

⁴ και η ουρα αυτου συρει το τριτον των αστερων του ουρανου και εβαλεν αυτους εις την γην και ο δρακων εστηκεν ενωπιον της γυναικος της μελλουσης τεκειν ινα οταν τεκη το τεκνον αυτης καταφαγη

⁵ και ετεκεν υιον αρρενα ος μελλει ποιμαινει παντα τα εθνη εν ραβδω σιδηρα και ηρπασθη το τεκνον αυτης προς τον θεον και προς τον θρονον αυτου

⁶ και η γυνη εφυγεν εις την ερημον οπου εχει εκει τοπον ητοιμασμενον υπο του θεου ινα εκει εκτρεφωσιν αυτην ημερας χιλιας διακοσιας εξηκοντα

⁷ και εγενετο πολεμος εν τω ουρανω ο μιχαηλ και οι αγγελοι αυτου πολεμησαι μετα του δρακοντος και ο δρακων επολεμησεν και οι αγγελοι αυτου

⁸ και ουκ ισχυσεν ουδε τοπος ευρεθη αυτω ετι εν τω ουρανω

⁹ και εβληθη ο δρακων ο μεγας ο οφισ ο αρχαιος ο καλουμενος διαβολος και σατανας ο πλανων την οικουμενην ολην εβληθη εις την γην και οι αγγελοι αυτου μετ αυτου εβληθησαν

¹⁰ και ηκουσα φωνην μεγαλην εν τω ουρανω λεγουσαν αρτι εγενετο η σωτηρια και η δυναμις και η βασιλεια του θεου ημων και η εξουσια του χριστου αυτου οτι εβληθη ο κατηγορος των αδελφων ημων ο κατηγορων αυτων ενωπιον του θεου ημων ημερας και νυκτος

¹¹ και αυτοι ενικησαν αυτον δια το αιμα του αρνιου και δια τον λογον της μαρτυριας αυτων και ουκ ηγαπησαν την ψυχην αυτων αχρι θανατου

¹² δια τουτο ευφραινεσθε ουρανοι και οι εν αυτοισ σκηνουντες ουαι τη γη και τη θαλασση οτι κατεβη ο διαβολος προς υμας εχων θυμον μεγαν ειδωσ οτι ολιγον καιρον εχει

¹³ και οτε ειδεν ο δρακων οτι εβληθη εις την γην εδιωξεν την γυναικα ητις ετεκεν τον αρρενα

¹⁴ και εδοθησαν τη γυναικι δυο πτερυγες του αετου του μεγαλου ινα πετηται εις την ερημον εις τον τοπον αυτης οπως τρεφηται εκει καιρον και καιρους και ημισυ καιρου απο προσωπου του οφεωσ

¹⁵ και εβαλεν ο οφισ εκ του στοματος αυτου οπισω της γυναικος υδωρ ως ποταμον ινα αυτην ποταμοφορητον ποιηση

¹⁶ και εβοηθησεν η γη τη γυναικι και ηνοιξεν η γη το στομα αυτης και κατεπιεν τον ποταμον ον εβαλεν ο δρακων εκ του στοματος αυτου

¹⁷ και ωργισθη ο δρακων επι τη γυναικι και απηλθεν ποιησαι πολεμον μετα των λοιπων του σπερματος αυτης των τηρουντων τας εντολας του θεου και εχοντων την μαρτυριαν ιησου

13

¹ και εσταθην επι την αμμον της θαλασσης και ειδον εκ της θαλασσης θηριον αναβαινον εχον κερατα δεκα και κεφαλας επτα και επι των κερατων αυτου δεκα διαδηματα και επι τας κεφαλας αυτου ονοματα βλασφημιας

² και το θηριον ο ειδον ην ομοιον παρδαλει και οι ποδες αυτου ως αρκου και το στομα αυτου ως στομα λεοντος και εδωκεν αυτω ο δρακων την δυναμιν αυτου και τον θρονον αυτου και εξουσιαν μεγαλην

³ και μιαν εκ των κεφαλων αυτου ωσει εσφαγμενην εις θανατον και η πληγη του θανατου αυτου εθεραπευθη και εθαυμασεν ολη η γη οπισω του θηριου

⁴ και προσεκυνησαν τω δρακοντι τω δεδωκοτι την εξουσιαν τω θηριω και προσεκυνησαν τω θηριω λεγοντες τισ ομοιος τω θηριω και τισ δυνατος πολεμησαι μετ αυτου

⁵ και εδοθη αυτω στομα λαλουν μεγαλα και βλασφημιαν και εδοθη αυτω εξουσια πολεμον ποιησαι μηνας τεσσαρακοντα δυο

⁶ και ηνοιξεν το στομα αυτου εις βλασφημιαν προς τον θεον βλασφημησαι το ονομα αυτου και την σκηνην αυτου τους εν τω ουρανω σκηνουντας

⁷ και εδοθη αυτω ποιησαι πολεμον μετα των αγιων και νικησαι αυτους και εδοθη αυτω εξουσια επι πασαν φυλην και λαον και γλωσσαν και εθνος

⁸ και προσκυνησουσιν αυτω παντες οι κατοικουντες επι της γης ων ου γεγραπται το ονομα εν τω βιβλιω της ζωης του αρνιου του εσφαγμενου απο καταβολης κοσμου

⁹ ει τις εχει ους ακουσατω

¹⁰ ει τις εχει αιχμαλωσιαν υπαγει ει τις εν μαχαιρα αποκτενει δει αυτον εν μαχαιρα αποκτανθηαι ωδε εστιν η υπομονη και η πιστις των αγιων

¹¹ και ειδον αλλο θηριον αναβαινον εκ της γης και ειχεν κερατα δυο ομοια αρνιω και ελαλει ως δρακων

¹² και την εξουσιαν του πρωτου θηριου πασαν ποιει ενωπιον αυτου και εποiei την γην και τους εν αυτη κατοικουντας ινα προσκυνησωσιν το θηριον το πρωτον ου εθεραπευθη η πληγη του θανατου αυτου

¹³ και ποιει σημεια μεγαλα και πυρ ινα εκ του ουρανου καταβαινη επι την γην ενωπιον των ανθρωπων

¹⁴ και πλανα τους εμους τους κατοικουντας επι της γης δια τα σημεια α εδοθη αυτω ποιησαι ενωπιον του θηριου λεγων τοις κατοικουσιν επι της γης ποιησαι εικονα τω θηριω ο ειχεν την πληγην και εξησεν απο της μαχαιρας

¹⁵ και εδοθη αυτω πνευμα δουναι τη εικονι του θηριου ινα και λαληση η εικων του θηριου και ποιηση οσοι εαν μη προσκυνησωσιν τη εικονι του θηριου αποκτανθωσιν

¹⁶ και ποιει παντας τους μικρους και τους μεγαλους και τους πλουσιους και τους πτωχους και τους ελευθερους και τους δουλους ινα δωσωσιν αυτοις χαραγματα επι της χειρος αυτων της δεξιας η επι το μετωπον αυτων

¹⁷ και ινα μη τις δυναται αγορασαι η πωλησαι ει μη ο εχων το χαραγμα το ονομα του θηριου η τον αριθμον του ονοματος αυτου

¹⁸ ωδε η σοφια εστιν ο εχων νουν ψηφισατω τον αριθμον του θηριου αριθμος γαρ ανθρωπου εστιν και ο αριθμος αυτου εστιν εξακοσια εξηκοντα εξ

14

¹ και ειδον και ιδου το αρνιον εστηκος επι το ορος σιων και μετ αυτου αριθμος εκατον τεσσαρακοντα τεσσαρες χιλιαδες εχουσαι το ονομα αυτου και το ονομα του πατρος αυτου γεγραμμενον επι των μετωπων αυτων

² και ηκουσα φωνην εκ του ουρανου ως φωνην υδατων πολλων και ως φωνην βροντης μεγαλης και η φωνη ην ηκουσα ως κιθαρωδων κιθαριζοντων εν ταις κιθαραις αυτων

³ και αδουσιν ωδην καινην ενωπιον του θρονου και ενωπιον των τεσσαρων ζων και των πρεσβυτερων και ουδεις εδυνατο μαθειν την ωδην ει μη αι εκατον τεσσαρακοντα τεσσαρες χιλιαδες οι ηγορασμενοι απο της γης

⁴ ουτοι εισιν οι μετα γυναικων ουκ εμολυνθησαν παρθενοι γαρ εισιν ουτοι εισιν οι ακολουθουντες τω αρνιω οπου αν υπαγη ουτοι υπο ιησου ηγορασθησαν απο των ανθρωπων απαρχη τω θεω και τω αρνιω

⁵ και ουχ ευρεθη εν τω στοματι αυτων ψευδος αμωμοι γαρ εισιν

⁶ και ειδον αγγελον πετομενον εν μεσουρανηματι εχοντα ευαγγελιον αιωνιον ευαγγελισαι τους καθημενους επι της γης και επι παν εθνος και φυλην και γλωσσαν και λαον

⁷ λεγων εν φωνη μεγαλη φοβηθητε τον κυριον και δοτε αυτω δοξαν οτι ηλθεν η ωρα της κρισεως αυτου και προσκυνησατε αυτον τον ποιησαντα τον ουρανον και την γην και την θαλασσαν και πηγασ υδατων

⁸ και αλλος δευτερος αγγελος ηκολουθησεν λεγων επεσεν βαβυλων η μεγαλη εκ του οινου του θυμου της πορνειας αυτης πεποτικεν παντα τα εθνη

⁹ και αλλος αγγελος τριτος ηκολουθησεν αυτοις λεγων εν φωνη μεγαλη ει τις προσκυνει το θηριον και την εικονα αυτου και λαμβανει χαραγμα επι του μετωπου αυτου η επι την χειρα αυτου

¹⁰ και αυτοσ πιεται εκ του οινου του θυμου του θεου του κεκερασμενου ακρατου εν τω ποτηριω της οργης αυτου και βασανισθησεται εν πυρι και θειω ενωπιον των αγιων αγγελων και ενωπιον του αρνιου

¹¹ και ο καπνος του βασανισμού αυτων εισ αιωνας αιωνων αναβαινει και ουκ εχουσιν αναπαυσιν ημερας και νυκτος οι προσκυνουντες το θηριον και την εικονα αυτου και ει τις λαμβανει το χαραγμα του ονοματος αυτου

¹² ωδε η υπομονη των αγιων εστιν οι τηρουντες τας εντολας του θεου και την πιστιν ιησου

¹³ και ηκουσα φωνησ εκ του ουρανου λεγουσης γραφον μακαριοι οι νεκροι οι εν κυριω αποθησκοντες απ αρτι λεγει ναι το πνευμα ινα αναπαυσωνται εκ των κοπων αυτων τα δε εργα αυτων ακολουθει μετ αυτων

¹⁴ και ειδον και ιδου νεφελη λευκη και επι την νεφελην καθημενον ομοιον υιω ανθρωπου εχων επι της κεφαλης αυτου στεφανον χρυσουν και εν τη χειρι αυτου δρεπανον οξυ

15 και αλλοσ αγγελος εξηλθεν εκ του ναου κραζων εν φωνη μεγαλη τω καθημενω επι της νεφελησ πεμψον το δρεπανον σου και θερισον οτι ηλθεν η ωρα θερισαι οτι εξηρανθη ο θερισμος της γησ

16 και εβαλεν ο καθημενος επι την νεφελην το δρεπανον αυτου επι την γην και εθερισθη η γη

17 και αλλοσ αγγελος εξηλθεν εκ του ναου του εν τω ουρανω εχων και αυτος δρεπανον οξυ

18 και αλλοσ αγγελος εξηλθεν εκ του θυσιαστηριου εχων εξουσιαν επι του πυροσ και εφωνησεν κραυγη μεγαλη τω εχοντι το δρεπανον το οξυ λεγων πεμψον σου το δρεπανον το οξυ και τρυγησον τουσ βοτρυασ της αμπελου της γησ οτι ηκμασαν αι σταφυλαι αυτης

19 και εβαλεν ο αγγελος το δρεπανον αυτου εις την γην και ετρυγησεν την αμπελον της γησ και εβαλεν εις την ληνον του θυμου του θεου τον μεγαν

20 και επατηθη η ληνος εξωθεν της πολεωσ και εξηλθεν αιμα εκ της ληνουσ αχρι των χαλινων των ιππων απο σταδιων χιλίων εξακοσιων

15

1 και ειδον αλλο σημειον εν τω ουρανω μεγα και θαυμαστον αγγελουσ επτα εχοντασ πληγασ επτα τασ εσχατασ οτι εν αυταισ ετελεσθη ο θυμοσ του θεου

2 και ειδον ωσ θαλασσαν υαλινην μεμιγμενην πυρι και τουσ νικωντασ εκ του θηριου και εκ της εικονοσ αυτου και εκ του αριθμου του ονοματοσ αυτου εστωτασ επι την θαλασσαν την υαλινην εχοντασ κιθαρασ του θεου

3 και αδουσιν την ωδην μωυσεωσ του δουλου του θεου και την ωδην του αρνιου λεγοντεσ μεγαλα και θαυμαστα τα εργα σου κυριε ο θεοσ ο παντοκρατωρ δικαιαι και αληθιναι αι οδοι σου ο βασιλευσ των εθνων

4 τισ ου μη φοβηθη σε κυριε και δοξαση το ονομα σου οτι μονοσ αγιοσ οτι παντα τα εθνη ηξουσιν και προσκυνησουσιν ενωπιον σου οτι τα δικαιωματα σου εφανερωθησαν

5 και μετα ταυτα ειδον και ηνοιγη ο ναοσ της σκηνησ του μαρτυριου εν τω ουρανω

6 και εξηλθον οι επτα αγγελοι οι εχοντεσ τασ επτα πληγασ εκ του ναου οι ησαν ενδεδυμενοι λινον καθαρον λαμπρον και περιεζωσμενοι περι τα στηθη ζωνασ χρυσασ

7 και εν εκ των τεσσαρων ζωνων εδωκεν τοισ επτα αγγελουσ επτα φιαλασ χρυσασ γεμουσασ του θυμου του θεου του ζωντοσ εις τουσ αιωνασ των αιωνων

8 και εγεμισθη ο ναοσ καπνου εκ της δοξησ του θεου και εκ της δυναμεωσ αυτου και ουδεισ εδυνατο εισελθειν εις τον ναον αχρι τελεσθωσιν αι επτα πληγαι των επτα αγγελων

16

1 και ηκουσα φωνησ μεγαλησ εκ του ναου λεγουσησ τοισ επτα αγγελουσ υπαγετε και εκχεατε τασ επτα φιαλασ του θυμου του θεου εις την γην

2 και απηλθεν ο πρωτοσ και εξεχεεν την φιαλην αυτου εις την γην και εγενετο ελκοσ κακον και πονηρον επι τουσ ανθρωπουσ τουσ εχοντασ το χαραγμα του θηριου και τουσ προσκυνουντασ τη εικονι αυτου

3 και ο δευτεροσ αγγελοσ εξεχεεν την φιαλην αυτου εις την θαλασσαν και εγενετο αιμα ωσ νεκρου και πασα ψυχη ζωσα απεθανεν εν τη θαλασση

4 και ο τριτοσ εξεχεεν την φιαλην αυτου εις τουσ ποταμουσ και εις τασ πηγασ των υδατων και εγενετο αιμα

5 και ηκουσα του αγγελου των υδατων λεγοντοσ δικαιοσ ει ο ων και ο ην ο οσιοσ οτι ταυτα εκρινασ

6 οτι αιμα αγιων και προφητων εξεχεαν και αιμα αυτοισ εδωκασ πειν αξιοι εισιν

7 και ηκουσα του θυσιαστηριου λεγοντοσ ναι κυριε ο θεοσ ο παντοκρατωρ αληθιναι και δικαιαι αι κρισεισ σου

8 και ο τεταρτοσ αγγελοσ εξεχεεν την φιαλην αυτου επι τον ηλιον και εδοθη αυτω καυματισαι εν πυρι τουσ ανθρωπουσ

9 και εκαυματισθησαν οι ανθρωποι καυμα μεγα και εβλασφημησαν οι ανθρωποι το ονομα του θεου του εχοντοσ εξουσιαν επι τασ πληγασ ταυτασ και ου μετενοησαν δουναι αυτω δοξαν

10 και ο πεμπτοσ εξεχεεν την φιαλην αυτου επι τον θρονον του θηριου και εγενετο η βασιλεια αυτου εσκοτωμενη και εμασωντο τασ γλωσσασ αυτων εκ του πονου

11 και εβλασφημησαν τον θεον του ουρανου εκ των πονων αυτων και εκ των ελκων αυτων και ου μετενοησαν εκ των εργαων αυτων

12 και ο εκτοσ εξεχεεν την φιαλην αυτου επι τον ποταμον τον μεγαν ευφρατην και εξηρανθη το υδωρ αυτου ινα ετοιμασθη η οδοσ των βασιλεων των απο ανατολησ ηλιου

13 και ειδον εκ του στοματοσ του δρακοντοσ και εκ του στοματοσ του θηριου και εκ του στοματοσ του ψευδοπροφητου πνευματα ακαθαρτα τρια ωσ βατραχοι

14 εἰσιν γὰρ πνεύματα δαιμονίων ποιοῦντα σημεῖα ἅ ἐκπορευεταὶ ἐπὶ τοὺς βασιλεῖς τῆς οἰκουμένης ὅλης συναγαγεῖν αὐτοὺς εἰς τὸν πόλεμον τῆς ἡμέρας ἐκείνης τῆς μεγάλης τοῦ θεοῦ τοῦ παντοκράτορος

15 ἴδου ἐρχομαι ὡς κλεπτὴς μακάριος ὁ γρηγορῶν καὶ τηρῶν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἵνα μὴ γυμνὸς περιπατῆ καὶ βλέψωσιν τὴν ἀσχημοσύνην αὐτοῦ

16 καὶ συνήγαγεν αὐτοὺς εἰς τὸν τόπον τὸν καλούμενον ἐβραῖστι ἄρμαγεδῶν

17 καὶ ὁ ἑβδομὸς ἐξεχέεν τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ἀέρα καὶ ἐξῆλθεν φωνὴ μεγάλη ἀπὸ τοῦ ναοῦ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ θρόνου λέγουσα γέγονεν

18 καὶ ἐγένοντο ἀστραπαὶ καὶ βρονταὶ καὶ φωναὶ καὶ σεισμός μέγας οἷος οὐκ ἐγένετο ἀφ' οὗ οἱ ἄνθρωποι ἐγένοντο ἐπὶ τῆς γῆς τηλικούτος σεισμός οὕτως μέγας

19 καὶ ἐγένετο ἡ πόλις ἡ μεγάλη εἰς τρία μέρη καὶ αἱ πόλεις τῶν ἐθνῶν ἐπέσον καὶ βαβυλῶν ἡ μεγάλη ἐμνήσθη ἐνώπιον τοῦ θεοῦ δοῦναι αὐτῇ τὸ ποτήριον τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ

20 καὶ πᾶσα νῆσος ἐφυγεν καὶ ὄρη οὐχ εὐρέθησαν

21 καὶ χαλαζὰ μεγάλη ὡς τάλαντια καταβαίνει ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπὶ τοὺς ἄνθρωπους καὶ ἐβλάσφημησαν οἱ ἄνθρωποι τὸν θεὸν ἐκ τῆς πληγῆς τῆς χαλαζῆς ὅτι μεγάλη ἐστὶν ἡ πληγὴ αὐτῆς σφοδρὰ

17

1 καὶ ἦλθεν εἰς ἐκ τῶν ἑπτὰ ἀγγέλων τῶν ἔχοντων τὰς ἑπτὰ φιάλας καὶ ἐλάλησεν μετ' ἐμοῦ λέγων δεῦρο δεῖξω σοὶ τὸ κρίμα τῆς πόρνῆς τῆς μεγάλης τῆς καθημερινῆς ἐπὶ τῶν ὑδάτων τῶν πολλῶν

2 μεθ' ἧς ἐπορνεύσαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ ἐμεθύσθησαν οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν ἐκ τοῦ οἴνου τῆς πόρνειας αὐτῆς

3 καὶ ἀπήνεγκεν με εἰς ἔρημον ἐν πνεύματι καὶ εἶδον γυναῖκα καθημένην ἐπὶ θηρίον κοκκινὸν γεμὸν ὀνόματα βλάσφημίας ἔχον κεφαλὰς ἑπτὰ καὶ κέρατα δέκα

4 καὶ ἡ γυνὴ ἦν περιβεβλημένη πορφύρου καὶ κοκκινὸν κεχρυσωμένη χρυσίῳ καὶ λίθῳ τιμίῳ καὶ μαργαρίταις ἔχουσα ποτήριον χρυσοῦν ἐν τῇ χειρὶ αὐτῆς γεμὸν βδελυγμάτων καὶ τὰ ἀκαθάρτα τῆς πόρνειας αὐτῆς

5 καὶ ἐπὶ τὸ μέτωπον αὐτῆς ὄνομα γεγραμμένον μυστήριον βαβυλῶν ἡ μεγάλη ἡ μητὴρ τῶν πόρνων καὶ τῶν βδελυγμάτων τῆς γῆς

6 καὶ εἶδον τὴν γυναῖκα μεθύουσαν ἐκ τοῦ αἵματος τῶν ἁγίων ἐκ τοῦ αἵματος τῶν μαρτυρῶν ἰησοῦ καὶ ἐθαύμασα ἰδὼν αὐτὴν θαύμα μέγα

7 καὶ εἶπεν μοι ὁ ἄγγελος διὰ τί ἐθαύμασας ἐγὼ ἐρω σοὶ τὸ μυστήριον τῆς γυναίκος καὶ τοῦ θηρίου τοῦ βασταζόντος αὐτὴν τοῦ ἔχοντος τὰς ἑπτὰ κεφαλὰς καὶ τὰ δέκα κέρατα

8 τὸ θηρίον ὁ εἶδες ἦν καὶ οὐκ ἐστὶν καὶ μέλλει ἀναβῆναι ἐκ τῆς ἀβύσσου καὶ εἰς ἀπώλειαν ὑπάγει καὶ θαυμάσονται οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς ὧν οὐ γεγραπταὶ τὰ ὀνόματα ἐπὶ τὸ βιβλίον τῆς ζωῆς ἀπὸ καταβολῆς κόσμου βλέποντων ὅτι ἦν τὸ θηρίον καὶ οὐκ ἐστὶν καὶ παρεστὶ

9 ὡδὲ ὁ νοῦς ὁ ἔχων σοφίαν αἱ ἑπτὰ κεφαλᾶι ἑπτὰ ὄρη εἰσὶν ὅπου ἡ γυνὴ καθῆται ἐπ' αὐτῶν

10 καὶ βασιλεῖς εἰσὶν ἑπτὰ οἱ πέντε ἐπέσον ὁ εἰς ἐστὶν ὁ ἄλλος οὐπὼ ἦλθεν καὶ ὅταν ἐλθῆ ὀλίγον δεῖ αὐτὸν μείναι

11 καὶ τὸ θηρίον ὁ ἦν καὶ οὐκ ἐστὶν καὶ αὐτὸς οὐδὸς ἐστὶν καὶ ἐκ τῶν ἑπτὰ ἐστὶν καὶ εἰς ἀπώλειαν ὑπάγει

12 καὶ τὰ δέκα κέρατα ἅ εἶδες δέκα βασιλεῖς εἰσὶν οἵτινες βασιλείαν οὐπὼ ἐλάβον ἀλλ' ἐξουσίαν ὡς βασιλεῖς μίαν ὥραν λαμβάνουσιν μετὰ τοῦ θηρίου

13 οὗτοι μίαν ἔχουσιν γνώμην καὶ τὴν δύναμιν καὶ τὴν ἐξουσίαν αὐτῶν τῷ θηρίῳ δίδουσιν

14 οὗτοι μετὰ τοῦ ἀρνίου πολεμήσουσιν καὶ τὸ ἀρνίον νικήσει αὐτοὺς ὅτι κύριος κύριων ἐστὶν καὶ βασιλεὺς βασιλέων καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ κλητοὶ καὶ ἐκλεκτοὶ καὶ πιστοὶ

15 καὶ λέγει μοι τὰ ὕδατα ἅ εἶδες οὐ ἡ πόρνη καθῆται λαοὶ καὶ ὄχλοι εἰσὶν καὶ ἔθνη καὶ γλώσσαι

16 καὶ τὰ δέκα κέρατα ἅ εἶδες καὶ τὸ θηρίον οὗτοι μισησοῦσιν τὴν πόρνην καὶ ἠρῆμωμένην ποιήσουσιν αὐτὴν καὶ γυμνὴν ποιήσουσιν αὐτὴν καὶ τὰς σάρκας αὐτῆς φαγονταὶ καὶ αὐτὴν κατακαυσουσιν ἐν πυρὶ

17 ὁ γὰρ θεὸς ἔδωκεν εἰς τὰς καρδίας αὐτῶν ποιῆσαι τὴν γνώμην αὐτοῦ καὶ ποιῆσαι γνώμην μίαν καὶ δοῦναι τὴν βασιλείαν αὐτῶν τῷ θηρίῳ ἀχρὶ τελεσθῶσιν οἱ λόγοι τοῦ θεοῦ

18 καὶ ἡ γυνὴ ἦν εἶδες ἐστὶν ἡ πόλις ἡ μεγάλη ἡ ἔχουσα βασιλείαν ἐπὶ τῶν βασιλέων τῆς γῆς

18

1 μετὰ ταῦτα εἶδον ἄλλον ἄγγελον καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἔχοντα ἐξουσίαν μεγάλην καὶ ἡ γῆ ἐφωτίσθη ἐκ τῆς δόξης αὐτοῦ

2 καὶ ἐκράξεν ἰσχυρὰ φωνῆ λέγων ἐπέσεν βαβυλῶν ἡ μεγάλη καὶ ἐγένετο κατοικητήριον

δαιμονων και φυλακη παντος πνευματος ακαθαρτου και φυλακη παντος ορνεου ακαθαρτου και μεμισημενου

³ οτι εκ του οινου του θυμου της πορνειας αυτης πεπτωκασιν παντα τα εθνη και οι βασιλεις της γης μετ αυτης επορνευσαν και οι εμποροι της γης εκ της δυναμεως του στρηνουσ αυτης επλουτησαν

⁴ και ηκουσα αλλην φωνην εκ του ουρανου λεγουσαν εξελθε εξ αυτης ο λαος μου ινα μη συγκοινωνησητε ταισ αμαρτιασ αυτης και εκ των πληγων αυτης ινα μη λαβητε

⁵ οτι εκολληθησαν αυτης αι αμαρτιασ αχρι του ουρανου και εμνημονευσεν ο θεος τα αδικηματα αυτης

⁶ αποδοτε αυτη ωσ και αυτη απεδωκεν και διπλωσατε αυτη διπλα κατα τα εργα αυτης εν τω ποτηριω ω εκερασεν κερασατε αυτη διπλουν

⁷ οσα εδοξασεν αυτην και εστρηνιασεν τοσουτον δοτε αυτη βασανισμον και πενθος οτι εν τη καρδια αυτης λεγει οτι καθημαι βασιλισσα και χηρα ουκ ειμι και πενθος ου μη ιδω

⁸ δια τουτο εν μια ημερα ηξουσιν αι πληγαι αυτης θανατος και πενθος και λιμος και εν πυρι κατακαυθησεται οτι ισχυροσ κυριοσ ο θεος ο κρινας αυτην

⁹ και κλαουσουσιν και κοψονται επ αυτην οι βασιλεις της γης οι μετ αυτης πορνευσαντες και στρηνιασαντες οταν βλεπωσιν τον καπνον της πυρωσεωσ αυτης

¹⁰ απο μακροθεν εστηκοτες δια τον φοβον του βασανισμου αυτης λεγοντες ουαι ουαι η πολισ η μεγαλη βαβυλων η πολισ η ισχυρα οτι μια ωρα ηλθεν η κρισισ σου

¹¹ και οι εμποροι της γης κλαουσουσιν και πενθησουσιν επ αυτη οτι τον γομον αυτων ουδεισ αγοραζει ουκετι

¹² γομον χρυσου και αργυρου και λιθου τιμιου και μαργαριτου και βυσσινου και πορφυρου και σηρικου και κοκκινου και παν ξυλον θυινον και παν σκευοσ ελεφαντινον και παν σκευοσ εκ ξυλου τιμιωτατου και χαλκου και σιδηρου και μαρμαρου

¹³ και κιναμωμον και θυμιαματα και μυρον και λιβανον και οινον και ελαιον και σεμιδαλιν και σιτον και προβατα και κτηνη και ιππων και ραιδων και σωματων και ψυχασ ανθρωπων

¹⁴ και η οπωρα της επιθυμιασ της ψυχης σου απηλθεν απο σου και παντα τα λιπαρα και τα λαμπρα απωλετο απο σου και ουκετι αυτα ου μη ευρησ

¹⁵ οι εμποροι τουτων οι πλουτησαντες απ αυτης απο μακροθεν στησονται δια τον φοβον του βασανισμου αυτης κλαιοντες και πενθουντες

¹⁶ και λεγοντες ουαι ουαι η πολισ η μεγαλη η περιβεβλημενη βυσσινον και πορφυρουν και κοκκινον και κεχρυσωμενη χρυσιω και λιθω τιμιω και μαργαριταισ

¹⁷ οτι μια ωρα ηρημωθη ο τοσουτοσ πλουτοσ και πασ κυβερνητησ και πασ ο επι τοπον πλεων και ναυται και οσοι την θαλασσαν εργαζονται απο μακροθεν εστησαν

¹⁸ και εκραζον βλεποντες τον καπνον της πυρωσεωσ αυτης λεγοντες τισ ομοια τη πολει τη μεγαλη

¹⁹ και εβαλον χουν επι τασ κεφαλασ αυτων και εκραζον κλαιοντες και πενθουντες και λεγοντες ουαι ουαι η πολισ η μεγαλη εν η επλουτησαν παντες οι εχοντες τα πλοια εν τη θαλασση εκ της τιμιοτητοσ αυτης οτι μια ωρα ηρημωθη

²⁰ ευφραινου επ αυτη ουρανε και οι αγιοι και οι αποστολοι και οι προφηται οτι εκρινεν ο θεοσ το κριμα υμων εξ αυτης

²¹ και ηρεν εισ αγγελοσ ισχυροσ λιθον ωσ μυλον μεγαν και εβαλεν εισ την θαλασσαν λεγων ουτωσ ορμηματι βληθησεται βαβυλων η μεγαλη πολισ και ου μη ευρεθη ετι

²² και φωνη κιθαρωδων και μουσικων και αυλητων και σαλπιστων ου μη ακουσθη εν σοι ετι και πασ τεχνητησ πασης τεχνης ου μη ευρεθη εν σοι ετι και φωνη μυλου ου μη ακουσθη εν σοι ετι

²³ και φωσ λυχνου ου μη φανη εν σοι ετι και φωνη νυμφιου και νυμφησ ου μη ακουσθη εν σοι ετι οτι οι εμποροι σου ησαν οι μεγαστανεσ της γης οτι εν τη φαρμακεια σου επλανηθησαν παντα τα εθνη

²⁴ και εν αυτη αιματα προφητων και αγιων ευρεθη και παντων των εσφαγμενων επι της γης

19

¹ μετα ταυτα ηκουσα ωσ φωνην μεγαλην οχλου πολλου εν τω ουρανω λεγοντων αλληλουια η σωτηρια και η δυναμισ και η δοξα του θεου ημων

² οτι αληθιναι και δικαιαι αι κρισεισ αυτου οτι εκρινεν την πορνην την μεγαλην ητισ διεφθειρεν την γην εν τη πορνεια αυτης και εξεδικησεν το αιμα των δουλων αυτου εκ χειροσ αυτης

³ και δευτερον ειρηκεν αλληλουια και ο καπνοσ αυτης αναβαινει εισ τουσ αιωνασ των αιωνων

⁴ και επεσον οι πρεσβυτεροι οι εικοσι τεσσαρες και τα τεσσαρα ζωα και προσεκυνησαν τω θεω

τω καθημενω επι του θρονου λεγοντες αμην αλληλουια

⁵ και φωνη απο του θρονου εξηλθεν λεγουσα αινειτε τον θεον ημων παντες οι δουλοι αυτου και οι φοβουμενοι αυτον οι μικροι και οι μεγαλοι

⁶ και ηκουσα ως φωνην οχλου πολλου και ως φωνην υδατων πολλων και ως φωνην βροντων ισχυρων λεγοντες αλληλουια οτι εβασιλευσεν κυριος ο θεος ημων ο παντοκρατωρ

⁷ χαιρωμεν και αγαλλιωμεθα και δωμεν την δοξαν αυτω οτι ηλθεν ο γαμος του αρνιου και η γυνη αυτου ητοιμασεν εαυτην

⁸ και εδοθη αυτη ινα περιβαληται βυσσινον λαμπρον και καθαρον το γαρ βυσσινον τα δικαιωματα των αγιων εστιν

⁹ και λεγει μοι γραψον μακαριοι οι εισ το δειπνον του γαμου του αρνιου κεκλημενοι και λεγει μοι ουτοι οι λογοι αληθινοι του θεου εισιν

¹⁰ και επεσα εμπροσθεν των ποδων αυτου προσκυνησαι αυτω και λεγει μοι ορα μη συνδουλος σου ειμι και των αδελφων σου των εχοντων την μαρτυριαν ιησου τω θεω προσκυνησον η γαρ μαρτυρια του ιησου εστιν το πνευμα της προφητειας

¹¹ και ειδον τον ουρανον ανεωγμενον και ιδου ιππος λευκος και ο καθημενος επ αυτον καλουμενος πιστος και αληθινος και εν δικαιοσυνη κρινει και πολεμει

¹² οι δε οφθαλμοι αυτου φλοξ πυρος και επι την κεφαλην αυτου διαδηματα πολλα εχων ονοματα γεγραμμενα και ονομα γεγραμμενον ο ουδεις οιδεν ει μη αυτος

¹³ και περιβεβλημενος ιματιον βεβαμμενον αιματι και καλειται το ονομα αυτου ο λογος του θεου

¹⁴ και τα στρατευματα τα εν τω ουρανω ηκολουθει αυτω επι ιπποις λευκοις ενδεδυμενοι βυσσινον λευκον καθαρον

¹⁵ και εκ του στοματος αυτου εκπορευεται ρομφαια διστομος οξεια ινα εν αυτη παταξη τα εθνη και αυτος ποιμανει αυτους εν ραβδω σιδηρα και αυτος πατει την ληνον του οινου του θυμου της οργης του θεου του παντοκρατορος

¹⁶ και εχει επι το ιματιον και επι τον μηρον αυτου ονομα γεγραμμενον βασιλευσ βασιλεων και κυριος κυριων

¹⁷ και ειδον αγγελον εστωτα εν τω ηλιω και εκραζεν φωνη μεγαλη λεγων πασιν τοις ορνεοις τοις πετομενοις εν μεσουρανηματι δευτε συναχθητε εισ το δειπνον το μεγα του θεου

¹⁸ ινα φαγητε σαρκασ βασιλεων και σαρκασ

χιλιαρχων και σαρκασ ισχυρων και σαρκασ ιππων και των καθημενων επ αυτων και σαρκασ παντων ελευθερων τε και δουλων και μικρων τε και μεγαλων

¹⁹ και ειδον το θηριον και τους βασιλεις της γης και τα στρατευματα αυτων συνηγμενα ποιησαι πολεμον μετα του καθημενου επι του ιππου και μετα του στρατευματος αυτου

²⁰ και επιασθη το θηριον και ο μετ αυτου ψευδοπροφητης ο ποιησας τα σημεια ενωπιον αυτου εν οισ επλανησεν τους λαβοντας το χαραγμα του θηριου και τους προσκυνοντας τη εικονι αυτου ζωντες εβληθησαν οι δυο εισ την λιμνην του πυρος την καιομενην εν θειω

²¹ και οι λοιποι απεκτανθησαν εν τη ρομφαια του καθημενου επι του ιππου τη εξελθουση εκ του στοματος αυτου και παντα τα ορνεα εχορτασθησαν εκ των σαρκων αυτων

20

¹ και ειδον αγγελον καταβαινοντα εκ του ουρανου εχοντα την κλειν της αβυσσου και αλυσιν μεγαλην επι την χειρα αυτου

² και εκρατησεν τον δρακοντα τον οφιν τον αρχαιον ος εστιν διαβολος και ο σατανας ο πλανων την οικουμενην ολην και εδησεν αυτον χιλια ετη

³ και εβαλεν αυτον εισ την αβυσσον και εκλεισεν και εσφραγισεν επανω αυτου ινα μη πλανα ετι τα εθνη αχρι τελεσθη τα χιλια ετη και μετα ταυτα δει αυτον λυθηναι μικρον χρονον

⁴ και ειδον θρονους και εκαθισαν επ αυτους και κριμα εδοθη αυτοις και τας ψυχας των πεπελεκισμενων δια την μαρτυριαν ιησου και δια τον λογον του θεου και οιτινες ου προσεκυνησαν το θηριον ουδε την εικονα αυτου και ουκ ελαβον το χαραγμα επι το μετωπον και επι την χειρα αυτων και εξησαν και εβασιλευσαν μετα του χριστου τα χιλια ετη

⁵ και οι λοιποι των νεκρων ουκ εξησαν αχρι τελεσθη τα χιλια ετη αυτη η αναστασις η πρωτη

⁶ μακαριος και αγιος ο εχων μεροσ εν τη αναστασει τη πρωτη επι τουτων ο δευτερος θανατος ουκ εχει εξουσιαν αλλ εσονται ιερεις του θεου και του χριστου και βασιλευσουσιν μετ αυτου χιλια ετη

⁷ και οταν τελεσθη τα χιλια ετη λυθησεται ο σατανας εκ της φυλακης αυτου

⁸ και εξελευσεται πλανησαι τα εθνη τα εν ταις τεσσαρσιν γωνιαις της γης τον γωγ και τον μαγωγ συναγαγειν αυτους εισ τον πολεμον ων ο αριθμος ως η αμμος της θαλασσης

⁹ και ανεβησαν επι το πλατος της γης και εκυκλωσαν την παρεμβολην των αγιων και την πολιν την ηγαπημενην και κατεβη πυρ εκ του ουρανου απο του θεου και κατεφαγεν αυτους

¹⁰ και ο διαβολος ο πλανων αυτους εβληθη εις την λιμνην του πυρος και θειου οπου και το θηριον και ο ψευδοπροφητης και βασανισθησονται ημερας και νυκτος εις τους αιωνας των αιωνων

¹¹ και ειδον θρονον μεγαν λευκον και τον καθημενον επ αυτον ου απο προσωπου εφυγεν η γη και ο ουρανος και τοπος ουχ ευρεθη αυτοις

¹² και ειδον τους νεκρους τους μεγαλους και τους μικρους εστωτας ενωπιον του θρονου και βιβλια ηνεωχθησαν και αλλο βιβλιον ηνεωχθη ο εστιν της ζωης και εκριθησαν οι νεκροι εκ των γεγραμμενων εν τοις βιβλίοις κατα τα εργα αυτων

¹³ και εδωκεν η θαλασσα τους νεκρους τους εν αυτη και ο θανατος και ο αδης εδωκαν τους νεκρους τους εν αυτοις και εκριθησαν εκαστος κατα τα εργα αυτων

¹⁴ και ο θανατος και ο αδης εβληθησαν εις την λιμνην του πυρος ουτος ο θανατος ο δευτερος εστιν η λιμνη του πυρος

¹⁵ και ει τις ουχ ευρεθη εν τω βιβλίοι της ζωης γεγραμμενος εβληθη εις την λιμνην του πυρος

21

¹ και ειδον ουρανον καινιον και γην καινην ο γαρ πρωτος ουρανος και η πρωτη γη απηλθον και η θαλασσα ουκ εστιν ετι

² και την πολιν την αγιαν ιερουσαλημ καινην ειδον καταβαινουσαν εκ του ουρανου απο του θεου ητοιμασμενην ως νυμφην κεκοσμημενην τω ανδρι αυτης

³ και ηκουσα φωνης μεγαλης εκ του ουρανου λεγουσης ιδου η σκηνη του θεου μετα των ανθρωπων και σκηνωσει μετ αυτων και αυτοι λαος αυτου εσονται και αυτος ο θεος εσται μετ αυτων

⁴ και εξαλειψει παν δακρυον απο των οφθαλμων αυτων και ο θανατος ουκ εσται ετι ουτε πενθος ουτε κραυγη ουτε πονος ουκ εσται ετι οτι τα πρωτα απηλθον

⁵ και ειπεν ο καθημενος επι τω θρονω ιδου παντα καινα ποιω και λεγει μοι γραψον οτι ουτοι οι λογοι αληθινοι και πιστοι εισιν

⁶ και ειπεν μοι γεγονα το αλφα και το ω η αρχη και το τελος εγω τω διψωντι δωσω εκ της πηγης του υδατος της ζωης δωρεαν

⁷ ο νικων κληρονομησει ταυτα και εσομαι αυτω θεος και αυτος εσται μοι υιος

⁸ τοις δε δειλοις και απιστοις και αμαρτωλοις και εβδελυγμενοις και φονευσιν και πορνοις και φαρμακοις και ειδωλολατραις και πασιν τοις ψευδεσιν το μερος αυτων εν τη λιμνη τη καιομενη πυρι και θειω ο εστιν ο θανατος ο δευτερος

⁹ και ηλθεν εις εκ των επτα αγγελων των εχοντων τας επτα φιαλας γεμουσας των επτα πληγων των εσχατων και ελαλησεν μετ εμου λεγων δευρο δειξω σοι την γυναικα την νυμφην του αρνιου

¹⁰ και απηνεγκεν με εν πνευματι επ ορος μεγα και υψηλον και εδειξεν μοι την πολιν την μεγαλην την αγιαν ιερουσαλημ καταβαινουσαν εκ του ουρανου απο του θεου

¹¹ εχουσαν την δοξαν του θεου ο φωστηρ αυτης ομοιος λιθω τιμιωτατω ως λιθω ιασπιδι κρυσταλλιζοντι

¹² εχουσα τειχος μεγα και υψηλον εχουσα πυλωνας δωδεκα και επι τοις πυλωσιν αγγελους δωδεκα και ονοματα επιγεγραμμενα α εστιν ονοματα των δωδεκα φυλων των υιων ισραηλ

¹³ απο ανατολων πυλωνες τρεις και απο βορρα πυλωνες τρεις και απο νοτου πυλωνες τρεις και απο δυσμων πυλωνες τρεις

¹⁴ και το τειχος της πολεως εχον θεμελιους δωδεκα και επ αυτων δωδεκα ονοματα των δωδεκα αποστολων του αρνιου

¹⁵ και ο λαλων μετ εμου ειχεν μετρον καλαμον χρυσειον ινα μετρηση την πολιν και τους πυλωνας αυτης και το τειχος αυτης

¹⁶ και η πολις τετραγωνος κειται και το μηκος αυτης οσον το πλατος και εμετρησεν την πολιν τω καλαμω επι σταδιους δωδεκα χιλιαδων δωδεκα το μηκος και το πλατος και το υψος αυτης ισα εστιν

¹⁷ και εμετρησεν το τειχος αυτης εκατον τεσσαρακοντα τεσσαρων πηχων μετρον ανθρωπου ο εστιν αγγελου

¹⁸ και ην η ενδομησις του τειχους αυτης ιασπισ και η πολις χρυσιον καθαρων ομοιον υελω καθαρω

¹⁹ οι θεμελιοι του τειχους της πολεως παντι λιθω τιμω κεκοσμημενοι ο θεμελιος ο πρωτος ιασπισ ο δευτερος σαπφειρος ο τριτος χαλκηδων ο τεταρτος σμαραγδος

²⁰ ο πεμπτος σαρδονυξ ο εκτος σαρδιον ο εβδομος χρυσολιθος ο ογδοος βηρυλλος ο ενατος τοπαζιον ο δεκατος χρυσοπρασος ο ενδεκατος

υακινθος ο δωδεκατος αμεθυσος

²¹ και οι δωδεκα πυλωνες δωδεκα μαργαριται ανα εις εκαστος των πυλωνων ην εξ ενος μαργαριτου και η πλατεια της πολεωσ χρυσιον καθαρων ωσ υελος διαυγησ

²² και ναον ουκ ειδον εν αυτη ο γαρ κυριος ο θεος ο παντοκρατωρ ναος αυτησ εστιν και το αρνιον

²³ και η πολις ου χρειαν εχει του ηλιου ουδε της σεληνησ ινα φαινωσιν αυτη η γαρ δοξα του θεου εφωτισεν αυτην και ο λυχνος αυτησ το αρνιον

²⁴ και περιπατησουσιν τα εθνη δια του φωτος αυτησ και οι βασιλεις της γησ φερουσιν αυτω δοξαν και τιμην των εθνων εις αυτην

²⁵ και οι πυλωνες αυτησ ου μη κλεισθωσιν ημερασ νυξ γαρ ουκ εσται εκει

²⁶ και οισουσιν την δοξαν και την τιμην των εθνων εις αυτην

²⁷ και ου μη εισελθη εις αυτην παν κοινον και ποιουν βδελυγμα και ψευδος ει μη οι γεγραμμενοι εν τω βιβλιω της ζωησ του αρνιου

22

¹ και εδειξεν μοι ποταμον καθαρων υδατος ζωησ λαμπρον ωσ κρυσταλλον εκπορευομενον εκ του θρονου του θεου και του αρνιου

² εν μεσω της πλατειασ αυτησ και του ποταμου εντευθεν και εκειθεν ξυλον ζωησ ποιουν καρπουσ δωδεκα κατα μηνα εκαστον αποδιδουσ τον καρπον αυτου και τα φυλλα του ξυλου εις θεραπειαν των εθνων

³ και παν καταθεμα ουκ εσται ετι και ο θρονος του θεου και του αρνιου εν αυτη εσται και οι δουλοι αυτου λατρευουσιν αυτω

⁴ και οψονται το προσωπον αυτου και το ονομα αυτου επι των μετωπων αυτων

⁵ και νυξ ουκ εσται εκει και χρειαν ουκ εχουσιν λυχνου και φωτος ηλιου οτι κυριος ο θεος φωτιει αυτουσ και βασιλευσουσιν εις τουσ αιωνασ των αιωνων

⁶ και λεγει μοι ουτοι οι λογοι πιστοι και αληθινοι και κυριος ο θεος των πνευματων των προφητων απεστειλεν τον αγγελον αυτου δειξαι τοισ δουλοισ αυτου α δει γενεσθαι εν ταχει

⁷ και ιδου ερχομαι ταχυ μακαριος ο τηρων τουσ λογουσ της προφητειασ του βιβλιου τουτου

⁸ καγω ιωαννησ ο ακουων και βλεπων ταυτα και οτε ηκουσα και εβλεψα επεσον προσκυνησαι εμπροσθεν των ποδων του αγγελου του δεικνυοντοσ μοι ταυτα

⁹ και λεγει μοι ορα μη συνδουλοσ σου ειμι και των αδελφων σου των προφητων και των τηρουντων τουσ λογουσ του βιβλιου τουτου τω θεω προσκυνησον

¹⁰ και λεγει μοι μη σφραγισησ τουσ λογουσ της προφητειασ του βιβλιου τουτου ο καιροσ γαρ εγγυσ εστιν

¹¹ ο αδικων αδικησατω ετι και ο ρυπαροσ ρυπαρευθητω ετι και ο δικαιοσ δικαιοσυνην ποιησατω ετι και ο αγιοσ αγιασθητω ετι

¹² ιδου ερχομαι ταχυ και ο μισθοσ μου μετ εμου αποδουнай εκαστω ωσ το εργον εσται αυτου

¹³ εγω το αλφα και το ω ο πρωτοσ και ο εσχατοσ η αρχη και το τελοσ

¹⁴ μακαριοι οι ποιουντεσ τασ εντολασ αυτου ινα εσται η εξουσια αυτων επι το ξυλον της ζωησ και τοισ πυλωσιν εισελθωσιν εις την πολιν

¹⁵ εξω οι κυνεσ και οι φαρμακοι και οι πορνοι και οι φονεισ και οι ειδωλολατραι και πασ φιλων και ποιων ψευδοσ

¹⁶ εγω ιησουσ επεμψα τον αγγελον μου μαρτυρησαι υμιν ταυτα επι ταισ εκκλησιαισ εγω ειμι η ριζα και το γενοσ δαυιδ ο αστηρ ο λαμπροσ ο πρωينوσ

¹⁷ και το πνευμα και η νυμφη λεγουσιν ερχου και ο ακουων ειπατω ερχου και ο διψων ερχεσθω ο θελων λαβετω υδωρ ζωησ δωρεαν

¹⁸ μαρτυρω εγω παντι τω ακουοντι τουσ λογουσ της προφητειασ του βιβλιου τουτου εαν τισ επιθη επ αυτα επιθησαι ο θεοσ επ αυτον τασ πληγασ τασ γεγραμμενασ εν τω βιβλιω τουτω

¹⁹ και εαν τισ αφελη απο των λογων του βιβλιου της προφητειασ ταυτησ αφελοι ο θεοσ το μεροσ αυτου απο του ξυλου της ζωησ και εκ της πολεωσ της αγιασ των γεγραμμενων εν τω βιβλιω τουτω

²⁰ λεγει ο μαρτυρων ταυτα ναι ερχομαι ταχυ αμην ναι ερχου κυριε ιησου

²¹ η χαρισ του κυριου ιησου χριστου μετα παντων των αγιων αμην